

ИСТОРИКО-ЮРИДИЧЕСКІЕ

МАТЕРІАЛЫ,

ИЗВЛЕЧЕННЫЕ ИЗЪ АКТОВЫХЪ КНИГЪ

ГУБЕРНІИ

ВИТЕБСКОЙ И МОГИЛЕВСКОЙ,

хранящихся въ центральномъ архивѣ въ Витебскѣ и
изданные подъ редакціею и. д. архиваріуса сего архива,

М. Веребкина.

XLX.

ВЫПУСКЪ ДЕВЯТНАДЦАТЫЙ.

ВИТЕБСКЪ.

Печатано въ Типо-Литографіи Г. А. Малкина.

1889.

18111

Dublet do sygnet:
2.20.2.1.[18]

29. III 67
SN

ИСТОРИКО-ЮРИДИЧЕСКІЕ

МАТЕРІАЛЫ,

ИЗВЛЕЧЕННЫЕ ИЗЪ АКТОВЫХЪ КНИГЪ

ГУБЕРНІЙ

ВИТЕБСКОЙ И МОГИЛЕВСКОЙ,

хранящихся въ центральномъ архивѣ въ Витебскѣ и
изданные подъ редакціею и. д. архивариуса сего архива,

М. Веревкина.

ВЫПУСКЪ ДЕВЯТНАДЦАТЫЙ.

ВИТЕБСКЪ.

Печатано въ Типо-Литографіи Г. А. Малкина.

1889.

Hh

1339M

Печатано по распоряженію Витебскаго Губернскаго Статистическаго Комитета.

Помѣщенные въ настоящемъ XIX выпускѣ „Историко-Юридическіе Матеріалы“ распределены на четыре особые отдѣла. Первый отдѣлъ содержитъ въ себѣ приходо-расходную книгу города Могилева, за 1711 годъ; второй—акты Витебскаго магистрата; третій—отдѣльный документъ; четвертый—акты городскіе Витебскаго воеводства.

Изъ приходо-расходной книги г. Могилева, за 1711 годъ, въ этомъ выпускѣ напечатаны все статьи прихода и часть расходовъ за вторую половину Декабря 1710 и за Январь 1711 гг. Все доходы города простирались, въ данный періодъ времени, до 23,210 золотыхъ и 5 восьмаковъ (Русск. 5221 руб. 43³/₄ к. сер.). Главнымъ источникомъ городскихъ доходовъ представляются питейные сборы, коихъ поступило до 22,523 зол. 28 восьм. (5067 р. 76¹/₂ к. с.). Прочія ст. прихода: арендные платежи за городскія земли и строенія 412 зол. 7 восьм. (92 р. 7¹/₄ к. с.); сборъ съ возовъ, мѣръ и за мостовую предъ гостиннымъ домомъ 117 зол. (26 р. 27¹/₂ к. с.); отъ сотниковъ съ 13 сотенъ 40 зол. (9 р. с.); съ Могилевской мельницы 62 зол. (13 р. 95 к. с.); съ торговыхъ рядовъ: мясницкаго 30 зол. (6 р. 75 к. с.), пирожнаго 11 зол. (2 р. 47¹/₂ к. с.), горшечнаго 4 зол. (90 к. с.) и съ таможи 10 зол. (2 р. 25 к. с.).

Отдѣлъ второй—акты, извлеченные изъ книгъ Витебскаго магистрата, съ 1760 по 1791 годъ включительно. Всѣхъ актовъ въ этомъ отдѣлѣ 89. Касаются они: основанія приходскихъ церквей и быта сельскаго духовенства; экономическаго положенія ун. архіеписко-

пій, Базиліанскихъ и латинскихъ монастырей и костеловъ, постройки ихъ, а также латинскихъ ученыхъ и учебныхъ учреждений, равно какъ и способовъ проведения латин. духовенствомъ католичества въ народную массу; духовныхъ завѣщаній и фундушей на монастыри, церкви и костелы, равно какъ и другихъ способовъ приобрѣтенія ими имущества; современныхъ религиозныхъ обычаевъ; указаніе нѣкоторыхъ мѣстностей въ г. Витебскѣ, имѣющихъ особенное историческое значеніе; судоходства по р. Двинѣ; гражданскихъ правъ, внѣшняго устройства, имущественнаго и хозяйственнаго положенія гг. Витебска и Велижа; развитія въ г. Витебскѣ торговли и промышленности; мѣщанскаго и купеческаго быта въ г. Витебскѣ и проч., также быта крестьянъ и панцырныхъ бояръ; порядка судопроизводства въ Вит. магистратѣ и характеристики тогдашнихъ присяжныхъ ходатаевъ по дѣламъ; быта еврейскаго населенія въ Витебскѣ и въ другихъ мѣстахъ, способовъ и характера торговли евреевъ, проявленія корпоративныхъ предпріятій ихъ къ развитію и упроченію своего благосостоянія, взгляда ихъ на социальное положеніе свое между христіанами, а также порядка содержанія и взиманія коробочныхъ сборовъ; Сѣверной войны. Въ этой группѣ документовъ нельзя не остановиться съ особеннымъ вниманіемъ на нѣкоторыхъ изъ нихъ, частію по особенному историческому интересу ихъ, частію въ виду характерныхъ, выраженныхъ въ нихъ, взглядовъ. Таковы, напр., док.: № 3. Въ видахъ, очев., болѣе успѣшнаго привлеченія, особенно простолюдиновъ, въ католичество, Іезуитъ Лускина жертвуетъ 1000 тал. бит. (Русск. 1300 р. с.), м. проч., на постройку въ Витебскѣ, надъ Іезуитскимъ мостомъ, каменныхъ воротъ, для непрестаннаго ежедневно пѣнія въ нихъ, наемными нищами, *литаній* (употребляемая, обыкн., въ

лат. костелахъ польскія пѣнія, состоящія изъ краткихъ стиховъ похвальнаго и вмѣстѣ молитвеннаго содержанія). № 4—запись Инфлянтскаго стольника Венедикта и жены его Евфросиніи Гутаковскихъ объ основаніи ими въ имѣніи своемъ Лѣшнѣ (Леп. у.) приходской церкви, съ надѣломъ причта ея фундушемъ, съ точнымъ опредѣленіемъ источниковъ содержанія причта и предоставленіемъ священнику права курить вино на экономическомъ заводѣ, однакожъ, для домашнихъ только своихъ потребностей; впрочемъ, док. № 16 положительно говоритъ, что ун. священники и торговали виномъ. № 7—духовное завѣщаніе Витебскаго мѣщанина Ивана Довгалы. Въ завѣщаніи этомъ говорится, м. пр., о мѣстоположеніи, въ Витебскѣ, такъ наз., Довгаловскаго земельного участка, очевидно, того самаго, который нѣкогда принадлежалъ Адаму Косову, а послѣ него двумъ сыновьямъ его—извѣстному ревнителю православія, Могилевскому епископу, впослѣдствіи Кіевскому митрополиту Сильвестру, и Егору Косовымъ, и, вслѣдствіе враждебныхъ дѣйствій Полоцкаго ун. архіепископа Антонія Селявы, подвергался, вмѣстѣ съ прочимъ имѣніемъ Косовыхъ, описи для взысканія многочисленныхъ штрафовъ, наложенныхъ польскими судами на преосвященнаго Сильвестра, якобы за вторженіе въ паству Селявы, но собственно лишь за усердное исполненіе архипастырскихъ обязанностей въ православной своей паствѣ. №№ 26 и 27—фундушевая запись Витебскаго городскаго судьи Ивана Гурки на приходскую церковь въ его имѣніи Фалковичахъ (Вит. у.) и рекомендательное письмо къ Полоцкому ун. архіепископу Іасону Смогоржевскому съ просьбою о рукоположеніи къ этой церкви, очев., перваго уніатскаго священника, такъ какъ изъ самой записи видно, что тамъ издревле существовала уже приход. церковь, разум., православная, съ фундушемъ, ко-

торый Гуркою только преобразованъ. №№ 49, 50 и 72 опредѣляютъ время основанія Вит. кастеляномъ Мартіаномъ Огинскимъ въ имѣніяхъ своихъ (б. Суражскаго у.) двухъ новыхъ, какъ называетъ онъ, городовъ: Новой, или Русской Варшавы и Колышекъ, съ опредѣленіемъ также и правъ жителей этихъ городовъ. Въ № 57 указывается мѣсто, гдѣ находилась въ Витебскѣ Введенская церковь, нынѣ уже не существующая. № 58 — письмо Кенигсбергскаго еврея Фридендера къ старшинамъ и бургомистрамъ Вит. евр. общества. Въ письмѣ этомъ Фридендеръ, говоря о выкупѣ семьи еврея Блоха изъ долговаго тюремнаго заключенія, выражается, м. пр., такъ: „по общеизвѣстному еврейскому правилу и по закону Божію, всѣ евреи обязаны сдѣлать складчину и выкупить дѣтей Блоха *изъ христіанской неволи*.“ Притомъ, док. этотъ упоминаетъ впервые о входѣ въ составъ Вит. Магистрата уже и евреевъ, тогда какъ въ предыдущихъ актахъ значатся члены маг. одни только христіане. Въ № 59 сказано, м. пр., о времени и способѣ устройства въ нынѣшней 3-й ч. г. Витебска торговой площади. № 77—рѣшеніе Витеб. магистрата по спорному дѣлу здѣшнихъ кс. Бернардинъ съ мясницкимъ цехомъ, представляющее съ весьма непривлекательной стороны тѣ средства, къ какимъ прибѣгали ксендзы для возбужденія усердія мѣстнаго населенія къ костеламъ. № 82—контрактъ Рижскаго купца Крегера съ ст. сов. Левашевымъ указываетъ на сплавъ товарнаго и притомъ корабельнаго дубоваго лѣса изъ Днѣпра по Двинѣ въ Ригу и интересныя цѣны такого лѣса. №№ 88, 89 и 90 опредѣляютъ время и способъ предпринимавшейся, по Высочайшему повелѣнію Императрицы Екатерины II, очистки р. Двины, для безпрепятственнаго и безопаснаго по ней судоходства. Остальн. 30 книгъ Витебск. магистрата (всѣхъ же ихъ, считая изъ

обозначенными въ прошломъ XVIII вып. Истор.-Юрид. матер., 40) содержатъ въ себѣ протесты векселей и явки заемныхъ обязательствъ а).

а) Изъ этихъ актовъ книгъ помѣщается здѣсь краткое извлеченіе, какъ опредѣляющее, въ извѣстной степени, финансовое положеніе и, вмѣстѣ съ тѣмъ, ближайшіе источники и виѣшній кругъ коммерческихъ оборотовъ мѣстнаго населенія.

Годъ протеста векселей и явки заемныхъ обязательствъ.	Мѣсто выдачи векселей.	Число векселей и заемныхъ обязательствъ.	Кѣмъ и кому выданы векселя и заемныя обязательства и на какую сумму.								ИТОГО.	
			Христіане христіанамъ.		Христіане евреямъ.		Евреи христіанамъ.		Евреи евреямъ.			
			Руб.	К.	Руб.	К.	Руб.	К.	Руб.	К.	Руб.	К.
Векселя 1782.	Витебскъ г. . . .	90	5593	48	886	—	3490	50	607	15	10577	13
	Чаусы г.	1	—	—	70	—	—	—	—	—	70	—
	Гомель м.	1	85	—	—	—	—	—	—	—	85	—
	Копысь г.	1	—	—	—	—	400	—	—	—	400	—
	Ониковичи. . . .	1	—	—	—	—	190	—	—	—	190	—
	Смоленскъ г. . . .	1	56	—	—	—	—	—	—	—	56	—
	Могилевъ г. . . .	1	1000	—	—	—	—	—	—	—	1000	—
	Езерище м.	1	—	—	2000	—	—	—	—	—	2000	—
	Невель г.	1	—	—	133	70	—	—	—	—	133	70
	Вѣлль г.	1	50	—	—	—	—	—	—	—	50	—
	Полоцкъ г.	1	538	—	—	—	—	—	—	—	538	—
	Порѣчье г.	1	—	—	45	—	—	—	—	—	45	—
	Дрибинъ м.	1	—	—	—	—	200	—	—	—	200	—
	Веречье с.	1	—	—	—	—	51	—	—	—	51	—
Итого.		103	7322	48	3134	70	4331	50	607	15	15395	83
Въ томъ числѣ: червонцевъ голландскихъ 370, талеровъ 74, серебряныхъ рублей 6806. Купцовъ и мѣщанъ въ числѣ кредиторовъ было на сумму 15,681 р. 83 к., а въ числѣ должниковъ на сумму 5,761 р. 43 р.												
Векселя 1785.	Витебскъ г. . . .	210	39783	43	1392	30	7564	75	2889	—	51629	48
	Рига г.	7	1512	—	—	—	165	—	50	—	1727	—
	Чаусы г.	2	—	—	—	—	1841	15	—	—	1841	15
	Островно м. . . .	5	329	—	—	—	—	—	—	—	329	—
	Яновичи м.	1	—	—	—	—	150	—	—	—	150	—
	Сорица м.	1	—	—	45	—	—	—	—	—	45	—
	Полоцкъ г.	2	1900	—	—	—	—	—	—	—	1900	—
	Сѣнно г.	1	60	—	—	—	—	—	—	—	60	—
	Смоленскъ г. . . .	2	275	—	—	—	—	—	—	—	275	—
	Журавичи м. . . .	1	—	—	—	—	16	64	—	—	16	64

Въ третьемъ отдѣлѣ помѣщенъ одинъ изъ, храня-

Векселя 1785.	Бабиновичи г. . .	1	—	—	—	—	—	200	—	200	—
	Выховъ г. . .	1	—	—	—	—	20	—	—	20	—
	Расна м. . . .	2	—	—	—	—	200	—	—	200	—
	Порѣче г. . .	1	114	55	—	—	—	—	—	114	55
	Могилевъ г. . .	2	104	—	—	—	—	—	—	104	—
	Городокъ г. . .	1	75	—	—	—	—	—	—	75	—
	Итого. . .	240	441	52 98	143	7 30	99	57 54	31	39	58
Въ томъ числѣ: черв. гол. 2197, талер. 155, сер. руб. 27,404. Куп. и мѣщ. въ ч. кред. б. на сумму 58,177 р. 72 к., а въ ч. должн. на сумму 20,362 р. 11 к.											
Векселя 1786.	Витебскъ г. . .	247	138	85 76	125	30 25	136	38 34	56	91 58	45
	Шкелово м. . .	5	—	—	—	—	99	74	—	—	99
	Великіе-Луки г.	1	—	—	—	—	117	85	—	—	117
	Орша г. . . .	1	—	—	—	—	—	—	24	—	24
	Полоцкъ г. . .	8	211	7 80	—	—	121	34	—	—	22
	Рига г. . . .	13	312	—	146	3 20	162	3 —	160	—	35
	Городокъ г. . .	5	433	—	—	—	160	—	—	—	593
	Вѣшенковичи м.	1	—	—	—	—	—	—	340	—	340
	Рудня м. . . .	1	—	—	—	—	115	56	—	—	115
	Невель г. . . .	1	—	—	183	—	—	—	—	—	183
	Горки м. . . .	2	—	—	—	—	200	—	465	—	665
	Могилевъ г. . .	2	1260	—	—	—	—	—	—	—	1260
	Сиротино м. . .	1	20	—	—	—	—	—	—	—	20
	Загатые м. . .	1	40	—	—	—	—	—	—	—	40
	Островно м. . .	1	—	—	—	—	—	—	42	50	42
	Чернява	1	50	—	—	—	—	—	—	—	50
	Суражъ г. . . .	1	—	—	189	60	—	—	—	—	189
	Шумячи м. . . .	1	—	—	—	—	—	—	210	—	210
	Харьковъ г. . .	1	1165	—	—	—	—	—	—	—	1165
	Себежъ г. . . .	1	—	—	—	—	—	—	30	—	30
	Смоляны м. . .	1	—	—	—	—	22	—	—	—	22
	Шпели м. . . .	1	—	—	75	—	—	—	—	—	75
	Ляды м. . . .	1	—	—	—	—	155	—	—	—	155
	Петербургъ г. .	1	600	—	—	—	—	—	—	—	600
	Итого. . .	299	198	83 56	144	41 5	162	52 83	69	63 8	57
Въ томъ ч.: черв. гол. 610, талер. 1411, сер. руб. 92. Куп. и мѣщ. въ ч. кред. было на сумму 43,984 руб. 62 коп., а въ числѣ должн. на сумму 35,597 р. 25 к.											
	Витебскъ г. . .	182	654	20 13	349	2 60	430	8 95	136	5 60	74
	Ляды м. . . .	1	—	—	—	—	—	—	100	—	100

щихся въ Центральномъ архивѣ, отдѣльныхъ докумен-

Векселя 1788.	Смоляны м. . .	1	—	—	83	50	—	—	—	—	83	50
	Велижъ г. . .	1	1050	—	—	—	—	—	—	—	1050	—
	Полоцкъ г. . .	11	1020	—	484	50	3729	58	—	—	5234	8
	Бабиновичи г. . .	1	—	—	206	—	—	—	—	—	206	—
	Дынки с. . . .	1	100	—	—	—	—	—	—	—	100	—
	Якобштатъ г. . .	1	57	—	—	—	—	—	—	—	57	—
	Чаусы г. . . .	1	60	—	—	—	—	—	—	—	60	—
	Суражъ г. . . .	3	50	—	20	—	—	—	195	—	265	—
	Дрисса г. . . .	1	273	—	—	—	—	—	—	—	273	—
	Шкलो м. . . .	1	—	—	—	—	330	—	—	—	330	—
Векселя 1789.	Москва г. . . .	1	—	—	—	—	—	—	633	88	633	88
	Рига г.	3	346	40	—	—	74	—	—	—	420	40
	Итого . .	209	683	76	53	428	60	84	42	53	229	48
	Въ томъ числѣ: черв. гол. 1,052, тал. 1,516, с. руб. 51,128. Куп. и мѣщ. въ ч. кред. было на сумму 80,940 руб. 10 к. а въ ч. долж. на сумму 19,242 р. 41 к.											
	Витебскъ г. . .	169	346	26	61	1979	—	65	82	71	4718	50
	Полоцкъ г. . .	3	515	—	—	—	—	314	32	—	—	—
	Могилевъ г. . .	1	360	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Велижъ г. . . .	2	—	—	100	—	—	500	—	—	—	—
	Невель г. . . .	3	105	—	50	—	—	—	—	—	—	—
	Бабиновичи г. .	6	—	—	1912	—	—	—	—	30	—	—
Векселя 1790.	Расна м.	1	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Островно м. . .	3	340	—	—	—	—	1000	—	200	—	—
	Будилово, пристань на р. З. Двинѣ. . . .	1	—	—	—	—	—	100	—	—	—	—
	Любавичи м. . .	2	—	—	—	—	—	36	—	1200	—	—
	Креславка. . . .	1	—	—	—	—	—	300	—	—	—	—
	Рига г.	1	18	80	—	—	—	—	—	—	—	—
	Дубровна м. . .	1	—	—	—	—	—	22	50	—	—	—
	Чаусы г.	1	—	—	51	—	—	—	—	—	—	—
	Бѣшенковичи м.	1	60	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Дрисса г. . . .	1	27	77	—	—	—	—	—	—	—	—
Векселя 1791.	Итого . .	197	360	73	18	4092	—	88	55	53	6148	50
	Въ т. ч.: чер. гол. 283, тал. 441, сер. руб. 1,071. Куп. и мѣщ. въ числѣ кред. было на сумму 31,055 руб. 74 коп., а въ числѣ должн. на сумму 17,676 р. 97 к.											
	Витебскъ г. . .	210	484	59	56	3136	95	90	42	77	2920	65
	Сорица м. . . .	1	—	—	—	—	—	—	—	—	150	—
	Итого . .	211	484	59	56	3136	95	90	42	77	2920	65
	Въ т. ч.: чер. гол. 283, тал. 441, сер. руб. 1,071. Куп. и мѣщ. въ числѣ кред. было на сумму 31,055 руб. 74 коп., а въ числѣ должн. на сумму 17,676 р. 97 к.											
	Витебскъ г. . .	210	484	59	56	3136	95	90	42	77	2920	65

товъ. Это—журналъ, веденный Іезуитами Вит. коллегіи,

Векселя 1790.	Городокъ г. . . .	1	—	—	21	—	—	—	—	21	—
	Непороты м. . . .	9	—	—	—	—	684	25	—	684	25
	Петербургъ г. . .	1	—	—	13	—	—	—	—	13	—
	Хотеничи м. . . .	8	—	—	—	—	832	20	—	832	20
	Дисна г.	1	—	—	—	—	—	—	50	50	—
	Михальцево . . .	1	—	—	51	25	—	—	—	51	25
	Полоцкъ г. . . .	2	829	20	—	—	—	—	—	829	20
	Будилово, прист. на Дв.	1	—	—	—	—	—	—	150	150	—
	Метиславль г. . .	1	—	—	—	—	—	—	80	80	—
	Велижь г.	1	110	—	—	—	—	—	—	110	—
	Рига г.	3	1892	90	—	—	—	—	—	1892	90
	Старый Быховъ г.	1	—	—	—	—	—	—	550	550	—
	Шелово м. . . .	1	775	84	—	—	—	—	—	775	84
Итого	242	52067	50	3222	20	10559	22	3900	65	69749	57

Въ т. ч.: черв. гол. 1,369, тал. 1443, сер. руб. 27,174. Куп. и мѣщ. въ чис. кредит. было на сумму 38,951 р. 22 к., а въ чис. должн. на сум. 35,290 р. 68 к.

Векселя 1791.	Витебскъ г. . .	222	29747	39	1043	—	7669	65	456	50	38916	54
	Вел. Луки г. . .	3	655	—	—	—	—	—	—	—	655	—
	Невель г. . . .	4	319	—	100	—	—	—	—	—	419	—
	Полоцкъ г. . . .	5	2025	—	—	—	—	—	250	—	2275	—
	Рига г.	4	40	—	—	—	253	50	—	—	293	50
	Суражъ г. . . .	3	48	—	25	—	—	—	—	—	73	—
	Любавичи м. . .	2	—	—	—	—	—	—	85	—	85	—
	Шелово м. . . .	1	—	—	—	—	134	—	—	—	134	—
	Сорица м. . . .	2	216	—	—	—	—	—	—	—	216	—
Дубровна м. . . .	1	—	—	—	—	250	—	—	—	250	—	
Бабиновичи г. .	1	—	—	—	—	35	—	—	—	35	—	
Итого . . .	248	33050	39	1168	—	8342	15	791	50	43352	4	

Въ т. ч.: черв. гол. 1,247, полуимперіаловъ 136, тал. 1,010, сер. руб. 11,765. Куп. и мѣш. въ ч. кред. был. на сумму 25,587 р. 84 к., а въ ч. должн. на сумму 18,010 р. 40 к.

Вселя 1792.	Витебскъ г. . .	192	22327	4	166235	242795	892	9	2730943
	Бабиновичи г. . .	2	—	—	650	30	—	—	3650
	Москва г.	1	—	—	—	2330	—	—	2330
	Половики с. . . .	1	4500	—	—	—	—	—	4500
	Полоцкъ г. . . .	4	602	—	—	50	—	—	652
	Могилевъ г. . . .	2	3000	—	500	—	—	—	3500
	Воронежъ г. . . .	1	200	—	—	—	—	—	200

по данной изъ Рима программѣ, за время съ 1714 по

Векселя 1792.	Невель г. . . .	5	47	—	280	90	—	—	—	—	327	90
	Бѣшенковичи м.	1	—	—	—	—	—	—	100	—	100	—
	Петербургъ г. .	1	—	—	—	—	54	60	—	—	54	60
	Суражъ г. . . .	2	87	—	—	—	—	—	—	—	87	—
	Загораны с. . .	1	—	—	—	—	848	—	—	—	848	—
	Рига г.	2	—	—	60	—	234	—	—	—	294	—
	Шклово м. . . .	3	—	—	2000	—	—	—	150	—	2150	—
	Осва (Освей) м. .	1	—	—	—	—	—	—	300	—	300	—
Итого . .	219	30763	4	4509	75	5974	55	1442	9	42689	43	

Въ томъ числѣ: червоицевъ гол. 134, тал. 180, сер. руб. 11,990. Куп. и мѣщ. въ ч. кред. был. на сумму 28,922 руб. 99 к., а въ ч. должн. на сумму 13,871 р. 84 к.

Витебскъ г. . .	234	29376 75	1452	—	4418 76	1896 68	37144 19
Полоцкъ г. . .	3	175 —	—	—	125 —	63 —	363 —
Велижъ г. . .	2	10 —	—	—	— —	50 —	60 —
Городокъ г. . .	1	— —	110 —	—	— —	— —	110 —
Верховье с. . .	1	— —	— —	—	22 —	— —	22 —
Суражъ г. . .	1	— —	— —	—	— —	12 —	12 —
Могилевъ г. . .	1	945 —	— —	—	— —	— —	945 —
Шклово м. . .	3	— —	2000 —	—	55 —	2850 —	4905 —
Рига г. . .	3	35 —	50 —	—	350 30	— —	435 30
Любавичи м. . .	1	226 —	— —	—	— —	— —	226 —
Толочино м. . .	1	— —	— —	—	165 —	— —	165 —
Бабиновичи г. .	1	— —	— —	—	93 —	— —	93 —
Смоляны м. . .	2	— —	— —	—	346 —	— —	346 —
Итого . .	254	30767 75	3612	—	5575 6	4871 68	44826 49

Въ томъ числѣ: чер. гол. 3,578, тал. —, сер. р. 10,884. Куп. и мѣщ. въ ч. кредит. был. на сум. 35,688 руб. 94 коп., а въ числѣ должн. на сумму 12,952 р. 94 к.

Витебскъ г.	322	4122173	295162	1310359	2996	—	6027294
Городня г.	1	—	—	900	—	—	900
Суражъ г.	3	—	175	—	—	—	175
Островно м.	3	350	1100	—	100	—	1550
Рига г.	6	64264	160	134	3088	80	402544
Шкलोу м.	5	2100	390	400	—	—	2890
Камень-Градь .	1	26730	—	—	—	—	26730
Могилевъ г.	9	7462	954	—	—	—	8416
Мстиславль г.	2	40	500	—	—	—	540
Смоляны м.	3	2300	—	150	—	—	2450
Концы г.	1	236	—	—	—	—	236

1813 г. включительно, подъ названіемъ: *Плоды духовныя*

Вексл. 1797.	В. Луки г. . .	1	—	—	759	—	—	—	759	—
	Полоцкъ г. . .	10	4345	—	1000	—	—	1000	6345	—
	Вѣльскъ г. . .	1	5000	—	—	—	—	—	5000	—
	Велижъ г. . .	2	8	—	—	—	—	100	108	—
	Тула г. . .	1	103	38	—	—	—	—	103	38
	Бабиновичи г. . .	2	—	—	—	—	—	70	70	—
	Сиротино м. . .	1	133	—	—	—	—	—	133	—
	Лепель г. . .	1	50	—	—	—	—	—	50	—
	Любавичи м. . .	1	—	—	—	—	—	229	50	229 50
	Б.-Литовскій г. . .	1	825	—	—	—	—	—	825	—
	Петербургъ г. . .	2	290	—	—	—	—	—	290	—
	Вѣшенковичи м. . .	1	—	—	15	—	—	—	15	—
	Непороты с. . .	1	—	—	—	—	—	173	75	173 75
	Освея м. . .	2	490	—	—	—	—	—	490	—
	Городокъ г. . .	1	15	—	—	—	—	—	15	—
	Торопецъ г. . .	1	500	—	—	—	—	—	500	—
	Гомель м. . .	1	—	—	1575	—	—	—	1575	—
	Пенза г. . .	1	1100	—	—	—	—	—	1100	—
	Будилово прист. . .	1	—	—	—	—	—	50	50	—
	Себежъ г. . .	1	—	—	1500	—	—	—	1500	—
	Бобръ м. . .	1	—	—	—	—	—	120	120	—
Итого . .		390	67479	5	11079	62	14687	59	7928	5101174 31

Въ т. ч.: черв. гол. 2550, тал. 3816, сер. руб. 14,618. Куп. и мѣщ. въ ч. кред. б. на сумму 90,330 руб. 31 коп., а въ ч. должн. на сумму 33,423 р. 99 к.

Вексл. 1798.	Витебскъ г. . .	446	138693	65	8984	22	11694	83	8131	16167503 86
	Могилевъ г. . .	11	265	—	3852	40	—	—	176	604294
	Полоцкъ г. . .	20	2622	40	90	—	570	—	545	3827 40
	Островно м. . .	5	620	—	—	—	325	—	—	945
	Толочино м. . .	2	—	—	—	—	162	—	20	182
	Бабиновичи г. . .	6	400	—	133	—	185	—	150	868
	Рига г. . .	3	200	—	—	—	1225	—	—	1425
	Смоленскъ г. . .	2	65	—	—	—	—	—	—	65
	Сѣнно г. . .	8	173	—	260	—	90	—	17	540
	Климовичи г. . .	1	—	—	55	—	—	—	—	55
	Невель г. . .	11	590	—	394	—	50	—	185	1219
	Дубровна м. . .	3	—	—	315	—	—	—	—	315
	Шкелово м. . .	2	—	—	212	—	90	—	—	302
	Якобштатъ г. . .	1	20	—	—	—	—	—	—	20
	Городокъ г. . .	2	—	—	192	—	30	—	—	222
	Мстиславль г. . .	3	3510	—	—	—	—	—	—	3510
	Суражъ г. . .	1	—	—	40	—	—	—	—	40
	Орша г. . .	1	—	—	—	—	30	—	—	30
	Велижъ г. . .	2	633	40	—	—	—	—	—	633 40

(fructus spirituales),—единственный здѣсь въ своемъ родѣ документъ, представляющій собою въ одномъ цѣломъ многостороннюю религіозно-нравственную дѣ-

Вексл. 1798.	Непороты м. . .	2	—	—	—	—	58	88	—	—	58	88
	Сельцы . . .	1	30	—	—	—	—	—	—	—	30	—
	Копысь г. . .	1	949	50	—	—	—	—	—	—	949	50
	Динабургъ г. . .	1	50	—	—	—	—	—	—	—	50	—
	Рогачевъ г. . .	1	—	—	235	—	—	—	—	—	235	—
	Порѣчье г. . .	1	305	—	—	—	—	—	—	—	305	—
	Кротовна с. . .	1	—	—	—	—	—	—	37	50	37	50
	Вѣльскъ г. . .	1	40	—	—	—	—	—	—	—	40	—
	Петербургъ г. . .	1	120	—	—	—	—	—	—	—	120	—
	Демьянка . . .	1	—	—	—	—	1500	—	—	—	1500	—
	Еремино с. . .	1	270	—	—	—	—	—	—	—	270	—
	Ст. Быховъ г. . .	1	—	—	—	—	—	—	550	—	550	—
	Чаусы г. . .	1	—	—	—	—	—	—	560	—	560	—
	Заситино с. . .	1	—	—	—	—	—	—	100	—	100	—
	Вѣльковичи м. . .	1	—	—	—	—	54	57	—	—	54	57
	Вѣшенковичи м. . .	1	355	—	—	—	—	—	—	—	355	—
Итого . .		547	149911	95	14762	62	16064	68	10472	26	191211	51

Въ т. ч.: черв. гол. 10,543, тал. 754, сер. руб. 5962. Куп. и мѣщ. въ ч. кред. б. на сумму 85,773 руб. 25 коп., а въ чис. должн. на сумму 41,637 р. 37 к.

Вексл. 1799.	Витебскъ г. . .	350	93720	17	28656	21	13334	28	6026	5	141737	31
	Полоцкъ г. . .	15	1539	—	—	—	1051	—	245	—	2835	—
	Могилевъ г. . .	8	2043	—	769	75	40	—	—	—	2852	75
	Орша г. . .	3	575	—	—	—	180	—	100	—	855	—
	Островно м. . .	1	—	—	—	—	—	—	49	—	49	—
	Невель г. . .	1	—	—	348	65	—	—	—	—	348	65
	Брестъ г. . .	1	—	—	40	—	—	—	—	—	40	—
	Петербургъ г. . .	5	7100	—	2861	—	—	—	—	—	9961	—
	Копысь г. . .	3	40	—	1475	—	—	—	151	20	1666	20
	Акмечеть . . .	1	200	—	—	—	—	—	—	—	200	—
	Сѣнно г. . .	2	—	—	700	—	—	—	—	—	700	—
	Городокъ г. . .	1	—	—	—	—	—	—	100	—	100	—
	Велижъ г. . .	1	12	—	—	—	—	—	—	—	12	—
	Минскъ г. . .	1	3000	—	—	—	—	—	—	—	3000	—
	Шкелово м. . .	4	—	—	200	—	74	40	226	—	500	40
	Москва г. . .	2	1930	—	—	—	—	—	—	—	1930	—
	Дисна г. . .	1	50	—	—	—	—	—	—	—	50	—
	Мстиславль г. . .	2	—	—	—	—	25	—	54	—	79	—
	Лезно м. . .	4	—	—	—	—	153	—	—	—	153	—
	Село-Великое . .	1	289	40	—	—	—	—	—	—	289	40

ательность Иезуитовъ. Этотъ церковно-историческій, письменный памятникъ, съ одной стороны, живо изображаетъ глубокое религіозно-нравственное паденіе здѣш-

Вексл. 1799.

Порѣчье г. . .	1	1000	—	—	—	—	—	—	—	1000	—
С. Косариги . .	1	—	—	270	—	—	—	—	—	270	—
Итого . .	409	111498	57	35320	61	14858	28	6951	25	168628	71
Въ т. ч.: черв. гол. 8400, тал. 672, сер. руб. 7983. Куп. и мѣщ. въ ч. кред. б. на сумму 147,378 руб. 3 коп., а въ числѣ должн. на сумму 26,538 р. 94 к.											
Витебскъ г. . .	152	22538	50	12674	10	10006	75	4069	—	49288	35
Сѣнно г. . . .	2	1815	—	—	—	—	—	54	60	1869	60
Порѣчье г. . .	1	—	—	3690	—	—	—	—	—	3690	—
Полоцкъ г. . .	5	650	—	25	—	—	—	115	—	790	—
Суражъ г. . .	1	20	—	—	—	—	—	—	—	20	—
Шклово м. . .	4	775	—	—	—	—	—	1155	—	1930	—
Рогачевъ г. . .	2	—	—	5450	—	—	—	—	—	5450	—
Островно г. . .	1	—	—	—	—	355	—	—	—	355	—
Петербургъ г. .	1	—	—	200	—	—	—	—	—	200	—
Рига г. . . .	2	30	—	520	—	—	—	—	—	550	—
Торонецъ г. . .	1	260	—	—	—	—	—	—	—	260	—
Рудня м. . . .	1	—	—	—	—	957	—	—	—	957	—
Бѣшенковичи м.	1	—	—	—	—	100	—	—	—	100	—
Итого . .	174	26088	50	22559	10	11418	75	5393	60	65459	95
Въ т. ч.: черв. гол. 230, тал. —, сер. руб. 63. Куп. и мѣщ. въ ч. кред. б. на сумму 58,797 р. 45 к., а въ ч. должн. на сумму 24,074 р. 70 к.											
Витебскъ г. . .	215	93625	55	9440	—	14231	90	3496	20	120793	65
Рига г. . . .	1	300	—	—	—	—	—	—	—	300	—
Мстиславль г. .	3	50	—	—	—	1000	—	50	—	1100	—
Полоцкъ г. . .	5	4677	—	400	—	—	—	—	—	5077	—
Климовичи г. .	1	10	—	—	—	—	—	—	—	10	—
Городокъ г. . .	1	—	—	—	—	100	—	—	—	100	—
Лезно м. . . .	1	—	—	—	—	—	—	40	—	40	—
Орша г. . . .	2	—	—	150	—	—	—	125	—	275	—
Шклово м. . .	2	—	—	175	—	—	—	179	—	354	—
Бабиновичи г. .	1	—	—	3000	—	—	—	—	—	3000	—
Сѣнно г. . . .	1	—	—	300	—	—	—	—	—	300	—
Толочино м. . .	1	—	—	—	—	—	—	149	—	149	—
Петербургъ г. .	2	4085	—	—	—	—	—	—	—	4085	—
Духовщина г. .	1	885	—	—	—	—	—	—	—	885	—

Вексл. 1800.

ней народный массы за времена латино-польской опеки

Векселя. 1800.

Николаево м. . .	1	—	—	—	—	109	50	—	—	109	50
Могилевъ г. . .	1	—	—	2000	—	—	—	—	—	2000	—
Итого . .	239	103632	55	15465	—	15441	40	4039	20	138578	15

Въ т. ч.: черв. гол. 1327, тал.—, сер. руб. 2910. Куп. и мѣщ. въ ч. кред. был. на сумму 82,171 руб. 13 коп., а въ чис. должн. на сумму 20,176 р. 78 к.

Витебскъ г. . .	49	2303	—	1249	55	14191	—	533	—	18276	55
Островно м. . .	3	—	—	900	—	—	—	439	25	1339	25
Велижъ г. . .	1	205	—	—	—	—	—	—	—	205	—
Вѣлица г. . .	1	—	—	—	—	—	—	47	70	47	70
Чечерскъ м. . .	1	—	—	136	—	—	—	—	—	136	—
Сѣнно г. . . .	1	400	—	—	—	—	—	—	—	400	—
Лезна г. . . .	1	—	—	—	—	—	—	88	—	88	—
Итого . .	57	2908	—	2285	55	14191	—	1107	95	20492	50

Ни золота, ни серебра не б. Куп. и мѣщ. въ ч. кред. был. на сумму 15,823 р. 50 к., а въ чис. должн. на сумму 16,285 р. 95 к.

Векселя. 1801.

Витебскъ г. . .	360	98329	5	16261	90	23979	84	5664	—	144234	79
Полоцкъ г. . .	6	1358	—	—	—	100	—	160	—	1618	—
Шклово м. . .	3	1000	—	1080	—	—	—	—	—	2080	—
Бѣшенковичи м.	3	2000	—	—	—	200	—	—	—	2200	—
Могилевъ г. . .	3	60	—	—	—	—	—	20	—	80	—
Сѣнно г. . . .	2	150	—	486	—	—	—	—	—	636	—
Велижъ г. . .	1	320	—	—	—	—	—	—	—	320	—
Дисна г. . . .	1	1400	—	—	—	—	—	—	—	1400	—
Яссы	1	—	—	—	—	16000	—	—	—	16000	—
Островно м. . .	3	250	—	—	—	355	—	—	—	605	—
Рогачевъ г. . .	1	—	—	77	—	—	—	—	—	77	—
Рига г. . . .	4	230	—	—	—	—	—	320	—	550	—
Павловичи . .	1	530	—	—	—	—	—	—	—	530	—
Лезно м. . . .	5	2250	—	—	—	410	—	—	—	2660	—
Мстиславль г. .	2	240	—	2000	—	—	—	—	—	2240	—
Орша г. . . .	3	—	—	2700	30	—	—	—	—	2700	30
Ст. Быховъ . .	1	—	—	—	—	270	—	—	—	270	—
Петербургъ г. .	1	900	—	—	—	—	—	—	—	900	—
Бабиновичи г. .	1	—	—	—	—	—	—	120	—	120	—
Невель г. . . .	1	1000	—	—	—	—	—	—	—	1000	—
Суражъ г. . .	1	—	—	50	—	—	—	—	—	50	—

надъ этимъ краемъ, съ другой—рельефно представля-

Загораны с. . .	1	—	—	—	—	—	—	100	—	100	—
	1	—	—	—	—	—	—	50	—	50	—
Быховъ г. . . .	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Итого . .	406	110017	5	22655	20	41314	84	6434	—	180421	9
Въ т. ч.: черв. гол. 1,484, тал. 73, сер. р. 3,539. Куп. и мѣщ. въ числѣ кредит. было на сумму 142,920 руб. 69 коп., а въ ч. должн. на сумму 43,635 р. 9 к.											
Витебскъ г. . .	436	196739	27	18824	49	28329	29	1539	—	245432	5
Ольвиополь г. .	5	6700	—	—	—	—	—	—	—	6700	—
Херсонъ г. . .	2	740	—	—	—	—	—	—	—	740	—
Петербургъ г. .	2	1408	—	—	—	—	—	—	—	1408	—
Полоцкъ г. . .	25	17070	10	—	—	200	—	—	—	17270	10
Рига г. . . .	2	500	—	2269	—	—	—	—	—	2769	—
Вороновщина с.	1	200	—	—	—	—	—	—	—	200	—
Сѣнно г. . . .	2	—	—	700	—	—	—	—	—	700	—
Дубровна м. . .	2	—	—	640	—	—	—	—	—	640	—
Невель г. . . .	4	2358	—	—	—	—	—	—	—	2358	—
Езерище м. . .	1	100	—	—	—	—	—	—	—	100	—
Бѣшенковичи м.	4	4944	—	—	—	—	—	—	—	4944	—
Будилово прист.	1	—	—	—	—	20	—	—	—	20	—
Городокъ г. . .	1	220	—	—	—	—	—	—	—	220	—
Копысь г. . . .	1	—	—	15	—	—	—	—	—	15	—
Могилевъ г. . .	6	128	—	1087	—	—	—	—	—	1215	—
Итого . .	495	231107	37	23535	49	28549	29	1539	—	284731	15
Въ томъ ч.: полуимперіаловъ 120, черв. гол. 8,512, тал. 350, сер. руб. 11,134. Куп. и мѣщ. въ ч. кредит. на сумму 150,562 руб. 51 коп., а въ ч. должн. на сумму 54,419 р. 80 к.											
Витебскъ г. . .	183	12745	—	1575	—	21875	78	7109	19	43304	97
Шкелово м. . .	1	—	—	—	—	—	—	684	60	684	60
Шумячи м. . .	2	—	—	—	—	—	—	50	—	50	—
Полоцкъ г. . .	2	—	—	—	—	50	—	200	—	250	—
Велижъ в. . . .	1	465	—	—	—	—	—	—	—	465	—
Бѣшенковичи м.	2	—	—	—	—	—	—	635	—	635	—
Ст. Быховъ г. .	1	—	—	—	—	—	—	80	—	80	—
Рига г. . . .	3	456	—	—	—	125	—	—	—	581	—
Себежъ г. . . .	1	50	—	—	—	—	—	—	—	50	—
Смоленскъ г. .	1	—	—	—	—	—	—	100	—	100	—

еть іезуитскіе приёмы, которые скорѣе могли только ока-

Засмн. обз. 1802.	Смоляны м. . .	1	—	—	—	—	140	—	—	—	140	—
	Якобштатъ г. .	1	—	—	—	—	50	—	—	—	50	—
Итого . .		199	13716	—	1575	—	22240	78	8858	79	46390	57
Въ томъ чис.: черв. гол. 174, тал. — , сер. руб. 258. Куп. и мѣщ. въ чис. кредит. был. на сумму 43,850 руб. 57 коп., а въ числѣ должн. на сумму 41,037 р. 32 к.												
Засмн. обз. 1803.	Мѣста выдачи ихъ въ книгѣ не обозначено. . .	231	59622	66	32193	—	11980	—	—	—	103795	66
	Въ томъ чис.: черв. гол. 152, тал. — , сер. руб. 737. Куп. и мѣщ. въ чис. кредит. был. на сумму 36,363 руб., а въ числѣ должн. на сумму 28,727 р. 80 к.											
В е к с е л я 1803.	Витебскъ г. . .	127	9719	50	6903	—	10019	23	3253	27	29895	—
	Рига г. . . .	6	2882	50	—	—	265	—	—	—	3147	50
	Сѣнно г. . . .	1	—	—	1000	—	—	—	—	—	1000	—
	Островно м. . .	1	—	—	—	—	660	—	—	—	660	—
	Суражъ г. . . .	1	—	—	—	—	225	—	—	—	225	—
	Невель г. . . .	2	—	—	—	—	—	—	795	—	795	—
	Полоцкъ г. . .	1	—	—	—	—	—	—	3000	—	3000	—
	Ольвиополь г. .	1	1725	—	—	—	—	—	—	—	1725	—
	Велижъ г. . . .	1	2000	—	—	—	—	—	—	—	2000	—
	Смоляны м. . . .	2	1069	—	—	—	—	—	—	—	1069	—
Итого . .		143	17396	—	7903	—	11169	23	7048	27	43516	50
Въ томъ числѣ: черв. гол. 45, тал. — , сер. руб. 1,229. Куп. и мѣщ. въ ч. кредит. был. на сумму 41,394 руб., а въ числѣ должн. на сумму 30,169 р. 13 к.												
Засмн. обз. 1803.	Мѣста выдачи ихъ въ книгѣ не показано. . . .	138	73820	68	20667	95	13947	—	—	—	108435	63
	Въ томъ числѣ: черв. гол. 705, тал. — , сер. руб. 725. Куп. и мѣщ. въ числѣ кред. был. на сумму 24,558 руб., а въ числѣ должн. на сумму 29,899 р. 45 к.											
Засмн. обз. 1803.	Витебскъ г. . .	128	12493	45	754	75	10880	59	6426	92	30555	71
	Рига г. . . .	6	1300	—	300	—	800	—	2000	—	4400	—

толичить народъ, чѣмъ поднять его уровень въ богопо-

Векселя 1804.

Земл. обяз.
1804.

Векселя 1805.

Смоляны м. . .	1	—	—	—	—	500	—	—	—	500	—
Полоцкъ г. . .	1	730	—	—	—	—	—	—	—	730	—
Липецкъ г. . .	1	—	—	—	—	—	—	500	—	500	—
Суражъ г. . .	1	—	—	110	30	—	—	—	—	110	30
Велижъ г. . .	1	460	—	—	—	—	—	—	—	460	—
Бѣшенковичи м.	1	720	—	—	—	—	—	—	—	720	—
Могилевъ г. . .	1	330	—	—	—	—	—	—	—	330	—
Ляды м. . . .	1	—	—	—	—	—	—	240	—	240	—
Бабиновичи г. .	1	—	—	—	—	30	—	—	—	30	—
Кайданово м. .	1	—	—	—	—	225	—	—	—	225	—
Итого . .	144	16033	45	1165	5	12435	59	9166	92	38801	1

Въ томъ числѣ: черв. гол. 186, талер. 240, сер. руб. 950. Куп. и мѣщ. въ чис. кредит. б. на сумму 35,931 р. 1 к., а въ числѣ должн. на сумму 31,759 р. 6 к.

Мѣста выдачи ихъ въ книгѣ не показано. . . .

65	48471	70	9295	—	—	—	—	—	57766	70
----	-------	----	------	---	---	---	---	---	-------	----

Въ томъ числѣ: черв. гол. 879, тал. —, сер. руб. 1,000. Куп. и мѣщ. въ чис. кредит. был. на сумму 11.375 руб., а въ чис. должн. на сумму 7350 р.

Витебскъ г. . .	153	16844	55	1356	—	16973	—	9244	70	44418	25
Могилевъ г. . .	2	3000	—	—	—	—	—	580	—	3580	—
Любавичи м. . .	1	325	—	—	—	—	—	—	—	325	—
Шклово м. . . .	6	—	—	250	—	—	—	4500	—	4750	—
Минскъ г. . . .	2	500	—	—	—	—	—	143	10	643	10
Невель г. . . .	1	—	—	75	—	—	—	—	—	75	—
Зелво м. . . .	2	—	—	—	—	—	—	239	45	239	45
Рига г.	5	150	—	—	—	1700	—	—	—	1850	—
Полоцкъ г. . . .	3	—	—	—	—	—	—	1344	—	1344	—
Орша г.	1	—	—	—	—	—	—	4000	—	4000	—
Бѣшенковичи м.	2	—	—	—	—	—	—	571	50	571	50
Смоляны м. . . .	1	—	—	—	—	500	—	—	—	500	—
Итого . .	179	20819	55	1681	—	19173	—	20622	75	62296	30

Въ томъ числѣ: черв. гол. 343, талер. 462, сер. руб. 4002. Куп. и мѣщ. въ ч. кредит. был. на сумму 56,431 руб. 30 к., а въ чис. должн. на сумму 56,037 р. 70 к.

знаніи и нравственности. Такъ, напр., обильное препо-

	Мѣста выдачи ихъ въ книгѣ не показано . . .	Заемн. облг. 1806. Вексел я. 1806.	65	40457 —	7670 —	3070 —	—	—	51197 —
			Въ т. ч.: черв. — , тал. — , сер. руб. 23. Куп. и мѣщ. въ ч. кред. был. на сумму 8305 р., а въ ч. должн. на сумму 6320 р.						
	Витебскъ г. . .	Заемн. облг. 1806. Вексел я. 1807.	150	10835 11	3469 —	8399 —	11352 20	34055 31	
	Перновъ г. . .		1	100 —	— —	— —	— —	100 —	
	Полоцкъ г. . .		9	1000 —	374 —	— —	1405 —	2779 —	
	Варшава Русск. (нов. откр. гор. въ им. Огин. Вит. воев.) . .		1	— —	— —	100 —	— —	100 —	
	Смоляны м. . .		1	— —	— —	— —	1000 —	1000 —	
	Будилово прист.		1	— —	— —	— —	100 —	100 —	
	Бѣшенковичи м.		1	— —	— —	60 —	— —	60 —	
	Динабургъ г. .		1	— —	75 —	— —	— —	75 —	
	Вязьма г. . . .		1	5000 —	— —	— —	— —	5000 —	
	Могилевъ г. . .		1	250 —	— —	— —	— —	250 —	
	Итого . .		167	17185 11	3918 —	8559 —	13857 20	43519 31	
			Въ т. ч.: черв. гол. 599, тал. 470, сер. руб. 266. Куп. и мѣщ. въ чис. кред. был. на сумму 41,553 руб. 45 коп., а въ чис. должн. на сумму 32,695 р. 40 к.						
	Мѣста выдачи ихъ въ книгѣ не показано . . .	Заемн. облг. 1806. Вексел я. 1807.	42	23115 —	5250 —	6771 50	—	—	35136 50
			Золота и серебра не было. Куп. и мѣщ. въ ч. кред. был. на сумму 11,650 р., а въ чис. должн. на сумму 11,251 р. 50 к.						
	Витебскъ г. . .		172	37306 95	3880 —	16823 45	7483 25	65493 65	
	Велижъ г. . .		1	— —	150 —	— —	— —	150 —	
	Суражъ г. . .		1	93 —	— —	— —	— —	93 —	
	Невеличъ г. . .		2	— —	— —	— —	550 —	550 —	
	Орша г. . . .		2	— —	— —	213 —	— —	213 —	
	Рига г. . . .		2	100 —	— —	— —	500 —	600 —	
	Могилевъ г. . .		1	500 —	— —	— —	— —	500 —	
	Кенигсбергъ г. .		1	432 —	— —	— —	— —	432 —	

столюдыя, чѣмъ дѣйствовать на него просвѣтительно.

Въ четвертомъ, наконецъ, отдѣлѣ помѣщены акты городскіе Витебскаго воеводства (всѣхъ ихъ 120). Документы эти относятся б. ч. къ Сѣверной войнѣ, какъ содержащіе въ себѣ приказы вышнихъ военныхъ властей въ в. княж. Литовскомъ о дислокаціи войскъ и привлеченіи жителей Вит. воеводства, отчасти и Полоцкаго къ исполненію денежныхъ и натуральныхъ повинностей по продовольствію, расквартированію и обмундировкѣ войскъ. Соображая распоряженія в. гетмана в. княж. Литовскаго, Сапѣги, нельзя не замѣтить въ особенности того, что гетманъ подѣ квартиры Пятигорскаго полка Краковскаго воеводы Вишневецкаго, въ замѣну имѣній п. Гослинскаго, отдалъ слободу Витебскаго православнаго Маркова монастыря и им. Копачево Вит. посельскихъ конныхъ мѣщанъ, безъ всякаго, повидимому, основанія. Изъ прочихъ документовъ этого отдѣла останавливаютъ на себѣ особенное вниманіе: № 109—завѣщательная записка пом. Владислава Звѣревскаго, свидѣтельствующая, что даже и въ то, неблагопріятное для православія въ здѣшнемъ краѣ, время умиралъ онъ съ убѣжденіями православнаго, такъ какъ если и сдѣлалъ отказы на церкви и монастыри, то только на православные. № 111—письмо подскарбія (госуд. казначея) в. княж. Лит., Котла, характеризующее въ извѣстной мѣрѣ, порядокъ отдачи Витебской таможенной заставы въ содержаніе. № 112—замѣчательное въ церковно-юридическомъ отношеніи рѣшеніе Виленской р. к. дух. консисторіи по дѣлу о троеженцѣ, Витебскомъ намѣстникѣ Ярошевичѣ. Замѣчательно, что присутствіе консисторскаго суда сосредоточивалось, въ данномъ случаѣ, въ одномъ только лицѣ каноника-аудитатора конс. дѣлъ Вилен. епископіи, Анкуты, и что самое рѣшеніе основано было не на какихъ либо церковныхъ уставахъ, а просто на личномъ

заключеніи самого судьи, выработанномъ имъ по совѣщаніи съ теологами и юристами. № 115—рѣшеніе, отправлявшагося въ г. Вильнѣ, въ 1712 г., трибунала в. княж. Литовскаго по удовлетворенію войскъ содержаніемъ и квартирами и по разнымъ другимъ предметамъ. При чтеніи этого документа, невольно бросаются въ глаза нѣкоторыя несоотвѣтственныя положенію вещей опредѣленія. Такъ, напр., гг. Новогородокъ и Минскъ, за опустошеніемъ ихъ постоями и проходами войскъ, на шесть лѣтъ освобождаются отъ всякихъ воинскихъ повинностей, тогда какъ Витебскъ (по убѣжденію самого трибунала), вслѣдствіе разныхъ тяжкихъ невзгодъ, болѣе же всего, какъ городъ пограничный, отъ грабежей, вымогательствъ и притѣсненій со стороны тѣхъ же проходящихъ войскъ, а также чрезъ истребленіе въ немъ домовъ и всякаго имущества пожарами и за разбродомъ, наконецъ, самыхъ купцовъ и мѣщанъ его въ разныя стороны, разоренъ былъ до такой степени, что не только не въ состояніи былъ платить податей, но, вмѣсто возстановленія своего, приходилъ еще въ большее разореніе, но тѣмъ не менѣе, однакожъ, отъ подобныхъ повинностей ни подѣ какимъ условіемъ не освобождается,—и это, какъ выражается трибуналъ, въ виду *производящейся въ г. Витебскѣ торговли*, которая, за совершеннымъ опустошеніемъ города и за разбродомъ купцовъ и мѣщанъ его, представлялась, въ то время, едва-ли возможною. Или также, трибуналъ находитъ возможнымъ совершенно освободить нѣкоторыя частныя и лат. духовенства имѣнія отъ всякихъ воинскихъ повинностей, несмотря на то, что незадолго предъ тѣмъ Витебскій сеймикъ горько жаловался на предоставленныя нѣкоторымъ помѣщикамъ подобныя же льготы, клонившіяся, какъ выразился сеймикъ, къ крайнему разоренію всего населенія (Ист.-Юрид. мат., вып. XVIII, док.

13). Трибуналъ, впрочемъ, принимаетъ за основаніе, что тѣ, освобожденные имъ, имѣнія были земскія, а такого рода имѣнія, по дѣйствовавшимъ законамъ, воинскимъ повинностямъ не подлежали; между тѣмъ, не сохраняетъ той-же льготы за имѣніями православныхъ монастырей, хотя и эти имѣнія были также земскими (а не королевщинами) и хотя самъ трибуналъ тутъ-же твердитъ не разъ объ уравниіи правъ въ этомъ отношеніи. Кромѣ того, въ помѣщенной подъ № 116 грамотѣ кор. Августа II говорится, что имѣнія Витебскихъ поселскихъ конныхъ мѣщанъ издавна пользуются также правомъ имѣній земскихъ; несмотря на то, и эти имѣнія отъ исполненія воинскихъ повинностей трибуналомъ не освобождаются. А № 120 представляетъ собою одну изъ кровавыхъ страницъ исторіи того же многострадальнаго Витебскаго Маркова православнаго монастыря.

ПРИХОДО-РАСХОДНЫЯ КНИГИ

ГОРОДА МОГИЛЕВА.

(Продолженіе).

ПРИХОДО-РАСХОДНАЯ КНИГА

города Могилева за 1711 годъ.

IXS

РѢТЪ ШЯКН

МѢТЪ СГЪ КОВАКН

МОГИСВЯ

Прегна Клармелъ фекородна Корс Кидна рѣца фадѣлого
 Алуѣта Аданодна фадѣна фадѣна фекородна баранонна
 Попоица Иафаровъ фекородна фадѣна фадѣна
 Мѣта Сѣ Сѣ Сѣ Сѣ Сѣ Сѣ Сѣ Сѣ Сѣ Сѣ
 Мѣта Сѣ Сѣ Сѣ Сѣ Сѣ Сѣ Сѣ Сѣ Сѣ

СЛАВНЫ: ПЛНБ: ПОСНАИ

СЕРПЫНЬ.

Ирина Родина Подполковник

Маха ахонгъ Попович

Господи пружа поволамо

Мелуа Крафтин Поттин

Князь Александр Иванович

И да забравим горку твою Пополичу

Кондратъ Писаревъ Поповъ сынъ

Гаврило Кузнецов Попович

Mrs. Thayer Newton

Мария хороша Похитил

Писмо до Николая Николаевича

Александр Иванович Толочин

Григорий Барановъ Полицейск

ШЛЯХЕНІИ: И: ИМСТ: ПЯ
И: ИТРАТВЫ: СЕГОРНЫ:

II. Анжаръ моднодіо боітѣ

Сан Сан Милерхивіо. Бурмифор
II. Створъ Кудона Кудона

Сан Себуръ Кудона

Саннелъ Кудона Кудона

Кудона Кудона Кудона
Кудона Кудона Кудона Кудона

Саннелъ Кудона Кудона
Саннелъ Кудона Кудона

Кудона Кудона Кудона
Кудона Кудона Кудона

През насъ, шляхетнаго пана Кгабриеля Федоровича Королкевича, райцы скарбового, славетныхъ пановъ Алексея Івановича Слижыка, Филипа Федоровича Баранчикова, посполитыхъ і шафаровъ зостаючихъ, на рокъ теперъ ідучиы тысеча семъ сотъныи одинадцати,
то есть,

Мѣсяца Декаврія кѣ дня. За росказаннымъ
шляхетнаго его милости пана Александра Мол-
чанковича, войта, і за картою, отобрали одъ до-
зорцовъ зе скарбу кобацкого первой чверти, шля-
хетнаго пана Кгабриеля Королкевича, райцы,
і колеговъ его, славетныхъ пановъ Яна Хому-
товскаго, Якова Куцевича, Купрея Автуховича
Хамцова, на расходъ мескии

Дня кѣ. За розказаннемъ и за картою пана войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ вышпomenенныхъ зе скарбу, на росходъ

За розказаннемъ и за картою п. войта, отобрали одъ п. Клабриеля Королкевича і колеговъ его, пп. дозорцовъ, зе скарбу кобацкого, для п. капитана Букяшова, который приехалъ для провіанту, талеровъ двадцать осмъ копейками, раховано за талеръ по золотыхъ осмъ, чынить .

Мѣся Януарія 7 дня. За картою п. войта, отобрали одъ шп. дозорцовъ Кгабриеля Королкевича, райцы, і колеговъ его, томуужъ капитану, талеровъ семь, чынить

Тогожъ дня. За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, на выправу пп. пословъ до наянейшого монархи, царя его милости, до Риги

Дня г. За картою п. войта, отобрали для
тыхъ же пп. пословъ, одъ пп. дозорцовъ

За картою п. войта, отобрали одъ пп. до-
зорцовъ, для ксенжы Кармалитовъ

За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозор-
цовъ, зе скарбу, для ксенжы Бернардыновъ инъ
вимъ квоты

Дня д. За картою п. войта, отобрали одъ п.
Кгабриеля Королькевича, райцы, і колеговъ его,
дозорцовъ, зе скарбу, для п. Мурского (Мирска-
го?), ротмистра, за спроваженне ексекуцыи

Дня е. За картою п. войта, отобрали одъ
пановъ дозорцовъ, зе скарбу кобацкого, на рос-
ходъ мескии

Дня ж. За картою п. войта, отобрали одъ
пп. дозорцовъ, зе скарбу, на расходъ мескии

Дня з. За картою п. войта, отобрали одъ
пп. дозорцовъ, на заплаценне квоты п. Фронц-
кевичу, судии Оршанскому,

Дня и. За картою п. войта, отобрали одъ
пп. дозорцовъ, п. Габриеля Королькевича і ко-
леговъ его, зе скарбу, на расходъ мескии

Дня к. За картою п. войта, отобрали одъ
п. Кгабриеля Королькевича і колеговъ его, до-
зорцовъ

Дня л. За картою п. войта, отобрали одъ
пп. дозорцовъ, на заплаценне квоты ксенжы
Кармалитомъ

Дня м. За картою п. войта, отобрали одъ
п. Кгабриеля Королькевича, райцы, і колеговъ
его, дозорцовъ, зе скарбу, для его милости п.
полковника Оршанского, Рафала Боратынского,
за умнейшенне коней в даванню

Дня н. З росказання і за картою п. войта,
отобрали одъ пп. дозорцовъ, на расходъ мескии.

За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозор-
цовъ инъ вимъ квоты ксендзомъ Бернардыномъ.

За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозор-

Золот.	Осмак.
р	
н	
н	
м	
т	
с	
рк	
тн	
р	
н	
ж	
рн	
н	

цовъ, зе скарбу кобацкого, пп. делегатомъ до
Оршы, на сеймикъ Громничныи

З повороту тей дороги, отобрали одъ п. Але-
ксандра Молчанковича, войта

Тогожъ дня. За картою п. войта, отобрали
одъ п. Кгабриеля Королькевича, райцы, і коле-
говъ его, дозорцовъ, зе скарбу кобацкого, п.
Пресмыцкому ад рацыономъ квоты з сумы, на-
лежащои Желиславского, талеровъ битыхъ трид-
цать, раховано талеръ по золотыхъ девять, чы-
нить

За картою п. войта, отобрали одъ пп. до-
зорцовъ, на заплаценне лудану і шнурковъ
трехъ Турецкихъ п. Мервинскому, скарбнику

Дня я. За картою п. войта, отобрали одъ
пп. дезорцовъ ксендзомъ Кармалитомъ, на за-
плаценне квоты

Мсца Феврала а дня. За картою п. войта,
або рачей п. бурмистра Федора Кузевки, ото-
брали одъ пп. дозорцовъ, на заплаценне пояса
п. Пресмыцкому

Дня з. За картою п. бурмистра Федора Ку-
зевки, отобрали одъ пп. дозорцовъ, на запла-
ценне лудану для п. Пресмыцкого

Ітемъ, зъ росказання п. бурмистра, заплати-
ли за маселбасъ

За картою п. бурмистра Кузевки, отобрали
одъ пп. дозорцевъ пп. делегатомъ, едучимъ до
Смоллянъ, до енерала, для одебрання квити за
выданный провиантъ

За поворотемъ тей дороги, отобрали одъ п.
Петра Буля мы, што были з панемъ Андзоро-
вичемъ у Смоллянахъ, решты

Дня т. За картою п. войта, отобрали одъ п.
Кгабриеля Королькевича і колеговъ его, зе скар-
бу кобацкого, на расходъ мескій

За картою п. войта и за ведомосту п. Фе-
дора Кузевки, бурмистра, отобрали одъ пп. до-

Золот.	Осмак.
т	
пз	
сб а	
рл и	
н	
п	
пи	
ет	
м	
к	г
ф	

зорцовъ, на заплаченне квоты жыду Мовшы Лапе Горецкому, одъ золотыхъ тысецы полторы . . .

Отобрали одъ п. Кгабриеля Королкевича, райцы, для п. Онъдрея Сурожа, инъ вимъ облиговой сумы . . .

Дня ет. За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, на заплаченне его милости п. Баратынскому, полковнику Оршанскому, за умнейшенне дымовъ в тарыфе . . .

Тогожъ дня. Отобрали одъ пп. дозорцовъ, на заплаченне сукна п. Пиманскому, локътий 7д, дарованого Савелию Августову, локоть по золотыхъ десять осмаковъ пятнадцать, сумма . . .

Дня зт. За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, на заплаченне квоты ксендзомъ Кармалитомъ . . .

Дня 4д. За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, на заплаченне лудану штуки, которую даровано п. Кицинскому, оконому, заплатили . . .

Итемъ, на заплаченне бунта снурокъ Турецкихъ для тегожъ пана економа, заплатили . . .

Дня кє. Приняли одъ п. Іана Хомутовского, на выплате пп. Ленкевичомъ і иннымъ у справе меской з п. Макарскимъ подчасъ инъквизыцы, ведлугъ реестру его узятыхъ з важницы . . .

За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, на заплаченне двоихъ ботовъ Немецкихъ для п. капитана Буклашова . . .

За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ пп. делегатомъ, іедучымъ до Смоллянъ до енерала Савы Августова . . .

Дня 4д. За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, зе скарбу кобацкого, на заплаченне длуговъ и на расходъ меский . . .

Итемъ, суммы п. Боратынскому, писар. . . Пану Красовскому і Неіаловскому . . .

Дня 4т. За картою п. войта, отобрали одъ

Золот.	Осмак.
рч	
ст	
8	
тнз	
н	
чб	
бб	
к	
м	
о	
тн	
тн	
р	

п. Кгабриеля Королкевича, райцы, и колеговъ его, дозорцовъ, на заплаченне сукна полковнику Хлопову, который стоялъ у Кругле, одъ Якуба Куцевича, за пятнадцать локътий, по тынфовъ тринадцать, сзупі таляровъ трыдцать два и полъ, раховано талеръ по золотыхъ осмъ, шелегами чынить . . .

Меца Марта 6 дня. За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, рационе квоты ксендзомъ Бернардыномъ, . . .

За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, зе скарбу кобацкого, на расходъ меский . . .

За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, на заплаченне сукна Французкого, локтя полпета, п. капитану Ігнатиеву . . .

З росказання п. войта, отобрали одъ пп. Даниеля Сапоцки, Семена Куца, райцовъ і поборцовъ, на тенъ часъ застаючыхъ, поборовыхъ грошей . . .

Отобрали одъ п. Семена Кузевки едучымъ п. войту з п. Семеномъ Кузевко до Смоленъска, до наянейшого монархи, царя его милости, на страве . . .

Дня кт. За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, на заплаченне штуки лудану за локтей девять десять, для его милости Александровича і Буялского, а особно для п. Грамштерфа, лянтвойта, золотыхъ сорокъ осмаковъ пятнадцать, чынить все . . .

Дня зт. За картою п. войта, отобрали одъ п. Кгабриеля Королъкевича, райцы, і колеговъ его, дозорцовъ, на расходъ меский, зе скарбу кобацкого, . . .

Тогожъ дня. За картою п. войта, отобрали одъ п. Григоря Коробанки і колеговъ его, поборовыхъ грошей, на заплаченне подводамъ сена, купленного одъ п. Подвинского, . . .

Золот.	Осмак.
тз	
н	
р	
па	
ке	
ет	
рлв	ет
тн	
м	

Отобрали одъ пп. дозорцовъ, п. Кгабриеля Королкевича, райцы, і колеговъ его, для пп. делегатовъ, едучыхъ до Оршы, п. Андзоровичу і Кондрату Пигаревичу,

З повроту п. войта і п. Семена Кузевки зе Смоленска, отобрали решты родрожныхъ грошей.

Дня ѡѣ. Отобрали одъ п. райцы Кгабриеля Королкевича і колеговъ его, зе скарбу кобацкого, золотыхъ двадцать, которые оддали п. Мирону Андзоровичу, лавнику,

Дня ѡѣ. За картою п. войта, п. Жычевскому, за пилновання справъ мескихъ в трибуналахъ, выплатилъ п. райца самъ

Дня ѡѣ. За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, зе скарбу кобацкого, на расходъ меский,

За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, на заплаценне квоты п. Величце, чешнику Метиславскому, за рокъ $\neq^{\text{a}}\Psi\Gamma$,

Тогожь дня. За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, на заплаценне квоты за суме небожчыка п. Казкевича законникомъ монастыра Буйницкаго талеровъ осмъ, за рокъ $\neq^{\text{a}}\Psi\Gamma$, сума чынить

За картою п. войта отобрали одъ пп. дозорцовъ, на заплаценне квоты ксеендзомъ Кармалиномъ,

За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, Григоря Коробанки, лавника, Карпа Соминича, поборовыхъ грошей, на расходъ меский

За картою п. войта, отобрали одъ тыхже пп. поборцовъ, Григоря Коробанки і Карпа Соминича, поборовыхъ грошей, на расходъ меский.

З росказання п. войта, отобрали одъ п. Юсифа Козловского, райцы, і п. Даниеля Хомутовского, лавника, поборовыхъ грошей, на расходъ меский,

Золот.	Осмаж.
а	
р'к	кз
к	
с'з	
т	
р'п	
з'а	
н	
к'в	
н	
к	

За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, зе скарбу Кобацкого, на выплаценне облигу, винного п. Красовскому, талеровъ пять, чынить шелегами

Дня кз. За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, п. Кгабриеля Королкевича і колеговъ его, зе скарбу кобацкого, талеровъ битыхъ десять, на поклонъ, подчасъ свята Руского Воскресення Христова, его милости п. Кишинскому, економу, раховано талеръ по золотыхъ осмъ и полъ, чинить

За картою п. войта, тогожь дня выплатили боты п. поручнику

Перъшая часть кончыцца.

З росказання п. войта и за картою, отобрали одъ пп. поборцовъ, Григоря Коробанки, лавника, і Карпа Соминича, поборовыхъ грошей, на расходъ меский,

Дня ѡѣ. За картою п. войта, отобрали одъ п. Кгабриеля Королкевича, райцы, і колеговъ его, зе скарбу, на заплаценне лудану штукъ двюхъ для его милости п. Менчинского, ротмистра, одну, другую для пп. депутатовъ тейже хоронгви,

Дотого, готовыхъ грошей тему жъ п. ротмистру дали

Дня ѡѣ. За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, зе скарбу кобацкого, на расходъ меский

Меца Априля ѣ дня. З росказання пана войта, отобрали одъ п. дозорцовъ, на заплаценне п. Даниелю Хомутовскому, лавнику, за розне речы, набраные з краму презъ п. Петрашкевича, маршалка его милости п. Девича, ведлугъ карты его милости п. Казановича, войта .

Дня ѣ. За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, на заплаценне футра лиссяго

Золот.	Осмаж.
м	
п'е	
а	
р'п	
р'к	
т'т	
з'ф	
н'е	

133911

цовъ, зе скарбу кобацкого, для его милости п. Владислава Ггештора, комисара, диспертментъ на войско Литовское в повеце Оршанскомъ, талеровъ битыхъ сто; его милости п. Михалу Гизбертови талеровъ двадцать, чынить все талеровъ сто двадцать, што чынить шелегами . . .

Меца Юля 5 дня. За картою п. войта, отобрали одъ п. Григоря Коробанки і Карпа Соминича поборовыхъ грошей . . .

За поворотемъ з Смоленска, отобрали одъ п. Стефана Дешковича, посполитого, решты подорожныхъ грошей . . .

За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, на выплаценне длуговъ и на росходъ мескии . . .

И отъ вторая рата.

За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, на заплаценне коня сиваго до пары . . .

Юня 3 дня. Отобрали одъ п. Стефана Гуторовича, лавника, Леона Тарасевича, Стефана Дешковича поборовыхъ грошей . . .

Дня 7. З росказання п. войта і за картою, отобрали одъ п. райцы, колеговъ его, дозорцовъ, на росходъ мескии, . . .

Дня 8. За картою п. войта, отобрали одъ п. Кгабриеля Королкевича, райцы скарбового, і колеговъ его, на выправу в дорогу, до наяснейшаго короля его милости и до ясневельможного его милости п. германа, готовыхъ грошей . . .

Ітемъ, на заплаценне лудану штукъ трехъ. Сторговали футро одъ п. Григоря Марковича Чорта, талеровъ семъ десять пять . . .

Отобрали одъ п. райцы, на заплаценне горель (sic) паръ трехъ . . .

Меца Юля 6 дня. За картою п. войта, отобрали одъ п. Кгабриеля Королкевича, райцы, і колеговъ его, на росходъ мескии і на распла-

Золот.	Осмак.
цз	
а	
дт	а
ф	
р	
чг	
8т	
а	
а	
—	
а	

ценне рознымъ людямъ длуговъ . . .

Дня 8. За картою п. войта, отобрали одъ пп. дозорцовъ, на росходъ мескии, . . .

Меца Августа 4 дня. За картою п. войта, отобрали одъ п. райцы Кгабриеля Королкевича і колеговъ его, на росходъ мескии, . . .

Отобрали одъ сотниковъ, на косцевъ, которые косили морги меские з сетней тринадцати, . . .

За картою п. войта, отобрали одъ пп. поборцовъ, Даниеля Сапоцьки, Владислава Миткевича, райцовъ, поборовыхъ грошей, на росходъ мескии, . . .

З обрубу Ледковского приняли жита одъ Афанаса Сенковича, приставцы, меракъ двадцать одну . . .

З Луполова дошло одъ Кондрата Питгаревича, приставцы, мерикъ шесть и полъ . . .

Тое жито роздали за длуги, за которое дошло намъ . . .

Мца Октоврья 5 дня. З росказання п. войта і за картою, отобрали одъ п. Григоря Шункевича, лавника, і колеговъ его, Тимофея Лешкевича, Мирона Питгаревича, дозорцовъ, остатней чверти, на росходъ мескии . . .

Дня 11. Отобрали одъ п. Дешковича, посполитого, поборовыхъ, на выправу до Вильня, на справованне, харчы . . .

Дня 12. За картою п. войта, отобрали одъ п. Григоря Шункевича, лавника, і колеговъ его, дозорцовъ, на росходъ мескии . . .

Мца Ноемврья 6 дня. За картою п. войта отобрали одъ п. Григоря Шункевича, лавника, і колеговъ его, на росходъ мескии, . . .

Дня 13. За картою п. войта, отобрали одъ п. Григоря Шункевича і колеговъ его, дозорцовъ, на росходъ мескии, . . .

Дня 14. За картою п. войта и за ведомостю п. райцы скарбового, отобрали одъ п. дозорцовъ, зе скарбу, на росходъ мескии . . .

Золот.	Осмак.
хн	
а	
а	
м	
а	
—	
—	
а	з
р	
н	
а	
н	
р	

Дня ѳ. За картою п. войта и за ведомостю п. райцы скарбового, отобрали одъ п. Григоря Шункевича і колеговъ его, на расходъ мескии.

Меца Декаврия а дня. За картою п. войта и за ведомостю п. райцы скарбового, отобрали одъ пп. дозорцовъ, на расходъ меский

Дня ѳ. Отобрали изъ млыну Могилевского, за неделю,

Дня кѳ. За картою п. войта, одебрали одъ пп. дозорцовъ, на расходъ мескии,

Тогожъ дня з млыну Могилевского, за неделю, одебрали

Тогожъ дня отобрали одъ п. райцы Базылия Хомутовского, з приезде з Оршы, з сеймику, браку копейками

Дня ѳѳ. Отобрали за неделю з млыну Могилевского

Дня кд. Отобрали з млыну Могилевского, за полнедели,

Дня еѳ. За картою п. войта и за ведомостю п. райцы скарбового, до п. Григоря Шункевича і колеговъ его, дозорцовъ, абы далъ на расходъ мескии золотыхъ четыреста, теды мы, шафаре, одебрали тылко

А решты не дошло намъ ведлугъ карты п. войта.

Итемъ одебрали на тежъ карты одъ Тимофея Леонкевича

За картою п. войта, отобрали одъ пани Артемовой Макишовой за домъ Севериновщину, за рокъ аренды,

Итемъ за домъ на Лезерковщине Шыпулинский арендованыи теиже пани Макишовой,

З ряду резницкого, за рокъ, одъ п. цехмистера дошло

З ряду ганчарного за рокъ отобрали

З Слободакъ мескихъ, Пискуновой и Жеребцовой, и за Лесною брамою, ведлугъ реестру

Золот.	Осмак.
рн	
ѳ	
к	
р	
сѳ	
зѳ	
иѳ	
и	
ткз	
пи	кѳ
зѳ	
зѳ	
лѳ	
лѳ	

сотника и бирчого а), отобрали

З ряду пирожного полкотины одъ Васка Шпиля отобрали

Одъ жыда Гиршы Цурулика, ведле кобаку, с грунту меского аренды, за рокъ, дошло

Брукового предъ купеческимъ домомъ, з взовъ и съ мерницъ, ведлугъ давного звычаю, тыдневого, за рокъ дошло

Крама мурованая у варенде пани Тачысе ведле воротъ ратушныхъ, ведле ряду пекарского, на вакацыи, за померкованнемъ п. райцы Габриеля, дошло

Крама мурованая у варенде Стефана бурмистровича Салара, ведле цекавзу великого, мурованого, на вакацыи дошло

Отобрали одъ прошлорочныхъ шафаровъ, Леона Тарасовича, Павла Бочарова, за комору, одъ Тапычыхи, за рокъ ~~аѳѳ~~,

Одъ п. Александра Ивановича Слижыка цыншу за домъ на Лезерковщине, за рокъ дошло

Одъ отца Іоанна Шечни, за грунтъ цыншу, за рокъ дошло

Одъ отца Іакова Бобковича, за огородъ, за лето дошло

Золот.	Осмак.
ѳи	
аѳ	
бѳ	
рзѳ	
еѳ	
к	
т	
т	
и	
ѳ	

а) Бирчы, сборщикъ податей.

РЕЕСТРЪ МЕСТА ЕГО КОРОЛЕВСКОЙ МИЛОСТИ
МОГИЛЕВА,

за шафарства славетныхъ пановъ Алексея Ивановича
Слижыка, Филипа Федоровича Бараночникова, посполи-
тыхъ, на рокъ тысеца семсотныи адинадцатыи,

ТО ЕСТЬ РОСХОДОВЪ.

Мсца Декаврыя кд дня. 3 росказання п. вой-
та і за ведомостю п. райцы скарбового, купили:
для коней мескихъ сена возовъ 4 за 6 золот.
и до ратуша возъ дровъ за 24 осм.; дали слу-
гамъ мескимъ: Кондрату, Автушку, Асапу, Куз-
ме, Ивану Конобце, Михалце, Сулиму, Ерому,
Никифору по 1 зол., всего 9 зол., мистру на
свято 1 зол., за писанне картокъ концеляристомъ
2 зол., итого
3 роск. п. войта, купили для п. капитана
Чернявского овса мерки 2 за 5 золот. и сена
возы 2 за 4 зол.
Дровъ у господу, п. резыденту, возъ 8 за 4
зол. 8 осм., сена возы 2 за 3 золот. 10 осм.,
свечъ десятки 3 за 1 зол.
В домъ п. войта, на банкетъ для п. резыден-
та, куп. мяса розного до печення и варення за
11 зол., куровъ двое за 2 зол. 6 осм., гусь одъ
п. Яна Хомутовского за 3 зол. 15 осм.; оливекъ
кварти, лимонии 2, оливы ¹/₂ фун. за 7 золот.
10 осм., рыбы разныя за 5 зол., меду 15 гар.
за 18 зол., масла гаршчокъ за 3 зол.
3 роск. п. войта, капитану Московскому, ко-
торый стоитъ у п. Козловского, куп. мяса за 4
зол. 10 осм. и 5 ситницъ

Золот. Осмак.	
ит	кд
ф	
н	ит
н	т
д	кє

Дня $\bar{\kappa}\epsilon$. 3 роск. п. войта, куп. мяса для поручника, который зоставалъ у п. Гапона Бызевича, за 2 зол. 10 осм. и ситницъ 5 за 15 осм.

Дня $\bar{\kappa}\varsigma$. 3 роск. п. войта, куп. мяса для поручника Калъмышского за 2 зол. 15 осм. и ситницъ шостаковыхъ 6 за 1 зол. 6 осм., сена нощакъ 2 за 25 осм. и овса мерку за 3 золот. 10 осм.

Сторожомъ п. резидента, на хлѣбъ, дали . . .

Дня $\bar{\kappa}\zeta$. 3 роск. п. войта, дали капитану Буклашову, который стоитъ у п. Козловского, што приехалъ для провианту до места, 28 тал., чынить . . .

Купили возъ дровъ у господу п. резидента за 24 осм.; отдали резиденту, што онъ самъ выдалъ на кухню для себе, 22 золот. 10 осм., сторожомъ его на хлѣбъ 9 осм.

3 роск. п. войта, купили корення розного на 2 полмиски для отца епископа і для п. Кицынского, с коледою, запл. п. Яну Молчанковичу 32 зол.; вина узели для отца епископа у п. бурм. Кузевки 1 гарн. и $1\frac{1}{2}$ кв., за 14 золот. 20 осм.

Дня $\bar{\kappa}\iota$. 3 роск. п. войта, купили овса $\frac{1}{2}$ мерки жыду арендарю Толочынскому за . . .

За ситницы, што брали на елекъцию . . .

За писанне картокъ на сессыю, концеляристомъ дали . . .

Дровъ п. резиденту 2 воз. и 7 вязокъ за 2 зол. 18 осм., сторожамъ его, на хлѣбъ 15 осм.

Жолнеромъ замковымъ коледы . . .

Дня $\bar{\kappa}\phi$. 3 роск. п. войта, куп. сена для п. капитана Чернявского возы 2 за 4 зол. 15 осм. и овса 2 мер. за 6 зол. 7 осм.

В домъ п. резидента куп. дровъ возъ за 1 зол. 18 осм. и сторожу на хлѣбъ и на свечи 13 осм.

3 роск. п. войта, купили пива для Москалей

Золот.	Осмак.
$\bar{\kappa}$	$\bar{\kappa}\epsilon$
$\bar{\zeta}$	$\bar{\kappa}\varsigma$
	$\bar{\zeta}$
$\bar{\kappa}\Delta$	
$\bar{\kappa}\Gamma$	$\Gamma\bar{\Gamma}$
$\bar{\mu}\varsigma$	$\bar{\kappa}$
$\bar{\alpha}$	$\epsilon\bar{\Gamma}$
	$\epsilon\bar{\Gamma}$
$\bar{\kappa}$	
$\bar{\Gamma}$	$\bar{\Gamma}$
	$\epsilon\bar{\Gamma}$
$\bar{\Gamma}$	$\bar{\kappa}\bar{\kappa}$
$\bar{\kappa}$	$\bar{\alpha}$

провиантовыхъ, которые стоятъ у п. Козловского, 40 гарн., . . .

3 роск. п. войта, для п. Молоткевича куп. мяса, хлеба, соли, варива, цыбули, дровъ и овса $\frac{1}{2}$ мер.

До концелярии куп. папери либру за 1 зол. 10 осм.; куп. флашъ шкляныхъ за 2 зол. 12 осм.

3 роск. п. войта, пива гарнецъ до ратуша .

Меду гарнецъ для ксендза Езуита

Дня $\bar{\alpha}$. Для жольнеровъ п. Чернявского, на горельку дали

Запл. за фуру, за 5 возъ сена

3 роск. п. войта, для п. Молоткевича куп. мяса за 1 зол. 15 осм.; ситницы 2, соли $\frac{1}{2}$ кв. за 9 осм. и овса $\frac{1}{2}$ мер. за 1 зол. 15 осм. . . .

Сторожу п. резидента на хлѣбъ дали

За мехи, што пронали 3 овсомъ у п. полковника, запл.

Дня $\bar{\alpha}\Delta$. 3 роск. п. войта, на банкетъ для ксенжы Езуитовъ, Кармалитовъ і Бернардыновъ і для товариства его милости п. Пицалы, купили: мяса въ розныхъ штукахъ, розного, за 10 зол.; куровъ 5, гусь, вутку за 9 зол., колъбасъ колъцы чатыри за 1 зол. 10 осм., масла гаршокъ за 4 зол. 15 осм.; меду гарц. 15, пива гар. 9 за 19 зол. 24 осм.,

Меца Януария $\bar{\alpha}$ дня. 3 роск. п. войта, п. капитану Буклашову дали талер. 7, чынить . .

3 роск. п. войта, п. Молоткевичу куп. мяса, хлеба, ситн., цыбули, соли за 1 зол. 15 осм., $\frac{1}{2}$ мер. овса, дровъ вязку за 2 зол.

3 роск. п. войта, пп. посломъ до наяснейшаго монархи, царя его милости, до Риги, п. п. Федоровичу, Дегътеревичу, райцы, дали . .

Выправа пословъ, п. Федора Дегътеревича, райцы, Стефана Дешковича, посполитого, за провиантомъ. Купили: 20 ситницъ за 2 зол., обаранковъ—2 зол., крупъ овсяныхъ 25 кв. и яч- XIX.

Золот.	Осмак.
$\bar{\zeta}$	$\bar{\kappa}\Delta$
$\bar{\alpha}$	
$\bar{\Gamma}$	$\bar{\kappa}\bar{\kappa}$
$\bar{\alpha}$	$\bar{\varsigma}$
	$\bar{\varsigma}$
	$\epsilon\bar{\Gamma}$
$\bar{\kappa}$	$\epsilon\bar{\Gamma}$
$\bar{\Gamma}$	$\bar{\phi}$
	$\bar{\Gamma}$
	$\epsilon\bar{\Gamma}$
$\bar{\mu}\Delta$	$\phi\bar{\Gamma}$
$\bar{\mu}\varsigma$	
$\bar{\Gamma}$	$\epsilon\bar{\Gamma}$
$\bar{\phi}$	

ныхъ 20 кв.— 1 зол. 3 осм., 5 кв. соли—1 зол. 5 осм., 40 пироговъ—1 зол. 10 осм., хлеба резового—2 зол., плотна посконины локѣтии 20 на мехи и ребѣухъ—1 зол. 6 осм., постронки двои, лейцовъ десятеро—1 золот. 8 осм., овса мерку—3 зол. 10 осм., сани—2 зол. 15 осм., еще овса $\frac{1}{2}$ мер.—4 зол., еще овса 2 мер.—6 зол. 15 осм., свежныны свинные и колѣбась—4 зол., мяса яловичча и пороса—3 зол. 21 осм., перцу $\frac{1}{2}$ ф. 1 зол. 10 осм., имберу $\frac{1}{4}$, оливы 1 фун.—2 зол. 10 осм., солонины 20 ф.—3 зол. 20 осм., оцту 1 гар., хлеба резов.—2 зол. 20 осм., ситѣницъ 5 шостаковыхъ—1 зол., постронковъ 2—15 осм., свечъ полъ ста—1 зол. 20 осм., за на праву шлеи—1 зол. 6 осм., за покровцы—1 зол., за два пасы ременные—18 осм., за фунтъ поро ху—2 золот., рыбы вялой щуки 3, бакавни, лини 2, іголѣтницы лыки 2—6 золот. 18 осм., ситѣницъ шостаковыхъ 5, пироговъ 10—1 зол. 10 осм., челяди Івану Конобце и Михалце на боты—10 зол., итого

Вина гарцы 3 и кварты 3, секъту гарнецъ
для п. енерала Савы Августова, до Смоллянъ, .

Дегтю куп. 17 кв.

На дорогу п. бурм. Кузевце, до Шклова, на страву, до п. полковника Московского, дали 4 зол., купили корення розного на полмисокъ за 17 зол.

Кликуну Ерему, за закликъ, горелъки, дали .

Сторожу п. резидента, на хлебъ и свечы .

Купили топоръ Шатру, на погребанне си-
ротъ

Куп. воску чырвоного для печати

3 роск. п. войта, куп. овса жыду Толочын-
скому

3 росказ. п. войта, запл. за боты Немецкіе
Москалю, который ездилъ до енераля Августова,
до Смоллянь, з п. бурм. Кузевкою и з п. Лео-
немъ Гуквичомъ

Злато.	Осмак.
$\bar{o}a$	$\bar{k}A$
$\bar{m}s$	
$\bar{a}$	$\bar{k}a$
$\bar{A}$	$3\bar{\Gamma}$
	$\bar{s}$
	$\Gamma\bar{\Gamma}$
$\bar{a}$	$k\bar{\Gamma}$
	$\bar{\Gamma}$
	$\bar{k}\bar{r}$
$\bar{n}$	

Дня ѿ 3 роск. п. войта, куп. в домъ его
мяса

3 роск. п. войта, куп. мяса для п. адютанта в домъ п. Семена Кузевки за 2 зол. 15 осм., ситницъ 3 и резового боханъ за 1 зол., овса ¹/₂ мер. за 1 зол. 12 осм.

3 роск. п. бурм., заплат. за вино черномъ
Буйницкимъ

3 роск. п. войта, куп. корення на полмисокъ для п. полковника, который стоит у п. войта Лапицкого: 1 ф. перцу за 3 зол., 1 ф. имберу—1 зол. 15 осм., 2 ф. розынекъ великихъ и малыхъ—2 зол. 3 осм., 2 ф. рыжу—1 зол. 10 осм., 2 лот. гвоздикъ—1 зол. 10 осм., 2 лот. цынамону 1 зол. 6 осм., 1 фун. мигдаловъ—2 зол. 20 осм., 1 л. шафрану—3 зол., овса 2 мер.—6 зол., мяса яловичча—2 зол. 27 осм., итого

З роск. п. войта, куп. п. Молоткевичу мяса, хлеба, соли, цыбули, варива, петрушки, дровъ

3 роск. п. войта, для п. кватермистра Московского куп. мяса на 15 человекъ, который стоитъ у Красовского, за 2 зол., хлеба ситного булокъ 5 и резового боханъ—1 золот. 3 осм.,
итого

Дня 7. 3 роск. п. войта и за картою п. рай-
цы скарбового, дали ксендзомъ Бармалитомъ,
одъ рацыонемъ квоты

3 роск. п. войта, дали ксендзомъ Бернарды-
номъ, тежъ одъ рацыонемъ квоты

Заплатили п. Стефановичу, концелярысе, самъ куповать дрова до концелярыи, возъ чатыри

3 роск. п. райцы, запл. Петру Алесковичу
за 5 возъ сена, которыхъ оддали енералу Саве
Августову возы два, п. сендзи Фронцкевичу
возы два, до ратуша возъ

З роск. п. войта, куп. п. Молоткевичу мяса,
ситницъ, соли, цыбули, варива, дровъ, петрушки

Золот.	Осмак.
$\bar{\Gamma}$	$\bar{\Gamma}$
$\bar{A}$	$\bar{K}3$
$\bar{a}$	
$\bar{e}$	$\bar{a}$
$\bar{a}$	$\bar{K}3$
$\bar{\Gamma}$	$\bar{\Gamma}$
$\bar{H}$	
$\bar{H}$	
$\bar{K}$	
$a\bar{\Gamma}$	
$\bar{a}$	$\bar{K}3$

3 роск. п. войта, п. кватермистру, которые
стоять у Красовского, на 15 чел., мяса за 2
зол. 15 осм., ситниці 2, резового боханы 3,
итого

3 роск. п. войта, для п. полковника Оршан-
ского купили курей двое за 2 зол., ситниці 3
шостаковых

3 роск. п. войта, для п. капляра а) капита-
на Чернявского купили мяса за 3 зол., хлеба,
соли, варива, цыбули—25 осмак., сена возъ,
дровъ—1 зол. 15 осм., пива 15 гар.—3 золот.,
итого

3 росказ. п. войта, для п. майора, которые
стоять у п. Бурачка, куп. овса мерку за 3 зол.
10 осм., ситниці шостаковых 3, пироговъ 10—
28 осм., итого

3 роск. п. войта, п. Молоткевичу заплатили,
што самъ куповалъ овесъ,

Сторожи п. резидента, на хлебъ, дали

Дня 4. 3 росказ. п. войта, для п. капитана
Чернявского куп. мяса за 1 зол. 25 осм., сит-
ниці, соли, крупъ, копусты—15 осм., мяса—
3 зол. 10 осм., хлеба ситнаго и резового пры
мясу, пива 15 гар.—3 зол., горелъки чвертакъ
15—2 зол., итого

На дорогу до Смоллянъ п. Григорю Шунке-
вичу, лавнику, з панемъ Тимофеемъ Леошкеви-
чемъ, до енерала Августова, дали на страву

До господы п. резидента куп. дровъ возъ за
24 осмак., шкатулку для сховання реестровъ—
1 зол. 26 осм.

3 роск. п. войта и за картою, дали п. рот-
мистру п. Мирского, за спроваженне егзекуцыи.

3 роск. п. райцы, куп. для жыда арендаря
Толочынского овса $\frac{1}{2}$ мер.

Дня 6. 3 роск. п. войта, для п. полковника,

а) Капляръ, капреръ, капралъ.

Золот.	Осмак.
А	Б
Б	ИГ
И	Т
А	И
Б	К
Б	С
Т	К
Т	
Б	К
М	
	КЕ

которые стоять у п. войта Ланицкого, купили
2 мерки овса за 6 зол. 10 осм., сена возъ—1
зол. 25 осм., поденшыкомъ, што робли у него,
15 осм., итого

Для п. капитана Чернявского купили рыбы
за 2 золот. 10 осм., хлеба ситного—21 осмак.,
дровъ вязку, копусты, соли, хрену, алею, оли-
вы, перцу—1 зол., итого

Для п. капрера Чернявского купили рыбы
свеж. за 2 зол., горелъки 15 чвертакъ—2 золот.,
ситниці, соли, крупъ, копусты—1 зол., дровъ
возъ, сена возъ—2 зол. 5 осм.

3 роск. п. войта, п. Василевскому куп. се-
на возъ, овса $\frac{1}{2}$ мер.

3 роск. п. войта, куп. до двору его, Моска-
лемъ 8 гар. овса за 1 зол. 10 осм., рыбы вялые,
хлеба боханъ—1 зол. 25 осм.

Сторожы, которые были при майору у дому
п. Бурачка, дали 12 осм.; для его самага гуся,
куровъ 2 за 5 зол. 15 осм., масла гарщокъ—2
зол. 25 осм., ситниці 3 шостаковых—18 осм.,
овса мерку—3 зол. 20 осм., пироговъ 10, двое
мачныхъ—20 осм.

В домъ п. резидента 4 воз. дровъ

3 роск. п. войта, в домъ куп. 3 тетеръ за
1 зол. 12 осм., 2 куровъ—1 зол. 27 осм.

Слугамъ мескимъ двумъ дали по ситниці,
за працу ихъ

Куп. паперу полълибры до концелярьи

Куп. сена у п. Филипа Глуховича 4 возы

Куп. до турмы дровъ 2 воз.

Дня 8. 3 росказ. п. войта, для п. капитана
Чернявского куп. рыбы свежие за 2 зол. 6 осм.,
хлеба ситнаго и резового—25 осм., соли, крупъ,
копусты, алею, оливы, перцу—1 зол. 15 осм.,
овса $\frac{1}{2}$ мер.—2 зол.

Для п. капреля Чернявского 15 чвертакъ
горелки за 2 зол., хлеба ситнаго, соли, копусты,

Золот.	Осмак.
И	К
А	А
Б	Е
Г	ЕГ
Г	Е
ГГ	К
Б	А
Г	Ж
С	С
С	К
	Ка
С	СТ

за п. райцою Дегътеревичемъ до Смаллянъ . . .

3 роск. п. райцы Дегътеревича, за переко-
ванне коней, запл. 4 зол., за оковання дышла
1 золот. 15 осм., за направу колясы, дышель,
кресло, за перы новые 2 зол. 25 осм.

Купили мяса для Москалей, што стоятъ у
п. войта, за 1 зол. 15 осм., хлеба резового че-
ловекомъ десяти—1 зол. 18 осм., овса полъмер-
ки—2 зол. 6 осм., еще овса $\frac{1}{8}$ —1 зол.

3 роск. п. войта, для п. Фронцкевича, сендзи,
куп. мяса за 1 золот. 6 осм. и 2 гарц. пива—
12 осм.

3 росказ, п. войта, капитану Чернявскому,
ведлугъ умовы, на страву

Купили барылакъ а), для потребы, за 20
осм., сторожу, што у маіора, на хлебъ—8 осм.,
сторожу резыдентову, на хлебъ, 3 осм.

3 роск. п. войта, узели меду до ратуша . . .

Дня 7. 3 роск. п. войта, для п. енерала Са-
вы Августова, куп. рыбы лещы два за 2 золот.
15 осм., акуней и плотакъ—2 зол. 6 осм., рыбы
вялой шуки две и баковни б) лыкъ три—2 зол.
25 осм., обаранковъ венки два—1 зол. 15 осм.,
свечъ 4 десятки—1 зол. 10 осм., оливы $\frac{1}{2}$ ф.—
1 зол., хлеба резового боханъ—1 зол., пироговъ
15—15 осм., свечъ 3 дес.—1 зол., соли 1 квар.,
олею чвертокъ 5 и крупъ—1 зол. 10 осм., сена
2 возы—3 зол. 16 осм., овса 3 мер.—11 золот.
15 осм., дровъ 5 возъ—2 зол. 15 осм., слугамъ,
што ходили по Рыбалку—3 осм., дворецкому
п. енерала куп. замочекъ—8 осм., еще на ве-
черъ куп. рыбы свежие и вялые—1 зол. 25 осм.,
з роск. п. войта, купили боты Немецкии дворец-
кому—5 зол., конюшему дали шелегами 2 зол.

В домъ п. войта, для Москалей стоялцевъ,

а) Барылака, боченокъ.

б) Бакавня, боковня, камбала? Мѣткое народное названіе этой рыбы.

Золот.	Осмак
	дѣ
й	т
с	ѡ
а	иѣ
сѣ	
а	а
а	с
Ма	ѣи

куп. рыбы за 1 зол. 8 осм., овса 8 гар.—1 зол.,
хлеба резового боханъ—1 зол. 18 осм., пива 1
гар. 6 осм.

3 роск. п. войта, п. Фронцкевичу, сендзи дали
на страву 1 зол. 15 осм., на 2 гар. пива 12 осм.

3 роск. п. войта, для Москалей переежджихъ
куп. мяса

За услугу сторожомъ дали на пироги

Сторогу п. маіора дали на хлебъ

Сторогу п. розыдента дали

За фуру, што привезли мистра а) з Хвосны.

За гарнецъ пива, узятый до ратуша

Пану капитану Чернявскому, ведлугъ умовы.

3 роск. п. войта, купили сена пуню у за-
конницъ братскихъ на мескую горелку, запл. . .

За ношенне овса до замку, за працу дали . .

Дня дѣ. 3 росказ. п. войта, для п. полъков-
ника Боратынского, на госпуду п. райцы Федо-
ровича куп. мяса за 3 зол., ситъницъ 3 шо-
стакowych—18 осмак.

3 роск. п. войта, для п. Фронцкевича, сен-
дзи, куп. мяса за 1 зол. 3 осм., курча одно—
25 осм., ситницу и пироговъ—9 осм., пива 2
гар.—12 осм., овса мерку 3 зол. 15 осм.

3 роск. п. войта, для его милости п. енера-
ла полъку княжова, стоитъ у п. райцы Дегте-
ровича, куп. мяса за 2 зол. 15 осм., ситъницъ
и пироговъ—1 зол. 15 осм., на приезде томужъ
енералу однесли 2 ситницы шостаковые—12
осм., овса мерку—3 зол. 15 осм.

Жолнеру, на страву, который поехалъ за
конми мескими

3 роск. п. войта, п. капитану Чернявскому,
ведлугъ умовы, на страве

На дорогу п. войту до Шклова, за енера-
лемъ, дали 10 зол., купили мяса—1 зол. 10 осм.,

Золот.	Осмак.
а	к
а	кз
а	т
	ѣ
	иѣ
	г
	к
	с
сѣ	
зѣ	ѣт
	г
г	иѣ
с	а
з	кз
а	
сѣ	

а) Мистръ, палачъ.

	Золот.	Осман.
ситъницъ 5 шестаковыхъ, пироговъ 15	кѣ	кѣ
Запл. за 1 гар. пива, узятый до ратуша . .		ѣ
Сторожама п. енерала, на хлебъ дали		н
Гавриле дали, што ходилъ по мистра		ѣ
Вожекъ двое купили		а
Дня кѣ. 3 роск. п. войта и за ведомостю п.		
райцы скарбового, п. Фронцкевичу, сендзи Ор-		
шанскому, на заплаценне квоты	рѣ	
3 роск. п. войта, въ домъ купили рыбы све-		
жей	а	ѣ
3 роск. п. райцы, купили фляшъ скляныхъ .	ѣ	кѣ
До п. маіора купили пенки клыкъ	а	н
Сторожомъ двумъ п. маіора понедельщины		
дали		кѣ
3 роск. п. войта, п. капитану, Чернявскому		
дали на страву, ведлугъ умовы	ѣ	н
Dla jмс рана Frackiewicza	п	
Ремесникомъ, за работу шубеницы а)		кѣ
Строжови п. резыдента дали на хлебъ		ѣ
Сторожомъ п. маіора и слуге дали		кѣ
3 роск. п. войта, сендзи Оршанскому куп.		
селедцовъ, пива, хлеба за	а	
3 роск. п. райцы, дали Галецкому на поне-		
дельщину, до рахунку	ѣ	
Купили до ратушы дровъ возъ		кѣ
3 роск. п. войта и за картою, заплатили жы-		
довце Иллющисе, за медъ, гар. 31, што набра-		
но рознемы часы	ѣ	ѣ
Москалемъ, што потребовали хворосту до		
п. енерала накрывать пуни, дали		ѣ
3 роск. п. войта, жолнеромъ мескимъ, што		
пошли за конми до Быхова, за адютантомъ		
енераломъ,	а	ѣ
Дня гѣ. 3 роск. п. войта, п. полковнику пол-		
ку Ермолаевского, который сталъ у Бурачка, ку-		
пили: мяса за 6 зол., куровъ 3—3 зол., еецъ		

а) *Шубеница, вистълица.*

	Золот.	Осма.
2 дес.—24 осм., муки 3 гар.—24 осм., Москалю дали 15 осм., масла гарщокъ 3 зол., солдату дали 3 осм., сена 3 возы—6 золот., свечъ 3 дес.—1 зол., овса 2 мер.—7 зол. 15 осм., меду $\frac{1}{2}$ гар.—18 осм., ситницъ 10—1 зол.	я	ѡ
3 роск. п. войта, п. сендзи Оршанскому купили: рыбы свежие за 1 золот. 6 осм., хлеба, ситницъ, пироговъ—15 осм., на пиво и на расоль 15 осм., овса мерку—3 зол. 25 осм.	ѣ	ѡ
Na tey karcie dla pana Frackiewicza	рѣз	ѡ
Сторожу п. резыдента за два дни дали	ѣ	ѡ
В домъ п. войта купили мяса яловичаго и свинного за	ѡ	ѡ
Сторожу у п. енерала за два дни дали	ѡ	ѡ
Итемъ еще на хлебъ дали	ѡ	ѡ
П. Капляру п. Чернявского на 15 четвертокъ горелки	ѡ	ѡ
3 роск. п. райцы, куп. $\frac{1}{2}$ дес. свечъ	ѡ	ѡ
Дня дѣ. В госпуду п. резыдента куп. 2 возы дровъ за 1 зол. и дали сторожу 3 осм.	ѡ	ѡ
В домъ п. войта куп. 2 куровъ за 1 зол. 24 осм., ситницъ и пироговъ—21 осм.	ѡ	ѡ
3 роск. п. войта для п. Фронцкевича, куп. мяса за 1 зол. 3 осм., ситницъ и пироговъ—12 осм., пива 2 гар.—12 осм., овса $\frac{1}{2}$ мер.—1 зол. 15 осм.	ѡ	ѡ
Барылки три куп. для потребы меской за 1 зол. 15 осм., для коней скарбовыхъ овса мерку—4 зол., паперу 2 аркушы—6 осм.	ѡ	ѡ
3 роск. п. войта, п. капит. Чернявскому за неделю, за викѣтъ, а) решты дали 41 зол., на тютюнъ 6 осм., купили пипку пены морской—3 зол.	ѡ	ѡ
Дня еѣ. 3 роск. п. войта, п. сендзи Оршанскому куп. корення на полмисокъ: фунтъ перцу за 3 зол., имберу 1 ф.—1 зол. 10 осм., 2 ф.	ѡ	ѡ

а) *Виктъ*, продовольствіе.

розынекъ 2 зол. 3 осм., 2 ф. рыжу а)—1 зол. 10 осм., мигдаловъ 1 ф.—2 зол. 10 осм., гвоздикъ 2 лоты—1 зол. 6 осм., оливы 1 ф.—1 зол. 25 осм., шафрану 1 л.—3 зол., гвоздикъ 2 лот. и цынамону 2 л.—2 зол. 12 осм.; масла—2 зол. 15 осм., ситъницъ и пироговъ—15 осм., на 2 гар. пива—12 осм.

Сторожу п. резидента дали
Купили гужовъ двое и лейцовъ трое
Дня сѣ. Сторожу п. маіора за три дни дали.
3 роск. п. войта, злузе п. Юргелевского на ситницу

Сена вязку
Паперу потребного аркушы 2
Сторожу п. резидента на хлебъ
Дня зѣ. 3 роск. п. войта, въ домъ куп. рыбы.
Сторожу п. резидента на хлебъ
3 роск. п. войта, п. Фронцевичу куп. мя-
са 1 зол. 25 осм., ситницъ 3, пироговъ 6—15
осм., хлеба резового, копусты, соли, сена вяз-
ку—24 осм.

Та folia dla imę p. Frąckiewicza
3 росказ. п. войта, для п. Кицинского куп.
корення: перцу 1 ф.—3 зол., імъберу 1 ф.—1
зол. 15 осм., розынекъ 2 ф.—2 зол. 3 осм., ры-
жу 2 ф.—1 зол. 10 осм., мигдалъ 1 ф.—2 зол.
10 осм., гвоздикъ 2 л.—1 зол. 6 осм., цынамо-
ну 2 л.—1 зол. 6 осм., еще гвоздикъ 2 лот.—
1 зол. 6 осм.

Дня иѣ. 3 роск. п. войта, куп. китаю штуки
две п. Александру Шепелиде, конселяции б)
Обаранковъ до ратуша
Паперу аркушъ до ратуша
3 роск. п. войта, куп. мяса въ домъ его
3 роск. войта, п. Юргелевскому куп. мяса—

а) Рыжъ, рисъ.

б) Конселяция, угощеніе, подарокъ.

Золот.	Осмак.
ка	ки
	с
	ѣ
	к
	с
	ѣ
	кѣ
	гѣ
	иѣ
	гѣ
гѣ	а
п	
гѣ	кѣ
аѣ	
кѣ	гѣ
	кѣ
	гѣ

1 зол., копусты, соли $\frac{1}{2}$ кв.—7 зол.

3 роск. п. войта и за картою, п. Шенелиде,
респектъемъ, што онъ самъ своими грошами
стравовалсе а) въ интересе мескимъ, дали

3 роск. п. войта и за картою, жыду, у в
Азариновщине, за медъ 12 гар., што брали на
елекцию

Еще запл. п. Яну Хомутовскому за 4 гар.
Миколского меду

3 роск. п. войта, концеляристомъ, за писан-
не картокъ на две сессыи, дали

3 роск. п. войта, Москалю, едучому одъ ене-
рала до Быхова, дали на страву

Дня ѡѣ. 3 роск. п. войта, дали Юргелевско-
му на страву

Купили дровъ у браму возъ—24 осм., за 3
барыльки—1 зол. 15 осм.

Сторожу п. резидента на хлебъ

До ратуша куп. паперу аркушы два—6 осм.,
на сессыю куп. свечъ 2 дес. 20 осм., до той же
сессыи паперу 2 аркушы—6 осм., куп. мистру
боты—2 зол. 20 осм., на пироги ему дали 4 осм.

3 роск. п. войта, ксендзамъ Бернардыномъ
купили 10 гар. соли

И горельки имъ дали 12 гарнцовъ

Дня кѣ. 3 роск. п. войта, куп. в домъ его
мяса яловичьаго и свинного

Юргилевскому на страву и на сена

Сторожу п. резидента

На обаранки дали для пановъ до ратуша

3 роск. п. войта, купили корення на полми-
сокъ для п. полковника Боратынского, едучому
п. войту до его: фунтъ перцу—3 зол., фунтъ
имберу 1 зол. 10 осм., фунты 2 розынекъ ве-
ликихъ—2 зол. 3 осм., мигдаловъ 1 ф.—2 зол.
10 осм., рыжу 2 ф.—1 зол. 10 осм., гвоздикъ

Золот.	Осмак.
а	з
т	
аѣ	кѣ
а	
а	
	ѣѣ
а	т
кѣ	ѣѣ
	с
гѣ	кѣ
ѣѣ	т
гѣ	ѣѣ
а	ѣѣ
гѣ	ѣѣ

а) Стравоваться, продовольствоваться.

4 л.—2 зол. 12 осм., цынамону 2 л.—1 золот. 6 осм., меду 3¹/₂ гар.—4 зол. 6 осм., ситницъ, пироговъ и овса 4 гар.—1 зол. 5 осм.

Дня кѣ. 3 росказ. п. войта, дали жолънеру мескому, который пошелъ за конемъ до Горокъ, што Москали узели

3 роск. п. райцы скарбового, дали Мартыну, дворнему, понеделъщины, до порахунку

Строжу п. резыдента, на хлебъ

Дровъ купили возъ на резидента

До двору п. войта куп. лейку деревяную

Меховъ 5 на потребу мескую

На дорогу до Смоллянъ п. Григорю Шункевичу, лавнику, дали на страве 10 зол., хлеба ситного 5 булакъ шостаковыхъ—1 зол., пироговъ 15—15 осм., овса ¹/₂ мер.—1 зол. 15 осм., хлеба резового для челяди—10 осм.

Мартыну, дворнику за послугу дали

За писанне картокъ на сессью, концеляристомъ

3 роск. п. войта, што куп. п. Миронъ Хорошавка в домъ п. войта, рыбы солоные

Пана Юргилевского челяднику дали на страве

Іванисе Конопчисе дали до порахунку

Дня кѣ. 3 роск. п. войта, челяднику п. Юргилевского дали на страву—10 осмак., купили ему боты Немецкие—4 зол. 15 осм.

Обаранковъ до ратуша

Строжу п. резыдента, на хлебъ

3 роск. п. райцы, Михалце, дворниму, за понеделъщину дали

Авхинисе Москаленковой, будучого Авхима у дорозе одъ места, до порахунку дали

Мартину, дворнику, за понеделъщину

3 роск. п. войта и за картою, п. Короцинскому належачие решты за квоту, дали

3 роск. п. войта, запл. за бочку пива жыду Гирщы, котору взяли для п. енерала, до замку, гар. 50

Золот.	Осмак.
ѣт	к
	ет
г	
	г
	и
	кт
а	
гт	т
	г
к	
г	
с	т
а	ке
	г
с	
кт	
з	
ае	
т	

3 роск. п. войта, запл. жыду Довыду за пиво полъмерника в домъ п. войта, и за 2 гар. меду

За ношенне пива в домъ п. войта, за прапу дали

Дня кѣ. Челяднику п. Юргилевского на страву дали

3 росказання п. бурмистра, купили кожухъ мистру

3 роск. п. райцы, дали жоне Галецкого, до порахунку, бо онъ былъ у дорозе

Строжу п. резыдента понеделъщины, съ порахунку, запл.

За направу санокъ, за дышелъ и за лагосы а) Бедышу

Купили дровъ до концелярии вязки две

3 росказ. пановъ дозорцовъ, купили рыбы свежей для нихъ

3 росказ. п. войта, дали jm. p. choronżynoi, в дому Kuznierskim, за медъ и за пиво

Ітемъ дали

3 росказ. п. войта, ксендзомъ Кармалитомъ квоты дали

Дня кѣ. 3 росказ. п. войта и за ведомостю п. райцы скарбового, дали его милости п. полковнику повяту Оршанского, за умънейшене коней и за инне интересы меские

3 роск. п. войта и за картою и за ведомостю п. райцы скарбового, дали ксендзомъ Бернардыномъ квоты

Купили до ратуша паперы аркушы чатыри

3 роск. п. бурмистра, за гарънецъ меду, што взято до ратушу, жыду з Шункевичевой каменицы

3 роск. п. войта, в домъ куп. мяса

Сторожу п. резыдента дали на хлебъ

Золот.	Осмак.
ѣ	кз
	ет
	т
ат	
с	
г	
	ет
	и
	кд
г	
г	
н	
с	
н	к
а	с
а	кс
	г

а) Лагоса, логоси, связи для лошадей въ упряжи.

Дня кѣ. 3 розк. п. райцы, поеднали Москаля, гринадера за коня меского, за подводу дали.

Строжу п. резидента

Купили гужи Мартыну, дворнику

3 розк. п. бурмистра, Шатру дали

3 розк. п. войта, для п. Велички куп. мяса, за 1 зол. 15 осм., ситницъ и пироговъ—12 осм.

3 розказ. п. войта, куп. мяса для Москалей переежджихъ, в домъ купецкий, человекомъ 12 за 2 зол. 15 осм., хлеба, ситницъ и пироговъ—1 зол. 10 осм., соли крупъ, копусты и цыбули—10 осм. шелегами дали 1 зол. 15 осм.

Дня кѣ. 3 розк. п. войта, куп. рыбы свежие для п. Велички, за 1 зол. 15 осм., ситницъ и пироговъ—9 осм.

Строжу п. резидента дали на хлебъ

Купили возъ дровъ

3 розказ. п. войта, запл. Ивану Морозову, што водилъ кони до п. Бульгака одъ п. войта Лапицкого

3 розк. п. войта, слугамъ тремъ, што носили картки на сессью, дали по ситницы—9 осм., купили свечъ на сессью десятокъ—10 осм., овса $\frac{1}{2}$ четвертки коню, на которомъ п. бурмистръ приехалъ, 27 осм., паперу 2 либ. одъ Гапона Бызевича—3 зол.

Дня кѣ. 3 розк. п. войта, для Москаля прапорщика, который приехалъ з п. Василевскимъ, господа у п. Федоровича, райцы, куп. мяса за 1 зол. 15 осм., ситницъ 3—9 осм.

3 розк. п. войта, в домъ куп. мяса

Обаранковъ до ратуша, для пановъ

Сторожу президента на хлебъ дали

Жольнеру мескому, который пошелъ за конемъ мескимъ, узатымъ у подводу, дали 3 зол. 18 осм., куп. овса мерку—3 зол.

За писанне картокъ на сессью, концеляристомъ

Золот.	Осмак.
к	г
	г
	г
а	кз
г	к
а	ка
	г
	г
а	ст
а	ка
г	г
г	г
с	г
а	г

3 розказ. п. войта, взяли меду до ратуша 1 гар. для ксендзовъ

3 розк. п. войта Хоронжему, Москалю Савы Августова, іенералова, дали на 3 гар. пива 18 осм., куп. мяса—27 осм., ситницу—3 осм.

Дня кѣ. Выправа на сеймикъ Громнычны до Оршы п. войта і п. райцы Базилего Хомутовского и п. Тимофея Леопкевича, посп.; куп. мяса яловичча в штукахъ розныхъ за 3 зол. 12 осм., кильбасъ 7 колець—1 зол. 5 осм., куровъ 2—2 зол. 6 осм., рыбы свежие 50 щучекъ—5 зол. 15 осм., крупъ овсяныхъ і ячныхъ—1 зол. 3 осм., соли 2 кв.—14 осм., паски 2 ременныхъ—1 зол., овса $1\frac{1}{2}$ мер.—5 зол. 6 осм., ситницъ 10—1 зол., пироговъ 30—1 зол., меду 5 гар.—6 зол.; ітемъ грошей п. Базылему Хомутовскому до Оршы дали, на сеймикъ Громнычны, 300 зол.

3 розк. п. войта, куп. сена 2 воз. до ратуша, для коней скарбовыхъ

3 розк. п. войта, п. Тресмыцкому куп. мяса, ялов. за 2 золот. 15 осм., 4 ситн.—12 осм., $\frac{1}{2}$ мер. овса—1 зол. 27 осм., сена возъ и санекъ 2—2 зол. 18 осм., 2 воз. дровъ, $\frac{1}{2}$ кв. соли—1 зол. 18 осм.

3 розк. п. войта и за ведомостю п. райцы скарбового, п. Мервинскому, скарбнику, лудану штуку даровано, за кот. п. Пиманскому запл. 90 зол., 3 шнуры Турецкие у п. Филимона Дегтеревица,—48 зол.

3 розк. п. войта и за картою и за ведомостю п. райцы скарбового, дали п. Пресмыцкому, одъ рационемъ суммы, належытей п. Желиславского, талеровъ бит. 30, раховано талеръ по зол. 9

Дня кѣ. 3 розк. п. войта, гды ехалъ до п. Боратынского з п. Тимофеемъ Леопкевичемъ, узели $3\frac{1}{2}$ гар. меду за 4 зол. 6 осм., ситницъ 3 шостаковыхъ—18 осм., пироговъ 10 и оба-

Золот.	Осмак.
а	с
а	г
ткн	а
г	т
а	
рли	
с	
5.	

	Золот.	Осмак.
ранковъ—16 осм.	ѣ	т
3 роск. пановъ, зыскали до ратуша 2 гар. меду, запл. Ільющисе	ѣ	ѣт
3 роск. п. войта, для п. Пресмыцкого куп. мяса в розныхъ штукахъ за 3 золот. 15 осм., кольбасъ 4 кольца—1 зол., хлеба розного—1 зол. 7 осм., соли, крупъ, цыбули и копусты—12 осм., овса $\frac{1}{2}$ мер.—27 осм., сена возъ—2 зол., свечъ 1 дес.—10 осм.	ѣ	ѣ
3 роск. п. войта, п. Юргилевскому куп. мяса розного за 2 зол. 22 осм., хлеба резового и ситницъ—28 осм., соли, крупъ, копусты и цыбули—20 осм., сена возъ—2 зол. 10 осм., овса 1 мер.—3 зол. 24 осм.	т	дт
Строжу п. резыдента на хлебъ	ѣ	ѣ
Панеру 2 арк.	ѣ	ѣ
3 роск. п. войта, куп. 2 гар. пива для пана хоронжого Савы Августова, енерала, 2 гар—12 осм., ситницу—3 осм.	ѣ	ѣт
3 роск. п. войта, дали мистру, на веселле, на 1 гар, горелки	ѣ	ѣ
3 роск. п. войта, у вечоръ томужъ Пресмыцкому $\frac{1}{2}$ мер. овса	ѣ	ѣз
Дня ѣ. 3 роск. п. войта, для п. Пресмыцкого куп. мяса за 2 зол., хлеба резов. 2 бок.—1 золот. 2 осм., 4 ситн. шостаковые—24 осм., слонины шротъ а)—10 осм., крупъ 2 кв., соли 1 кв. и копусты—15 осм., перцу 1 чв.—22 осм., обаранковъ—6 осм., гаршковъ 2 и миску—8 осм., цыбули—5 осм., дровъ 3 вязки—20 осм., свечъ 1 дес.—10 осмак., овса $\frac{1}{2}$ мер.—27 осмак., на масло дали 1 зол., еецъ 1 дес.—10 осм.	ѣ	ѣ
3 роск. п. войта, запл. за гвоздя жовтое для п. полковника	ѣ	ѣд
3 роск. п. войта, для п. Юргелевского куп. мяса ялович. и свин. за 3 зол. 10 осм., соли и		

а) *Слонины шротъ, продолговатый кусокъ сала.*

	Золот.	Осмак.
крупъ—10 осм., овса 1 мер.—3 золот. 15 осм., дровъ возъ—18 осм., цыбули—4 осм., на мыло шелега- ми дали 1 золот. 6 осм., перцу $\frac{1}{2}$ чвер.—10 осм.	Ѡ	кг
Пану маеру куп. 2 мехи уголья, для под- кованья кони		иГ
3 роск. п. бурмистра, п. хоронжему енерала Савы Августова куп. мяса 1 зол. 24 осм., ситн. 2—6 осм., пива $1\frac{1}{2}$ гар.—9 осм.	к	Ѡ е
До концелярии паперу 2 арк.		Ѡ Г
3 роск. п. бурмистра, куп. 200 цвековъ а) на обитце скрыни п. полъковника		
Строжу п. резыдента на хлебъ	к	
Мартину, дворнику, решты дали за 5 недель .		
3 роск. п. войта и за ведомостю п. райцы скарбового, куп. коня у в Аверки, для беды . .	л а	
За подкованья тогожь коня		
Дня 14. 3 росказ. п. бурмистра, куп. рыбы свежые для п. Пресмыцкого за 1 зол. 15 осм., іуюновъ метки 2—15 осм., хлеба резового і ситницъ—1 зол. 18 осм., соли, крупъ и копусты 12 осм., оливы—10 осм., овса $\frac{1}{2}$ мер.—1 золот. 27 осм., сена 2 возы—3 зол. 20 осм., дровъ сегоныхъ 2 возы—2 зол. 6 осм., у вечоръ куп. рыбы—1 зол. 5 осм., свечъ 1 дес.—10 осм.	дГ	иГ
3 роск. п. бурмистра, для п. Юргелевского куп. мяса за 2 зол. 18 осм., уюновъ 2 метки— 14 осм., хлеба резового и ситницъ—1 золот. 6 осм., соли, крупъ, копусты и олею—15 осмак., овса 1 мер.—3 зол. 15 осм., сена возъ—1 зол. 25 осм., горелъки для челяди—6 осм., у вечоръ сена 2 ношки—1 зол.	дГ	Ѡ
3 роск. п. войта и за ведомостю п. райцы скарбового, ксендзомъ Кармалитомъ квоты дали.	н	
3 роск. п. бурмистра, п. полковнику полку Гарнаполекого, стоять у п. Ерия Леошкевича, куп. рыбы за 1 зол. 15 осм., 4 ситницы—6 осм.,		

а) Цвечки, ГВОЗДИКИ.

овса 2¹/₂ мер.—5 зол. 7 осм. 1 шел, сена 2 вяз-
ки, санокъ двое—2 зол. 10 осм., для салдатовъ
горелъки—6 осм.

3 росказ. п. бурмистра, п. хоронжому Савы
Августова куп. рыбы за 12 осм., 2 ситн.—6 осм.,
пива 1¹/₂ гар.—9 осм., сена 2 вязки—15 осм. . .

Золот.	Осмак.
ѣ	дѣ
д	вѣ

(Продолженіе въ слѣдующемъ XX выпускѣ).

А К Т Ы,

извлеченные изъ книгъ Витебскаго магистрата.

(Окончаніе).

2.

Запись, данная Іезуитомъ Стафаномъ Лускиною Витебскому подстолю Казимиру Лускинѣ, въ томъ, что послѣдній отъ занятой у перваго суммы 5,000 тал. бит. обязанъ платить ему, Іезуиту, пожизненно 7% по 350 тал. бит. въ годъ и, кромѣ того, еще нѣсколько % въ пользу Варшавскаго математическаго музея; затѣмъ, послѣ смерти его, Іезуита Лускины, одна часть капитала, въ количествѣ 2,000 талар., должна принадлежать тому же Казимиру Лускинѣ, а другая — 3,000 тал. означенному музею; если же Казимиръ Лускина оставитъ и эти 3,000 тал. за собою, то обязанъ платить музею ежегодные отъ нихъ проценты. 1760 г. Іюля 22.

Zeznanie zapisu assekuracyjnego, od w Bogu pr. j. x. Łuskiny dany w j. p. Łuskinie, pod. w-a W-o.

Roku tysiąc siedemsett sześćdziesiątego, miesiąca Julij dwudziestego wtórego dnia.

Przed nami, vice-lantwoytem, burmistrzami, radzami, ławnikami y całą radą magistratu msta j-go kr. mści Witebska, na sądach w magdeburyi w ratuszu zasiadającemi, comparens personaliter, w Bogu przewielebny j. x. Stefan Łuskina, Soc. Jezu, zapis swój assekuracyjny, oraz donacyjny, dany w. j. p. Kazimierzowi Zaranowskiemu Łuskinie, pod. w-a W-o, przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do aktt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w wakta zlecieliśmy. Którego thenor sequitur estque talis: Ja, xiądz Stefan Łuskina, Soc. Jezu, pod wszystkie, niżej wyrażone,

vadia, zareki, poeny y obowiazki, libere przezemnie zalozone, submituie sie y wiadomo czynie kazdemu, komu by o tym presentis et futuri saeculi ludziom wiedziec nalezalo, tym moim dobr., strictissimae inscriptionis, assekuracijnym, donacijnym zapisem, w. j. p. Kazimierzowi Zaranowskiemu Łuskinie, pod. w-a W-o, danym na to, iz co ja, xiadz Stefan Łuskina, zbywszy mtnosc moja, Hosmierz nazwano, w wodztwie Wittm sytuowano, mnie z rownego dzialu dostalo y wydzielono, pozyczylem na zapis obligacijnny temuż w. j. p. podstolemu Wittmu, sumy rekodayney piec tysiecy tallw bitych, w srebrney, niebrakowaney monecie; od ktorey sumy ja, xiadz Stefan Łuskina, prowizio roczno, per septem a cento, to iest za kazdy rok po tallw bitych trzysta piecdziesiat, ad vita tempora mea (ad vitae tempora meae?), presenti, libera inscriptione kontentowac sie opisuie y obowiazuie, hac cautione, aby corocznie, punktualnie y niezawodnie museo mathematico Varsaviensi, ktoremu ta suma aplikowana bedzie odemnie, bedzie iakowa prowizia w Warszawie podlug osobliwey circumscriptij tegoż w-o j. p. podstolego Witt-o, mnie na to daney, wyplacona byla; a po dlugoletnim, czyli, z rzadzenia Naywyzszego, y krótkim zyciu mojm, z takowey summy pieciu tysiecy tallw bitych, za zapisem obligacijnym, mnie od w. j. p. podstolego Witt-o, rodzonego mego, nalezacey, dwa tysiace tallw bitych, tym dobrowolnym zapisem mojm temuż w. j. p. podstolemu Wittmu y sukcesorom jmsci in perpetuum ac irrevocabiler daruie y ustempuie; a trzy tysiace tallw bitych, pozostaley na obligu sumy, museo mathematico Varsaviensi ode mnie aplikowaney, czyto temuż museo mathematico Varsaviensij, post decessum meum, instantanea wyplacic, czyli tez od oney roczno prowizio wedlug swoiey circumscriptij, per septem a cento, idque corocznie po tallw

bitych dwieście piędziesiąt, curenti monete, bez braku, jdaco, wyplacac tak sam w. j. p. podstoli Witebski, jakotez y sukcesorowie imsci, tenebuntur; a za wyplaceniem corocznie takowey prowizij musaeo mathematico ullo modo et pretextu tak samego w. j. p. podstolego w-a W-o, rodzonego mego, jakotez y sukcesorow jmsci, do exelucij sobie summy kapitalney trzech tysiecy tallw bitych pociagac nie mamy y nie powinno bedzie, sub vadio, waznosć rzeczy wynoszacey, zareki ett poenis bannitionum ac infamiae; in casu zas jakowey transgresij lub renitencij temu mojemu dobrowolnemu zapisowi, in ubiquinario foro ac subselio, w kazdym powiecie, terminie y repartycej, pro qualibet adcytatione et ex quovis registro sumario ac abbreviato juris processu, remotis et seclasis prorsus omnibus omnis tituli dilationibus, obmow et benefitijsque juris, na sie y na kazdego, in gradu meo, rosprawe naznaczam y opisuie y pod wszelkie judicata subesse, absque ulla renitentia et contraventione, subesse tenebimur, sub jjsdem poenis et vadijs zarak, ktore chociazby y nieraz zaplacic przyszlo, przecie ten moj zapis in suo robore zostawac ma. I na tom dal ony z podpisem reki mey y ichmcw pieczetarzow, odemnie uproszonych. Pisan roku tysiac siedemsett szescdziesiatego, meca Julij siedemnastego dnia, w Witebsku. U tego zapisu podpis reki aktora y i. pp. pieczetarzow his verbis: Stefan Łuskina, Soc. Jesu. Oczewisto proszony pieczetarz od imc. xiędza Stefana Łuskiny, So. Jezu, do tey assekuracij na rzecz, w niey wyrazono, daney w. i. p. Kazimierzowi Łuskinie, p. w. W., podlug prawa podpisuie sie Antoni Zaranowski Łuskina, sedzia ziem. w-a, W-o. Oczewisto proszony pieczetarz od osoby, wyz wyrazoney, do tego assekuracijnego zapisu podpisuie sie Onufry Łuskina, k. w. Podlug prawa proszony pieczetarz od wyz wyrazo-

ney osoby, do tego assekuracyjnego zapisu podpisuję się Justyn Jerzy Szawernowski, s. k. r. z. w. W. Który to takowy zapis jestt do xiąg magdeburyi Witebskiey przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 844, № ч. 4, л. 151 и 152.

3.

Дарственная запись Иезуита Стефана Лускины, данная на имя Мазовецкаго Иезуитскаго провинціала Карла Корицкаго, въ томъ, что онъ, Ст. Лускина, слѣдующую ему отъ Витебскаго земскаго судьи Антона Лускины сумму 1000 тал. бит. пожертвовалъ на устройство, при Витебской Иезуитской коллегіи, семинаріи на удобномъ мѣстѣ, за истребленіемъ огнемъ прежней семинаріи вмѣстѣ съ замкомъ, и на постройку надъ Иезуитскимъ, городскимъ въ г. Витебскѣ мостомъ каменныхъ воротъ, для непрестаннаго, ежедневнаго пѣнія въ нихъ наемными нищими литаній Иисусу и Пресв. Дѣвѣ, съ тѣмъ, что, въ случаѣ невозможности или нежеланія Иезуитовъ исполнить все это, пожертвованная сумма должна быть обращена въ пользу Варшавскаго Иезуитскаго музея прикладной математики и физики и тамошней Иез. обсерваторіи. 1760 г. Іюля 23.

Zeznanie zapisu legacyjnego, od j. x. Łuskiны, S. J., danego w Bogu pr. j. x. Karolowi Koryckiemu, prow. Mazow.

Roku tysiąc siedemsett sześćdziesiątego, msca Julij dwudziestego trzeciego dnia.

Przed nami, vice-lantwoytem, burmistrzami, radzcami, ławnikami y całą radą magistratu msta j-o kr. mści Witebska, na sądach w magdeburyi w ratuszu zasidającami, comparendo personaliter, j. x. Stefan Łuskina, Soc. Jesu, zapis swój legacyjny, dany w Bogu przewielebnemu jmści xiedzu Karolowi Koryckiemu, prowinci-

alowi Mazowieckiemu, przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do aktt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w wakta zleciliśmy. Ktorego tenor sequitur estque talis: Ja, x. Stefan Łuskina, Soc. Jesu, wiadomo czynie kożdemu, komuby o tym presentis et futuri saeculi ludziom wiedzieć należało, tym mojm dobrowolnym, legacyjnym zapisem, w Bogu nayprzewielebnieyszemu j. x. Karolowi Koryckiemu, Soc. Jesu provincialowi provincij Mazowieckiey, y następującym po jmści danym na to, iż co w Bogu zeszli w.w. i pp-wie Józef y Terezza z Olszewskich Zaranowskich(skie) Łuskinowie, horodn. w-a W-o, dobr. rodzice moj, leguiąc y zapisuiąc summę dwa tysiące tallw bitych collegium Wittmu, Sottis Jesu, na kurs y na altarjo w kościele ichmew Wittm, tymże zapisem swojm fundusznym, obligowali y obowiazali też collegium Wittb. Soc. Jesu, aby ex restujtate prowizij, corocznie od expensu kursowego y na altaryą zostaiącey, bramę nad mostem Jezuckim, mieyskim Wittm wystawili, na ktorey umówieni pawperowie litania, jednego dnia do pana Jezusa, drugiego do Naysw. Panny oltenus viabus (ultimus vocibus?) codziennie spiewali, a jn posterum brat mój imść x. Ignacy Łuskina, Soc. Jesu, seminarium a) przy szkołach collegij Vitebscensis Sottis Jezu fundował y erygował; a po konflagracij zamku Witt-o y tegoż seminarium, na drugie mieysce też seminarium przenioszszy, sam do provincij Litewskiey dysponuie sie. Ex inde tedy, ja, x. Stefan Łuskina, s. J., usiłuiąc tak woli y zapisowi fundacynemu dobr. rodzicow moich succurere

a) Изъ документа на 114 л. этой же самой актовой книги, касающагося имущественной, личной сдѣлки между братьями Иезуитомъ Игнатіемъ и подстолиемъ Витеб. воеводства Казиміромъ Лускинами, видно, что первый изъ нихъ былъ регенсомъ Витебской Иезуитской семинаріи.

y ich pobożno jntencją ad efectum przywieść, jakoteż, za oddaleniem się j. x. Jgnacego Łuskiny, brata mojego, do prowincij Litewskiej, takowe seminarium, przez jmc fundować zaczęte, in suo statu utrzymać, tedy, mając ja dług mój rękodayny, od w. j. p. Antoniego Łuskiny, sędzgo ziem. w-a W-o należący, takową sumę moją, tysiąc tallw bitych, przerzeczonemu j. x. Koryckiemu, prowincjałowi prowincij Mazowieckiej, y sukcesorom jmc, pro seminario Vitebscensi, leguję y zapisuję, cum hac obligatione, ażeby i. xx. Jezuijci collegium Witt-o, z przyłożeniem się a seminario, z tey, odemnie legowaney, summy brame nad mostem Jezuickim y mieyskim wymurowali y pawperow, dla spiewania litanij o Panie Jezusie y Nayswiętszey Pannie ustawicznie, konserwowali, a zaczęte fundować seminarium przez wyż rzeczowanego j. x. Jgnacego Łuskine, Soc. Jesu, na jednym z tych placow, kędy szkoły, czyliż gdzie pierwey seminarium założone było, lub też razem z szkołami w jedno fabrykę złączywszy, erygować chcieli. Do których szkół y seminarium przez te brame wymurowaną sposobnieysze y wygodnieysze przeyscie ex collegio być mogło by. A jeżeliby i. xx. Jezuijci collm Witt-o tey bramy wymurować nie chcieli, lub seminarium na te place, kędy szkoły, albo gdzie pierwsze seminarium było, nie przenieśli, lub też gdyby, z jakowychkolwiek cyrkumstancij, tego seminarium utrzymać nie chcieli y one ustać miało, albo jeżeliby sam jmc xiądz Ignacy Łuskina, sottis Jesu, w naszej Mazowieckiej prowincij zostawszy (jako mający sposobność do utrzymania, przez się erygować zaczętego, seminarium), o onym miał kuram, tedy ja, x. Stefan Łuskina, S. J., takową sumę, tysiąc tallw bch, oddalając a seminarjo Vitebscensi, zapisuję y leguję pro museo mathematico et physicae experimentalis, oraz pro observatorio Varsaviensi, S. J., oraz do odebrania y

sukcessorom jmc, na museum mathtcum Varsaviense zupełnie moc daie y rezerwuie. A dla zupełnie yszego we wszystkim takowych moich obligacij wypełnienia, tak a seminario Vitebscensi, jakoteż a collegio Varsaviensi, circumsputionem (spitionem?) temuż j. x. prowincjałowi y sukcesorom jmc, tak też y braci moiej rodzoney, ww. i. pp. Antoniemu, sęd. ziem., Kazimr., p. w. W., Łuskinom, zlecam, zostawię y zachowuję, a sam sobie do tey summy żadnego prawa accessu y regressu nie rezerwuie, mieć nie mam i nie powinien być; a tego zyscić y dotrzymać tenebor, sub vadio, ważność rzeczy wynoszącej, zaręki et poenas (sub poenis?) banitionum at infamiae, in ubiquinario foro ac subselio, abscisis omnibus paenitus dilationibus, decernendis. I na tom dał ten mój dobrowolny, legacyjny zapis z podpisem ręki mey y i. pp. pieczętarzow, odemnie uproszonych. Pisan roku tysiąc siedemsetnego szeszedziesiątego, msca Julij dziewiętnastego dnia, w Wittsku. U tego zapisu podpis ręki aktora y i. pp. pieczętarzow his verbis: Stefan Łuskina, S. J., mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od w Bogu przewielebnego j. x. Stefana Łuskiny, S. J., do tego legacyjnego zapisu na rzecz, w nim wyrazono, w Bogu nayprzewielebnieyszemu j. x. Karolowi Koryckiemu, prowincjałowi prowincij Mazowieckiej, danego, podług prawa podpisuję się Justyn Jerzy Szawernowski, k. r. z. w. W-o. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego legacyjnego zapisu, danego, podług prawa podpisuję się Marcin Tłuszczewski (или Глущевский). . . g. w. W. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego zapisu legacyjnego praw. podpisuję się Antoni Szyrma Szczyrbín-

ski, r. s. j. k. m., p. m. W. Który to takowy zapis jest (do) magdeburyi Witebskiej przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 844, № ч. 4, л. 153 и 154.

4.

Фундушевая запись Инфлянтскаго стольника Венедикта и жены его Евфросиніи Гутаковскихъ, въ которой сказано, что, владѣя имѣніемъ Лѣшно, составляющимъ часть имѣнія перв. Рудни, доставшимся ему по праву наслѣдства послѣ дѣда его, Александра Огинскаго, и послѣ матери его, Розы изъ Огинскихъ Гутаковской, расположеннымъ въ Витебскомъ воеводствѣ, и вступивъ въ вотчинное владѣніе онимъ, Гутаковскій совмѣстно съ женою своею, Евфросиньею изъ Вельгердовъ Гутаковскою, построили въ означенномъ имѣніи Лѣшнѣ, церковь а) и помѣщеніе для приходскаго священника Петра Окуловича, обязывая его и преемниковъ его служить въ этой церкви, всякій воскресный и праздничный день, св. литургіи за нихъ—фундаторовъ и за наслѣдниковъ ихъ, а ежемѣсячно, въ Субботу, одну обѣдню за души Александра и Розы, также исполнять всѣ пастырскія обязанности въ отношеніи къ прихожанамъ своимъ. Обеспечивая же нужды приходскаго священника и преемниковъ его, надѣлили ихъ тремя увологами земли, то есть, въ каждой смѣнѣ по одной уволокѣ, съ сѣнокосами, на тѣхъ же уволокахъ находящимися и обозначенными межевыми знаками, прибавивъ еще и дворовой сѣнокосъ. Дали также $\frac{2}{3}$ уволоки земли съ сѣнокосами подъ поселеніе 2, подаренныхъ священнику, крѣпостныхъ людей, равно и $\frac{1}{4}$ уволоки съ сѣнокосами же для дьячка и со всѣми для него постройками; по стольку же земли дали для крѣпостныхъ людей и для дьячка во всѣхъ трехъ смѣнахъ. Всю эту землю, отведенную подъ церковь, подъ помѣщеніе священника и подъ другія постройки, обвели широкою межею и, вмѣстѣ съ межевою книгою, плацами, огородами, передали священнику. Платежъ податей Рѣчи Посполитой съ помѣщенія, земель и

а) По списку присоединенныхъ къ православію б. униатскихъ церквей, въ 1839 г., значится подъ № 57 и Лѣшнева Николаевская приходская церковь въ Лепельско-Чашницкомъ благочиніи.—См. Витеб. Стар., Т. I, стр. 441.

построекъ какъ священническихъ, такъ и дьяческихъ, Гутаковскіе, разъ навсегда отнесли на свои собственные имѣнія. Кромѣ того, Лѣшненскому приходскому священнику дозволенъ вступъ въ Лѣшненскую лѣсную дачу, на починки его помѣщенія и другихъ строеній, а также на отопленіе. Притомъ, еслибы была дворовая водяная мельница, то дозволено священнику бесплатно молоть свое зерно, равно какъ и выкурить ежегодно по четыре браги въ дворовомъ или жидовскомъ заводѣ, такъ же безъ всякой платы, но только все это не для продажи, а на свои потребности, съ тѣмъ, чтобы своей винокурни или пивоварии не имѣлъ. Обусловливается также и то, что приходскій священникъ и его преемники не должны ничѣмъ обременять, принадлежащую къ приходу ихъ, Лѣшненскую волость. За браки и похороны должны брать соразмѣрно, т. е., за бракъ зажиточнаго хозяина 10 Русскихъ злотыхъ, а отъ того, кто побѣднѣе, 5 Русск. злот.; за погребеніе же, отъ зажиточнаго 12 злот., а отъ того, кто побѣднѣе, 6 злот. Равнымъ образомъ, не допускаются коледованье и и насильное вымогательство, а обязываются священники довольствоваться лишь тѣмъ, что предоставлено имъ настоящимъ фундаторскимъ документомъ. 1760 г. Октября 6.

Zeznanie zapisu funduszowego, od imści pana Gutakowskiego dany (nego?) wielebnemu j. x. Piotrowi Okulowiczowi y służącemu parochom.

Roku tysiąc siedemset szesdziesiątego, miesiąca 8bra szóstego dnia.

Przed nami, vice-lantwoytem, burmistrzami, radcami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j-go kr. mści Witebska, na sądach w magdeburyi w ratuszu zasiadającymi, komparens personaliter, wielm. jmśc pan Benedykt Gutakowski, stoln. Inflatski, zapis swów wieczysto funduszowy, dany w Bogu przewielebnemu imśc xiędzu Piotrowi Okulowiczowi, parochowi, y suksessorom jego, parochom, przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do aktt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd,

ony przyiwszy, wpisać w wakta zleciliśmy. Którego thenor sequitur estque talis: My, Benedykt y Eufrozyna z Wilgiertow Gutakowscy, stol. Inflatsey, małwie, pod wszelkie, nizey wyrażone, vadia, zareki y obowiązki prawne podlegaiąc y onym dość czynić submituiąc się, czyniemy wiadomo tym naszym dobrowolnym, wieczysto funduszowym, oraz żadnym pretextem nie poruszonym, deliberate et mutare (mature?) uczynionym zapisem, komuby o tym terazniejszego et in posterum będącego wieku ludziom wiedzieć będzie należało, danym w Bogu wielebnemu jmści xiedzu Piotrowi Okułowiczowi, parochowi, y suksessorom jego, parochom, na to, jż co ja, desuper wspomniony Gutakowski, mając dobra moje, Leszno, od maiętności moiey Rudni, jure naturali po w Bogu zesłym, jaśnie wielm. jmśc panu Alexandrze Ogińskim, dziadu moim rodzonym, a wielmożney imć pani Róży z Ogińskich Gutakowskiej, matce, per successionem mnie należące, w wojewodztwie Wittm sytuowane, jako dziedzic y aktor onych, in hereditariam suam obiwszy possessionem, y żone moją, imć panią Eufrozyne z Wielgierdow Gutakowską do spólności tych dobr przypuściwszy, umysliliśmy y postanowili w teyże attinencij y folwarku Lesznie erygowawszy cerkiew y plebania, aktualnego parocha fundować. Jakoż, za konsensem y błogosławieństwem jaśnie wielm., w Bogu nayprzewielebniejszego imśc xiedza Floryana Hrebnickiego, metropolity całej Russi, arcybiskupa Poł-o, assistenta tronu papieskiego, auiendo (augendo?) gloriam et cultum Dei, cerkiew y plebania de nova radice rogowaliśmy (erygowaliśmy?) w wyż namienionych dobrach naszych, Lesznie, obliguiąc wielebnego oycy parocha Piotra Okułowicza y następcow jego, gdyby co niedziela y święto msze święte in sua ecclesia parochiali miewali, za nas fundatorow y suksessorow na-

szych ofiarowali, jakoteż w każdy miesiąc msze jedno, w Sobote, za duszy Alexandra y Róże odprawiali; ludzi poddanych, a swoich owieczek, tak sakramętami świętemi, jako y nauko duchowną, w każdy dzień święty, uczeniem ich pacierza y przykazań cerkiewnych prowadzili, mając pre oculis, za pracą, w owczarni Chrystusowej łożono, od Naywyszego Pasterza eternam mercedem; artykułow wiary świętey, do poznania Pana Boga y dostąpienia zbawienia wiecznego zachęcając, uczyć y obiawiać starali się. My zaś, wyż wyrażeni, temporaneam et suficientem (sufficientem?) niniejszemu parochowi y następcom jego postępując provisionem, gruntu włok trzy, to jest, w każdej zmianie po włoce jedney, z sianozęciami, na tychże włokach będącemi, kopcami y miedzami oznaczywszy, przytym dwie trzeciny włoki gruntu z sianozęciami na osadzenie poddanych, jakoteż czwierć włoki gruntu z sianozęciami dla kantora, z zabudowaniem zupełnym onemu, tymże spobem y we wszystkich trzech zmianach, tak dla poddanych, y dla kantora, pod (po?) tyło gruntu, jako się wyżej wyraziło, w Bogu wielebnemu jmśc xiedzu Piotrowi Okułowiczowi, parochowi Leszniańskiemu, y suksessorom onego wiecznemi a nigdy nieodzownemi czasy nadaiem, daruiem, ceduem. Którego to gruntu włoka jedna, co na krescenić plebanij, tak się ograniczy: naypierwiey, poczowszy z lewey strony od plebanij miedza od gruntu siedzibnego Cimocha Ryżyka, poddanego Leszniańskiego, y prostym sznurem, jak chłopskie rezy jda, aż do gruntow y granicy wsi Tawstykow; drugim bokiem, z prawey strony, y miedzo od gruntu Pawłuka Puszkana, w teyże wsi mieszkaiącego, y takowym ograniczeniem we wszystkich trzech zmianach z sianozęciami, w tej włoce będącemi. Ograniczenie czwierć (i?) włoki gruntu dla

kantora, czyli dziaka, tym sposobem: s prawey strony od miedzy y gruntu Fiodora Borsuka, z lewej strony od miedzy y gruntu Filipa Hrydzikina, we wszystkich trzech zmianach y sianożęciach na tych że sznurach będącemi (cych?); dwie zaś trzeciny gruntu, alias dwie dziesięciny, na osadzenie poddanych dwóch, z jedney strony przy drodze, idącey ze dworu Lesznianskiego do Rudni, z drugiey strony od miedzy gruntu Dzienisa Ryżyka, we wsi Lesznie mieszkającego, y tym sposobem we wszystkim (ch?) trzech zmianach, przydając osobliwie do włoki plebańskiej sianożęć dworną; którą, miedzo szYROKO wkoło ograniczywszy, na cerkiew, plebania y inne zabudowanie, proprio sumptu, sufficienter, gruntu cum obductione, z placami, ogrodami dla parocha, na osade dwóch poddanych y kantora nadaliśmy y wiecznemi czasy postąpili. Podatki Rzeczy Pospolitey, idque, podymne z plebanij, gruntow y zabudowania, nietylko terazniejszy wielebny paroch y sukeerowie jego, kantorowie perpetujs temporibus nie mają płacić, lecz z własnych naszych dobr ad erarium Rzpltey inportowane będą. To też wyrażamy w tym prawie naszym funduszowym, iż temuż oycowi wielebn. parochowi Lesznianskiemu y następcom jego wolny wstęp do lasu Lesznianskiego, na restawracie plebanij domow y na opał. Przytym, jesliby był młyn wodny, wolne mlewidło, tyle na potrzebe samego wielebnego oycy parocha, takż wypędzenie brach czterech, w koodym roku, w dwornym lub żydowskim browarze, bez żadney płaty, lecz nie na żadne szynki, które per totum zabraniaia się; tylko dla potrzeby y wygody domowey wielebnemu oycu parochowi pozwala się, y tak, aby terazniejszy ociec paroch y następcy jego browara swego nie mieli y żadnych pożytkow z szynkow nie szukali. I to jeszcze precautio, iż w. oyciec paroch y następcy jego włosci Lesz-

nianskiey, do swey parafij należącey, żadnemi sposobami preaggravować nie mają: od szluby, pogrzebow brać proporcjonalnie powinni będą, to jest, od szluby możnego gospodarza złłotych Ruskich dziesięć, od uboższego złłotych Ruskich pięć; od pogrzebu możnego złłotych dwanaście, od uboższego złłotych sześć. Jakoteż y kołędowanie, gwałtowne wymaganie być nie powinno, a tym już fundatorskim, od nas prawem danym, tak terazniejszy wielebny ociec Piotr Okułowicz, jakoteż, in posterum, y następujące parochowie, cum presentatione od nas y sukeessorow naszych, zaszczycać się powinni będą. Wolen zatym y mocen toties rzeczony w. ociec paroch Leszniański y sukeessorowie onego, jako już swoją własnością, rządzić, dysponować, pożytkow wszelkich wynaydować, bez żadney od nas, sukeessorow naszych przeszkody; owszem, od każdego, wstęp czynionego, własnym naszym kosztem zastępować, ochraniać mamy y sukeessorowie nasi powinni będą. Co wszystko wyżej wyraziło, tym naszym wieczysto funduszowym prawem, danym, utwierdzamy y, na dowod, przy uproszonych ichme pp. pieczętarzow (ach?), rękami naszymi podpisujemy się. Dat. w Lesznie, roku tysiąc siedemsett sześćdziesiątego, msca 7bra 5 dnia. U tego zapisu podpis ręki aktorow his verbis: Benedyktt Gutakowski, sttoln. Inflant. Eufrozyna Gutakowska, sttoln. Inflan. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wielm ichm. pnw Benedykta y Eufrozyny Gutakowskich, sttoln. Inflan., małkw, do tego prawa funduszowego, na rzecz, w nim wyrażoną danego, podług prawa podpisuję się Alexy Wieszezycki, podczaszy w-a Witt-o., chor. Petyhor. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osob, wyż wyrażonych, do tego funduszu podług prawa podpisuję się Alexander Slezanowski, skar. ziem., r. Rad. Za ustnym y oczewistym od osob, wyż wyrażonych,

uproszeniem, do tego prawa funduszowego, za pieczętarza podpisuję się Władysław Boguszewski. Który to takowy wieczysty, funduszowy zapis jest do xiąg mieyskich ratusznych Witteh przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 844, № ч. 4, л. 190 и 191.

5.

Выпись изъ духовнаго завѣщанія Евфросиніи Чернобрововой, коимъ она, между прочимъ, отказала извѣстныя суммы на церкви. 1760 г. Октября 23.

Aktykacia testametu szlney pani Eufrozyny Mikolajowey Czernobrowkowej, mieszczanki y obywatelki miasta j-o kr. msci Witt.

Roku tysiąc siedemsett szeszedziesiątego, msca Oktobra dwudziestego trzeciego dnia.

... Ciało zaś moje grzeszną aby było deponowane w ziemi, przy cerkwi kathegralney (sic) Witebskiey, na świętey górze soborney u ichmc xieży Bazylianow, przy mszach świętych, według obrządku chrzescianskiego. U jmc pana Przewalskiego summy, należącey za obligiem, tallw czterysta piędziesiąt; z teyże samey summy i. xieżom Bazylianom, na pochowanie y na obligacie, jako przy pogrzebie, tak na trzeciny y na szesciny y na wroszczyny, tallw stto; także cerkwi soborney, na bractwo Panu Jezusowi, tallw piędziesiąt; także Nayswieszey Pannią Maryey soborney tallw piędziesiąt; na pozwonienie powinno być dane jak po cerkwiach, tak też y kościołach; na pochowanie ciała mego y na rozdania jałmużny świętey, y na trzeciny, y na szesciny, y na uroszczyny tallw

dwieście piędziesiąt obliguie; na cerkiew świętego Spasa, co należy za obligiem od Chwiadora Woycionka, talarow dwanascie; Nayswieszey Panny Maryi pereł sznurów dwa; także cerkwi teyże, bractwu, Christusowi Panu, co w słupie, maneli... Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedemsett szeszedziesiątego, msca Septembra siedemnastego dnia. U tego testametu podpis ręki aktora y ichmc panow pieczętarzow temi słowy y w ten sposób: — — —. Ustnie y oczewisto и проч.

По оп. кн. № об. 844, № ч. 4, л. 198 и 199.

6.

Кунчая крѣпость, по коей Витебскій Бернардинскій монастырь продалъ мѣщанину Павлу Туринѣ участокъ земли подъ названіемъ Тринковскій, лежащій въ г. Витебскѣ при Острой-Спасской горѣ, на Узгорѣ, за 130 тал. бит., въ виду крайней нужды того монастыря нѣ деньгахъ на окончаніе вновь строящагося костела. 1760 г. Ноября 17.

Zeznanie zapisu wieczysto przedaznego, od szll-o pana Tomasza Lohrensa, burm. y wice-lantwoyta, oraz syndyka i. xx. Bernardynow konwentu Witt-o, danego sll-u Pawłowi Turynie, mieszczaninowi Witt.

Roku tysiąc siedemsetnego szeszedziesiątego, miesiąca Nowembra siedmnastego dnia.

Przedemno, Symonem Edwardem Thadeuszem Milkiewiczem, łowczym wodztwa, sędzio pogran., lantwoytem Witebskim, od j. w. j. p. Jozefa z Dowoynow Sollohuba, wody y woyta Witebskiego, star. San., Eyszyskiego etc., installowanym, y przed nami, burmistrzami, radzcami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j-o kr. msci

Witebska, na sądach w magdeburyi w ratuszu zasiadającymi, comparens personaliter, szlachetny pan Thomasz Lohrenss, burmistrz y wice-lantwoyt, oraz y syndyk w Bogu przewielebnych i. xx. Bernardynow konwetu Witebskiego, zapis wieczisto przedaźny, dany sławetnemu panu Pawłowi Turynie, mieszczaninowi miasta j-o kr. msci Witebska, przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do akt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w wakta zleciliśmy, in eum tenorem pisany: Ja Thomasz Lohrenss, burmistrz y wice-lantwoyt miasta j-o kr. msci Witebska y syndyk w Bogu wielebnych ichmew xieży Bernardynow konwentu Witebskiego, cum toto tegoż konwentu discretorio, czynnie wiadomo tym moim wieczysto przedaźnym, wlewkowym zapisem, sławetnemu panu Pawłowi Turynie, mieszczaninowi miasta j-o kr. msci Witebska, danym y służącym na to, iż co ja, qua syndyk konwetu tuteyszego, mając in commissis a toto venerabili ordynis seraphici capitulo, a osobliwie od w Bogu wielebnego j. x. Wincen-tego Saplica, ordinis s. Francisci seraphici de obserwantia prowincjała prowincyi w-o x-a Litt-o, oraz od w Bogu wielebnego jmc xdzia Ignacego Owodowicza, sekretarza teyże prowincyi, ad praesens w onym konwencie praezydującego, ażebym jakiegokolwiek dotąd, czyto jure donationis, czyliteż legationis, quocunque titulo ablato-wane w miescie j-o kr. msci znaydujące się place, temuż Witebskiemu konwentowi z dawnych, za różnymi prawami, czasow aplikowane y dostałe, alienował, a alienowawszy, onę summe na dokonczenie nowo erygującego się klasztoru expensewał y obrocił. Jakoż, hac in virtute et intuitu oney moiey zupełney kommissyi y apostolskiej syndykatury (y), znaydujący się plac w miescie j-o kr. msci Witebsku na Vzhorju, przy Ostrey

Spaskiey gurze sytuowany, ab aevo przezywający się Trynkowski, ex fundo suo do jurysdykeyi mieyskiej ratuszney Witebskiej należący, na którym quondam pan Piotr Chort dom swój y mieszkanie miewał a z onego rocznie terragium do syndykow wnaszał, w pewnym swoim ogr, sine ulla differentia, iakie w sobie fusius starodawne, na on plac służące, abloquuntur prawa, zostaiący, nikomu żadnym, ad praesentem datam, naymnieyszym prawem zapisem nie zawiedziony y nie onerowany, wolny, swobodny. Przeto tedy de hac promanante, superius expressa, conventus exigentia, ony plac, wpuscie będący, z oparkaniem onego, pomienionemu sławetnemu panu Pawłowi Turynie y successorom jego, za summe talarow bitych sto y trzydzieście alienowałem, y onę summe, do dyspozycyi moiey, na erekcyą, albo raczey na dokonczenie klasztoru, odebrawszy, ad solidum postąpiłem y, post juridicam na ratuszu Witebskim recognitionem, w wieczysto possesyo, prze (z) sług magistratowych, intromitowałem, wiecznie y nigdy nieodzownie z onego zrzekłszy się, sobie y successorom, po mnie następującym, żadney, naymnieyszey salwy, akcessu, pretextu nie zachowałem y na ymnieyszey cząstki w onym placu nie excypowałem. Dokumenta wszystkie, które się, na ony służące, in archiwo conventus znaydowały, te, iako iuż conventui nie służące y od onego perpetuis temporibus odeszłe, temuż panu Pawłowi Turynie do rąk oddałem, a iesliby się, in posterum, więcej onych dokumentów, szczegulnie na on plac służących, in eodem archiwo znalazło, wyszukało, tedy bona fide obliguję się y successorow moich, in Deum immortalem, obliguję, ażeby onemu oddane były, tak, iżby sobie, w spokoyney, wieczystey possesyi, żadney nie miał ni od kogo turbacyi y prepedycyi. Wolen tedy iuż odtąd y mocen będzie sławetny pan Paweł Turyna na onym placu dom erygować,

szpichrze, budynki stawić, ogrod pachać, sady szczepić, lub komu chcąc dać, darować, zostawić, arendować, zapisać, legować y iak ku naylepszemu, podług woli y upodobania swego, pożytkowi obrocić. A iesliby kto o ten plac albo o naymnieyszą onego częśćkę miał turbować, mitrzyć, do prawa prowokować, tedy, za daniem znać, u każdego sądu y prawa pomagać powinien będę y successorowie moj, po mnie następujący, ex professione sua zastępować tenebuntur. I na tom ony dał sławetnemu panu Pawłowi Turynie, dzieciom y potomkom onego, z podpisem rąk totius huius conventus discretorij, przy ustnie y oczewisto uproszonych i. pp. pieczętarzach. Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedmsetnego szesćdziesiątego, miesiąca Listopada czterdnastego dnia. U tego zapisu podpis ręki syndyka his verbis: Thomasz Lohrenss, burmistrz y vice-lantwoyt Witebski y syndyk konwentu Witebskiego, mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od j. pana Thomasza Lohrenssa, burmistrza y vice-lantwoyta miasta j-o kr. msci Witebska y syndyka w Bogu wielebnych i. xx. Bernardynow konwetu Witebskiego, do tego wieczystego zapisu, sławetnemu Panu Pawłowi Turynie, mieszczaninowi miasta j-r. msci Witebska, na plac w miescie j-o kr. mci, na Vzhorju, przy Ostrey gurze Spaskiey sytuowany, za sumę talarow bitych sto trzydziestie, danego, podług prawa podpisuie się Theodor Maszenia. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego wieczystego zapisu, podług prawa, podpisuie się Jan Markowicz. Po expressyi i pp. pieczętarzow, podpisy rąk venerabilium patrum discretorum hac expressione: X. Ignacy Owodowicz, prezydent konwentu Witt-o. X. Ludwik Bychowiec, deffi. hab. mp. X. Wiktor Hertrasf, wikary mp. X. Andrzej Grudzinski, kazno. mp. Na zatyłku tego prawa podpis ręki samego, w Bogu nayprzewielebniejszego j. xdz

provincyala hac lectione: Roku tysiąc siedmsett szesćdziesiątego, mca Listopada dnia piętnastego, ninieysze prawo przedaźne j. p. Tomasza Lohrenssa, wice-lantwoyta Witebskiego, oraz syndyka apostolskiego konwentu naszego Witebskiego, we wszystkich punktach, we szredzinie wyrażonych, stwierdzam y korroboruie. X. Wincenty Saplica, z. o. s. Fran. prowincyał Litewski, mp. Ktory to takowy zapis wieczysto przedaźny, za ustnym onego u sądu przyznaniem przez wyż wyrażoną osobę, iest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 844, № ч. 4, л. 208 и 209.

7.

Извлечение, изъ духовнаго завѣщанія Витебскаго мѣщанина Ивана Довгалы, мѣста, гдѣ говорится о мѣстоположеніи, принадлежавшаго Довгаламъ, земельного участка, (который оч., подъ именемъ Довгалинскаго, находился нѣкогда во владѣніи дворянскаго рода Косовыхъ, въ томъ числѣ и, извѣстнаго поборника по православію, Могилевскаго епископа, а потомъ Кіевскаго митрополита Сильвестра Косова *). 1761 г. Января 7.

Aktykacia testametu w Bogu zeszlego sł-o pana Jana Douhały, mieszczanina miasta j-o kr. msci Witebska.

Roku tysiąc siedemsett szesćdziesiąt pierwszego, msca Januaryi siodmego dnia.

. . . Zabiegaiąc tym mojm testamentem ostatnim, wieczystym, aby, po smierci moiey, miedzy bratem mo-

*) Изъ хранящихся въ архивѣ Полоцкой Духовной Консисторіи, древнихъ документовъ можно видѣть, между прочимъ, что, по притязаніямъ Полоцкаго униатскаго архієпископа Антонія Селявы противъ Могилевскаго епископа, а впослѣд- XIX 8.

jm rodzonym, Tymofiejem Douhało, y synami naszymi nie było żadnych rosterkow y zawodow prawnych, ktury wydzielony jest należycie, w takim punkcie y paragrafie, iż ja, mając w moiej władzy y spokojnym, wieczystym używaniu mojm w miescie w Witebsku, za rzeko Dzwino, w posadzie Ruskim, plac, pozostały nam testamentem od w Bogu zeszyłych rodziców y dobrodziejów naszych, Dawyda Douhały, na wiecznosc nam legowana y zapisana; ktorego placu, w położeniu granicy: od ulicy aż do samey wody żywey rzeki Dzwiny, w bok po prawey ręce do placu ydzie y slobodki j. ww. ichmew p-now Oginskiх, z drugiey strony po lewey ręce, jdąc do Dzwiny rzeki przez ulice, przyległe do placu y sło-

ствія Кіевского митрополита Сильвестра Косова, подъ видомъ, якобы, вторженія его, преосвященнаго Косова, въ Селявинскую паству и юрисдикцію, польское правительство на сего, невинно гонимаго, православнаго архипастыря налагало многочисленные денежные штрафы, для взысканія коихъ привлекались къ отвѣтственности вотчинныя имѣнія епископа Сильвестра и брата его Юрія Косовыхъ, доставшіяся имъ по наслѣдству послѣ отца ихъ, Адама Косова, какъ то: им. Жеробычи, Будовѣсть и пр. въ Витебскомъ уѣздѣ, а также земельный участокъ ихъ, подъ названіемъ Довгалинскаго, въ Русскомъ посадѣ. Впрочемъ, всѣ имѣнія ихъ отъ послѣдствій такого насилія уцѣлѣли, благодаря тому лишь обстоятельству, что имѣнія эти заблаговременно укрѣплены были за однимъ только Юріемъ Косовымъ, который, на сколько извѣстно, въ данномъ случаѣ не преслѣдовался.

Бѣ сожалѣнію, мы видимъ, что уже сынъ того Юрія Косова, а племянникъ поборника по православію, митрополита Сильвестра Косова, Степанъ Антонъ Косовъ, очевидно, совратившійся въ Латинство, въ своей фундушевой записи, отъ 5 Октября 1699 г., писалъ: „чтобы, искоренивъ въ крестьянахъ моихъ прежнюю схизматическую ересь (такъ называется онъ православную вѣру), имѣть возможность-ихъ, какъ остающихся далекими отъ хвалы Божіей, въ заблужденіи отщепенской вѣры, привлечь къ стаду Христову и подчинить римско-католической власти,“ далъ онъ землю подъ названіемъ Броневщину въ имѣніи Жеробычахъ (нынѣ Витеб. у.) въ фундушъ къ церкви, которую намѣренъ тамъ построить, „для искорененія схизмы.“ — Ср. Витеб. Стар. сост. и изд. А. Сапуновымъ, Т. V, стр. 149—159 л. CVII.

Остался-ли неизмѣнно въ православной вѣрѣ до конца жизни своей и самъ Юрій Косовъ, — неизвѣстно. Если-же онъ измѣнилъ, наконецъ, православію, то, вѣрный всего, будучи вынужденъ къ тому лишь крайностію, чтобы цѣною такой грустной измѣны, спасти вотчинныя имѣнія рода Косовыхъ отъ вышесказанныхъ притязаній униатскаго архіепископа Селявы.

bodki j. p. Kozlinskiego, z tyłu przypadając także do placu y slobodki ww. i. pp. Hrebnickich. Ktury plac, (w) upadku naszym wielkim, był zastawiony, na domowe potrzebe, ktory ja, Jan, wykupiłem y rekuperowałem do siebie ze swego własnego mazola y pracy, także y siostry wydawałem, ktore wydatki moje na wieczne czasy umarzam. A do tego umysliliśmy między sobo uczynic pomiarkowanie y rozdział, uprosiwszy przyjaciół, gdyby nie było turbacij po śmierci mey y między synami naszymi; ktury teraz ja, Jan, z miłości owey braterskiej, wszystkie umorzywszy, nie jako swą pretensją, z tegoż samego placu część darowałem y postąpiłem Tymofiejowi Douhale y dzieciomъ onego, jako jego domek teraz stoj z budynkiem, wymierzony: z ulicy od Dzwiny rzeki sążni cztery y łokiec jeden, z tyłu sążni trzy y puł łokcia, wdluż rowne oba, jak parkan jdzie. Wolno sobie jemu dac, przedac, darowac, zastawic, zamienic y jako chcąc swo własnością dobrowolnie dysponowac. Drugą część, większą, tego placu, gdzie moy domek stoj z budynkiem, jak budynek jdzie, y graniczy: z ulicy od Dzwiny sążni pięć y puł sążnia, wdluż obok placu sążni dwadzieście cztery y piędz jedna; ktury domek y plac, domostwo moie, jakie mizerne pozostało, przezemnie y pani małżako moią nabytych przez krwawy mazol nasz y z całego życia naszego, wszystko wiecznemi y nieodzownemi czasy leguię y zapisuię, pierwszy (szey?) po Bogu mojm, żenie mey najmilszey, Barbarze z Apimachow Janowey Douhaliney, y synu memu najmilszemu, Antoniemu Douhało, zapisuię, animituię wiecznemi czasy ... aby ci- ało moje grzeszne jako z ziemi wzięte, tak ziemi było y oddane, aby, podług zwyczaju chrześcianskiego y obrządku cerkiewnego, przy cerkwi Świętych Apostołów Piotra y Pawła było pogrzebione. . . Ten moy testament wieczysty y nigdy nieodzowny zapis, dla lepszego va-

loru y pewności, podpisany ręką moją własną, jako pisma nieumiejętny, trzema krzyżykami . . . Pisan w Witebsku, tysiąc siedemset pięćdziesiąt pierwszego, msca Apryla czwartego dnia . . .

По оп. кн. № об. 845, № ч. 5, л. 3 и 4.

8.

Обязательство, данное мѣщаниномъ Яковомъ Стабровскимъ Витебскому Базиліанскому женскому монастырю въ уплатѣ оному должныхъ 30 талеровъ въ извѣстные сроки. 1761 г. Января 28.

Zeznanie zapisu transakcyjnego, od sławetnego jm. pana Jakuba Stabrowskiego w Bogu przewielebnym im. pannom Bazyliankom Witepskim.

Roku tysiąc siedemset szesdziesiątego pierwszego, miesiąca Stycznia dwudziestego osmego dnia.

Przed nami, vice-lantwoytem, burmistrzami, radcami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j. k. msci Witebska, na sądach w maydeburyi w ratuszu zasiadającymi, stanowszy oczewiście, sławetny pan Jakub Stabrowski zapis swoy transakcyjny, dany (w) Bogu przewielebnym im. pannom Bazyliankom klasztoru Witepskiego, przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do akt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w wakta zleciliśmy. Ktorego tenor sequitur est-que talis: Ja, Jakub Stabrowski, mieszczanin Witepski, czynie wiadomo tym moim transakcyjnym, oraz assekuracyjnym kwitem zapisem, (w) Bogu nayprzywieleb-

nieyszey jm. pannie Placydzie Korsakownie, zakonu świętego Bazylego Wielkiego, starszey klasztoru Witepskiego, y wszystkim im. pannom, w tymże klasztorze rezydującym, danym y służącym na to, yż co ja, zostawszy na oblig imosciom dłużny, łącząc z prowizio, trzydzieście y siedem (?), po fatalney domu mego konflagracie nie byłem, przez lat kilka, zdolnym do wypłacenia, a (w) przeciągu takowym y niepunktualności moiey, vigore obligacyjnego zapisu mego zostałem od imosciow na ratuszu j. k. m. Witepskim precesu juris słusznie konwikłow (sic). Więc teraz, gdy taż sama w Bogu nayprzywielebieysza jm. panna starsza na pokorną moio suplike y znaczny, przez ogień, moy upadek y oraz na proźbe odemnie użytych przyjaciół dała się być ubłagana, chrześciansko, zakonno y bogoboyno klemencio zruszony (wzruszona?), ażebym onę summe, wyłączwszy talarow cztery, trzema ratami po talarow iedynaście wypłacał; jakoż ja, przy niewymownym ukontentowaniu moim y wiecznym przed Bogiem obowiązku, mam y powinien być punktualnie y niezawodnie im. pannom po iedynaście talarow, szostakowo, niebrakowano moneto, corocznie wypłacać, to iest, pierwszo rate w roku terazniejszym tysiąc siedemsetnym szesdziesiątym pierwszym, w dzień Bożego Narodzenia, święta Ruskiego, drugo w roku tysiąc siedem setnym szesdziesiątym wtorym, trzecio w tysiąc siedem setnym szesdziesiątym trzecim, nieprzerwaniem po sobie ydającym, na mieyscu pewnym, w klasztorze imosciow Witepskich, z tym warunkiem dla imosciow, iż gdybym ktorokolwiek pierwszo, czyli ostatnio niepunktualnoscio moją ratę naruszy (d) y na terminie, wyż wyrażonym, nie wypłacił, tedy pod tą samo dekretu ferowanego na ratuszu konwikcio, aż do dość we wszystkim uczynienia, mam zostawać; owszem pod one iudykata, w dekrecie lata, podlegać y popadać

powinien być. I na tom ony dał z podpisem ręki własnej mey y panow pieczętarzow, nstnie, oczewisto odepnie proszonych. Pisan w Witepsku, roku tysiącnym siedym setnym szeszedziesiątym pierwszym, miesiąca Stycznia dwudziestego osmego dnia. U ktorego to zapisu podpis rąk his verbis: Jakub Stabrowski. Ustnie, oczewisto proszony pieczętarz od p. Jakuba Stabrowskiego, mieszczanina Witepskiego, do tego transakcyjnego zapisu, w Bogu nayprzewielebniejszey im. pannie Placydzie Korsakownie, zakonu S. B. W. starszey klasztoru Witepskiego, na summe, szostakowo, niebrakowno monet, talarow trzydziestcia y trzy, z terminem oddania trzema ratami po talarow iedynascie, nietylko pierwszo rate w roku terażnieyszym tysiąc siedym set szeszedziesiąt pierwszym, w dzień Bożego Narodzenia, święta Ruskiego, na mieyscu pewnym, w klasztorze imosciow, drugo w tysiącnym siedym setnym szeszedziesiątym wtorym, trzecio w tysiącnym siedym setnym szeszedziesiątym trzecim, także po talarow iedynascie w takowyż dzień y termin, danego, podług prawa podpisuje się Thomasz Lorens, burmistrz y vice-lantwoyt Witepski. Ustnie, oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażoney osoby, do tego transakcyjnego zapisu podpisuje się Antoni Czyrma Szczyrbinski, komornik Smoleński j. k. mci, pisarz magdeburski Witepski. Który to takowy zapis iest do xiąg magdeburskich Witepskich przyięty, wpisany.

По оп. кн. № об. 845, № ч. 5, л. 13 и 14.

9.

Дарственная запись, данная регенсомъ Витебской Иезуитской семинаріи, кс. Игнатіемъ Лускиною, здѣшней Иезуитской

коллегіи, на собственный его участокъ земли съ постройками, лежащій противъ этой коллегіи, на Задунавъѣ, а также на какое то строеніе, возведенное имъ надъ рѣкою Лучесою, на Иезуитской землѣ, для прогулокъ семинаристамъ, — все это пожертвовалъ онъ для устройства новой семинаріи. 1761 года Февраля 14.

Zeznanie zapisu wieczystego, od jmci xiedza Łuski-ny danego ichmem xx. Jezuitom Wittm.

Roku tysiąc siedemset szeszedziesiąt pierwszego, meca Febr. czternastego dnia.

Przedemną, Symonem Edwardem Thadeuszem Milkiewiczem, łowczym w-a, sędzio pogranicznym, lantwoytem Witm, od j. w. j. p-a. Jozefa z Dowoynow Solłohuba, wody y woyta Witt-o, stty Sanickiego, Eyszyskiego etc. installowanym, y pred nami, burmistrzami, radzcami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j. kr. msci Witt-a, na sądach w magdeburyi w ratuszu zasiadającymi, comparens personaliter, j. X. Ignacy Łuskina, S. J. regens, zapis swoy wieczysty, dany ichmem xieży Societatis Jesu, idque w Bogu nayprzewielebniejszemu imci xiedzu Karolowi Koryckiemu, qua prowincjałowi Mazowieckiemu, a w Bogu przewielebnemu jmci xiedzu Maciejowi Zubowskiemu, qua rektorowi, oraz jmci xiedzu Janowi Lewkowiczowi, sukcesorowi, następującemu po jmci xiedzu regensowi, przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do akt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w wakta zleciliśmy, in eum (cujus?) tenor sequitur estque tallis: Ja, Ignacy Łuskino, Societatis Jesu, regens seminarij Vitebscensis, czynie wiadomo, komu o tym teraznieyszego y napotym będącego wieku ludziom wiedziec będzie należało, tym mojm wieczystym, ex pio opere, zapisem, i. xx. Societatis Jesu,

idque w Bogu nayprzewielebnieyszemu jmei xiedzu Karolowi Koryckiemu, qua prowincjałowu, a w Bogu przewielebnemu jmei xiedzu Maciejowi Zubowskiemu, qua rektorowi collegium Witt-o, oraz j. xiedzu Janowi Lewkowiczowi, jako zastępującemu po mnie suksessorowi seminarium Witt-o, y wszystkim, w potomne czasy y wieki następującym suksessorom po ichmch, danym na to, iż co ja, xiaźdz Ignacy Łuskina, S. J., mając sobie z podziału między bracią rodzono y między innemi dobrami plac, w miescie j. kr. msci wydzielony, w Witebsku, et ex post z w. j. p. Kazimierzem Łuskiną, posttm Wittm ad presens, a na tenczas krayczym Wittm, przez komutacją wiecznością mnie dostały, na ulicy idąc na Zadunawie ex oposito collegium Witt., między dworami, z jedney strony w. j. p. Łuskiny, sędziego ziem. Witt-o, ze wszystkim, jak mnie w prawie w. j. p. podstolego Witt-o jest opisany; który to plac, swoim kosztem, zabudowałem y na seminarium, dla edukacij młodzi szlacheckiey obrocilem, y ony (ona?) edukowałem; także pragę (sic) nad Luczą rzeką, na placu i. xx. Jezuitow collegium Witto, dla dywertysmętu y rekreacij edukuiącym się seminaristom, swojm kosztem zabudowałem y sklepy wymurowałem; które to obydwie zabudowanie ze wszystkimi budynkami y z placem ichmcw, będącym w miescie w Witebsku, supra wyrażonym, ku pomnożeniu chwały P-a Boga y edukacij pomienioney młodzi szlacheckiey, nie nie excypuiąc, ani wyłączaiać, wszystko ogulem, pro fundando de novo(a) radice seminario Vitebscensi, daie, daruie, wiecznemi czasy zapisuie cum spe drugich dobroczynnosci, ażeby się pomnożyć mogło odemnie zaczęte seminarium, żadney sobie salvy, ani koligatom mojm bliskim y dalekim nie zostawuie y wstępu, interesowania się miec nie mogę y suksessorowie moj nie powinni będą, owszem w moc, dzierżenie y spo-

koyne używanie w Bogu nayprzewielebnieyszemu imci xiedzu Maciejowi Zubowskiemu, qua rektorowi Witt-mu, oraz jmei xiedzu Janowi Lewkowiczowi, regensowi seminarium Witt-o, Societatis Jesu, a po nich następcom onych, razem z dokumentami oddaie, ex jure per totum zrzekam się aktorstwa moiego y na onych też aktorstwo wlewam y intromitowac się pozwalam, z tą prekustodycią, ażeby to in perpetuum od seminarium oddalono nie było, y od każdego turbuiącego zastępowac y ewinkowac mam in ubiquinario foro, tyle razy, ile tego potrzeba będzie, powinien będę et successores mej tenebuntur, pod zaręko, ważnosć rzeczy wynoszącą, et sub poenis banitionum, wszystkiemu (wszystko mam?) zyscie y dotrzymac tenebo; o co, in casu naruszenia tego, fundando seminario darownego, zapisu, forum ubiquinarium w w-m x. Litt-m reperibile na siebie y suksessorow moich, oraz każdego, o to turbuiącego, zakładam y rozprawę, bez żadnych godzin, obmow y muniętow, mam przyiać, zarękę, nie zehodząc z sądow, zapłacie, którą choebym niepoiednokrotnie zapłacił, przeciesz ten moy wieczysty zapis in suo robore et valore zawsze zostawac ma. I na tom ony dał z podpisem ręki mey własney y z podpisem rąk ww.i. pp. pieczętarzow, ustnie y oczewisto odemnie uproszonych. Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedemsett szescdziesiąt pierwszego, mea Febr. 11 dnia. U tego zapisu podpisy rąk his verbis: Ignacy Łuskina, Societatis Jesu, manu propria. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od w Bogu wielebnego j. x. Ignacego Łuskiny, S. J., do tego prawa wieczystego, ex pio opere, w Bogu nayprzewielebnieyszemu jmei xdzu Karolowi Koryckiemu, provinciałowu Mazowieckiemu, w Bogu przewielebnemu j. x. Maciejowi Zubowskiemu, rektorowi, j. x. Janowi Leukowiczowi, regensowi, y wszystkim i. xx. Jezuitom cellegium Witt-o,

S. J., na plac w miescie w Witebsku, z zabudowaniem, oraz na pragę za miastem Witebskim, takoz zabudowaną, danego, podług prawa podpisuję się Paweł Mikosza, sędzia grodzki w. W-o. Ustnie oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego prawa wieczystego, jako pieczętarz, podpisuję się Ignacy Lubaszczynski mpp. Proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego zapisu na rzecz, w nim wyrażono, podług prawa podpisuję się Symon et Thad. Milkiewicz, ł. w. W-o, s. p., ł. W. mp. Ktory to takowy zapis jest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 845, № ч. 5, л. 22 и 23.

10.

Обязательство Оршанской подчащей Бригитты Саковичъ Витебскимъ Базиліанамъ, въ уплатѣ должной имъ суммы 1000 тал., изъ коихъ 500 тал. занято ею самою, а 500 тал. покойнымъ ея мужемъ, съ обезпеченіемъ на деревняхъ Козаковѣ и Руднѣ, принадлежащихъ къ имѣнію Дручелукамъ. 1761 года Февраля 16.

Zeznanie zapisu assekuracyjnego, od jmcі pani Brygidy Sakowiczowey, podczaszyney Orszanskiey danego w Bogu przewielebnym ichmem xieży Bazylianom Wittm.

Roku tysiąc siedemset szesdziesiąt pierwszego, msea Februaryi 16 dnia.

Przedemną, Symonem Edwardem Thadeuszem Milkiewiczem, łowczym wodztwa, sędzio pogranicznym, lantwoytem Wittm, od j. w. jmcі pana Jozefa z Dowoynow Sołohuba, woiewody y woyta Witt-o, stty Saniekiego,

Eyszyskiego ettc. installowanym, y przed nami, burmistrzami, radzcami, ławnikami, y całą radą magistratu msta j. kr. msci Witebska, na sądach w magdeburyi w ratuszu zasiadającemi comparens personaliter, w. j. p. Brygida Sakowiczowa, podcz. Orszan., zapis swoy assekuracyjny, dany w Bogu przewielebnemu imci xieźdu Janowi Łukianowiczowi, superiorowi, y wszystkim i. xx. Bazylianom klasztoru Witebskiego, przyznała, a przyznawszy, prosiła nas, urzędu, a(by) był do akt xiąg mieyskich ratusznych Wittch przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w wakta zleciłismy. Ktorego theonor sequitur estque talis: Ja, Brygida z Bykowskich Sakowiczowa, podczaszyna pttu Orszan., czynnie wiadomo tym mojm dobrowolnym, assekuracyjnym zapisem, w Bogu przewielebnemu jmcі xieźdu Janowi Łukianowiczowi, z. S. B. W-o superiorowi, y wszystkim i. xx. Bazylianom klasztoru Witto danym na to, jż co w Bogu zeszy, Kazimierz Sakowicz, podczaszy Orszanski, miły moy małzonek, będąc pilnie potrzebnym pieniędzy, pozyczył y wziół u ichmew xx. Bazylianow Witebskich talarow bitych pięset, w roku tysiącnym pędziesiątym osmym, mca Marca dziewietnastego dnia. Na którą sumę dał obligacyjny, oraz inaequitacyjny do wiosek, Kozakowo y Rudnia nazwanych, do mtnosci Dreczeluckiey należących, zapis. Ja zas, Brygida Sakowiczowa, podczaszyna, po zeysciu z tego swiata przereczonego Kazimierza Sakowicza, małżaka moiego, będąc pilnie a gwałtownie potrzebna pieniędzy, na pogrzeb jego, za porado, wiadomością y przyzwoleniem jasnie wielmożnych y wielmożnych ichmew panow opiekunow moich, pozyczyłam y do rąk moich odebrałam u w Bogu przewielebnego jmcі xieźda Jana Łukianowicza y wszystkich ichmew xx. Bazylianow klasztoru Witt-o tallw bitych takze pięset, monetą, po obigu opisaną,

y na tę sumę tallw pięcsett dałem obligacyjny zapis, w roku teraznieyszym tysiąc siedemset szeszedziesiątym, mscia Decembra osmego dnia, cum libera inaequitatione do maiętnosci Dreczulek, z ewikeią podług obligacyjnego zapisu, z terminem oddania tey summy w roku następującym tysiąc siedemsettm szeszedziesiątym pierwszym mca Decembra osmego dnia. Znaiąc się więc do takowych dwóch długow, to jestt ogulnie rachuiąc, do tysiącu talarow, naprzód ratyfikuię chętnie, akceptuię obligacyjny zapis, wyż specyfikowany, od męża moiego Kazimierza Sakowicza, na sumę pięcsett tallw bitych, ichmem xx. Bazylianom klasztoru Witt-o dany, podaiąc w ewikeią z wolną inaequitacją do wiosek maiętnosci Dreczeluckiey, Kozakowo y Rudnia nazwanych, zachowawszy całosc summy moiey, którą ja, Brygiga Sakowiczowa, mam na maiętnosci Dreczelukach, za zapisami Kazimierza Sakowicza, męża, dobrodzieja moiego, a zatym przyrzekam u assekuruię i. xx. Bazylianow Witebskich, iż nietylko sumę pięcsett talarow bitych, przez męża moiego, na obligacyjny zapis, u i. xx. Bazylianow Witebskich pozyczoną, na terminie, następującym w roku tysiąc siedemset szeszedziesiątym pierwszym, mca Marca dziewiętnastego dnia, na Świętego Jozefa, stta Rzym., należaco wypłacie, ale też drugę sumę tallw bitych, wyż specyfikowaną, przezemnie samą pożyczoną, tymże i. xx. Bazylianom Wittm, na terminie, przypadaiącym, podług obligacyjnego mego zapisu, to jest, w roku tysiącnym siedymsetnym szeszedziesiątym pierwszym, mca Decembra osmego dnia, mam y powinna będę wypłacie wespół z prowiziami, rachuiąc po osiem od sta, jako to z pozostałych dobr y maiętnosci w Bogu zeszłego męża, dobrodzieja moiego, moneto dobro, żadnemu brakowi niepodległa, rachuiąc talar po tynfow szesc y szostaku, tynf po groszy trzydziescie osiem,

szostak po groszy dwanasce y szelagow dwa, podług kurencij Litewskiey. A jesliby jm. xiadz superior y wszyscy i. xx. Bazylianie Witebscy kredytowali mnie pomienionę obie sumy y w dalszy czas, tedy toż assekuracją przyrzekam, assekuruię ubezpieczam, iż jako summy kapitalne, za naypierwszą i. xx. Bazylianow rekwizycią, mam y powinna będę i. xx. Bazylianom Wittm oddac, tak też prowizią, proporcjonalną, po osiem od sta, moneto, wyż opisaną, punktualnie y niezawodnie placie, sub vadijs, w opisach obligacyjnych obszernie wyrażonych, oraz z inaequitacyami, do tego y sukcessorowie moj obligowani y obowiazani będą. Ina tom moy dobrowolny, assekuracyjny daiąc zapis, dla większey wiary, przy ustnie y oczewisto uproszonych ww. i. pp. pieczętarzach, ręką moią własną podpisuię się. Pisan w Pienknowiczach, roku tysiąc siedemset szeszedziesiątego mca Decembra osmego dnia, podług nowego kalendarza. U tego zapisu podpisy rąk his verbis: Brygida Sakowiczowa, pod. Or. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od w. j. p. Brygidy Sakowiczowej, podczaszyny Orszan., do tey assekuracij na sumę tysiąc talarow y prowizią po osiem od sta, na terminach, za obligacijnemi, oraz jnaequitacijnemi zapisami, w Bogu przewielebnemu j. x. Janowi Łukianowiczowi, z-u S-o B-o W-o superiorowi, y wszytkim i. xx. Bazylianom klasztoru Witt-o daney, podług prawa podpisuię się Jozef (или Jan) Hurko, pod. w-a W-o. Oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego assekuracyjnego zapisu podług prawa podpisuię się Ignacy Sakowicz, str. y r. Or. Ktory to takowy zapis jest do xiąg mieyskich ratusznych Witch przyięty y wpisany. *)

По оп. кн. № об. 845, № ч. 5, л. 13 и 14.

*) Далѣе, въ этой же самой актовой книгѣ, на л. 13 и 14, написана явка означенной въ настоящемъ документѣ облигаціонной записи, выданной Бригиттою Саковичъ Витебскимъ Базиліанамъ, на сумму 500 тал. бит.

11.

Заемное обязательство, данное городским писаремъ Витебскаго воеводства, Иваномъ Гуркою, Витебскимъ Базилианамъ, на занятые имъ у нихъ 1500 тал. бит., съ обезпечениемъ оныхъ на всякомъ имуществѣ его, въ особенности же на недвижимомъ имѣніи Кротовщѣ, въ Витебскомъ воеводствѣ. 1761 г. Марта 31.

Zeznanie zapisu obligacyjnego, od w. j. p. Hurki, pisarza grodz. w. W., danego w Bogu przewielebnemu j. x. Janowi Łukianowiczowi, superiorowi, y wszystkim i. xx. Bazylianom Wittm.

Roku tysiąc siedemset szesćdziesiąt pierwszego, meca Marca trzydziestego pierwszego dnia.

Przed nami, vice-lantwoytem, burmistrzami, radzcami, ławnikami, y całą radą magistratu msta j-o kr. msci Witebska, na sądach w magdebyryi w ratuszy zasiadającami, comparens personaliter, w. j. p. Jan Hurko, pisarz grodzki w. W-o, zapis swoy obligacyjny, dany w Bogu przewielebnemu j. xdu Janowi Łukianowiczowi, superiorowi, y wszystkim i. xx. Bazylianom Wittm, przyznał, a przyznawszy prosił nas, urzędu, aby był do akt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty, wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w wakta zlecilismy. Ktorego thenor sequitur esttque talis: Ja, Jan Hurko, pisarz grodzki w-a Witt-o, pod wszystkie, niżej wyrażone punkta, klauzury y obowiązki podpadaiać y onym subesse obowiązując się, czynie wiadomo tym moim dobrowolnym, strictissimae inscriptionis obligacyjnym, oraz inaequitationis zapisem, w Bogu przewielebnemu jmcu xdu Janowi Łukianowiczowi, z-u S-o B-o W-o superiorowi, y wszystkim i. xx. Bazylianom klasztoru Witto danym na to, iż co ja, Jan Hurko, pisarz

grodzki Witebski, będąc pilno a gwałtownie potrzebnym summy pieniężney, wzięłem, pożyczylem y, do rąk moich odliczoney, wzięłem, odebrałem gotowey, rękodayney, a nie z żadnego kontraktu urosley, u w Bogu przewielebnego, u i. x. Jana Łykianowicza, superiora, y wszystkich i. xx. Bazilianow klasztoru Witebskiego, talarow bitych tysiąc pięćset, to jest, złotych Polskich dwanasie tysięcy, constitutionis monetae, po większej części we srebrze, tynfową monetą dobrą, żadnemu brakowi niepodległą, rachuiąc tynf po groszy trzydzieście osm, a we złocie dobrym tylko dwiescie talarow bitych, rachuiąc czerwony złoty, podług kurencij Polskiej, po złotych siedemnascie y groszy osm, to jest, po tallr dwa y tynfowi, na monetą dobrą, przednią. Którą to takową, przezemnie in paratis wziętą, y sumę takową monetą, nie częściami, ani ratami, lecz totaliter et efectiwe, mam oddać y wyliczyć temuż j. x. Janowi Łukianowiczowi, superiorowi, y wszystkim i. xx. Bazylianom Witebskim, lub komukolwiek od i. xx. Bazylianow Witebskich, plenum jus do odebrania tey summy mającemu, w roku tysiącnym siedemsetnym szesćdziesiątym wtorym, w dzień s. Jozefa, stta Rzym., to jest, dnia dziewiętnastego Marca, na mieyscu pewnym, przy xiegach grodzkich Witebskich, nieczym tego terminu, dnia y mieysca nie uchibiaiać, wespół z prowizją po osm od sta, monetą tegoż gatunku, ktorego pomieniony kapitał, żadnych, by naypramniejszych, nie przymuiąc areztow, nie na bywaiąc wlewkow y żadnych do prostrakcij exolucij nie wynayduiać racij, pod punktem banicij doczesney y wieczney y infamij, tudziesz pod trojakimi zarękamj, za sam kapitał poczytać się mającemi, wnosząc one wespół z kapitałną summą evictionaliter na wszystkie dobra moje leżące, ruchome, summy pieniężne, ubique locorum będące y mieć spodziewaiące

sie, specialiter na mntnsc moja, Krotowska nazwana, w wdztwie Wittm leżącą, takowym inaequitationis sposobem, jż jezelibym ja, Jan Hurko, podług tego dobrowolnego obowiązku mojego, summy totaliter, na terminie y mieyscu, wyżej wyrażonych, nie oddał y nie wypłacił, tedy wolen y mocen będzie w Bogu przewielebny j. x. Jan Łukianowicz superior, y wszysey i. xx. Bazylianie klasztoru Wittgo, tak za sam kapitał, jakoteż y za trojakie zareki, tudziesz za prowizją, in unum złączone y skomputowane, za sam kapitał poczytawszy, majątnosc moja, Krotowska nazwana, w wdztwie Wittm leżącą, cum omnibus oney attinentijs et pertinentijs, bonitatibus, usibus et fructibus, całą, lub in parte, bez żadnego zapozwu, konwikcji, dekretu, bez żadnego urzędu, tylko za tym zgpisem mojm, z generałem j. kr. msci, captato tempore podług zdania y upodobania swego, zajachac, zjnwętownac, obiać y aż do zupełney sobie we wszystkim satysfakcji possydownac y trzymac, pozytkow wszelkich wynaydownac, ad usum suum et (ad?) libitum obracac, też mtnosc w takoweyże summie komu chcąc przyzastawie (przezastawie?), wlać, zapisac; a chociażby i. xx. Bazylianie, za nie wypłaceniem, in termino, summy kapitalney, zagodzeni provisionis pacto, ad inaequitationem nie przystąpili, y przyzwolili, ażebym ja, Jan Hurko, przerzeczoną summe w dalszy czas trzymał, przecie jako summe kapitalną talar. bitych tysiąc pięćset, to jest, dwanasie tysięcy złotych Polskich, monetą, wyżej opisaną, na naypierwszą i. xx. Bazylianow Wittch requizycją, oddac powinien będę, tak ten zapis in suo robore et valore cum vadijs, ut supra, liberaque inequitatione, podług upodobania tempore captato, jle razy tego by było potrzeba, aż do zupełney, una cum provisione, satysfakcji, ma zostawac. Ja zas, Jan Hurko, pisarz grodzki Witebski, in casu subsecutae inequita-

tionis et possessionis mtnosci Krotowszy, niepierwiewy te majątnosc Krotowszę rehabere powinien będę, aż pierwiewy, dwunasto niedzielami przed terminem, wyżej wyrażonym, święta s-o Juzefa, obwiesciwszy y takowego obwieszczenia juryzdyczne podanie w akta grodz. Witebskie, ubi bona constistunt (konsistunt?), wprowadziwszy, summe circa fundum majątnosci Krotowsza, tak kapitalną, jako prowizionalną, z zarekamj skomputowaną, oddam y wyliczę; z possesiej zas nie uraszczając żadnych pretensij, tak z obięcia, jako y possydownania, nie pociągając do jnkewizycji, kalkulacji y weryfikacji, zupełnie kwitowac będę; do czego wszytkiego y sukcesorowie moj tenebuntur, y ako (jako?) o dzierżenie, sam przez się y przez sukcesorow moich, y przez żadne subordynowane osoby, przeszkody y prepedycji czynic nie będę i. xx. Bazylianom, tak owszem, od każdego, do tey majątnosci wstęp y prepedycją czyniącego, zastempowac y evinkowac własnym mojm kosztem, u każdego sądu y prawa, jle raz tego potrzeba będzie, obowiązując się y wszytkich sukcesorow moich pod tenże obowiązek poddać; in casu naruszenia y w. naymnieyszym punkcie, niedotrzymania temu memu dobrowolnemu, strictissimae inscriptionis obligacyinemu, oraz inaequitationi nemu zapisowi, pozwalam mnie samego y po mnie sukcesorow moich, terminem by naykrotszym, by y niestatutowym, ad ubiquinarium generali titulo, w w-m xstwie Littm, zapozwac forum; gdzie ja lub sukcesorowie moj, będąc zapozwani, stanowszy, nie burząc pozwu y aktoratu, ad primam instantiam, rozprawę, bez żadnych godzin, obmow y munimętow, przyiac y satysfakcję in omni temu zapisowi mojemu uczynic powinien będę cum successoribus; in casu niestania, gradum condemnandi ultimum et ultimarium, za pierwszym dekretem, fortem exekutionem na wszelkich do-

brach moich, a specialiter na mtnsci, Krotowska nazwanej, pozwalam, bez żadney o to kontradykcij y prozekucij prawney, pod tąż zaręką, którą by y niepojednokrotnie zapłacić przyszło, przecie ten moy dobrowolny, inequitacyjny, obligacyjny zapis in suo robere et valore, aż do zupełney onemu satisfakcij, ma zostawac. I na to ony dałem z podpisem ręki mey własney y ww. i pp. pieczętarzow, ustnie y oczewisto odemnie uproszonych. Pisan w Krotowszy, roku tysiącznego siedmsetnego szeszedziesiątego pierwszego, mca Marca dnia dziewiętnastego. U ktorego to zapisu podpis ręki aktora y i. pp. pieczętarzow his verbis: Jan Hurko, p. g. w. W-o. Prawnie proszony pieczętarz od w. i. p. Jana Hurki, pisarza grodz. w. W-o, do tego obligacyjnego, oraz inaequitacyjnego zapisu na summę rękodayną tysiąc pięćset tallw b., to jest, złotych Polskich dwanastu tysięcy, constitutionis moneto, w srebrney tynfowej, dobrej, żadnemu brakowi niepodległej, rachuiąc tynf po groszy trzydzieście osm, monecie, a we złocie dobrym, waznym, tylo dwiescie tallw bitych, rachuiąc czerwony złoty, podług kurencij Polskiey, po złotych siedmście y groszy osm, to jest, po tallw bitych dwa y tynfowi jednemu, monetą dobrą, przednią, z terminem oddania takowey summy w takoweyże monecie, razem, a nie ratamj, w roku, da Bog, przyszłym 1762, w dzień s-o Jozefa, stta Rzym., podług nowego kalendarza, przypadającego, przy xiegach grdzch w. W-o, wespół z prowizją, p. octo a cento, cum libera jnaequitatione na dobrach Krotowszy, w wdztwie Wittm sytnowanych, in casu, in termino, nieoddania takowey summy w Bogu przew. j. x. Janowi Łukianowiczowi, superiorowj, y wszystkim i. xx. Bazylianom klasztoru Witt-o dany, podług prawa podpisuię się Antoni Fran. z Olezyn Buczynski, regent grodzki woiewodztwa w. W-o. Ustnie

y oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do obligacyjnego, oraz jnaequitacyjnego zapisu, na rzecz, we srzedzinie wyrażoną, danego, podług prawa podpisuię się Jan Michał Potopowicz, v. r. g. w. W-o. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego obligacyjnego oraz jnaequitacyjnego zapisu, na rzecz, we srzedzinie wyrażoną, danego, podług prawa podpisuię się Antoni Butwiłowski. Ktory to takowy zapis jest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. *).

По оп. кн. № об. 845, № ч. 5, л. 101—103.

12.

Заемное обязательство, данное подстолиемъ Витебскаго воеводства Казиміромъ Лускиною Витебскимъ Базиліанамъ на занятыя имъ у нихъ 400 червонныхъ золотыхъ, съ обезпечениемъ таковыхъ на имѣніи Зароновъ, въ Витебскомъ воеводствѣ. 1761 г. Апрѣля 2.

Zeznanie zapisu obligacynego, od w. j. p. Łuskiny, podstto w. W-o, danego i. xx. Bazylianom.

Roku tysiąc siedemset szeszedziesiąt pierwszego, msca Apryla wtorego dnia.

Przed nami, vice-lantwoytem, burmistrzami, radzcami, ławnikami, y całą radą magistratu miasta j. kr. msci Witebska, na sądach w magdeburyi w ratuszu zasiadającymi, comparens personaliter, w. j. p. Kazimierz Za-

*) Изъ долговыхъ отношеній Ивана Гурки къ Витебскимъ Базиліанамъ возникла между ними продолжительная, интересная тяжба, подробно изложенная въ массѣ документовъ, хранящихся въ архивѣ Полоцкой Духовной Консисторіи.

ranowski Łuskina, podstoli w-a W-o, zapis swoy obligacijny, oraz jnaequitacijny, dany w Bogu przewielebnemu jmei xdzu Janowi Łukianowiczowi, superiorowi, y wszystkim i. xx. Bazylianom klasztoru Witto, przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoz my, urząd, ony przyiowski, wpisac w wakta zlecilismy, jn eum tenorem pisany: Ja, Kazimierz Łuskina, podstoli w-a Witt-o, pod wszystkie, niżej wyrażone, punkta, klauzury, obowiązki podpadaiać y onym subesse obowiązuiąc się, czynie wiadomo tym mojm dobrowolnym, strictissimae jnscriptionis obligacijnym, oraz jnaequitacijnym zapisem, w Bogu przewielebnemu j. x. Janowi Łukianowiczowi, z-u s-o B-o W-o Superiorowi Witebskiemu, y wszystkim i. xx. Bazylianom prowincij Litewskiej danym na to, jz co ja, Kazimierz Łuskino, podstt. w. W-o, będąc pilno y gwałtowno potrzebnym summy pieniędzy, wzięłem y pozyczyłem y, do rąk moich odliczoney, odebrałem, w roku tysiącnym siedmsett szeszedziesiątym pierwszym, w dzień świętego Jozeffa, to jest, dnia dziewiętnastego Marca, gotowey, rękodayney, a nie z żadnego kontraktu urosley (summy?) u w Bogu przewielebnego j. x. Jana Łukianowicza, superiora Witt-o, y wszystkich ichmw xx. Bazylianow prowincij Littwy, czerwonych złotych czterysta, całkowitych, dobrych, waznych na sporą wagę, żadnemu brakowi niepodległych. Ktorą takową, przezemnie in paratis wziętą summe, także złotem, nie częściami a nie ratami, lecz totaliter et effective, mam oddać y wyliczyć temuż j. xdzu Janowi Łukjanowiczowi, superiorowi klasztoru Witt-o, y wszystkim ichmem xx. Bazylianom prowincij Litt., lub komukolwiek, od jmści xiedza Jana Łukianowicza, superiora klasztoru Witt-o, jus plenum do odebrania tey summy maiącemu, w roku tymże tysiącnym sie-

demsetnym szeszedziesiątym pierwszym, w dzień Pokrowy Ruskiey, to jest dnia dwunastego msca Oktobra, podług Rzymskiego kalendarza, na mieyscu pewnym, przy xiegach grodzkich Witebskich, ni w czym tego terminu, dnia y mieysca nie uchybiać, żadnych, by najmnieyszych, nie przyimuiąc aresztow, nie nabywaiąc wlewkow y żadney, do protrakeij exolucij, nie wynayduiać racij, pod punktem banicij doczesney y wieczney y jnfamij, tudziesz pod trojakiemi zarękami, za sam kapitał poczytaiać, wnosząc oną wespół z kapitałną summą evikcionaliter na uszystkie dobra moje leżące, ruchome, summy pieniężne, ubique locorum będące y mieć spodziewaiąc się, specialiter na mtnosc moia, Zaranow nazwaną, w wojewodztwie Wittm leżącą, takowym jnaequitationis sposobem, jz jezelibym ja, Kazimierz Łuskina, podstoli Witebski, podług tego dobrowolnego obowiązku mojego, summy totaliter, na terminie y mieyscu, wyżej wyrażonych, nie oddał y nie wypłacił, tedy wolen y mocen będzie w Bogu przewielebny j. x. Jan Łukjanowicz, superior klasztoru Witt-o, y wszyscy i. xx. Bazylianie prowincij Litewskiej, za sam kapitał, jakoteż y zaręki, in unum złączone y skomputowane, za sam kapitał poczytawszy, maiętnosc moja Zaranow nazwaną, w wojewodzwie Wittm leżącą, cum omnibus oney attinentijs et portinentijs, bonitatibus usibusque et fructibus, całą lub in parte, bez żadnego zapozwu, konwikiej, dekretu, bez żadnego urzędu, tylko za tym zapisem moim, z jenerałem j. kr. mści, captato tempore podług zdania y upodobanja swego, zajachac, zjnwentowac, obiać y, aż do zupełney sobie we wszystkim satysfakciji, posydowac y trzymac, pożytkow wszelkich wynaydowac, ad usum suum ad libitum obracac, też maiętnosc w takowey że summie komu cheąc przyzastawie (przezastawie?) wlać, zapisac. Ja zas, Kazimierz Łuskina, podstoli

w-a W-o, in casu subsecute jnaequitationis et possessionis mtnoscj Zaranowa, nie pierwiej te mtnosc Zaranow rehabere powinien będę, aż pierwiej, dwunastą niedzielami przed terminem, wyż wyrażonym, stta Pokrowy Ruskiej, obwiesciwszy y takowego obwieszczenia juryzdyczne podanie w akta grodz. Witebskie, ubi bona consistunt, wprowadziwszy, summę circa fundum maiętnosci Zaranowa, tak kapitalną, jakoteż za trojakie zareki, oddam y wyliczę; z posesij zas nie uraszczając żadnych pretensyi, tak z obięcia, jako y possydowania, nie pociągając do jnkwizycij, kalkulacij y weryfikacij, zupełnie kwitować będę; do tego wszystkiego y suksessorowie moj tenebuntur. A jako o dzierżenie sam przez się y przez suksessorow moich, y przez żadne subordynowane osoby, przeszkody, prepedycij czynić nie będę j. x. Janowi Łukianowiczowi, superiorowi klasztoru Witto, y wszystkim i. xx. Bazylianom prowincij Litewskiej, tak owszem od każdego, do tej maiętnosci wstęp y prepedycją czyniącego, zastępować y evinkować własnym moim kosztem, u każdego sądu y prawa, jle razy tego potrzeba będzie obowiązuje się y wszystkich suksessorow moich pod tenże obowiązek poddaie; in casu naruszenia y, w najmniejszym punkcie, niedotrzymania temu memu dobrowolnemu, strictissimae inscriptionis obligacyinemu, oraz jnaequitacynemu zapisowi, pozwalam mnie samego, a po mnie suksessorow moich, terminem jak naykrotszym, by y nie statutowym, ad ubiquinarium generalititulo, w w. x. Littm, zapozwać forum; gdzie ja, lub suksessorowie moj, będąc zapozwani, stanowszy, nie burząc pozwu y aktoratu, ad primam instantiam, rozprawę, bez żadnych dylacij, godzin, obmow y munimętow, przyiac y satysfakcją in omni temu zapisowi mojemu uczynić powinien będę cum suksessoribus; in casu niestania, gradum condemnandi ultimum et ultimarium, za

pierwszym dekretem, fortem, executionem na wszelkich dobrach moich, a specialiter na mtnosci Zaranowie, pozwalam, bez żadney o to kontradikciji y prosekucij prawney, pod tąż zaręką, którą by y ponieiednokrotnie zapłacie przyszło, przecie ten moy dobrowolny, inequitacyjny, obligacyjny zapis in suo robore et valore, aż do zupełney onemu we wszystkim satisfakciji, ma zostawać. I na to ony dałem z podpisem ręki moiej własney y ww. i. pp. pieczętarzow, ustnie y oczewisto odemnie uproszonych. Pisan w Zaranowie, roku tysięcznego siedemsetnego szeszedziesiątego pierwszego, mca Marca dnia dziewiętnastego. U ktorego to zapisu podpis ręki aktora y i. pp. his verbis: Kazimierz Łuski, podstoli w-a W-o, stta Orley. Prawnie proszony pieczętarz od w. j. p. Kazimierza Łuskiny, podsto. w. W., stty Orley., do tego obligacyjnego, jnaequitationis zapisu, na summę czterysta czerwonych złotych, całkowitych, dobrych, ważnych na sporą wagę, żadnemu brakowi niepodległych, z terminem oddania, w takoweyże, a nie inney symmiej, razem, a nie ratami, w roku tymże tysiąc siedemset szeszedziesiąt pierwszym, w dzień Pokrowy Ruskiej, mca Oktobra dwunastego dnia, podług Rzym. kalendarza, przypadającego, przy xiegach grodz. Wittech, cum libera jnaequitatione, iu casu, in prefixo termino, w snmmie determinowanej non ex exolutionis (non exelutionis?) in toto, do mtnosci Zaranowa, w wodztwie Wittm leżacey, w Bu j. x. Janowi Łukianowiczowi, z-u S-o B-o W-o super. Wittmu, y wszystkim i. xx. Bazylianom prowincij Litewskiej danego, podług prawa podpisuję się A. F. z Olshyn Buczynski, r. g. w. W. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego obligacyjnego inaequitationis zapisu, danego, podług prawa podpisuję się Wincenty Łukaszewicz. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego

obligacyjnego jnaequitationis zapisu danego, podług praw podpisuję się Jan Michał Potopowicz, v. r. g. w. W. Który to takowy zapis jest do xiąg magdeb. Witebskiey przyięty y wpisany.—Eliminowany.

По оп. кн. № об. 845, № ч. 5, л. 107 и 108.

13.

Запись Витебскаго кастеляна Осипа изъ Довойновъ Соллогуба, данная Черейскому еврейскому раввину Ицкѣ Шаевичу на право оставаться, попрежнему, раввиномъ въ гор. Черѣхъ. 1761 г. Апрѣля 24.

Aktykacia dokumetu, służącego rabinowi Czereyskiemu.

Roku tysiąc siedemset szeszedziesiąt pierwszego, mca Apryla dwudziestego czwartego dnia.

Na urzędzie j. kr. msci magdeburskim ratusznym Witebskim, stanowszy oczewiscie, żyd Szaja Chajmowicz, rabin kahału Witt-o, takowy dokumet ad akta xiąg mieyskich ratusznych Witebskich ku zapisanju podał, ktorego thenor sequitur esttque talis: Roku tysiąc siedemset czterdziestego dziewiątego, dnia trzydziestego Marca, Jozef z Dowoynow Sollohub, kasztelan Witebski, Eyszyski, Sanicki, ettc. starosta, czynię wiadomo tym mojm skryptem, komu o tym wiedziec należy, iż ja, będąc panem zastawnym, a chcąc miec należący porządek w kahale miasta Czereyskiego idque in sensum j. ww. dziedzicow czyli ich plenipotentow, iż jako oni fundowali rabina Ieka Szajowicza, tak y ja żadnemu punktowi w wyrażonym konsensie, w który nie jdąc, też

władzę, moc, według ich religij, dozwalam, takż y według zapisow kahalskich. Co, dla lepszey wagi, podpisem ręki mojej stwierdzam, oraz z przyeisnieniem pieczęci mojej. Datt w zamku Czereyskim, ut supra. U ktorego to dokumetu podpis ręki j. w. aktora his verbis: Jozef z Dowoynow Sollohub, k. w. W. (L. S.). Który to takowy dokumet jest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.—R-u 1770, 12 Junij widymus wydany żydowi Nocie.

По оп. кн. № об. 845, № ч. 5, л. 142 и 143.

14.

Дарственная запись, данная, въ качествѣ повѣреннаго покойнаго полковника Фридриха Бухгольца, ротмистромъ Витебскаго воеводства Михаиломъ Микошею Піорамъ, на населенный участокъ земли съ двумя полянками, въ г. Витебскѣ, за рѣкою Двиною, въ Слободскомъ посадѣ. 1761 Августа 29.

Zeznanie zapisu wieczysto darownego, od w. j. p. Mikoszy, rotmistrza w-a Witt-o y sędz. pogr., danago w Bogu przewielebnym ichmem xx. Pijarom klasztoru Witt-o.

Roku tysiąc siedemset szeszedziesiąt pierwszego, mca Augusta dwudziestego dnia.

Przed nami, vice-lantwoytem, burmistrzami, radcami, ławnikami, y całą radą magistratu miasta j. kr. msci Witebska, na sądach w magdeburyi w ratuszu za-ziadaiaćemi, comparens personaliter, wielm. jmc pan Michał Mikosza, rotm. w. W., sędzia pograniczny, zapis

swoy wieczysto donacyiny, darowny, oraz legcyiny, dany w Bogu przewielebnym ichmem xx. Pijarom klasztoru Witt-o, przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do akt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w wakta zleciliśmy. Ktorego thenor sequitur esttque talis: Ja, Michał Mikosza, rotm. w-a W-o, niżej na podpisaniu ręki mey wyrażony, jdąc pod wszelkie vadia, punkta, paragrafy, klauzury y ligamęta prawne, czynię wiadomo, komu by o tym praesentis et futuri saeculi ludziom wiedzieć należało, tym mojm, strictissimae inscriptionis donacyinym, wieczysto darownym prawem, danym ichmem xięży Pijarom klasztoru Witt-o na to, iż co ja, Michał Mikosza, rotm. w-a Witt-o, mając plenariam potestatem od w Bogu zeszłego jmei p. Fryderyka Bucholca, pułkownika j. k. meci, do pozyskania długow u mieszczan Witebskich, już za dekretami, przez tegoż wielm. jmei pana Bucholca w magdeburyi j. kr. meci Witebskiey otrzymanemi, przytakowey plenipotencyi, in casu by śmierci wielm. jmei pana Bucholca zakroczyła, tedy wolen y mocen nie inne dobra, ktore by byli nie wypłacone, iako chcąc rządzić, dysponować, na klasztory legować,—gdzie tedy ja, Michał Mikosza, rotm. y sędzia pogr., otrzymawszy dekrett magdeburski ratuszny Witebski na słō, w Bogu zeszłego Piotra Hrehorowicza, vigore obligacyinego zapisu na summę talarow bitych dwiescie cztery, jurydykę tegoż Piotra Hrehorowicza, za rzeko Dzwino, w posadzie Słobodzkim sytuowaną, przezywaiąco się Hrehorowiczowską, y z dwoma polankami, do niey należącemi, w summię, wyż wyrażoney, objołem, abjowszy (a objowszy?), w Bogu przewielebnym i. xx. Pijarom klasztoru Witt-o darowałem, legowałem, cedowałem y zapisałem. A ponieważ tenze w Bogu zeszły wielmożny

jme pan Buchole mnie, Mikasze, obligował, jeżelibym jakie dobra na klasztory legował, pod to kondycyą, aby corok za duszę zmarłą, którą w czyscu zostaią y żadnego ratunku nie maia, exequie były odprawowane, ja tedy, Mikosza, rotmistrz y sędzia pograniczny, rzeczonę slobodkę z pięcio słobozaninami y dwoma polankami, do niey przynależącemi, w pewnym ograniczeniu będącą, uti stare dokumęta w sobie sonant, wyż rzeczonym i. xx. Pijarom, aby corocznie exequie były odprawowane za duszę zmarłą, daię, daruie, leguie y zapisuie y, równo z dato tego mojego donacyjnego zapisu, juridice podaie y intromituie; dokumęta zas juris et possessionis, na te slobodkę y dwie polanki służące, ad manus ichmew oddałem, a jeżeliby gdzie inne okazały, wiecznie one kassuie, annihiluie, umarzam, oraz na osoby i. xx. Pijarow wlewam. Wolni tedy y mocni i. xx. Pijarowie to slobodką, wyż wyrażoną, dwoma polankami rządzić dysponować, ku naylepszemu pożytkowi swemu obracać, bez żadney odemnie y sukeessorow moich przeszkody y prepedycyi. I na tom ony dał z podpisem ręki mey y i pp. pieczętarzow. Pisan roku tysiąc siedemsett szeszedziest pierwszego, mca Julij dwudziestego osmego dnia. U tego zapisu podpis ręki his verbis: Michał Mikosza, sędzia pogr., rotm. w-a Witt-o. Oczewisto proszony pieczętarz od w. j. p. Michała Mikoszy, sędziego pogr., do tego prawa darownego, donacyinego, w Bogu wielebnym ichm xx. Pijarom, na slobodkę, przezywaiąco się Hrehorowiczowską, s pięciu słobozaninami y dwoma polankami, do niey należącemi, na rzecz we srzedzinie wyrażoną, do ktorego obligacyinego, wieczysto darownego prawa, jako pieczętarz, podpisuie się Jozafatt Nowacki. Oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażoney osoby, do tego prawa darownego podług prawa podpisuie się Thad. Mikosza, skarb. Pott-u Orszan. Który

to takowy zapis jestt do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 845, № ч. 5, л. 189—190.

15.

Заемное обязательство, данное ротмистромъ Минскаго воеводства Антономъ и женою его Бригиттою Жижемскими Витебскимъ Доминиканамъ, на занятыя у нихъ 600 тал. бит., съ обезпеченіемъ оныхъ на деревнѣ Острый-Конецъ, принадлежащей къ имѣнію Поддубью, въ Витебскомъ воеводствѣ. 1761 г. Октября 13.

Zeznanie zapisu obligacyinego, od ww. j. pp. Żyżemskich, rottm. w-a Min., danego w Bogu przewielebnemu jmei xiedzu Rogozinskiemu, przeorowi, y całemu konwětowi z-u s-o Dominika.

Roku tysiąc siedemset szesédziesiąt pierwszego, miesiąca Oktobra trzynastego dnia.

Przed nami, vice-lantwoytem, burmistrzami, radzcami, ławnikami, y całą radą miasta j. kr. msci Witebska, na sądach w magdeburyi w ratuszu zasiadającemi, comparens personaliter, ichme pp. Onufry Antoni y Brygida z Bykowskich Żyżemscy, małwie, rottm. w-a Min., zapis swoy obligacyiny, oraz jnaequitacyiny, dany w Bogu przewielebnemu jmei xiedzu Piotrowi Rogozinskiemu, przeorowi Wittmu zakonu Dominica świętego, przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do aktt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w wakta zlecilismy. Ktorego thenor sequitur esttque talis: Onufry Antoni y Brygida z Bykowskich Żyżemscy,

rottm w-a Minsk., małwie, pod wszystkie, niżey wyrażone, vadją, zaręki podlegając y dobrowolnie na siebie y successorow naszych przyjmując, czyniemy wiadomym naszym dobrowolnym obligacyinym, oraz jnaequitacyinym, strietissimae jnscriptionis zapisem, danym w Bogu przewielebnemu jmei xiedzu Piotrowi Rogozinskiemu, przeorowi, y całemu konwětowi Wittmu zakonu Dominika st-o na to, iż my, Żyżemscy, małwie, będąc pilno potrzebnymi summy pieniędzy na własną naszą potrzebę, tedy wzieliśmy, pozyczyli y do rąk naszych, odliczywszy, odebraliśmy u w Bogu przewielebnego jmei xiedza Rogozinskiego, przeora, y całego konwētu Witt-o z-u Dominika s-o, in speciae tallw bitych szescsett pełna, srebrno, tynfowo y szostakowo, dobro, żadnemu brakowi niepodległo, staro moneto, rachuiąc kozdy talar po tynfow szesc y po szostaku jednym. Którą to summę szescsett tallw bitych mamy y powinni byćdziemy, w roku, da Bog, przyszłym tysiąc siedemsettnym szesedzieściatt wtorym, meca Junij dwudziestego czwartego dnia, temuż w Bogu przew. jme xdzu Rogozinskiemu, przeorowi, y całemu konwětowi Wittmu z-u D-a s-o, tako samo moneto srebrno, tynfowo y szostakowo, staro, dobro, żadnemu brakowi niepodległo, przy xiegach grodz. w-a Witt-o, oddać y wyliczyć. In casu nieoddania y niewyliczenia na terminie, wyzey opisanym, liberam jnaequitationem do wioski naszej, Ostry-Koniec nazwany, y do karczmy, w teyże wiosce będącej y do mtnosci Poddubia należącey, w wdztwie Wittm leżącey, wraz nazajutro lub quovis captato tempore, z jednym tylko jeneralem, w Bogu przewielebnemu jmsci xdzu Rogozinskiemu, przeorowi konwētu Witto, y całemu konwětowi z-u s-o D-a pozwalamy. Ktoro to wioskę, Ostry—Koniec nazwano, y karczma, w niey będąco, tak, jak w possesyi naszej ta wioska y karczma zostawała, objowszy do swojej

possesyi, w Bogu przewielebny jme xdz przeor y cały konwentt Witt z-u s-o D-a, ono trzymac, possydowac, jak chcąc rządzić, dysponowac, pożytkow wszelkich wynaydowac, bez żadney od nas y successorow naszych przeszkody y interessacyi, aż do oddania summy szesciusett tallw bitych, moneto, wyżej opisano, wolen y mocen będzie. Przed oddaniem summy, chcąc przyise my, Żyżemscy, do possesyi tey wioski y karczmy Ostrego—Konca, mamy szescio niedzielami obwiescic, pokładając obwieszczenie na teyże wiosce, y też obwieszczenie, w tygodniu, do xiąg grdzeh w-a Witt-o jnsenowac mamy, a nie wprzod do possesyi tey wioski y karczmy my, Żyżemscy, mamy przychodzić, aż pierwzey summy kapitalno szesciusett tallw bitych, moneto, wyżej opisano, wespół z zarekami y pretensyami (prowizyami?) temuż jmei xdu Rogozinskiemu, przeorowi, y całemu konwentowi Witebskiemu z-u Dom.stto, na terminie, wyżej opisanym, de plano, nie wynaydując żadnych, naymnieyszych pretensyi y nie przymuiąc żadnych, by nayprawnieyszych, arestow, de plano wypłacimy y oddamy; przytym, z tenuty tey wioski y karczmy, nie pociągając do kalkulacyi, weryfikacyi, tegoż jme xda Rogozinskiego y cały konwēt Witebski kwitowac mamy y powinni będziemy et successores nostri tenebuntur. A pro securitate summy, przez nas wziętey, szesciusett tallw bitych, omnimodam evictionem na wszelkich dobrach naszych leżących, ruchomych, summach pieniężnych, a precipue na mtnosci Podubiu, w wdztwie Wittm leżącey, w Bogu przewielebnemu jmei xdu przeorowi y całemu konwentowi Wittmu z-u D-a stto opisujemy. Czego wszystkiego, uti supra expressum, zyscie y dotrzymac, pod zarekami trojakiemi et sub poenis banitionum ac infamiae, cum cuccessoribus mamy y powinni będziemy. A in casu reniteneyi lub naru-

szenia tego naszego dobrowolnego, obligacyinego zapisu, y niedotrzymania, w naymnieyszym punkcie, onemu, forum ubiquinarium w w. x. L., za dwuniedzielnym pozwem, do zapozwania nas samych y successorow naszych, naznaczamy; gdzie my stanowszy cum successoribus, rrrzprawę pożyjąc, bez żadney ullo titulo delacyi, y zareki by y nieraz zapłacić przyszło, mamy y powinni będziemy, pod wyż opisanemi, cum evictione, zarekami, przecie ten nasz dobrowolny, obligacyiny, oraz jnaequitacyiny zapis in suo robore et valore zostawac ma. I na tośmy ony dali z podpisem rąk naszych y i. pp-w pieczętarzow, ustnie y oczewisto od nas uproszonych. Dan w Witebsku, roku tysiąc siedemsett szescdziesiätt pierwszego, mca Junij dwudziestego czwartego dnia. U ktorego to zapisu podpisy rąk aktorow y ichmew pp-w pieczętarzow his verbis: Onufry Antoni Żyżemski, r. w. M. Brygida Żyżemska. Prawnie proszony pieczętarz od ww. i. pp-w Onufrego Antoniego y Brygidy Żyżemskich, rottm. w-a Min., do tego obligacyinego, oraz jnaequitacyinego zapisu na summy szesciusett tallw bitych, spelną, w starey tynfowey y szostakowey monecie, żadnemu brakowi niepodlegley, rachuiąc koždy talar bity po tynfow szesc y szostaku jednym, z terminem oddania w roku, da Bog, przyszłym tysiąc siedemsett szescdziesiätt wtorym, mca Junij dwudziestego wtorego dnia, w takoweyże, a nie inney, monecie, a jeze liby in prefixo termino et loco, przy xiegach grodzkich Witebskich, circuscripto, nie oddali, libere jnaequitalis (liberam inaequitationem?) do wioski, Ostry—Koniec nazwaney, z karczmo, w wdztwie Wittm sytuowaney, concedens, w Bogu przewielebnemu jmei xdu Piotrowi Rogozinskiemu, przeorowi, y wszystkim xx. Dominikanom konwētu Witt-o dany, podług prawa podpisuję się Fr. Buczynski, regentt gr. w. W-o. Ustnie, oczewisto

proszony pieczętarz od osob, wyż wyrażonych, do tego obligacyinego, oraz jnaequitacyinego zapisu podług praw podpisuję się Wiktor Żyzemski. Który to takowy zapis jest do xiąg mieys. ratuszn. Wittch przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 845, № ч. 5, л. 209 и 210.

16.

Заемное обязательство, данное подстолиемъ Витебскаго воеводства Казиміромъ Лускиною Витебскимъ Іезуитамъ, на занятые у нихъ 2800 тал. бит., съ ебезпеченіемъ оныхъ на имѣніи его Осмеръ, въ Витебскомъ воеводствѣ. 1761 г. Дек. 4.

Zeznanie zapisu obligacyinego, oraz jnaequitacyinego, od w. j. p. Łuskiny, podstol. w. W-o danego i. xx. Jezuitom kolleg. Witt-o.

Roku tysiąc siedemset szeszedziesiątego pierwszego, mca Xbra czwartego dnia.

Przedemną, Symonem Edwardem Thadeuszem Milkiewiczem, łowczym wodztwa, sędzią pogr., lantw. Wittm, od j, w. j. p. Jozefa z Dowoynow Sollohuba, woiewody y woyta Witt-o, stty San., Eysz. ettc., jnstallowanym, y przed nami, burmistrz., radzcami, ławnikami, y całą radą magistratu miasta j-o kr. msci Witebska, na sądach w magdebur. w ratuszu zasiadającemi, comparens personaliter, w. j. p. Kazimierz Zaran. Łuskina, pod. w-a W-o, zapis swoy obligacyiny, oraz jnaequitacyiny, dany w Bogu przew. j. x. Maciejowi Zubowskiemu, rektorowi, y wszystkim i. xx. Jezuitom, przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do aktt xiąg mieys.

ratt. Wittbch przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w wakta zlecilismy. Ktorego the-nor sequitur esttque talis: Ja, Kazimierz Zaranowski Łuskina, podstt. w-a Witt-o, sttar. Orleyski, pod wszystkie, niżey opisane, zaręki, poena, vadia, ligameta, punkta y paragrafy, dobrowolnie przezemnie założone, submituiąc się y one na siebie, oraz na successorow moich przyimuiąc, wiadomo czynię tym mojm dobrowolnym, strictissimae inscriptionis, liquidi debiti obligacyinym, oraz jnaequitacyinym zapisem, w Bogu przew. j. xdzu Maciejowi Zubowskiemu, Soc. Jezu rektorowi, y wszystkim i. xx. Jezuitom collegium Witt-o danym na to, iż co ja, Łuskina, podstoli Witebski, będąc pilno a gwałtownie potrzebny summy pieniędzy na własne moje potrzeby y exyencye, wziołem, pozyczyłem y do rąk moich, odliczywszy, odebrałem gotowey, rękodayney, ani z żadnego kontraktu lub przewodu prawnego urosley summy, in spaeciae dwa tysiące osmsett tallw bitych, dobrą, Polską, starą, tynfowo y szostakowo, żadnemu brakowi nie podległą monetą, nie jnkluduiąc w to żadney prowizyi, a rachuiąc każdy talar po tynfow szesciu y szostaku bitym jednym, tynf zas po szostakow trzy, a szostak groszy piętnastu, kurrencyi Ruskiey, u pomienionego jmei xdza Zubowskiego, rektora y wszystkich i. xx. Jezuitow collegium Witt-o. Ktorem to ichmem xieży Jezuitom, pro tempore będącym, mam, powinien będę tym mojm dobrowolnym, strictissimae jnscriptionis obligacyinym, oraz jnaequitacyinym zapisem firmiter opisuję się y obowiązuję ac successores mej tenebuntur takowę dwa tysiące osmsett tallw bitych summe oddać y de plano, razem zpełna, a nie ratami, liquida pecunia y takowąż Polską, starą, tynfowo y szostakową, żadnemu brakowi nie podległą, oraz toż samo kurencyą maiąco, moneto, wyliczyć, tudziesz prowizyą od tey

summy, po siedmiu od sta postanowioną y umowiono, takowóż monetą y kurrencyą razem y nierozdzielnie, wespół z samym kapitałem, wypłacie w roku przyszłym tysiącnym siedmsett, szeszedziątym wtorym, w dzień Bożego Narodzenia stta Rzym., mca Decembra dwudziestego piątego dnia przypadającego podług nowego kalendarza, na mieyscu pewnym, przy xiegach grod. Wittch, niczym tego terminu, dnia y mieysca nie pochiwiając y żadnym pretextem nie zwlekając y nie ubliżając, pod trojakiemi, zarękami et sub poenis banitionum ac infamiae. A jeslibym ja sam lub sukcessorowie moi, nie pomniawszy na ten moy dobrowolny, obligacyiny, oraz jnaequitacyiny, strictissimae inscriptionis zapis, summy, przezemnie pozyczoney, in prefixo termino nie oddał, lub sukcessorowie moj nie oddali, a przez to w zaręki y poeny popadlibysmy, tedy, tak za summę kapitalną y prowizyą, od niey porzychodząco, jako też trojake zaręki, liberam jnaequitationem do mtnsci mey wieczystey, Osmierz nazwaney, w w. Wittm sytuowaney, do samego dworu, wsiow y wszytkich ogulnie tey maiętn. attinencyi, nullis exceptis, autt excipiendis, fundis . . . proventibus, naznaczam, pozwalam y opisuie, oraz też maiętnosc z poddanstwem oboiey pći y jeh robociznami, czynszami, daniami, daninami y wszelkiemi powinnościami, y karczmami, stawami, młynami y z nich arędami, intratami, prowentami, jeziorami, rzekami, rzecz-kami, gruntami, paszniami, puszczami, lasami, sianożę-ciami, błotami, łuhami, bydłem, ptastwem, naczyniem y wszelkiemi od mała do wielu własnościami, należnościami, użytkami y pożytkami, ex nunc, po uchybionym terminie y niewypłaconey summie, przezemnie ad praesens pozyczoney, in realno et actuałem i. xx. Jezuitow collg. Witt-o pessionem, jure hypothecario podaie, jnvaduie y jntromitowac się, bez żadney konwikcyi praw-

ney y bez podania urzędowego, za tym szczegulnym opisem mojm y z samym tylko jenerałem, jakby post ultimum juris gradum, jako zaraz po uchybionym terminie, tak też quovis captato tempore, etiam forti manu, obeymowac, odbierac y spokojnie dzierzec, pożytkow sobie wszelkich wynaydowac y, aż do wypłacenia sobie ogulney, z prowizyą, oraz z zarękami, summy, totaliter possydowac, jntrat, prowentow y profitow wszelkich używac, partycypowac, one in suum usum et commodum obracac pozwalam y naznaczam, bez żadney odemnie samego, sukcessorow, ani od kogo zgola przeszkody, intruzyi y jnteressowania się, a tym barzief bez żadney in posterum weryfikacyi y kalkulacyi, owszem, tak ja sam, jako sukcessorowie moj, nie tylko jnaequitacyi ullatenus et ulla pretextu bronic, przeszkadzac lub nie dopuszczac, lub też w dzierzeniu przeszkody czynic nie mam y nie będą mogli, ale też oni circa exolutionem sumy, ani post exolutionem, do weryfikacyi y kalkulacyi pociągac, pozywac mocy mieć nie będą y sukcessorowie moj nie będą mogli, sub jisdem poenis et vadiis. In casu zas naymnieyszey, w którymkolwiek punkcie lub paragrafie temu zapisowi transgressyi lub niedotrzymania, forum ubiquinarium, w w. x. L. reperibile, na koźdey repartyei et ex quovis registro, za poz-wem lub za zakazem, sumario et abbreviato juris processu, exclusis omnibus, quotquot sunt, dilacionibus et beneficiis jurium, sam przyimuie y na sukcessorow naznaczam, poda-iac in eviktionem hereditalem teyze mtnsci Osmierza, tudzi-esz mtnsci Psowa, w wdztwie Połm leżacey, y one obie sub onus evictionis, przez ninieyszy opis, y pod wszelkie wskazy prawne podaie, submituiac się pod judicata, tam ex personali, quam in contumaciam ferowane, a za onemi y pod exekucyą urzędową, absque ulla et minima renitentia et contraventione, sub vadio alterius tanti za-

ра́к. Dla czego, omnimodam evictionem na wyż wyrażone dobra wniówszy, dałem ten moy dobrowolny, obligacyiny, inaequitacyiny zapis z podpisem ręki mey y ww. i. pp. pieczętarzow, ustnie y oczewisto odemnie uproszonych. Pisan w Witebsku, r-u tysiąc siedmset szeszedziesiąt pierwszego, dnia czwartego mca Decembra. U ktorego to zapisu podpis ręki his verbis: Kazim. Łuskina, pod w. Witt. Oczewisto proszony pieczętarz od w. j. p. Kazimierza Zaranowskiego Łuskiny, pod. w. Witto, do tego obligacyinego, oraz inaequitacyinego zapisu, danego w Bogu przew. jmei xdu Maciejowi Zubowskiemu, rektorowi, y wszyttkim i. xx. Jezuitom collm Witto, na summe dwa tysiące osmsett tallw, z terminem oddania w r-u, da Bog, przysłym tysiąc siedm. szeszedziesiąt wtorym, mca Decembra dnia dwudziestego piątego, według Rzymskiego kalendarza, qua pieczętarz, podług prawa podpisuję się Antoni Zaronow. Łuskina, s. z. w. W. Proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego obligu jnaequitacyinego podług prawa podpisuję się Symon Edw, Th. Milkiewicz., ł. w., s. p., ltt. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego oblig. oraz jnaequ. zapisu podpisuję się Antoni Szyrma Szczyrbinski. Który to takowy zapis jestt do xiąg m. Witt. przyięty y wpisany a).

a) Въ той же актовой книгѣ, на л. 225 и 226, подъ тѣмъ же годомъ, мѣсяцемъ и числомъ лѣвки, записано другое заемное обязательство того же Лускины, выданное Витебскимъ Іезуитамъ одновременно съ вышепрописаннымъ, равно также на 2800 тал. бит., подъ таковыми же условіями.

Обязательство, данное старостою Чер. Антономъ и женою его Магдалиною Косовыми Витебскому Базилянскому женскому монастырю въ томъ, что Косовы, по постриженіи дочери ихъ, Марьяны Косовой, въ монахини, неотложно уплатятъ тому монастырю, въ видѣ установленнаго приданого за нею, 300 тал. 1771 г. Декабря 27.

Zeznanie zapisu konwencyalnego, oraz ugodliwego między ww. i. pp. Kossowami y i. pp. Bazyliankami Witebskiemi.

Roku tysiąc siedemset szeszedziesiąt pierwszego, mca Xbra dwudziestego siódmego dnia.

Przedemną, Symonem Edwardem Thadeuszem Milkiewiczem, łowczym wodztwa, sędzią pogran., lantwoytem Wittm, od j. w. j. p. Jozefa z Dowoynow Sołłohuba, woiewody y wojta Witt-o, stty Sanickiego, Eyszy. ette., installowanym, y przed nami, burmistrzami, radzcami, ławnikami, y całą radą magistratu miasta j-o kr. msci Witebska, na sądach w magdeburyi w ratuszu zasiadającami, comparens personaliter, ww. ichmc panowie Antoni y Magdalena z Wasilewskich Kossowie, sttwie Czer., z jedney, a w Bogu przew. j. p. Placyda Korsakowna, starsza, Felicianna Łominska, wikarya, z-u S-o B-o W-o, z drugiey strony, zapis swoy conventionis, ad invicem między ichmi przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do aktt xiąg miey. Wittch przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisac w waktta zlecilismy. Ktorego thenor sequitur esttque talis: My, Antoni y Magdalena z Wasilewskich Kossowie, sttwie Czer., małłwie, z jedney strony, a my, Placyda Korsakowna, starsza, Felicianna Łominska, wikarya, y cały klasztor Witebski z-u S-o B-o W-o, z dru-

giey strony, pod wszystkie obowiązki, niżej wyrażone, podlegając, czyniemy wiadomo tym naszym conventio-
nis stałym między nami kombinacyi opisem, wzajemnie
jeden drugiemu danym na to, iż my, zakonnicy S-o Ba-
zylego Wielkiego, klasztoru Witt-o, zrzadzonym dyspo-
zycyi Naywyższego Boga powołaniem, wszelkie otwiera-
jąc łatwości jako do klasztorney jdącym reguły z-u S-o
B. W. czyniemy powolności, do ktorey upokorzono chę-
cią w. j. panna Maryanna Kossowowna, stta Czern., za-
bierając się na próbę zakonności świętej, u nas upro-
siwszy się do dalszego potym wykonania obowiązku
professyi przystąpić zechce, przed którym tegoż czasu
następującym professyi terminem my, zakonnicy, y ca-
ły nasz klasztor Witebski, ponieważ j. w. i. pp. sttwie
Czern. na nas (nasz?) klasztor Witebki za summą tallw
trzysta, in vim posagu, monety starey, rachując taler
po szostakow dziewiętnastcie, za którą wszelką suficien-
cją stołu y wygoda do zakonności celi powinny będzie,
zgodziliśmy się y nieporuszną uczyniliśmy postano-
wienie. Zaczynam już tymże wielm. ichm panom starttm
Czern. żadney, naymniejszey, przed tymże professyi ter-
minem, żadney trudności czynić; większe jakie nad te
umiarkowanie y assekurowanie się, pretensyę rościć, jn-
nych potrzeb wynaydować, wymagać nie mamy y nie
powinni będziemy, prócz tylo pretensyi tych trzech sett
tallarow wyliczenia y odebrania; a czasu takowego
odebrania y wyliczenia pomienionej summy osobliwym
zrzeczeniem z dobrwszelkich sukcesyi oyczystych, ma-
cierzystych, spadkowych, przypadkowych tychże ww. i.
pp. stt. Czern. kwitować mamy y powinni bez żadnego
odkładu będziemy. Econverso, my, Antoni y Magdalena
Kossowowie, sttwie Czern., ponieważ jy. panna Maryan-
na Kossowowna, corka nasza, za Boskim jdąc powoła-
niem w regułę s-o Bazylego nieoderwanym jnstinctem

zostawac pragnie, zaczynam y my, skłaniając się do tey
powolności, zgodziliśmy się za summę talarow trzysta,
monety starey, bez żadney dalszey pretensyi, prócz tych
tallw trzechsett, którą mamy w terminie czynionej
professyi, bez żadney mitręgi, wielebn. pannom Bazyli-
ankom deplano klasztorowi Wittmu wyliczyć y wypła-
cić. Corkę zaś naszą suplementem sukni y potrzeby onej,
pokichmy żywi, opatrywać mamy; a po długim y usta-
łym życiu naszym nie zapomnie. W dyspozycyach asse-
kurujemy się naszych. Co my, obie strony podług wyż
wyrażonych opisow naszych jeden drugiemu, pod zarę-
ką, ważność rzeczy wynoszącej, et sub poenis trium
lucrorum, dotrzymać mamy, wnaszając ewikcyą na
wszelkie obudwuch stron dobra leżące, ruchome, summy
pieniężne, gdziekolwiek będące, obowiązujemy się, a na
przestępnych y naruszających ten zapis forum ubiqui-
narium w w-m x-e Littm reperibile, za pozwem, czy za
zakazem, bez żadnych dylacy, godzin, obmow, munime-
tów, jak nayprętszey rozprawy przymuiemy, acceptuie-
my. I na tośmy dali ten nasz dobrowolny, wzajemnie
między się conventionis zapis z podpisem rąk naszych
y i. pp. ustnie y oczewisto od nas do tego uproszonych
pieczętarzow. Pisan roku tysiąc siedemsett szeszedziesiąt
pierwszego, mca Xbra dwudziestego osmego dnia. U te-
go zapisu podpisy rąk aktorow y i. pp. pieczętarzow
his verbis: Antoni Kossow, stt Czern. Magdalena Kos-
sowowa. Placyda Korsakowna, starsza k. W. Felicianna
Łominska, wikarya. Ustnie y oczewisto proszony pieczę-
tarz od w. j. p. Antoniego Kossowa, sttar. Czern., y sa-
mey w. j. p. Magdaleny z Wasilewskich Kossowey, sttar.
Czern., małżaków, z jedney strony, a od w Bogu prze-
wielebnych i. pp. Placydy Korsakowny, starszey, Feli-
cianny Łominskiej, wikaryi, z-u S-o Bazylego W-o. kon.
Witto, y całego klasztoru, z drugiey strony, do tego

dokumetu, adinvicem między ichmi danego, jako pieczętarz, podług prawa podpisuję się Symon Edw. Thadeusz Milkiewicz, ł. w. W-o . . . Prawnie proszony pieczętarz od osob, wyż wyrażonych, do tego dokumetu conventionis, adinvicem danego, podpisuję się Ludwik Lipski, c. w-a. Prawnie proszony od osob, wyż wyrażonych, do tego dokumetu, jako pieczętarz, własno mają ręką podpisuję się Thad. Pioro, rottm. w-a W-o. Który to takowy zapis jestt do xiąg mag. Witt. przyjęty y wpisany.

По оп. кн. № об. 845, № ч. 5, л. 237 и 238.

18.

Запись купчей крѣпости, по которой староста Витебскаго Бернардинскаго монастыря, Оома Лоренсъ, продалъ мѣщанину Андрею Пяскуновичу участокъ земли въ г. Витебскѣ, на Заручевѣ, за 30 талеровъ, съ обращеніемъ этихъ денегъ на окончаніе постройки Бернардинскаго костела. 1763 года Января 13.

Zeznanie zapisu wieczysto przedaznego, od jmc p-a Lohrensa, syndyka, a j. xx. Bernardynow danego Andrzejowi Piaskunowiczowi.

Roku tysiąc siedemset szeszedziesiąt trzeciego, msca Januaryi trzynastego dnia.

Na urzędzie j-o kr. msci magdeburskim ratusznym Witbsm, stanowszy oczewiscie, cały klasztor y wszysey j. xx. Bernardyni konwetu Wittgo zapis swoy, niżey wyrażony, ad akta, ku zapisaniu do xiąg magdeburyi Witebskiey podali w te słowa pisany: Ja, Thomasz

Lohrenss, brmistrz, vice-lantw. miasta j-o kr. msci Witebska, synadyk w Bogu przewielebnych j. xx. Bernardynow zakonu Franciszka świętego de observantia, konwetu Witebskiego, czynie wiadomo tym moim wieczysto przedaznym, wlewkowym zapisem, sll. p. Andrzejowi Piaskunowiczowi, obywatelowi Wittbmu, danym y służącym na to, iż co ja, qua syndyk konwetu Wittgo, mając moc zupełną jure communi, tak a sede apostolica, jakoteż a rmdissimo patre Vincentio Soplica, ministro provinciali, y oraz a toto ejusdem conventus discretorio, mnie dana, ażebym ktorekolwiek, znaydujące się w mieście j-o kr. msci, place, czy to jure donationis, czyli legationis, et quocumque titulo per oblatam temuż konwetowi Wittskmu aplikowane y nadane, te wszystkie alienował, wyprzedall, a wyprzedawszy, onę summe na dokonczenie klasztorney fabryki obrocill, jakoż, in virtute et intuitu oney moiey zupełney mocy, znaydujący się plac wpuscie w mieście j-o kr. msci Witebsku, pod przysądem rattusznym Wittbm, na Zaruczewju, nazywający się Dudkowski, niedaleko mostu Zaruczayskiego, a mianowicie, idąc przez most na Zaruczewje, a zszedłszy on, małą gurę idąc, zaraz wlewo ulicę, która idzie do s. Ducha cerkwi w Bogu wielebnych panien Bazyliank, a wszedłszy w onę ulicę, po lewey stronie sytuacyą swoją mający, to jest z przodu przez ulicę, przeciwko placu w-o j. p-a Kaczanowskiego, pisarza ziem. Wittgo; miary wynosi w sobie: od teyże ulicy lokci Wilenskich czterynascie y puł lokcia; z prawey strony przyległy do placu j. w-o j. p-a Pocięja, wody Trockieego; z lewey strony ma granicę z placem w Bogu przewielebn. j. xx. Jezuitow collegium Wittgo; dlugosci mający z obu stron po lokcu cztytdziescie dwa y puł lokcia; z tyłu opiera się do placu sll-o p. Andrzeja Kaluhi; szerokosci ma w sobie lokci trzynascie y puł lokcia, do tąd ni-

komu żadnym prawem nie zawiedziony y niezym nie onerowany, wolny, swobodny, pod juryzdykcyą mieyską ratuszną zostaiący, przeto na onę, wyż wyrażoną klasztorną fabrykę będąc potrzebny piniędzy, zwyż pomienionemu słu. Andrzejowi Piaskunowiczowi, za summe tallw, w szostakowey starey monecie, trzydziestcie, przedałem y onę summe do rąk moich, przedawszy, (odebrałem y) do fabryczney klasztorney kassy oddałem. Wolen tedy y mocen będzie pan Andrzej Piaskunowicz, od dzisiejszey daty, onym placem rządzie, dysponowac, lub komu dac, przedac, zastawic, zamienic, arędowac, zapisac, legowac y ku naylepszemu pożytkowi swemu obrocic, bez żadney klasztoru y następcow moich przeszkody. I na to dając ten moy wieczysty, wlewkowy y razem jntromissyiny zapis, przy ustnie y oczewisto uproszonych odemnie pieczętarzach, ręko się moią podpisuję. Pisan w Witebsku, r-u 1761, mca 8bra 25 dnja. U tego zapisu podpisy rąk his verbis: Thomasz Lohrenss, brmstrz, vice-lantw. y syndyk konwetu Wittgo, m. pp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od j. p. Thomasza Lohrenssa, burm. y wice-lantw. miasta j. k. msci Witta y syndyka konwetu w Bogu wielebnych xx. Bernardynow Wittch, do tego wieczysto przedaznego zapisu na plac w miescie Witebskim, na Zaruczewju sytuowany, za tallw trzydziestcie, panu Andrzejowi Piaskunowiczowi danego, podług prawa podpisuję się Maciey Hałuza, b. W., m. pp. Ustnie y oczewisto proszony, do tego wieczysto przedaznego prawa, na rzecz, w nim wyrażoną, podług prawa podpisuję się Jozeff Kozieł. Na tymze zapisie jnskrypcya z podpisami rąk his verbis: Anno Domini 1761, mca 8bra 28 d., prawo, dane od j. p. Thomasza Lohrenssa, burm. Wittgo, qua syndyka apostolskiego konwetu naszego Wittgo, in omnibus klausulis ett paragrafiss ztwierdzam. Datt w Witebsku, ut

supra. X. Wincentty Saplica, prowincjał Litewski xx. Bernardynow. X. Rufin Fiedorowicz, gwardyan Witebski. X. Modestt Stehlik, vikary. X. Adam Karczynski, kaznodzieja. X. Josue Sokołowski, m. p. Ktory to takowy zapis jestt do xiąg m. r. W. przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 846, № ч. 6, л. 10 и 11.

19.

Заемное обязательство, выданное подстолиемъ Казиміромъ и женою его Еленою Лускинами Витебскому плебану Даниилу Тышкѣ, на 1300 талеровъ, съ обезпеченіемъ ихъ на имѣніи Зароновъ. 1763 г. Марта 23.

Zeznanie zapisu obligacyinego, oraz jnaequitacyinego, od ww. j. pp. Łuskinow, pod. w-a W-o, w Bogu przewielebnemu j. x. Tyszee, pleban. Wittmu.

Roku tysiąc siedemset szeszedziesiąt trzeciego, mca Marca dwudziestego trzeciego dnja.

Przed nami, vice-lantwoytem, burmistrzami, radzcami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j-o kr. msci Witebska, na sądach w magdeburyi zasiadaiącemi, stanowszy oczewiscie, j. p. Łuskinowie, pod. w-a W-o, małwie, zapis swoy obligacyiny, oraz jnaequitacyiny, dany w Bogu p. jm. xzdzu Danielowi Janowi Tyszee, plebanowi Wittbmu, przyznał (sic), a przyznawszy, prosił (sic) nas, urzędu, aby był do xiąg magd. Wittch przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w wakta zlecilismy, w te słowa pisany: My, Kазимierz y Helena z Bowtow Zaranowscy Łuskinowie małwie, podsttoliowie w-a Witto, pod wszystkie, niżej

wyrażone, vadia, zareki, paragrafy, libere na nas założone y przyięte, (podlegaiąc) czyniemy wiadomo y jawno wyznawamy tym naszym dobrowolnym, strictissimae inscriptionis obligacyinym, oraz jnaequitacyinym zapisem, w Bogu przew. j. x. Danielowi Janowi Tysze, plebanowi Wittbmu, altaryscie Krewskiemu, danym na to, iż co my, Łuskinowie, małkowie, pod. W., będąc pilno y gwałtownie summy pieniędzy na spólno naszo potrzebe potrzebni, wielismy, pozyczyli y do rąk naszych, odliczywszy, odebrali gotowey, rękodayney, a nie z żadnego kontraktu y prezysku prawa urosley, jn quantitate w tynfowey y szostakowey starey Polskiey monecie, rachując talar (po) tynfow szesciu y szostaku bitym, tallw btteh tysiąc trzysta. Którą te summę mamy y powinni będziemy jednym razem, a nie częściami, samemu jmsci, lub ten nasz obligacyiny, jnaequitacyiny zapis per plenipotentiam ad manus mającemu, oddać w roku, da Bog, przyszłym 1764, w dzień S. Kazimierza, stta Rzym, czwartego mca Marca przypadającego, na mieyscu pewnym, przy xiegach grdz. Wittbch, takowoz samo Polsko tynfowo y szostakowo moneto, to iest tysiąc trzysta tallw, niezym tego terminu, dnia y msca nie uchylaiąc, pod trojakiemi zarekami et sub poenis banitionum ac infamiae; o którą y pod którą zareku (sic) w naruszeniu y niedotrzymaniu w jakimkolwiek punkcie y paragrafie tego naszego dobrowolnego, obligacyinego, jnaequitacyinego zapisu, jmonendo evictionem na własney maiętności naszej w Zaranowie, w wdz. Wittbm sytuowaney, daimy moc y pozwalamy nas samych y suksessorow naszych do wszelkiego sądu y prawa duchownego, swieckiego, urzędu ziem., grodz., trybunału gllw-o compositi iudicij skarbowego w-o x. L., a czas u interegni kapturowego, etiam ex termino tacto rokiem zawitym, pozwem lub zakazem, gdzie my, in omni

foro ac subselio, stanowszy, nie biorąc żadney dylacyi, na kopią z pozwu, na patrona, na godzinę, na kopią spraw, nie podaiąc omni tituli mianowanych obmow, munimętow y wszellkich zgola prawnych dobrodziejstw nie używaiąc, rozprawę przyiowski, tanquam in ultimo gradu juris, mamy tak summy kapitalney tallw btteh tysiąctrzysta, jako też y trojakię, sponte przez nas przyięte y zapisane, (zareki), nie zehodząc z sądu y urzędu, zapłacie cum litis expensis y suksessorowie nasi tenebuntur. O takowę prawo gdy nas słusnie będzie dowiedziono y przewidziano, żadney my do imcw y suksessorowie nasi naymnieyszey pretensyi uraszczać nie mamy y nie powinni będziemy; sąd zas y urząd wszelki, tak za staniem, jako y w niestaniu naszym, chocby przyszło byc in publica legatione vel aliqui functione, ma nas quam strictissime, ma nas absque ullo respectu sądzie, zareki y litis expensa rozsądzić, jnaequitationem do mtnosci Zaranowa uznać, mocno y nieodwłoczno do niey exekucyą ordine juris udzielać; o co my sądu o zły rozkaz, a strone o zły przewod prawa nigdzie pozywać y apelacyi od naymnieyszego sądu uraszczać, używać mocy mieć żadnym sposobem y wynalazkiem nie możemy. I na tosmy ten nasz dobrowolny, obligacyiny, oraz jnaequitacyiny dali zapis z podpisem rąk naszych y pp. pieczętarzow, ustnie y oczewisto uproszonych. Pisan w Witebsku, r. 1763, mca Marca 15 dnia. U tego zapisu podpisy his verbis: Kazimierz Łuskin, pod. w. W. Helena Łuskin. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od ww. i. pp. Kazimierza y Heleny z Bowtow Łuskinow, pod. w. Witt-o, do tego obligacyinego, oraz jnaequitacyinego, zapisu, w Bogu przewieleb. jmcu xdu Danielowi Janowi Tysze, plebanowi Witt-u, altaryscie Krewskiemu, na gotowo, rękodayno summę pieniędzy,

do rąk ichmew odliczonę y oddano, w szostakowey starey monecie, rachuiąc talar po tynfow szesciu y szostaku, tallw btteh tysiąc trzysta, z terminem oddania w roku przysz. 1764, w dzien s-o Kazimierza, stta Rzym., dnia czwartego meca Marca przypadającego, na mieyscu pewnym, przy xiegach grdzch w. W., cum libera jnaequitatione, in casu nieoddania, do mtsci Zaranowa, danego, podług prawa podpisuię się Ignacy Szyszko, sttr. w-a W-o. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażonych osob, do tego obligacyinego zapisu podług prawa podpisuię się Thomasz Lhorens m. pp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażonych osob, do tego obligacyinego zapisu podług prawa podpisuię się Fran. Włosewicz. Ktory takowy zapis iest do xiąg m. r. W. przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 846, № ч. 6, л. 45 и 46.

20.

Выпись изъ явки духовнаго завѣщанія стольника Лудвига Летецкаго, въ коемъ назначилъ на погребеніе и духовенству на поминаненіе его 150 талеровъ. 1763 г. Апрѣля 8.

Przyznanie testamentowego zapisu przez w. j. p. Ludwika Leteckiego, sttolln. Czer. (p. kat.).

Roku tysiąc siedemsett szescdzieciatt trzeciego, meca Apryla osmego dnia.

... Ciało zas moje grzeszne, z ziemi wzięte, teyże ziemi oddaie y według obrzadku chrzescianskiego, bez

pompy, według woli jm. p. Iholnika, oycsa (sic) dobrodzieja moiego, gdzie sam zechce, pochowac mię pozwalam. Z ubogiej mey substancyi tall. btteh dwadziescie na apparencyą y pochowanie, a tallw btteh trzydziescie na exekwią y obligacyę, in universum tallw btteh piędziesiąt, na ruźne ducbowiństwo leguię y zapisuię. . . .

По оп. кн. № об. 846, № ч. 6, л. 59.

21.

Выпись изъ явки духовнаго завѣщанія чешниковой Теодоры Хелховской, въ коемъ на поминаненіе свое завѣщала духовенству 400 золотыхъ. 1763 г. Мая 25.

Zeznanie testamentu wielm. jm. p. Chelchowskiey (Teodory, czeszn. Kowien.).

Roku tysiąc siedemsett szescdzieciatt trzeciego, meca Maja dwudziestego piątego dnia.

... cztyrystta złłch constytucyiney monety za duszę grzeszną moią, na chwałę Bosko, gdzie się mężowi mojemu podoba, ofiaruię . . .

По оп. кн. № об. 846, № ч. 6, л. 72.

22.

Выпись изъ явки духовнаго завѣщанія мѣщанина Моисея Куриловича, въ коемъ за мѣсто погребенія его и самое по-

гребеніе при Ильинской церкви а) отказалъ 10 талер. и на заупокойныя обѣдни 40 злот. 1763 г. Мая 26.

Aktykacya testamentu jm. p. Moyżesza Kuryłowicza (sławetnego).

Roku tysiąc siedemsett szeszedziesiąt trzeciego, msca Maja dwudziestego szostego dnia.

. . . Ciało moje, jako z ziemi wyszłe, ziemi oddaie y złożyc przykazuie żenie moiey miley, małżące, y dziatkom mojm, pozostałym, przy cerkwi Jllinskiej Witebskiej; za ktore mieysce y pochowanie tallw dziesięć, na mszy ss. złotych czterdziescie . . .

По оп. кн. № об. 846, № ч. 6, л. 74.

23.

Дарственная запись гродскаго регента Осипа Курневича, данная ксс. Тринитарамъ, на конную, деревянную мельницу съ принадлежностями, въ г. Витебскѣ, на Задунавѣ. 1763 г. Мая 31.

Zeznanie zapisu wieczysto legacyinego, od w-o p-a Kurniewicza, w B. w. i. xx. Trynitarzom coll. Wittgo.

а) Витебская Ильинская церковь особаго кладбища, очевидно, въ то время не имѣла, какъ и нынѣ не имѣетъ, а прихожане ея хоронили умершихъ своихъ при самой церкви. Въ настоящее же время хоронять на кладбищѣ Богоявленской, она же Семеновская, церкви, за городомъ. Впрочемъ, хоронились умершіе и при Покровской, также деревянной, дѣтъ нѣсколько тому назадъ по ветхости разобранной, древней, приписной церкви, б. въ полѣ, къ СЗ. отъ своей приходской Ильинской церкви. Кромѣ того, за кладбищами Варварскаго р. к. костела и прав. св. Николаевской церкви существуютъ и нынѣ еще слѣды весьма древняго кладбища, на которомъ могильныя насыпи совершенно заросли и почти сравнялись съ уровнемъ площади; это кладбище, б. м., принадлежало къ Ильинской же церкви и по случаю переполненія могилами, было закрыто. Самое мѣсто, гдѣ была Покровская церковь, нынѣ занято уже мѣщанскими огородами; на мѣстѣ же престола ея поставленъ малый, 4-угольный, кирпичный столбикъ съ желѣзнымъ наверху крестомъ.

Roku tysiąc siedemsett szeszedziesiąt trzeciego, msca Maja trzydziestego pierwszego dnia.

Przed nami, vice-lantwoytem, burmistrzami, radzami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j. kr. msci Witt-a, comparens personaliter, w. jm. pan. Jozef Kurniewicz, regent gr. w. W., zapis swoy wieczysto legacyiny, dany w B-u pp. i. xx. Trynitarzom coll. Witt-o, przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do xiąg w magdeburyi Wittey przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w waktta zleciłismy, w te słowa pisany: Jozef Kurniewicz, regent grodzki Witt., mając moy konny, przy dworku mojm Zadunawskim Witebskim erygowany, drewniany, z puniami y wszytkiem zapasami, takowy młyn z temiż porządkami, kamienmi, kołem, koszem y wszyttkiem od mała do wiela należności, z punią y drzwiami do tey, oprócz tylko zamku wiszącego, w Bogu p. i. x. Jeremu od s. Heronima zakonu Troycy SSS., od wykupienia niewolników, prezydentowi coll. Witt-o, y wszyttkim i xx. Trynitarzom tegoż collegium darowałem, legowałem, zapisałem y ninieyszym listem leguię, zapisuię wiecznemi czasy, nie wkładaiać zadney obligacyi, jeno, aby po śmierci na duszę moią pamiętali, Wolni tedy, mocni będą pomienieni i. xx. Trynitarze takowy młyn, tak za życia moiego, jako y (po) śmierci, ex fundo zabrać y do klasztoru swego sprowadzić, pożytkow sobie z onego używać, bez żadney, naymnieyszey odemnie y successorow moich przeszkody, pod zaręko, ważnosc rzeczy et sub poenis banitionum ac infamiae. Do ktorego dobrowolnego, donationis wieczystego zapisu, pro meliore fide et robore, ręko własno, przy uproszonych i. pp. pieczętarzach, podpisuię się. Pisan w Witebsku, r. 1763, m. Maja 25 d. U tego zepisu podpis ręki

his verbis: Jozeff Kurniewicz, regent grodz. w. W. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od w. j. p. Jozefa Kurniewicza, r. g. w. W., do tego wieczysto donacyinego zapisu, w Bogu przewbm j. x. Jerzemu od s. Heronima zakonu SSS. Troycy, od wykupienia niewolników, prezydentowi coll. Witt-o, y wszystkim i xx. bra-ci tegoż coll-m na młyn konny przy dworku tegoż j. p. Kurniewicza, z punią y ze wszystkimi w nim requizytami, zapasami, na Zadunawju zabudowany, oprócz placu, na którym się te zabudowanie znayduie, danego, podług prawa podpisuie się Thomasz Lohrens, b. y vice-l. W. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz, do tego wieczysto donacyinego zapisu, na rzecz, w nim wyrażoną, danego, podług prawa podpisuie się Jan Michał Potopowicz. Który to takowy wieczysto donacyiny zapis iest do xiąg m. r. W. przyięty y wpisany.

По ол. кн. № об. 846, № ч. 6, л. 78 и 79.

24.

Росписка, данная Витебскими Базилианками Бѣцкой старостѣ Урсулѣ Жукѣ въ полученіи пожертвованныхъ послѣдней на монастырь первыхъ 200 тал. бит., на поминовение. 1763 г. Іюня 14.

Zeznanie zapisu skryptu rewersalnego, od w Bogu przewielebnych ichm panien Bazylianek Witebskich wielmożney jmc. pani Urszuli Żukowey, starosciney Bieckiey.

Roku tysiąc siedemset szescdziesiąt trzeciego, mca Junij cztyrznastego dnia.

Przed nami, vice-lantwoytem, burmistrzami, radzami, ławnikami y całą radą miasta j-o k. msci, na sądach w magdeburyi w ratuszu zasiadającemi, stanowszy oczewiscie, w Bogu przewielebna jmc panna Placyda Korsakowna, superyorka, y inne imc panny Bazylianki zakonu Świętego Bazylego Wielkiego, klasztoru Witebskiego, zapis swoy rewersalny, dany y służący ww. jmc. ci pani Urszuli Żukowey, starosciney Bieckiey, przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do aktt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisac w wakta zlecilismy. Ktorego thenor sequitur estque talis: Ja, Placyda Korsakowna, ad presens starsza, Felicianna Łomianska, Wiktorya Bazylisza Pohoska, Jozefata Dominika, konsultorki zakonu świętego Bazylego Wielkiego, z całą zakonną pospolitacyą wielebnych panien siostr klasztoru Witebskiego, czyniemy wiadomo teraz y napotym będącym ludziom wieku tym naszym skryptem rewersalnym, liberae ac spontae wielmożney jmc. ci pani Orszuli z Paprockich Żukowey, starosciney Bieckiey, danym na to, ze pomieniona jmc, chcąc świętobliwę swoją przedsięwzięcie y jntenta do skutku przyprowadzić, aby za duszę zmarłych ww. imciow panow Kazimierza y Katharzyny, świętey pamięci, w cerkwi naszej Witebskiej Świętoduskiej przez kapelana ustawicznego msza święta śpiewana z małą panafidą y litaniami do Nayswiętszey Panny, z zanielskim pozdrowieniem y dzwonieniem, zawsze, w kozdey niedzieli, w Poniedziałek, odprawowana była, summę nam realną talarow bitych dwiescie konserwowała y odliczyła. Więc my, wyż wyrażone osoby, z całym zakonnym zgromadzeniem naszym, odliczywszy do rąk naszych summę talarow bitych dwiescie zupełnie od ww. jm. pani Urszuli z Paprockich Żukowey, starosciney Bieckiey, tym niniejszym rewersalnym opi-

sem affiduiemy y upewniamy, utwierdzami, yz tę wyz wyrażoną obligacyę w Poniedziałek kazdey niedzieli, a in quantum by (w) ten dzień przeszkadzały jakie święta y uroczystości, tedy subsekwenier w dzień powszedni nieodwłocznie wykonać mamy, przez naszego kapłana y przez nas samych spiewając mszą świętą z panafidą y z litaniami do Nayswiętszey Panny, z anielskim pozdrowieniem, przydawszy wieczną odpocznienie, trzykroć razy odspiewawszy, podzwonić za duszę pomienionę zmarłych powinni będziemy y wiecznie wypełniać tenebimur. Jakoz ten nasz opis rewersalny, ww. jm. pani star. Bieckiey dany, y następującym attendentom, krewnym, koligatom, in nexu sanguinis zostaiącym, teyże jmcı, aby takowa obligacya nieodmiennie zawsze zostawała przez nas y kapelana cerkwi Świętoduskiey Witebskiey spełniona była, ze wszystkiemi obowiązkami, pomieniony opis, przy uproszonych od nas pieczętarzach, dla lepszego waloru y wiary rękoma naszemi ztwierdzamy y podpisuiemy. Pisan roku tysiącnego sjedmsietnego szeszdziiesiątego trzeciego, miesiąca Junij piątego dnia, w Witebsku. U ktorego to rewersalnego zapisu podpis rąk im. panien aktorek his verbis: Placyda Korsakowna, z. S. B-o wikarya (sic) k. W. Jozefata Łominska, konsultorka y mistrzynia z. S. B. W. Ludgarda Zegocianka, (sic) z. B. W., fortyanka k. W., Ustnie, oczewisto proszony pieczętarz od w Bogu przewielebnych imciow panien Placydy Korsakowey, starszey, Felicyanny, wykary, (sic) Łomianskiey, Jozefaty Domenskiey (sic), Ludgardy Zegoziarki (sic), konsultorek, y całego konwentu zakonu Świętego z. W. B. klasztoru Witebskiego, ww. j. pani Urszuli z Paprockich Żukowey, starosciney Bieckiey, danego na przyięto obligacyą za duszę Kazimierza y Katarzyny, za summę talarow bitych dwiescie, temuż klasztorowi y

cerkwi Świętego Ducha legowaną, podług prawa podpisuię się Alexander Pohoski. Rewerskalny skryptt, od klasztoru ww. panien Bazylianek Witebskich ww. jmcı pani Urszuli z Paprockich Żukowey, sttanie Bieckiey, dany na wypełnienie wiecznie obligacyi w Cerkwi S. D., w odprawieniu mszy ss., przez kapelana, w oney za duszę Kazimierza y Katharzyny, in omnibus punctis stwierdzając, podpisuię się Antoni Lubecki Kniazewicz z S. B. W. w. o. official. Ktory takowy zapis do xiąg przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 846, № ч. 6, л. 86 и 87.

25.

Обязательство, данное Витебскими Пiarami бургомистру Ивану и женѣ его Аннѣ Игольниковѣ, въ отправленіи ежемѣсячно двухъ миссѣ, при жизни ихъ, Игольниковъ, за здравіе ихъ, а послѣ смерти за упокой душъ ихъ, — за пожертвованные ими на этотъ предметъ 550 тал. бит. 1763 г. Іюля 7.

Zeznanie zapisu assekuracyinego, od ichm xx. Piarow ichmem panom Iholnikom, mallzm, burmistrzom miasta j. k. m. Witebska, danego.

Roku tysiąc siedemsett szescdziesiątt trzeciego, meca Lipca siódmego dnia.

Przedemną, Symonem Edwardem Thadeuszem Milkiewiczem, łowczym wodztwa, sędzio pograniecznym, lanttw. Wittbm, od w. j. p. Jozefa z Dowoynow Sollohuba, wojewody y woitya Wittgo (installowanym), y przed nami, vice-lantw., burmistrzami, radzcami, ławnikami y całą radą magistratn miasta j-o kr. msci Witebska, na sądach w magdeburyi zasiadaiącemi, comparando persona-

liter, ime xx. Piarowie collgm Viteb. takowy skryptt assekuracyiny, i. pp. Iholnikom, małłzkm, sluzący, przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do xiąg magdeb. Wittbch przyięty y wpisany. Jakoz my, urząd, ony przyiowski, wpisac w wakta zlecilismy, w te słowa pisany: Ja, niżey na podpisanju wyrażony, czynie wiadomo tym assekuracyinym skryptem, danym i. pp. Janowi y Annie Iholnikom, małłzkm, burmistrzom miasta j. k. m. Witt-a, jż, za wlewkiem tychże ichmew collegium naszemu Witebskiemu, scholarium piarum uczy-nionym, na summę pięcset piędziesiąt tallw btch, starey y niebrakowaney monety, przyiołem obligacyą odpra-wowania wiecznemi czasy, w kosciele naszym Wittbm, dwóch mszy świętych, w pierwsze dwa piątki każdego miesiąca, corocznie, na jntencyą wyżey wspomnionych ichmew pa-w burmistrzow, poki im P. Bog zycia prze-dłuży; po długim zas życiu tychże ichmew, pomjenione msze ss. za dusze ich maia (być) aplikowane. Na co ten dokumett mojm y całego zgromadzenia tegoż colle-gium Witto jmjeniem, przy podpisie ręki mey y pie-częci przycisnieniem, dałem. Datum w Witebsku, roku siedemsetnego szeszdziestą trzeciego, miesiąca Lipca siódmego dnia. (L. S.). X. Gaspar Trzeszczkowski, scho-lar. pijar. przyd. X. Kajetan Kossobucki, schlar. pijar rr Witebski. X. Rafał Feilhaber, scholar. pijar . . . Ktory to takowy assekuracyiny zapis jestt do xiąg miejskich ratusznych Vitteh przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 846, № ч. 6, л. 98.

26.

Фундушевая запись судьяча Ивана Гурки о восстановле-нии древнихъ угодій а) Фалковической приходской (Успенской) церкви, существующей и нынѣ въ Витебскомъ уѣздѣ, — съ на-значеніемъ къ ней уніатскаго священника, Льва Сивицкаго. 1763 г. Сентября 6.

Зeznanie zapisu funduszowego w. jmcі p-a Hurki, sędzica grodz. w. W. w Bogu przewielebnemu jmcі xdu Sjewickiemu.

Roku tysiąc siedemsett szeszdziestą trzeciego, mca Septembra szostego dnia.

Na urzędzie j. kr. msci magdeburskim ratusznym Witebskim, stanowszy oczewiscie, w jmc p. Jan Hurka, sędzie grodz. w W., ten swoy funduszowy zapis, w Bo-gu wielebnemu jmcі xdu Leonowi Siwickiemu dany, przyznał, a przyznawszy, ad akta ku zapisaniu do xiąg mieyskich ratch Witebskich podał, w te słowa pisany: Ja, Jan Hurko, sędzie grodzki w-a W-o, niżey podpisem ręki mey wyrażony, jdać gene-raliter pod wszelkie vadia swieckie y też duchow-ne, czynie wiadomo, komuby o tym presentis et futuri saeculi ludziom wiedziec należało, a maxime j. w-u jmcі xdu Jasonowi Junosze Smogorzewskiemu, ar-cy-biskupowi Połockiemu, jż ja, Jan Hurko, sędzie gr. w. W., maiać ab evo od dobrdzw antecessorow moich mtność, przezywaiąco się Fałkowicze, w w-e Wittm syt-uowano, w ktorey to maiętnosci, za dobrdzmi anteces-sorami mojemi była cerkiew Fałkowicka, ku chwale

а) Слѣд., Фалковическая церковь существовала издревле, съ фундушемъ, и была православная. а Гурко уже избралъ для нея, очевидно, перваго уніатскаго священ-ника и сдѣлалъ только добавку къ церковному фундушу, но и то лишь въ той мѣрѣ, въ какой фундушъ этотъ былъ занятъ владѣльцами, при священникахъ православныхъ.

Naywyższego Pana errygowana, ku czci y chwale Boskiey, za dusze onych, ja też niewspak chce nasładować dobrw antecessorow moich, aby w tych to Falkowiczach, maiętnosci moiey, Boska chwala nie gasła; jakoż y teraz obrałem sobie jmci x-a Leona Siwickiego do wyz rzeczoney cerkwi Falkowickiey za plebana y tym mojm funduszowym zapisem tegoż to, wyz rzeczonego, jme x. Leona Siwickiego umocnijlem, przydaiać do tey cerkwi gruntu: jdąc zaczowszy od konca Pieszczanki w żywym zrzodle, prowadząc sucho miedzo, nie gabaiąc Obolonja, prosto w dęb, z dęba Obolonjem w brzoze wilowato, od wilowatey brzozy prosto linią w puł ląki w kopiec, z kopca przez obłóżkę w drogę, z drogi w brzoze, z brzozy w miedzę, a z miedzy do pagorka kopiec, s kopca w brzoze, która stoj na pagorku, z brzozy w miedzo przez chwoszczanke w brzoze przez drogą, wstąpiwszy na kurhan, miedzo w kopiec, z kopca w kopiec, który iest przy drodze, jdąc do cerkwi w brzozy, które stoją za wielkim ołtarzem, z tych brzoz prosto w kopiec, z kopca w rzeczke, daley rzeczko do rowa w row, który iest o połowę, rowem w miedzo Czerniawskich na górę prowadząc miedzo aż do obolonja, przez poł obolonja w krynice, z krynicy loszczewino do Pieszczanki, wstąpiwszy Pieszczanke, sucho miedzo do Prowerysacza w żywym zrzodle, z ktorego zaczęli. A tak się granica funduszu cerkwi Falkowickiey zakoczyła. W których to nadanych gruntach, w obrembie będących, jako anterius za antecessorami, w Bogu zeszlemi, dbrmi mojemi, były w pewnym ograniczeniu y duktach, w też y ja takowe ograniczenie korfirmuję, nie zachowuiąc mnie samemu, sukcessorom mojm y nikomu żadney salvy, pretextu, regressu, sub poenis banitionum ac infamiae; owszem, od każdego turbatora y intruzora, do tych gruntow jakikolwiek pretextt uscielaiaćego

proprio suo sumpttu in ubiquinarjo foro et loco zastępować y ewinkować mam et successores mej tenebuntur, waruiąc to sobie, ażeby za dobrw antecessorow moich co Srzoda w kozdym tygodniu na potomne czasy msza święta odprawowana była, za żywych dobrw fundatorow y parochij całej co Niedziela msza s. powinna być odprawowana. To się dokłada, że wolno będzie jmci xdu Leonowi Siwickiemu, gdzie chcąc upatrzwszy miejsce sobie na tych to gruntach funduszowych, dla wygody swey browar erygować, bez przeszkody y uszczerbku aredy Falkowickiey. Który to takowy fundusz, pro meliori fide et robore, przy uproszonych odemnie ustnie y oczewisto i. pp. pieczętarzach, ręko mo własno stwierdzam. Pisan r. 1763, d. 5 7bra. U tego zapisu podpis ręki his verbis: Jan Hurko, s. g. W. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od w. j. p. Jana Hurki, sędzica grodz. w. W., do takowego funduszu, danego w Bogu przewielebnemu j. x. Leonowi Siwickiemu, na cerkiew Falkowicko, do ktorego dokumentu prawnie podpisuję się Antoni Szyrma Szczyrbinski, komornik Smolenskii, j. k. msci sądowy pisarz magdeburski Witelski. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego funduszu, danego, podług prawa podpisuję się Marcin Pluszczewski. Który to takowy fundusz iest do xiağ m. r. W. przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 846, № ч. 6, л. 132 и 133.

27.

Рекомендательное письмо судьи Ивана Гурки къ Полоцкому униатскому архіепископу Іасону Юношѣ Смогоржевскому,
XIX 15.

о рукоположеніи Льва Сивицкаго во священника къ Фалковичской церкви. 1763 г. Сентября 6.

Aktykacya prezentu, podanego przez jmei xdza Leona Siwickiego.

Roku 1763, d. 6 Septembra.

Na urzędzie j. kr. msci magdeburskim ratusznym Wittbm stanowszy oczewiscie, jme xdz Leon Siwicki ten swoy dokumett ad akta, ku zapisaniu, podał, w te słowa pisany: Jasnie wielmożny, w Bogu nayprzewielebniejszy m. xze Jasonie Junosza Smołgorzewski, arcy-episkopie Połlocki, Mscisławski, Orszanski, Witebski, Mohilewski biskupie ettc. ettc. ettc. Rowno z ziemio schylając głowę moią pod stopy j. wwm. pana dobrodzieja, qua pasterza naszego, dopraszam sie, przy funduszu, odemnie (?) danym jmei xdu Leonowi Siwickiemu, na cerkiew Falkowicko, ażeby j. w. w Bogu nayp. msci dobrodziu, pastersko ręko swojo chciał pobłogosławic j. x. Leona Siwickiego. Przy tym mojm prezencie, ja też y sam błogosławięstwu iego oddając się, takowy prezent moy, przy zwykley pieczęci moiey, ręko mo własno stwierdzam. Pisan roku 1763, d. 5 Septembra. U tego prezentu podpis ręki, przy pieczęci, his verbis: (L. S.) Jan Hurko, s. g. w. W. Ktory to takowy zapis jest do xiąg magdeb. Witebskiey przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 846, № ч. 6, л. 138 и 139.

28.

Обезпечительная запись, данная Черницкимъ старостою Антономъ Косовымъ Витебскимъ Базилианкамъ, въ томъ, что

изъ 500 тал., назначенныхъ имъ въ, установленное для поступающихъ въ монашество лицъ женскаго пола, приданое дочери своей, въ монашество Матильды Косовой, изъ коихъ уже отдалъ Базилианкамъ Витебскаго монастыря 300 талер., остальные 200 тал. удержалъ у себя для приращенія процентами въ пользу той же дочери, послѣ смерти которой предназначилъ ихъ въ тотъ же монастырь. 1763 г. Сентяб. 28.

Zeznanie zapisu assekuracynego od w. j. p. Kossowa i. pp. Bazyliankom Witebskim.

Roku tysiąc siedemset szeszedziesiąt trzeciego, miesiąca Septembra dwudziestego osmego dnia.

Przedemną, Symonem Edwardem Thadeuszem Milkiewiczem, łowczym w-a, sędzią pogranicznym, lantwoytem Witebskim, od j. w-o j. p. Jozefa z Dowoynow Solłohuba, woiewody Witt-o, star. San., Eyszy. ettc. ettc., installowanym, y przed nami, burmistrzami, radzcami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j-o kr. msci Witebska, na sądach w magdeburyi w ratuszu zasiadającami, comparendo personaliter, w. j. p. Antoni Kossow, star. Czern., zapis swoy assekuracyny, dany w Bogu przewielebney jeymci pannie Placydzie Korsakownie, starszey z-u S-o B-o W-o, y całemu konwętowi tegoż klasztoru, a osobliwie j. p. Mechtyldzie (sic) Kossowownie, curce swey, w tymże klasztorze zostaiącey, przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do akt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisac w wakta zleciłismy, in eum tenorem pisany: Ja Antoni Kossow, mieczn. w-a W-o, starosta Czernicki, czynnie wiadomo tą moią dobrowolną assekuracją, w Bogu przewielebney j. pannie Placydzie Korsakownie, starszey zakonu s-o B. W-o, y całemu konwętowi tegoż klasztoru, a osobliwie j. p. Mechtyldzie Kossowownie, corce moiey, w tymże zako-

nie y klasztorze s-o Bazylego zostoiącey, daną na to, jż co ja, Antoni Kossow, star. Czern., za wolą Pana Boga oddawszy do zakonu S-o B-o W-o corke moią, na swiecie Maryanne, a teraz w zakonie Machtylde Kossowowną, z miłości mey oycowskiey, in vim exdotacyi, jednomyślnie z żoną moią, w. j. p. Magdaleną z Wasilewskich Kossowową, przy wyprawie zakonney, temuż zakonowi dać y zapisac talarow bitych pięcsett; in vim których talarow bitych pięcsett, na potrzeby zakonne talarow bitych trzysta tymże wielbnyim mniszkom zakonnym klasztoru Witebskiego na wieczne czasy pod rząd y dyspozycyą, ku wieczney Pana Boga chwale, oddalimy y zrzeczenie od przewielebney j. p. Korsakowny, starszey, y całego zakonu klasztoru Witto wzielismy; dwiescie zas talarow bitych przy sobie zatrzymalismy, ktore, dla łatwieyszego obeyscia się w zakonie curki naszej Mechtyldy y na różne potrzeby in defectu niezdrowia, mają zostawac na procencie, cyto u nas, rodzicow, czyli też u kogo innego; do których dwusett talarow bitych, procentu, corocznie od nich przychodzącego, wielbna j. panna starsza y całe zgromadzenie tegoż klasztoru nie ma się jnteresowac, ale curka nasza Mechtylda, zakonnica, mocna będzie, jako chcąc, rządzić, dysponować pomienionemi pieniędzmi y procentem, bez utraty, jednak, kapitału, który, po długim zyciu corki naszej, kapitał, pomienione dwiescie talarow bitych, nikomu jnnemu od kredytorow dostac się powinien, iako temuż, a nie jnnemu, klasztorowi Witebskiemu z-u S-o B. W-o. Co mamy wszystko zyscić y dotrzymać pod zaręką, ważnosc rzeczy wynosząco, et sub poenis banitionis ac infamiae; pod który kapitał y założone zaręki, sub jus evictionis wszelkie dobra moje leżące, ruchome podaie y oneruię y z onych ja, a po mnie sukcessorowie moje powinni będą; o co forum ubiquinarium w

w. x. L. reperibile na siebie y sukcessorow moich zakładam y rozprawę, abscisis omnibus dilationibus, przyiac obowiazuię się. I na tom dał ten moy dobrowolny, assekuracyiny zapis z podpisem ręki mey y ww. i pp. pieczętarzow, ustnie y oczewisto odemnie uproszonych. Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedmsett szeszedziest trzeciego, mca Septembra dwudziestego szostego dnia. U tego zapisu podpis ręki aktora y i. pp. pieczętarzow temi słowy: Antoni Kossow, star. Czern. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od w. j. p. Antoniego Kossowa, miecz. W-o, star. Czern., do tego assekuracyinego zapisu, danego w Bogu przewielebney j. p. Placydzie Korsakownie, starszey, a j. p. Mechtyldzie Kossowownie zakonnicy, qua corce swey, y całemu klasztorowi Witebskiemu wielbnych i. panien Bazylianek, na rzecz, we srzedzinie dostatecznie y w zapisu wyrażono, iako pieczętarz, podług prawa podpisuię się Symon Edward Thad. Milkiewicz, l. w. W., s. p. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wyz wyrażoney osoby, do tego assekuracyinego zapisu podług prawa podpisuię się Andrzej Jaroszewicz. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego assekuracyinego zapisu podług prawa podpisuię się Alexander Pohoski. Który to takowy zapis jest do xiąg miejskich ratusznych Vitt. przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 846, № ч. 6, л. 140 и 141.

29.

Обезпечительная квитанционная запись, данная Витебскими Базиліанками Антону и Магдалинѣ Косовымъ, по тому же предмету. 1763 г. Сентября 28.

Zeznanie zapisu wieczysto zrzecznego, kwitacyinego,

od ichm. pp. Bazyłanek Wittbeh ww. i. pp-m Kosso-
wom, sttarm Czern., danego,

Roku tysiąc siedemsett szescdzieciatt trzeciego, meca
Septembra szostego dnia.

Przedemną, Symonem Edw. Thad. Milkiewiczem, łow-
czym w-a W-o, sędzio pogranicznym, lantw. Wittbm, od
j. w. p. Jozefa z Dowoynow Sollohuba, woiewody y woitya
Witt-o, (installowanym) y przed nami, burmistrzami,
radzcami, ławnikami y całą radą magistratu Witt-o,
comparendo personaliter, w B. p. jm. pana Placyda Kor-
sakowna, starsza z-u S-o B. W-o, y cały klasztor, y w.
j. panna Methylda Kossowowna zapis swoy wieczysto
zrzeczny, kwitacyiny przyznali, a przyznawszy, prosili
nas, urzędu, aby był do xiąg magd. Wittbeh przyięty
y wpisany. Jakoz my, urząd, ony przyiowski, wpisac
w wakttā zlecilismy, w te słowa pisany: Ja, Placyda
Korsakowna, starsza z-u S-o B. W., jmieniem swoim
y jmieniem całego klasztoru, wszystkich zakonnie klaszt.
Wit., y ja, Maraanna na swiecie, a w zakonie Mathyl-
da Kossowowna, zakonnica tegoz klasz., czyniemy wia-
domo tym naszym dobrowolnym, wieczysto zrzecznym,
oraz kwitacyinym zapisem, ww. ichm pp-m Antoniemu
y Magdalenie z Wasilewskich Kossowom, miecznym w-a
Wito, sttm Czernickim, małżkm, danym na to, jż co
ja, Placyda Korsakowna, starsza klasz. Wit-o, przyiow-
szy, za powołaniem P. Boga, do z-u S-o B-o imc pannę
Maryannę, a teraz w zakonie Metchylde Kossowownę,
corkę ww. i. pp-w sttw Czer., odebrałem po niey, z ca-
łym zgromadzeniem mojm, z miłości rodzicielskiej od
tychże ww. i. pp-w Kossowow, sttw Czern., wniesione-
go do naszego klasztoru, na wieczne czasy, posagu tallw
bteh trzysta y wyprawę zakonną. Kttory to possag y

wyprawa, wiecznemi, nieodzownemj czasy dostawszy się
klasztorowi naszemu, w gotowey summje od ichmew
odebrałam; z ktorego tych tto ww. i. pp-w Kossowow
wiecznymi a nigdy nieodzownemi czasy, ze wszystkich,
dobr oyczystych y macierzystych, summ, leżących y ru-
chomych, tudzież spadkowych, przypadkowych sukces-
syi, jakimkolwiek sposobem na zakonn. naszo, a curkę
ichmw, Mechtyldę Kossowownę przychodzących, ja, star-
sza klsztoru Wit-o, jmieniem swoim y jmieniem całego
zakonu, y ja, Matchylda Kossowowna, curka, za zezwo-
leniem starszych, tak samych ww. pp-w Kossowow, ja-
koteż successor. ichmw, wiecznymi a nigdy nieodzowny-
mi czasy kwituiem y ze wszystkiego zrzekamy się, zad-
ney salvy, akcessu y regressu sobie y całemu zakonu
naszemu nie zachowuiemy; owszem, od kozdego w oso-
bach naszych zastępowac y ewjnkowac na kazdym mi-
eyscu powjnni będziem. Co mamy wszystkiemu zyscie,
pod zaręko, waznosc rzeczy wynosząco, y pod poenami
prawnemi. O którą zaręke, jako y naruszenie w naym-
nieyszym punkcie tego naszego dobrowolnego, oraz zrzecz-
nego y kwitacyinego zapisu, sąd y urząd wszelki na
nas y successorow naszych przymuiac, rozprawę, bez
żadnych dylacyi, godzin, obmowy, munimętow, z kozde-
go rejestru przyiac obowiazuiemy się, a sąd y urząd
wszellki, w w-m x-e Littm znaydującym się, jak w sta-
nju naszym, (tak y w niestaniu), ma, za naruszenie te-
go listu zrzecznego naszego, zaręki wskazac y pomje-
nioną, wieczysto zrzeczno kwitacyą przy nienaruszney
mocy a walarze utrzymac. I natosmy oną dali z podpi-
sem rąk naszych y ww. pp-w pieczętarzow, ustnie y
oczewisto od nas uproszonych. Pisan w Witebsku, roku
1763, meca 7bra 26 dnia. U ktorego to zapisu podpisy
rąk aktorow y ichmw pp-w pieczętarzow his verbis
Placyda Korsakowna, starsza z-u S-o B-o WW. Ludgarda

Żegocianka, z-u S. B. W., wk. W. Alexandra Gurzyńska, z-u S-o B-o W-o. Mechtylda Kossowowna, z. S. B. W. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od w B. w. jm-ci panny Placydy Korsakowny, starszey, j. p. Mechtyldy Kossowowny, zakonnicy, qua curki, y całego klasztoru w B. w. i. pp. Bazylianek Wittbeh, do tego kwitacyinego, oraz wieczyscie zrzecznego zapisu, danego ww. i pp. Antoniemu y Magdalenje z Wasilewskich Kossowom, mm. W., sttm Czer., na rzecz, dostatecznie wyrazono, jako pieczętarz, podług prawa podpisuję się Symon Edwar. Thad. Milkiewicz, l. w. W., s. p., l. W. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażonych esob, do tego kwitacyinego oraz wieczyscie zrzecznego zapisu podług prawa podpisuję się Andrzej Jaroszewicz. Ustnje y oczewistto proszony pieczętarz od wyż wyrażonych osob, do tego kwjetacyinego, oraz wieczyscie zrzecznego zapisu podług prawa podpisuję się Alexander Pohoski, mp. Kttory to takowy zapis iestt do xiąg magdeb. Witebskiey przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 846, № ч. 6, л. 142 и 143.

30.

Явка свидѣтельства, даннаго старостою Осипомъ Огинскимъ еврею Вульфъ Ицковичу на Руднянское и Лиозненское раввинство,—какъ примѣръ тогдашняго порядка выбора и утверждения еврейскихъ раввиновъ на извѣстный, строго опредѣленный и притомъ непродолжительный срокъ. 1764 г. Августа 3.

Aktykacya atestacij na rabjnstwo Rudnjanskie y Loznanskie żydowi Ulfowi Irszowiczowi Iekowiczowi.

Roku tysiąc siedmsett szeszedziesiąt czwartego, meca Augusta trzeciego dnia.

Na urządzie j. kr. mosci magdeburgskim ratusznym Witebskim, żyd, rabin, Ulf Irszowicz Iekowicz ten atestacyjny skrypt ad akta ku zapisaniu podał, w te słowa pisany: Jozef z Kozielska Oginski, Dersuniski, Weypowski ettc. starosta. Wszem wobec y kuzdemu zosobna, wiedzieć należacemu, mianowicie kahałowi Rudnianskiemu y Loznianskiemu, y attynencyim, ab antiquo do nich przysłuchaiącym, donosze do wiadomosci, iż z woli moiey installuję, z patentem, Ulfowi Irszowiczowi rabinstwo Rudnianskie y Loznianskie, utwierdzam, od wszystkich żydow Rudnjanskich y Loznianskich y partykularzem onych conferowane, na latt dwanascie od daty teraznieyszey. Chcąc mieć za aktualnego y prawdziwego rabjna Rudnianskiego y Loznianskiego, podług służącey sobie cyrkumskrypcij moiey, mieli, znali, one-mu wszelką juryzdykcyą, bez appellacyi do administratora, y prerogatywę mieć pozwalali y dochodow, na niego należących, y pensij, podług skryptu, usitate praxi, nie szczerbili, pod wjną, na sprzeciwnych, piędziesiąt czerw. złło. Po zaleceniu chęci moich, waruję to kahałowi Rudnianskiemu y Loznianskiemu, ażeby po expiracij rabjnstwa, żadnych do tych kahałow nie formował pretensij; owszem ażeby kwitował. Na to daię ten moy skryptt, z podpisem ręki mey y pieczęci przycisnienie. Datt w Loznie, r. 1757, meca Januarij pierwszego dnia. U tego skryptu podpis ręki, przy pieczęci, his werbis: Jozef Oginski, S. D. (L. S.). Ktory atestacyjny, za wyż wyrażonym zeznaniem, skrypt iest do xiąg m. r. W. przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 841, № ч. 1, л. 202.

31.

Заемное обязательство, данное ловчимъ Витебскаго воеводства Семеномъ Милькевичемъ Полоцкому архіепископу Іасону Смогоржевскому на одолженные первымъ у послѣдняго 3300 злот. Русск., считая въ томъ числѣ и проценты, срокомъ на одинъ годъ, съ обезпеченіемъ этого долга на всякомъ имѣніи должника, подъ условіемъ, въ случаѣ неплатежа въ срокъ, уплаты должникомъ соотвѣтственной нтересу тройной неустойки, судебныхъ издержекъ и подъ личною его отвѣтственностію 1763 г. Ноября 4.

Zeznanie zapisu obligacyinego od ww. i pp. Milkiewiczow, łww.,j w. Jasonowi Smogorzewskiemu.

Roku tysiąc siedmsett szesćdziesiąt trzeciego, mca 9bra czwartego dnia.

Przed nami vice-lanttwoytem, burmistrzami, radcami, ławnikami y całą radą magistratu miasta i. kr. m. Witebska, na sądach w magdeburyi zasiadającymi, comdarendo personaliter, ww. i pp. Milkiewiczowie, małwie, ten swój obligacyiny zapis jw. jm. p. Jasonowi Smogorzewskiemu przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do aktt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Którego thenor sequitur estque talis: Ja, Symon Milkiewicz, łowczy w-a Witto, pod wszystkie niżej wyrażone punkta, vadia y obowiązki, libere ac benevole na mnie włożoną submittuiąc się, czynię wjadoo tym moim dobrowolnym, assekuracyinym, oraz obligacyinym, strictissimi juris inscriptionis zapisem, jwjp. Jasonowi Smogorzewskiemu, arcybiskupowi Połłmu, danym na to, iż co ja, Symon Edward Thadeusz Milkiewicz, łowczy Witebski, będąc pilnie a gwałtownie potrzebny summy pieniędzy, wziołem, pożyczyłem u tegoż jwjp. Jasona Smogorzewskiego (sic), arcy-biskupa Połłkgo, et realiter do rąk moich własnych odebrałem gotowey, rękodayney, z żad-

nego kontraktu lub przezysku prawnego urosley summy, in quantitate złeh Russkich trzy tysiące trzystta, inkluduiąc w to y prowizyą, rachuiąc każdy złoty po szostakow dwa, staro, polsko, niebrakowano tynfowo y szostakowo moneto. Które mam y powinien będę w roku, da Bog, przyszlým 1764, w dzień Bożego Narodzenia, stta Rzymgo, według nowego kalędarza, mca Xbra 25 d. przypadającego, na mieyscu pewnym, przy xięgach grodzch Pollockich, takową, staro, tynfowo y szostakowo moneto pomienione trzy tysiące trzystta złeh Ruskich, razem spellna, a nie ratami, niczym tego terminu, mieysca y dnia nie uchylbiaiąc, temuż jwjp Jasonowi Smogorzewskiemu, arcy-biskupowi Połłmu, plenipotentowi onego, lub też komukolwiek, od jmści ten mój assekuracyiny, oraz obligacyiny zapis maiącemu, oddać et deplano wyliczyć. A in casu non satisfactionis przezemnie lub suksessorow moich eoque ipso contraventionis temu memu dobrowolnemu, obligacyino-assekuracyinemu opisowi trojakie zareki, ważność rzeczy wynoszące, na mnie y suksessorow moich wkładam, evictionem atque repetitionem tak tey kapitalney y prowizyiney summy, jakoteż trojakich zarek, libere na mnie y suksessorow moich przezemnie włożonych, na wszystkich dobrach moich y na tym, co mam y mieć będę, naznaczam y wnoszę; rozprawę, jako teraz, czasu interregni, in quolibett captum, w wm xe Littm sądzącym się, a po zakonczeniu interrengi tedy in ubiquinario foro w tymże xsttwie Littm reperibili przyiąć obowiązuię się; gdzie ja, Symon Milkiewicz, lub suksessorowie po mnie, będąc zapozwani terminem jak naykrótszym, by y niestatutowym, etiam u sądu stanać, nie burząc pozwu y akttorattu, rozprawić się y sumnę tak kapitalno z prowizyino, jakteż y trojakie zareki, nie zehodząc ze sądow, zapłacić powinien będę y suksessorow moich obowiązuię; a wszelki sąd, przed

którym o niesatysfakcyą temu moiemu opisowi sprawa sądzić się będzie, nietylko że od dobrowolnych y rozmyslnie tych moich obowiązkow mnie y sukcesorow moich uwalniać niepowinien y mocy mieć niebędę, y owszem same nawett zareki y expensa, hac in causa erogowane, który by się ex vi non satisfactionis temu opisowi wyniknąć mogli, zkombinowawszy y za sam kapitał poczytawszy y w summą skomputowawszy, przysądzić ma; za niestaniem zaś do prawa mnie lub sukcesorow moich, na wszystkie trzy lucra razem et etiam in poenam personalis infamiae wydawać fortem executionem za pierwszym dekretem ad bona beneplacita naznać (naznaczyć?) pozwałem. I na tom dał ten mój assekuracyny, oraz obligacyny zapis z podpisem ręki mey y ww ipp. pieczętarzow, ustnie y oczewisto odemnie uproszonych. Pisan w Orszy, roku 1763 d. 27 8bra. U tego zapisu podpisy ręki aktora y ww. ippw pieczętarzow his verbis: Symon Edward Thadeusz Milkiewicz LWWSPWL.

По оп. кн. № об. 846, № ч. 6, л. 150 и 151.

32.

Выпись изъ духовнаго завѣщанія землевладѣльца Петра Чижа, въ коемъ отказалъ онъ, между прочимъ, на разные костелы и церкви и на богадѣльню, а также дьячку Погощанской церкви, — хотя мѣсто погребенія тѣла его и назначилъ при Стаецкомъ Кармелитскомъ костелѣ, — всего 50 тал. бит., кромѣ разнаго хлѣба въ зернѣ. 1764 г. Марта 5.

Testament jmé p. Piotra Czyża.

Roku tysiąc siedemsett szeszedziesiątt czwartego, meca Marca piątego dnia.

Stanowszy oczewiscie na urzędzie j. kr. meci maydeburskim, jmé p. Jakub Czyż testament w B-u zeszłego jmé pana Piotra Czyża podałku zapisaniu ad acta, którego testamentu thenor sequitur estque talis . . . Ciało moje grzeszne, iako z ziemi wzięte iest, tak ziemi od dane być powinno przystoynym wiary chrześcianskiey obrządkiem, przy odprawowaniu się mszy świętych, beż zadney pompy światowej, u w B-u ww. ixx. Karmelitow Staieckich; którym to imé xx. Karmelitom Staieckim pro Šufrajijs, na msze Święte, za kondukt, świece y za inne apparencyje, takoz za mieysce, naznaczam y zapisuię talarow bitych dwadzieście; prezbiterowi Pohoszczańskiemu, za wyprowadzenie ciała y za prowadzenie do xx. Karmelitow Staieckich, oraz, za śpiewanie psalterza, dziakowi, tudziesz na mszy święte y dzwonienie, talarow bitych trzy, żyta solankę iedno, gryki solankę iedno; i xx. Bazylianom Tadulińskim, zadzwonienie y na msze święte, bitych trzy; jx. plebanowi Witebskiemu, za dzwonienie y na mszę święte, bitych cztery; ixx. Jezuitom, na mszy ss. y na dzwonienie, bitych trzy; ixx. Bernardynom, na mszy ss. y za dzwonienie, bitych trzy; ixx. Dominikonom Witebskim, na mszy ss. y na dzwonienie, bitych trzy; ixx. Bazylianom Witebskim, na mszy ss. y na dzwonienie, bitych trzy; ixx. Trynitarzom Witebskim, na mszy ss. y za dzwonienie, bitych trzy; parochowi Zaruczewskiemu, na msze ss. y dzwonienie, bitych dwa; parochowi cerkwi Błahowieszczenskiey w zamku, na mszy ss. y za dzwonienie, bitych dwa; na szpital Staiecki talar ieden y zboża solankę iedną żyta, gryki solankę 1. Oraz o dalszą pamięć na szpitala ażeby synowie moi świadczyć podług przemożenia swego cheieli, obliguię; przytym exequie za dusze moią (aby) corocznie sprawowali, miłością synowską obliguię. Przystępuię za tym do rozporządzenia substancyi fortuny moiey, nazywaiącey się

Dwokiye, w. Witeb. leżącey, ażeby synowie moi, pp. Jerzy y Augustyn tak to fortune substancyą, iako też wszelko ruchomością, wpoł się podzieliili, nie pokrzywdzając ieden drugiego, wypłaciwszy z teyże fortuny y substancyi miley małłce moiey, i p. Marciannie Czyżowej, złotych Ruskich pięćset, którey, za utściwe w małżestwie poszanowanie, zapisuję y wyznaczam przytym zboża—pszenicy solanek dwie, jęczmienia solanek dwie, gryki solanek dwie, owsa solanek trzy; zapisuję także zboże iej własne, które się zayduie w maiętności Dobrych, to iest, żyta solanek trzydzieście puł pięty, jęczmienia solanek puł pięty, ażeby synowie moi bez żadney trdnosci wydali, obliguję. Jakoż teyże miley młłce moiey wolno rezydencyą przy dzieciach moich opisuie y wyznaczam, oraz wszelką utściwość y poszanowanie synom moim zalecam. Córce zaś moiey, jp. Urszuli Czyżownje, w pannieńskim stanie zostającey, posagu bitych dwieście dezygnuie . . . Pisan roku tysiąc siedymset szeszedziesiąt trzeciego, meca Nowembra szesnastego dnia . . . Piotr Czyż . . . Ktory to takowy testament iest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 847, № ч. 7, л. 44 и 45.

Заемное обязательство, данное ловчимъ Вит. воеводства Семеномъ и женою его Констанцією ур. Лускина Милькевича-ми Витебскому Базилянскому монастырю на 1000 тал. бит., изъ 8%, въ годъ, срокомъ на одинъ годъ, съ обезпечениемъ этого займа и исправной уплаты его съ % на всякомъ имуществѣ должниковъ, особенно же на им. ихъ Непороты, въ

Вит. воев., и части им. Митровичи, или Земково, въ Полоц. воев., а также на тройной неустойкѣ. 1764 г. Марта 19.

Zapis obligacyiny od ww. ipp. Milkiewiczow ixx. Bazylianom W.

Roku tysiąc siedmset szeszedziesiąt czwartego, miesiaca Marca siedemnastego dnia.

Przed nami, vice-lantwoytem, burmistrzami, radcami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j-o kr. mci Witebska, na sądach w magdeburyi w ratuszu zasiadającymi, comparendo personaliter, ww. i pp. Symon y Konstancya z Łuskinow Milkiewiczowie, łowczowie wa Wo., zapis swój obligacyiny, dany w Bogu przewielebnemu imę xiędzu Janowi Łukianowiczowi, starszemu, y całemu klasztorowi Bazylianskiemu Witebskiemu, przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do akt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w wakta zleciliśmy, in eum tenorem pisany: My, Symon y Konstancyia z Łuskinow Milkiewiczowie, łowczowie wojewodstwa Witebskiego, małżakowie, pod wszystkie, niżej wyrażone, vadia, punkta, klauzury y obowiązki poddając się, onym subesse obowiązując się, czyniemy wiadomo tym naszym dobrowolnym, strictissime inscriptionis obligacyinym, oraz inaequitacyinym zapisem, w Bogu przewielebnemu jmc xiędzu Janowi Łukianowiczowi, z. So Bo Wo superiorowi, y wszystkim ichmem xięży Bdzylianom klasztoru Witebskiego danym na to, iż co my, Milkiewiczowie, będąc pilnie y gwałtownie potrzebnymi summy pieniędzy, wzięliśmy, pożyczaliśmy y, do rąk naszych własnych odliczoney, odebraliśmy gotowej, rękodayney. nielegacyiney, ani z żadnego kontraktu urosłej, u tegoż w Bogu przewielebne-

go jx. Łukianowicza y wszystkich ixx. Bazylianow klasztoru Witebskiego, in specie talarow bitych tysiąc zupełna, moneto srebrno, tynfowo y szostakową, polsko, staro, dobrą y żadnemu brakowi niepodległą, rachuiąc każdy talar po tynfow sześciu y szostaku iednym. Którą to, przez nas in paratis wzięto, summę tysiąc talarow bitych takowóz moneto, nie częściami, ani ratami, lecz razem mamy y powinni będziemy oddać y wyliczyć, wespół z prowizyją wnaszając, przyrzekając po osiem od sta, temuż w Bogu przewielebnemu j. xu Łukianowiczowi, superiorowi, y całemu klasztorowi Witebskiemu Bazylikańskiemu, w roku przyszłym tysiąc siedmsetnym sześćdziesiątym piątym, mca Februarii dnia wtórego, na Gromnice sta Rzymskiego, na mieyscu pewnym, przy xięgach grodzkich wa Witto, niezym tego terminu, dnia y mieysca nie pochybiając, żadnych, by najmniejszych nie przymuiąc aresztow, nie nabywając wlewkow, nie wynaydując przyczyn, pod punktem banicyj doczesney y wieczney, oraz infamij, tudziesz troiakimi zarekami, za sam kapitał poczytać mającemi, wnosząc one wespół z kapitałną summą, evictionaliter na majątność naszo wieczysto, Nieporoty nazwano, w wdztwie Witebskim leżaco, którą dawniey tymż ixx. Bazylianom prawem zastawnym, za summę talarow bitych tysiąc trzysta, postapiliśmy y juryzdycznie podaliśmy, oraz na wszystkie dobra nasze leżące, summy pieniężne, ubiqu. locor. będące, które mieć spodziewamy sie, a specialiter na trzecią część majątności Milkiewicz, to iest, Ziemkowo, w wojewodztwie Połockim leżacey, na okupienie którey przyrzeczono summę tysiąc talarow bitych pozyczyliśmy, omnibusque tali fundis (talis fundi?) attinentijs et pertynentijs tey majątności, ze wszystkim poddaństwem, takowym inaequitationis sposobem, iż jeżelibyśmy my, Milkiewiczowie, z tego do-

browolnego obowiązku naszego, summy totaliter, na terminie y mieyscu, wyżej wyrażonym, nie oddali, nie wypłacili, tedy wolen y mocen będzie w Bogu przewielebny jmc xiądz Łukianowicz, superior, y cały klasztor Bazylikański Witebski tak sam kapitał, jakoteż y prowizyją, troiakie zareki, in unum złączone y skomputowane a za sam kapitał poczytawszy, majątność naszo Mitkiewicz, alias Ziemkowo, cum omnibus attinentijs et pertinentijs, bonitatibus, usibus, fructibus, z poddaństwem, cało et lub in parte, bez żadnego zapozwu, konwiky, dekretu, bez żadnego urzendu, tylo za tym zapisem naszym, z jenerałem jo kr. mci, captato tempore, podług zdania upodobania swego zaiachać, inwentować y te dobra z dworem, wsiami y poddaństwem, zasiewem y krescencyio oboro stadem aż do zupełney we wszystkim sobie satysfakcyi posydować y pożytkow wszelkich wynaydować, ad suum usum et libitum obracać, lub swoim prawem komu chcąc postąpić; a chociażby ixx. Bazylianie, za nieoddaniem summy tysiąca talarow bitych, na terminie, in actuałem possessionem pomienionej majątności Mitkiewicz, alias Ziemkowa, zaraz nie doszli albo, zagodzeni prowizyją, zezwolili, żebyśmy, Milkiewiczowie, w dalszy czas też majątność y summę tysiąc talarow bitych trzymali, przecie, jako w każdym poslednieyszim którymkolwiek roku, za naypierwszo requizycyją w Bogu nayprzewielebnieyszego jx. superiora y wszystkich ixx. Bazylianow klasztoru Witto., mamy zupełną satysfakcyą uczynić, summy tysiąc talarow bitych kapitałney wyliczyć y oddać wespół z prowizyją, tak tenże nasz zapis, w tymże czasie poslednieyszim in suo robore et valore cum vadijs ut supra, libe-raque inaequitatione, tempore captato, ile by raz tego potrzeba była, aż do zupełney satysfakcyi ma zostawać; my zaś, Milkiewiczowie, małżonkowie, łowczowie wa Wo,

a po nas sukcesorowie nasi, in casu subsecutae inaequitationis et possessionis maiętności Mitkiewicz, alias Ziemkowa, przyzwalamy, gdyby xx. Bazylianie Witebscy też maiętność Ziemkowo, za tym zapisem, iakby za prawem zastawnym, trzymali y possydowali od trzech lat do trzech lat, z terminem okupna w dzień s. Jerzego sta Rzym. ani pierwey te maiętność rehabere powinni będziemy, aż dwunastu niedzielami przed terminem, wyż wyrażonym toties, przed świętym Jerzym sta Rzym. obwieściwszy y takowego obwieszczenia jurysdyczne podanie w wakta wa W-o, ubi bona consistant, wprowadziwszy, summe totalną kapitalną y prowizialną circa fundum maiętności Mitkiewicz, alias Ziemkowa, z zarękami skomputowaną, oddamy w wyliczemy, zatym nie uroczaiąc żadnych pretensyi tak z obiecia, jakoteż y possydowania, nie pociągając do inkuizycyi, kalkulacyi y werifikacyi, zupełnie kwitować będziemy, a iako w dzierzeniu żadney, przez sie y przez sukcesorow y przez żadne subordynowane osoby, przeszkody y prepedycyi ixx. Bazylianom czynić nie powinni będziemy, tak od każdego teyze maiętności turbatora, wstemp y pretensyją czyniącego, zastempować, ewinkować własnym naszym kosztem u każdego sądu y prawa, ile razy tego potrzeba będzie kazała, obowiazujemy się, wszystkich sukcesorow naszych pod tenże obowiazek poddając; in casu naruszenia y w naymnieyszym punkcie niedotrzymania tego naszego dobrowolnego, obligacyinego, oraz inaequitacyinego listu zapisu, pozwalamy nas samych, a po nas sukcesorow naszych terminem iak naykrutszym, choćby y niestatutowym, ad ubiquinarium forum genareli titulo wo Xa Lo, etiam extra repartitionem, zapozwać; gdzie my lub sukcesorowie nasi, będąc zapozwani ad primam instantiam, stanowszy, nie burząc pozwu y aktoratu, bez żadnych dyllacyi, godzin, obmow y munimętow, z któ-

regokolwiek rejestru, rozprawę przyjąć y satysfakcyą in omni temu zapisowi naszemu uczynić powinni będziemy; za niestaniem tedy gradum con . . . endi ultimum et ultimarium na infamie doczesno y wieczno, za pierwszym dekretem, fortem executionem na wszelkich dobrach naszych pozwalamy, bez żadney o to kontradykeyi y prozekucyi prawney, pod temiż zarękami, któreby niepoiednokrotnie zapłacić przyszło, przecie ten nasz dobrowolny, obligacyiny, inaequitacyiny zapis in suo robore et valore zostawać ma. I na tośmy dali z podpisem rąk naszych y ipp. pieczętarzow, ustnie od nas uproszonych. Pisan w Witebsku, roku tysiącznego siedmsetnego sześćdziesiątego czwartego, mea Februar. dnia wtórego. U tego zapisu podpisy rąk aktorow y ipp. pieczętarzow his verbis: Symon Edward Thadeusz Milkiewicz, ł. w. W. Konstancyia Milkiewiczowa. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od ww. ipp. Symona y Konstancyi z Łuskinow Milkiewiczow, ł. w. W., rodzicow, dobrodzieiow, do tego obligacyinego, oraz inaequitacyinego zapisu na summe tysiąc talarow bitych zpełna y z prowizyją po osiem od sta, staro polsko, niebrakowano, tynfowo y szostakową, srebrną, z terminem oddania w roku, da Bóg, przyszłym tysiąc siedmsetnym sześćdziesiątym piątym, w dzień Naysw. Panny Gromniczney, dzień, wtórego Julij (sic) przypadający, na mieyscu pewym, przy xiegach grodzkich wa Wo, danego w Bogu przewielebnemu jmcu xiedzu Janowi Łukianowiczowi, superiorowi zakonu Świętego Bazylego Wielkiego, y wszystkim ixx. Bazylianom klasztoru Witebskiego, podług prawa podpisuję się Hieronim Milkiewicz, ł. w. W., s. Kuzł. Za ustną y oczewistą prozbą od osob, wyż wyrażonych, do tego zapisu obligacyinego według prawa podpisuję się Stefan Kossow, r. w. W. Ustnie y oczewisto

proszony pieczętarz od osob, wyż wyrażonych, do tego obligacyinego, oraz inaequitacyinego zapisu podług prawa podpisuję się Bartłomiey . . . Który to takowy zapis jest do xiąg mieyskich Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 847, № ч. 7, л. 65—67.

34.

Заемное обязательство Витебскаго городского писаря Ивана Гурко, данное настоятелю Витебскаго приходскаго костела (фары) и старшему миссионерской конгрегации Виленскаго дома, кс. Иоанну Тильману, а также всімъ ксендзамъ того дома, на 2100 тал. бит., изъ 7%, срокомъ на 8 мѣсяцевъ, съ обезпеченіемъ этого долга на им. должника Погостище, въ Витебскомъ воев. сост., и неустойкѣ. 1764 г. Марта 28 а).

Zeznanie zapisu obligacyinego, oraz inaequitacyinego od w. j. p. Hurki, pisarza grodz. w. W., w B. przew. ixx. congregationis missionis domu Wilen.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt czwartego, miesiąca Marca dwudziestego ósmego dnia.

Roku 1764, 21 d. Xbra post exolutionem eliminowany.

Przedemną Symonem Edwardem Thadeuszem Milkiewiczem, łowczym wa Wo, sędzio pogranicz., lantwoytem Witebskim, od jw. jp. Józefa Sołłohuba, wojewody y woyta Witebskiego installowanym, y przed nami, bur-

а) Изъ этого док. видно, что Виленскіе латинскіе мисіонеры имѣли также и въ Витебскѣ свою колонію при фарномъ костелѣ, подѣ управленіемъ прих. ксендза этого костела.

mistrzami, radzcami, y całą radą magistratu miasta i. kr. mei Witebska, na sądach w magdeburyi zasiadaiącemi, comparendo personaliter, w. i p. Hurko, pisarz grodzki w-a Wo, zapis swóy obligacyiny, oraz inaequitacyiny, w Bogu przewielebnemu jmei xiedzu Janowi Tylmanowi, proboszczowi y starszemu oraz ixx. congregationis missionis domu Wilenskiego, przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był do xiąg magdeburyi Witebskiey przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w wakta zleciliśmy. Ktorego tenor sequitur estque talis: Ja, Jan Romeyko Hurko, pisarz grodzki woiewodztwa Witebskiego, wszystkie, niżej wyrażone, vadia, punkta, zareki, obowiązki prawne libere ac benevole na mnie y dobra moje przyjmując, czynie wiadomo y iawnno wyznawam tym moim sam na siebie dobrowolnym, strictissime inscriptionis obligacyinym, oraz inaequitacyinym zapisem, w Bogu przewielebnemu jmei xiedzu Janowi Tylmanowi, proboszczowi y starszemu, oraz ichmem xieży congregationis missionis domu Wileńskiego danym na to, iż co ja, Jan Romeyko Hurko, pisarz grodzki wa Wo, ku pilney a gwałtowney potrzebie moiey wzięłem, pozyczyłem y, do rąk moich odliczywszy, odebrałem u w Bogu przewielebnego jmei xiedza Jana Tylmana, starszego, y wszystkich ixx. congregationis missionis domu Wileńskiego rękodayney, a nie z zadnego kontraktu, przezysku prawnego urosley summy, in specie talarow bitych dwa tysiące sto, starey, polskiey, tynfowey y szostakowey monecie, licząc każdy talar po tynfow sześć z szostakiem. Którą to takową summę y prowizyją roczną, od niey należaco per septem a cento, staro polsko monetą mam y powinien będę w roku terazniejszym tysiąc siedemsetnym sześćdziesiątym czwartym, w dzień So Michała sta Rzym., podług nowego kalendarza przy-

padającego, zpełna razem, a nie ratami, przy xiegach grodzkich wojewodztwa Witto, w Bogu przewielebnemu jxdzu Janowi Tylmanowi, starszemu missionis, y wszystkim ixx. domu Wileńskiego, quam strictissime wypłacić, niezym tego terminu y mieysca nie uchiabiając, a iesliby, przepomniawszy tego moiego obligacyinego, oraz inaequitacyinego zapisu, summy dwuch tysięcy sta talarow bitych in termino profixo nie oddał y nie wypłacił, tedy liberam inaequitationem do dobr, Pohosciszcz nazwanych, w wojewodztwie Witebskim sytuowanych, cum attinentijs, bez żadnego urzędu, procederu y dekretow, z iednym jeneralem, czyto w tydzień po pomienionym terminie, czyliteż captato quovis tempore, pozwalam. In virtute którego obligacyinego, oraz inaequitacyinego zapisu w Bogu przewielebnemu jmei xiedzu Janowi Tylmamowi, starszemu congregationis missionis, y wszystkim ixx. domu Wileńskiego, lub któkolwiek, za wlewkiem, czyliteż za plenipotencyią ten mój zapis mający, pomienione dobra, Pohosciszcz nazwane, ze wsiami y poddanemi, w nich mieszkającemi, z krescencyią ozimo y inno, w polu zasiano y w szpi-chlerzach zsypano, gruntami oromemi y nieoromemi, lasami, puszczami, sianożęciami murożnemi y błotnemi et cum omnibus onych generaliter attinentijs, ad suam obiwszy possessionem, ono posydować, rządzić, dysponować, intraty, czynsze, aredy odbierać et in suos usus obracać aż do oddania przezemnie lub suksessorow moich summy dwuch tysięcy sta talarow bitych wolni y mocni będą. A ia, Jan Romeyko Hurko, pisarz grodz. w. Wo, et per subalternas personas bronić, za żadno wio-lencyą poczytać, do kalkulacyi y weryfikacyi pociągać y żadney prepedycyi ichmem w possessioni czynić nie mam y suksessorowie moj nie powinni będą; owszem, circa exemptionem, za wydanym dwunastu niedzielami y w

grodzie Wittm zeznanym obwieszczeniem, summę kapitalną dwa tysiące sto talarow bitych oddać, pretensyie wszelkie, ex vi dodania poddanym zapomogi, reperowania budynkow, w tych dobrach Pohosciszcz wynikłe, podług uznania przyiacielskiego refundere y z possessioni plenarie kwitować obowiązując się. Na dotrzymanie czego wszystkiego, zaręki, ważność rzeczy wynoszące, et poenas banitionum ac infamiae zakładam; którą zarękę, wespół z summą kapitalną, na wszelkie dobra moje leżące, ruchome, summy pieniężne, ubique locorum będące, evictionaliter wnoszę; in casu naruszenia y niedotrzymania tego moiego obligacyinego, oraz inaequitacyinego zapisu daie moc y pozwalam mnie y suksessorow moich, tak podczas interregni do sądow kapturowych, iakoteż do wszelkiego sądu y prawa cuiusvis subselij w w. x. Lm. adcytować, gdzie, będąc adcytowany, mam stanąć, a stanowszy, rozprawę, bez żadney dylacyi, obmow, munimętow, przyiać y wszelkim adcytaciom, bez appellacyi, podlegać submittuie się y suksessorowie moi powinni będą. W niestaniu zaś mojm, każdy sąd y urząd, in poenas legum condemnawszy, fortem, za pierwszym dekretem, executionem udzi-alać wolen y mocen będzie; o co ja sądu . . . o zły wskaz, strony zaś o zły przewod prawa, nigdzie pozy-wać y turbować nie mam, pod wyż wyrażono zaręko, któraby y nieraz zapłacić przyszło, przecie ten mój dokumęt, dobrowolny, obligacyiny y inaequitacyiny zapis aż do zadość uczynienia onemu in omni robere et valore nienaruszenie zostawać ma. I na tom dał z podpisem ręki mey własney y z podpisami rąk ww. ipp. pieczętarzow, odemnie ustnie y oczewisto uproszonych. Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedemsetnego sześćdziesiąt czwartego, mca Marca dwudziestego pierwszego dnia. U tego zapisu podpis ręki aktora y ipp. pieczę-

tarzow his verbis: Jan Hurko, pisarz grodz. w. Wo. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od w. jp. Jana Hurki, pisarza grodz. w. Wo., do tego obligacyinego, oraz inaequitacyinego do majątności Pohosciszcz, w wodztwie Wittm sytuowaney, zapisu na summę tallarow bitych dwa tysiące sto, rachuiąc prowizyją per septem a centum (to?), która bądzie przy exolucyi summy należała, w Bogu przewielebnemu jmci xiedzu Janowi Tylmanowi, proboszczowi y starszemu, y wszystkim ixx. congregationis missionis domu Wileń. danego, podług prawa podpisuię się Jozef Hurko, pod. wa Wo. Oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego obligacyinego, oraz inaequitacyinego zapisu na rzecz, w nim wyrażono, prawnie podpisuię się Maciey Hurko, hor. wa Wo. Oczewisto proszony pieczętarz od osoby, wyż wyrażoney, do tego obligacyinego, oraz inaequitacyinego zapisu na rzecz, we szredzinie wyrażono, podług prawa podpisuię się Teofil Mohuczy, kom. y nam. grodz. w. Wo. Który zapis iest do xiąg magd. Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 847, № ч. 7, л. 133 и 134.

35.

Письмо настоятеля Витебскаго Базыліанскаго монастыря, Іоанна Лукіановича, къ прокуратору баз. имѣнія Авдѣевичъ, о томъ, чтобы сынъ крестьянина баз. деревни Жебентяевъ, Воропаенка, заплатилъ Витеб. Крайчему Осипу Пышницкому, за вступленіе въ бракъ съ крестьянкою сего послѣдняго, установленный взносъ подъ названіемъ кунницы. 1764 г. Мая. 20.

Aktykacya listu, pisanego od wb. p. jx. Jana Łukianowicza z s B W., Wit. superiora, do jx. prokuratora

Audziejewickiego, podanego przez jp. Pysznickiego, krayczego w. Wit.

Roku tysiąc siedmsett sześćdziesiąt czwartego, meca Maja dwudziestego dnia.

Na urzędzie j. kr. meci magdeburskim ratusznym Witebskim, comparendo personaliter, wjp. Ignacy Pysznicki, k. w. Wit., ten list, pisany od jx. Jana Lukianowicza z. s. B. W., super. Wit., do jx. prokuratora Audziejewickiego, ad akta podał, ku zapisanju podał, w te słowa pisany: W Bogu wielebny w Xsie bracie, prokuratorze Audziejewicki! Ponieważ syn Warapaionka, poddanego naszego Żebienianskiego, podał (poiał?) za małżonkę poddaną w j. p. Pysznickiego, krayczego w. Witto, nie uspokoiwszy kunicy, iako o tym mam wiadomość od samegoż wjp. krayczego, żalącego się o podstępęk, więc zalecam wmci, gdyby przerzeczony nasz poddany zapłacił kunicę. Co wyraziwszy, piszę się x. superior Data takowa: d. 26 Marca 1764-o. Intytulacya listu: W Bogu wielebny, w Xsttusie bratu, prokuratorowi Audziejewickiemu. Który to takowy list, ad akta podany, iest do xiąg m r. W. przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 847, № ч. 7, л. 163.

36.

Удостовереніе, выданное Витебскимъ магд. магистратомъ проживавшему въ г. Полоцкѣ мѣщанину Ивану Головеню, о принадлежности его къ Витебскому ратушному вѣдомству, происхожденіи изъ стариннаго здѣшняго, почтеннаго рода и о личной его благонадежности. 1764 г. Мая 22.

Aktykacya listu testimonialnego, służącego sławetnemu Janowi Haławieni, mieszczaninowi Witebskiemu.
XIX

Roku tysiąc siedemsett sześćdziesiąt czwartego, mca Maja dwudziestego wtórego dnia.

Na urzędzie j. kr. mci magdeburskim ratusznym Witebskim, stanowszy oczewiście, sttny pan Jan Hala-wień ten list testimonialny ad akta ku zapisaniu do xiąg magdeburyi Witebskiey podał, w te słowa pisany: Symon Edward Thad. Milkiewicz, łow. w. W., sędzia po-graniczny, sędzia kapturowy, lantw. Witebski, oraz y cała rada magistratu miasta j. kr. mci Witeb-ska. Ponieważ doniesiono do nas, urzędu magdebur-skiego j. kr. mci Witebskiego, querymonia uczciwego, nieposzlakowanego, zdawna, z antidatow, mieszczanina miasta tego j. kr. mci Witebskiego, stto pana Jana Hoł-łowienia, ad presens mieszkającego w mieście j. kr. mci Połocku, żądającego testimonium dla dania sobie wiary w każdym mieyscu y urzędzie, zacyz, jako nam, ur-zędowi, dostatecznie iest wiadomo, wyznaiemy y nini-eyszym testimonialnym listem obwieszczamy, komu o tym wiedzieć będzie należało, iż wyż wyrażony pan Jan Hołowień, do juryzdykeyi naszej należący, zdawna, z antedata i dziadow y pradziadow mieszczanin y obywa-tel miasta tego Witebskiego, z osiadłości y posesysi swey wyzuty, z rządow Boga Naywyższego, iednak ia-kakolwiek posesyą maiący, w niczym nieposzlakowany, familij godney, zacney, rodzoney y urodzoney, uczciwey wychodzący, w mieście naszym Witebsku dotychczas kwitnącey. I dla tego ten nasz testimonialny list wy-dawszy, pro meliori fide et robore rękoma naszymi pod-pisawszy, z kancelaryi naszej wydać zleciliśmy. Akttum na urzędzie j. kr. mci magdeb. Witebskim, roku 1764-o, mca Maja 20 dnia. U którego to testimonium podpisy rak his verbis: Symon Edward Thad. Milkiewicz, łw. W., s. p. y kap., lantw Wit. Jan Iholnik, burmistrz Wi-

tebski. Antoni Pilecki, radca Witebski. Antoni Szyрма Szczyrbiński, komornik w-a Smoll., j. kr. mci sądowy pisarz m. Wit. Który to takowy zapis iest de xiąg m. r. W. przyięty y wpisany. Wypis wydany.

По оп. кн. № об. 847, № ч. 7, л. 172 и 173.

37.

Инвентарь имѣнія Кеймино, составленный къ купчей крѣ-пости на это им., данной земскимъ судьей Витебскаго воевод-ства Антономъ и женою его Констанцією ур. Карвицкою Лу-скинами Смоленскому подчашю Ивану Лапѣ, и ими же пред-ставленный, для явки, въ Витебскій магдебургскій магистратъ. Прежде всего, описана владѣльческая усадьба им. Кеймино, въ которой показаны разныя жилия и хозяйственныя строе-нія, въѣздныя ворота съ башнями и за мельницею церковь съ оградой, а затѣмъ поименованы принадлежащія къ этому им. 6, населенныхъ крестьянами, деревень: Рындево, Мацко-во, Конашево, Михнево и Зубино, съ объясненіемъ и быта крестьянъ. Крестьянская земля дѣлилась: по исполненію по-винностей, на, т. н., *тяглую* а) и *куничную*, а по измѣренію— на увологи (1 ув.=Русск. 19 дес., 1354 кв. саж., 7 фут. и 64½ д.). Съ увологи куничной земли крестьяне платили чин-ша вообще 40 злот. (1 злот. польск. въ 1766 г.=Руск. 16¼ коп. сер.), а съ тяглой 9 злот. и подымной (подворной) по-дати тѣ и другіе—по 1 злот. 15 грош., съ нѣкоторыми, впро-чемъ, и въ томъ, и въ другомъ случаѣ, исключеніями сообраз-но семейному и экономическому положенію того или другаго хозяина. Число душъ въ крестьянской семьѣ было 3—12, а рабочихъ лошадей у хозяина 2—35; случалось и такъ, что на двѣ увологи зем., при 7 душахъ семьи, была всего-то 1 ло-шадь. Общія повинности Кейминскихъ крестьянъ: куничные, кромѣ вышеозначеннаго чинша и подымныхъ, обязаны были, по указанію экономіи, какъ и тяглые, исполнять урочныя ра-боты и нести, т. н., подорожину, т. е. повинность на достав-ку куда слѣдуетъ экономической корреспонденціи; нѣкоторые

а) *Тялый*, отбывающій барщину, работающій скотомъ; *тяглицъ*, чиншевикъ; *тягло*, дань, оброкъ, чиншъ. Linde. T. I, Cz. I, str. 282.

изъ нихъ служили также и барщину по 2 дня въ недѣлю. А тяглые, кромѣ платежа чинша и подымныхъ, служили барщину съ уволокъ 4 д. въ нед.—мужчина 2 д. и женщина 2 д., исполняли урочныя работы, подорожину, мужскую и женскую стражу, молотбу и другія хозяйственныя отправления поочереды, стирали бѣлье и мыли овецъ, изготавляли крупу, бѣлили холсты, убирали огородные овощи, давали съ уволокъ, т. н., дяельные (въ видѣ благодарности) 1 солянку (1 сол.= $\frac{1}{6}$ бочки лит.=Русск. 12 четверик. и 2 гарн.) ржи и 1 сол. овса, 1 гуся, 2 курицы, 2 дес. яицъ, 2 копы (12 дес.) грибовъ, 2 тальки (мотка) нитокъ и, при урожаѣ, ягоды и орѣхи. Измѣненіе такого порядка отбыванія и количества повинностей зависѣло отъ усмотрѣнія владѣльца. Вообще же экономическое положеніе имѣнія представляется въ слѣдующихъ цифрахъ: на земляхъ собственно экономіи посѣяно было 80 солян. ржи, 110 с. овса, 8 с. ячменя, 15 с. гречихи, 4 с. гороху, 4 с. пшеницы, 2 с. льна и 1 с. конопли. Крестьянъ числилось всего об. п. 335, у нихъ лошадей 252, земли 53 увол., дымовъ (дворовъ) 57, барщины отбывали они муж. и женщ. 134 дня, получено съ нихъ—талежъ 66, грибовъ 66 копъ, яицъ 11 к., куръ 68, гусей 34, благодарственныхъ—овса 34 сол., ржи 34 сол., чинша 372 злот., подымныхъ одного раскладочнаго срока 66 злот.; кромѣ того, получ. аренды съ корчемъ и зем. долей 40 тал. бит. и подорожны, по цѣнѣ 10 бочекъ соли, 40 тал. бит., а всего аренды, чинша и подымныхъ 1265 зл. 25 грош. Наличная движимость экономіи: коровъ тельныхъ 2, яловыхъ 2, быкъ 1, телокъ сеголѣтнихъ 6, овецъ старыхъ 3, ягнятъ 3, коза съ козленкомъ и козломъ, свиней материхъ 2, боровъ 1, куръ 6 и пѣтухъ 1, разныя утварныя, хозяйственныя, пивоваренныя и винокуренныя принадлежности въ скудномъ также числѣ и видѣ. 1764 г. Мая 24.

Inwentarz przy prawie wieczystym na majątność Kiemin od ww. ipp. Łuskinow w jp. Łapie.

Roku tysiąc siedymset szeszdzieciąt czwartego, meca Maja dwudziestego czwartego daia.

Przedemno, Symonem Edwardem Thadeuszem Milkiewiczem, łowczym wdzta Witeb., sędzio pogranicznym y kapturowym, oraz lantwoytem Witebskim, od jw jp.

Jozefa z Dewoyny Solłohuba, woiewody Witebskiego, installowanym, y przed nami, burmistrzami, radczami, ławnikami y cało rado magistratu miasta j. kr. mei Witebska, na sądach magdeburiy zasiadaiącemi, comparando personaliter, ww ipp. Antoni y Konstancya z Karnickich Łuskinowie, sędziowie ziemscy wdzta Wittbo, inwentarz swōy, przy prawie wieczysto przedaźnym wielm. j. panu Janowi Łappie, podczaszem Smoleńskiemu, przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do xiąg magdeburji Witebskiey przyięty y wpisany. Ktōrego tenor sequitur estque talis: Inwentarz majątności Kieymina, w Witeb. y powiecie Orszan. sytuowany, przy prawie wieczysto przedaźnym, sub actu roku tysiąc siedymsetnego szeszdzieciąt pierwszego, meca Februaryi dziewiętnastego dnia danym y w ziemstwie wdzta Witeb. przyznany, od nas, Antoniego y Konstancyi z Kornickich Zaranowskich Łuskinow, sędziow ziemskich w Witeb., małw, przy podaniu w wieczysto possessyą w. jp. Janowi Łapie, podczaszem Smoleńskiemu, zporządzony in fundo teyże majątności Kiemina, z opisaniem dworu, gruntow, poddaństwa y ich powinności, należności. A naprzod opisanie samego dworu Kieminskiego: pro primo, brama wielka, wiezna; obapół świrnow dwa z zamkami wnętrznymi, drzwi na zawiasach z zaszczebkami, na drugiey kondygnacyi skarbcy dwa, drzwi na zawiasach z zaszczebkami, stolowanie z starczyc, gontem nowym pobite, bramy wrota na biegunach; od tey bramy po prawey stronie budynek mieszkalny, do sieni z ganku drzwi na zawiasach z zamkiem wnętrznym, z lewey strony izba z komoro, alkierzem y szpiżarnio, okien szklannych sześć dobrych, drzwi czworo na zawiasach, zamki wnętrzne, w izbie y pokoju co w komorze klamka y zaszczepka, piec zielony z kominkiem, naprzeciw z prawey strony stolowa z ko-

moro, okien cztery, drzwi dwoje na zawiasach, z zaszczebkami, piec krzyżowy, w sieniach kuchnia murywana z kominem, z kuchni komora dla złożenia kuchennych rzeczy, drzwi na zawiasach z zaszczebko, u tego budynku stolowanie z tarcie, dach gontem pobity, nowo reperowany; od tego budynku warzywnia w ziemi, zaszczebka, przy pogrzebie lodownia, drzwi, zaszczebka; przy lodowni świren duży na dwóch kondygnacjach, drzwi na zawiasach z zaszczebko, w spodnich drzwiach zamek wewnętrzny; przy tym drugi świren także na dwóch kondygnacjach, niżnie drzwi na zawiasach y z zaszczebko; od tego trzeci świren, drzwi na biegunach z zaszczebko, dach z dranie, dobre; od tych świrnow stajnia dobra wpuł z pomostem, jaśłami y wrotami dwoistemi, słomo pokryta, przy stajni wrota dobre, pokryte do browaru y nastaw; przy wrotach syrniki stary, drzwi z zaszczebko; przy syrniku świronek, drzwi zaszczebko; przy tym świronku mlecznik, na wierzchu syrniki, drzwi na zawiasach z zaszczebko; od tych budynek urzędniczy, do sieni drzwi na biegunie, po lewey stronie izba biała z komoro, okien szklanych cztery, piec szary z kominem, drzwi tak do izby, iako y komory na zawiasach, z klamko y z zaszczebkami, do piekarni drzwi na zawiasach, do komory na biegunie; z sieni do obory drzwi na biegunie; od tego folwarku, przy oborze piekarni dwie, posrzed sieni, z drzwiami y piecami; w oborze chlewów wszystkich, w kwadrat postawionych, osim, to iest, sześciennych cztery a kwadratowych cztery, z wrotyma y drzwiami dobrymi, słomo pokryte. Opisanie gumna: tokownie dwie z dwoma osieciami; punia, nowo postawiona, wielka, którey obapoł torpin czternaście; od tej puni punia druga sześcienna; przy tej trzecia punia także sześcienna; przy tej puni powieć; dalej czwarta

punia w ścian dziewięć; wrota w puniach y w tokowni zamczyste, dobre, z zaszczebkami, dachy dobre, słomo ukryte; ogrodzenie tak dworu, gumna, iakoteż y ogrodu wkoło zamiętem; od tegoż gumna y folwarku świrnow dwa dobrych z stolowaniem, drzwi na zawiasach, z zaszczebkami, między któremi wrota do gumna; od tych świronków, po bramie wieżney, wozownia z wrotyma dobrymi z zaszczebko, pomostem, słomo pokryte; z lewey strony tegoż folwarku, za wrotyma, browar z łaznio, w drzwi y wrot zaszczebki; przy browarze druga łaznia dla tarcia lnu, z sieniami; przy tymże browarze sadzawka y stawek; przy stawie młynek wieśni, ze wszelkim oporządzeniem; za młynem cerkiew a) z ogrodzeniem. W zmianach dwornych żyta na ten rok wysiano solanek osimdziesiąt; jarzyny wysiewa się—owsa solanek sto dziesięć, jęczmienia solanek osim, gryki solanek piętnaście, grochu solanek cztery, pszenicy solanek cztery, lnu solanek dwie, konopi solanka jedna.

Specyfikacya poddaństwa, gruntów, pod niemi będących, samych osob, koni, panszczyzni y daniny, od nich należących. Wieś Ryndziewo: gruntu włok trzynaście; Filip Hołowa, syn Sciepan, u niego synów dwa—Daniła y Iwan, córki Filipa dwie, dym ieden, kuniczego gruntu włoka jedna, koni czworo, czynszu złotych czterdzieście, podymnego złoty ieden y groszy piętnaście; Jakub Pułoracki, synów dwóch—Iwan y Chomka, przy nim brat Sciepan Pułoracki, u niego synów dwóch—Nikita y Ciemoszka, dymy żyłe dwa, gruntu całego włoka jedna, prihonu dni cztery, koni czworo, czynszu zł. dziewięć, podymnego złoty ieden y groszy piętnaście; Roman Łysionek, syn Pauluk, córka jedna, dymy

a) Интересно знать, существуетъ-ли эта церковь и въ настоящее время и кому она принадлежитъ.

żyłe trzy, kunicznego gruntu pułwłoki, pryhonu dni dwa, koni dwoie, czynszu zł. dwadzieście, podymnego groszy 27 y pułgrosza; Marko Malkowicz, u niego synow trzech—Ausiey, Marko y Chwiedor, mieszka z jp. Michałem Bernackim, szlachcicem, z którym wszystek dobytek po połowie, osob wieczystych pięć, dymow żyłych cztery, kunicznego włoka iedna, pryhonu dni dwa, czynszu zł. czterdzieście, podymnego złty ieden y groszy 15; Wasil Hołowa, kowal, synow 4—Jakub, Mikołay, Andrzej y Iwan, córek dwie, wszystkich osob 8, dymow żyłych 5, kunicznego gruntu włoka 1, koni 5, czynszu zł. 40, podymnego zł. 1 y gr. 15; Wisil Kapur Łyczkowski, córka 1, wszystkich osob 3, dymow żyłych sześć, gruntu ciałego włoka 1; Janko Husionek, synow 7, Kondrat, Maxim, Andrey, Mikita, Andrey, Apanas, [Karpa, córek 2, wszystkich osob 11, dymow żyłych 7, ciałego gruntu włoka 1, pryhonu dni 4, koni 4, czynszu zł. 9, podymnego zł. 1 y gr. 15; Lewon Czaban, mieszka przy matce, przy nim siostry dwie y braci stryiecznych dwóch—Wasil y Lukian Czabany, dymow żyłych 8, ciałego gruntu włoka 1, pryhonu dni 4, koni 3, czynszu zł. 9, podymnego zł. 1 y gr. 15; Piotrok Bondar, u niego syn Jakub, przy nim brat Illusza, dymow żyłych 9, gruntu ciągłego włoka 1, osob wszystkich 5, pryhonu dni 4, koni 4, czynszu zł. 9, podymnego zł. 1 y gr. 15; pustosz po wyszłym Sciepanie Bondaru z doli do arędy należy, włoka 1; Iwan Dziemanczuk, u niego synow dwóch zonatych y córek dwie; Wasil, u niego synow dwóch—Pauluk y Masiey y córek dwie, drugi Alexiey, u niego syn Sidor, osob 12, dymow 10, z gruntu ciałego włoka 1, pryhonu dni 4, koni 6, czynszu zł. 9, podymnego zł. 1 y gr. 15; Jermak Szalyha, synow trzech—Chwiodor, Danila y Wasil, dymow żyłych 11, osob wszy-

stkich 5, gruntu ciałego włoka 1, pryhonu dni 4, koni 3, czynszu zł. 9, podymnego zł. 1 y gr. 15; pułwłoki pustey do arędy z kontraktu przydano; włoka w zaścianku zostaje w pustoszy; do osiadłości tey wsi poddaństwa osob wszystkich 55, dymow żyłych iedynaście, pustego gruntu włok dwie y puł, kunicznego włoki 3 y pułwłoki, ciałego gruntu włok siedym, pryhonych dni 28, koni 35, czynszu zł. 194, podymnego zł. 14 groszy 12 y $\frac{1}{2}$; z teyże wsi ciałli z włoki daia żyta solankę iedną, owsa solankę iedną, gęś iedno, kurow dwoie, iaiec dwadzieście, grzybow kop dwie y dalsze ordynacyne posługi pełnią dawnym zwyczajem. Wieś Kuckowo, alias Borsuki: gruntu włok 4; Kazimierz Arasimow, syn Pauluk, córek dwie, u syna takze córek dwie, osopsia (osob ośm?), dym żyły ieden, gruntu kunicznego włoka 1, koni 5, czynszu zł. 30, podymnego zł. 1 y gr. 15; pustosz Romana Arasimowego, syn iego Iwan za pastucha we dworze, a iego syn Parfien służy u Kazimierza Harasimowego, osob 3, pustego gruntu włoka; Michałko Zawulko, szwagier Astap, u niego syn Mikołay, u Zaulki corka iedna, osob 6, dymy żyłe dwa, ciałego gruntu pułwłoki, pryhonu dni dwa, koni dwoie, czynszu zł. 4, podymnego groszy 22 y $\frac{1}{2}$; Hryszko Litwinow, syn Zmitrok, córek dwie, przy nim wdowa Matruna Litwinowa, u niey syn Wasil y curka iedna, dymow żyłych 3, osiadłego gruntu włoka 1, osob 8, pryhonu dni 4, koni 4, czynszu zł. 9, podymnego zł. 1 gr. 15; Hryszka Bierascień, synow 3—Atrachim, Michałko y Kastuś, córek dwie, dymow żyłych 4, gruntu kunicznego pułwłoki, osob onych siedym, koni troie, czynszu zł. 15, podymnego gr. 27 y $\frac{1}{2}$. W tey wsi wszystkich osob 32, dymow żyłych 4, gruntu pustego włoka 1, pryhonu dni 6, koni 14, czynszu zł. 58, podymnego zł. 4 y gr. 20; powinność nich takowa: ciałły

daje z włoki geś 1, kurow 2, jaiec 20, grzybow kop. 2, dalsze powinności, posługi pełnią zwyczajnie. Wieś Mackowo: gruntu włok 9; Kondrat Dzieman Szuk, synów dwóch—Jakub y Arciem, u Jakuba syn Zmitrok y curka iedna, Arciema córka iedna, dym żyły 1, gruntu ciahłego włoka iedna, osob onych 9, pryhonu dni 4, czynszu zł. 9, podymnego złoty 1 y gr. 15; Piatrok Patocki, u niego còrek dwie, osob 4, dymów żyłych dwa, przyiemnego pułwłoki, ciahłego gruntu pułwłoki, pryhonu dni dwa, koń ieden, czynszu zł. 9, podymnego zł. 1 y gr. 15; Sciepan Żarnosiek, syn Kondrat, còrka iedna, przy nim brat Stefan, u niego synów dwóch—Dziemian y Łauryn y còrek dwie, osob 10, dymów żyłych 3, ciahłego gruntu pułwłoki, dni pryhonych dwoie, konie 3, czynszu zł. 4, podymnego groszy 27 y $\frac{1}{2}$; Jakusz Bobylow, syn Iwan, u niego còrek 3, przy nim zdolnik Andrzej Siemionowicz, osob 8, dymów żyłych 4, ciahłego, gruntu pułwłoki, pryhonu dni dwa, koni 3, czynszu zł. 4, podymnego gr. 27 y $\frac{1}{2}$; Janka Bielezyk, synów dwóch—Andrzej y Dziemian, còrka jedna, przy nim braci dwóch—Roman, synów 2—Achrem y Janka, còrka 1, drugi brat niezenny Kondrat, osob 11, dymów żyłych 5, ciahłego gruntu włoka, pryhonu dni 4, koni 5, czynszu zł. 9, podymnych zł. 1 y gr. 15; Siemion Palityka, syn Isak, còrki 2, przy nim synowie Amiellan (sic), dymów żyłych 6, gruntu ciahłego pułwłoki, osob 6, pryhonu dni 2, konie 3, czynszu zł. 4, podymnego gr. 27 y $\frac{1}{2}$; Piatrok Palityka, synów 2—Marka y Filimon, curka 1, przy nim braci 4—Fioder, Dawid, Jarosz, Iwan y synowie Arsiem Palityka (sic), dymów żyłych 7, przyiemnego pułwłoka, ciahłego pułwłoki, osob onych 10, pryhonu dni 2, koni 5, czynszu zł. 9, podymnego zł. 1 y gr. 15; Jakim Kuzmionek, syn Jakim, osob 3, dymów żyłych 8, gruntu ciahłego pułwłoki, pryhonu dni

2, koń 1, czynszu zł. 4, podymnego gr. 27 y $\frac{1}{2}$; Kuprey Dziemianczuk, pasierzbów przy nim 3—Onufry, Chwiedos y Jakusz y pasierzbica 1, osob 6, dymów żyłych 9, gruntu ciahłego pułwłoki, pryhonu dni 2, koń 1, czynszu zł. 4, podymnego gr. 27 y $\frac{1}{2}$; Siemion Birula, synów 2—Siłka y Hryszka, curka 1, osob 5, dymów żyłych 10, gruntu ciahłego pułwłoki, pryhonu dni 2, koni 2, czynszu zł. 4, podymnego gr. 27 y $\frac{1}{2}$; Siemion Hrysz, còrka 1, przy nim pasierzb Jaska Reumowionek z sestro y còrko, osob 7, dymów żyłych 11, gruntu ciahłego pułwłoki, pryhonu dni 2, koni 2, czynszu zł. 4, podymnego gr. 27 y $\frac{1}{2}$; Pauluk Palitika, synów 2—Roman y Hryszka, còrka 1, dymów żyłych 13, gruntu ciahłego włoka 1, osob 5, pryhonu dni 4, koni 4, czynszu zł. 9, podymnego zł. 1 y gr. 15. W tey wsi wszystkich osob 88, dymów 13 (sic), przyiemnego gruntu włoka 1, ciahłego gruntu włok 8, pryhonu dni 32, koni 36, czynszu zł. 77, podymnego zł. 14 gr. 25; jeneralna powinność: z włoki żyta solanka 1, owsa solanka 1, geś 1, kurow 2, jaiec 20, talki 2, y grzybow kop. 2. Wieś Kanuszewo: gruntu włok 6 y $\frac{3}{4}$; Marcin Żyłkiewicz, krawiec, synów 2—Adam y Simion do woli aktora, dym żyły 1, gruntu ciahłego pułwłoki, Pietrok Jarsztynko, syn Ciemoszka, còrka 1, synówcow przy nim 3—Iwan, Arciem y Chwiedor, osob 7, dymów żyłych 2, gruntu ciahłego włok 2, koń 1, czynszu zł. 4, podymnego gr. 27 y $\frac{1}{2}$; Dziemian Illuchow, syn Jakub, còrka 1, u Janki syn Adam, przy nim żyje Arciem Zaleski, u niego syn Włas y còrka 1, osob 8, dymów żyłych 3, przyiemnego gruntu pułwłoki, ciahłego pułwłoki, pryhonu dni 2, koni 5, czynszu zł. 4, podymnego gr. 27 y $\frac{1}{2}$; Jasko Hrybacz, u niego còrka 1, osob 3, dymów żyłych 4, gruntu ciahłego pułwłoki, pryhonu dni 2, koni 2, czynszu zł. 4, podymnego gr.

27 y $\frac{1}{2}$, u tegoż oyciec Siemion Hrybacz z żoną, kalecy, starzy ludzie; Iwan Kondratow Koziół, przy nim brat starszy Jurka Koziół, siostry 2, osob 5, dymow żyłych 5, gruntu ciałego pułwłoki, przyhonu dni 2, koń 1, czynszu zł. 4, podymnego gr. 27 y $\frac{1}{2}$; Siemion Myczka, synow 3—Karniey, u niego syn Silko, Ciereszka y Amiellan, córek 2, osob 9, dymow żyłych 6, gruntu ciałego pułwłoki, przyhonu dni 2, koni 2, czynszu zł. 4, podymnego gr. 27 y $\frac{1}{2}$; Dzieman Marko, córek 2, osob 4, dymow żyłych 7, gruntu ciałego pułwłoki, przyhonu dni 2, koni 2, czynszu zł. 4, podymnego gr. 27 y $\frac{1}{2}$; Atrachim Myczko, syn Pauluk, córka 1, przy nim młka z córką, osob 6, dymow żyłych 8, gruntu pułwłoki, przyhonu dni 2, koni 2, czynszu zł. 4, podymnego gr. 27 y $\frac{1}{2}$; przy teyże wsi puścik do arędy z dołi, tamże zaścianek w puszczie, gruntu pustego włoki 2 y puł, w zaścianku pustego czwierć włoki. W tey wsi osob wszystkich 42, dymow żyłych 8 (sic), gruntu pustego włok 2 y $\frac{3}{4}$, ciałego włok 4, przyhonu dni 14, koni . . . , czynszu zł. 38, podymnego zł. 8 y gr. 15; powinność dalsza teyże wsi, iak y drugih ciałych ludzi tey maiętności. Wieś Mihnowo: gruntu włok 12; Marcin Michnowiec, przy nim braci 2 Hryszko y Leon y siostry 2, przy matce mieszkają, osob 6, dym żyłny 1, gruntu pułwłoki, koni 2, czynszu zł. 40 (sic), podymnego zł. 1 y gr. 15; Iwan Sokołowski, syn Benedykt, córka osob 4, dymow żyłych 2, gruntu kunicznego pułwłoki, koni 4, czynszu zł. 40 (sic), podymnego zł. 1 y gr. 15; Hryszko Michnowiec, brat Parchwien, przy nichże siostry y matka, osob 4, dymow żyłych 3, gruntu ciałego pułwłoki, przyhonu dni 2, koni 2, czynszu zł. 4, podymnego gr. 27 y $\frac{1}{2}$; Iwan Sibieka, synow 2—Roman y Pauluk, córka 1, wszystkich osob 5, dymow żyłych 4, gruntu kunicznego pułwłoki, koni 2, czynszu zł. 40

(sic), podymnego zł. 1 y gr. 15; Michał Trubieka, u niego syn Antoni y córka 1, przy nim brat Illusza, osob 5, dymow żyłych 5, gruntu pułwłoki, przyhonu dni 2, koni 2, czynszu zł. 4, podymnego gr. 27 y $\frac{1}{2}$; Piatrok Trubieka, u niego syn Mina, przy nim braci 2—Zachar y Pauluk, osob 5, dymow żyłych 6, ciałego włoki 2, przyhonu dni 2, koń 1, czynszu zł. 4, podymnego gr. 4 y $\frac{1}{2}$; Michałko Siemienowicz, synow 2—Alexiey y Iwan, córek 2, przy nim zięć Cierech Trubieka, u niego córka 1, osob 9, dymow żyłych 7, gruntu włoka 1, przyhonu dni 4, koni 3, czynszu zł. 4, podymnego zł. 1 y gr. 15; Lawryn Kowal, synow 2—Ciemoszka y Siemion, córka 1, synowiec Hryszko y dwie synowicy, osob 8, dymow żyłych 8, gruntu kunicz. włoka 1, koni 2, czynszu zł. 40 (sic), podymnego zł. 1 y gr. 15; Michałko Michnowiec, synow 2—Daniło y Roman, córka 1 y siostr 2, osob 7, dymow żyłych 9, gruntu kunicznego włoka 1, koni 4, czynszu zł. 40 (sic), podymnego złoty 1 y gr. 15; Andrzej Baranowicz, syn Jakub, y córka 1, osob 4, dymow żyłych 10, gruntu ciałego włoka, przyhonu dni 4, koni 3, czynszu zł. 9, podymnego zł. 1 y gr. 15; Jasko Trubieka, syn Macwiey, przy nim brat Wasil, u niego synow 2—Osip y Jozef, osob 5, dymow żyłych 11, gruntu ciałego włoka, przyhonu dni 4, koni 4, czynszu zł. 9, podymnego zł. 1 y gr. 15; Andrzej Michniewicz, przy nim braci 3—Kuzma, Maciey y Iwan, żyją przy matce y siostra przy nich, osob 6, dymow żyłych 12, gruntu ciałego włoka 1, przyhonu dni 4, koni 4, czynszu zł. 9, podymnego zł. 1 y gr. 15; Siemion Żarnosiek, syn Łukian, córek 2, przy nim synowiec Nikiper, u niego córka 1, osob 8, dymow żyłych 13, gruntu ciałego włoka 1, przyhonu dni 4, koni 2, czynszu zł. 9, podymnego zł. 1 y gr. 15; Iwan Kazamianka, syn Achrem, brat Ciszka, osob 4, dymow żyłych

14, gruntu ciałego włoka, przyhony dni 4, czynszu zł. 9, podymn. zł. 1 y gr. 15. W tej wsi wszystkich osob 76, dymow żyłych 14, gruntu pustego włoka 1, gruntu kunicznego włok 3 y $\frac{1}{2}$, ciałego włok 7 y $\frac{1}{2}$, dni przyhonych 30, koni 39; czynszu zł. 266, podymnego zł. 16; dalsza powinność tych poddanych, tak ciałych, iako y kunicznych, similiter iak y drugich wsi. Wieś Zubowo: gruntu włok dziewięć; Amiellan Kazamiaka, syn Siemion, osob 3, dym żyły 1, gruntu ciałego pułwłoki, przyhony dni 2, czynszu zł. 4, podymnego gr. 27 y $\frac{1}{2}$; Iwan Asiadacz, przy nim braci 2—Ulas y Wasil, osob 4, przyhony dni 4, dymow żyłych 2, gruntu ciałego włoka, koń 1, czynszu zł. 9, podymnego zł. 1 y gr. 15; Wasil Żarnosiek, synow 4—Hryszka, Chomka, Alexiey y Auchim, pasierzbow 2—Mikita y Iwan Piastuny, dymow żyłych 3, gruntu ciałego włoka 1, osob 8, przyhony dni 4, koń 1, czynszu zł. 9, podymnego zł. 1 y gr. 15; Kuzma Holowa, córka 1, przy niej braci 2—Janka y Iwan y siostra 1, dymow żyłych 4, ciałego gruntu włoka 1, osob 6, przyhony dni 4, koni 3, czynszu zł. 9, podymnego zł. 1 y gr. 15; Danił Sielezień, synow 2—Hryszka y Lewon, u Hryszki synow 2—Silka y Jaska, córek 2, osob 7, dymow żyłych 5, gruntu włoka 1, przyhony dni 4, koni 3, czynszu zł. 9, podymnego zł. 1 y gr. 15; Pietrok Żarnasiek, synow 2—Fwiodor y Roman, córki 2, pasierzb Hryszko Brychun, osob 7, dymow żyłych 6, gruntu ciałego pułwłoki, przyhony dni 2, koni 2, czynszu zł. 4, podymnego gr. 27 y $\frac{1}{2}$; Marko Maximow, synow 3—Jakub, Sciepan, Anisiey, córek 2, osob 7, dymow żyłych 7, gruntu ciałego włoka 1, przyhony dni 4, koni 3, czynszu zł. 9, podymnego zł. 1 y gr. 15; W tejże wsi wpuszcie zostaje gruntu włok 3. W tej wsi osob wszystkich 42, dymow żyłych 7, pustego gruntu włok 3, ciałego

gruntu włok 6, przyhonych dni 24, koni 13, czynszu zł. 53, podymnego zł. 9 y gr. 10; w tej wsi generalna powinność, iakie u drugich poddanych ciałych; arędy wszystkie dotąd inportowan (li?) bitych 40, podroszczyzny ogulnie dawali soli beczek 10, beczka po talarow 4, effieit talarow 40; te wszystkie importancye y powinności do dalszey dyspozycyi aktorow rezerwuie się. Summaryusz jeneralnego prowentu rocznego maiętnosci Kiemina. Denominacya wsi: Wieś Ryndziewo—dymow żyłych 11, gruntu włok 13, wszystkich osob 55, dni przyhonych 28, koni 35, czynszu zł. 94, podymnego zł. 14, żyta solanek 7, owsa, solanek 7, gęsi 7, kurow 14. Wieś Kuckowo—dymow żyłych 4, gruntu włok 4, osob 32, dni przyhonych 6, koni 14, czynszu zł. 58, podymnego zł. 4, żyta solankę 1, owsa solankę 1, gęsi 1, kurow 3, jaiec 30, grzybow kopa 1 y $\frac{1}{2}$, talka 1 y $\frac{1}{2}$. Wieś Mackowo—dymow żyłych 13, gruntu włok 9, osob 88, dni przyhonych 32, koni 36, czynszu (zł.?) 77, podymnego zł. 14, żyta solanek 8, owsa solanek 8, gęsi 8, kurow 16, jaiec kop. 2, grzybow kop. 16, talek 16. Wieś Kanaszewo—dymow żyłych 8, gruntu włok 6, osob 42, dni przyhonych 14, koni 15, czynszu zł. 38, podymnego zł. 6, żyta solanek 4, owsa solanek 4, gęsi 4, kurow 8, jaiec kopa 1, grzybow kop 8, talek 8. Wieś Michnowo—dymow żyłych 14, gruntu włok 12, osob 76, dni przyhonych 30, koni 39, czynszu (zł.?) 266, podymnego zł. 16, żyta solanek 7, owsa solanek 7, gęsi 7, kurow 15, jaiec kop 2, grzybow kop. 15, talek 15. Wieś Zubowo—dymow żyłych 7, gruntu włok 9, osob 42, dni przyhonych 24, koni 13, czynszu (zł.?) 54, podymnego zł. 9 y gr. 5, żyta solanek 6, owsa solanek 6, gęsi 6, kurow 12, jaiec kop 2, grzybow kop 12, talek danych 12. Talek danych wszystkich sztuk 66, grzybow danych wszystkich kop 66, jaiec wszystkich da-

nych kop 11, kurey danych sztuk 68, gęsi danych sztuk 34, owsa dziakielnego solanek 34, żyta dziakielnego solanek 34, podymnego na iedną ratę zł. 66, czynszu wszystkiego ogulnie zł. 372, koni ogulnie wszystkich 252, dni pryhonnnych męskich y białogłowskich 134, osob wszystkich oboiey płci 335, gruntu ogulnie wszystkiego włok 53, dymow wszystkich żyłych 57, arędy wszystkiey z karczem y dolney talarow bitych 40, podroszczyzny daia soli beczek 10, efficit bitych 40, summa summarum czyni z arędy y czynszow gołego grosza y podymnego in summa zł. 1265 y groszy 25, dico tysiąc dwieście szezdziest pięć. Powinność generalna poddaństwa Kiemińskiego—kuniczni płaco z włoki zł. 40, przytym służąc ony uroki podroszczyznę z listami, gdzie dwor ordynuię; ciahli słužo z włoki dni 4 pryhonu—2 dni męszczyzna, 2 dni kobieta, z czym dwor każe, także służą z onych uroki y podroszczyznę, dotego odprawuiąc straż męską y białogłowską, oraz młodzbę y inne gospodarskie opatrzenie koleyno, do mycia chust y owiec, do robienia krup, do bielienia płotna, do zbierania ogrodniny odbywaią, płaco także z ciahłej włoki czynszu, iak iest w liniach przy kożdym opisany, dając z włoki żyta dziakielnego solankę iedno, owsa solankę iedną, gęś iedno, kurow dwoie, jaiec dwadzieście, grzybow kop. dwie, talek dwie, jagody y orzechy, kiedy się urodzą. Dalszē aukeyonowanie wszelkich danin y pełnienia panszczyzny, czyliteż podług exigencyi uymnieyszenia onych, do woli, zdania y z rekognicyi samych w. ippm aktorom rezerwuie się y zachowuię; także pozyskanie po zeszyłych poddanych teyże maiętności Kiemina, uti w prawie wieczystym obloquitur, tymże w. ippm Łapom, qua aktorom, reservatur et conceditur. Spisanie obory y naczynia dwornego, in fundo teyże maiętności Kiemina zostawionej—krow cielných 2, jałowych 2, buhay 1,

ciałek tegorocznych 6, owiec starych 3, jagnięt 3, koza z kozłciem y kozioł, świń maciorek 2, kiernos 1, kokoszy 6, kogut 1; naczynie—stołow wszystkich budynkach 7, zydłow wielkich 2, stołkow małych 7, szafka w izbie folfarkowey, łózek wszystkich 5, cebrow 3, wiader 5, dzieży chlebných 2, doynie do doienia krów 2, necek 3, koryt dobrych 5, przetakow 2, stawow do tkania płótna 2, kadzi wielkich warzywných 2, kaduszka pomnieysza 1, beczek piwných 5, browarze czop brażny 1, spusnik do warzenia piwa 1, beczka wódkowa 1, trębica 1, nosatek do pędzenia wódki 2, wiadro do mierzenia gorzałki, czerpach 2, koryt 2, w świrnach do mier. zboż osmncha y połosmuchy sztuk 2, beczka do szypania zboża 1 y druga małecka, kadek 2, solanek 2, trębica 1, krobkow 2. Do którego to inwentarza wieczystego, przy prawie wieczysto przedażnym danego, przy uproszonych pieczętarzach, rękoma naszemi własnymi podpisuiemy się. Actum ut supra, w Kiemienie. U którego inwentarza, przy wyrznięciu kustodium y przyłożoney pieczęci w laku czerwonym, podpis rąk aktorow y wpp. pieczętarzow his verbis: L. S. Antoni Zaranowski Łuskinia, sędzia ziem. wdza Witeb. Konstancya Łuskinina sędzina ziem. w Witeb. Do takowego inwentarza oczewisto proszony pieczętarz, przy prawie wieczystym, od wipp. Antoniego y Konstacyi z Karnickich Zaranowskich Łuskinow danego jp. Janowi Łapie, podczaszemu Smolens., na maiętność Kiemin., podług prawa podpisuię się Stanisław Tadeusz Kirkor, podczaszy pttu Orszan. Oczewisto proszony pieczętarz od osob., wyżey wyrażonych, do tego inwentarza podpisuię się Antoni Kossow, mieczny w Witeb., stta Czern. Podług prawa proszony pieczętarz od wyż wyrażonych osob, do tego inwentarza podpisuię się Justyn Jerzy Szawernowski, skarbn. Kijowski, reyent ziem. wtta Witebskiego. Który to takowy, przy prawie wieczysto przedażnym na wieczność dany, inwentarz, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażone esoby zeznaniem, iest do xiąg miyskich maydebur. Witebskich przyęty y wpisany.

По оп. кн. № 06. 847, № ч. 7, л. 180—186.

38.

Полубовная сдѣлка Вит. мѣщ. Алексѣя Елаги и Литмана Лейбовича, о рѣшеніи тр. судомъ ихъ спора по доставкѣ изъ Витебска въ Ригу поташа, а изъ Риги въ Витебскъ коренныхъ товаровъ, табаку и кофе, — какъ док., указывающій отчасти на предметы торговли Витебска съ Ригю. 1792 г. Января 29.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt wtórego, miesiąca Januaria dwudziestego dziewiątego dnia.

...w mających się między nami sporach y pretensjach, jako to z strony mey, Jelaſi, dochodzenia na Litmanu Leybowiczu względem niezapłacenia pieniędzy za zwoskę z Witebska do Rygi jego pataszu, z Rygi do Witebska za przystawienie korzennych towarow, tobaki rulney, kartuzu, kawy, fraktu nieplacenia y dalsze pretesy; z strony mey, Litmana Leybowicza, o zamoczenie tabaki rulney, kartuzu, kawy, y drugich pretensyi, chcąc, dla lepszey w czas dalszy pomiędzy sobą spokoyności, rozmiarkować się... na sąd kompromisarski zgodziliśmy się...

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 831 и 832.

39.

Инвентарь имѣнія Русиново съ деревнею Горинецъ, или Горовецъ, составленный къ закладной крѣпости а), данной на это имѣніе ротмистромъ Оршанскаго повѣта Иосафатомъ и женою его Варварою ур. Войно Станкевичами, Орш. ротм., Францу Кацюковичу, срокомъ на 3 г., и представленный залогодателями Станкевичами, къ явкѣ, въ Витебскій магдебургскій магистратъ. Описана владѣльческая усадьба съ жилыми, хозяйственными и заводскими строеніями, садикомъ, а также съ хозяйственною и заводскою посудой и другими принадлежностями. Потомъ слѣдуетъ населенная дер. Горинецъ. Въ ней числилось крестьянъ м. п. 76 д., а дворовъ 23. Въ крестьянской семьѣ было 1—6 д. м. п. и у нея лошадей 1—6, а земли $\frac{1}{4}$ — $\frac{2}{3}$ уволоки. Каждая семья несла повинности: служила барщинъ, или пригоновъ, 2—5 дн. въ недѣлю, платила чинша 8—20 злот., подымной подати 1 зл. 10 $\frac{1}{2}$ гр.—3 зл. 10 гр. и подорожны 10—13 зл., давала по 1 $\frac{1}{2}$ —2 гуся, 2—4 куръ и 10—18 яицъ. Кромѣ того, дѣлались крестьянскіе сгоны: на запашку экон. полей подъ озимъ и подъ ярь 6, на вывозъ настоя подъ посѣвы 2, на покосъ въ видѣ урочной работы 2 сгон., съ тѣмъ, чтобы съ cadaго двора явился че-

а) По той же актовой книгѣ, на листахъ 208—210 записана и закладная крѣпость, данная 23 Апрѣля 1764 г. Станкевичами Кацюковичу на имѣніе Русиново въ суммѣ 2060 тал. бит.

ловѣкъ съ косой и выкошенное въ день сѣно должны были крестьяне убрать безъ особаго пригона, на своихъ дняхъ, а на сгоны являлись всеѣ, безъ изъятія, крестьяне деревни и со всеми своими лошадьми; для снятія же съ поля озимыхъ и яровыхъ хлѣбовъ выходили такъ же всеѣ люди съ серпами. Такимъ образомъ, было всего 12 сгоновъ и 2 урока, независимо отъ пригоновъ. Огражденіе экон. полей исполнялось крестьянами на своихъ дняхъ. Стража на молотѣбу отбывалась, съ пригона, 4 крест. поочередно, а почная въ экономіи — на крест. дняхъ, — за что дѣлались крестьянамъ уступки: поставка сѣтей, орѣхи и ягоды, которыхъ давать они уже не были обязаны. Чиншъ и подорощина платились одинъ разъ въ годъ, предъ Рожд. Хр., а [подымные въ два срока — мартовскій и сентябрьскій. Имѣвшіе пчелъ крестьяне давали владѣльцу или извѣстное количество меду въ натурѣ, или же по 1 злотъ съ улья. Бочарь, онъ же и войтъ, пользовавшійся $\frac{1}{2}$ увол. свободной земли, обязанъ былъ исполнять все бочарныя работы для экономіи, безъ особаго вознагражденія, а сапожникъ, также свободный, получалъ отъ пары сапоговъ и отъ пары башмаковъ по 1 шестаку. Такъ наз., *куницы* съ дѣвокъ, выходившихъ замужъ за мѣстныхъ крестьянъ, не взималось, а взимались только, т. н., *поклонные*; съ мѣстныхъ же дѣвокъ, брачавшихся въ чужой волости, владѣлецъ бралъ куничные, по своему ближайшему усмотрѣнію, сколько могъ выторговать (*wytargować*). Затѣмъ всехъ вообще, кромѣ вышеозначенныхъ, добавочныхъ повинностей, отбывалось и взималось въ годъ: барщины, или пригона, 76 дней, чинша 513 зл., подымныхъ 82 зл., подорожны 258 зл. 25 грош., аренды 200 зл., гусей 25, куръ 60 и яицъ 270. Всея же вообще земли въ имѣніи и деревнѣ по инвентарю не опредѣлено. 1764 г. Апрѣля 23.

Zeznanie—inwentarz.

Roku tysiąc siedymsett szesdziesiątt czwartego, miesiąca Junij.

Przedemną, Symonem Edwardem Thadeuszem Milkiewiczem, łowczym woiewodztwa Witto, siedzio pogranicznym y sędzio kapturowym, lantwoytem Witebskim o (d) jasnie wielmożnego jmei pana Józefa z Dewoynow Solłohuba, woiewody y woyta Witebskiego, instalowanym, y przed nami, burmistrzami, radcami, ławnikami y całą radą magistratu miasta j. kr. mei Witebska, comparens personaliter, wielmożny imci panowie Jozafat y Barbara z Woynow Statkiewiczowie, rott. ptu Orsza., ten swój inwentarz, przy prawie zastawnym wielmożnemu jmei panu Franciszkowi Kaciukiewiczowi,

rott. Or., przyznali, którego thenor sequitur estque talis: Inwentarz, przy prawie trzyletnim zastawnym, od nas, Jozefata Hylarego, względem starszeństwa małżeńskiego, a Barbary z Woynow, jako samey aktorki, dziewczeczki, z Zawierza Statkiewiczow, rotmistrzow pttu Or., w roku teraznieyszym tysiąc siedymset szeszedziesiąt czwartym, miesiąca Apryla dwudziestego trzeciego dnia, z opisaniem y wyrażeniem tak samego dworu, wszelkich budynkow, ruchomości y krescencij majątności Rusinowa, w wttwie Wtpskim leżącey, jakoteż wsi Horowca, poddanych z ich gruntamj, synami w wszelkim dobytkiem, sporządzony y temuż wjmci panu Kaciukowiczowi w trzyletnią possessio podany. Opisanie dworu Rusinowa: wjeżdżać na dziedziniec od wsi Horyncea, wrot żadnych niema; przy temże wjeździe, po prawą rękę, stania z iednych ścian, z jaśłami, wrotami dranicznemi, słomo kryta; opodal troche od stayni, także z prawey strony budynek stary bez przecinku (przysionku?) y nakrycia, do którego wchodząc drzwi tarczyczne na zawiasach, z zaszczepko, w samey izbie okien szklanych troie, piec z kafel zielonych, do izby komory służący kominek, wapnem pobielany, nad dach wyprowadzony, do komory drzwi z tarczyc, na zawiasach, z zaszczepko, okien w niey szkainnych dwoie, do bokowki także drzwi z tarczyc, na zawiasach, z zaszczepekami, okno szyrokie szklane jedne, piec mały ze starych kafel, z komineczkiem małym, wapnem pobielonym, z tey bokowki drzwi na dwor, na zawiasach, która bokowka y komora w szuły do izby przystawione, w tym budynku stol z tarczycy, podłoga z deszek, już stara, ten budynek cały ku ruinie już nachylony, podrebu y wiele reperacij potrzebuiający; od tego budynku w prawą stronę idąc, browar nowy ze dwuch (sic) ścian, bez nakrycia, bez hornow, przy tymże browarze

studnia nowa z kołowrotkiem okutym y z dwoma wiadrami na linie pieńkowej, także żelazem okutemi, tąż samą prawo strono zszedszy na doł, budynek nowy, do którego wchodząc do sien drzwi z deszek sosnowych, na zawiasach, z zaszczepko y zasowko żelaznymi, okno szklane jedne, do izby drzwi podwoyne, lipowe, stolarskiey roboty, z zaszczepekami y rączko do przymykania żelazną, na czterech zawiasach żelaznych, przy tych drzwiach uszaki, deskami lipowemi teyże stolarskiey roboty obfutrowane, w tey izbie piec z kafel zielonych, kominek czesiasty (sic) z blachą żelazną, pobielany, mularskiey roboty, okien dwoie szkła białego, sosnowe w drzewo opravione, robotą dobroz robioną, przy tych oknach uszaki, deskami lipowemi stolarską roboto ufutrowane, do komory drzwi takimże kształtem, jakie do izby, piec z kafel zielonych, okien dwoie, także, jak izbianą, w izbie y komorze stol tarczycna y posacka ceglana, z komory drzwi do sionek lipowe stolarskiey roboty, na zawiasach żelaznych, z zaszczepeką, kruczkiem y rączką żelaznymi, z tychże sionek drzwi jednę na dwor, drugie do apteczki, obie z tarczyc sosnowych, na zawiasach, z klamkami y zaszczepekami, kruczkami, żelaznymi, w apteczce okno jedne szklane, białe; s których sionek wyszedszy na dwor . . . idąc w prawo rękę tyłem budynku z obory drzwi do kuchni, z tarczyc, na zawiasach żelaznych, z klamko, w tey kuchni oknę jednę szklane, tudziesz po jedney stronie bokowka, do niey drzwi lipowe stolarskiey roboty, na zawiasach, z zaszczepeką y kruczkiem, w tey bokowce piecek z kafel zielonych, kominek wapną pobielany, z blacho żelazną, okien szkła białego dwoie, stol tarczyczna; między to bokówką y izbo pierwszą spizarnia, alias zehowannie kucharskie, do niey drzwi z tarczyc, na zawiasach, z klamko, po drugiey stronie

kuchni piekarnia warzywna, w której żoren para, drzwi do niej z tarczyc, na zawiasach, z klamką żelazną, z teyże kuchni sionki, w drugiej kuchni, w której okno jedne szklane, drzwi do nich niemasz, do piekarni zaś drzwi na zawiasach, z zaszczepko żelazną, okno w niej duże szklane, w obudwach tych piekarniach pieca piekarniane, między którymi takż zchowannie naksztalt spiżarni, drzwi do niej sosnowe z klamką żelazną, z teyże samey kuchni drzwi do pierwszych sieni jzbianych sosnowe, na zawiasach, z klamką żelazną, ten budynek dorem kryty wszystek; za tymże budynkiem stylu obora, w której chlewów trzy dużych, czwarty owczarny mały y słomo pokryte; od tegoż budynku nowego powracając nazad wgóre przez dziedziniec, naprzeci w starego budynku swironek mały, gontami pobity, do niego drzwi na biegunach, z zaszczepko żelazną, przy nim skarbiec duży, na dole podwójny, na gurze schowannie troie, to iest, postrzotku z bierwion, a po bokach deskami opierzono, do całego tego skarbcu drzwi czworo na zawiasach, z klamkami, do niego podrebu y reperacij wiele potrzeba; wtył tego skarbcu, za ogrodem, gumno, w którym tok z jedno osiecio y storpfami (или horpfami?), wrota podwójne, z dranie, ścian w nim pięć, słomo nakryty, tamże punia, słomą kryta, ściany dwie, tudzież punia stara, rozebrana, do której podrąb potrzeba; lodownia w polu, na gurze, do której drzwi na biegunach, z klamką żelazną. Przy budynkach okienic cztery, na zawiasach, z kruczkami żelaznymi. Za budynkiem starym ogródek, w którym porzeczki y agrest, tudzież y węgierki, y ieszcze małe wtył budynku nowego, z apteczko lilacik (sic), do niego drzwi na zawiasach żelaznych. Zpisanie różnego naczynia gospodarskiego y browarnego: beczek dębowych trzynaście, kadz dębowych pięć, ankarikow

cztery, czop jeden duży do zacierannie brah, w tym czopie obręczow pięć, zpuszczalnik jeden, w nim obręczow pięć, trąbnica jedna, żłukto jedno, czarpach dwie, leyki dwie, koryty dwa, łotokow dwa, krąk do nakryccia szopa słomiany jeden, szafa duża, malowana, na showannie sukien, ze wszystkim okuciem, obręczow czopowych dużych piętnaście, nasatki dwie, wiadry dwa, dzieży dwie, chlebnicy dziezurki dwie, piły dwie, tarczycznych, uszatkow dwa, toczydło kamienne, magle do wałkowania chust, dojonok dwie. Dalsza ruchomość y obora, oraz to wszystko, co tylko cirką fundum młści Rusinowa zostaje, tudzież zasiew żytny y jarzynny, w osobliwym reiestrze, ad invicem między nami popisaney, podano. Interea, ponieważ tak w sprawie, jako też w powinnościach inwentarzowi (wych) o dziewczkach zamaż jdących nie się nie namieniło, więc firmiter to się waruie, ażeby jmc pan possesor kunicy od tych dziewczek, które za poddanych Rysinowskich zamaż będą szły, żadney nie brać, oprócz z tego jednego pokłonu, jednak od jdących w cudzo włość zamaż wolno będzie co wytargować, podług słuszności. Wieś Horyniec: Andrzej Szyпка, synow czterech—Andrzej, Janka, Apanas y Scipan, brat Jakuta, synow dwoch—Jakub y Daniłko, koni czworo, gruntu trzecin dwoie, przyhonu dni cztery, czynszu złotych chesnaście, podymnego złotych dwa groszy dwadzieścia, podroszczynny złotych trzynaście groszy piętnaście, gęś jedna y puł, kury troie, jaiec osimnaście; Chwiedor Szubko, syn Pietrok, koń jeden, gruntu czwiertki dwie, przyhonu dni trzy, czynszu złotych dwanaście, podymnego złotych dwa, podroszczynny złotych dziesięć, gęś jedna, kury dwoje, jaiec dziesięć. Jsip Szupko, synow 3—Marcin, Alexiey y Kuryła, excypuie się za forysia Jarmoszka, koń 1, gruntu czw. 2, przy-

honu dni 3, jednostaynie służy, jak Fioder Szubko; Zmi-
trok Krywcow, braci 3—Siomka, Wasil y Michałko,
pszczoły jedne, koni 3, gruntu czw. 3, pryhonu dni 4,
czynszu zł. 18 y inne powinności; Prakop Chrisciel
pszczoły jedne, koni 3, gruntu czw. 2, pryhon y powin-
ności jak wyższy czyni; Chwiecko Winnik, synow 2—
Janko, który z żono precz wleka, y Hryszko, pasierzb
Pauluk Szydłowski takoz uciekł, koni 2, gruntu czw. 2,
pryhonu dni 3, czynszu zł. 12, podymnego zł. 1, podro-
szezczyny zł. 10, gęś 1, kury 2, jaiec 10; Piatrok Szyd-
łowski, syn Iwana, synow 3—Siomka, Sachon y Marko,
koni 6, gruntu czw. $2\frac{1}{2}$, pryhonu dni $3\frac{1}{2}$, czynszu zł.
15, podymnego zł. 2 gr. 15, podroszczyny zł. 15, gęś
1, kurow 4, jaiec 13; Piatrok Szydłowski, krawiec, syn
Janko, synowcow 3—Antoś excypowony, Ulas przy stry-
iu, pszczoły 1, koni 2, gruntu czw. 2, powinności jak
wyższy służy; Leon Łabacz, wychowaniec Mikito Chri-
sciel, wieczysty, Mikity syn Iwan, koni 4, gruntu czw.
2, powinność tak, jak wyższy; Leon Zubionek, syn Ar-
ciom, koń 1, gruntu czw. 2, pryhonu dni 2, czynszu
zł. 12, podymnego zł. 2, podroszczyny zł. 10, gęś 1,
kury 3, jaiec 10; Pauluk Chrisciel, syn Fiodor, brat
Michałko, koni 3, gruntu czw. 2, pryhonu dni $3\frac{1}{2}$,
czynssu zł. 14 y inne powinności wyższe; Pilip Sze-
rowski, synow 2—Sider y Nikiper, koń 1, gruntu czw.
1, pryhonu dni 2, czynszu zł. 8, podymnego zł. 1 gr.
 $10\frac{1}{2}$, gęś 1, kurow 2, jaiec 10; Abram Krysztoniowik,
koń 1, gruntu czw. 2, pryhonu dni 3, podymnego zł. 2,
podroszczyny zł. 10, gęś 1, kury 2, jaiec 10; Uscin
Krywcow, synow 2—Ihnat y Amillan, we wszystkim toż
samo, jak wyższy; Piotrok Zubionek, Cimoszka Kupo-
wany, Isak y Kuryło, koń 1, gr. czw. 2, powinność jak
wyżey mianowano; Cimoszko Szewiec, wolny, ma grun-
tu $\frac{1}{2}$ włoki, który y prawem excypowany; Harasim

Chrisciel, syuow 3—Mikita, Samuś y Hryszko, brat Ha-
uryło, syn Hauryły Fioder, koni 4, gruntu czw. 3, pry-
honu dni 5, czynszu zł. 20, podymnego zł. 3 gr. 10, pod-
roszczyny zł. 10, gęś 1, kurow 4, jaiec 18; Iwan Zu-
bionek, synow 3—Amillan, Sciepan y Ulas, u Amillana
synow 2—Wasil y Hauryło, koni 3, gruntu czw. 2, pry-
honu dni 3, czynszu złot. 12, podymnego zł. 2, podro-
szezczyny zł. 10, gęś 1, kury 2, jaiec 10; pułwłokę grun-
tu Sciepana Zubionka bédarskie y woytowskie; Fioder
Kuzin, synow 3—Jozeph, Leon, Andrzej, koni 4, gruntu
czw. 2, powinności tak, jak wyższy; Kandrasz Zubionek,
syn Alexiey, koń 1, gruntu czw. 2, powinności tak, jak
wyższy; Fioder Szydłowski, koni 2, powinności jak wysz-
szych; Cimoszko Zubionek, synow 4—Maxim, Kuziuto,
Janko y Isak, we wszystkim y w powinności jak Fio-
der Szydłowski; Onikiey brat Uscina Krywca, excypo-
wany, na usłudze nas samych, aktorow; pustosz w
końcu wsi podle Szublow y czwiertka miedzy
wsio teraz na dole oddana, do wolney dyspozycij y uży-
wania dworowi oddaie się. Ex primo latere: Summa pry-
honi dni 61, czynszu zł. 202, podymnego zł. 82 gro-
szy 20, gęsi 20, kurow 50, jaiec 220; secundus latus: z
podymnym na obie raty y pryhonu dni 15, czynszu zł.
60, podymnego zł. 10, podroszczyny zł. 30, gęsi 3, kur
10, jaiec 30, arędy od Żyda Arona na rok zł. 200; z
tych prowętow odtrąciwszy podymnego do kancelarij
Witebskiego na obie raty zł. 66 y groszy 13, jn sum-
ma wszystkich prowętow uczyni: pryhonu dni 76, czyn-
szu zł. 513, podymnego zł. 26 groszy . . . podroszczyny
zł. 258 gr. 25, gęsi 25, kurow 60, jaiec 270. Powin-
ności tych, wyż wyrażonych poddanych wsi Horynca:
czynsz, podymna y podroszczyna płacić, tudziesz gęsi,
kury, jayce dawać, takoz pryhon służyć powinni będa,
jak się wyżey w liniach wyraziło; przytym, na podięcie

gruntow na żyto z sochami zhonow 2, z bronami zhonow 2, na jarzyne tymże sposobem z sochami zhon 1, drugi z bronami zhon 1, na wywiezienie gnoiu w pole pod żyto zhon 1, pod jarzynezhon drugi, takoz na skoszenie sienożęci urokowano, to iest, urok tak się ma znaczyć, że co chłopi, wyszedszy po jednym z koso z chaty, za cały dzień skoszo, na swoich dniach tę siano, bez pryhonu na tę robote, maio sprzątnąć, a zhon ma być taki, iż wiele jest koni, ludzi w chacie, wszyscy na robotę dworną powinni stawać; takoz na żniwo z sierpami zhonow 2, na które wszyscy mają wychdzić, wiele siemi w chacie. In unum skomputowawszy, wszystkich zhonow maio wysłużyć 12 y urokow 2, nie potrącając w to żadnego dnia pryhonu. Sciany dworne, alias grodzenie zmian, chłopi na swoich dniach maio stawiać. Stroża ma być z pryhonu na młodzbo po czterech, koleyną, na noc (do) dworu na swoich dniach mają chodzić; za co jm ustępują się sieci, orzechi, jagody, których niepowinni będo dawać. Sciepanowi Zubionkowi postępuje się $\frac{1}{2}$ włoki gruntu wolnego, za co on powinien wszelką robote będnarsko dworowi robić y woytowską posługę pełnić. Notandum, iż ci poddani Horyńscy czynszy, podroszczyznę na rok przed Bożym Narodzeniem mają dawać, a podymne po dwa razy na rok, ratą Marcowe y Septembrowe powinni importować potyle, jak się w dniach napisano. Pszczoły, u kogo by się naydować miały, na woli dworowi oddaie się, czyto gotowiczny miód odbierać, czytzo po złotemu od pnia pszczoł brać. Nadstepcom Cimoszko y dalszym excypowanym zleca się zwierzchność dworowi Rusinowskiemu, jednakże za robote szefcowi jmé pan possesor ma płacić tak od pary botow, jako y od trzewikow po szostaku jednym. Do któregotoj nwentarza, przy prawie trzyetnim, zastawnym, wielmożnemi jmcu panu Francisz-

kowi Kaciukiewiczowi, rott. pttu Or., podanego, przy uproszonych imé panach pieczętarzach, rękoma naszymi własnymi podpisujemy się. Dat. w Rusinowie, roku tysiąc siedymsetnego szesdziesiąt czwartego, miesiąca Apryla dwudziestego trzeciego dnia. U którego jnwentarza podpisy rak his verbis: Jozafat Hilari z Zawierza Statkiewicz, rott. pttu Or. Barbara Statkiewiczowa. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wielmożnych imé panow Jozafata y Barbary z Woynow Statkiewiczow, rottm. Or., małłkow, do tego jnwerza, przy prawie zastawnym wielmo. jmc panu Franciszkowi Kaciukiewiczowi, rott. pttu Or., danego, podług prawa podpisuję się Matheusz Wankowicz, pods. Sm. Ustnie o oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażonych osob do tego jnwentarza podług prawa podpisuję się Jozef Żekowicz. Który to takowy inwentarz jest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 847, № ч. 7, л. 203—208.

40.

Произведенное Витебскаго магдебурскаго магистрата ратманами Федоромъ Сипкою и Мирономъ Симоновичемъ измѣненіе, оставшагося свободнымъ послѣ пожара, очевидно, городского участка земли, состоявшаго во владѣніи мѣщани Струнковой, лежащаго въ г. Витебскѣ, въ посадѣ Узгорскомъ. 1764 г. Іюня 22.

Lustracya placu sławetney Michałowej Strunkowej przez szlachetnych Theodora Sipki, Mirona Symonowicza, radnych miasta j kr. meci Witebska.

Roku tysiąc siedymset szesdziesiąt czwartego, mca Junij dwudziestego wtórego dnia.

Comparentes personaliter na urzędzie j. kr. mei magdeburskim ratusznym Witebskim, szlach. j. p. Theodor Sipko, Miron Symonowicz, radni miasta j. kr. mei Witebska, skrypt swój lustracyiny wymiaru placu sławetn. pani Michalowey Strunkowey ad akta xiąg mieyskich ratusznych Witebskich ku zapisaniu podali, którego thenor sequitur estque talis: My, Theodor Sipko, Miron Symonowicz, radcy miasta j. kr. mei Witebska, niżej podpisem rąk naszych wyrażeni, czyniemy wiadomo tym naszym lustracyinym zapisem, iż my, supra rzeczeni radni, będąc naznaczeni juridice od wjpana Symona Edwarda Thadeusza Milkiewicza, łowczego, sędziego pogranicznego, sędziego kapturowego woiewodztwa y lantwoyta Witebskiego, od jw. j. p. Jozefa z Dewoynow Sołłohuba, woiewody y woyta Witebskiego, stty Sanickiego, Eyszyskiego etc., pułkownika woysk j. kr. mei y Rzeczy Pospolitey, kawalera Orła Białego, ustallowanym, y całego magistratu miasta j. kr. mei Witebska, byliśmy naznaczeni, po konflagracie, dla wymierzenia placu sławetney pani Michalowey Strunkowey, y posadzie Uzhorskim sytuowanego, vigore praw dawnych. Zaczynam tedy, my, zszedszy ad locum in presentia wielm. jmei pana Antoniego Szyrmy Szczyrbińskiego, komor. Smol. y pisarza sądowego magdeburiy Witebskiey, wymierziliśmy: przez ulice przeciwko placu ww. j. pp. Roszkowskich, szyrzyni łokei Wileńskich dwadziesci siedym; z prawey strony graniczący z szlachetnym panem Authenazym Kozłowskim, radco Witebskim, ma w sobie dłużyni łokei Wileńskich pędziesiąt trzy y puł; z lewey strony graniczący z szlachetno panio Hopowo, ma w sobie dłużyni łokei Wileńskich pędziesiąt trzy y puł; z tyłu graniczący z placem Marmyżowskim, ma w sobie szyrzyni łokei Wileńskich dwadziescie siedym. A tak my, radni, będąc naznaczonemi do takowego wy-

mierzyszy vigore starych dokumentow, takowy wymiar do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich ku zapisaniu podaliśmy. Pisan roku tysiąc siedymsetnego szeszdziestą czwartego, miesiąca Jnija dwudziestego wtorego dnia. Który to takowy lustracyiny skrypt iest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. U którego to lustracyinego skryptu podpis rąk szlachetnych panow radnych his verbis: Theodor Sipka, radca j. kr. mei Witebska. Miron Symonowicz, radca j. kr. mei. Witebska.

По оп. кн. № 66. 847, № ч. 7, л. 201—202.

41.

Квитанція Вит. воев. хорунжія Николая Реуты, выданная евреямъ Витебскаго общества въ уплатѣ ими коробочнаго сбора. 1764 г. Іюля 5.

Aktykacya kwitacyi, od w. jp. Reutta, chor. w. W., żydom kahału Witeb. daney.

Roku tysiąc siedmsett szeszdziestą czwartego, mca Julija piątego dnia.

Na urzędzie j. kr. mei magdeburskim Witebskim stanowszy oczewiście żydzi kahału Witebskiego takowey, kwitacyiny skryptt, od wjp. Mikołaja Reutta, chor. w. W., dany, ad aktta ku zapisaniu podali, sequenti thenore pisany: Roku tysiąc siedmsett szeszdziestą czwartego mca Januaryi 31 dnia. Poradzywszy sie z kahalnymi Witebskiemi, z dzierżawy krobki, którym, za oddaniem mnie pieniędzy wszytkich, powrociłem wszytkie obligi, które od nich miałem na różnych summy, z któ-

rych kwituie y z xiaг eliminować pozwalam. Datt ut supra, w Drukowie. U tey kwitacyi podpis aktora his verbis: Mikołay Antt. Reutt, chor. w. W. Który to takowy skryptt, za wyż wyrażonym aktykowaniem, jest do xiaг magdeb. Wittch przyięty y wpisany.—Wypis wydany.

По оп. кн. № об. 847, № ч. 7, л. 97.

42.

Заемное обязательство, данное девятью старшинами Витебскаго еврейскаго общества, отъ имени своего и цѣлаго общества, Смоленскому крайчему, Тереспольскому эконому Ивану и женѣ его Бенедиктѣ Козейкамъ на 1100 тал. бит., занятыхъ на крайнія нужды цѣлаго еврейскаго общества, срокомъ на одинъ годъ, и обезпеченныхъ какъ личностію всѣхъ вообще евреевъ этого общества—настоящихъ и будущихъ ихъ женъ и дѣтей, такъ равно всякимъ ихъ имуществомъ—движимымъ и недвижимымъ, торговлею, лавками, товарами, синагогою съ молитвенными домами и коробочнымъ сборомъ. Причемъ предоставлено кредиторамъ Козейкамъ полное право, въ случаѣ неплатежа въ срокъ, самихъ должниковъ-евреевъ, женъ и дѣтей ихъ повсюду преслѣдовать, ловить, арестовать и подвергать заключенію даже частнымъ порядкомъ, ихъ дома, плацы занимать, лавки, торговлю, товары и всякую движимость забирать, грабить, арестовать, конфисковать, молитвенные дома и коробку опечатывать, не взирая ни на какія протекціи и извороты, словомъ поступить во всемъ по своему усмотрѣнію, и привлекать ихъ, должниковъ, во всякій судъ, рѣшенію коего и исполненію самаго рѣшенія они и подчиняются безпрекословно и безапелляціонно. 1764 г. Іюля 24.

Zeznanie zapisu obligacyinego, od żydow kahału Witebskiego danego ipp. Kozieykom, małm.

Roku tysiąc siedymsett szezdziesiąt czwartego, mea Julij dwudziestego czwartego dnia.

Przedemno, Symonem, Edwardem, Thadeuszem Milkiewiczem, łowczym wdztwa, lantwoytem Witeb., od wo jmei pa Józefa z Dewoynow Sollohuba, wdy Wttgo, sttar. San., Eyszys. etc, jnstallowanym, y przed nami, burmistrz., radcami, ławnik. y cało rado magistr. miasta j. kr. mei Witebska, na sądach magdeburyi w ratuszu zasiadaiącemi, stanowszy oczewiście, żydzi kahału Witebskiego, starsi, zapis swóy obligacyiny, dany imé pp. Janowi y Benedykeie z Michniewskich Kozieykom, kray. Smolen., małm., to iest, Chaim Senderowicz, Dawid Bloch, Leyba Abramowicz Łabkowski, Don Abramowicz, Jankiel Iekowicz, Mendel Hirschowicz, Marko Mowszowicz, Całko Faywiszowicz y Ella Szkolnik, przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do xiaг mieyskich magdeburskich Wittch przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony przyiowski, wpisać w akta zleciliśmy. Ktorego thenor sequitur estque talis: My, żydzi starsi kahału Witebskiego, jmieniem całego kahału Witeb., teraz y napotym w nim będących, y swoim in principali, Chaim Senderowicz, Dawid Bloch, Leyba Abramowicz Łabkowski, Den Abramowicz, Jankiel Iekowicz, Mendel Hirschowicz, Marko Mowszowicz, Całko Faiwiszowicz y Ella Szkolnik, tego kahału dziewięć osob za iedno, a iedna za wszystkie ręcząc, licząc, poczytając się, pod wszystkie, niżej wyrażone, wadya, zareki, poeny y obowiązki, dobrowolnie przez nas założone, submittuiemy się y wiadomo czyniemy każdemu, komuby o tym praesentis et futuri saeculi ludziom wiedzieć należało, tym naszym dobrowolnym, strictissimae jnscriptionis liquidi debiti obligacyinym zapisem, wielm. imé pp. Janowi y Benedykeie z Michniewskich Kozieykom, kray. Smolen., młm, ekonomom Terespolskim, danym na to, jż co my, wyż wyrażeni żydowie starsi kahału Witebs., na potrzebę całego kahału naszego, będąc pilno a gwałtownie

potrzebnymi summy pieniędzy, w takowej exyencyi naszej wzięliśmy, pożyczili y actu plenariae, rękoma naszymi odliczywszy, odebrali gotowej, rękodayney, a nie z żadnego kontraktu y przewodu urosłej summy, jn spetiae tysiąc sto talarow bitych, dobrej, starej, polskiej, tynfowej y szostakowej monety, licząc w talar bity tynfow sześć y szostak ieden, u zwyż pomienionych w. i. pp. Koziejkow, kray. Smolen., małw; którym imem samym y kożdemu, od imcw prawnie ten nasz zapis mającemu, mamy, powinni będziemy y tymże zapisem naszym strictissime ac firmissime opisujemy się y obowiązujemy oddać ac de plano wyliczyć razem spęlna, a nie ratami y częściami, takowoż dobro y żadnemu brakowi niepodległo, polską, staro moneto tynfowo y szostakową w roku, da Bóg, przyszłym tysiąc sedymset szездziesiąt czwartym, w dzień sttgo Józefa stta rzymskiego, dnia dziewiętnastego Marca przypadającego, na mieyscu pewnym, przy xiegach grodz. wtta Wttgo, niczym tego terminu, dnia y mieysca nie pochiebiając, ani ubliżając, aniteż żadnemi protekeyami pańskimi, także pierwszością dłużnych zapisow nie zasłaniając się, sub vadio trojakich zarek et poenis banitionum ac personalis infamiae. Dla czego, pro certitudine et pleniori exolutione tey summy wnosimy ewikcyą tak na same osoby nas wszystkich żydow kahalnych, principaliter na osoby naszą opisane, żon y dzieci naszych, tudziesz na domy, place, kromy, hadle, towary, ruchomości y substancye naszą, oraz na szkołę y przyszkółki naszą y na krobkę kahalno; a w niedotrzymaniu temu zapisowi y w nieoddaniu tey summy in termino, dajemy moc y pozwalamy, za tymże zapisem naszym obligacyinym, tak jako y za ultymarno konwikcyą, osoby naszą kahalną, żon y dzieci naszych na każdym mieyscu ścigać, łapać, sequestrować y w prywatney detencyi trzymać,

dwory, placy, do których liberam jnaequitationem pozwalamy y opisujemy, zaieżdżać, kromy, handle, towary, ruchomości wszelkie zabierać, grabić, aresztować y konfiskować, szkołę y korobkę pieczętować y we wszystkim aż do dość uczynienia temu zapisowi naszemu z osobami y wszystkimi dobrami naszymi podług naylepszego upodobania swego postępować y ordynować, a my jn contra temu zapisowi naszemu żadnych y nijakowych zwłok czynić, żadnemi protekeyami pańskimi zasłaniać się, ani onych używać nie mamy y niepowinni będziemy, jn super onych zrzekamy się y za nikczemne poczytamy; a (w) niedotrzymaniu, in ubiquinario foro ac subselio, pro qalibet adcitatione et ex quovis registro, etiam spraw termini tacti, bez żadnych paenitus dylacyi, beneficijs juris, rozprawę naznaczamy y opisujemy y pod wszelkie judicata, a za onymi y pod exekucyę urzędową, absque ulla renitentia et contraventione, subesse tenebimur, pod wyż opisanymi zarekami y poenami. I natośmy dali ten nasz dobrowolny, obligacyiny zapis, z podpisami rąk naszych y ww ipp. pieczętarzow, od nas uproszonych. Pisan roku tysiąc siedymset szездziesiąt trzeciego, mca Marca dwudziestego pierwszego dnia, w Witebsku. U którego to zapisu podpisy rąk aktorow, pohebreysku wyrażonych, his verbis: Chaim Szenderowicz (sic), Dawid Bloch, Leyba Abramowicz Łabkowski, Don Abramowicz, Jankiel Iekowicz, Mendel Hirszowicz, Marko Hirszowicz (sic), Całko Fabiszowicz, y Ella Szkolnik. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz starozakonnych, starszych kahału Witebskiego, Chaima Szenderowicza, Dawida Blocha, Leyby Abramowicza Łabkowskiego, Dona Abramowicza, Iankiela Iekowicza, Mendela Hirszowicza, Marki Mozeszowicza, Całki Fabiszowicza y Elli Szkolnika, w osobach ich y całego kahału Witebskiego, do tego obligacyinego zapisu na

summę rekodayno tysiąc sto talarow bitych, z jnkłudowano prowizyą, dobrej, polskiej starej, tynfowej y szostakowej monety, licząc w talar bity tynfow sześć y szostak ieden, wielm. imć pp. Janowi y Benedykcie z Michniewskich Kozieykom, kray. Smolen., małżakom, danego, z terminem oddania tey summy w roku, da Bóg, przysłym 1763 (sic), w dzień sttgo Józefa, stta rzyms., przy xiegach grodz. Wittch, sub poenis ac vadijs zarak, cum libera jnequitatione et evictione na osobach y wszelkich dobrach, szkole y korobee, do ktorego według prawa podpisuie się Justyn Jerzy Szawernowski. Ustnie o oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażonych żydow kahału Witebskiego do tego obligacyinego zapisu prawnie podpisuie się Antoni Szyrma Szczyrbiński, komor. Smolen., j. kr. mei sądowy pisarz magdebur. Wittki. Który to takowy obligacyiny zapis jest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 847, № ч. 7, л. 221 и 222.

43.

Обезпечительная запись тѣхъ же евреевъ Витебскаго общества, данная тѣмъ же гг. Козейкамъ, по случаю отсрочки послѣдними платежа того же долга 1100 тал. бит., за поручительствомъ свидѣтеля, Витебскаго градскаго судьи и намѣстника, Теофила Могучаго, на два мѣсяца, съ тѣми же прочими условіями и послѣдствіями въ самомъ строгомъ смыслѣ. 1764 г. Іюля 24.

Zeznanie zapisu assekuracyinego, od żydow kahalnych danego wielm. imć panom Kozieykom, małżakom.

Roku tysiąc siedymset szezdziesiąt czwartego meca Julij dwudziestego czwartego dnia.

Przedemno, Symonem Edwardem Thadeuszem Milkieviczem, łowczym, sędzio pogranicznym y sędzio kapturowym, lantwoytem Witebskim, od jaśnie wielm. jmei pana Józefa z Dewoyny Solłohuba, wdy Wttgo, star. San., Eyszis. etc., jnstallowanym, przed nami, burmistrzami, radcami, ławnikami y cało rado magistratu j. kr. mei Witeb., na sądach magdeburij w ratuszu zasiadającemi, stanowszy oczewiście, żydzi kahału Witebskiego, starsi, zapis swój assekuracyiny, dany ww. panom Janowi y Benedykcie z Michniewskich Kozieykom, krayczym Smolen., małm, to iest, Chaim Sindorowicz, Dawid Bloch, Leyba Abramowicz Łabkowski, Don Abramowicz, Jnkiel Iekowicz, Mendel Hirszowicz, Marko Mowszowicz, Całko Faywyszowicz y Ella Szkolnik, przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do xiąg mieyskich magdebur. ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jako my, urząd, ony przyiowski, wpisać w akta zleciliśmy. Którego thenor sequitur estque talis: My, żydzi starsi kahału Witeb., jmieniem całego kahału, teraz y napotym w nim będących, y swoim jn principali, Chaim Senderowicz, Dawid Bloch, Leyba Abramowicz Łabkowski, Don Abramowicz, Jankiel Iekowicz, Mendel Hirszowicz, Marko Mowszowicz, Całko Faywyszowicz y Ella Szkolnik, tego kahału dziewięć osob za iedno, a iedna za wszystkie ręcząc, licząc, poczytając y opisując się, pod wszystkie, niżej wyrażone, wadya, zareki, poeny y obowiązki, dobrowolnie przez nas założone, submittuiemy się y wiadomo czyniemy kożdemu, komuby o tym praesentis et futuri saeculi ludziom wiedzieć należało, tym naszym dobrowolnym, strictissime jnscriptionis assekuracyinym zapisem, wielm. imć panom Janowi y Benedykcie z Michniewskich Kozieykom, kray. Smolen., młm, danym na to, jż co my, wyż wyrażeni żydzi, starsi kahału Witebskiego, wzcieliśmy, pożyczili na nasz dobro-

wolny, strictissime inscriptionis obligacyiny zapis, sub actu roku tysiąc siedymset szezdziest trzeciego, mea Mar. dwudziestego pierwszego dnia dany, rękodayney summy tysiąc sto bitych y takową summę tymże zapisem naszym oddać y wypłacić w ru terazniejszym tysiąc siedymset szezdziestym czwartym, w dzień sttgo Józefa, stta rzymskiego, opisali się y obowiązali. Na którym terminie nie będąc my sposobnymi do oddania takowey summy, tedy uprosiliśmy u imć, z dobroczynnego respektu, prorogacyi terminu do sttgo Filipa Jakuba, stta rzymskiego, dnia pierwszego Maja przypadającego, w roku tysiąc siedymset szezdziest czwartym; na którym to terminie, firmiter ac strictissime ieden za drugiego ręcząc, opisując się y obowiązując, submittuemy się y obowiązujemy takową, przez nas pożyczono na wyż wyrażony obligacyiny zapis, summę tysiąc sto talarow bitych z przychodząco prowizyą oddać ac de plano wyliczyć, pod wszelkimi poenami y obowiązkami, w tym zapisie assekuracynym założonymi y opisanymi, który in omni aprobuemy, ztwierdzamy y kowfirmujemy; jn super, za nieoddaniem, quo casu, tey summy jn eo termino, liberam captivationem nas samych wszytkich osob, z wolnym sequestrowaniem y jncarcerowaniem, także liberam jnequitationem do dworow naszych, z wolnym konfiskowaniem substancyi, ruchomości y arestowaniem sum, towarow jn quovis loco, z pieczętowaniem szkół, przyszkółkow, kramow y eo tylo się imem zda y podoba, z nami y z dobrem naszym, takie ordynowanie y dysponowanie pozwalamy y opisujemy, y u każdego sądu y prawa, w niedotrzymaniu, rosprawę, bez dylacyi y apellacyi, ex termino tacto rozprawę naznaczamy y opisujemy y pod wszelkie judicata subesse tenebimur, podług cyrkumskrypcyi osobliwey, w obligu opisaney luculentius. I natośmy dali ten nasz dobrowolny,

obligacyiny zapis, z podpisami rąk naszych y imć panow pieczętarzow, od nas uproszonych. Pisan roku tysiąc siedymset szezdziest czwartego, mea Marca trzydziestego dnia. U którego to zapisu assekuracynego podpis rąk aktorow y imć panow pieczętarzow his verbis: Dawid Bloch, Leyba Abramowicz Łabkowski, Don Abramowicz, Jankiel Ickowicz, Mendel Hirschowicz, Marko Mowszowicz, Całka Fabiszowicz y Eyla Szkolnik Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od niewiernych żydow Leyby Łabkowskiego, Dawida Blocha, Dona Abramowicza, Jankiela Ickowicza, Mendela Hirschowicza, Marka Mowszowicza, Całki Fabiszowicza, burmistrzow a) y starszych kahału Wttgo, do tey dobrowolney assekuracyi na rzecz, we srzedzinie wyrażono, y opisanego, danego w. imć panom Janowi y Benedykcie z Michniewskich Kozieykom, kray. Smolen., małm, do którego, jako pieczętarz, podług prawa, jako paręcznik, podpisuję się Teofil Mohuczy, sę. y n. grodz. wtta Wttgo. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażonych żydow kahału Witebskiego do tego assekuracynego zapisu prawnie podpisuję się Antoni Szyrma Szczyrbiński, kom. Smolen., j. kr. meci sądowy pisarz magdebur. Witebski. mpra. Który to takowy assekuracyiny zapis jest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty. y wpisany.

По оп. кн. № об. 847, № ч. 7, л. 225 и 226.

a) Впервые упоминаются евреи въ числѣ членовъ Витебскаго магдебургскаго магистрата.

44.

Выданное Витебскими оцѣнщиками, по случаю неисправной поставки Смоленскими евреями купцу Петру Константиновичу пенки, удостоверение въ томъ, что въ томъ же году, у Смоленскихъ евреевъ, ими же, оцѣнщиками, и многими другими купцами покупалась въ Витебскѣ пенка по цѣнѣ 8—до 9 тал. бит. 1764 г. Августа 11.

Roku tysiąc siedymset szezdziest czwartego, meca Augusta jedynastego dnia.

Stanowszy oczewiście na urzędzie j. kr. meci magdebur. ratusznym Witebskim, jmc pan Piotr Konstantynowicz testimonium, do siebie wydane, ad acta xiąg mieyskich ratusznych Witebskich ku zapisaniu podał; którego testimonium thenor sequitur estque talis: My, Leon Pilecki, Kazimierz Łopata, Maxim Swirszczewski, Bazyli Białozor, kupcy, mieszczanie, obywatele miasta j. kr. meci Witebska, niżey podpisem rąk naszych wyrażeni, czyniemy wiadomo, komuby o tym wiedzieć należało, tym naszym testimonialnym skryptem, danym na to, jmei panu Piotrowi Konstantynowiczowi, jz to (co?) jmc u żydow Smolańskich Dawida Leybowicza zakontraktował bierkowcow pięki osimnaście, a u Berki Abelowicza bierkowcow dwanaście; na którą piękę wzięli wyż pomienieni żydzi pieniędzy, in super w roku tysiąc siedymset szezdziest trzecim, przed Wielkonoco, gołosłownie, kupieckim terminem. Przy którym to kontrakcie taka była umowa między stronami, że jaka będzie u kupcow Witebskich cena naynaostatnieysza, jako iuż na towar ostatni y od kupcow wybrakowany. Lecz tedy, za przedstawieniem tey pięki do Witebska, strona nie dowazyła się wszytkiey pięki. Lecz nam do tego nie należeć. A co zaś tknie się ceny, tedy my sami u żydow Smolańskich takowy towar piękowy kupowaliśmy,

tak my, jako y wielu kopcow Witebskich y w Witebsku, od samychż żydow Smolańskich przywiezioney, wyż wyrożonym roku, po bitych dziewięć, pułdziewiąta, a na resztę y po osim. Które to takowe testimonium, dla lepszey wiary y pewności, z kancellaryi j. kr. meci maydeburskiey Witebskiey, przy podpisie rąk naszych y przy pieczęci magdebur. ratuszn. Wttkiey, z podpisem rąk sądowych, wydaliśmy. Pisan roku tysiąc siedymset szezdziest czwartego, meca Augus. dziewiątego dnia. U którego to takowego zapisu podpis rąk aktorow, jako y sądowych osob, his verbis: Maxim Swirszczewski. Leon Pilecki. Bazyli Białozor. Kazimierz Łopata. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz, na rzecz, w niey wyrażono, od wyż wyrażonych osob, do tego testimonium podpisuję się Antoni Pilecki, radca Witebski. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wyż wyrażonych osob, do tego testimonium na rzecz, w niey wyrażono, podpisuję się Antoni Szyрма Szezyrbinski, komorn. Smolen., j. kr. meci sądowy pisarz maydebur. Witt. Który to takowy zapis iest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 847, № ч. 7, л. 231 и 232.

45.

Составленный и утвержденный полнымъ присутствиемъ Витебскаго магд. магистрата списокъ Витебскимъ купцамъ и мѣщанамъ, которые строго обязывались явиться 25 Ноября 1764 г., съ ручнымъ огнестрѣльнымъ оружіемъ, на парадъ въ честь непобѣдимаго, какъ выражается магистратъ, короля, имѣвшій быть подъ командою, назначеннаго тѣмъ же магистратомъ, ротмистра г. Витебска, Якова Смыка,—подъ опа-

сениемъ, за ослушаніе, штрафа въ 30 тал. а). Такихъ лицъ значится въ спискѣ: изъ сотни Слободской 21, Русской 21 и Узгорской 48, итого 90 чел. б) 1764 г. Ноября (ч. не означено).

Aktykacya regestru, ustanowionego na generalney sessyi magistratu j. kr. mei Witt., slachetnie urodzonemu jmé panu Jakubowi Smykowi, rotmistrzowi miasta j. kr. mei Witebska, służącego.

Roku tysiąc siedemset sześćdziesiąt czwartego, meca Nowembra.

Na urzędzie j. kr. msci magdeburskim ratusznym Witebskim, comparendo personaliter, szlachetnie urodzony jmé pan Jakub Smyk, rotmistrz miasta j. kr. mei Witebska, regestr, na generalney sessyi ustanowiony, ad akta ku zapisaniu do xiąg j. kr. mei magdeburskiej Witebskiej podał sequenti thenore pisany: Roku tysiąc siedemset sześćdziesiąt czwartego, meca Nowembra czternastego dnia. My, sąd j. kr. mei magistratowy Witebski, na generalney sessyi naszej ustanowionej, aby ciż panowie, w tym regestrze wyrażeni, z kupiectwa y pospolstwa, stawili sie na podpis, z ręczną strzelbo, dnia dwudziestego piątego, w mieście Witebsku, meca Nowembra, na aplauz y tryumff niezwycięzonego monarchi, pana naszego miłościwego, pod jeneralno komendę szlachetnie urodzonego jmé pana Jakuba Smyka, rotmistrza j. kr. mei miasta Witebska, od nas jnstallowanego, ze wszelkim uszanowaniem y posłuszeństwem. Sotnia Słobodzka: Antoni Loszko, Piotr Loszko, vacat, infirmitas. Antoni Suchar, Zmitry Sipko, Hrehorego Sipki

а) Очевидно, Витебляне неохотно участвовали въ этихъ парадахъ, если потребовалось налагать на непослушныхъ такой большой денежный штрафъ.

б) Ремесленные цехи обязаны были всегда имѣть вооруженіе.—Вып. XVIII, док. 132.—О Заручевскомъ и Задунавскомъ посадахъ здѣсь не упомянуто.

syn. Jan Zapolski. Paweł Filipowicz. Maxim Swirszczewski. Bazyli Zapolski, Michał Sipko. Theodor Zapolski, vacatt. Mateusz Waraxa. Jan Łopata. Roman Pietuch. Michał Amellanik. Paweł Swirszczewski. Antoni Szynkiewicz. Paweł Hałluz. Nikifer Leszcz. Jan Swirszczewski. Amellan Swirszczewski. Stefan Amellanik. Jan Amellanik. Jan Loszka. Sotnia Ruska: Bazyli Białozor. Andrzej Loszko. Jakub Czarnobrowka. Bazyli Sipko. Jan Sipko. Pirahowski. Kazimierz Łoppato. Daniel Amelianik. Paweł Myszaka. Paweł Sawicki. Kozma Dyman. Jozef Swirszczewski. Thomasz Ziekowicz. Alexander Hrehorowicz, przy chorągwi. Iozef Dyman. Daniel Koutar. Jan Azarkowicz. Michał Kozurko. Jsaka Potapowego synow dwa. Michał Pierepieczko. Sotnia Uzhorska: Leon Pilecki. Stefan Awierko. Awierko Romanowicz. Theodor Romanowicz. Mikito Romanowicz. Leon Pyrski. Dawid Turyna. Dawid Rynda. Parfien Marmyż. Jakub Rynda. Terenty Rynda. Alexy Kandryka. Jakub Strunka. Michał Hlinko. Pollin Turyna. Jan Wisocki. Symon Wisocki. Kazimierz Teraz. Barys Kandryka. Alexy Matusewicz. Kondrat Ilwicki. Jakim Tołocki. Harasim Matusewicz. Artemi Turyna. Spiryd, zięć Amosow. Bazyli Skorb. Jan Suchar. Antoni Hirczonek. Jan Pyrski. Nikifer Kotolowicz. Hrehory Kucharonek. Stefan Lochrens. Konstanty Maracz. Hrehory Wiszniewski. Jan Litwinko. Łukasz Tołocki. Hrehory Kniazik. Andrzej Turyna. Bazyli Turyna. Symon Suwar. Jakub Wołott. Bazyli Pawłowicz. Jan Lachowski. Piotr Lachowski. Stefan Szykinia. Kozłowscy dway bracia. Michał Sadko. Takowe osoby, w tym regestrze wyrażone, aby sami przez się stawali, nie zakładając się żadną, by naywiększą, obmowo, excepta vera jnfirmitate, moco y władzo generalney naszej sessyi nakazuiemy, obliguiemy y obowiązuemy y pod moc, władze y posłuszeństwo szlachetnie urodzonego

jmci pana Jakuba Smyka, rotmistrza j. kr. meci miasta Witebska poddaemy. A ktoby był przeciwny takowemu naszemu ustawieniu, ma y powinien jn instanti, ad instantiam cujusvis civis, za zakazem sądowym, do skarbu j. kr. msci ratusznego Witebskiego zapłacić talarow trzydzieście. Który nasz takowy edyktt uprzywilejowano ratuszno sądowo Witebską pieczęcią stwierdzamy y podpisujemy się. Dan na sądach w Witebsku, utt supra. U którego rejestru sądowego podpisy rąk, przy pieczęci, his verbis (LS): Symon Edward Thad. Milkiewicz, ł. w. W. s. k. lw. Jan Iholnik, bu. Serginsz Sipko, bu. Maciey Halluza, bu. Mikołay Smyk, ra. Pilecki, ra.

По оп. кн. № об. 847, № ч. 7, л. 270 и 271.

46.

Постановление Витебскаго магд. магистрата, последовавшее въ полномъ его присутствіи, по поводу предстоявшаго празднованія дня королевской коронаціи. Назначается ротмистромъ г. Витебска Яковъ Смыкъ, которому и поручается принять команду въ завтрашній день. Русскіе лавочники, при участіи евреевъ Витебскаго общества, обязываются выдать 100 фунт. пороху, подѣ штрафомъ 200 руб., а) а евреи, кромѣ того, 15 пуд. свѣчнаго сала (д. б. на плошки), 1 бочку вина и 4 бочки пива. На пивоваровъ и ихъ помощниковъ возлагается обязанность очистить улицы отъ ратуши до фарнаго костела. А какъ при парадѣ, торжествѣ и народномъ ликованіи слѣдовало произнести похвальные рѣчи, то произнесение таковыхъ поручено Фердинанду Смыку, по окончаніи богослуженія, у фары, Ивану Сишкѣ въ первыхъ воротахъ, Осипу Козлу и Григорію Галузѣ у воротъ ратушныхъ, наконецъ еще

а) Ясно опять, что Витебляне, по крайней мѣрѣ, очень многіе не сочувствовали этому торжеству.

Ивану Лешкѣ гдѣ—неизвѣстно. 1764 г. Ноября (дня не означено).

Aktykacya sessyi generalney miasta j. kr. meci Witebska.

Roku tysiąc siedymset sześćdziesiąt czwartego, meca Nowembra.

Na nrzędzie j. kr. meci magdeburskim ratusznym Witebskim, comparendo personaliter, kongres cały magistratt sądowy j. kr. meci magdeburyi Witebskiey, ten cessayiny (sessyiny?) listt ad akta wpisać przez szlachetnie urodzonego jmc pana Jakuba Smyka, rotmistrza miasta j. kr. meci Witebska, zlecili. Ktorego theonor sequitur estque talis: Roku tysiąc siedemsett szездзіаст czwartego, dnia czternastego Nowembra, ustanowienie sessyi generalney. Rotmistrz j. kr. meci miasta Witebska назнача się szlachetnie urodzony jmc pan Jakub Smyk, który ma munsztrować dnia jutrzeyszego. Moskalom kramarzom nakazuje się prochu funtow sto, pod wino zapłacenia rublow dwieście, na dniu osimnastym presentis. Żydzi kahału Witebskiego część expesu włożyć powinni y łoju wydać pudow piętnaście, miodu beczkę, piwa beczek cztery. Dla wyczyszczenia ulic, poczowszy od ratusza aż do fary, назначаі się sami browarnicy y onych pomocnicy. A że dnia koronacyinego parady, tryumpehy y applauzy byдъ powjnnny przy penegirikach, więc szlachetnych jehmcw panow Ferdynanda Smyka, przy skonczonym nabożestwie u fary, jmc pan Jan Sipko w pierwszej bromie, jmc pan Józef Kozieł, jmc pan Hrehory Halluza przy bromie ratuszneу, nakoniec, jp. Jan Loszko назначаі się do mow. Elekeya zupełnego magistratu we czwartek przed koronacyą niezwycięzonego monarchi byдъ powinna. Który

takowy edyktt my, sąd j. kr. meci miasta Witebska, nemine contradicente, uprzywilejowaną ratuszną Witebską pieczęcią stwierdzamy, approbuiemy y wydać z kancelaryi sądowej j. kr. meci Witebskiej jntymuiemy. Pisan w Witebsku, na sądach ut supra. U którego sessyinego listu, przy pieczęci, podpis his verbis: (L. S.). Symon Edward Thadeusz Milkiewicz, łw. W. s. k. l. W.

По оп. кн. № об. 847, № ч. 7, л. 272 и 273.

47.

Выданный Витебскимъ магдеб. магистратомъ, съ приложениемъ привилегированной городской печати, Якову Смыку листъ о единогласномъ избраніи его какъ полнымъ присутствіемъ магистрата, такъ и всѣмъ Витебскимъ купеческимъ и мѣщанскимъ обществомъ, въ потомственное званіе ротмистра г. Витебска, съ тѣмъ, чтобы онъ, принявъ главную команду надъ здѣшними купцами и мѣщанами, явился тутъ же въ день предстоявшей коронаціи непобѣдимого, какъ выражается магистратъ, короля, 25-го Ноября, на парадъ и показалъ опытъ дѣйствія ручнымъ огнестрѣльнымъ оружіемъ по всѣмъ правиламъ военной тактики. 1764 г. Ноября (числа не означено).

Aktykacya, alias zeznanie konsensu na rotmistrzowstwo miasta j. kr. meci Witebska, szlachetnie urodzonemu jmc panu Jakubowi Smykowi, rotmistrzowi j. kr. meci, danego.

Roku tysiąc siedemsett sześćdziesiąt czwartego, meca Nowembra.

Na urzędzie j. kr. msci magdeburskim ratusznym Witebskim, comparendo personaliter, w jmc pan Jakub

Smyk, rotmistrz miasta j. kr. msci Witebska, ten konsens, sobie służący na też rotmistrzowstwo j. kr. msci Witebskie, od w. jmp. Symona Edwarda Thadeusza Milkiewicza, łowczego, sędziego kapturowego wa Witto, sędziego pogranicznego y lantwoyta Witebskiego, od jwjp. Józefa z Ursynow Dowoynow Sołłohuba, woiewody y woyta Witto, Sanickiego, Eyszy etc. stty, jnstalowanego, oraz od prześwietnego szlachetnego magastratu, szlachetnie urodzonych jmc panow burmistrzow, radzcow, ławnikow y całej rady sądow j. kr. meci magdeburyi Witebskiej, tudzież kupiectwa y całego pospolstwa miasta j. kr. meci Witebska, zgodnie, jednostaynie, na potomne czasy, na też rotmistrzowstwo, wyż wyrażonego, szlachetnie urodzonego w. jmc pana Jakuba Smyka, rotmistrza j. k. meci miasta Witebska, obranego, ad akta xiąg j. kr. meci magdeburyi Witebskiej ku zapisaniu podał. Którego thenor sequitur konsensu estque talis: Lantwoyt, burmistrze, radzey, ławnicy y cała rada sądow j. kr. meci magdeburskich miasta Witebska, z zwierzchności j. kr. msci a władzy naszej sądowej magistratowej Witebskiej, obieraemy zgodnie y uchwalamy jednostaynie szlachetnie urodzonego jmp. Jakuba Smyka, qua virum capacem hujus functionis, bydz rotmistrem j. kr. meci miasta Witebska. Który jmc, mając generalno komende nad kupiectwem y pospolstwem, z onemi sie ma stawac y popis dac z ręczney strzelby, według wszelkiego moderunku rycerskiego, w mieście w Witebsku, dnia dwudziestego piątego Nowembra koronacyi, mającey się odprawować na honor niezwycięzonego monarchij, nayiasnieyszego króla, pana naszego miłościwego. Który takowy kredenss jure reali rotmistrzowstwa wolno elekeyą obranemu, szlachetnie urodzonemu jmc panu Jakubowi Smykowi, przy pieczęci uprzywileiowaney magdeburskiej Witebskiej

ztwierdzamy approbuiemy y wydać z kancelaryi j. kr. mei sądowey ratt. Wittey jntymuiemy. Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedmsett sześćdziesiąt czwartego, meca Nowembra czternastego dnia.

По оп. кн. № об. 847, № ч. 7, л. 274 и 275.

48.

Выданный Шкловским магдебург. магистратомъ тремя тамошнимъ евреямъ паспортъ, въ коемъ удостовѣряется, что они ѣдутъ съ нѣкоторыми Московскими товарами, приобретенными въ Шкловѣ именно съ китайкою, холстомъ и шерстью изъ края здороваго и что самые товары эти не заражены а). 1771 г. Января 5.

Aktykacya paszportu żydow Szklowskich, Szlomy Chaimowicza y Chaima Mejerowicza.

Roku tysiąc siedmsett siedmdziesiątego pierwszego, msca Januarij piątego dnia.

Stanowszy oczewiście na urzędzie j. kr. mei magdeburskim ratusznym Witebskim, starozakonni Szloma Chajmowicz y Chaim Meierowicz, żydzi y obywatele Szklowscy, paszportt, sobie dany z Szklowa, ad acta xiaг mieyskich ratusznych Wittebskich ku zapisaniu podali. Którego thenor sequitur esttque talis: Woytt, burmistrze, radcy, ławnicy magdeburiy j. kr. mei Szklowskiey, wszem wobec y koźdemu zosobna, in distincto culto ac veneratione, przy nayniszey demisij sądowey, do wiadomości, iż starozakonni Szloma Chaimowicz y

а) Очевидно, въ то время свирѣпствовала гдѣ-то эпидемія.

Chaim Mejerowicz, obywatele Szklowscy, z furmanem Gierszonem Mejerowiczem, takoz żydem, obywatelem Szklowskim, jadą na dwojgu koniach, iednych parokonnych, a drugich o iednym koniu, mając nieco towaru Moskiewskiego, w Szklowie nabytego, signanter: kitaju, płotna, wełny; którzy iadą s zdrowego y towar żadney effekcij niepodległego kraju. Presentibus testando, dla większego dowodu, przy uprzewilowaney urzędowey pieczęci mieyskiey, rękoma naszymi podpisuiemy się. Pisan w kancellarij magdeburiy j. kr. mei Szklowskiey, roku tysiąc siedmset siedmdziesiątego, msca Xbra dwudziestego szóstego dnia. U którego to paszportu podpisy rąk his verbis: Jakub Orzeszkiewicz, woytt miasta j. kr. mei Szklowa (LS). Antoni Stachorski, pisarz magdeburiy miasta j. kr. mei Szklowa. Który to takowy paszportt iest do xiaг mieyskich ratusznych Wittebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 70.

49.

Запись, данная Витебскимъ воеводичемъ Казиміромъ Огинскимъ Витебскому мѣщанину Павлу Горбку, въ такомъ смыслѣ. Этотъ Горбокъ поселился въ новомъ городѣ Варшавѣ а), основанномъ Огинскими въ имѣніи своемъ Велешковичахъ Витебскаго воеводства. Вслѣдствіе чего, Казиміръ Огинскій, надѣливъ Горбка землею въ новомъ городѣ и виѣ онаго, потомственно освобождаетъ его отъ всякихъ повинностей, за изъятіемъ лишь инвентарныхъ платежей, съ правомъ, притомъ, отчужденія Горбкомъ своихъ построекъ

а) См. Истор.-юр. мат., вып. XVIII, докум. 64 и 65.

тому угодно, но только съ непремѣннымъ оставленіемъ оныхъ на мѣстѣ. 1771 г. Февраля 12.

Aktykacia dokumenta jasnie wielmożnego jmcі Marcina (sic) Ogińskiego, wojewody Wittepskiego.

Roku 1771, mca Februarii dwunastego dnia.

Stanowszy oczewiście na urzędzie jego krulewskiej mości, w magdebuskim ratusznym Witepskim, sławetny pan Joachim Koscieniewicz dokument, sobie służący, ad akta xiąk mieyskich ratusznych Wittebskich ku zapisaniu podał yn eum tenorem pisany: Kazimierz z Kozielska Ogiński, wojewodzie Witepski, wiadomo czyni kuźdemu, teraz y w potomne czasy wiedzieć należącemu, tym moym dobrowolnym, nigdy nieporuszonym zapisem, sławetnemu panu Pawłowi Harpkowi, obywatelowi miasta jego krulew. mości Wittepsko, teraz mieszkającemu w majątności mey wieczystey, w Warszawie, w nowym mieście, danym na to, iż spomieniony Paweł Harpko, na pulplacu rynkowym dom mający y dwa płacy w ulicy Pożeckiey, na gumno dodanym gruntem polowem z morgow według miary dawniejszey, płata czynienia podług specyfikacij inwentarza,—którego to pana Paula Harbka, chcąc ia, Ogiński, wojewodzie Wittebski, iak przy exprymowanych placach, gruntach, polankach, morgach i podatkach (budynkah?) wszelkich, własnym kosztem onego zadudowanych, iako też samego, iako wolnego narodu człowieka, tudzież żony y successorow onego, przy wszelkiej wolności zachować, do posługi dwornej, do moszczenia mostow, do sypania grobli, okrom gwałtowney potrzeby ratunku, nie ma być pociągany, naglony, tym moim zapisem waruie i ubezpieczam, iż wspomnionego nieraz Pawła Harbka, żone y successorow iego do żadnych przez placeniem (procz placenia?)

sposobem, wyż wyrażonym, powinności, posług niema czynić, ani pociągany ma być, ja sam, depędujący odemnie, ani successorowie moj po mnie, żadnym sposobem, pretextem pociągać, naglić inwentarzami, czyto przy wieczystych prawach, odemnie dawać się mogących, eciam w sposob zasiedzenia dawności ziemskiej, jako wolny człowiek zachowuie się, żona i. successorowie; owszem, znaiąc być Pawła Harbka i successorow onego za wolnego narodu ludzi, choć by szynkiem, handlem chciał bawić się. Pro reliquo, ieśliby sie temu Pawłowi Harbkowi, żonie lub successorom iego w tym mieście mieszkanie nie upodobało, tedy daie moc y pozwalam budynki komu chcąc zbyć, dać, przedać, zastawić, zamieniać, zaarędować, a samemu, zenie, successorom gdzie chcąc wynieść, mieszkanie maiąc, bez żadnych odemnie prepedycij, jnterosowania się; to tylko waruie, aby z tego miasta budynki znoszone nie było, a tego wszystkiego iako się wyż namieniło, ia, pom nie będące nienaruszenie dotrzymać mam i powinni będą. Datt w Warszawie, roku 1753, miesiąca Junij dziewiątego dnia. U którego dokumentu podpis ręki aktorow his verbis: Kazimierz Ogiński, wojewodzie Witbski (L.S.). Który to takowy dokumentt iest do xiąg mieyszkich ratusznych Wittebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 7 и 8.

Привилегія, данная 1 Февраля 1718—17 Марта 1724 гг. Витебскимъ кастеляномъ Мартіаномъ Огинскимъ всѣмъ мѣщанамъ и разнаго званія людямъ, желающимъ поселиться въ
XIX 24.

городъ, подъ названіемъ Новый-Городъ, основанномъ имъ, Ог., въ имѣніи своемъ Варшавѣ, или какъ выражается на слѣдникъ его, Игнатій Огинскій, въ Русской Варшавѣ (б. Велешковичи) а), состоящемъ въ Витеб. воев., на самой Русской границѣ. Жителямъ этого новаго города даются слѣдующія права и льготы: каждый, поселяющійся въ городъ, освобождается на 12 л. отъ всякихъ экономическихъ и казенныхъ платежей и повинностей, за исключеніемъ лишь насыпки мельничной плотины, а по истеченіи этого льготнаго срока платить ежегодно отъ своей городской усадьбы по 1½ тал., уличныхъ по 1 тал. и отъ cadaго локтя (1 лок. лит.=2.131,530 Русскихъ фут.) земли подъ лавками и сараями по 7½ грош. (въ 1676 г. 1 гр. лит.=0,94 Русск. коп. сер.); отводится ему тамъ, по примѣру г. Рудни, и подъ нашу участокъ гор. земли съ 3-лѣтн. только льготою отъ повинностей, послѣ же 3-л. производить онъ чиншевой платежъ въ экономію, какъ и въ Руднѣ; предоставляется ему право торговли всякими товарами безпошлинно; съ торговли виномъ и пивомъ, по истеченіи льготнаго срока, платить питейный сборъ, подъ названіемъ *капцины* б), какъ въ г. Микулинѣ, причемъ двор. экономія, съ своей стороны, ни кабаковъ открывать, ни товаровъ своихъ мѣщанамъ навязывать тамъ никогда неправо, развѣ бы кто изъ мѣщанъ согласился на это добровольно; устанавливается въ городѣ 2 торгова въ недѣлю—по Воскресеньямъ и по Средамъ, а ярмарокъ въ годъ 4-о Срѣтенъ, Ивановъ, Спасовомъ и Михайловомъ дняхъ по Русск. календ., съ вольною торговлею тогда мѣщанамъ и прїѣзжимъ людямъ; свои постройки мѣщане могутъ отчуждать на томъ же правѣ, какимъ сами пользуются, а въ спорныхъ между собою дѣлахъ въправѣ приносить на экономію жалобы самому Огинскому; близъ самаго города отводится участокъ земли для священника, который и обязанъ имѣть тамъ, вблизи церкви, свое постоянное пребываніе. 1771 г. Февраля 12.

Aktykacia przywileju jw. jmei pa Ogińskiego, kasztelana Wittebskiego.

Roku tysiąc siedemsett siedemdziesiąt pierwszego, msca Februarij dwunastego dnia.

а) См. Истор.-Юрид. матер., вып. XVIII, док. 65.

б) По закону Сигизмунда Августа *капцину* слѣдовало платить—отъ меду копа грошей, отъ пива столько же, отъ водки 30 грош.

Stanowszy oczewiście na urzędzie jo kr. me magdeburskim ratusznym Wittebskim, j. pan Joachim Koscienicz przywilej jw jmei pana Marciana Ogińskiego, kasztelana Wittebskiego, ad acta xiąg mieyskich ratusznych Witebskich ku zapisaniu podał, in eum the-norem pisany: Marcian Michał z Kozielska Ogiński, kasztelan Wittebski, Borysowski, Przewalski, Babynowski ett ett starosta, wszem wobec i każdemu zosobna, komuby wiedzieć przynależało, donosze do wiadomości, iż, fundując w maiętności moiey wieczystey Warszawie, w wojewodztwie Wittm leżącey, miasto, nazywaiące się Nowe-Miasto, na pograniczu Moskiewskim, tym moim przywilejem bierącym się na osiadłość mieszczanom i różney kondycij ludziom tako wolność i postanowienie waruie. Najprzod daie onym slobody na latt dziesięć, po sobie idących, które latt dziesięć każdemu od wzięcia iego na placach tego miasta osiadłości rachować się mają; którym wszelkie handle i targi prowadzić, szynki wszelkich napojow trzymać, gorzałki, piwa, miody robić, przedawać, w kramach siedzieć, łokciem i kwartą mierzyć, lubo iakim kto sposobem ku pożytkowi swemu przepemoże, wolno ma być onemu, bez żadnych z placow mieyskich aż do wyiścia slobody powinności; a po wyiściu slobody, z placu rynkowego, osiadłego każdy mieszkaiący talar bity ieden i czteré talara srebrnego, zalicznego talar bity ieden grubey talarowey monety placić będą powinni, nie pociągając onych do żadney powinności, dwornej roboty, ani pryhonu, krom zasypania grobli młynskiej, do którego wychodzić lub na swoim mieyscu wysyłać mieszczenie i żydzi, czasu tego potrzeby, powinni będą. Którym to mieszczanom gruntow pasznych, takie, jakie są w Rudni mieyskie, w polu Nowego-Mista wymierzyć rozkazałem. Których włok gruntow pasznych

słobody latt trzy wysiedzieć, bez wszelkiej powinności, mają mieć wolność i każdy trzymający; a po wyściu latt trzech słobody, z tych gruntów pasznych włochnych powinność taka wnosić powinni będą, jako Rudnianscy mieszczanie wnoszą do dworu pańskiego. Po zapłaceniu którego czynszu z placow mieyskich, gruntów pasznych, mają mieć wolność wszelkiego handlu, wyż specyfikowanego, i szynkow używanie, z prowentow pożytkow wynaydowanie, iako z swoich własnych. I to waruie słobożanom Nowego-Miasta, iż, dla chwały Boskiej pomnożenia w tym mieście, popowi gruntu blisko miasta wydzielić rozkazałem; który swieszczenik nie gdzie indziej, tylo przy samym mieście, przy cerkwi blisko ma mieszkać. A z gorzałek, takoz piwa kapszczynę tako, iako w Mikulinie mieszczanie płaco i wszyscy obywatele szynkujące Mikulińscy, (mieszczanie?) Nowego-Miasta wnosić będą powinni, to waruiąc pomienionym mieszczanom i wszystkim obywatelom, iż żadnego kabaku tak przed wyściem, iako i po wyściu słodody stanowić nie będzie dwor Warszawski w Nowym-Mieście. Którym przywileiem wszystkim obywatelom miasta te wolność nadaie, iż onym dany (domy?) i wszelkie budynki, ich kosztem erygowane, wolno ma być onym przedać, darować, zamieniać takim, jakim sami prawem mają, nie uszczerbiając w tym zwierzchności dwornej i temu postanowieniu, dając i w tym wolność wszystkim obywatelom, iż w sprawach, sporach, między nie-mi trafiających się, wolne ma być od dwora Warszawskiego do mnie samego appellacyia. W którym to mieście soli nikomu, ani piniędzy dwor gwałtem narzucać y do skupowania towarow niewolić nie ma, okrom każdego ochoty y dobrowolnego postanowienia, każdemu wszelko wolność dając kupowania każdego czasu y komu chcąc przedawania. A w tym mieście targi każdego

tygodnia dni dwa naznaczam i ustanawiam—w Niedziele i we Srzode, a kiermaszow w rok cztery—pierwszy na Ruską Najsświętszą Panne Gromniczną, drugi na S. Jana Krzyciela Ruskiego, trzeci na S. Spasa, czwarty na S. Michała Ruskiego; na których kiermaszach wszystkim mieszkającym lub przyjeżdżającym ludziom wolno ma być zawsze przed wyściem słobody szynki mieć wszelkie, bez żadney kapszczyny. Których to obywatelow wszystkich Nowego-Miasta od podatkow wszelkich, czopowego, szeleżnego, pogłownego i jnnych aż do wyścia słobody mam zastempować. I to waruie wszystkim, w tym mieście mieszkającym, i ustanawiam, iż od każdego łockia gruntu kromnego lub szpichlerzowego po wyściu słobody tylko po groszy puł-osma polskich płacić na rok powinni będą. Którego postanowienia temu miastu dotrzymać powinien będę. I na to ony dałem, przy pieczęci, s podpisem moim. Datt w Sidorowszczynie, roku tysiąc siedmsettnego osiemnastego, msca Februarij, pierwszego dnia. U którego przywileju podpis ręki aktora temi słowy: Marcian Ogiński, kasztelan Witebski, s. B. P. ett ett (LS.). Za jnstancją mojej żony, przypisuie ieszcze Nowemu-Miastu latt dwie słobody, na co podpisuie etiam Marcian Ogiński, kasztelan Wittebski. 1724 d. 17 Marca. Konfirmacya tego przewileju jw jnci pana Ogińskiego, marszałka wo wo xtta Litto: roku 1758 d. 15 Januarij, ten przywiley in omni puncto ztwiedzam. Datt w Warszawie Ruskiej, anno d. ut supra. U której to konfirmacy podpis his verbis: Ignacy z Kozielska Ogiński, marszałek wielki wo xtta Ltto, Markowski ett ette. starosta. Który to takowy przywiley iestt do xiąg mieyskich ratusznych Wittebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 151 и 152.

51.

Приказъ гетмана в. княж. Литовскаго, кн. Михаила Огинскаго, кавалера орденовъ Бѣлаго Орла, св. Станислава, св. Андрея и св. Александра Невскаго, поручику пѣхотнаго полка большой булавы, Фердинанду Фрейтагу, чтобы онъ съ однимъ унтеръ-офицеромъ и двумя рядовыми отправился изъ полковой квартиры, 10 Марта, въ Витебское воеводство за получениемъ слѣдующей съ онаго на жалованье тому полку подати мартовскаго срока, въ количествѣ 7014 злот. 1771 года Марта 22.

Akt ordynansu, jmc Freytakowi, porucznikowi regimentu pierwszego (sic) булавы wielkiej wgo xtw Litgo wydanego.

Roku tysiąc siedmset siedemdziesiątego pierwszego meca Marca d. dwudziestego wtorego.

Na urzędzie j. kr. mei ratusznym miasta j. kr. mei Witebska, comparendo personaliter, w. p. Freytak, porucznik regimentu pieszego булавы wielkiej wgo xtw Litgo, ten ordynans, sobie wydany, ad acta xiąg ratusznych mieyskich Witebskich podał, którego tenor sequitur talis: Michał Kazymierz kniaź z Kozielska Ogiński, hetman wielkiego xtw Litgo, Uszpolski, Czeczerski, Triński, Ryczywolski ettc. starosta, orderow Orła Białego, Stanisława, stgo Andrzeia y Alexandra Newskiego kawaler, jmc p. Ferdinandowi Freytakowi, porucznikowi regimentu pieszego булавы wielkiej wgo xtw Litgo. Daie ten ordynans, ażebyś wp. z jednym unter-officerem y czterma gimeynemi maszerował w woiewocstwo Witebskie, dla odebrania s podatkov tegoż woiewocstwa raty zoldu regimentu pieszego булавы wielkiej wgo xtw Litgo Marcowey, jn quantitate siedmiu tysięcy czternastu złotych, należącey; po które na dniu dziesiątym Marca masz wmc sztabs quateri regimentowey ruszyć

się. Na dowod czego, ten ordynans, przy zwykłej pieczęci, podpisem ręki mey stwierdzam. Dantt w Słoniemie, roku tysiąc siedymsett siedymdziesiąt pierwszego, miesiąca Marca dnia dwudziestego. U tego ordynansu, przy wyciśniętej na czerwoney massie pieczęci, podpis ręki takowy: Michał Ogiński, hetman wielki Litewski. Który to takowy ordynans, za podaniem onego do akt xiąg ratusznych Witebskich przez wyż wyrażono osobę, iest do xiąg przyjęty y wpisany.—Wydany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 42.

52.

Приговоръ Витебскаго магдеб. магистрата, состоявшійся по обвиненію многихъ мясниковъ въ уклоненіи ихъ отъ платежа пошлинъ мясницкому цеху. Постановленіемъ общаго собранія мясницкаго цеха, послѣдовавшимъ 16 Марта 1771 г., установленъ былъ въ пользу цеха извѣстный сборъ съ покупаемаго и убиваемаго мясниками, для продажи, скота; но многіе мясники такого сбора въ цехъ не вносили, а потому и привлечены были къ суду магистрата. Изъ вызванныхъ въ судъ, нѣкоторые мясники явились и, подъ присягою, показали, что покупали скотъ и изъ него солили мясо только для домашнихъ своихъ потребностей, а изъ нихъ Григорій Ласина заявилъ, что купилъ готовое уже соленое мясо у неизвѣстнаго Лезненскаго еврея; прочіе же обвиненные не явились. Въ виду чего, магистратъ, оставивъ трехъ, явившихся на судъ, мясниковъ, кромѣ Ласины, безъ дальнѣйшаго преслѣдованія, но, вмѣстѣ съ тѣмъ, находя заготовленный ими мясной товаръ въ слишкомъ уже большомъ для домашняго употребленія количествѣ и поэтому предупреждая дальнѣйшій ущербъ цеху, обязалъ какъ ихъ, такъ и всѣхъ вообще Витебскихъ купцовъ и обывателей, чтобы, на будущее время, подъ предлогомъ домашнихъ потребностей, такого большого количества соленого мяса не заготавливали, не продавали, трепачамъ не

давали и въ Ригу не сплавляли, подѣ штрафомъ 100 тал. бит. на войта и столько же на магистратъ,—съ тѣмъ, что впредь всѣ купцы и обыватели г. Витебска, желающіе отправить во время сплава въ Ригу соленое мясо, обязаны всякій разъ, за предварительною присягой, платить въ цехъ отъ каждой, даже самой малой штуки скота 2 шестака (шестакъ= $\frac{1}{2}$ злотаго, а въ 1528 г.=26 теп. Русск. коп.). А такъ какъ купленное Ласицею у неизвестнаго еврея соленое мясо могло быть, по тогдашнему времени, зараженнымъ а), то, таковое конфисковавъ магистратъ наложилъ на Ласицу штрафъ 3 руб. въ пользу цеха. Затѣмъ, не явившіеся въ судъ, по вызовамъ, мясники осуждены на временное изгнаніе и вѣчное безчестіе, съ предоставленіемъ цеху полного права наложить арестъ на ихъ суммы и товары, а соленое мясо конфисковать. б) 1771 г. Августа 21.

Aktykacya dekretu całego cechu rzeznickiego.

Roku tycią siedemset siedmdziesiąt pierwszego, miesiąca Apryla dwudziestego pierwszego dnia.

Stanowszy oczewiście na urzędzie j. kr. mei magdeburskim ratusznym Witebskim, sławetni panowie Dymitri Byk y Amelan Lorko, cechmistrze rzeznicy, dekret, całemu cechowi rzeznickiemu służący, ad acta xiąg mieyskich ratusznych Witebskich ku zapisaniu podali, którego tenor sequitur estque talis: Folio 45. A k t o r a t. Sławetni Dymitri Byk y Amelan Lorko, cechmistrze, y cały cech rzeznicki Witebski przeciwko szlachetnym pp. Piotrowi, radcy Witebskiemu, y Kazimierzowi, synowi, Dymanom, tudzież sławetnym pp. Piotrowi Apimachowi, Janowi Sosnie, Kądraszowi Wołodziowi, szewcowi, Sidorowi Krasikowi, Symonowi Suwarowi, Kąstątemu Maraczowi, Harasimowi Matusiewiczowi, Iwańkowi Prasolowi, Illu Niziusie, Prasolowi, Janowi Suwa-

а) Д. 6. въ то время была эпидемія.

б) Замѣчательно, что по документу этому, всѣ Витебскіе мясники—христіане.

rowi, Tarasowi Żarnosiece, Janowi Drużynie, Terentemu Ryndzie, Leonowi Pileckiemu, Hrehoremu Łasicy, Daniłowi Struiowi, Amilanowi Curanowi, Andrzejowi Isaczynkowi, Wasilowi Pszonnemu, Janowi Hlinkowi i dalszym, in consilio et conductamine będących, towar miensny kupuiącym, przedaiącym. Decyzya. Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt pierwszego, miesiąca Apryla dwudziestego dnia, stawaiącemi zapozwanemi proceder iniungitur, a nie stawaiącemi in poenas legum permittitur procedendum. In procedendo, poniewasz z zaszłych kątrowersyi patuit, iż ad presens stawaiące pozwani ichmć, mianowicie: szlachetni pp. Piotr y Kazimierz Dymanowie, oraz sławetni Kądrasz Wołodzio, szewc, Sider Krasik, Jan Suwar, Taras Żarnosieka, Jan Drużyna, Thomasz Żurawko, Terenty Rynda, Hrehory Łasica, Łukian Struiow, Amelan Curan, Andrzej Isaczynek, Wasil Pszonny, Jan Hlinko, podług dobrowolnego swego wyznania, bydło skupowali, z onego mięso solili y . . . rozdawali y przedawali, a cechowi rzeznickiemu Witebskiemu, podług sessji, na dniu szesnastym miesiąca Marca, w roku teraznieyszym tysiąc sidmset siedmdziesiątym pierwszym, per laudem ustanowionego, naymnieyszego od kupowanego bydła i z onego od solenia miensa podatku nie wnaszali, za co poenas a lege decernendas promunerierunt; tylo, iż ad presens wiele sztuk od onego powinnego płacenia podatkow discerni nie można, przeto iuditium pro sufficienter rei veritate tantisper pomienionym stawaiącym zapozwanym ichmościom, ażeby ciż ichm. wiele sztuk bydła kupowali y z onego miensa solili y wiele mogli wyprzedać exacte, sporządziwszy podług onych juramentow (tum?), na dniu dwudziestym wtórym praesentium comprobowali, lub poenis iremissibilibus contraventions et sub poenis peculatus ac confiscationis. injungit, et ideo do zupełniey-

szego sądu kompletn negotium presens do tegoż dnia dwudziestego wtórego praesentium remittit. A pomieniony stawiający p. Hrehory Łasica dobrowolnie recognovit, iż od niewiadomego żyda Loznianskiego niewiadomie też mienso solone kupował y one rozdawał, zaczym iuditium, obveniendy uiespodziewaney zarazie, takowe mienso, ad presens u tegoż Hrehorego Łasicy naydujące się, in instanti confiskować y (w?) cech rzeznicki Witebski zabierać permittendo, instantaneam onego confiscationem, żadnym tylo sługom magistratowym, temuż cechowi dopuszcza; którey confiskacij ażeby tenże Hrehory Łasica sam przez się, ani przez subordynowanych osob, bez żadney protekcij, bronić y tamować nie wazył się, iuditium, sub poenis iremissilibus contraventionis et sub poena peculatus, precavet et procustodit. Nie stawiające zaś pozwani Prokop Apimachow, Jan Sosna, Symon Suwarow, Kąstantij Maracz, Harasim Matusewicz, Iwan Prasolow, Illa Niziuche, Prasol, Leon Pilecki contumaces na banicio doczesno z wolnym arestowaniem sum, towarow, a princypaliter mienso solonego, ubique locorum bendącego, et konfisuatione onego. Dnia dwudziestego Apryla post reasumptione (m?) sądow, ponieważ szlachetni panowie Dymanowie, oraz słewetny Jan Družyna, Terenty Rynda, Lukian Struiow, Jan Sosna, do juramentu zabierając się, dobrowolnie nakupione y przez się bite bydło oraz z onego dla swoiey własney dworney potrzeby na solennie mienso zeznali się, et distincter Hrehory Łasica z sztuk sześciu bydła do kadzi dwuch solonego mienso, variabitur (ter?) iedno kadz mianując bydz tuteyszo a drugo niewiadomie od żyda Loznianskiego nabyto, recognovit, zaczym iuditium, procustodiendo futura, aby w przyszłym czasie cech rzeznicki Witebski ztąd takowego nie ponosił decessa, supra wyrażony (m?) szlachetnym panom Dymanom y dru-

gim, ad presens stawiającym pozwanym ichm, gdyby nullo advento, colore et pretextu domowych potrzeb, w takiej liczbie zkupiwszy bydło, onego nabiwszy, mienso w kadziach solonego ullatenns przedawać et etiam trzepaczom dawać, do Rygi czasu splawa do Rygi nie wazyli się, sub poena na woyta sollucyi sta tallarow bitych y na szlachetny magistrat miasta j. kr. mei Witebska takoz sta tallarow bitych interposita, serio injungit. Denique, in simili (l?) wszystkich ichmościow, od naymniejszego do naywienkszego, kupcow y obywatelow miasta j. kr. mei Witebska, ad presens nie pozwaneyh, in (ne?) similes, in dolum cechu rzeznickiego, perpetrant injurias, sub iisdem sollutionis poenis iuditium procavett et precustodit, nisi jednak którzyby z ichmościow panow kupcow, obywatelow miasta j. kr. mei Witebska, mienso solone do Rygi chcieli prowadzić, tedy każdy z tych ichmościow, previo juramento, od każdej, naymniejszey sztuki bydła po szostakow dwa do cechu rzeznickiego importować bendo powinni iuditium, sub poenis contraventionis iremissilibus adque sub poena peculatus, chcieli. Interea, insystendo sessyi walney miasta j. k. m. Witebska, w roku tysiąc siedmset siedmdziesiątym pięwszym dnia szesnastego Marca ustanowionej, ponieważ Hrehory Łasica, vigore antierius lati decreti, sub factum (cto?) mienso solonego, ile w teraznieyszym czasie zarażonego, bo niewiadomie od żyda Loznianskiego nabytego, wcale w nikczemney partyi okazało (lego?), wdawał a (i?) sam propri ore na dniu onegdayszym do wyprzedania onego, ex premissis iudicio (tiis?) sztrafu dyszkretnego rublow trzy na tymże Hrehorym Łasicy i na dobrach iego cechowi rzeznickiemu Witebskiemu przysądziwszy, termin exolutii onych w roku teraznieyszym tysiąc siedmset siedmdziesiąt pięwszym, dnia dwudziestego piątego presentis, omnino

w kancelarij ratuszney Witebskiey naznacza, a in casu, inpetrato termino, rublow trzech nieoplacenia, tedy liberam inequitationem y pod warto ratuszno detentionem pomienionego Hrehorego Łasicie temuż cechu rzeznickiemu permitit. A ze dalsi pozwani ichmci, iedni, pierwicy nie stawiając, kondemnowani, drudzy zaś, in primo termino stawiające, do kupowania bydła y przedawania miensa zeznawiając sie, ad presens per solam zwierzchności magistratowey Witebskiey renitentiam do niniejszey oczewistey rozprawy nie stawali, ex inde iterum adque iterum tychże niestawiających ichmcw Kądrasza Wołodzie, Sidora Krasika, Symona y Jana Suwarow, Tarasa Żarnosieki, Tomasza Żurawki, Amilana Curana, Kądrasza Isaczaka, Wasila Pszonego, Jana Hlinke, Prokopa Opimachowego, Kąstantego Maracza, Harasima Matusewicza, Iwana Iwaniche Prasolow, Illu Niziuche, Prasola y Leona Pileckiego na banicią doczesno y wieczno infamio, tanquam post emoriarem recesum, wzdaiać, wolne aresztowanie summ, towarow y káfiskacy miensa solonego cechowi rzeznickiemu permittit, a to od decesum akceptowawszy dobrowolne y juramentowania sie stawiających ichmcow na kupowanie bydła y nieprzedawanie miensa (sie). Actum ut supra. Który to takowy dekret iest do xiać mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 102 и 103.

Сдѣланное Витебскимъ воеводою и войтомъ Осипомъ Сологубомъ членамъ здѣшняго магистрата замѣчаніе въ томъ, что они, вслѣдствіе какихъ-то между ними раздоровъ, рѣшаютъ дѣла крайне медленно, и, притомъ, не въ законномъ порядкѣ; какъ, напр., дѣло Антона Пилецкаго признали не под-

суднымъ даже войтовскому суду и хотѣли направить въ судъ ассесорскій, разсмотрѣнію коего дѣло это могло бы подлежать лишь за переносомъ его въ оный по апелляции на рѣшеніе низшей инстанціи, т. е. магистрата, каковаго рѣшенія еще не послѣдовало. 1771 г. Ноября 7.

Aktykacya listu j. wo jmci pana Sollohuba, woiewody Witebskiego.

Roku tysiąc siedymsett siedymdziesiąt pierwszego, miesiąca Nowembra siódmego dnia.

Stanowszy oczewiście na urzędzie j. kr. mei magdeburskim ratusznym Witebskim, szlachetny pan Antoni Pilecki, radca Witebski, list, pisany od jaśnie wielmożnego jmci pana Sollohuba, woiewody y woity Witebskiego, do maistratu miasta j. kr. mei Witebska, ad akta xiać mieyskich ratusznych Witebskich ku zapisaniu podał. Którego tenor sequitur estque talis: Zacnie szlachetni moij, wielce mości panowie. Z wielkim podziwieniem y nad spodziewanie moje odbieram doniesienie, że maistrat Witebski, z waszmościow panow składaiać się, przez nieiakoweś zaiętrzone między sobą kollizia nie tylko zaniedbywa sądow, zwłokę czyni oczykiwaiącym spriwiedliwości, lecz, nad przepis prawa, sprawy do sądu potocznego nienależnie ważyliście sādzić, na zgube współobywatelow, jako się teraz praktykowało na sprawie Antoniego Pileckiego; a) kтóren to postempek jak iest z uwleczeniem władzy woityowskiey, tak tym barzicy one zdaie się poniżyć, gdy podczas sądow bytności lantwoitya, vikariam potestatem maiącego, ważyli się niekтórze po-

a) Въ этой же актовой книгѣ, на 37 листѣ, записана жалоба ассесора Витебскаго ратманскаго суда, Антона Пилецкаго, на роднаго брата своего, за неисполненіе взаимнаго между ними условія уплатить Рижскому купцу Христіану Рихтеру долги ихъ своими товарами поподамъ и за постоянныя обиды, причиняемыя просителю тѣмъ же братомъ его, по этому поводу.

dać memorial, dodając to, że sam woyt nie ma mocy radnych sądzić, y żadaiąc odesłania tey sprawy do assessoryi, lubo in minory subselio nie była rozsądzona, od którego dopiero powinna być dopuszczona appellacia. Zalecam przeto takowych nie czynić seysi ani schadzek prywatnych, a tylko publicznie na ratuszu, w przytomności lantwoyta. Jestem zatym waszmościow panow uprzejmie zyczliwym Józef Sołohub, wojewoda Witebski. Dnia czternastego 8bra, roku 1771, z Warszawy. Intytulacya: Szlachetnym jmc panom, jmc panu burmistrzowi y całej radzie szlachet. magistratu miasta j. kr. mei Witebska, wmc panom. Który to takowy list jest do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich (L. S.) przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 38.

54.

Письмо Витебскаго воеводы Осипа Сологуба, изъ Варшавы, къ Витебскому магдеб. писарю Антону Щирбинскому. На письмо писаря о томъ, что въ Витебскомъ магистратѣ, по поводу какихъ-то внутреннихъ раздоровъ, происходятъ большіе безпорядки, выражающіеся въ незаконномъ рѣшеніи дѣлъ, къ обидѣ, посмѣшищу, крайнему униженію для города и въ подрывъ законной власти войтовской, въ родѣ дѣла Пилецкаго, воевода съ прискорбіемъ отвѣчаетъ, что писарю и самому слѣдовало принять надлежащія мѣры къ пресѣченію безпорядковъ,—что и поручаетъ ему чинить на будущее время, примѣняя внушенія и примѣрные взысканія. а) 1771 года Декабря 9.

Aktykacya listu jaśnie wielm. imci pana Sołlohuba,

а) См. выше док. 53. Так. обр., власть магдеб. писаря распространялась и на самыхъ членовъ магистрата.

woiewody Witebskiego, pisanego do jmcі pana Szczyrbińskiego, pisarza magdeburskiego Witebskiego.

Roku tysiąc siedemsett siedemdziesiąt pierwszego, miesiąca Decembra dziewiątego dnia.

Na urzędzie j. kr. mei magdeburskim Witebskim, comparendo personaliter, szllny pan Antoni Pilecki, radzca Wittebski, listt, pisany od jaśnie wielm. jmcі pana Józeffa z Dewoynow Sołlohuba, woiewopy Witebskiego, do jmcі pana Antoniego Szyrmy Szczyrbińskiego, komnr. Smolen., pisarza magdeburskiego Wittebskiego, ad acta xiąg j. kr. mei magistratowych Wittebskich ku zapisaniu podał. Którego thenor sequitur esttque talis: Mnie wielce mei panie, kochany bracie. Odbierając listt jmcі pana sub data dwudziestego dziewiątego Septembra, w którym wyczytuie, że na kilka listow jmcі pana, do mnie pisanych, nie odbierasz rezolucyi, co mnie wielce zadziwia, że pierwszy odtrzymawszy, nie ublizam moiey ad contenta onego odpowiedzi. Donosisz mnie jмс pan, że wielki nierząd w mieście Witebsku dzieie się, z obrazo, pośmiewiskiem y ostatnią hańbą dla miasta. Czemu, nie donosząc mnie, trzeba było zapobiedz. Y sam jmc pan remonstruy magistratowi, aby szerzącey się niegodziwości przez przykładne ukaranie,—o co y ja piszę,—takowemu przestępstwu założyli granicę. Barzief mnie martwić powinny niespodziewane kollizye magistratu z pogardą władzy woytowskiej, prawami ubiespieczoney, że wazą się, na przepis prawa, sobie przywłaszczając mocy przez sądzenie w sądach potocznych spraw sobie nie należnych, jako się praktykowało w sprawie Pileckiego. Dziwuję się, że jmc pan manifestu offerowanie uciążliwego dekretu przyjąć zbraniałeś się. Obliguie u wszelkich czynnościach znosić się z jmc

panem Moguczym, jako jestem wielm. pana życzliwym bratem. U tego listu podpis ręki y data onego his verbis: Jozeff Sollohub, woiewoda Wittebski. Dnia czternastego Octobris, tysiąc siedemsett siedemdziesiąt pierwszego, z Warszawy. Jntitulacya takowego listtu temi wyraża się słowy: Memu wielce meci panu, jmci panu Szczyrbińskiemu, pisarzowi magdeburskiemu Wittebskiemu, memu wielce meci p. kochanemu bratu, w Witebsku. Który to takowy listt jest do act xiąg magdeburskich j. kr. meci Wittebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 90.

55.

Жалоба цѣлаго магд. магистрата, купечества и всего общества г. Витебска на ратмана Ивана Ляховскаго, за самовольный захватъ имъ городской, береговой земли у самой переправы чрезъ Двину и безплатное занятіе этой земли своими каменными сараями и пр., къ ущербу города и съ опасностію для переправляющихся чрезъ рѣку. 1772 г. Апрѣля 8.

Proces nomine szlach. ipp. burmistrzow, radcow, ławnikow, całego magistratu j. kr. meci stołecznego miasta Witebska, tudzież kupiectwa, gminu y wszystkiego pospolstwa miasta Witebska na szlachetnego pana Jana Lachowskiego, radzey Wittebskiego.

Roku tysiąc siedemsetnego siedemdziesiąt wtórego, miesiąca Augusta ósmego dnia.

Coram actis urzędu j. kr. mści magistratu Witebskiego comparendo personaliter, szlachetni i. panowie Jan Iholnik, Thomasz Lohrens, Maciey Hałłuza, Alexander Żyłko, Mikołay Smyk, Longin Kudzinow, burmistrze,

Piotr Dyman, Miron Symonowicz, Grzegorz Loszko, Andrzej Kałuha, Grzegorz Hałłuza, Leon Iholnik, Jakub Antoni Suchar, Jan Kołkowski i dalsi, radzee, Heronim Byk, Paweł Filipowicz, Symon Silnik, Theodozy Zapolski, Alexendr Hrehorowicz, ławnicy, urzędnicy magistratu Witebskiego, tudzież kupiectwo, gmin cały y wszystkie pospolstwo tegoż miasta Witebska, solenniter et quam solenissime na szlachetnego pana Jana Lachowskiego, radzey Witebskiego, protestowali się i żalowali, mieniać o to, jż co obżałowany Lachowski, radzca Witebski, za wyprokurowanemi dokumentami nieiakowymście się, jmieniowi swojemu, ani też dziedzicznej possessyi swojej condescendentaliter nie służącemi, bez żadnego na się rite ac legitime mającego prawa, nie uważając na żadne dawnieysze, juryzdycznie pokładane, w roku tysiąc siedemsetnym piędziesiąt pierwszym pokładane areszta, in praejuditium praw y przywilejow, od najjaśnieyszych królow, antecessorow naszych, w nadaniu przewozu w mieście Witebsku, na brzegach mieyskich, też grunta brzegowe, mieyskie Witebskie i ulicy od wjazdu przewozu samego, na publiczne uszkodzenie, sposobem gwałtownym, szerzyni na łokci Wileńskich pięć, a dłużyni na łokci kilkadziesiąt, do puni, za dawney possessyi pierwszych aktorow i antecessorow zabudowaney, nowemi przybudowlami i nowo erekeyinemi murami, z niepohomowanego zufalstwa, pozaymował, j z takowych przywłaszczających gruntow, przez lat kilkanaście stawiać szkuty, żadnego census do miasta nie jimportował. Ad haec, niedosyc tego stało, gdy ieszcze powtórnie, w roku teraznieyszym tysiąc siedemsetnym siedemdziesiąt wtórym, miesiąca Julij dwudziestego szóstego dnia, na większe uszkodzenie miastu, daleko więcej gruntow brzegowych, własnych mieyskich, przewoznych, szerzyni na łokci Wileńskich trzy-

naście, wzdłuż na łokci tychże blisko sta, z fundamentow, na samym przewozie zajmować i murować ważył się. Czego magistrat Witebski serio, pod winami i aresztami, zakazując i potrzykroć obżałowanemu Lachowskiemu pokładając, takowych gwałtowności bezprawnych nie dopuszczał i cechowym mularzom, maystrom i samym cechmistrzom do murow stawać zabronił. Pod ten czas obżałowany Lachowski, nie uważając na żadne, po kilkakroć urzędownie pokładane areszta, protekcją nieiakowość będąc wsparty, mimo cechowych współobywatelów, mieyskich Witebskich maystrom j innych postronnych mularzów do miasta Witebska naprowadzwszy i w kilkaset ludzi, iakoby do boju przysposobionych, po założeniu urzędowym na sumę pięć tysięcy tallarów bitych aresztu i po podoniu mandatu przed sąd zadworny assessorski wo xa Litto, nie uważając na żadne pozywanie et ex vi primae instantiae do sądu magistratowego Witto nie będąc posłusznym et reverentiam mandatu samego, gwałtownym sposobem, z nieuskromionej zufałości, też mura na gruntach brzegowych przewoznych mieyskich Witebskich, od lat blisko dwuchset w spokojney possessyi zostających i będących, daley murować i kontynuować ważył się i tym barzief z niebezpieczeństwem przez rzekę Dzwinę przeprawiających się, też grunta brzegowe i sam wiazd przewozowy ciężkimi kamieniawi, skutami i rożnym drzewem, tak zimo, iakoteż i latem, tamując, pozawalał, urzędowych magistratowych osob, za upominaniem się o to, skomatyicznemi słowy powexował. W czym wszystkim załując dellatores, widząc tak siebie, takoteż i dobra popolite mieyskie Witebskie, z doświadczaącego przez obżałowanego Lachowskiego zufalstwa i bezprawia tak niebezpiecznie między zgubą a ostatnim ratowaniem się sposobem położonych przrciwno takiemu zufały

który bezpieczeństwo publiczne wzruszyć, porządek praw i przywilejów, formę rad, immunitatem sądów, securitatem osob urzędowych magistratowych i każdego z współobywatelów z pokrzywdzeniem dalszym moliri starał się, tedy unanimiter, mężnie, przy prawach i wolności powstać, sprawiedliwości na niepohamowanym występcy ex vigore legis szukać i to wszystko czynić, cokolwiek dobru publicznemu w mieście obronę, występnemu hamulec, miastu Witebskowi a w nim magistratowi i wszystkim współobywatelom bezpieczeństwo i uszczęśliwienie sprawić mogło, salva meliorotione załob, circa manifestationem opowiadali, załowali i protestowali się. Który to takowy proces iest do xiąg ratusznych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 217 и 218.

56.

Состоявшийся 4 Апрѣля 1772 г. приговоръ членовъ магд. магистрата, купцовъ и обывателей г. Витебска, христіанъ, въ числѣ 26, объ источникахъ и порядкѣ пополненія лежавшихъ на городѣ долговъ, также на уплату податей—губерновой и на расположенныя тогда въ городѣ Русскія войска, равно какъ и другихъ повинностей. Единогласно постановлено, чтобы, независимо отъ уплаты недоимокъ, всѣ производящіе торговлю уплатили на этотъ предметъ: съ бочки (1 бочк. лит.=Русск. 12 четверик. и 2 гарн.) ржи, льнянаго сѣмени, конопли и пшеницы по 2, ячменю и овса по 1, съ дес. дубленыхъ шкуръ по 5, съ берковца въ 50 пуд. вѣса меду по 20, свѣчнаго сала по 15, воску по 60, пеньки и льна по 10 и съ тыс. рогожъ по 30 грош. польск. (въ 1766 г. 1 пол. гр.=0,542 Русск. коп. сер.). Сборы эти поручены ратм. Ивану Ляховскому и Андрею Балугѣ и ассес. Ивану Лешнѣ, съ тѣмъ, чтобы они, открывъ свое засѣданіе 6 ч. того Апрѣля, приступили къ приему взносовъ, по предварительномъ приведеніи

плательщиковъ къ присягѣ, по указанной въ настоящемъ приговорѣ формѣ. 1772 г. Апрѣля 9.

Aktykacya skryptu sessyinego.

Roku tysiąc siedemset siedemdziesiąt wtórego, miesiąca Aprila dziewiątego dnia.

Na uzędzie j. kr. mei ratusznym magdeburskim Witebskim stanowszy personaliter, szlachetni ichmei panowie poborcy takowy skryptt ad acta podali, sequenti thenore pisany: Roku tysiąc siedemset siedemdziesiąt wtórego, miesiąca Aprila czwartego dnia. My, burmistrze, radce, ławnicy, kupey y obywatele miasta j. kr. mei Witebska, czyniemy wiadomo tym naszym zgodnym, iednomysłnym, na dzisieyszey sessyi kupieckiey stałym, ustanowieniem, iż co, będąc miasto nasze w ciężarach długow, których, częścią kapitały, częścią prowizyą nieuchronnie należy opłacić, tudzież na niedostarczenie ninieyszey marcowey hiberny iuż post elapsum vigore konstytucyi roku tysiąc siedemset siedmnastego terminu wybierać y dobierać; z pod których takowych, wiadomych wszystkim ciężarów, iako należy przez część uiścić się y dopełnić takową exakcyą, ustawuujemy et quidem primo: od żyta, siemienia, konopi, od polowey beczki mają wnieść wszyscy handlujący po groszy polskich dwa; secundo, od pszenicy beczki po groszy dwa; 3tio, od jęczmienia y owsa beczki po groszu polskim jednym; quarto, od skur dublenicy dziesiątka każdego po groszy pięć; quinto, od bierkowca piędziesiątey wagi miodu po groszy dwadzieście; sexto, od bierkowca piędziesiątey wagi łoju po groszy piętnaście; septimo, od bierkowca piędziesiątey wagi wosku po groszy sześćdziesiąt; octavo, od rohoż tysiąca iednego po groszy trzydzieście; nono, od bierkowca polowey wagi pięki y

lnu po groszy dziesięć. Przytym też iak najmocniey waruiemy y iednostaynie zgodziliśmy się, iż co którykolwiek z nas wszystkich raty przeszley Septembrowey w roku immediate przeszłego, podług uchwały y ustanowienia kupieckiego, zupełney hybernny y innych gwałtownych podatkow na konsystencyą Rossyiską ninieyszą panom poborcom nie oddali y nie wypłacili, takowe tedy, przy teraznieyszym hybernny wniesieniu, sub poena alterius, tanti koniecznie powinni będą wnieść y dopełnić. Która to takowa, iednomysłnie zezwalająca na teraznieyszey sessyi ustanowa, ażeby swóy skutek y walor miała, rękoma naszymi stwierdzamy. Na exakcyą zaś tak hybernnowych pieniędzy, iakoteż poborowych na konsystencyą Rossiyską podatkow y niedobranych przeszley raty septembrowey naznaczają się do exakcyi szlachetni panowie: Jan Lachowski, radca, Andrzej Kałłuha, radca, Jan Leszko, assessor. Którzy to ichmości, zasiadszy na dniu szóstym praesentium, nikomu nie folgując, po wysłuchanym in hanc rotham jurumencie, mają wybierać: Ja NN przysięgam Panu Bogu, iż tę zapłatę hybernnową wnaszam y wypłacam z różnych towarow, wiele ich mam do Rygi splawiać; na które registr spisawszy, sprawiedliwie wypłacam, a ieślibym utail mniey więcej sta beczek, albo mniey więcej dzieściu bierkowcow pięki, lnu y innych towarow część znaczną, Boże mnie nie dopomóż. U tego skryptu podpis rąk his verbis: Tomasz Lohrens, b. W. mp. Maciey Hałłuz, b. W. Jan Jholnik, b. W. Mikołay Smyk, b. W. Alexandr Żyłko, b. m. W. Longin Kudzinow, burmistrz Witt. Antoni Suchar, r. W. Jan Lachowski, r. W. Leon Jholnik, r. W. Jakub Smyk, r. W. Hrehory Leszko, r. W. Paweł Filipowicz. Andrzej Kałłuha, r. W. Kozma Dyman. Jan Kołkowski, r. W. Harasim Byk, ł. W. Teodozy Zapolski, ł. W. Maxim Swierszczewski. Kazimierz

Teraz. Nikifor Kotołowicz. Bazyli Juryna. Konstanty Maracz. Harasim Matusewicz. Patapi Bibko. Konstanty Dyman. Lohwin Jurina. Który to takowy skrypt, za wyż wyrażonym podaniem, iest do xiąg mieyskich Wittebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 230 и 231.

57.

Выписка изъ духовнаго завѣщанія Витебской мѣщанки Евдокии Шибра, мѣста гдѣ сказано, между прочимъ, что Витебская Введенская приходская церковь (нынѣ не существующая) находилась именно въ посадѣ Узгорскомъ, при большой улицѣ Суражской, съ правой стороны, идучи съ рынка по этой улицѣ въ гору. 1772 г. Мая 11.

Aktykacyia testamentu sławetney pani Bazyliney Szczybryney Fdokij.

Roku tysiąc siedmset siedemdziesiąt wtórego, miesiąca Maia jedynastego dnia.

Stanowszy na urzędzie magdeburskim Witebskim (здѣсь пропускъ), testament sławetney pani Eudokij Szczybrowey ad acta xiąg mieyskich ratusznych Witebskich ku zapisaniu podał, którego tenor sequitur estque talis . . . obliguję zięcia y córkę, ippw Józefa y Praxęde z Szczybrow Morawskich, sekretarzow j. kr. mci, małkow, dzieci moich miłych, iezeli mnie Pan Bóg z tego świata zbierze, prosze tychże dzieci moich miłych ciało moje grzeszne podług obrządku chrześciańskiego pogrześć, nie z pompo wielko, ale według możności swojej, gdzie tedy deponują, ciało moje aby było pogrzebione na mogiłkach cerkwi parochialney Wowedenskiej.

A ja teraz, wyż namieniona Eudokia Szczybrowa, będąc na umysle zdrowa, przy dobrej reflexij, czynię tę moją ostatniey woli moiej testamentową dyspozycją: Dom mój mieszkalny ze wszistkim zabudowaniem y placem własnym, po w Bogu zesłym słm pu Bazylim Szczybrze, mężu, dobrodziu mojm, mnie pozostały, w posadzie Uzhorskim sytuowany, idąc z rynku prosto w górę ulicą Wielką Surasko, za cerkwio Wowedenską po prawey ręce leżący, iako będąc aktorka po zesłym mężu swojm, słm pu Bazylim Szczybrze, tego dworu, placu y wszelkiej a wszystkiej ruchomości, które dom z placem leguję, wiecznie zapisuję jpp Józefowi y Praxedzie Morawskim, dzieciom mojm miłym . . . Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedemsett siedmdziesiąt pierwszego, miesiąca Septembra dwudziestego dziewiątego dnia . . . Który to takowy testament jest do xiąg magdeburskich Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 197 и 198.

58.

Письмо Королевцакого (Кенигсбергскаго) купца, еврея Хаима Лейбовича Фридендера, къ старшинамъ и бургомистрамъ а) Витебскаго еврейскаго общества. Эти представители Вит. евр. общества послали Фридендеру свою записку, въ которой, извѣщая, что вслѣдствіе неплатежа, за несостоятельностью, Вит. евреемъ Довидомъ Лейзеровичемъ Блохомъ здѣшнему купцу Лукѣ Шикинѣ неизвестной суммы по векселю, выданному Блохомъ Шикинѣ, а послѣднимъ переданному, за свой, очевидно, долгъ, Фридендеру, дѣти Блоха находятся въ кандалахъ,—предлагали Фридендеру, для освобожденія дѣтей Блоха изъ-подъ ареста, совсѣмъ простить Блоху долгъ по этому векселю. На что, Фр. отвѣчаетъ, что, „по общеиз-

а) Документъ этотъ указываетъ на то, что уже, въ то время, въ составъ магд. магистрата входили и члены—евреи.

въстному еврейскому правилу и закону Божию, всѣ евреи обя-
заны сдѣлать складчину и выкупить дѣтей Блоха изъ христі-
анской неволи.“ А какъ ему, Фрид., долженъ еще, по особому
письменному, на евр. яз., обязательству (*мамраму*, *мемраму*, за
подписью должника и свидѣтелей), и Вит. еврей, бургомистръ
здѣшняго евр. общ., Шмуйла Ицковичъ 333 $\frac{1}{3}$ тал. бит. съ
многолѣтними 10% то просить означенныхъ представителей
евр. общ. взыскать съ него, Ицковича, этотъ долгъ съ % и,
по взысканіи, часть капитальной суммы, въ количествѣ
33 $\frac{1}{3}$ тал., со всѣми отъ онаго %, обратить на выкупъ дѣтей
Блоха, а остальную часть капитала, 300 тал., вручить ему,
Фрид. Что же касается Шикининскаго векселя, то онъ, Фрид.,
какъ Блоха, такъ и Шикиню, отъ платежа освобождаетъ,
обративъ взысканіе долга по этому векселю на, подписавшагося
на немъ поручителемъ, бургом. Янкеля Ицковича Добромыс-
ленскаго. 1772 г. Мая 29.

Aktykacyia listu Chaima Leybowicza, kupca y oby-
watela Krolewickiego, pisanego do żydow starszych ka-
hału Witebskiego.

Roku tysiąc siedemset siedemdziesiąt wtórego, mie-
siąca Maia dwudziestego dziewiątego dnia.

Stanowszy oczewiście na urzędzie j. kr. mci magde-
bur. Witebskim, sławetny pan Łukasz Szykinia, kupiec
y obywatel miasta j. kr. mci Witebska, list, pisany z
Krulowca od Chaima Leybowicza, kupca Krolewickiego,
do starszych kahału Witto y do niego samego regulu-
jący się, ad acta xiąg mieyskich ratusznych Witteb-
skich ku zapisaniu podał, po hebreysku pisany, a po-
polsku przetłumaczony. Który to takowy listt tak sie w
sobie ma: Z miasta Krolewca, dnia dwudziestego piątego
Janur., w szóstym tysiącu od początku świata pięćset
trzydziesty wtórym roku, od żyda, obywatela y kupca
Krolewickiego, Chaima Leybowicza Frydler, do kahału
Witebskiego y do radnych kahału Witebskiego. O to
czynnie wiadomo, co ia otrzymał kartę od kahału Wi-

tebskiego y od radnych kahału Witebgo, co czytałem
w karcie upraszając y instancją wnaszając za żyda
Dowida Leyzerowicza Błocha, Witebskiego, co iego dzie-
ci siedzo w kaydanach przez p. Szykinie, kupca y oby-
watela Witebskiego; co podupad wyż wyrazony Dowid
Błoch Leyzerowicz y nie może wexel wypłacić,
przez upadek. Teraz czynnie wiadomość, co ia czy-
tałem w kahalney karcie, żeby iemu podarować wszy-
stek wexel, żeby iego dzieci nie przepadli w kaydanach,
to my wszyscy żydzi wiemy według naszej reguły y
według Pana Boga powinni my wszyscy żydzi z niewo-
li chrześcijańskiej, składankę uczyniwszy, okupić tych
dzieci. Nuż tę, panowie bracia żydzi, wszak wy wiecie,
według naszego pisma świętego, wprzód uczyniwszy
składankę z naszego miasta wykupować dzieci z kay-
danow tegoż wyż wyrażonego Dowida Leyzerowicza.
Wszak że wy wiecie, że od kilkunastu lat nie był w
Krolewcu y został bankrotem y nie wypłaca nam dłu-
gu, a teraz wy, panowie kahalni, wnaszacie instancją,
żeby iemu ten wexel, który dany od jp Szykini podar-
ować, a Szykinia exkuzuie się, co iemu poręczył się
Jankiel Iekowicz Dobromyśleński, burmistrz kahału Wi-
tebskiego. Teraz ia czynnie wiadomość że nie mam
do żyda Dowida za ten wexel, co dał pan Szykinia na
siebie; to ia teraz na Jankielu wyż wyrażonym ody-
szcze za Boską pomocą. A teraz, mości panowie bur-
mistrze y radcy kahału Witt., soleniter upraszam o
uczynienie sprawiedliwości świętej na żyda y obywa-
tela kahału Witebskiego, Szmuyła Iekowicza, który u
mnie wziowskiy summy kapitalney tallar. bitych trzy-
sta trzydzieście trzy y trzec, na te summę mam
mamram, po żydowsku pisany, z podpisem ręki
iego y pieczętarzami; tenże samy mamram oddałem
żydowi Calce Faybiszowi, obywrtełowi kahału Witto,

zeby on ten dług odyskał, iak same summe, tak y procent, od kilkanastu lat należący. A teraz, mości od Całki Faybyszowicza, czy odyskał on za tym mamramem od tegoż żyda Szmuyła Ickowicza, o którym ia dobrze słyszałem, że ma sie dobrze, a moje pieniądze do tychczas trzyma. W każdey wszakże ziemicy ma być święta sprawiedliwość. Teraz upraszam, mości panowie kahalni, waszey dobroczynney łaski, żebyście odebrali za tym mamramem do swych rąk kahalnych tallarow bitych trzysta trzydzieście y trzec samego kapitału y procent od tey daty, iak wyrażono w memramie, rachuiąc dziesiąty procent. O które łaskę niepoiednokrotnie upraszam, abyście raczyli od tegoż żyda iak sam kapitał, tak y procent odyskać do kahału waszego Witebskiego, a za odyskaniem tych pieniędzy, choć nie należy dać na okupno dzieci Dowydowych tak wiele, czynie według Boga y pisma świętego, daruię z tych pieniędzy samego kapitału tallarow trzydzieście trzy y trzec y prowizyją, od kilkunastu lat należących, na wykupienie dzieci tegoż Dowida Leyzerowicza Błocha, a mnie aby tylko doszło samey kapitalney summy tallarow trzysta; wszakże swiadosmo wme państwu, że mnie y krom tego wexela pomieniony Dowid Leyzerowicz Błoch kilka set tallarow ziadł, a ia wszystko to cierpliwie musiałem znaszać. A teraz czynie wiadomość, ten wexel, co pan Szykinia dał przez żyda Dowida Błocha, to ja nie niemam teraz do żyda Dowida Błocha, panowie kahalni, nie mam żadney wiadomości iakoż y do pana Szykini za tym wexelem, ale mam do wielkiego kupca Jankiela Ickowicza Dobromyśleńskiego, burmistrza kahału Witto. Itak, miarkuiąc za Bosko pomoco, pewny ten wexel będzie do okupienia. I z tem kłaniam wszystkim radnym kahału Witto, których znam y nie znam, y na to się podpisuię ręką swoją własną Chaim Leybo-

wicz Fridlender, obywatel y kupiec miasta Krolewca nayiaśnieyszego króla Pruskiego y Brandeburskiego. Intitulacyia temi słowy: Do Witebska, y zebrawszy się burmistrze y radni, co należo do sądu kahalnego Witebskiego, onym należy prezentować ten opis listowny, z Krolewca.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 232.

59.

Извлечение изъ духовнаго завѣщанія Витебскаго бургомистра Ивана Игольника, гдѣ говорится, что, по возвращеніи здѣшняго края къ Россійской Имперіи, 12 весьма цѣнныхъ лавокъ завѣщателя, вмѣстѣ съ прочими, въ г. Витебскѣ снесено и самое мѣсто обращено подѣ рыночную площадь (д. б. на правой сторонѣ р. Двины, гдѣ и самъ онъ жилъ), безъ всякаго вознагражденія, и что изъ своего, весьма значительнаго, въ городѣ и за городомъ, какъ видно изъ завѣщанія, имущества, кромѣ принятыхъ имъ на себя долговъ города, далъ онъ фундуши разнымъ костеламъ и церквамъ (которыхъ, какъ и фундушей, не называется) и возложилъ на своихъ наслѣдниковъ наблюденіе за тѣми фундушами и поддержаніе ихъ. Похоронить же себя завѣщатель въ Семеновской церкви, въ его Игольниковскомъ склепѣ, а) на что и назначилъ 300 тал. 1773 г. Августа 19.

Zeznanie testamentu jmei pana Jana Iholnika, burmistrza Wittebskiego, czynionej dyspozycyi zapisem dożywotnim y wieczysto darownym pani Annie z Emellanikow Iholnikowey, burmistrzowey Witebskiey, małżance, oraz Leonowi synowi i Romanowi wnukowi Iholnikom słuzącym.

а) См. Ист.-Юрид. мат., вып. XVIII, док. 125.

Roku tysiąc siedemset siedemdziesiąt trzeciego, miesiąca Augusta dziewiętnastego dnia.

Przed nami, prezydentem, burmistrzami, radzcami, ławnikami prowincyalnego magistratu Witebskiego, comparendo personaliter, jmc Pan Jan Iholnik, burmistrz Witebski, ostatniey woli y dyspozycyi swoiey testamentowy zapis dożywotniego y wieczysto darownego prawa jeymści pani Annie z Amellanikow Iholnikowey, burmistrzowey Witebskiey, małżące, Leonowi synowi i Romanowi wnukowi Iholnikom, ze wszytkiem, intus wyrażonemi, kontentami, danego, przyznał, a przyznawszy, prosił nas, urzędu, aby był z temiż wyraznościami do xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, ony oglądawszy y przyiowski, wpisać zleciliśmy, in eum tenorem pisany . . . zostaiąc tedy przy zupełnych zmysłach, umyśliłem y postanowiłem rozporządzić dom mój y dobra, w doczesny szafunek mnie powierzone (Bogiem), w których nie nie upatrzyłem, jak iedno próżność, bo lata jak cień przeminęły, a dobra odstąpili. Zaczynam, one tym moim ostatniey woli dyspozycyiny, darownym y legacyiny zapisem tak rozporządzam y rozdysponowane mieć chce, teraz wiecznie postanawiam y naznaczam. A nayprzod, wszystkim teraz y w czas przyszły objaśniając y wyrażając cało substancją moją, ktorom pracowicie nabyłem, nie maiąc żadnych dobr, sobie spadłych po rodzicach y ni po żadnym antecessorze, zemnie, ani żony mojej, to jest, wszystkich dobr leżących, dworow, placow, jmbarow, puń, krom, juryzdyk, slobodek y polanek, w mieście Witebsku y różnych posadach znajdujących się, podług praw nabycia onych przezemnie, valorem et quantitate summy opisuiących trzy tysiące sto sześćdziesiąt cztery talarow bitych. Których to dobr

moich w tym krytycznym czasie nietyło że takowy upadł walor, lecz bardziey, że kram dwunastcie moich wieczystych, znaczny walor wynoszący, za teraznieyszym zabranie miasta Witebska przez nayjaśnieysze Imperium Rossyiskie razem z jnnemi zrujnowaną y pod plac rynkowy, bez żadney nadgrody, obrucione. Powtórnie, na folwarku zastawnym, Jazewniową nazywającym się, tu w Witebsku, za monastyrem Markowskim będącym, od zaszyłych Radzkiewiczow mnie dostałym, podług prawa zastawnego y obligow, na ony mnie służących, tyło znajduje się summy cztery tysiące talarow bitych; y o ten folwarek niemałe procedera successorow y kredytorow Radzkiewiczowskich; w różnych subseliach były ze mną prosequowane, dotąd nie pokączone. A potrzebie, za dwuma obligami, od jaśnie wielmożnych jchmew panow Antoniego y Brygidy z xaząt Radziwiłow Sollohubow, generałow artyleryi wo xa Littgo, należy mnie summy kapitalney, okrom prowizyi, talarow bitych sześć tysięcy trzysta y takowey summy, ile pod terecznieysze czasy y lata, bez pocederu pozyskać niepodobna. Zaczynam, takowa substancya moja widomie w ogulności niepewna, a do tego y pod długi mieyskie Witebskie własnymi podpisami moiemi iest jnwadyowana. . . . Kiedy mnie Bóg y Pan mój z tym doczesnym życiem rozłączyć się każe . . . ciało moje grzeszne, jako z ziemi wzięte iest, ziemi też ma bydz oddane y przystoynym obrzędem chrześciańskim w cerkwi Siemionskiey, w sklepie moim Iholnikowskim, przez naymilszą żonę moją, panią Anne z Amiellanikow Iholnikową, burmistrzową Witebską, y syna mojego Leona Iholnika pogrzebione było, bez żadney pompy, ile w teraznieysze czasy; na depozycyą ktorego to ciała mego grzesznego, z summy, u kogo potenczas pozyskać mogą, talarow bitych trzysta na różne kościoły y cerkwie naznaczam y leguie, y takową sum-

mę w przezorną dyspozycją teyże żony mojej y syna mego oddaje, miłością Pana Boga y strasznym sądem Bożym obowiązując, aby sprawiedliwie te summy na mszy święte y na ubogie rozdysponowali za duszę moją . . . Pryncypaliter plac z domem moim mieszkalnym y z kamienicą murowaną oraz ze wszystkimi budynkami, na tymże placu będącymi, po granicę, murem zajęto, od ulicy wiecowey Brzegowey do ulicy Tylney, synowi memu miłemu, panu Leonowi Iholnikowi y jego sukcesorom, a drugi plac y dwor drewniany, obok tegoż placu, wnukowi memu, Romanowi Iholnikowi, także od ulicy do ulicy; a przytym dalsze wszystkie dobra, dwory, place, jmbary, punie, kramy, juryzdyki, slobodki, polanki, folwark Borkowszezyzne, punie Zadzwinskie, także ruchomość wszystką y wszelką, kleynoty, złoto, srebro, cyne, miedz, zelazo, naczynie, zapasy, towary, to wszystko, co się, podług osobliwego rejestru, po zostalym dożywociu żony mojej znaleźć y pozostać może, tymże obudwum synowi mojemu Leonowi y wnukowi Romanowi Iholnikom, jako naturalnym aktorem y sukcesorom, ninieyszym moim dobrowolnym, darownym, dyspozycyjnym zapisem na równe jch dwie części daje, daruję y wiecznymi czasy zapisuję... z czeladzio też dworną y wszystkimi rzemieślnikami należyte porachunki w xiegach moich okażą się, a co komu, podług rachunkow nie doydzie, sukcesorow moich, aby zaspokoili, obliguję. A nakoniec, wszystkie fundusze, rożnym cerkwiom y kościołom odemnie świadczone, Bogu mojemu, w Tróycy Świętey Jedynemu, za odpuszczenie grzechow moich offiaruję, a sukcesorom moim wzgląd y utrzymanie onych zalecam . . . Pisan roku tysiąc siedemset siedemdziesiąt trzeciego, miesiąca Sierpnia szesnastego dnia. Którego testamentu podpis ręki aktora samego w te słowa: Jan Iholnik, burmistrz

Witebski (далѣ слѣдуютъ подписи свидѣтелей). Który to takowy ostatniey woli y dyspozycyi testamentowey dożywotni y wieczysto darowny zapis iest do xiąg miayskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Actum ut supra.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 254—258.

60.

Квитанція, выданная Базиліанскимъ провинціаломъ Литовской провинціи, настоятелемъ Березвечкаго Баз. монастыря, Никодимомъ Карпинскимъ, Витебскому ратману Логвину и женѣ его Прасковѣ Кудинимъ, въ принятіи отъ нихъ пожертвованія 300 тал. бит. въ Тадулинскій монастырь, на предметъ отправленія тамъ, въ каждый воскресный день еженедѣльно, утренней, при открытомъ образѣ Пресв. Богородицы, обѣдни съ молебномъ (суппликаціей) за души умершихъ вообще, а послѣ смерти жертвователей и за ихъ души. 1773 г. Сентября 28.

Aktykacya rewersału, od w Bogu przewielebnieyszego jmści xiedza Nikodema Karpińskiego, prowincyała zakonu świętego Bazylego Wielkiego, szlachetnym panom Longinowi i Praxedzie z Maraczow Kudzinom, małżąkom, danego.

Roku tysiąc siedmset siedemdziesiąt trzeciego, miesiąca Sebtembra dwudziestego ósmego dnia.

а) Въ этой актовой книгѣ Витебскій магистратъ, начиная съ 7 Апрѣля 1773 г., называется то просто магистратомъ, то магистратомъ высшаго суда, то провинціальнымъ, то губернскимъ, то, наконецъ, просто городовымъ магистратомъ, а только иногда магдебургскимъ магистратомъ, — подъ предсѣдательствомъ (президентствомъ), при томъ, лица, поставленнаго губернаторомъ Псковской губерніи и присоединенныхъ провинцій, генераль-маіора Кречетникова.

Na urzędzie Jey Imperatorskiey Mości magistratowym Witebskim, comparendo personaliter, szlachetni ichmci panowie Longin y Praxeda z Maraczow Kudzinowie, burmistrzowie Witebscy, rewersalny dokument, sobie od w Bogu przewielebnieyszego jmści xiedza Nikodema Karpińskiego, prowincyała zakonu Świętego Bazylego Wielkiego, służący, ad acta wpisać podali. Którego od słowa do słowa tenor (sequitur?) estque talis: Ja, Nokodem Karpiński, świętey theologii doktor, zakonu świętego Bazylego Wielkiego, prowincyi pod tytułem Trójcy najświętszey prowincjał, superior Berezwecki, jmieniem pzwincyi mojej, a partykularnie jmieniem klasztoru naszego Thadulińskiego, czynię wiadomo y wyznawam tym rewersalnym listem mojm, danym sławetnym ichmem panom Łohwinowi i Praxedzie z Maraczow Kudzinom, małżakom, radzcam miasta jego królewskiey mości Witebska, na to, jż co przerzeczeni ichmci panowie Kudzinowie, małżakowie, z jstynktu Ducha Świętego ku pomnożeniu chwały Boskiey mając przychilność y chcąc tak za duszę zmarłych, ratunku potrzebujących, jako y wcześniej za duszę swoje, ufundować na wiekopomne czasy pium sufragium, wyliczyli ręczney summy trzysta talarow bitych, obligując Thaduliński klasztor, aby za tę summę trzechset talarow wiecznemi czasy, za życia ichmew, za duszę zmarłych, po długim zaś jch życiu na (za?) własne duszę, w każdym tygodniu co Niedziela, z otwarciem obrazu Najświętszey Maryi, odprawowana była msza godzinkowa z supplikacyami święta. Mnie oraz, przerzeczonego prowincyała, upraszali, abym takową ichmci legacją akceptowawszy, onych assekurował, że w klasztorze naszym Thadulińskim, od daty tego listu naszego rewersalnego, podług ichmciow pobożney jntencyi, zadosyć stanie ichmem. Jakoż ja, prowincyał, skłoniwszy się na wyż

wyrażoną ichmew prozbę, po odebraney przez ichmew xiedza Theofana Walentonowicza, starszego Thadulińskiego, y cały klasztor nasz Thaduliński przerzeczoney trzechset talarow bitych summie, za tę ich uczynność winną ichmem pokazując wdzięczność, tym listem moim rewersalnym upewniam y assekuruje, iż od dnia y daty dzisieyszey perpetujs futuris temporibus w cerkwi Thadulińskiej, stante vita ichmew za duszę zmarłych, po długim zaś życiu za duszę samychże ichmew, co tydzień w Niedziele msza święta odprawowana będzie. J na to ten list mój rewersalny namienionym jchmem panom Kudzinom, małżakom, radzcom Witebskim, dając, dla większey wiary y wagi, przy zwykłej urzędu mego pieczęci, ręką własną podpisuję się. Dan w klasztorze naszym Thadulińskim, dnia trzynastego Marca, roku tysiąc siedemset pięćdziesiąt dziewiątego. U którego rewersalnego dokumentu podpis ręki w te słowa: Nikodem Karpiński, zakonu Świętego Bazylego Wielkiego, prowincyi Litewskiey prowincyał. Takoz jmcі xiedza sekretarza w te słowa: Augustyn Panowski, zakonu Świętego Bazylego Wielkiego jmcі xiedza prowincyała sekretarz. Który to takowy rewersalni dokument iest do xiąg mieyskich ratusznych Witebsktch przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 250 и 251.

Удостоверенное многими свидетелями письмо умершаго мѣщанина Василя Таранчука къ священнику Вышедской (б. Сур. у.) приходской церкви, Иоанну Толоцкому, въѣзномъ первый, послѣ неоднократныхъ напоминаній, еще разъ понужда-

еть послѣдняго въ скорѣйшемъ времени прислать недополученные 50 гарн. купленной у него и оплаченной уже водки, какъ особенно нужной въ данный моментъ для сбыта при предстоявшей навигаціи по Двинѣ изъ Витебска въ Ригу. 1774 г. Февраля 5 а).

Aktykacya listu w Bogu zeszłego Bazylego Taranczuka do xiedza Jana Tołockiego, parocha Wyszodzkiego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt czwrtęgo, miesiąca Februarij piątego dnia.

Na urzędzie Jey Imperatorskiej Mości magistratowym Witebskim, comparendo personaliter, xiażd Jan Tołocki, paroch Wyszodzki, list od w Bogu zeszłego Bazylego Taranczuka, do siebie pisany, in rem ad partem sobie służący, ad acta podał, którego, de verbum wpisując, tenor estque talis: W Bogu wielebny, mci xieże Tołocki. Przez umyślnie ordynującego człowieka do wmcі pana dobrodzieja, niełasce nie spodziewałem się po wmcі panu dobrodziejowi, którą nademną uczyniłeś, żeś mi sam w swirnie pokazywałeś dwie beczki duże, z których probki na skosztowania gorzałki sam dostawałeś; tyle zawođ sumnienia, żeś zatrzymałeś gorzałkę, którą mnie zbył, drugą wielką beczkę, za którą gorzałkę wszystkie pieniądze z porachunku odebrał, a mnie gorzałki nie staie garcow pędziesiąt, dico pędziesiąt. Wielece upraszam o przysłanie moją własną gorzałkę, bo podczas wiosny na splawie ryzkim będzie potrzeba przedać, a daley mię wmcі pan nie turbuy, bom y tak miałem wiele turbacyi: sam dwa razy na koniach jezdzi-

а) Слѣд., священники могли торговать и виномъ, тѣмъ болѣе, что нѣкоторымъ изъ нихъ фундаторы предоставляли право имѣть даже свои собственные заводы, какъ это можно видѣть изъ фундушевой записи на Фалковичскую церковь, пом. выше подъ № 26.

łem, a teraz, naiowszy człowieka, trzeci raz umyślnie posyłam. Nie chcey mię daley turbować. Ja, iak pieniądze dawałem, potenczas spokojnie było, a iak mam odbierać, to z moją wielką tyrbacyą, a nie chcesz mię uspokoić. Wszak trzeba każdemu na oczy jawić, a za moją dobro złym nie płacić, koniecznie oddać. Także upraszam, jeżeli się znayduią zapomniane okulary, przez mego człowieka przysłać y list do mnie na mój list odpisać. Zatym tą literą moją wyraziwszy, zostaie stateczney przyiazni, piszę się. U którego listu podpis w te słowa: W Bogu wielebnemu waszmości xiedzu dobrodziejowi nayniższym sługą Bazyli Taranczuk mp. Datt w Witebsku, dnia szóstęgo miesiąca Marca, w roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt trzeciego. U tegoż listu jntitulacya his verbis: W Bogu wielebnemu jmc xiedzu Janowi Tołockiemu, parochowi Wyszodzkiemu, memu wielece dobrodziejowi, oddać należy w Wyszodkach. Na wierzchu listu dopisek w te słowa: Zmiłuy się, dobrodzieju, daley nie wlec, bo wcale iuż na schyłku droga; wraz wysyła y moją zapłaconą gorzałkę; nie chcey mieć kłutnie. Także u tego listu poświadczenie świadkow, z podpisemi rąk własnych każdego zosobna, w te słowa: Wyznam ten list, że jego charakter, podpisuię się x. Symon Wysodzki, paroch Bohosłowski. Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt czwartęgo, mca Februar. piątego dnia. Wyznam w tym, że to własną ręką w Bogu zeszłego Bazylego Taranczuka y list onęgo ręką pisany, podpisuię się Jan Dyman. Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt czwartęgo, miesiąca Januarij dwudziestęgo szóstęgo dnia, według Ruskiego kalendarza. Wyznam, że ten list pisany własną ręką w Bogu zeszłego Bazylego Taranczuka, y na dowođ podpisuię się Stefan Hawryłowicz Awierko, b. j. Wtt. Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt czwartęgo, dnia piątego Februarij. Do tego listu zeznaie, iż cha-

рактъ въ Богѣ зсѣлаго Базылего Таранчука, въ томъ свидѣнїи подписуе сѣ Янъ Литвинко, р. м. Втѣ. Въ чемъ визнае, же то власнѣ рукою Базылего Таранчука, на документъ чего подписуе сѣ Атаназы Старокожа, с. Б. Въ чемъ визнае, же власнѣ характеръ зсѣлаго Базылего Таранчука того листу, подписуе сѣ Корнели Королкиевичъ. Въ томъ визнае, же то власнѣ характеръ въ Богѣ зсѣлаго Базылего Таранчука, въ чемъ подписуе сѣ Антони Куренко. Которы то такowy iestъ до хіагъ мѣйскихъ ratusznychъ Witebskichъ прихїеу у вписаны.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 310.

62.

Извлеченїе изъ, составленнаго земскимъ судьей Витебской провинціи Романомъ Микосею, а также членами Витеб. магистрата—бургомистромъ Николаемъ Смыкомъ и ратманомъ Иваномъ Лешкою, формальнаго инвентаря движимому имуществу, оставшемуся послѣ смерти предводителя гор. Витебска (д. б. предсѣдателя Вит. маг.) и ратмана Ивана Ляховскаго въ фольваркѣ Залучесьѣ а), равно хозяйственнымъ въ немъ строенїямъ (подробная же опись самаго фольварка, какъ говорится въ инвентарѣ, представлена вмѣстѣ съ тѣмъ особо, но въ книгѣ нѣтъ ея), и земельнымъ участкамъ его же, Лях., б) съ находившимися на нихъ—каменнымъ, еще недоконченнымъ, домомъ за каменнымъ валомъ, надъ р. Двиною, у подошвы Базыліанской горы и съ другими постройками какъ возлѣ этого дома, такъ и при р. Витьбѣ. 1774 г. Апрѣля 20.

Wypisъ zъ хіагъ Jey Imperatorskiej Mości мѣйскихъ ratusznychъ Witebskichъ.

а) Б. м., это нынѣшняя архїерейская дача, подъ наз. тоже Залучесья.

б) Эти участки были, оч., тѣ самыя, которые оспаривалъ у Ляховскаго магистратъ, какъ городскую собственность. См. выше док. № 55.

Рoku тысячъ седемсетъ седемдзїесятъ четвѣртого, мѣсяца Априля двудзїесятого дня.

Coram actisъ урѣду Jey Imperatorskiej Mości, com-
parendo personaliter, szlachetny панъ Янъ Лешко, radzca
magistratu Witebskiego, weryfikacyѣ zregestrowanychъ
sprzѣtowъ, summъ, mobiliowъ, dokumentowъ y towarowъ, wъ
folwarku, Zалучосїе названымъ, post fata въ Богѣ зсѣ-
сѣлаго j. p. Яна Лачовскаго, predwoditelѣ y radzcy
miasta Witebska, przezъ w. j. p. Romana Mikosze, sѣdzie-
go ziemskiego провинціи Witebskiej, y szlachetnychъ
panowъ Миколая Смыка, burmistrzѣ, Яна Лосзке, radzcѣ,
urzѣdникowъ magistratowъ Witebskichъ, expedyowanѣ,
ad acta вписатъ подаѣ, которѣ, de verbo ad verbum впи-
суиѣ, tenor estque talis: Registrъ uniwersalny sprzѣtu,
summъ, mobilowъ, dokumentowъ, towarowъ, post fata j. pa-
na Яна Лачовскаго, wъ folwarku Zалучосїи, wъ roku
tysiacъ sedemsetъ sedemdzїeсятъ четвѣрымъ, мѣсяца А-
приля пїеѣнастого дня, juryzdycznie sporzѣdzony (Далѣе
слѣдуетъ перечисленїе наличныхъ суммъ, документовъ,
разной движимости, состоящей въ одеждѣ, товарахъ
столовыхъ приборахъ, домашней утвари, скотѣ, хо-
зяйственныхъ принадлежностяхъ, а также хозяйствен-
ныхъ построекъ) . . . Imwentarzъ zabudowania całego
folwarku Zалучосїи же въ томъ registrze не specyfikuje
сїе, albowiemъ zupełne opisanie przy tychъ papierachъ
znayduje сїе. Opisanie dworu nadъ Dzwїnѣ: Placъ od Dzwї-
ny за валомъ муrowanымъ, wysoko opasany, wъ rogu ied-
nymъ niedomurowanымъ od szpichlerza, podъ gurѣ Bazylian-
skѣ stojѣcego, которенъ przezъ пуѣ муrowанымъ, bezъ okienъ,
drzwiъ podwoyne, na zawiasachъ, zъ zamkiemъ wisѣącymъ,
probojemъ, zaszezebкѣ y antabѣ żelaznemi; na wierzchu
dwa piѣtra drewniane, wъ которъхъ obudwuchъ po два
jmbary zъ drzwiami stolarskiej roboty, na zawiasachъ ze-

laznych; na pierwszym piątrze w obudwach drzwiach zamki wewnętrzne, a na piętrze trzecim drzwi pojedynkowe stolarskiej roboty, z klamkami, probojami y zaszczipkami; ganki w obudwach piętrach futrowane ci-osem, namoszczone tarcicami na stolowanie, gontem pokryte; pod dachem dwa dymniki z oknami szklannemi, w drzewo oprawnemi; wschodki do ganku tarczycami obite, do którego drzwi stolarskie, na zawiasach, z krukami, klamką y proboiem; od tego jmbara z fundamentu przez puł parkan murowany, od połowy parkan w szulach, drewniany, deskami pokryty; przy końcu forta z desek dembowych, żelazem obita, na zawiasach y krukach, z zaszczipką y zawalem żelaznemi; od tej forty budynek murowany na iedno piętro, który ma w sobie sień postrzodku; do nich drzwi z blachy hrubey żelazney, z proboiem, krukami, zaszczipką, zawiasami; przeciw drzwi sklep po wschodkach, w którym po obu stronach dwa sklepy przypierzone, po iednym oknie z kratami żelaznemi, drzwi do nich drewniane z zaszcsepkami y probojami y zawiasami żelaznemi, drzwi do sklepu podwoyne, drewniane, blachą żelazną zwierzchu futrowane, z probojami, krukami, na zawiasach y klamką; w sieniach przeciw drzwi stolarskiej roboty na zawiasach y krukach, zamek wewnętrzny z antabą, okienko w tej komorze małe, okrągłe; na ulicę z sieni, po prawey ręce jzba do złożenia rzeczy, bez pieca, okno iedne szklane, w drzewo oprawne, z krukami, zawiasami y antabkami żelaznemi; drzwi drewniane z zawiasami y zamkiem wewnętrznym, z kratą żelazną; po lewey ręce z sieni jzba mieszkalna, w której piec z kaflow zielonych, okien dwa, w drzewo oprawnych, z zawiaskami, kruczkami y zaszczipkami żelaznemi, z kratami od ulicy, okiennic par trzy podwoynych, żelaznych, na zawiasach z krukami y zaszczipkami. Daugie piętro drewniane, na któ-

re zehody, tarczycami okryte; ganek futrowany, z którego prosto komorka, z desek przepierzona; do niej drzwi stolarskie na zawiasach z krukami żelaznemi y zamkiem wewnętrznym; wprawo ganku sień, do których drzwi podwoyne stolarskie z zamkiem wewnętrznym, na zawiasach z krukami y zaszczipkami; z sieni prosto kuchenka murowana, z oney okienko okrągłe, na ulicę drzwi stolarskie z zawisami y krukami, z zaszczipką y proboiem; z sieni wprawo jzba duża, w której piec kaflow białych z murkiem, wpuł przepierzona deskami, stolarską robotą, z drzwiczkami stolarskimi taflowemi, na zawiasach, z klamką y zaszczipką, okien trzy, w ołow oprawnych, na zawiasach z kruczkami y zaszczipkami, stol stolarską robotą, podłoga deskoma wymoszczona, drzwi w tej jzbie stolarskiej roboty z zamkiem wewnętrznym, na zawiasach z antabą y krukami; po lewey ręce jzba, w której piec z białych kaflow, na nogach żelaznych, okien cztery, w ołow oprawnych, z zawiaskami, kruczkami y antabkami żelaznemi, okiennic naokoło całego budynku podwoynych par siedem drewnianych, malowanych, na zawiasach z krukami y zaszczipkami żelaznymi; wierzch gontem pokryty, dach łomany, komin na wierzchu ieden murowany; budynek cały tarczycami zewnątrz obity, sufit w tym budynku tarczycami stolarską robotą podbity, podłoga tegoż z tarczyc, drzwi w tym pokoju iedne na wschodzie stolarskiej roboty, z zamkiem wewnętrznym, na zawiasach, z probojami, krukami y antabami; w tymże pokoju przepierzenie tarczycami obite, drzwi do ganku stolarskiej roboty, na zawiasach, z krukami, zaszczipką y klamką; w tym budynku, w szpichlerzu nogi żelazne, duże pod kocioł numero iedne, kantorow podwoynych do wagi żelaznych numero cztery, kantor żelazny takż do wagi numero ieden, koromiesiel żelazny z sza-

lami na powrozach numero ieden, limonij oksetow pełnych numero trzy, jtem we dwuch oksetow tychże limonij potroche, sledzi prostych beczek numero sześć, sledzi holenderskich beczka numero iedna, tobaki kartuzu, z Rygi przysłaney do złożenia cudzey, pakow numero osiem, blachy żelazney, cudzey, złożoney, sztuk numero sto, cegły w tymże dworze złożoney, własney tysięcy dwadzieście. Opisanie dworu, nazwanego Jacewiczowski: Zabudowanie w nim stare, to iest budynek, pod gurą Bazylianską leżący, w którym jzba y komora z sienią; do nich drzwi troje na zawiasach z krukami, zaszczipkami y klamkami; okien dwa, w drzewo opravne, stolowanie y podłoga z tarczyc, dranicami pokryty; przy tym pod gurą swironkow dwa starych, nadgniłych, dranicami pokryte; w jednym drzwi na zawiasach, z klamką, krukami y probojem; drugi swironek bez drzwi; po lewey stronie tagoż budynku, ku Widzbie, swironkow starych, pod iednym nakryciem dranicznym starym, dwa, obudwuch drzwi na zawiasach, z krukami, zaszczipkami y probojami; przeciwko tych swironkow łaznia nowa, wystawiona pod gurą Bazylianską, dranicami nowemi pokryta, w której sień, do nich drzwi na zawiasach, z krukami, zaszczipką, klamką y probojami; ganek, z drzewa zrobiony, stol y podłoga z tarczyc; w tych sieniach komin, z cegoł murywany; z tych sień drzwi do łazni, w której piec z kaflow, łazienym sposobem zrobiony. Połow trzy z desek ciosowych, podłoga z ciosu, a stol z tarczyc; okno w tej łazni, w drzewo opravne. Za osobliwym ordynansem jasnie wielmożnego jenerala gubernatora, na mieysce ziechałem y takowy regestr wiernie doyrzawszy, podpisałem Roman Mikosza, sędzia ziemski prowincyi Witebskiey. Mikołay Smyk, burmistrz Witebski. Jan Janowicz Loszko, radzca prowincjonalnego magistratu mp.

Która to takowa weryfikacya iest do xiąg magistratowych Witebskich przyięta y wpisana, z których y ten wypis, przy pieczęci urzędowej mieyskiey Witebskiey, z podpisem ręki pisarskiey parti requirenti iest wydan. Actum ut supra.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 313—322.

63.

Рѣшеніе третейскаго суда, состоявшаго изъ ратмановъ Смыка, Симоновича и секретаря Козелла, по дѣлу поручика Егора Фелькерзамба съ еврейскимъ раввиномъ Беніаминомъ Якубовичемъ, о поставкѣ соли и проч. Въ силу заключеннаго этими лицами между собою контракта, изъ нихъ Якубовичъ подрядился доставить изъ м. Краславки въ г. Витебскъ, вверхъ по р. Двинѣ, 900—1000 бочекъ соли, считая въ каждой бочкѣ по 6 пуд. 15¹/₄ ф., и затѣмъ принять отъ Фелькерзамба соли, въ мѣшкахъ, мѣрою свыше 900 боч., а вѣсомъ 5724 п. 37³/₄ ф.,—съ обязательствомъ—соль эту продать въ Витебскѣ по самымъ высшимъ цѣнамъ, а на вырученныя деньги скупить для Фелькерзамба разныхъ другихъ товаровъ, какъ то: пеньки, зерноваго хлеба, меду, воску и проч., за всякую же непроданную бочку соли уплатить ему по 5 тал. бит. а) За такую комиссію Якубовичъ долженъ былъ получить вознагражденія 100 т. б. Причемъ, получилъ онъ еще на товары 210 т. и 60 черв. зол., подъ особыя росписки. Но ни условленныхъ товаровъ не доставилъ, ни уплаты за соль не внесъ, ни наличныхъ денегъ не возвратилъ, а купилъ только ничтожное количество пеньки, да и то гнилой и притомъ по небывалой, высокой, предъявленной имъ цѣнѣ. Въ виду всего этого, Фелькерзамбъ и просилъ судъ взыскать съ Якубовича всю слѣдуемость ему съ его издержками, убытками, процентами, условленною въ контрактѣ неустойкою и таковыми его удовлетворить. Съ своей стороны и Якубовичъ началъ въ

а) Въ 1766 г. талеръ=Русск. 131 к. с.

судѣ встрѣчный искъ съ Фелькерзамба, объясняя, что еще до принятія имъ соли потеряла она вѣсъ отъ усыпки; на лодки она грузилась, равно какъ и приемная на нее квитанція вынуждена была у него, насильно, а во время самой доставки испорчена соль дождемъ и слякотью,—вслѣдствіе чего, произошло полное разстройство въ его торговлѣ, а потому простираетъ онъ на Фелькерзамба претензію свыше 3000 т. б. По выслушаніи сторонъ, третейскій судъ нашелъ, что отъ Якубовича слѣдуетъ Фелькерзамбу: за 5724 п. $37\frac{3}{4}$ ф. соли, считая по 50 к. за пудъ, 2862 р. $46\frac{1}{2}$ к., наличныхъ денегъ 403 р. 50 к. и выданные прикащику его, Як., въ Витебскѣ, 9 р. 81 к., итого 3275 р. $77\frac{1}{2}$ к.; съ другой стороны, какъ удостовѣрился судъ, Якубовичъ скупилъ для Фелькерзамба пеньки $178\frac{1}{2}$ берк., по одобренной судомъ цѣнѣ, сч. по 13 р. берк., за 2320 р. 50 к., да еще понесъ издержекъ 384 руб. 44 к. при этой покупкѣ и 631 р. по доставкѣ соли, итого 3455 р. 49 к., которые и слѣдуютъ съ Фелькерзамба Якубовичу. Затѣмъ, судъ рѣшилъ, что Фелькерзамбъ долженъ уплатить Якубовичу разность взаимныхъ имъ слѣдуемостей, именно 180 р. 16 к., да еще за 320 солевыхъ мѣшковъ 39 руб. 30 к., а Якубовичъ—точно такъ выдать Фелькерзамбу пеньку, съ отнесеніемъ доставки ея куда слѣдуетъ также на счетъ послѣдняго. Наконецъ, судъ, уничтожая всѣ, предъявленные сторонами, доказательства, воспрещаетъ сторонамъ возобновлять это дѣло, подъ опасеніемъ, за противное, штрафа въ 2000 р. 1774 г. Апрѣля 28. а)

Рoku тысяѣ siedmsetnego siedmdziesiąt czwartego, miesiąca Aprila dwudziestego ósmego dnia.

W sprawie za niżej wyrażonymi aktorataми і заło-
bami, do nich należącemi, poniżej in unum złączonemi
і zkombinowanemi, z rejestru kompromissarskiego są-
dow polubownych, w roku teraźniejszy тысяѣ siedm-
setnym siedmdziesiąt czwartym, miesiąca Apryla dwu-
dziesiątego siódmego dnia podług Rzymskiego kalendarza

а) Т. о., эта коммерческая операція, при неудачномъ выборѣ поручикомъ Фелькерзамбомъ себѣ коммисіонера, не только не принесла ему ожидаемой пользы, но еще причинила излишнія хлопоты и убытокъ.

przypadley, przed nami, Ferdynandem Smykiem, super-
arbitrem, Mironem Symonowiczem, radzcami, i Jozefem
Koziellem, sekretarzem prowincjalnego magistratu Wi-
tebskiego, arbitrami, w roku, desuper wyrażonym, zgod-
nie od stron obranymi i przyznany opisem swym au-
thoryzowanemi, na sądach kompromissarskich porząd-
kiem prawa intentowaney,—mianowicie за pierwszym
aktoratem wielmożnego jmcі pana Jerzego Felkierzam-
ba, porucznika woysk Rossyiskich, z starozakonnym
Beniaminem Jakubowiczem, rabinem prowincyi Witeb-
skiey, за pozwem autentycznym po obżałowanego, przed
nasz sąd kompromissarski wyniesionym, y за żalobą, w
nim wyrażoną, mieniąc do zaszłego kontraktu i o to,
iż co obżałowany Beniamin Jakubowicz, w roku przeszłym
tysiąc siedmset siedmdziesiąt trzecim, obowiązawszy się
kontraktem soli beczek dziewięćset lub do tysiąca wziąć,
każdą miarę ważącą po pudow sześć funtow piętnaście i fun-
tow dziewięć i czwierć, z dwóch folwarkow załuiącego
dellatora soli pudow w worach pięć tysięcy siedemset
dwadzieście cztery funtow trzydzieście siedm i trzy
czwierci, vigore kontraktu, wynoszących beczek dzie-
więć set i z gurą, wagi po pudow sześć i funtow pięt-
naście, odebrawszy, tąż sol w Witebsku, ceną iak na-
wyższą sprzedać obowiązwał się; за które pieniądze wszy-
stkie towaru różnego, idque, piękі, sypki różney zboża,
miodu, wosku ettc. skupić przyobiecał tymże kontrak-
tem, a wieleby zaległo soli, tedy за każdą beczkę, wa-
żącą pudow sześć i funtow piętnaście, zapłacić po pięć
tallarow bitych opisał się. A tak, zdawszy towar, zapła-
ciwszy sol, sporządziwszy czolny ze wszystkim zapasem,
zapłaty sto tallarow bitych wziąć за fatygę miałeś. Tan-
dem, obżałowany Beniamin Jakubowicz i sol sprzedał
różnym ceną wysoką, uti testabit registr, i piękі mało
co skupiwszy, quod majus, nikiemney, cene oney wy-

soko kupowaney kładziesz, expensa niepraktykowane w swych regestrach pokładasz, jmo magis, nie dostarczając towaru za sol przedaną, ieszcze summy rękodayney na towary różne tallarow sto sześćdziesiąt, powtore czerwonych złotych sześćdziesiąt wzięłeś, na co dowodem, roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt trzeciego, miesiąca Nowembra czwartego dnia, karta dana tak z odebraney soli, iakoteż y pieniędzy. Pro tertio, ieszcze na osobliwą swą kartę, tallarow piędziesiąt odliczywszy odebrałeś in vim handlu y towarow, być mających, a ad praesens tak kontraktowi, iako też dwum kartom swym w niedostarczeniu towarow, ani nawet summy, przychodzącej załuiącemu aktorowi, zadosyć nie czynisz; owszem, zgnilego i niedobrego towaru częśćkę tylo oddawasz, do expensow na tenże towar i z . . . one litigia przyprowadzasz. O co załuiący wielmożny jmc pan Felkierzahmb z obżałowanym rabinem Witebskim prawem czyni: ante omnia, do uznania ceny należytej towarowi; do przysądzenia summy reszty, tak za sol przychodzącą, ceną należytą, iakoteż za dwuma kartami, rękodaynie przez obżałowanego wziętej summy; do wskazania, przywrocenia i nadgrodenia załuiącemu dellatorowi spędowanych expensow na też towary i różne expensa, ex ratione rabina wynikłe i wyniknąć mające; do zapłacenia pretezyi różnych, vigore osobliwego regenstru spisanego; do nakazania zapłacenia zaraż, benevole w kontrakcie opisanych in punctis, a niedotrzymanych; do przysądzenia przychodzącego procentu od summy, rękodaynie od załuiącego dellatora obżałowanemu kredytowaney; do wskazania zapłacenia co instanti wszelkich y wszystkich tak z soli, iako z osobliwych kart wynikłych summ, procentow, expensow na tenże towar łożonych, uti superius wspomnionych; do nadgrodenia i zapłacenia szkod,

strat, vigore osobliwych regestrow na to okazać się mające, i o dalsze pretezye, quod juris tempore deducuntur, salva zapozwu melioratione. Za drugim rekonwencyonalnym aktorem starozakonnego Beniamina Jakubowicza, rabina prowincyi Witebskiej, z wielmożnym jmc panem Jerzym Felkierzahmbem, porucznikiem wojsk Rossyiskich, za pozwem autentycznym od aktora po obżałowanego jmc, przed nasz sąd kompromissarski wyniesionym, i za załobą, w nim įnserowaną, mieniać, iż co obżałowany, wielmożny jmc pan Felkierzahmb, porucznik Rossyiski, uczyniwszy kontrakt dobrowolnie z załuiącym Benaminem Jakubowiczem, rabinem Witebskim, sub vadijs zaraż trzy tysiące tallarow bitych, by z któreykolwiek strony w naymnieyszym punkcie, w niedotrzymaniu zapłacenia, któremu zadosyć nie uczyniwszy i zawód w soli przyczyniwszy, cały handel załuiącego dellatora zmitrężył. A zatym, załuiący dellator, ante omnia, zapłacenie refakeyi y zarażki, wedle opisu tallarow bitych trzech tysięcy et distinctim: niezapłacenia summy pięciuset dziewiędziesiąt dwuch rublow złotych dziewięć i kopiejek pięć, spędowanych pieniędzy na towar; za nieoddanie przez obżałowanego, a osobliwie zapłacenie procentu od rublow czterech set siedmdziesiąt dwuch, złotych dziewięć i kopiejek pięć, zaciągnionych na utrzymanie towaru i handlu całego; tak tego wszystkiego uznania, co czasn prawa deductum będzie, oraz pokazania poenis legum i tego wszystkiego uznania, quod juris et praetensionis być może, salva tey załoby melioratione, załuiący dellator, starozakonny Beniamin Jakubowicz, rabin prowincyi Witebskiej, doproszał się. A iako te zołoby z pozwow autentycznych de tenore suo w ten nasz dekret są įnserowane, tak praenumerate partes przed nasz sąd kompromissarski instituerunt litem. W którey sprawie sąd komprommissarski, w roku

terazniejszym tysiąc siedmsetnym siedmdziesiąt czwartym, miesiąca Aprila dwudziestego siódmego dnia, za przywołaniem z rejestru sprawy, z delacyi wielmożnego jmc pana Felkierzahmba, porucznika woysk Rossyiskich, z starozakonnym Beniaminem Jakubowiczem, rabinem prowincyi Witebskiej, na karcie pierwszej wyniesionego aktoratu, przyłączywszy rekonwencjonalny aktorat, z karty wtórey, starozakonnego Beniamina Jakubowicza, rabina prowincyi Witebskiej, proceder nakazaliśmy. In procedendo et continuatione ia dwudziestego ósmego praesentium: post serias parum controversias i po odeszłych za załobami proclach i replikach, my, komprommissarze, mature dando, in prima categoria, co do solowego handlu, w partyi teyże soli, między stronami zadysputowaney, ponieważ evidenter patuit z kwitu starozakonnego Beniamina Jakubowicza, rabina prowincyi Witebskiej, sub anno tysiąc siedmset siedmdziesiąt trzeciego, miesiąca Nowembra czwartego dnia, w Krasławiu, in vim kontraktu, wielmożnemu jmc panna Felkerzahmbowi, porucznikowi woysk Rossyiskich, z odebraney i zgodnie odważaney soli na pudow pięć tysięcy siedmset dwadzieście cztery funtow trzydzieście siedem i trzy czwierci dauego, zaczynamy my, sąd, takowy kwit własną ręką starozakonnego Beniamina Jakubowicza, rabina prowincyi Witebskiej, podpisany, in fundamento prawa, artykułu siódmego, z rozdziału siódmego, approbando, za tymże kwitem wyrażoney partyi soli, idque pudow pięć tysięcy siedmset dwadzieście cztery funtow trzydzieście siedem i trzy czwierci, ceną uregulowaną, rachuiąc za każdy pud czterdziestofuntowey wagi po kopiejek piędziesiąt, do percepty wielmożnego jmc pana Felkierzahmba, porucznika woysk Rossyiskich, sentiamus; za którą, in unum computando, należy summy rublow dwa tysiące

osiemset sześćdziesiąt dwa kopiejek czterdzieście sześć i puł. Quod vero spectat w pretesyach starozakonnego Beniamina Jakubowicza, rabina prowincyi Witebskiej, o negowaniu swego, autecznicznie danego kwitu, referendo, iż takowy kwit gwałtownie był wymożony i sol na miejscu pierwey antierius ściekła, do czołnow z przynaglenia ładowana była, inpost czasu w gurę teyże soli czołnami wprowadzenia różnym przypadkom, dżdżowi i słoćie podlegała, przez co do upadku znacznego przyszła; dla tych przyczyn detrunkacyi z zaqwitowaney partyi pudow tysiąc dwieście dwadzieście cztery funtow trzydzieście siedem i trzy czwierci dopraszał się,—w czym my, komprommissarze, a parte starozakonnego Beniamina Jakubowicza, rabina Witebskiego, in deductionem tego wszystkiego sufficienter probacyi nie mając, ponieważ starozakonnny Benjamin Jakubowicz o takową gwałtowność nigdy, na żadnym miejscu, żadnego processu nie czynił i nie okazał; niemniej, ponieważ, za przyściem teyże soli do Witebska, wraz do przeważenia oney lub przepakowanie w beczki z urzędu żadnego, aniteż z kupiectwa, urzędowanie nie starał się, lecz dobrowolnie oną według swej woli dysponował,—ex praemissis, takowe illegaliter, przeciwko własnemu kwitowi, wyniesione pretesy in omni uchylamy, a kwit, autentycznie, z podpisem własney ręki dany, iterum atque iterum approbuiemy et in omni robore ony zachowuiemy. Dalszey summy, podług kwitu, tallarow bitych sto sześćdziesiąt y czerwonych złotych sześćdziesiąt, item za karteczką tallarow bitych piędziesiąt, przez starozakonnego Beniamina Jakubowicza, rabina Witebskiego, u wielmożnego jmc pana Felkierzahmba, porucznika, wziętey i przez samegoż starozakonnego Beniamina Jakubowicza rekognoskowaney, redukuiąc desuper wyrażone monety na ruble, in summa czyni rublow cztery-

sta trzy i kopiejek pięćdziesiąt; item, przez samego wielmożnego jmei pana porucznika na szafarza, od rabina zesłanego, i na brakarza, ad praesens w Witebsku, który brakował piękę, daną rublow dziewięć i kopiejek osiemdziesiąt iedną; in summa do percepty pieniężney wielmożnego jmei pana porucznika efficit rublow trzy tysiące dwieście siedymdziesiąt pięć koeiejdk siedmdziesiąt siedm i puł. In secunda vero categoria, względem handlu piekowego, z teyże percepty, przez starozakonnego Beniamina Jakubowicza, rabina prowincyi Witebskiej, sprawowanego i regestrami skupowanych towarów dowodzącego, quoad primum skupioney pięki ceną, przez nas, komprommissarzów, approbowaną, bierkowców sto siedmdziesiąt osiem i puł, rachuiąc każdy bierkowiec po rublow dwa tysiące trzysta dwadzieście kopiejek pięćdziesiąt; expensu, na tąż piękę łożonego, acceptatur rublow trzysta osiemdziesiąt cztery kopiejek czterdzieście cztery; item expensu, na sol łożonego, acceptatur rublow sześćset trzydzieście ieden; kapitulacyi, kontraktem opisaney, rublow sto dwadzieście; in universum efficit expensowaney summy przez Beniamina Jakubowicza rublow trzy tysiące czterysta pięćdziesiąt pięć kopiejek dziewięćdziesiąt cztery. Kturalą takową summę sine ulla ulteriori disputatione aut reclamatione, przez tegoż pomienionego Beniamina Jakubowicza według terazniejszey kalkulacyi i weryfikacyi wydawaney, pro reali uznawszy, za słuszną poczytuujemy. Et exinde jnsuper łożonego expensu nad perceptę wielmożnego jmei pana porucznika, uti supra expressum, rublow sto osiemdziesiąt kopiejek szesnaście puł na pomienionym wielmożnym jme panu poruczniku adjudicamus. Quod vero spectat o worach na potrzebę solową, przez rabina skupowanych, et ad jnvicem o wory solowe pretesye uroszczających, praesenti judicato

determinamur, ażeby za powrociem worów sztuk trzy-sta dwadzieście przez rabina strona, też wory odbierająca, rublow trzydzieście dziewięć i kopiejek trzydzieście omnino bonifikowała. A po opłaceniu restancyi przez wielmożnego jme pana porucznika summy, idque rublow sto osiemdziesiąt kopiejek szesnaście i puł, starozakonnny Benjamin Jakubowicz, rabin Witebski, powinien całą partyą pięki, według regestrow, nam, sądowi, po przeważeniu pokładanych, co instanti, sub poenis irremissibilibus contraventionis et sub poena personalis infamiae, wydać i do oney żadney plus ultra by naymniejszey ani sam przez się, aniteż przez subordynowanych osob, pretesyi wynaydywać nie powinien. Frakt zaś proprio sumptu wielmożnego jmei pana Felkierzahmba, porucznika, za też piękę opłacić tenetur. Refakeyi zaś, zarak i expensow prawnych, ex utraque parte pretędowanych, ex vi kontraktu, illegaliter opisywanego, z którego ad litigia tota promanavit actio, przeto, na żadną stronę nieuznawaiąc, perpetuum silentium inter partes iudicium comprommissoriale, sub vadijs dwóch tysięcy rublow, nakazuie; o które zareki, in casu w którymkolwiek punkcie naruszenia, tenże sąd komprommissarski, in quovis foro, pro adjudicatione reservat et decedit. Dokumenta quomcumque titulo, do tegoż procederu terminowane, te wszystkie z obu stron, nie zachowuiąc żadney salwy pretextu i regressu, kassuiemy i annihiluiemy. Post promulgationem tegoż dekretu, praesens iudicium ad acta xiąg prowincyalnego magistratu miasta Witebska ony dla wpisu disponit et decernit. Actum ut supra.

Ferdynand M. Smyk, super-arbiter, radz. m. Witto.

Miron Symonowicz, radzca m. Witt., arbiter.

Józef Koziell, prowін. mag. m. Witt. sekretarz, arbiter, m. p. (M II.)

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 285—288.

64.

Поданное тѣмъ же раввиномъ Беніаминомъ Якубовичемъ въ Вит. магистратъ заявленіе о претензіи его къ ратманшѣ Еленѣ Марковичъ, по доставкѣ той же соли пор. Фелькерзамба. Якубовичъ заявляетъ, что заключеннымъ съ нимъ названною Марковичъ, 13 Авг. 1773 г., контрактомъ обязалась она доставить на своихъ лодкахъ изъ Краславки въ Витебскъ 900—1000 боч. соли, за сумму, считая отъ каждой боч. въ 8 пуд. вѣсомъ (а по показанію Фелькерзамба на трет. судѣ, только въ 6 пуд. 15¹/₄ ф. вѣс.) по 50 коп.; но, не имѣя своихъ судовъ и не нанимая, своевременно, чужихъ, какъ бы слѣдовало по контракту, доставила въ Витебскъ соль едва чрезъ три мѣсяца. Вслѣдствіе такой неаккуратности Марковичъ, соль на рѣкѣ замерзла. Тогда поставщица свалила соль просто у гористаго берега Двины, а тутъ пошли снѣга, потомъ наступила оттепель, потекла съ горъ вода—и соль въ большемъ количествѣ подмокла и убыла. Притомъ, Марковичъ, не получая въ Витебскѣ, слѣдовавшихъ ей, доставочныхъ 121 р., удержала 82 боч. соли. А потому и пользуясь предоставленнымъ ему въ рѣшеніи трет. суда правомъ иска (напротивъ), раввинъ Якубовичъ и обращаетъ на Марковичъ бывшую претензію свою къ Фелькерзамбу, требуя взыскать съ нея въ пользу его, Як., не только убытки, какіе понесены имъ вслѣдствіе неисправной доставки и удержанія части соли, но еще, по купеческому обычаю, разныя пени и даже убытки, понесенные, имъ, Як., вообще въ торговлѣ при азартныхъ оборотахъ его въ виду поднявшихся въ Витебскѣ на соль цѣны и за неполученіемъ еще таковой изъ Риги. 1774 г. Мая 9.

Manifest nomine starozakonnego Beniamina Jakubowicza, rabina prowincyi Witebskiej, na szlachetną panią Helenę z Hrehorowiczow Markiewiczową, radcową Witebską.

Roku tysiąc siedemset siedemdziesiąt czwartego, miesiąca Maja dziewiątego dnia.

Coram actis urzędu Jey Imperatorskiej Mości prowincyalnego magistratu miasta Witebska, comparendo personaliter, starozakonny Benjamin Jakubowicz, rabin prowincyi Witebskiej, załobę swoją w pretesyach do szlachetney pani Heleny z Hrehorowiczow Markiewiczowej, radcowey Witebskiej, do xiąg magistratowych Witebskich ku zapisaniu podał, sequenti tenore, mieniąc, iż co, w roku tysiąc siedemsetnym siedemdziesiąt czwartym (trzecim?), miesiąca Augusta trzynastego dnia, uczyniwszy kontrakt z załuiącym na przystawienie soli z Krasławie do Witebska, na własnych czolnach, od dziewięciuset do tysiąca beczek, za które przystawienie, od beczki, ważącey pudow osim fraktu, po puł rubla obżałowana zgodziła się, takowey soli obżałowana, nie mając swych własnych statkow y wedle kontraktu nie odyskując, lecz we trzy miesiąca zaledwo wysławszy i, z dobrowolnego opóźnienia, do Witebska, na zgubę załuiącego godząc, nie dostawiła. Sol prowadzona zamarzła, a zatym znaczny zawod, naruszenie kontraktu, i szkodę załuiącemu uczyniła w refakeyą handlowną wprowadziła. Co większa, obżałowana Markiewiczowa, dalszy załuiącemu czyniąc upadek, sol zamarzłą zaraz, nie prowadząc do Witebska, lecz u brzegu Dzwiny, pod gurą złożyła, gdzie, za nastąpieniem niestateczney zimy, gdy śniegi rostapiać się, woda z gur pod sol złożoną zbiegać zaczęła, na ów czas, przez niedobre obżałowaney rosporzondzenie, znaczną partyą soli, na ziemi leżącą, zamoczyła, do szkody y upadku na frakt wziętą, przez niepilność obżałowaney, załuiącego delatora, Beniamina Jakubowicza, rabina prowincyi Witebskiej, przywiodła y ona, prawie (p?) orzuciwszy, od Augusta

wziętego kontraktu, a w miesiącu Januryi dziewiętnastego dnia, roku tysiąc siedemsetnego siedemdziesiąt czwartego, y to w czasy dżdżyste, załedwo na miejsce przystawiła. Z takowey przyczyny obżałoweney, z dwóch worow soli beczka iedna ledwo nasypować się mogła, jako probacya, w przytomności samey obżałowaney y przytomności świadkow, nastąpiła. In post, obżałowana nie już od beczki, pudow osiem wazących, lecz od worow dziewięćset sześciu, jnszey wagi pudow, ogólniey w partyi całej zamykających pięć tysięcy siedemset dwadzieście cztery. Inwentuiąc dla siebie profit, każdy wor jakoby za beczkę y ieszcze przez obżałowaną upadkiem uczynionym fraktu po puł rubla nara-chowawszy, osobliwie beczek osiemdziesiąt dwie soli utrzymała y kartę załuiącemu swoją powrócić opisała się. Takowey soli beczek osiemdziesiąt dwie ani na terminie, ani po terminie, załuiącemu nie dostarczyła y w czasie dostarczenia, przez obżałowaną, soli, pod tytułem fraktu, który tyle należeć nie mógł, bo wedle sameyże żądania, rublow sto dwadzieście ieden, j to za miesiąc przypadał wypłacenia termin, a beczek osiemdziesiąt anticipative utrzymała, a nadzieię takowey należności szukając w polach, załuiący zysku wor każdy, iak się znaydował, za beczkę przyjąc, uczynił kontrakt. Za stałym przeto, przez obżałowaną Markowiczową, zawodem załuiącemu kontrahintowi swemu, iż worow osiemdziesiąt dwa nie dostarczyło. Przeto za każdy, iakby za beczkę, po rublow cztery y czwierz gotowym groszem zapłacić musiał y w tym załuiącemu Beniaminowi Jakubowiczowi, rabinowi prowincyj Witebskiey, w czasie uczyniła szkodę, w nadgrode której znówu załuiący delator, załac się na urzędzie, czyni swoje oświadczenie, iż obżałowaney Markowiczowey wedle żądania samey że rublow sto dwadzieście ieden, tym czasem do rozprawy za frakt powra-

ca, ażeby jeszcze w tey porze sol należąca, dla ceny, teraz idącey, nim z Rygi nadeydzie, która nagle ad praesens potrzebna, powrociła, j że od daty ninieyszey o wszelką pretensyą, krzywdy, szkody załuiący rabin konkludować nie mógł, bo wszelki azard, pretensye y szkody w handlach, wedle kontraktu bywszego kontrahenta, jegomości pana Felkierzamba, należeć miało, a za dekretem kompromissarskim tego wszystkiego załuiącego Beniamina Jakubowicza, rabina prowincyi Witebskiey, aktorem uczynił (?). Więc teraz o krzywdy y szkody obżałowaną Markowiczową, prawem czyniąc, ante omnia do zapłacenia za szkody y upadek w soli przez obżałowaną Markowiczową i ieszcze z zawodu uczynionego rublow czterysta, distinctim za sol utrzymaną worow osiemdziesiąt dwa, a oney teraz niepowrocenia rublow trzysta dwadzieście osiem, osobliwie za naruszenie kontraktu poenami, podług prawa y zwyczajn kupieckiego, pokarania, takż refakcyi y niedotrzymanego kontraktu na obżałowaney szlachetney pani Markowiczowey, radzcowey Witebskiey, uznania y przysądzenia, oraz wszystkich szkod, expens prawnych poniesionych y ponieść mających nadgrodenia obżałowaney szlachetney pani Markowiczowey, radzcowey Witebskiey, formujące do załuiącego delatora Beniamina Jakubowicza, rabina prowincyi Witebskiey, pretesyi uchylenia et pro nihilo onych poczytania, tak tego wszystkiego uznania, co czasu prawa obszerniey dowiedzioną będzie. Załuiący Beniamin Jakubowicz, rabin prowincyi Witebskiey, dał tą swoją manifestacyą do xiağ magistratowych zapisać. Która iest przyięta y zapisana.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 282 и 283.

Данное Смоленскимъ коморникомъ (землемѣромъ) Антономъ и женою его Францискою Ширма—Щирбинскими панцырнымъ боярямъ а) Карпу, Григорію, Василию и проч. Болтутамъ и ихъ наслѣдникамъ свидѣтельство въ томъ, что, приобрѣвъ отъ Болтутовъ пожалованную имъ привилегіями польскихъ королей землю, подъ названіемъ Болтуты, въ Витеб. воев. сост., самихъ ихъ, Болтутовъ, однакожъ, считаютъ, попрежнему, людьми вольными, панцырными боярями и корол. земьянами и предоставляютъ имъ право жить на этой же землѣ изъ одного лишь чина, если они сами на это согласны. 1774 г. Мая 19.

Aktykacya testimonialnego dokumentu, od ichmościow panow Szczyrbińskich panom Boltutom danego.

Roku tysiąc siedemsetnego siedmdziesiątego czwartego, miesiąca Maja dziewiętnastego dnia.

Coram actis urzędu Jey Imperatorskiej Mości prowincyalnego magistrata miasta Witebska, comparendo personaliter, Siomka Osipowicz Boltuta, bojarzyn pancerny, dokument, jmieniowi swemu od jchmościow panow Szczyrbińskich, w miezach opisanych, służący, ad acta magistrata Witebskiego wpisać podał. Którego od słowa do słowa tenor (sequitur?) estque talis: My, Antoni y Franciszka z Mohuczich Szymowie Szczyrbińscy, małżakowie, komornikowie Smoleńscy, niżej na podpisaniu

а) Бояре, особый классъ жителей въ Литвѣ. Онъ появился по сближеніи Литвы съ Россіей и долго пользовался правами дворянства. Въ 1557 г. различали уже бояре панцырныхъ, путныхъ и служебъ. Бояре панцырные, какъ самое слово показываетъ, должны были служить въ войскѣ; бояре путные владѣли двумя уделами земли, за которыя вносили денежную подать и были свободны отъ тяглой службы и доставки подводъ; но если приказывали ѣхать куда либо, то они не платили подати; въ противномъ случаѣ должны были служить попрежнему. Бояре-служки избираемы были ревизорами въ небольшомъ количествѣ и должны были находиться при каждомъ замкѣ и дворѣ короля, развозить королевскіе листы, отвозить деньги въ казну. За это они пользовались двумя уделомъ земли, безъ всякаго платежа.

rak naszych wyrażeni, czyniemy wiadomo, komuby o tym praesentis ett futury seculi ludzi wiedzieć należało, tym naszym testimonialnym skryptem, danym panom Karpie, oycowi, Hrehoremu, Wasllowi y jnnym synom Boltutom, ziemianom pancernym woiewodztwa Witebskiego jego królewskiej mości, na to, iż lubośmy my, Szczyrbińscy, u pomienionych ziemian pancyrnych, Boltut, nabyliśmy grunta onych, przezywające się Boltuty, w woiewodztwie Witebskim sytuowane, za przywilejami najjaśniejszych regnantow Polskich wiecznością tym Boltutom nadane, którzy, przedając nam wieczyscie grunta swoje y przywileie, tak na grunta, jako y samym osobom służące, na nas, Szczyrbińskich, y successorow naszych wledi; iednak my, Szczyrbińscy, małżakowie, pomienionych Boltutt, tak samych, sukcesorow onych, w potomne czasy wolnemi czyniemy y za ziemian pancernych jego królewskiej mości, woiewodztwa Witebskiego poczytamy y każdy poczytać ma. A iezelibyście (się?) tymże samym Boltutom, ziemianom pancernym, lub successorom onych upadobało na gruntach tychże samych mieszkać, z czynszem, bez żadnych ciężarów pozwalamy, poki się nam, Szczyrbińskim, małżakom, y successorom naszym podobają; a iezeliby się nie upodobali, tedy, dworowi zadość uczyniwszy, wolni y mocni gdzie chcąc sobie przenosić się, mieszkać y budować się, którym tak my samy, sukcesorowie nasi jm samym y successorom onych nie mamy y nie powinni będziemy żadney przeszkody y praepedycyi czynić, tylo co będzie należało zapłaciwszy, ze wszystkim, uno verbo, dobrem swoim wynosić się y wybrać się dokąd chcąc. Które to takowe testimonium, pro meliori fide w magdeburyi ratuszney Witebskiej przyznawszy, przy uproszonych jchmościach panach pieczętarzach, onym oddaemy. Pisan w Witebsku, roku tytiąc siedemset

piędziesiąt siódmego, miesiąca Decembra piątego dnia. U którego dokumentu podpis aktorów w te słowa: Antoni Szyrma Szczyrbinski, komornik Smolenski. Franciszka Szczyrbinska. Takż podpis rąk jehmościow panów pieczętarzów w te słowa: Ustnie, oczewisto proszony pieczętarz od jehmościow panów Antoniego y Franciszki z Mohuczich Szczerbinski, małżaków, komorników Smoleńskich, do takowego testimonium podpisuję się Thomasz Mohuczy. Proszony pieczętarz od wyż wyrażonych osob do takowego testimonium podpisuję się Felix Szyrma Szczyrbinski. Który to takowy autentyczny dokument iest do xiąg prowincyalnego magistratu miasta Witebska przyięty y wpisany.—Excerptem wydany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 271—273.

66.

Полюбовное рѣшеніе спора, возникшаго между Витебскими кс. Доминиканцами и мѣщаниномъ Иваномъ Литвинкою, о принадлежности полянки, подъ названіемъ Круглой, лежащей надъ р. Витьбою, рядомъ съ мельницею и землею Доминиканцевъ, у высокой межи, на право отъ дороги, ведущей изъ г. Витебска въ Юрковщину, черезъ бродъ. Причемъ, спорная полянка признана и отмежевана въ собственность тѣхъ ксендзовъ. 1774 г. Іюля 4.

Aktykacya kwitacyi od jehmościow xieży Dominikanow szlachetnym panom Litwinkom.

Roku tysiąc siedemsetnego siedemdziesiąt czwartego miesiąca Julij czwartego dnia.

Coram actis urzędu Jey Imperatorskiey Mości prowincyalnego magistrata miasta Witebska, comparendo

personaliter, szlachetny pan Ian Litwinka dokument, jmieniowi swemu od jehmościow xieży Dominikanow konwentu Witebskiego w rzeczach opisanych służący, ad acta magistrata Witebskiego wpisać podał, którego od słowa do słowa tenor estque talis: Ja, xiądz Anioł Smolenski, przeor Witebski, zakonu świętego Dominika ordinis praedicatorum, imieniem swym y jmieniem, wszystkich xieży y braci tegoż klasztoru Witebskiego, założenia kościoła Świętego Michała Archaniola, czynię wiadomo tym moim listem dobrowolnym, wieczysto kwitacyinym zapisem, iż co, w roku teraznieyszym tysiąc siedemsetnym piątym, wkroczyliśmy byli w termina prawne o polankę gruutu, nazwaną Kruhłą, nad rzeką Widzbą będącą, podle drugi idąc z miasta do Jurkowszczyzny y młynu naszego, po prawey stronie podle drogi brodowej będącą, z szlachetnym panem Ignacym Litwinko, burmistrzem Witebskim, o którą niemały między nami był spor. A że, za uproszeniem zobopolnym ichmościow panów przyiaciół dla rozeznania tege gruntu granicy y obaczenia z obudwuch stron różnie y spraw, spuściwszy się na ichmościow decyzyą, ponieważ przy dokumentach naszych uznali nam tę polankę do klasztoru, która leży przy naszych polankach tylko przez drogę, alias miedzę wysoko, słusznie ograniczyli tym sposobem; wziowszy pięte od drogi, z Witebska na Jurkowszczyznę idącą, iednym bokiem, prawym leży do tey pomienioney drogi, alias wielkiey, wysokiey miedze brodowej, drugim, lewym bokiem z olszniaku y rowu krętego, który row wodą, z gościńca bieącą, uczniła, aż do rzeki Widzby, gdzie y końcem ta niwa, alias polanka, o też rzekę opiera się. Skończywszy ten dukt, dla ponowy granicy kupców dwa, ieden od gościńca y miedze wysokiey w iednym końcu, a drugi w drugim końcu, też od tey miedzy y od Widzby po prawey stro-

nie zasypali, a lewą stronę row krzywy, wyż namieniony, graniczy. Skończywszy tedy we wszystkim te rozgraniczenie y rozmiarkowanie, wiecznymi czasy wszystkie zapendy y termina prawne umorzywszy, już z obu dwuch stron więcej między sobą o tę polaukę żadney przekazy czynić nie mamy, my sami y successorowie nasi nie powinni być, pod zaręką sto talarow bitych. Na dowod samey rzeczy, ten nasz zobowiązny, kwitacyiny zapis wieczysty spólnie iedni drugim rękoma naszemi podpisawszy, tychże ichmościow ponow przyiaciół, na tym popomiarkowaniu będących, o podpis ustnie y oczewisto uprosiliśmy. Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedmsetnym piątym, miesiąca Octobra dwudziestego czwartego dnia. U którego dokumentu podpis aktorow w te słowa: Xiądz Anioł Smolenski, ś. th. bakałarz, przeor Witebski Dominikański. Takoz podpisy rąk jehmew panow pieczętarzow w te słowa: Oczewisto proszony pieczętarz y kompromisarz od w Bogu przewielebnego jmcі xiędza przeora Witebskiego, zakonu świętego Dominika, do tego opisu y wieczystey kwitacyi, oraz ograniczenia ręką moją podpisałem Jerzy Piotr Jaroszewicz, regent surrogatorski wojewodztwa Witebskiego. Oczewisto proszony pieczętrz y kompromisarz od w Bogu przewielebnego jmcі xiędza bakałarza Witebskiego, zakonu świętego Dominika, do tego opisu y wieczystey kwitacyi, oraz ograniczenia ręką mą podpisałem Kazimierz Stefan Janczewski, vice-surrogator wojewodztwa Witebskiego. Który to takowy z autentyku dokument iest do xiąg prowincyalnego magistratu miasta Witebska przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 311 и 312.

67.

Извлечение изъ духовнаго завѣщанія Витебской мѣщанки по первому браку жены Михаила Логошнаго (а по второму браку фамилія, равно какъ и самое имя ея, за неимѣніемъ ни начала, ни конца этого документа, не извѣстны), въ которомъ она, м. пр., завѣщаетъ похоронить ее въ церкви Витебскихъ Базиліанъ, на ихъ счетъ и за то, равно какъ и вѣчное поминовение души ея, отказываетъ имъ земельный участокъ съ огородомъ, на которомъ жилъ тогда Потапій Бибка. (Когда составлено и явлено это завѣщаніе, неизвѣстно.)

... Nayprzod taką czynię dyspozycyą: obliguiąc ichme xiędzy Bazylianow, aby po seperacyi duszy z ciałem, krwią Chrystusową odkupionej, tesz grzeszne ciało moje przystoynie, podług obrządkow chrześciańskich pochowane było w cerkwi tych wyrażonych ichme xiędzy Bazylianow y jeh własnym kosztem, a pamiętaiąc duszę moją, sorokoust, czyli czterdzieście mszy, odprawowali, także po wyściu sześciu niedziel exekwyje odprawowali y wpisali do katalogu, gdzie mój mąż pierwszy, jmc pan Michał Łogoszny, y z swoją familią wpisany. Za co, w nadgodę tymże ichme xiędzy Bazylianom plac z ogrodem, na którym jmc pan Potapi Bibka mieszka, leguię, daruię, wiecznemi czasy zapisuię . . .

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 328 и 329.

68.

Извлечение изъ духовнаго завѣщанія Витебскаго лавника Павла Савицнаго, коимъ, м. п., завѣщалъ на разныя церкви и на костелы 100 руб., за погребеніе его тѣла и поминовение души его. 1775 г. Мая 5.

Aktykacya punktow testamentowey dyspozycyi w Bogu zesłego szllo Pawła Sawickiego, ławnika Witto.

Roku tysiąc siedemset siedemdziesiąt piątego, miesiąca Maja piątego dnia.

. . . Ciało moje grzeszne ma być pogrzebione w cerkwi Świętego Piotra, a na sufragia duszy mojej, to iest, na mszę świętą y iałmużnę na ubogich, tudzież y expesem pogrzebowym, ogólnie rublow sto do różnych cerkwi y kościołów leguię . . . Które to takowe ostatniej woli y dyspozycji testamentowe punkta do xiąg magistratowych są przyjęte y wpisane. Actum ut supra.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 356—359.

69

Миролюбная и обезпечительная сдѣлка, послѣдовавшая, по распоряженію магистрата, между Кіевскимъ стражниковичемъ Устиномъ Шаверновскимъ и Витебскимъ кожевничьимъ цехомъ, о возвратѣ въ цехъ, записаннаго по ошибкѣ въ ревизію за Шаверновскими, семейства Клубковъ, состоявшаго изъ 3 душъ. Причемъ, весь цехъ, въ случаѣ несостоятельности Клубковъ, обязался платить за нихъ повинности до слѣдующей ревизіи а). 1775 г. Августа 26.

Akt skryptu ugodliwego y assekuracyinego między jmc panem Justynem Szawernowskim, strażn. Kijow., a cechem garbarskim Witebskim.

Roku tysiąc siedemsett siedemdziesiąt piątego, miesiąca Augusta dwudziestego szóstego dnia.

Na urzędzie Jey Imperatorskiej Mości prowincyalnym magistratu Witebskiego, comparens personaliter,

а) Замѣчательная заботливость магистрата и цеха.

jmc pan Thadeusz Szawernowski, strażnikow. Kijow., skrypt ugodliwy, assekuracyiny, od cechu garbarskiego Witto pro parte oyca jmcі, jmcі pana Justyna Szawernowskiego, str. Kijow., służący y należący, ad acta xiąg magistratu Wittgo podał, którego thenor est talis: Ja, Jan Szalupinka, cechmistrz kunsztu garbarskiego, y cały cech garbarski, mieszczani y obywateli miasta Jey Imperatorskiej Mości Witebska, wszystkim, niżej wyrażonym punktom zadość czynić tak my, jakoteż y każdy po nas zastępca, za powinność wiecznie trwało mając, czyniemy wiadomo y iawnо wyznawamy każdemu, komuby o tym teraz y w czas przyszły wieku ludziom wiedzieć należało, tym naszym dobrowolnie assekuracyinym, przez żaden sposób niewzruszonym, wiecznym opisaniem się y przyrzeczeniem wielmożnemu w. j. p. Justynowy Jerzemu Szawernowskiemu, str. Kijow., possesorowi dworku y placu w mieście Witebsku, na Zaruczewju, w parafij Rożestwieskiej będącego, tak samemu, jakoteż y każdemu, w stopniu jmcі tenże dworek y plac possydującemu, danym y służącym na to, iż chociaż rewizya, przez omyłkę, przypisała do pomienionego dworku dusz trzy cechowych mieszczan Witebskich, Idque, Andrzeja, oyca, Jwana, syna, y Arciema, brata, Klubkow, czyli Sapunow, a tym samym w wieczne poddaństwo niewinnie umieściła, jednak ponieważ magistrat Witebski, dając, na podany w tey mierze memoryał od wo jmc pa Szawernowskiego, str. Kijow., rezolucyą, rozkazem swoim, pod datą czternastego Augusta, tysiąc siedemsett siedemdziesiąt piątego roku, surową na nas, cechmistrza, a cały cech garbarski włożył jnjunkcyą y obowiązek, ażebyśmy pomienionych Klubkow, czyli Sapunow, iako starodawnych mieszczan Witebskich, bez żadnego obłąkania, onychże do cechu swojego w rewizyą przyieli, zaczym, my, cech garbarski, stosując się

do rozkazu prowincyalnego magistratu Wittgo y do słuszności rzeczy, iako dawnych naszych cechowych mieszczan, ieno dopiero podupadłych, do cechu naszego przeyimuiemy y za cechowych ludzi, iako dotąd, tak y nazawsze mieć będziemy. A że dopiero aż do przyszłej rewizyi nie możemy z rewizyj jmei panu Szawernowskiemu wpisanym dusz pomienionych do naszej przynieść y wypisać rewizyi, przeto iak nayścisley y najmocniey opisuiemy sie, przerzekamy y obowiazuiemy podatki wszelkie, które tylko z kancelaryi prowincjonalney włożone będą, a z owych dusz należec maia, tę, w zupełności wybrawszy, czyli, jeżeli sami zdolni nie będą opłacać, z karbony cechu naszego założywszy, do rąk pomienionego jmei pana Szawernowskiego samego y każdego, kto tylko ów dworek w mieście Witebsku posiadać będzie, oddawać, niczym y najmnieyszą rzeczą nie wymawiaiać się y nie zwlekaiąc. Do tychże podatkow, ponieważ z takowych, szlachcie zapisanych, dusz daia się payki zbożowe, więc za takowe payki, jeżeli zbożem, iak należy, oddać nie będziemy mogli, tedy każdego czasu, według rynkowej ceny, za one temuż jp. Szawernowskiemu zapłacić mamy y zaspokoić, a jp. Szawernowski, maiać od nas odebrane pogłowne y dalsze podatki, z owych dusz trzech należące, regularnie do kancelaryi oddawać ma, nie pociągaiąc do żadnych usług y poddaństwa pomienionych naszych Sapunow, miesz. cechowych, y sukcessorow onych. I, nakoniec, ponieważ od zebrania kraju y wpisania onych dusz w rewizyą temuż jp. Szawernowskiemu nie iest za rat trzy zapłacone pogłowne y dalsze podatki, które więc podatki my opłacić należycie determinuiemy y obowiazuiemy się, waruiąc sobie, ażeby za każdym opłaceniem tenże jp. Szawernowski cech nasz chciał kwitować, a już odtąd żadney mitrengi w opła-

ceniu takowych za nich podatkow czynić nie mamy y każdy po nas niepowinien będzie, ale aż do przyszłej rewizyi (przy której o wpisanie do cechu starać się mamy) regularnie z nich wszystkie, skarbowi tylko należące, podatki opłacać będziemy. A w niedotrzymaniu temu naszemu assekuracynemu opisaniu się, wolne nas do sądu magistratowego zapożywanie y, według wyznanego rozkazu magistratowego, stem rubli strafowanie. A jeżeliby magistrat, ku szkodzie jpa Szawernowskiego dla nas iakie czynił pobłażenie, więc etiam do prowincjonalney kancelaryi ku rozprawie y odpowiedzi zawsze stanać mamy y na wieczne czasy za niedotrzymanie owych punktow następcy nasi powinni będą. I natośmy ony dali z podpisem rąk naszych własnych. Datt w Witebsku, roku tysiąc siedemset siedemdziesiąt piątego, miesiąca Augusta dwudziestego czwartego dnia veteri stili. U tego assekuracynego skryptu przypisane na dole między jpm Thadeuszem Szawernowskim a cechem garbarskim ugodzenie się temi wyrażone słowy: Eodem anno, ponieważ dobrowolne między mną, Thadeuszem Szawernowskim, strażnikow. Kijowskim, z cechem garbarskim stało ugodzenie się y trwała wiecznie umowa, iż z dusz pomienionych, do dworu oycy mego zapisanych, nie inaczey, tylko według płaty z dusz męskich mamy od nich zyskiwać pieniędzmi pogłowne; zaczym iuż ja, Thadeusz Szawernowski, w stopniu oycy moiego, takową ugode przymuiąc, przyrzekam y każdy tego dotrzymać possesor powinien będzie, iż z dusz, wyznanonych, tyle tylko ma zebrać każdej raty pogłownego y innego skarbowego podatku, ile mieskie dusze opłacać będą, to iest, czy mniey czy więcej nad poddanych, wszelako tak, iako w mieście mieszkanie płacić będą, tak y z nich oddawane y odbierane będzie, a już te wszystkie przydatki, to iest, payki y inne kas-

suią się z tych dusz, a w te summe razem przyłączaia się, która z nich kaźdey raty oddawać się ma; y na to, podług dobrowolnego moiego umiarkowania się, przypisuiąc na takowey assekuracyi, ona, dla zobopolnego mienia, do akt magistratowych podaiemy. Actum ut supra. U tego assekuracynego, ugodliwego pisma podpisy rąk aktorow his expraessis: Thadeusz Szawernowski, strażnikowicz Kijow., sttrm Bobrow. Jan Szałupinko, cehmistrz garbarski. Jakub Klubko. Antoni Papsu-yko. Który to takowy skrypt assekuracyny, ugodliwy, za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg magistrata miasta Wittgo przyięty y wpi-sany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 330 и 331.

70.

Выданное Витебскимъ провинціальнымъ магистратомъ, принадлежавшему къ слободѣ Климовой, Гаврилъ Герасимову Бѣлявину съ семействомъ его, свидѣтельство въ томъ, что, во вниманіе тридцатилѣтняго проживанія его въ Витебскѣ и занятія лавочною торговлей, а также для пользы самаго города, магистратъ принялъ это семейство въ городское общество и 2-й гильдіи купечество, съ правомъ продолженія навсегда той же торговли, но съ тѣмъ, чтобы исполняло оно городскія повинности, принесло присягу на вѣрность городу и уволилось бы изъ слободскаго оклада, на свой счетъ. 1776 г. Февраля 3. а)

Aktykacya urzędowego listu od prowincyalnego ma-

а) Въ этой же актовой книгѣ, на л. 457, подъ 3 Февраля 1776 г., записано такое же свидѣтельство, данное Витеб. магистратомъ, принадлежавшему къ слободѣ Днякъ, Филиппу Леонтьеву Одинцу съ семействомъ его.

gistrata Witebskiego, Hauryle Harasimowu Bielowianu danego.

Roku tysiąc siedemsetnego siedemdziesiąt szóstego, miesiąca Februarij trzeciego dnia veteris stili.

Coram actis urzędu Jey Imperatorskiej Mości prowincyalnego magistrata miasta Witebskiego comparendo personaliter, Hauryło Harasimow Bielawin takowy urzędowy list, in rem et partem sobie służący, ad acta podał, eo thenore pisany: Nayiaśnieyszey Imperatorowey Jey Mści, Całą Rossyą Samowładnącey Pani, Prezydent, burmistrze, radzce prowincyalnego magistrata Witebskiego. Jako wiele na tym należy współobywatelskiej jurydykeyi, żeby cnotliwych ludzi y w wygodach mieyskich zdolnych osobliwemi zaszczycać względami, tak bez wstępu żadnego prowincyalny magistrat Witebski, upatrując od lat trzydziestu dotąd spokojne, za paszportami, w mieście Witebsku ławecznemi handlami bawiących się, jako to Hauryłę Harasimowa Bielawina z żoną Ewdokią, z dwoma synami Michayłem y Maximem, oraz córką Anną, z slobody Jey Imperatorskiej Mości, Klimowey, do zaszczytu zwspółobywatelskiego w mieście Witebsku za kupcow wtorey gildy przyjmuiemy y onemu wolne handle ławeczne, iakiemi dotąd handlami bawił się, y w potomne czasy temiz handlami i towarami handlować i zyskować pozwalamy, salvis juribus civitatensibus, z dopełnieniem iednak, podług prawa, na też obywatelstwo mieyskie Witebskie przed urzędem magistratowym korporalnego juramentu, et hoc praecatum, jż pomienione osoby w żadne elekcyje y czyny magistratowe wdawać się nie mają, wypisanie się zaś z rewizyi tamecznych slobod, za ukazem, obowiązek na ichże samych wkładamy. Na dokumēt tego, przy urzę-

dowey mieyskiej Witebskiej pieczęci, rękoma naszymi własnymi podpisujemy. Dan w ratuszu Witebskim, roku tysiąc siedemset siedemdziesiąt szóstego, miesiąca Januaryi trzydziestego pierwszego dnia. v. s. U którego listu urzędowego podpisy rąk własnych magistratowych osob w te słowa: Alexander Żyłko, prezydent Witebski. Longin Kudzinow, burmistrz Witebski. Gregorz Hołłuza, burmistrz Witebski. Andrzej Kałłuha, radzca Witebski. Jan Leszko, radzca Witebski. Paweł Filipowicz, radzca Witebski. Józef Koziell, pisarz y sekretarz a) magistratowy Witebski. Który to takowy list urzędowy jest do xiąg prowincyalnych magistratowych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 446.

71.

Извлечение изъ купчей крѣпости, по коей Витебскіе мѣщане Анна, Иванъ, Григорій, Антонъ и Осипъ Лопаты продали генералъ-лейтенанту Карлу и женѣ его Елеонорѣ де-Тинкуръ, за 430 руб., свой земельный участокъ съ строеніями, находящійся въ г. Витебскѣ, Задвинскомъ посадѣ, приходѣ Богоявленской церкви, имѣющій положеніе на Слободѣ, къ полю, насупротивъ Піарскаго монастыря, подъ названіемъ издавна плацъ Кашуринскій. Изъ этого документа видно, м. п., что съ помянутымъ участкомъ граничили земли Богоявленской церкви и Піарскаго монастыря. 1776 г. Іюня 21. б)

Zeznanie wieczysto przedaznego prawa zapisu, od sñ. Łopatow jwj panom Karolowi Iwanowiczowi i Ele-

а) Изъ этого документа видно, что въ то время должность писаря соединена была съ должностію секретаря магистрата.

б) Въ той же актовой книгѣ, на л. 448—450, подъ 21 Іюня 1776 г., записанъ и вводный листъ по этой купчей крѣпости.

onorze z Żukow de Tincourt, generał-leytnantom, danego y należącego.

Roku tysiąc siedemset siedemdziesiąt szóstego, miesiąca Junij dwudziestego pierwszego dnia.

Na urzędzie Jey Imperatorskiej Mości prowincyalnego magistrata Witebskiego, przed nami, Alexandrem Żyłko, prezydentem a), Jozefom Leszko, Theodozim Zapolskim, Janem Sipko, radzcami, Joachimem Dymanem, ławnikami, oraz Józefem Koziellem, sekretarzem, urzędnikami magistratowemi, in loco solito w ratuszu Witebskim, na sądach wyższych zasidającemi, comparentes parsonaliter, sławetni Anna Ostachowiczowna, burmistrzowna, Theodorowa, matka, Jan, Hrehory, Antoni y Jozef, synowie, Theodorowiczowie Łopatowie, bracia między sobą rodzeni, mieszczenie Witebscy, takowy wieczysto przedeżny zapis, jaśnie wielmożnym ichmem panom Karolowi Iwanowiczowi y Eleonorze de domo Żukownie de Tincourt, generał-leytnantom woysk Rosyiskich, małżąkom, in rem et partem służący, przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do xiąg prowincyalnego magistrata Witebskiego przyięty y wpisany. Jakoż my, urząd, oglądawszy, wpisać w akta zleciliśmy. Który, od słowa do słowa wpisując, tak się w sobie ma: My, Anna Ostachowiczowa, burmistrzowna, Theodorowa Tałynina, czyli Łopatowa, matka, Jan, Hrehory, Antoni y Józef Theodorowiczowie Łopatowie, bracia między sobą rodzeni, synowie, mieszczenie miasta Witebska, a Jey Imperatorskiej Mości poddani, nas osob pięć za iedną, a iedna za wszystkich, iak nayściśley ręcząc, poczytując y nierozdzielnie obowiązując się, pod wszyst-

а) Изъ этого док. видно, что въ то время въ Витебскомъ пров. магистратѣ быль предсѣдатель (prezydent),—чего прежде не было въ маг. магд.

kie, niżej wyrażone wady, warunki, poeny y zaręki prawne submittuiemy się y wiadomo czyniemy każdemu, komuby o tym teraz y w czas przyszły z ludzi wiedzieć należało, tym naszym dobrowolnym, wieczysto przedaźnym prawem, perpetui roboris zapisem, jasnie wielmożnemu jmei panu Karolowi Iwanowiczowi y samey jw jeymci pani Eleonorze de domo Żukownie de Tincourt, spólnym małżąkom, generał-leytnantom woysk Rosyiskich, danym na to, iż co my, Łopatowie, matka, y synowie, naturalni po oycu naszym, świętey pamięci jmei panu Theodorze Łopacie, placu y dworu, w mieście Witebsku, w posadzie Zadzwinskim, w parafij Bohojawleńskiey, na Słobodzie, ku polu, ex opposito klasztoru ichmew xięży Pijarow, leżącego, zdawna ex ipso fundo Kaszuryński zowiącego się, posledniey staraniem jp. Theodora Łopaty, oycy naszego, tegoż placu różnych cząstek ziemi przykuplami rozszerzonego y powiększonego, a dworu różnym przybudowaniem przyozdobionego, będąc aktorowie y suksessorowie, będąc oraz my wszyscy, na spólne, własne interessa nasze, pilnie y gwałtownie potrzebnymi summy pieniędzy, tedy, gdy iest każdemu wolno swoją własnością jako chcąc użyć, obrocic y dysponować, z dobrej, własnej y iednomysłnej woli naszej takowy ogulny, totalny y bez żadnej excepcyi plac nasz wieczysty, wolny, swobodny, nikomu pierwszym, ani poslednieyszym prawem nie zawiedziony, żadnemi długami, przewodami, ani procederami nie obciążony, prawami wieczysto kupnemi nabyty, jntromissiami urzędowemi udawniony y zabezpieczony w possessij tak oycy naszego, iakoteż y nas samych, nigdy y ni od kogo niequestyonowaney, spokojney wyżej od latt czterdziestu zostający, w pewnym, dawnym ograniczeniu swoim będący, to iest przodem od ulicy, z prawego boku od placu, graniczącego Muszczynkow-

skiego do lewego boku z placu graniczącego cerkwi święto Bohojawleńskiey, szyrzyni arszynow czterdzieście ieden y wierszki trzy et itidem prawym bokiem wsciaż, alias wzdłuż od ulicy koło tegoż Muszczynkowskiego placu, do tylnej granicy y ziemi jmei pana Dombrowskiego dłużyni arszynow sto trzynaście y wierszkow dziesięć, w tyle szyrzyni koło ziemi y slobodki tegoż jmei pa Dombrowskiego od placu Muszczynkowskiego z prawej strony do placu Leszkow, po lewym boku leżącego, arszynow szesdziesiąt wierszkow ośm et perconsequens od granicy tylnej y od ziemi tegoż jmei pana Dombrowskiego koło placu tychże Leszkow y koło małego placu ichmew xięży Pijarow po lewej stronie do placu cerkwi sto Bohojawleńskiey, tyłem przyległego, dłużyni arszynow pędziesiąt trzy; z tego miejsca od węgla, wedle placu ichmew xięży Pijarow bokiem przyległego, a placem z tyłu cerkwi sto Rohojawleńskiey, graniczących, wpoprzek do szrodka placu naszego, szyrzyni arszynow dwadzieście pięć; pro ultimo, z tego miejsca koło placu cerkiewnego do ulicy samej, dłużyni arszynow szesdziesiąt trzy mający; w takowej, supra specyfikowaney obszerności, doskonale y należycie ograniczony, z budynkiem mieszkalnym, z szpiehrami, na dwie kondygnacye będącemi, z stayniami, imbarami y ze wszystkim generali titulo od mała do wiela, na tym całym placu znaydującym się, zabudowaniem, z ogrodami, parkanami, z łaznią, w ogrodzie będącą . . . przeznaczonym jw ichmem panom Karolowi Iwanowiczowi y Eleonorze z Żukow de Tincourt, generał-leytnantom woysk Rosyiskich, małżąkom, za spólną ichmew summe pieniędzy, to iest, za rublow czterysta trzydzieście, już do rąk naszych własnych zupełnie y totalnie odliczoną, odebraną, tym naszym dobrowolnym, wieczysto przedaźnym prawam zapisem zbyliśmy, ustapili y z osob na-

szych na osoby jw jhmew . . . zrzekliśmy się, na wieczne a nigdy nieodzowne czasy sprzedaliśmy . . . Roku tysiąc siedmsett szesdziesiąt szóstego, miesiąca Junij wedle starego kalendarza piętnastego dnia. U tego wieczysto przedaźnego zapisu podpisy rąk własnych aktorow y jhmew panow pieczętarzow his verbis: Anna Łopatowa, jako pisma nieumiejętna trzema krzyżkami podpisana —|—|—|. Jan Łopata . . . Który to takowy wieczysto przedaźnego prawa zapis iest do xiaг провинцыяльного магистрата Витебского приięты y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 424—426.

72.

Листъ, данный Витебскимъ воеводою Мартіаномъ Огинскимъ Полоцкимъ (отъ 140 лѣтъ) мѣщанамъ, роднымъ братьямъ Никитѣ и Якову Левицкимъ, о дозволеніи имъ поселиться въ новооснованномъ имъ городѣ Ко́лышкахъ, въ видахъ увеличенія его населенія, а вмѣстѣ съ тѣмъ и экономической доходности владѣльца, — на такихъ именно правахъ: Левицкимъ отводится въ г. Ко́лышкахъ земельный участокъ подъ жилища и гуменныя постройки, которыя и должны они возвести на свой счетъ; отъ водворенія ихъ тамъ предоставляется имъ первый годъ льготный, по истеченіи коего обязываются уже, по примѣру прочихъ сообывателей, ежегодно платить въ экономію чиншъ и поземельный доходъ, по 30 Русск. злот., но отъ барщины, подорожны — какъ въ натурѣ, такъ и въ видѣ денежнаго взноса, отъ урочныхъ работъ, сгоновъ, повальныхъ работъ, насыпки плотины и всякихъ другихъ тягостей, исполняемыхъ крѣпостными людьми, освобождаются; дозволяется имъ производить торговлю какъ въ самомъ городѣ, такъ и во всей волости, а также имѣть на означенномъ выше участкѣ лавки и въ нихъ производить продажу товаровъ, съ тѣмъ, однакожъ, чтобы за такую торговлю давали ежегодно двѣ отборныя куницы; а въ случаѣ желанія ихъ, по

какимъ либо уважительнымъ причинамъ, переселиться изъ города куда либо въ другое мѣсто, предоставляется имъ въ этомъ безусловная свобода. 1776 г. Апрѣля 7.

Aktykacya testimonialnego listu, od jw jmc pa Ogińskiego sł. Lewickim służącego.

Roku tysiąc siedmsett siedmdziesiąt szóstego, msca Apryla siódmego dnia y. s.

Coram actis urzędu prowincyałnego magistratu Witebskiego, comparendo personaliter, sławetny p. Konrad Lewicki, mieszczanin Witebski, takowy list, dany in rem et partem sobie służący, ad acta podał, in eum tenorem pisany: Marcyan Michał z Kozielska Ogiński, wojewoda Witebski, Borysowski, Przewalski, Babinowiecki, Wierzbowski starosta, pułkownik woysk wielkiego xięstwa Litewskiego, wszem wobec ninieyszym moim listem wiadomo czynię, co sławetni panowie Mikita y Jakub Lewiccy, bracia rodzeni, mieszczanie miasta jego królewskiej mości Połocka, suplikowali domnie, jako wolni państwa naszego narodu ludzie, ażeby onym w nowym mieście Kołyzkach, in tutela mea ad praesens będącym, pozwolił nowiter, własnym swoim kosztem, zabudowania y w nim mieszkania; na których chętnie skłoniwszy się suplikę a chcąc one nowe miasto Kołyzski coraz lepiej zaludnić, dobrymi obywatelami osadzić y jntraty skarbowi przymnożyć, przyiowski onych pod obroną moją, zaleciłem y zleciłem jmcі panu komisarzowi memu plac słuszny na zabudowanie, podług możności swojej, domowych y gumiennych budynkow wymierzyć y udzielić y na onym się bezpiecznie gruntować, a po zabudowaniu się y obięciu w swoją na mieszkanie dzierżawę, wyżywszy ieden rok tylo swobodny,

po wyjściu onego, na drugi rok, podług zwyczaju drugich obywatelów, powinni będą censum et terragium corocznie do tameyszego dworu, szostakową polską monetą, po złotych Ruskich trzydzieście wnaszać, z tym dla onych warunkiem, że nie mają y nie powinni będą z ciągłymi poddanymi przyhonow służyć, podroszczyzny odprawować, ani za oną pieniędzmi płacić, na uroki, zhony, gwałty chodzić y groble zasypywać, od których tych wszystkich pospolitych powinności uwalniam y excypuję; przytym też pozwalam w mieście tameyszym y po wszystkiej włości handle swe prowadzić, kram na tymże placu zabudować, w niey kupezyć y wszelakiego sprawiedliwego z pracy y starania swego zysku szukać, a iednak z takowego handlu dwie wyborne kuny corocznie obligowani będą dawać. Oraz i to dla nich waruie y ubezpieczam, jż jeśli by się onym, z jakowych słusznych przyczyn, nie podobalo mieć tam swego mieszkania, tedy za wiadomością zwierzchności dwornej, przedawszy swoje komu chcą budynki, iako wolni mieszczanie, z żonami y dziećmi swojemi utriusque sexus wolność daie z dobytkiem swoim wybrać się y gdzie chcą osiadłości sobie wynachodzić, a ja sam y sukcesorowie moi, tak respektu ziemskiej zażyłości obicere nie mam, iakoteż żadney turbacyi nie powinien będę czynić; owszem, jako teraz z dokumentów onych juris et possessionis od lat sta czterdziestu (które ad manus miałem), że są mieszczanie Połoccy, przeświadczony jestem, y na każdym mieyscu przeświadcę. Który takowy list mój, ażeby w swojej mocy y wadze był, wszędzie zalecam y, przy zwykłej mey pieczęci, ręką moją stwierdzam. Datt w Marcianowie, roku tysiąc siedmsetnego trydziestego pierwszego, miesiąca Decembra dwudziestego dnia. U którego to listu podpis ręki przy wyciśnioney pieczęci, w te słowa: Marcin (sic) Oginski,

woiewoda Witebski, mp. Który to takowy list iest do xiąg prowincyalnego magistrata Witebskiego przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 501 и 502.

73.

Составленный, по распоряжению высшего суда Витебского провинциального магистрата, членом низшаго текущих дѣлъ ратманскаго магистратскаго суда а), ратманомъ Осипомъ Лешкою, инвентарь дому съ землею и садомъ здѣшняго мѣщанина Луки Шимаковского, расположеннымъ на Задвинѣ б), подъ горою Базиліанскаго монастыря, для передачи этого имущества, согласно рѣшенію того же высшаго магистратскаго суда, во владѣніе Базиліанъ, за неплатежъ имъ должныхъ отъ Шимаковского денегъ в). 1776 г. Іюня 29.

Wypis z xiąg Jey Imperatorskiey Mości prowincyalnego magistratu Witebskiego.

Roku tysiąc siedmsett siedmdziesiątt szóstego, miesiąca Julij dwudziestego dziewiątego dnia.

Coram actis urzędu Jey Imperatorskiey Mości prowincyalnego magistratu Witebskiego comparendo personaliter, szlachetni jmc pan Jozef Leszko, radca sądow

а) Очевидно, въ то время дѣлился Витебскій магистратъ на высшій и низшій.

б) Въ док. этомъ слово *Задвинье* употреблено, д. б., по ошибкѣ, вм. *Подвинье*, такъ какъ Подвинье именно лежитъ подъ б. Баз. горою, а на Задвинѣ никакой горы нѣтъ и Баз. монастыря, какъ извѣстно, не было. См. № 74.

в) На 479 и 480 л. той же акт. книги помѣщенъ, подъ 3 Марта 1776 г., и самый приговоръ, по коему присуждено съ Шимаковского Базиліанамъ 124 тал. бит., съ обращеніемъ этого взыскаія на всякое имущество должника, безъ указанія, гдѣ оно находится.

dolnych potocznych radzieckich Witebskich, takowy inwentarz całego domu y placu sło Łukasza Szymakowskiego, mieszczanina Witebskiego, w Bogu przewielebnym imię xieży Bazylianom Witebskim in rem et partem służący, ad acta podał, in eum thenorem pisany: Inwentarz całego domu y placu sło Łukasza Szymakowskiego, mieszczanina Witebskiego, w posadzie Zadzwińskim leżącego, a za nieopłaceniem summy, vigore oczywistego dekretu sądow wyższych magistratowych Witebskich, w Bogu przewielebnemu jmei xiedzu Benedyktowi Eliaszewiczowi, superiorowi, y wszystkim ichme xieży Bazylianom klasztoru Witebskiego, per inequitationem ad possessionem hipotecariam podanego, za podaniem tegoż magistrata Witebskiego, przezemnie, infra podpisanego, sporządzony, w roku tysiąc siedmsett siedmdziesiąt szóstego, miesiąca Julij dwudziestego dziewiątego dnia. Primo, od samey ulicy wrota stare, gontem pokryte, z fortką na żelaznych zawiasach, z klamką y zasówką. Secundo, z lewey strony tegoż placu budynek, w którym pod spodem spichrzow dwa z drzwiami na zawiasach żelaznych, z wewnętrznymi zamkami, iedna z klamką, na których spichrzach ku ulicy samey jzba biała z oknem jednym, w którym rozbitych kwarter dwanaście, z piecem kaflanym czarnym, jeszcze dobrym, z drzwiami na zawiasach żelaznych, z wewnętrznym zamkiem, z dwoma komorkami, w których po iednym oknie, drzwi w jedney białe, w drugiej malowane, na żelaznych zawiasach, z staremi mosiężnymi zamkami, do których zamkow znayduie się klucz ieden, tamże stoł ieden stolarskiej roboty z szufladą; przy tey izbie jmbar dla złożenia, z drzwiami na żelaznych zawiasach, z wewnętrznym zamkiem, dokoła ganek, oraz schody z drzwiami na żelaznych zawiasach, z zamkiem y z rączką żelazną. Tertio, przy tym zabudowaniu ku ogrodo-

wi jzba stara, bez nakrycia, z przegrodką dla bydła, w której jzbie drzwi proste, na żelaznych zawiasach, piec krzyżowy, stary, okien większych potłuczonych dwa y małych dwa, komora stara, ponachylona, z oknem iednym, z drzwiami prostemi, na żelaznych zawiasach, z zamkiem y klamką, stoł stary, prosty ieden. Quarto, za budynkiem w tyle, pod górą (?) sad, dokoło z starym ogrodzeniem, do którego wrota iedne y forttek dwie, iedna z podworza, a druga z góry od klasztoru ichme xx. Bazylianow (?); obie te fortki na żelaznych zawiasach, z klamkami; w samym sadzie warzywnia, zewszystkim opadła y podparta; tamże wyżej pod górą (?) studnia, opuszczona, przy której łaznia, z starym pokryciem y z sionkami, drzwi w samey łazni na zawiasach żelaznych, piec kamienny y okienko małe; w takowym sadzie oprócz drzew mniejszych, znayduie się znaczniejszych, iako to jabłoni sztuk 13, dico trzynaście, gruszka iedna. Quinto, po lewey stronie ku ulicy, na tymże samym placu zabudowanie Nestora Switohora, maystra kunsztu garbarskiego, od którego za poziom sło Łukaszowi Szymakowskiemu dochodziło na rok po rublow trzy. U którego to takowego inwentarza podpis radnego his verbis: Józef Leszko, radzca Witt. mpp. Który to takowy inwentarz iest do xiąg prowincyalnych magistratowych Witebskich przyięty y wpisany. Z których y ten wypis, przy urzędowej mieyskiej Witebskiej pieczęci, z podpisem ręki sekretarskiej, parti actoreae wydan.

По оп. кн. № 66. 849, № ч. 9, л. 422 и 423.

Вводный листъ о вводѣ Витебскихъ Базиліанъ во владѣніе земельнымъ участкомъ съ постройками на немъ мѣщанина Луки Шимаковского, состоящимъ въ г. Витебскѣ, посадѣ Подвинскомъ, приходѣ Рынково-Воскресенской церкви, — впродъ до уплаты Шимаковскимъ Базиліанамъ должной суммы. 1776 г. Іюня 29. а)

Wypis z xiąg Jey Imperatorskiey Mości prowincyalnego magistratu Witto.

Roku tysiąc siedmsett siedmdziesiąt szóstego, miesiąca Julij dwudziestego dziewiątego dnia.

Coram actis urzędu Jey Imperatorskiey Mości prowincyalnego magistrata Witebskiego comparendo personaliter, szlachetny jmc pan Józef Leszko, radzca prowincyalnego magistrata Witebskiego, z sługami mieyskimi ratusznymi Witebskimi, Thadeuszem Smolewskim y Bazyliem Tarnawskim, takowy swóy podawczy intromissyiny kwit, ichmem xieży Bazylianom klasztoru Witebskiego in rem et partem służący, ku zapisaniu do xiąg prowincyalnych magistratowych Witebskich podał, in eum thenorem pisany: Ja, Józef Leszko, radzca sądow dolnych potocznych prowincyalnego magistrata Witebskiego, zeznam tym moim podawczym, intromissyiny kwitem, iż ja, będąc przydanym y naznaczonym, w roku terazniejszym tysiąc siedemsetnym siedmdziesiąt szóstym, miesiąca Julij dwudziestego dziewiątego dnia, od prowincyalnego magistrata Witebskiego, ad instantiam w Bogu przewielebnego jmcі xieźdza Bene-

а) Въ этой же акт. книгѣ, на 465—466 л., подъ 29 Іюля 1776 г., записано признаніе Л. Шимаковскимъ этого ввода во владѣніе, а на л. 479 и 480, подъ Мартомъ 3 и самое рѣшеніе, коимъ присуждено съ Шимаковского Базиліанамъ 124 тал. 6.

dykta Eliaszewicza, superyora, y wszystkich ichmew xieży Bazylianow klasztoru Witebskiego, dla podania y intromittowania placu y domu ze wszelkim zabudowaniem, w mieście Jey Imperatorskiey Mości Witebsku, w posadzie Podzwinskim, w parafij święto-Woskresenskiey Rynkowej sytuowany, — gdzie ja, radny, zszedłszy ad locum fundi, za dekretem oczywistym, w sądach wyszych Jey Imperatorskiey Mości zaszłym, tegoż placu y domu ze wszelkim zabudowaniem, na nim stojącym, z sługami mieyskimi, od prowincyalnego magistrata Witebskiego przydanym, Thadeuszem Smolewskim y Bazyliem Tarnawskim, vigore tegoż oczywistego dekretu, takowy dom y plac ze wszelkim zabudowaniem w Bogu przewielebnemu jmcі xieźdzu Benedyktowi Eliaszewiczowi, superiorowi, y wszystkim ichmem xieży Bazylianom klasztoru Witt. ad possessionem hipotecariam, w spokojne dzierżenie y używanie, do wypłacenia summy, podałem y intromittowałem. A com czynił y sprawował, to wszystko w ten mój intromissyiny kwit spisawszy, z podpisem ręki moiey własney y sług mieyskich magistratowych Witebskich, jako pisma nieumiejetnych, trzema krzyżykami podpisanym, ku zapisaniu do xiąg Jey Imperatorskiey Mości prowincyalnych magistratowych Witebskich podałem. Actum ut supra. U którego to intromissyinego kwitu podpis ręki radnego i sług mieyskich magistratowych Witebskich, jako pisma nieumiejetnych, trzema krzyżykami podpisanym, tymi słowy: Jozef Leszko, radzca Witebski. Thadeusz Smolewski, sługa mieyski, — — —. Bazyli Tarnawski, sługa mieyski, — — —. Który to takowy intromissyiny kwit iest do xiąg prowincyalnych magistratowych Witebskich przyięty y wpisany. Z których y ten wypis, przy urzędowej mieyskiey Witebskiey pieczęci, z podpisem ręki sekretarskiey, parti actoreae wy-

dan. Zeznanie jntromissyi od słh. Łukasza Szymakowskiego w Bogu przewielebnym jehmem xx. Bazylianom klasztoru Witebskiego.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 463 и 464.

75.

Заклученный, на основаніи даннаго изъ Псковской губерніи разрѣшенія, Велижскимъ магистратомъ съ тамошними мѣщанами Осипомъ Летягою и Иваномъ Скобленкомъ, за поручительствомъ мѣстныхъ же купцовъ Степана и Семена Летягъ, контрактъ на трехлѣтнее арендное содержаніе кабака въ г. Велижѣ и трехъ корчемъ, или стоекъ, въѣ онаго, за сумму всего 5600 руб., съ уплатою ея по частямъ въ два срока ежегодно и съ тѣмъ, чтобы торговля производилась напитками доброкачественными, по установленной цѣнѣ, мѣрами правильными, съ ратушнымъ клеймомъ. А постороннимъ лицамъ варить пиво, курить вино и сытить меда дозволяется только въ особыхъ, уважительныхъ случаяхъ: къ свадьбамъ, похоронамъ, шестинамъ, годичнымъ поминкамъ, крестинамъ и для братчины, но и то не иначе, какъ завѣдомо означенныхъ выше арендаторовъ и съ уплатою, притомъ, акциза—отъ $\frac{1}{4}$ солода на пиво 15 коп., отъ $\frac{1}{4}$ на бригу 20 коп. и отъ пуда сычеганаго меду 10 коп., безъ права, однакожъ, продажи этихъ напитковъ, подѣ взысканіемъ по суду, конфискаціею самыхъ напитковъ и штрафомъ въ 50 руб. на ратушу. Иностранные же напитки, привозимые изъ Риги: Англійское пиво, разныя виноградныя вина, Французскую водку, аракъ и проч. дозволено всякому продавать полу-анкерами, анкерами и вообще цѣлою посудой. Починки корчемъ магистратъ принимаетъ на себя, относя ихъ на счетъ казны. 1776 г. Августа 9.

Aktykacya kontraktu, od magistrata Wielizkiego słhm mieszczanom Wielizkim na propinacyą w mieście Wielizu danego.

Roku tysiąc siedemset siedemdziesiąt szóstego, miesiąca Augusta dziewiątego dnia v. s.

Coram actjs urzędu Jey Imperatorskiej Mości prowincyalnego magistrata Witebskiego, comparendo personaliter słh. Mikołay (здѣсь пробоѣль), Parfteni Baławachow (опять пробоѣль), mieszczanie Wielizcy, nomine słho Osipa Leciachi y Jana Skablaka, aktorow, z poręcznikami kupcow Wielizkich, kontrakt trzyletni, autentyczny, od magistrata Wielizkiego tymże kupcom, na trzyletnią propinacyą w mieście Wielizu i na pokontne karczmy, z rzeczą, w nim obszerniey, we wszystkich punktach i paragrafach dany i służący, ku aktykowaniu ad acta podali, sequenti tenore de verbo ad verbum pisany: My, Hilaryon Szostakiewicz, burmistrz, Bazyli de Wolda Chrulewicz i Nicefor Kniazik, radni, (z?) całą radą magistrata Jey Imperatorskiej Mości Wieliza, mając pod władzą y mocą urzędu naszego, nam z Pskowskiej gubernij daną, a w rządzeniu naszym trzymając kabak z pokątnemi trzema stoykami, do tego kabaka należącemi, iako to: iedną, stojącą na Łabku, drugą w Kaczałowie, trzecią w Krasnym-Stawie, a takowy kabak z wyrażonemi karczmami, alias stoykami, dla wyskania pożytkow, na opłacenie różnych expensow całego miasta, oraz propinacyi, więc my, magistrat, ony kabak z stoykami, oraz z młynami, w cyrkule gruntow, (w?) obodnicy mieyskiej znaydującemi się, w trzyletnią tenutę arędo puściliśmy słh. panom Osipowi Leciachowi, za poręką oycy jego, Stefana Leciachi, kupca i obywatela tegoż miasta, drugiemu, Janowi Skablonkowi, za poręką słho jmcі pana Symona Leciachi, kupcow i obywatelow tegoż miasta Wieliza, zaczowszy od roku tysiąc siedmsetnego siedmdziesiąt siódmego, Nowego Roku, święta Ruskiego, przypadającego, według starego kalendarza, miesiąca Januarij pierwszego dnia. I za ten rok mają i powinni będą wypłacić gotowey summy, dwoma ratami, rublow Ruskich tysiąc siedmset, za rok zaś ty-

siąc siedmsetny siedmdziesiąt ósmy rublow tysiąc dziewięćset, za trzeci rok rublow dwa tysiące pełna. Wyplacenie zaś rat consequenter w każdym roku—pierwsza za nadesłaniem ukazu, lub jakowym uwiadomieniem, w opłaceniu propinacyi, tedy iedną ratę bez sprzeciwienia się wspomnieni panowie arendarze wypłacić powinni będą; drugie zaś takż w każdym roku, za daniem sobie obwieszczeniem, przed zakążeniem roku do skarbu jimportować mają. A w tym naszym kontrakcie takowe wyrażamy warunki: Jn primario. Aby miary wszelkie byli sprawiedliwe, iako-to—wiadro, pułwiadro, czwarta część wiadra, garce, pułgarce i jakie tylko znajdować się będą, od większey do naymnieyszey, którą (które?) z cechą ratuszną być powinny. Secundo. Trunki wszelkie aby ceną ukazną przedawane były i dobre, przytym, rigorosissime zakazujemy i zabraniamy, aby obywatele, dla swych wygod, trunkow, bez licencyi arendarskiey, nie wazyli się robić, jako-to: piwa, gorzałki, sycenia miodow, procz wyrażonych tu, gwałtownych potrzeb, to iest, na wesella, pogrzeby, sześciny, pominki roczne i, według zmożenia czyiego, na chrzciny, oraz bratszczyny, iednak za oznaymieniem się arendarzom, gdzie i te pozwalają się z zaplaceniem akeyzy, iako-to: od cwierci słodu dla zrobienia piwa kopieiek piętnaście, od czwierci na brahe po kopieieiek dwadzieście, od wysycenia puda miodu kopieiek dziesięć. I w takowych potrzebach, wyrażonych, za odebraniem płaty, arendarze bronić nie mają. Także i to waruiemy, ażeby każdy, na takową potrzebę zrobiwszy iakowe trunki, (nie?) wazył się onymi garncami, lub iakowym bądźkolwiek naczyniem przedawać, lub szynkować; ma każdy z takowych, aby tylko słusznym dowodem zaświadczony został, surowie będzie z sądu ukaran i winy zapłaci na ratusz Wielizki rublow pędziesiąt. A bądź iakowe trunki będą znalezione,

wolni i mocni wspomnieni arendarze zabierać i one według swey woli i upodobania obracać; w czym dla takowych żadney salwy nie zachowujemy. Co się zaś tycze o trunkach zamorskich, sprowadzonych z Rygi, koždy z obywatelow ma moc oną (one?) takowym sposobem przedawać, iako-to: piwo Angielskie, różne wina, wodki Francuzkie, araki ettc., puł-ankarami, ankarami i całym naczyniem. Reparacya zaś karczem, iak w mieście, tak też extra będących, przy skarbowym browarze, magistrat ze skarbu one czynić ma, według słusznosci i znaydujące się przy karczmach budynki. I natośmy dali takowy kontrakt z kancelaryi ratusza Wielizkiego, dla zupełności waloru, wagi, z urzędu naszego, przy pieczęci urzędowej, podpisem rąk naszych ztwierdzamy. Dan tysiąc siedm setnego siedmdziesiąt szóstego roku, miesiąca Julij dwudziestego dziewiątego dnia. U którego kontraktu podpisy rąk własnych panow magistratowych osob temi słowy: Hilaryon Szostakiewicz, burmistrz. Bazyli de Wolda Chrulewicz, r. m. W. Nikifor Kniazik, ratman. Symon Gliński, p. m. W. Także i pieczęć urzędowa mieyska Wielizka przyciśnięta na laku (LS.). Który to takowy kontrakt trzyletni na propinacyą w mieście Wielizu, z stoykami po koreczmam, dany, za oczywistą prozbą desuper wyrażonych osob, iest do xiąg prowincyalnego magistrata Witebskiego przyięty i wpisany; z których i ten wypis, pod pieczęcią urzędową mieyską Witebską, z podpisem ręki sekretarskiey requirenti parti wydan. Actum ut supra.

По оп. кн. № 66. 849, № ч. 9, л. 519 и 520.

Представленный въ Витебскій магистратъ ратманомъ Павломъ Филиповичемъ вводный листъ о вводѣ имъ, совмѣстно съ магистратскими служителями Оаддеемъ Смолевскимъ и Василиемъ Тарнавскимъ, Вит. женскаго Базилянскаго монастыря во владѣніе пустопорожнимъ участкомъ земли мѣщанина Ивана Амоса, лежащимъ въ г. Витебскѣ, за р. Двиною, по направленію отъ переправы прямою, большею улицей, съ правой стороны ея, за костеломъ до зем. участковъ кс. Піаровъ, за должную монастырю Амосомъ сумму, присужденную высшимъ судомъ магистрата, съ оставленіемъ этого участка въ ратушномъ вѣдомствѣ и безъ освобожденія отъ городскихъ повинностей. 1776 г. Сентября 19.

Zeznanie intromissyi od sll. Amosa, jehmem pannom Bazyliankom klasztoru Witt. służący.

Roku tysiąc siedmsett siedmdziesiąt szóstego, msca Septembra dziewiętnastego dnia.

Coram actis urzędu Jey Imperatorskiey Mości prowincyalnego magistrata Witebskiego, comparendo personaliter, jmc pan Paweł Filipowicz, radzca magistrata Witebskiego, z sługami mieyskimi, Thadeuszem Smolewskim y Bazylim Tarnawskim, takowy swój podawczy czynionej tradycij list, jehmem pannom Bazyliankom klasztoru Witt. służący, ad acta podał, jn eum thenorem pisany: Ja, Paweł Filipowicz, radzca magistratu miasta Jey Imperatorskiey Mości Witebska, niżej podpisem ręki mey wyrażony, zeznam tym moim urzędowym czynionej tradycyi podawczym listem, jż, w roku terazniejszym tysiąc siedmsetnym siedmdziesiąt szóstym, miesiąca Septembra dziewiętnastego dnia, według starego kalendarza, będąc przydanym, z urzędu magistratowego, ad instantiam w Bogu przewielebney jeymc panny Makreny Żabianki, starszey, i wszystkich jehmc panien Bazylianek klasztoru Witebskiego, z naznaczonymi

sługami magistratowymi ratusznymi Witebskimi przysięgłemi, Thadeuszem Smolewskim y Bazylim Tarnawskim, dla podania, per jnequitationem, całego placu, gołego, sll. pana Jana Amosa, mieszczanina Witt., w mieście Witebsku, za rzeką Dzwina, idąc od przeprawy prostą, większą ulicą, po prawey ręce, za kościołem, do placow klasztornych jehmcw xx. Scholarum Piarum, situm mającego, vigore dekretu oczywistego, w sądach wyższych prowincyalnego magistrata Witt., de data roku tysiąc siedmset szesdziesiąt ósmego, msca Decembra dziesiątego dnia, ad instantiam tychże jehmc panien Bazylianek Witebskich, wypadłego, ex vi summy, za obligacyinym zapisem ob onegoż sll. Jana Amosa, mieszczanina Witebskiego, należący i sązoney. Gdzie ja, radzca magistratowy Witebski, z przydanemi sługami ratusznymi, de supra wyrażonemi, ad locum fundi tegoż placu, na dniu ut supra, anni praesentis, zszedłszy, solita praxi, z urzędu mojego, gdym kazał tymże sługom ratusznym ogłosić j obwołać, ieżeliby ktokolwiek do tego placu gołego nie miał pretensyi y postępkuw prawnych, którego czasu do różnych jehmcw panow konkrektoraw, mianowicie wielm. jehmcw panow Choroszczow, jehmcw panow Macieja Hałuzy, Mikołaja Smyka, burmistrzow Witt., Kazimierza Thereza, radcy Witt., i sll. panow Kazimierza Łopaty, Pozniakow, mieszczan Witt. i dalszych kredytorow dokumentalnie, za obligacyinymi zapisami, interwencye do tegoż placu czynili; które, ad thenorem tegoż dekretu oczywistego, interwencye przyiwszy i tym wszystkim ichmem panom konkrektorom salvum jus w realnych pretensjach rezerwowawszy, robore ac virtute dekretu oczywistego, w sądach wyższych magistratowych Witt. zaszłego, tenże plac goły jehmem pannom Bazyliankom klasztoru Witt. ad possessionem hipotecariam, per jnequitationem, salvis civitatis oneri-

bus, nie wyłączając z pod jurysdykcji magistratowej Witebskiej, podałem y intromitowałem. A tak z urzędu mojego, com czynił y sprawował, to wszystko w ten intromissyiny, podawczy list spisawszy, z podpisem ręki mey i sług magistratowych, iako nieumiejętnych pisma, trzema krzyżykami podpisanym, ku zapisaniu do xiąg magistratowych ratusznych mieyskich Witebskich podałem. Actum ut supra. U którego intromissyinego kwitu podpis ręki radnego y sług mieyskich magistratowych Witt., jako pisma nieumiejętnych, trzema krzyżykami podpisanym, his verbis: Paweł Filipowicz mpp. Thadeusz Smolewski — — —. Bazyli Tarnowski — — —. Który to takowy intromissyiny kwitt iest do xiąg prowincyalnych magistratowych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 481 и 482.

77.

Рѣшеніе Витебскаго магистрата по дѣлу Витеб. кс. Бернардинъ съ мѣстнымъ мясницкимъ цехомъ, о взысканіи долга. Бернардины, въ лицѣ своего гвардіана Ювентія Вроблевскаго, подали въ магистратъ исковое прошеніе, заявляя, что цехъ еще въ 1770 г. 29 Ноября, занялъ у предшественниковъ ихъ, на свои нужды, срокомъ на 10, а то и на многія десятки лѣтъ, 500 тынфовъ=95 руб., пожертвованныхъ въ костелъ ихъ покойными Усвятскимъ старостою Александромъ и его женою Лудовикою Огинскими, на лампу предъ образомъ св. Антонія; въ чемъ и выдалъ заемное письмо, обязываясь при томъ, въ видѣ обезпеченія долга, давать въ костелъ ежегодно по 6 пуд. хорошаго свѣчнаго сала. Въ теченіе первыхъ десяти слишкомъ лѣтъ цехъ давалъ это сало, но впослѣдствіи давать уже пересталъ и долга не уплатилъ. Поэтому, Бернардины и просили магистратъ взыскать съ цеха искомую

сумму въ двойномъ количествѣ съ убытками ихъ, судебными издержками 8 руб. и проч. Съ своей стороны и цехъ, въ лицѣ своихъ старостъ, Никифора Быка и Романа Лерки, началъ въ магистратѣ встрѣчный искъ, изъясняя, что Бернардины, всемѣрно стараясь найти источники для украшенія костельныхъ алтарей и крайне досаждая жителямъ города своими настойчивыми требованіями въ этомъ смыслѣ, сперва вынудили, посредствомъ городского писаря, а костельнаго старосты, пок. Степана Станислава Бонича, у цеха согласіе давать имъ ежегодно по 6 пуд. свѣч. сала, а потомъ, при сильномъ влияніи помѣнанныхъ Огинскихъ, насильно навязали цеху какой-то бумажный лоскутъ въ видѣ заемнаго обязательства, тогда какъ цехъ никогда никакихъ денегъ у Бернардинъ не занималъ, а самаго обязательства не подписывалъ и не признавалъ. А посему, цехъ просилъ магистратъ такое безденежное и неформальное обязательство, предъявленное притомъ въ наступившій лучший времена, признавъ недѣйствительнымъ, взыскать съ Бернардинъ въ пользу цеха, за все, взятое ими у него, въ теченіи 72 лѣтъ, свѣчное сало, считая по 2 руб. за пудъ, всего 864 р., съ убытками, судебными издержками, пенями и проч. По выслушаніи сторонъ, магистратъ, находя обоюдный искъ недостаточно доказаннымъ, 1 Ноября 1776 г. постановилъ: предоставить Бернардинамъ принести, 15 того же Ноября, при особомъ ксендзѣ, присягу въ томъ, что мясн. цехъ, въ 1770 г., взявъ у предшественниковъ ихъ а), чрезъ Бонича, 500 тынфовъ, подъ заемное письмо, обязался давать имъ ежегодно по 6 пуд. свѣч. сала и что таковое получали они въ теченіе только десяти слишкомъ лѣтъ и никакого болѣе удовлетворенія не получали; по выполненіи же таковой присяги, взыскать съ цеха для Бернардинъ искомую ими сумму вдвойнѣ, въ колич. 150 руб., да судебныхъ издержекъ 8 руб.,—съ тѣмъ, чтобы рѣшеніе это было исполнено безъ всякихъ возраженій, подъ опасеніемъ, за противное, неминуемаго штрафа. 1776 г. Ноября 1.

Dekret ozywisty w sprawie w Bogu przewielebnych jehmew xx. Bernardynow klasztoru Witt. z cechem rzeznickim Witebskim.

а) Выполнена-ли Бернардинами такая присяга,—неизвѣстно. Она представляется едва-ли и возможною, такъ какъ современные дѣлу Бернардины должны были свидѣтельствовать о давно совершившемся, еще при предшественникахъ ихъ, фактѣ, котораго свидѣтелями быть никакъ не могли.

Roku tysiąc siedmsetnego siedmdziesiąt szóstego, miesiąca Nowembra pierwszego dnia veteris stili.

W sprawie za dwoma aktoratami, poniżej wyrażonymi, za załobami autentycznymi, do nich należącymi, in unum złączonymi i zkombinowanymi, z regestrow ordynaryjnych spraw injuriatorum, w roku immediate przeszłym, tysiąc siedmsetnym siedmdziesiąt piątym, miesiąca Oktobra dwudziestego ósmego dnia veteris stili przypadley, przed nami, Alexandrem Żyłko, prezydentem, Longinem Kudzinem i Grzegorzem Hałuzo, burmistrzami, Andrzejem Kałhuo, Janem Leszko y Pawłem Filipowiczem, radzcami, oraz Józefem Koziello, pisarzem i sekretarzem, urzędnikami prowincyalnego magistrata Witebskiego, zasiadającymi na sądach wyższych magistratowych Witebskich, porządkiem prawa, in loco solito, w ratuszu Witebskim agitującey się i intenowaney, mianowicie: za perwszym aktorem w Bogu przewielebnego jmcu xiedza Juwencyusza Wroblewskiego, gwardyana, y wszystkich jchmcw xieży Bernardynow Witebskiego klasztoru, przeciwko słu. Niceforowi Bykowi, Romanowi Lorkowi, cechmistrzom, y całemu cechowi rzeznickiemu Witebskiemu, za pozwem autentycznym, od aktorow po obżałowanych przed sąd wyższy magistratowy Witebski wyniesionym, y za załobą, w nim wyrozoną, mianowicie, mieniać o to: jż co cech rzeznicki miasta Witebska, będąc pilnie a gwałtownie potrzebnym summy (pieniędzy?), w roku tysiąc siedmsetnym, miesiąca Nowembra dwudziestego dziewiątego dnia, a nie mogąc gdzie dostać, tedy, na dobrowolny, obligacyiny swój zapis, quam strictissime w obowiązkach opisany, summe, od jaśnie wielmożnych Ogińskich, starostow Uswiackich, małżakow, zapisaną na lampę świętego Antoniego, tynfow Littewskiej kurren-

cyi pięć sett, rachując koždy tynf po groszy trzydzieście ośm, zapożyczyli i, takową summe wziowszy na lat dziesięć, te in perconsequens po sobie idących od dziesięciu do dziesięciu lat, corocznie po sześć pudow łoju swieczego, niebrakownego, ten cech rzeznicki miasta Witebska, przodkowie obżałowanych, dawać obowiązał się. Jakoż przez lat kilka, lub kilkanaście, tenże cech, w obowiązku swym, zaspokoienie czynił, uti obżałowani rzeznicy okazują kwity. Hoc modo tempore, vigore opisu swojego, ani summy kapitalney, ani łoju, opisanego w dobrowolnym skrypcyiny swym dokumencie, oddawać nie chcą. W czym załuiące sentiendo dla siebie gravamen, z obżałowanymi, jako konsukcessorami przodkow swoich, prawem chcą czynić: ante omnia, do przysądzenia summy, w obligacyiny opisie, czyli też assekuracyiny, opisany (ney?), i, jako żadney krytyce dokumēt nie podpadający, in quantitate tynfow Littewskich pięć set, liquidando każdy tynf po groszy trzydzieście ośm et reducendo na ruble, dziewiędziesiąt pięć rublow, tudzież nagrodzenie szkod, strat, expens prawnych i o to wszystko, co czasu prawa deducetur, salva zapozwu melio ratione. Za drugim aktorem rekonwencyonalnym słu. Nicefora Byka, Romana Lerki, cechmistrzow, y całego cechu rzeznickiego Witebskiego przeciwko w Bogu przewielebnemu jmcu xiedzu Juwencyuszowi Wroblewskiemu, gwardyanowi, y wszystkim jchmem xieżom Bernardynom klasztoru Witebskiego, w też registra ordynaryjne iniuriatorum reconventionaliter na karcie dwudziestey jngrossowanego, za pozwem, od aktorow autentycznym po obżałowanych przed sąd wyższy magistratowy Witebski wyniesionym, i za załobą, w nim wyrozoną, mieniać o to: jż co obwżałowani wmsć, przez antecessorow swoich, dla przyozdobienia ołtarzow kościelnych szukając sposobow i molestując obywatelow do

pobożnych uczynków y dobrotliwych względów, w roku tysiąc siedmsetnym, przez zeszłego Stefana Stanisława Bonicza, pisarza mieyskiego Witebskiego, a syndyka obżałowanych wmew, na dawanie corocznie łoju po sześć pud na lat dziesięć uprosiwszy, na satysfakcyą takowego, na ołtarze kościelne, świadczenia, skrypt na sumę nigdy nie brana rekodaynie, pięciu set tynfów wnieśli y do względu gwałtownie, przemocą protekcyi zeszlých Alexandra i Ludowikę Ogińskich, starostów Uswiackich, w skrypcie opisanych, ad velle sui opisali; a w jstocie dokumēt takowy przez starostów rzeznickich nie podpisany, nie przyznany, ani wedle prawa y słuszności okazujący, pod tytułem onego chcąc dalsze mieć od rzeznicy dobrodzieystwo, nie już z proźby, lecz pod tytułem szpargału konwencyinego, jako tenże szpargał salve wyraża, iż nie rekodayna summa, ale w czasiech żyźnych, spokojnych do dalszey przymuszacie daniny i procederu indebite prowokuiecie. O co żalujące chcąc iure sequi: ante omnia, do zapłacenia za brany łoy sześciu pudów od roku tysiąc siedmsetnego, za lat siedmdziesiąt dwie, każdy pud szacując ceną po rublow dwa, rublow ośmset szesdziesiąt cztery; do skassowania skryptu, jako na względy ołtarzów spraktykowanego, bez rekodayności summy uczynionego; do skassowania nulliter uroszczonych pretensyi; do przypuszczenia żalujących delatorów, in omni bliźszych, do dowodu prawnego; do pokarania poenami, ex merito actionis ściągającymi się; do refuzyi szkód, strat, expensów prawnych i o to wszystko, co czasu prawa fusius deducetur, salvo melio retione tey žaloby, żalujące aktoreś tym rekonwencyonalnym prawem adcytowali. A jako te žaloby z pozwów autentycznych de tenore suo w ten nasz dekret są inserowane, tak praenominatae partes przed sąd wyższy magistratowy Witebski, po przyłączeniu re-

konwencyonalnego aktoratu na dniu dwudziestym ósmym veteris stili, w roku immediate przeszłym tysiąc siedmsetnym siedmdziesiąt piątym instituerunt litem. W którey sprawie my, sąd, w roku tymże, supra de data expressa, za przywołaniem z rejestrow sprawy, z delacyi w Bogu przewielebnego jmcī xiedza Juwencyusza Wroblewskiego, gwardyana, y wszystkich ichmew xieży Bernardynów klasztoru Witebskiego, z słu. Niceforem Bykiem, Romauem Lorko, cechmistrzami, y całym cechem rzeznickim Witt., na karcie dwudziestey dziewiętey wymiesionego aktoratu, i za žalobami, do tychże aktoratów połączonych, pokładanemi, circa incidentiam sprawy sine praecedente copiarum z spraw w tym procesie, kopie z spraw ad invicem hac in causa dać nakazali i rozprawę in futura juris incidentia, bez dylacyi, naznaczyli dnia dwudziestego miesiąca Oktobra v. s., w roku teraznieyszym tysiąc siedm setnym siedmdziesiąt szóstym. Circa incidentiam sprawy, za nowo wyniesionym w teyże sprawie aktorem, na karcie czterdziestey piątey w Bogu przewielebnego jmcī xiedza gwardyana i wszystkich jchmew xieży Bernardynów klasztoru Witt. wyniesionym, po wyszlých copiarum spraw dylacyach, ex consensu actorum na przydanie zapozwanym patrona, jmcī pana Marcina Szczyrbinskiego, komornikowicza Smolenskigo, ori jchmwie xieże Bernardyny zgodzili się. Dnia dwudziestego ósmego praesentium veteris stili, za przypadnieniem aktoratu w Bogu wielębných jchmew xieży Bernardynów na kartę szesdziesiąt pierwszą, przeciwko tymże rzeznikom, wyniesionego, przyłączywszy rekonwencyonalny aktorat z karty szesdziesiąt wtórey słu. Nicefora Byka, Lorki, cechmistrzów, y całego cechu rzeznickiego Witebskiego, jako po wyszlých dylacyach, proceder in principali nakazaliśmy. In procedendo, dnia pierwszego Nowembra veteris

stili, anni praesentis, post serias partium controversi-
ach, po odeszłych produktach, replikach i pokładanych
petitach, mianowicie ex parte w Bogu przewielebnego
jmści xiedza Jnwenecyusza Wroblewskiego, gwardyana,
y wszystkich jehmew xieży Bernardynow klasztoru Wi-
tebskiego, mieniać de satisfactione, vigore obligacyinego
seu assekuracyinego skryptu, od słu. cechmistrzow rzez-
nickich Witebskich, w roku tysiąc siedmsetnym, mie-
siąca Februaryi (sic) dwudziestego dziewiątego dnia,
na pięć set tynfow kurrencyi Litewskiej, rachuiąc każ-
dy tynf po groszy trzydzieście ośm, danego, y w tako-
wey summie, od dziesięciu do dziesięciu lat, czystego
łoju, po pudow sześć, na lampę świętego Antoniego, da-
wania opisali się; który łoy po pudow sześć przez lat
kilka, czy przez kilkanaście, na też lampę do klasztoru
jehmew xieży Bernardynow Witt. dobrowolnie oddawali;
in post contraveniendo takowemu opisowi, do tychczas
dni summy kapitalney, na kurrencyą teraznieyszą wy-
redukowaney, idque, rublow dziewiędziesiąt pięć, ani
też łoju po pudow sześć nie oddawali y nie oddają.
Exinde, jehme xieży Bernardyni klasztoru Witt., circa
petita sua, approbaty tegoż obligacyinego, czyli asseku-
racyinego opisu, vigore artykułu siódmego z rozdziału
siódmego, i artykułu ósmego z rozdziału tegoż, oraz
przysądzenia summy za tymże opisem cum altero tan-
to, jako w nieczynieniu zadosyć, vigore prawa magdebur-
skiego z tytułów, na karcie piętnastey opisanego, cum
solutione za expensa prawne rublow ósmiu, na słu. po-
mienionych Niceforze Byku, Romanie Lorku, cechmistr-
zach, i całym cechu rzeznickim Witebskim dopraszali
się. In contra, ex parti słu. Nicefora Byka, Romana
Lorki, cechmistrzow, i całego cechu rzeznickiego Witt.,
personaliter u sądu stawających, probowaną y dowod-
zoną, mieniać, iż jehme xieże Bernardyni klasztoru Witt.,

przez antecessorow swoich, dla przyozdobienia ołtarzow
kościelnych szukając sposobow i molestując obywatelow
do pobożnych uczynkow, w roku tysiąc siedmsetnym,
przez zeszłego Stefana Stanisława Bonicza, pisarza
mieyskiego Witt., a syndyka obżałowanych, na dawa-
nie łoju po sześć pudow na lat dziesięć uprosiwszy, na
satysfakcyą takowego, na ołtarze kościelne, świadcze-
nia, skrypt na summe, nigdy nie brana, idque, pięciu-
set tynfow wniesli i do względow gwałtownie, przemo-
cą protekeyi zeszłych Alexandra y Ludowiki Ogińskich,
starostow Uswiackich, ad velle suj opisali, który w jsto-
cie przez starostow rzeznickich nie iest podpisany, nie
przyznany, ani wddług prawa y słusznosci okazują-
cy się, pod tytułem konweneyinego szpargału takowego,
dalszey daniny injuste pretendując, do strat, expens praw-
nych przyprowadzają. Exinde, circa petita sua, takowego
szpargału in contra prawom spraktykowanego, vigore ar-
tykułu szóstego, siódmego y dwudziestego szóstego z roz-
działu siódmego, takoz artykułu ośmdziesiąt wtórego
z rozdziału czwartego y konstytucyi pod nimże, skas-
sowania et pro nullitate uznania, oraz summy przez
lat siedmdziesiąt dwie za brany łoy corocznie przez
jehmew xieży Bernardynow klasztoru Witt., po pudow
sześć, rachuiąc pud po rublow dwa, in universum
rublow ośmset szesdziesiąt cztery, na tychże jehmech
xieżach Bernardynach klasztoru Witt., summy sądenia
y bonifikowania exposcebant. W której sprawie my, sąd,
mature deliberando, ponieważ jehme xieże Bernardyni
klasztoru Witt., załobą swoją, autentycznym dokumetem,
de data roku tysiąc siedmsetnego, miesiąca Februaryi
dwudziestego dziewiątego dnia, od antecessorow tak
cechmistrzow, jako y cechu rzeznickiego Witebskiego,
na pięćset tynfow danym et, pro debito, od dziesięciu
lat do dziesięciu consequenter w dawaniu łoju po sześć

pudow, na lampę świętego Antoniego, klasztorowi jehmew xieży Bernardynow Witebskich opisanym sufficienter, tak o summę jak y o łoż, probowali y dowodzili, y, za takowym dokumętem, przez lat kilkanaście tenże łoż po sześć pudow od cechu, vigore tegoż dokumętu, rzeznickiego Witebskiego odbierali; niemniej, ponieważ przeciwko temuż dokumętom tak antecessorowie, jakoteż et adpraesens stawające cechmistrze i cały cech rzeznicki Witt. usque ad datam praesentem nigdy nie protestowali się, anież o zniesienie onego wczesniej nie pozywali i o powrócenie nie dopraszali się, solummodo za wyniesioną reconventionaliter załobą, niewiadomością o braniu, przez antecessorow swoich, summy, de super wyrażoney, explikowali się, a za odbierany łoż gwałtownie przez lat siedmdziesiąt dwie corocznie po pudow sześć, rachuiąc pud po rublow dwa, in summa rublow ośmset szezdziesiąt cztery, bez okazania żadnych kwitow, zapłacenia y bonifikowania dopraszali się. Ex praemissis his rationibus my, sąd, przy dokumencie jehmew xieży Bernardynow klasztoru Witebskiego potiores do dowodu censendo, pro majori comprobatione tegoż dokumętu, vigore prawa magdeburskiego, z porządku części trzeciej, karty ośmdziesiąt ósmey, jurament jehmem xieżom Bernardynom Witt. uznajemy, na tym, jako za takowym dokumętem antecessores obżałowanych gotowey rękodaynie summy, od zeszyłych jasnie wielmożnych Alexandra y Ludowiki Ogińskich, starostow Uswiackich, na lampę świętego Antoniego, legowaney, a przez rękę zeszłego Stefana Stanisława Bonicza, pisarza mieyskiego Witebskiego, pod ten czas bywszego syndyka, odliczoney, idque, tynfow pięćset, wzeli y dawać łożem corocznie po pudow sześć, od dziesięciu lat do dziesięciu, consequenter po sobie jdących, opisali się; secunde na tym, jako, vigore takowego opisu, łożu tak od

antecessorow, jakoteż et ad praesens procedujących, nad kilkanaście lat więcej nigdy nie brali i niczym sobie nie bonifikowali. Którego juramentu termin wykonania w roku terazniejszym tysiąc siedmsetnym siedmdziesiąt szóstym, miesiąca Nowembra piętnastego dnia veteris stili, przez jednego kapłana naznaczamy. Post expletum juramentum, summy jehmc xieży Bernardynom klasztoru Witt. na pomienionych cechmistrzach i całym cechu, robore tegoż dokumętu, cum altero tanto, idque, rublow sto piędziesiąt, przysadzamy y takową summę, praevia danda sibi acquietatione, wypłacić jehmem xieży Bernardynom klasztoru Witt., circa acto w kancelaryi prowincyalnego magistrata Witt., nakazujemy. Quod vero spectat w pretensjach słu. Nicefora Byka, Romana Lorki i całego cechu rzeznickiego Witebskiego do jehmew xieży Bernardynow klasztoru Witt, za łoż, niby gwałtownie brany, tych nie uznawszy, jehmew xieży Bernardynow a tota juris processus prosecutione in perpetuum uwalniamy i ubezpieczamy. A ponieważ sławetni cechmistrze i cały cech rzeznicki Witt., hac in causa, jehmew xieży Bernardynow Witt. injuste zapozwali y do prawnych expensow przywiedli, zaczym, my, sąd, vigore prawa maydeburskiego i petitow, na pomienionych cechmistrzach i całym cechu rzeznickim expensu prawnego rublow ośm uznajemy y przysadzamy et in contravenientes temuż dekretowi poenas jrremissibiles zakładamy. Który to takowy oczywisty dekret iest do xiąg prowincyalnych magistratowych Witebskich przyięty y wpisany. Actum utt supra.

По оп. кн. № 66. 849, № ч. 9, л. 471—474.

78.

Продажная запись, данная Осипомъ и Анною Войцеховскими старшинѣ портняжнаго цеха, мѣщанину Осипу и женѣ его Агафѣ Галицкимъ, на проданный послѣднимъ за 20 руб. участокъ земли въ г. Витебскѣ, расположенный на предмѣстьѣ, при переулкѣ, по направленію отъ горы, называемой *Важальница*, къ р. Витьбѣ, между участками б. Рудковского (а потомъ Войцеховскихъ), Витеб. кс. Доминиканъ, купца Василя Божня и тѣхъ же Войцеховскихъ. 1777 г. Февраля 9.

Zeznanie zapisu wieczysto przedaznego prawa, od jehmcw panow Woyciechowskich sł. pp. Halickim, cechmistrzom, danego.

Roku tysiąc siedmsetnego siedmdziesiąt siódmego, miesiąca Februaryi dziewiątego dnia veteris stili.

Na urzędzie Jey Imperatorskiej Mości prowincyalnego magistrata Witebskiego, przed nami, Ferdynandem Smykiem, prezydentem y predwodytelem, Hrehorym Leszko, burmistrzem, Janem Sipko, Mikołaiem Kołkowskim, Konstantym Dymanem, Janem Bykiem, radzcami, oraz Józefem Koziello, pisarzem sądowym y sekretarzem, urzędnikami magistratowemi Witebskiemi, in loco solito w ratuszu Witebskim na sądach wyższych zasiadającami, comparentes personaliter, ichmcie panowie Jozef y Anna z Szydłowskich Woyciechowscy takowy swój wieczysto przedazny zapis, sł. panom Jozefowi y Agacie z Bielczyckow Halickim in rem et partem służący, sana mente przyznali, a przyznawszy, prosili nas, urzędu, aby był do akt xiąg mieyskich ratusznych Witebskich przyięty y wpisany. Którego my, urząd, ogławszy, wpisać w wakta zleciliśmy, eo thenore pisany: My, Jozeff y Anna z Szydłowskich Woyciechowscy, małżakowie, czyniemy wiadomo y jawno zeznawamy, każdemu, komuby o tym terazniejszego y napotym będą-

cego wieku ludziom będzie należało, tym naszym dobrowolnym, przedaznym, zrzeczonym a nigdy nieodzownym listem zapisem, danym sł. panom Jozefowi y Agacie z Bielczyckow Halickim, cechmistrzom kunsztu krawieckiego, obywatelom miasta Witebskiego, małżakom, na to, iż co my, Woyciechowscy, małżakowie, mając swój plac wieczysty, nabyty od jehmcw panow Leona y Apolonij z Konstantynowiczow Woyciechowskich, małżakow, na przedmieściu będący, graniczący z naszym a nabytym od jmei pana Michała Rudkowskiego, z zabudowaniem onychże Józefa y Agaty Halickich, małżakow, bywszych naszych słobożan, zostający w zaułku, w takowym ograniczeniu: idąc od góry, nazwaney Wazalnicy, ku Widzbie, po lewey stronie, od placu jmei pana Rudkowskiego, nam zbytego, wlewo łokciem do placu w Bogu przewielebnych jehmcw xieży oo. Dominikanow konwentu Witebskiego, tą granicą wprawo łokciem do placu sł. pana Bazylego Bożnia, kupca y obywatela miasta Witebskiego, wpuście będącego, około tego placu wprawo łokciem do zaułku, przez który zaułek także plac y iurzydyka ichmcow panow Leona y Apolonij Woyciechowskich, y tym zaułkiem do dworu y placu naszego, nabytego od jmei pana Rudkowskiego, zkad ograniczenia tego placu pięta swoją wzięła. O który takowy plac po dobrej naszej woli zgodziwszy się z sł. panami Halickiemi, małżakami, na wieczność za sumę my, Woyciechowscy, małżonkowie, na wieczność za sumę rublow dwadzieście siedm, y takową sumę my, Woyciechowscy, małżonkowie, insimul et semel odliczywszy, do rąk naszych własnych odebraliśmy . . . Pisan w Witebsku, roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siódmego, Februaryi trzydziestego dnia. U którego to zapisu wieczysto przedaznego prawa podpisy rąk aktorow y jehmcw panow pieczętarzow temi słowy: Józeff Woy-

ciechowski. Anna Woyciechowska . . . Który to takowy wieczysto przedazny zapis iest do xiaг prowincyalnych magistratowych Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 529 и 530.

79.

Рядная запись ротмистра а) г. Витебска, Жилки, 1763 г., въ коей показано приданое его за дочерью его, Марианною Жилка, при выдачѣ ея въ замужество за Александра Оржешкевича,—какъ единственный, встрѣтившійся документъ, характеризующій съ этой стороны современные обычаи жилищныхъ Витеблянъ—христіанъ, показывающій, приблизительно, ихъ состояніе, а также называющій тѣ фабричныя издѣлія, какія въ то время шли на женскіе наряды и проч., съ показаніемъ нѣкоторыхъ фабрикъ и цѣнъ самымъ издѣліямъ. На приданое издержано всего 917 тал. бит. и 10 шест., въ томъ числѣ на 8 паръ платьевъ изъ разныхъ матерій 282 тал., 6 верхнихъ одеждъ (jubki) также изъ разныхъ матерій и сукна на лисьемъ, заячемъ и бѣличьемъ мѣху, 2 корсета и 2 жилетика 12 тал., постель 142 тал., чепчики, нарукавники и проч. 119 тал. 10 шест., шапки и каперы 80 тал. и обувь 18 тал. Изъ фабрикъ упоминаются: полотняныя—голландскія, швабскія, Московскія и Ковенскія, кружевыя—брабантскія и голландскія. 1777 г. Августа 5.

Актыкаца выправы рѣзней, чрезъ jмci pana Alexandra Żyłkę, президента miasta Witt., jeymci pannie

а) Въ г. Витебскѣ сперва назначались воеводою и войтомъ, а впоследствии избирались мѣстнымъ обществомъ и утверждались магистратомъ особыя должностныя лица, подъ названіемъ *ротмистровъ*. Власть ихъ распространялась или на весь городъ, въ родѣ камендантской, или же только на свои участки, приходы, а обязанность заключалась въ командованіи составлявшимися, въ извѣстныхъ случаяхъ, изъ горожанъ военными отрядами, иногда же и въ сборѣ податей. Должность эта бывала даже по томственной, какъ это можно видѣть на такомъ ротмистрѣ Смыкѣ.—См. Юрид. матер., вып. XVIII, док. 40 и вып. XIX, док. 47, а также помѣщ. ниже подъ 9 Января 1790 г. кренесъ воеводы и войта Сологуба.

Marjannie s Żyłkow Orzeszkowiczowey, córce swey przy zamaż poysciu daney.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siódmego, miesiąca Apryla piątego dnia.

Coram actis urzędu Jey Imperatorskiej Mości prowincyalnego magistratu Witebskiego, comparendo personaliter, szlachetny jmc pan Alexander Żyłko, prezydent miasta Witebska, takowy wyprawy regestr, jeymci pannie Marjannie z Żyłkow Orzeszkiewiczowey dany, in rem et partem sobie służący, ad acta xiaг magistrata Witebskiego podał sequenti tenore pisany: Roku tysiąc siedmset szesdziesiąt piątego, specyfikacya wyprawy daie jmc pan Żyłka, rotmistrz miasta jego królewskiej mości Witebska, córce swey, jeymci pannie Marjannie z Żyłkow Orzeszkiewiczowey, poniżej konotuie się: Primo. Sukien para iedna bogatych, białych, łokei ośmnaście, z łokcia czyni po tall. bitt. cztery, ta-larow bitych siedmdziesiąt dwa. Secundo. Item parę drugą sukien bogatych, girglinowych, łokei ośmnaście, łokieć czyni po tall. dwa y puł, facit tall. bitt. czterdzieście pięć. Tertio. Trzecią parę sukien sztofu girglinowego, łokei 18, łokieć po tall. bitt, 2¼, facit tall. 40 szost. 9 Quarto. Czwartę parę sukien sztofu filitowego, łokei 18, po tall. bit. 2, facit tall. 36. Quinto. Piątę parę sukien atłasowych w bukiet, łok. 18, łokieć czyni po tall. bitt. 1¾, facit tall. 31 szost. 10. Sexto. Szytę parę sukien triumfalnych, łok. 18, po tall. bit. 1½, fac. tall. 27. Septimo. Siódmę parę sukien droietowych, łok. 18, po t. bit. 1¼, fac. tall. 22 szost. 10. Octawo. Osmo parę sukien kamlotowych, łok. 18, po ½ tall., fac. tall. 9. Nono. Jedną jubkę bogatą, popielatą, lisami podszytą, łok. 8, po tall. bitt. 4, fac. tall. 52. Decimo. Drugę jubkę różową mu-

rową, lisami podszytą, łok. 8, po tall. $1\frac{3}{4}$, fac. tall. 34. Decimo primo. Trzecią jubkę białą, sztofową, zającami podszytą, łokci 8, po tall. bitt. 2, fac. tall. 20. Decimo secundo. Czwartą jubkę sukna sajety przedniey, podszytą zającami, łok. 4, po tall. bitt. 3, fac. tall. 18. Decimo tertio. Piątą jubkę tabinową, podszytą popielicami, łok. 6, po tall. bitt. $1\frac{1}{2}$, facit tall. 19. Decimo quarto. Szóstą jubkę kamlotową, podszytą zającami, fac. tall. 6. Decimo quinto. Jeden pawilon, nową szyty, kitayki karmazynowej, łok. 50, po t. bitt. 1, fac. tall. 50. Decimo sexto. Koldra atlasowa karmazynowa, z obszyciem płótnem holenderskim, valoris tall. 30. Decimo septimo. Druga koldra kartunowa, val. tall. 8. Decimo octavo. Dwie sznurowki—iedną odamaszkową, drugą kamlotową i bawet na rogu, val. tall. 6. Decimo nono. Jeden obrus y dwanaście serwet holenderskich, val. tall. 18. Vigesimo. Sześć koszul holenderskich, nowych, val. tall. 15. Vigesimo primo. Dwanaście koszul nowych szwabskich, val. tall. 20. Vigesimo secundo. Dwanaście koszul nowych kowieńskich, val. tall. 18. Vigesimo tertio. Dwanaście koszul nowych Moskiewskich, val. tall. 15. Vigesimo quarto. Piętnaście fartuchow holenderskich, rąbkowych, bawelnicznych, kartunowych, val. tall. 35. Vigesimo quinto. Dwie kamizelki dymowe, val. tall. 6. Vigesimo sexto. Pierwsza przemiana holenderska na pościel, val. tall. 14. Vigesimo septimo. Item drugę przemianę holenderską, val. tall. 10. Vigesimo octavo. Item trzecią przemianę kowieńską, val. tall. 5. Vigesimo nono. Jeden zarękawek, val. tall. 4. Trigesimo. Dwa ażusty—ieden koronowy, drugi gazowy, val. tall. 15. Frigesimo primo. Osiem kornetek z korunami barabanskimi i holenderskimi, val. tal. 50, Trigesimo secundo. Dwie kornetki mniejsze, z daszkiem, val. tall. 5. Trigesimo tertio. Cztery pary mankietow gazowych, z korunami, val. tall. 20.

Trigesimo quarto. Dwie pary mankietow kamertuchowych, mniejszych, val. tall. 2 szost. 10. Trigesimo quinto. Dwie item pary kamartuchowych, mniejszych, val. tall. 1 szost. 10. Trigesimo sexto. Jedną item parę gazowych, val. tall. 1. Trigesimo septimo. Trzy korneciki gazowe, z korunami barabanskimi, val. tall. 8. Trigesimo octavo. Trzy korneciki z korunami holenderskimi, val. tall. 4. Trigesimo nono. Trzy korneciki kamartuchowe, gładkie, val. tall. 1. Qnadragesimo. Sześć czapek bogatych, różnych, val. tall. 50. Qnadragesimo primo. Cztery kapturyki bogate, val. tall. 24. Qnadragesimo secundo. Dwa item kapturyki nie bogate, val. tall. 6. Qnadragesimo tertio. Dziesięć par ponczoszek różnych ryskich, letnich i zimnich, val. tall. 8. Qnadragesimo quarto. Sześć par trzewikow bogatych i ordynaryinych, val. tall. 10. Qnadragesimo quinto. Sześć poduszek i ieden wał y piernat podwoyny, val. tall. 25. In summa tallarow bittyh dziewięset siedmnaście szostakow dziesięć. U tego rejestru podpis ręki aktorow z odebraney wyprawy temi słowy: Alexander Orzeszkiewicz. Marjanna Orzeszkiewiczowa. Który to takowy registr wydanej wyprawy iest do xiaq prowincyalnego magistrata Witebskiego przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 539 и 540.

80.

Рѣшеніе Витебскаго провинціального магистрата по дѣлу купцовъ—Дубровнинскаго Ѳедора Килика и Рижскаго Бернарда Тилемана Гихельгавена (или Штихельгавена) съ Бѣшенковидкимъ еврейскимъ раввиномъ Симономъ Азиковичемъ, о

соли. Дѣло въ томъ. Рижскій купецъ Эрнестъ Мейеръ, заторговавъ у тамошняго же купца Валтасара Вильда 15 ластовъ соли и не въ состояніи будучи заплатить за нее, переказалъ ее отцу своему, Христіану Мейеру, который и уплатилъ слѣдовавшія за эту соль деньги купцу Вильду; но, въ то же время, будучи самъ долженъ известную сумму купцу Гихельгавену, въ уплату такой переказалъ ему въ собственность самую соль. Тогда Гихельгавенъ формальнымъ контрактомъ договорилъ Оедора Килика доставить ее вверхъ по р. Двинѣ изъ Риги на пристань Будилово, Могил. губ. Между тѣмъ, Эрнестъ Мейеръ, какъ банкротъ, бѣжалъ изъ Риги, явился въ Бѣшенковичи, находящіеся, по теченію рѣки, ниже Будилова, и, выждавъ тамъ прибытія поставщика брата, Трофима Килика, съ этою солью, продалъ ее тайкомъ тому же раввину Симону Азиковичу, по словамъ послѣдняго, за 730 руб., съ обязательствомъ, притомъ, доплатить Килику за доставку къ полученнымъ уже имъ 200 руб. остальные 125 руб. Но Киликъ соли Азиковичу не выдалъ, заявивъ, что она принадлежит не Мейеру, а Гихельгавену, съ которымъ и доставочный контрактъ заключенъ. Тогда Азиковичъ, собравъ толпу людей, явился съ ними на судно, взбунтовалъ на немъ рабочихъ и покушался эту соль взять силою. Узнавъ объ этомъ, Оедоръ Киликъ искалъ защиты сперва въ мѣстной таможнѣ, а потомъ у Полоцкаго Губернатора Нарышкина, который и разрѣшилъ доставить соль на Будиловскую пристань, предоставивъ спорящимъ сторонамъ вѣдаться въ Витебскомъ магистратѣ. Вслѣдствіе чего, обѣ стороны подали въ магистратъ взаимныя жалобы, въ которыхъ Киликъ, отстаивая соль за куп. Гихельгавеномъ, просилъ взыскать въ пользу его, Килика, понесенные имъ убытки, въ томъ числѣ за расхищенное шампанское вино, подлежавшее доставкѣ какому-то Московскому купцу, а всего на 1000 руб. и проч.; Азиковичъ же домогался присужденія той соли ему, со взысканіемъ въ пользу его съ Килика и Гихельгавена убытковъ. Магистратъ потребовалъ отъ Килика предварительнаго представленія на судъ какъ заключеннаго съ купцомъ Гихельгавеномъ контракта, такъ равно удостовѣренія Рижскаго магистрата о принадлежности соли. Раввинъ Азиковичъ хотя и заявилъ удовольствіе на такое постановленіе Вит. магистрата, но тутъ же, какъ выражено въ магистратскомъ производствѣ, сдѣлавъ присущій природѣ его изворотъ (wybieg przyrodzony natury uczynił): явился къ Могилевскому Губернатору Коховскому и, не объяснивъ предшествовавшаго хода дѣла, выхлопоталъ разрѣшеніе выдать ему соль, съ порученіемъ особой Оршанской провинціальной канцеляріи за исполненіемъ сего наблюсти. А какъ

Оедоръ Киликъ выдать соль Азиковичу все таки не соглашался, то канцелярія подвергла его, Килика, аресту. Тогда онъ, оставивъ за себя, подъ арестомъ, брата своего, отправился къ Могилевскому губернатору, который, узнавъ отъ него ходъ дѣла, велѣлъ не выдавать соли никому впредъ до представленія Киликомъ вышесказанныхъ контракта и удостовѣренія. Наконецъ, Витебскій магистратъ, по окончательномъ выслушаніи сторонъ и по разсмотрѣніи представленныхъ ими доказательствъ, рѣшилъ дѣло такъ: спорную соль выдать, по принадлежности, куп. Гихельгавену, за доплатою имъ Килику, за доставку, остальныхъ денегъ; всякія претензіи Азиковича къ Килику и Гихельгавену навсегда устранить, а за убытки Килика взыскать для него съ Азиковича 50 руб., въ трехдневный срокъ. 1777 г. Ноября 4.

Dekret oczewisty w sprawie jmci pana Bernharda Tilemana Hichelhawena (или Stichelhawena), eltermana j kupca Ryzkiego, Theodora Kilika, kupca Dombrowieskiego, z starozakonnym Szymonem Azikowiczem, rabinem Bieszenkowskim.

Roku tysiąc siedemsetnego siedmdziesiąt siódmego, miesiąca Nowembra czwartego dnia, veteris stili.

W sprawie za niżej wyrażonemi aktoratami i za załobami, do nich należącymi, in unum złączonemi i zkombinowanemi, z regestrow injuriatorum, w roku teraznieyszym tysiąc siedmsetnym siedmdziesiąt siódmym, miesiąca Nowembra pierwszego dnia veteris stili, za remisso od sądu radzieckiego potocznego, przypadley, przed nami, Thomaszem Lohrenssem, bywszym prezydentem gubernskiego magistrata Połockiey gubernij, ad praesens prezydentem prowincyalnego magistrata Witebskiego, Grzegorzem Leszko, burmistrzem, Piotrem Leszko, burmistrzem, Konstantym Dymanem, Mikołaiem Kolłowskim, radzcami, oraz Jozefem Koziele, pisarzem y sekretarzem, urzędnikami magistratowe-

mi Jey Imperatorskiej Mości prowincyalnego magistrata Witebskiego, anni praesentis zasiadającymi, y porządkiem prawa pospolitego in loco solito, w ratuszu Witebskim agituiący się i intentowaney, mianowicie: Za pierwszym aktorem sławetnego Theodora Kilika, obywatela miasta Dombrowna, przeciwko Szymonowi Azikowiczowi, obywatelowi Bieszenkowskiemu, w też regista jniuriatorum, na karcie piątej jngrossowanego, za pozwem autentycznym od aktora po obżalowanego, przed sąd Jey Imperatorskiej Mości prowincyalnego magistrata Witebskiego wyniesionym, mieniać o to, iż obżalowany Szymon Azikowicz, mającego na frakcie sol Bernharda Tilemana Hichelhawena, pod pretextem niby kupney soli od Ernesta Mejera, bankrota Ryzkiego, niewinnie i bezprawnie, na rzece portowey Dzwynie, w mieście Bieszenkowiczach, z tumultem utrzymałeś y przez dni cztery z ludźmi czolen zadzierzałeś, sol wyładować pragnieś i pewnieby do skutku przywiódł, gdyby żalujący do tamozni suppliki nie podał. Pośledniey, żalujący Kilik, nalazszy jaśnie wielmożnego jmcia pana Naryszki-na, gubernatora Połockiego, w Witebsku, memoryał podał. Który jaśnie wielmożny jmc pan gubernator, sol z Bieszenkowiez do Budziłowa uwolnić z pod aresztu kazawszy, na rozprawę z żydem Szymonem Azikowiczem Kilika przed sąd magistrata Witebskiego odesłał. Sąd magistrata prowincyi Witebskiej, w roku teraznieyszym tysiąc siedmsetnym siedmdziesiąt siódmym, miesiąca Septembra piątego dnia, veteris stili, decyzją swą in tractu niedziel pięciu Kilikowi z Rygi odyskać swój kontrakt i testimonium od miasta rady magistrata Ryzkiego, czyiaby sol była, wziąć nakazał. Szymon Azikowicz, kontentowawszy się dekretem, wybieg przyrodzoney natury uczynił: bowiem, nie czekając satysfakcyi dekretu stałego, podstępnie y kryjomo do jaśnie wielmoż-

nego jmcia pana Michała Kochowskiego, generała-porucznika y gubernatora gubernij Mohilewskiej udał się, gdzie, nie wyrażając woli jaśnie wielmożnego gubernatora gubernij Połockiej, ani stałego dekretu magistrata Witebskiego sub data ut supra, Kilika w Mohylewie przed jaśnie wielmożnym gubernatorom gubernij Mohylewskiej oskarżył. Który jaśnie wielmożny gubernator, o interesie nie wiedząc, sol wydać rozkazał, a dla ekucyi prowincyalną kancelaryą Orszańską ustanowił. Prowincyalna Kancelarya Orszańska, ad effectum przywodziąc jaśnie wielmożnego gubernatora rozkaz, gdy Kilik sol nie wydawał, wedle dyspozycij zwierzchności, w areszt zasadziła. Kilik, widząc niewinność swoją, osadziwszy brata swojego w areszcie na mieyscu swym, sam do jaśnie wielmożnego gubernatora Mohilowskiego dobiegł i order na wypuszczenie brata (otrzymał?), z podpisaniem się, iż do przystawienia kontraktu z Rygi, czyia sol, obowiązany będzie. Temi postępkami, mniey należycie, Szymon Azikowicz Theodora Kilika, obywatela Dombrowieńskiego, ad minimum na rubli tysiąc do straty przywiódł: a jn primum, iż w Bieszenkowiczach dni cztery z siemia czolen utrzymał; jn secundo, sol cudzą przez Hichelhawena w jednym jmbarze złożoną, na przychodzące piędziesiąt podwód nie wydał; tertio, przez zatrzymanie pod aresztem, w Orszy, wina szampanskiego czterdzieście butelek ukradzioną y kufy poodtaczane,— przez co Moskła (Moskwa?) za sześćdziesiąt kuff wina ma pretensyi na rubli trzysta; qvarto, na expensa różne, akkomodacye znacznych expensow przywiódł. O co wszystko żalujący delator z obżalowanym tobą prawem czyni: ante omnia, do approbaty kontraktu, dekretu Ryzkiego i testimonium, z magistrata Rygi wydanego; do wskazania poen kontrawencyinych, przez żyda Szymona Azikowicza udziałanych, dekretowi oczewiste-

mu magdeburyi Witebskiej; do przysądzenia szkod, strat, expens prawnych, ad minimum, ut supra, rubli tysiąc; do wskazu bonifikacyi refakeyi kupcom Ryzkim za zawód przez Kilika, a z żyda przyczyny stałych, i o to wszystko, quod tempore contraversionis deducetur, salva melioratione tey žaloby i peytow, u sądu prowincyalnego magistrata Witebskiego na obżałowanym Szymonie Azikowiczu uznania y przysądzenia dopraszano się. Za drugim aktorem starozakonnego Szymona Azikowicza, rabina y obywatela Bieszenkowskiego, przeciwko sławetnemu Teodorowi i Atrachimowi Kilikom, obywatelom Dombrowieskim, y szlachetnym panom Bernhardowi Tylemanowi Hichelhave-nowi i plenipotentowi Janowi Berentowi, kupcom y obywatelom Ryzkim, w spółney zmowie zostającym, w też regista jniuriatorum, na karcie siódmej jngrossowanego, za pozwem autetycznym aktora po obżałowanych, przed sąd wyższy prowincyalnego magistrata Witebskiego wyniesionym, i za žalobą, do tegoż aktoratu wyniesioną, mieniać za dwojaką žalobą, a naprzód przeciwko Kilika, iż co obżałowany, wmość, w roku tymże tysiąc siedmsetnym siedmdziesiąt siódmym, mając czołny swoje w Rydze, do których jme pan Meier, kupiec Ryzki, na frakt soli beczek trzysta w przystawieniu do Bieszenkowicz oddać assekurował się; w niemalym czasie, wątpiąc o punktualności Kilika, aby w takowey soli zmitrżenia jakowego nie uczynił, nie już pomienionemu Kilikowi, lecz jnnemu knpcowi na frakt oną oddać zamysłał. Co poznawszy, obżałowany, nie chcąc takowego upadku, nie przez swoje staranie, lecz za użytym przyiacielstwem jmcí pana Jakuba Smyka, takową sol, bez żadnego kontraktu, bo gołosłownie, na summienie jmcí powierzone, do czołnow swych odebrał; a za tym oczywisty świadek dowiedzie, że sol prawdziwa jest im-

ci pana Meiera. Tę w górę obżałowany prowadząc, przypłynowszy do Bieszenkowicz, według oznaczenia kupca Ryzkiego, chcąc złożyć sol pomienioną w Bieszenkowiczach, naprzód udawszy się do załuiącego delatora, potym do Leona Buiewicza, z oświadczeniem się swym, że sol ma na frakcie jmcí pana Mejera złożoną, pytał, iesli nie mają iakiey dyspozycii z Rygi w przyięciu oney. Którzy pomienieni jehmści, iako nie będąc znajomymi takowemu kupcowi, odebrania wzbraniłi sie. A zatym testimonyą swoją Leon Buiewicz, sub data 1777 roku miesiąca Nowembra 3 dnia wydaną, a sub data ejusdem anni et mensis 4 dnia, w zamku Bieszenkowskim zeznaną, o prawdziwey soli jmcí pana Meiera będącey, twierdzi. Którą obżałowany Kilik, nie mając komu zdać w Bieszenkowiczach, do Budziłowa sprowadziwszy, w szpichlerzach skarbowych, do przyiazdu aktora, złożył. Przybywszy sam aktor do Bieszenkowicz z Rygi, takową sol, jaką własną swoją, starozakonnemu Szymonowi Azikowiczowi, rabinowi Bieszekowskiemu, zaprzedał i za oną gotowych pieniędzy rubli siedmset trzydzieście odebrał; reszte przychodzącey summy, za frakt należącey, sławetnemu Kilikowi rubli sto dwadzieście pięć wypłacić zlecił, a po wypłaceniu, sol odebrać przykazał, y na dowod przedaży, sub data 1777 roku, dnia 17 Augusta, listem upraszającym tak o wydanie soli, jako o nieczynienie mitregi i odebrania summy należącey sto dwadzieście pięć rubli ztwierdza. Czego wszystkiego skryptem swym jme pan Drawert, niemieckim dyalektem wydanym sub data 1777 roku, dnia 2 Septembra(?). Obżałowany Szymon Azikowicz, po skupieniu takowey soli beczek trzysta, przybywszy do Budziłowa, sam przez siebie i przez przyiaciela, jmcí pana Jakuba Zaliwskiego, oddania soli a odebrania pieniędzy, za listem Mejera, dopraszał się. Sławetny Kilik, chcąc possydować cudzym

majątkiem, badając pierwiej kontraktu, potym wymawiając się nieprzytomnością brata, oney nie wydał,— co żalujący delator, pismem tegoż jmci pana Jakuba Zaliwskiego, tak o wyznaniu samego Kilika o prawdziwey soli Mejera, jako o niewydanie, jrrobuie i dowodzi, sub data 1777 roku, Septembra 4 dnia wydanym, a nadto testimonia jmci pana Pessa, sub data tegoż 1777 roku, dnia 25 Augusta wydaną, o wyznaniu soli własney Mejera, jakoteż o nie będącym areście ni od kogo na nią, stwierdza. Za przybyciem brata starszego Chwiodora Kilika z Rygi, czółnem mimo Bieszekowicz idącego, za tymże listem Meierowskim, takież przez siebie y przez przyjaciół, oddania soli dopraszał się; lecz sławetny Chwioder Kilik, lubo sol na frakcie złożoną jmci pana Meiera, z Rygi danym od siebie kontraktem na takową sol, nie Mejera y frakt zgodzony wyznawał, wszedłszy w kondykt z jmé panem Hichlawem (sic), po ucieczce jmci pana Meiera z Rygi danym od siebie kontraktem na takową sol nie Mejera, lecz Hichlawą, bydz mienił y dla takowey przyczyny nie wydawał. Zaczym, tego wszystkiego, skryptem testimonialnym jchmciov panow Fabiana Szpichalskiego, Kazimierza Bortkiewicza, ekonomow Bieszekowskich, Mikołaja Łukomskiego, sub data 1777 roku, Septembra 14 dnia wydanym, dowodzi. A tak, będąc przez fałszywe postempki zawiedzionym, jako z okazji obżałowanych Kilikow, przez niesłuszne pociąganie do prawa, do wielkich szkod, strat i expensow przyszedłszy, żalujący delator, na mocy daney rezolucyi od jasnie wielmożnego jmci pana gubernatora gubernij Połockiey, w którey prowincyalnemu magistratowi Witebskiemu uczynić satysfakcyą zaleca, sub data 1777 roku, dnia 18 Oktobra wydany, przysądzenia soli kupioney, oraz powrocenia expensow, na rubli sto piędziesiąt poniesionych, a za fałszywe podeyscie poenami

i winami, z prawa seiągającymi się, pokarania doprasza się, i o to wszystko, co czasu prawa fusius (od?) aktora dowiedziono będzie, adcytuie. Za drugą załobą przeciwko szlachetnego Bernharda Telemana Hichelhawena, aktora, i Johana Berenta, plenipotentą jmści, do tegoż aktoratu wyniesioną, mieniać y referując się do zaszłych hac in causa załob, processow i całego procederu z sławetnym Theodorem Kilikiem, obywatelem Dombrowieskim, o niegodziwe y bezprawne utrzymywanie soli, od kupca Ryzkiego Mejera na frakt wziętey, uti probant dowody prawne żalującego aktora, a przez obżałowanych wmściow Hichelhawena y Berenta o niesprawiedliwe i cale bezprawne appropriowanie i wdzieranie się do teyże soli; zaczym, do approbaty wszystkich pro parte actoreae (a) służących dowodow y dokumentow, e contra do skassowania wszystkich obżałowanych wmściow praktyk y adeptatow, a do przysądzenia soli beczek trzysta żalującemu aktorowi, z nadgrodeniem wszystkich szkod y expens prawnych; do pokarania poenami, de lege regulującymi się, y o to wszystko, co czasu prawa deductur, salwa melirłtione tey załoby, u sądu prowincyalndgo magistrata Witebskiego dopraszał się. Za trzecim Aktoratem jchmcw panow Bernharda Tilemana Hichelhawena, aktora, a Johana Berenta, plenipotentą, przeciwko Szymanowi, Azikowiczowi, rabinowi Bieszekowskiemu, w też registra iniuriatorum, na karcie ósmey jngrossowanego, za pozwen autetycznym, od aktora y plenipotentą po obżałowanego przed sąd wyższy prowincyalnego magistrata Witebskiego wyniesionym, za załobą, do tegoż aktoratu wyniesioną, mieniać o to, iż Ernest Chrystyan Mejer, w roku 1777, u Baltazara Wildy soli łasztow piętnaście tylo zakontraktował, a w niesposobności zapłacenia będąc, sol na oyca swego, Chrystyana Gustawa Meiera, przewiodł. Który Chrysty-

an Mejer, oyciec Ernesta, nie mając podobnie sposobności opłacić Wildzie, przyciśniony procederem w mieście Rydze, za kawenta Bernharda Tilemana Hichelhawena uprosił i soli pomienionej z osoby swej na osobę nie raz wzmienionego Hichelhawena zrzekł się. Który to Hichelhawen, odzierzawszy soli lasztow piętnaście, w roku supra wyrażonym 1777, miesiąca Julii 24 dnia, veteris stili, na frakt Theodorowi Kilikowi, obywatelowi Dombrowieskiemu, oddał, frakt zapłacił,—na co dowodem kontrakt sub eadam data. Post modum, Ernest Chrystyan Meier, zbankrotowawszy, z miasta Rygi uciekł, a wiedząc, że sol ieszce, acz nie jego, lecz Hichelhawena, do mieysca nie doszła, to iest do Budziłowa, zabiegłszy naprzód furmanką do Bieszenkowicz, tobie, Szymanowi Azikowiczowi, sprzedał. Obżałowany Szyman Azikowicz, nie rozpytawszy się, czyiaby sol była a nie widząc kontraktu, na jmie czyie od Kilika był dany, nescitur, czy summę dałeś, lub nie, do soli Hichelhawena, na frakcie Kilika będącej, pretext uformowałeś,—quod evidenter patet z testimonium dekretu Ryzkiego, sub data anni 1777, Septembra 30 dnia wydanego. Post modum, gdy Theodor Kilik, obywatel i kupiec Dombrowieski, sol, według kontraktu swego, do Budziłowicz prowadził, tedy obżałowany Szyman Azikowicz, zgromadziwszy gmin ludzi ze dworu, w Bieszenkowiczach, gwałtownie, na portowej rzece Dzwynie utrzymywał. Którą sol, po niejakiem czacie, do budziłowa uwolniwszy, areszt niesłusznie na sol Hichelhawena wyprawiłeś, a ztąd handel załującym, wieść mającemu, utrzymałeś, do strat przywiódłeś. O co wszystko załujące Bernhard Tyleman Hichelhawen, aktor. a Johan Berent, plenipotent, z obżałowanym tobą prawem czynią his in punctis: primo, do approbaty kontraktu, od Theodora Kilika danego, dekretu i testimonium Ryzkiego utwier-

dzenia, a za onymi soli, aktualney Hichelhawenskiej, etiam praevio juramento Kilika, kto pokładał na frakt i czyia sol, zatym przysądzenia; secundo, do wskazania pen na żydzie o gwałty, rozboie, ut sonant leges; tertio, do uznania bonifikacyi, szkod, strat, expens prawnych, ad minimum rubli piędziesiąt, spędowanych przez Hichelhawena y Berenta; quarto, do uwolnienia co in instanti z pod aresztu soli lasztow piętnaście, do nadgrożenia szkod, strat, expens prawnych i o to wszystko, quod juris tempore deducetur, salva zapozwu takowego melioratione, do sądu prowincyalnego magistratu Witebskiego załujące delatores adcytowali. A jako te załoby z pozwow autetycznych de tenore suo w ten nasz dekret są jnszerowane, tak praenomitaes partes przed nasz wyższy Jey Imperatorskiej Mości prowincyalnego magistrata Witebskiego, po przyłączeniu aktoratów, instituerunt litem. W której, primo, in tuitu dekretu oczywysty sub data roku 1777, miesiąca septembra 5 dnia, veteris stili, u sądu potocznego, hac in causa zaszły, produkowali, de tenore suo, w sprawie sławetnego pana Theodora Kilika, kupca Dombrowieskiego, z starozakonnym Szymonem Azikowiczem, rabinem Bieszenkowskim, za rezolucją od jaśnie wielmożnego jmci pana Połockiej gubernij gubernatora i Dworu Jey Imperatorskiej Mości aktualnego kamerhera, do prowincyalnego magistrata Witebskiego wydaną, u sądu potocznego radzieckiego Witebskiego jntentowaney, mieniać o gwałtowne zgrabienie in tractu przechodzenia czołna przez Bieszenkowicze soli lasztow piętnaście, oraz zmitręzenie wszystkich młodeców, przez co załujący delator na rubli kilkadziesiąt szkody poniosłszy, tego u sądu boniflkowania, także soli z pod aresztu y grabieży uwolnienia exposcebat. Jn contra, starozakonny Szymon Azikowicz, rabin Bieszenkowski, parsonaliter stawający, listem od

pana Mejera, w Bieszenkowiczach, w kupieniu soli od tegoż Mejera łasztow piętnaście składał się i przysądzenia teyże soli sobie, sine ulla praepeditione, dopraszał się. W której sprawie sąd potoczny Witebski, post series partium controversias, decrevit: Ponieważ sławetny Theodor Kilik u sądu personaliter recognovit, iż taż sol, lubo przez pana Mejera w Rydze na frakt do czolna onego oddana była, atoli jednak takowa sol kapitalna, za kaucyą jmei pana Bernharda Hichelhawena, eltermana kupiectwa Ryzkiego, u jmei pana Wildy, kupca Ryzkiego, brana i w krutkim czasie opłacona bydz miała, jednak pomieniony pan Mejer, za takową sol nie opłaciwszy, kryiomo z Rygi uiechał; za którą sol in posterum jme pan Hichelhawen, qua kawent jmei panu Wildzie wypłacił et, in vim fraktu, na też łasztow piętnaście soli Theodorowi Kilikowi rublow dwieście czterdzieście wyliczył, y tegoż czasu, przy liczeniu frakto-wey summy, od toties rzeczzonego Kilika kontrakt na jmie swoje jme pan Hichelhawen otrzymał. Jakoż sławetny Kilik tymże kontraktem swoim przystawić do przystani Budziłowskiej opisał się. Czego wszystkiego z ratusza Ryzkiego attestacyą y kontraktem autentycznym probować i dowodzić assekurował się. Zaczym iudicium, sine praecedente comportatione takowego in autentico kontrakcie, tantisper decidi nie mogąc, ante omnia, necessarium comportationem takowego kontraktu przez sławetnego Theodora Kilika, kupca Dombrowienskiego, a data praesenti za niedziel pięć, in simul z attestatą od magistrata Ryzkiego, nakazuie. Sol zaś, do pryncypalney rozprawy, na zlokowanym mieyscu, idque łasztow piętnaście, sine ulla ambarum partium impetitione, sub amissione causae et poenis contraventionum, waruie y zabezpiecza. Quod vero spectatt o pretensye, nawzajem formuiące, tę ad finalem disjudicationem mie-

dzy temiz stronami suspenduntur. Post comportationem kontraktu y po oddaniu kopii z spraw ad invicem, rozprawę in principali, bez żadnych dylacyi determinationum. Dnia 27 anni praesentis, w sprawie teyże, u tegoż sądu potocznego intentowaney, w której ponieważ Theodor Kilik, circa incidentiam sprawy, nie mając ad manus dokumentow, za którymi do Dombrowny wyiachał, zaczym sąd w teyże sprawie suspendował rozprawę do przybycia Theodora Kilika pro die trigesimo praesentium, sub poenis. Dnia 30 praesentium, tenże sąd potoczny radziecki Witebski, ponieważ stawające strony sufficienter w swoich sprawach objaśniać sami swych dokumentow y interestow przed sądem nie umieją i przeto sąd w wątpliwość podprowadzają, zaczym iudicium obudwum stronom, dla illucydacyi teyże sprawy, mieć patronow, ze wszelkim przygotowaniem z dokumentow, testimoniow y żalob nakazuie i rozprawą, bez żadnych dylacyi, godzin, obmow y munimętow, z wolnym wyniesieniem żalob y aktoratow przed sąd wyższy prowincyalnego magistrata Witebskiego cum toto ejus effectum remisse uczynił. Dnia 1 Nowembra, veteris stili, u sądu naszego wyższego prowincyalnego magistrata Witebskiego, za remissą ex actoratibus intentowaney (sprawy), w której przyłączywszy aktorat, z karty siódmej tychże rejestrow, starozakonnego Szymona Azikowicza, oby-watela Bieszenkowskiogo, proceder nakazaliśmy. In procedendo dnia tegoż y miesiąca, przyłączywszy aktorat z karty ósmey, iterum proceder in princypali nakazali. In procedendo dnia 4 praesentium, po kontrowersyach oczywystych, odbytych produktach, replikach i pokładanych petytach, in prima categoria, co do aktorstwa soli łasztow piętnaštu, ponieważ luculenter sądowi patuit z kontraktu, w Rydze, sub anno praesenti, miesiąca Julij 24 dnia, veteris stili, od Theodora Kilika, kup-

ca Dombrowieńskiego, jmci panu Bernhardowi Hichelhawenowi, eltermanowi y kupcowi Ryzkiemu, na przystawienie soli do przystani Budziłowskiej, gubernij Mohylowskiej, idque lasztow piętnaście, danego; za którym kontraktem, tenże Kilik od pomienienego jmci pana Hichelhawena, in vim fraktu, gotowey summy talarow bitych dwieście odebrał, i tymże kontraktem toties rzeczzonego jmci pana Hichelhawena ulegitymował, jako z legitymacyi takowey, nie mniej z attestaty sub anno 1777, miesiąca Septembra 30 dnia, u sądu Ryzkiego, z examinow czynionych probatur, iż Ernest Meier takowey soli nigdy nie był aktorem, który sam przez się u jmew panow Baltarza Wildy, kupca Ryzkiego, tylo zatargował, a Chrystyan Gustaw Meier, pomienionego Ernesta oyciec, swoimi pieniędzmi opłacił. In post, tenże oyciec opłaconą sol w długu swoim [p. Hichelhagenowi] podał. Ernest zaś, syn, nie mając na takową sol aktorstwa, za którą nie opłacał, kontraktu o frakt z nikim nie opisywał i żadnych pieniędzy, in vim fraktu, nikomu nie dawał, lecz dla długow swoich kryjomo z Rygi, jako bankrot, bez żadnego kredytu uciekł. Zacym, ex his praemissis, jmci pana Bernharda Hichelhawena, eltermana y kupca Ryzkiego, za takowym in autentico kontraktem i sądowey Ryzkiej z examinow attestaty, za prawego aktora, vigore prawa statutowego rozdziału 14, artykułu 8, paragraffu 1, i prawa magdeburskiego uti w tytułach na karcie 77, uznawszy, sol pomienioną lasztow piętnaście, na frakcie u Theodora Kilika, kupca Dombrowieńskiego, za danym od tegoż Kilika kontraktem, jmci panu Bernhardowi Hichelhawenowi przysadzamy y od wszelkiej jmpetycji praesenti iudicato zabezpieczamy. In secunda categoria, względem pretendowania przez Ernesta Mejera starozakonnemu Szymonowi Azikowiczowi, rabinowi Bieszekowskiemu, soli, idque lasztow pię-

naście, ponieważ Ernest Meier na tą sol aktorstwa swojego nie wyapprobował et eo ipso sprzedawać oney nie mógł; który, jako zbieg, żadnego kredytu nie mający, ucieklszy z Rygi, ostatniego sposobu w sprzedaniu cudzey soli chwycił się y na dniu 28 miesiąca Augusta anni praesentis przyjachawszy do Bieszenkowicz, tacite, bez żadnych świadkow sol pomienioną Szymonowi Azikowiczowi, rabinowi Bieszekowskiemu, przed pryściem Atrachima Kilika do Bieszenkowicz z solo, w kilka dni poprzedziwszy, zaprzedał i takowey z przedaży prostym pismem, bez okazywania kontraktu i płacenia fraktu na wydanie soli temuż Szymonowi Azikowiczowi assygnacją wydał; za którą assygnacją, pod czas przybycia w kilka dni Atrachima Kilika z solo do Bieszenkowicz, to iest, na dzień 31 Augusta, pomieniony Szymon Azikowicz requirował od Kilika wydania takowey soli; którego czasu pomieniony Kilik, za bytności Ernesta Mejera, w czasie, explikacją tak samemu rabinowi, jako też i użytym przyiaciom, czynił, iż takowa sol, lubo przez Ernesta Mejera prokurowana była, atoli jednak nie przez onego opłacona została, którey, po opłaceniu jmci pan Hichelhawen aktorem stał się i kontrakt od brata, Theodora Kilika, przy odbieraniu fraktowey summy, jmci panu Hichelhawenowi dany, bez którego kontraktu i bez listu od starszego brata za takową od Ernesta Mejera assygnacją soli nie wydać odkazywał się; co wszystko probatum z testimoniow, ad praesens judicialiter konnotowanych, a pro parte żyda Szymona Azikowicza wydawanych, idque, pierwszego sub data 25 miesiąca Augusta veteris stili, od jmci pana Paeschana, drugiego—dnia 2 Septembra od jmci pana Johana Ernesta Drawerta, trzeciego—dnia 4 Septembra od jmci pana Jakuba Zaliwskiego, czwartego—dnia 14 tegoż Septembra od jhmew panow Fabiana Szpiehalskiego, Kazimierza Bort-

kiewicz, ekonomow Bieszenkowskich, i Mikołaja Łukomskiego, obywatela Bieszenkowskiego, w czasie wydawanych, piątego in recenti prokurowanego sub data 3 dnia miesiąca Nowembra od jmci pana Leona Buiewicza danego. Z których testimoniow wszystkich patet, iż Atrachim Kilik, za bytności Ernesta Meiera, Szymonowi Azikowiczowi w niewydawaniu soli, bez kontraktu, wczesną praekustodycyą czynił, a zatym jako contra mentem prawa statutowego, artykułu 14, in ceteris paragraphis opisanego, takowa zprzedaż y kupła między Ernestem Mejerem a Szymonem Azikowiczem na dniu 28 miesiąca Augusta, veteris stili, w Bieszenkowiczach, tacite ac incognito zostawały. Ex his praemissis, takowa zprzedaż y kupła soli, in fundamento prawa, superius wyrażonego, pro irritis uznawamy et ab omni juris processus prosecutione, hac in causa, tak jmci pana Bernharda Hichelhawena, eltermana y kupca Ryzkiego, jakoteż i Theodora Kilika, kupca Dombrowieckiego, uwalniamy; zakładane areszta na te piętnaście łasztow soli praesenti judicato znosimy; oraz resigillitione teyże soli przez aktorow dozwalamy et quovis captato tempore, po zapłaceniu reszty fraktowej summy Kilikowi, jmci panu Hichelhawenowi, jaką swoją sol własną, przyimować, komu chcąc sprzedać, na towary zamienić, sine ullo impedimento, sub poenis contraventionum, dopuszczamy. Quod vero spectat de litis expensis, ponieważ Szymon Azikowicz hac in causa dobrowolnie sam przez się do znacznych szkod, strat i expens prawnych stał się okkazyą i temuż sławetnemu Kilikowi, kupcowi Dombrowieickiemu, przyczynił niewinney straty, zaczym praesens juditium, teyże straty moderando, na obżałowanym Szymonie Azikowiczu expensu wszystkiego na rubli piędziesiąt wskazuje i takową summę in spatio triduj na urzędzie prowincialnego magistrata Witebskiego,

ego, praevia danda sibi od aktora acquietatione, wypłacić, sub poena contraventionis, nakazuje.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 583—597.

81.

Данный евреемъ Арономъ Бунеменовичемъ Витебскому купцу, еврею же Гиршѣ Юдовичу списокъ товаровъ, принятыхъ послѣднимъ отъ перваго для сплава по р. Двинѣ Рижскому купцу Бернарду Гихельману, на уплату кредита. Товары эти: 40 солянокъ льнянаго сѣмени, по 8 Русск. злот. пудъ, и 2 пуда чистаго воску, по 10 руб. пудъ. 1779 г. Апрѣля 3.

Aktykacya specyfikacyi towaru, na frakt starozakonnemu Hirszowi Judowiczowi przez Arona Buniemenowicza danego, a jmci panu Hichelhawenowi, kupcowi Ryzkiemu, służącego y należącego.

Roku tysiąc siedmsetnego siedmdziesiąt dziewiątego, miesiąca Apryla trzeciego dnia v. s.

Coram actis urzędu Jey Imperatorskiey Mości magistrata Witebskiego, comparendo personaliter jp. Jan Theodor Berentt, połnomocny plenipotetjmci pana Bernharda Hibelhawena (sic), kupca Ryzkiego, takową specyfikacyą towaru, na frakt starozakonnemu Hirszy Judowiczowi przez Arona Buniemenowicza, żyda, danego, in rem et partem jm. p. Hibelhawenowi służącą, ad acta xiąg magistrata Witebskiego podał, sequenti tenore pisana: Specifikacya danego towaru na fraktt starozakonnemu Hirszowi Judowiczowi, kupcowi y obywatelowi kahału Witt., przezemnie, Arona Bunieminowicza, na opłacenie zaciągnionego kredytu od jm. p. Hichelha-

wena, prezidenta kupiectwa Ryzkiego, w roku tysiąc siedmsett siedmdziesiąt piątym. Primo, lnianego siemienia solanek czterdzieście, rachując solankę po złotych Ruskich ośmnaście, facitt rublow siedmdziesiąt dwa; secundo, wosku czystego pudow dwa, pud po rubli dzie sięć, rubli dwudzieście; tertio, na dopłacenie do należących odemnie temuż jmci tall. bitt. stto, dałem gotowemi rublow trzydzieście; latus facitt rublow sto dwadzieście dwa. Na dowod y lepszey wiary, mam na to y śwjadek pewnych, zem tego wszystkiego do rąk wzmianowanego pany Hirszy zdałem, pierwszego spławu tysiąc siedmsetnego siedmdziesiąt szóstego roku, i w tym podpisuję się. Marca dziewiętnastego dnia. v. s., tysiąc siedmsetnego siedmdziesiąt dziewiątego roku. U tey specyfikacyi podpis ręki aktora, po hebraysku wyrażony w te słowa: Aron Buniaminowicz. Która to takowa specifikacya, za oczywistym przez jp Jana Theodora Berenta, pełnomocnego plenipotenta, podaniem, iest do xiąg magistrata Witebskiego przyięta y wpisana.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 700.

82.

Заключенный Рижскимъ купцомъ Андреемъ Крегеромъ съ повѣреннымъ статскаго совѣтника Павла Левашева, Василиемъ Елшинымъ, контрактъ на поставку изъ пущъ Левашева, сперва вверхъ по р. Днѣпру, потомъ внизъ по р. Двинѣ въ Ригу, лѣснаго дубоваго товара, именно: 1) 23 мачтовыхъ колодъ, по цѣнѣ—за каждую колоду отъ 19 палмъ а) толщины въ верхушкѣ по 26 тал. бит. б), отъ 20 п. по 36 т.

а) *Пальма*, palmus (major et minor), пядь, падень, мѣра для опредѣленія толщины деревьевъ, особенно мачтовыхъ.

б) *Талеръ* въ 1866 г.=131 коп. сер. Русск.

б., отъ 21 п. по 50 т. б., отъ 22 п. по 70 т. б., отъ 23 п. по 90 т. б., а за каждую палму выше этой мѣры по 20 т. б., и 2) клепки—отъ штуки по 3 т. б. и 1 ортѣ, в) отъ копы василки (родъ клепки) по 50 т. б., а за бракъ полцѣны; мѣра же клепки должна быть въ длину обыкновенная, въ ширину 14 и не менѣе 13 дюйм. Причемъ, Крегеръ обязался прислать въ пущи своего браковщика и на вывозку изъ нихъ дуба ассигнацію на 200 бочекъ соли. 1779 г. Апрѣля 9.

Akt kontraktu, od kupca Ryzkiego Andrzeja Kregera jmci panu Bazylemu Jolszynowj, plenipotentowj jw jmci pana Lewaszewa, konsiliarza szackiego, danego y należącego.

Roku tysiąc siedmsetnego siedmdziesiąt dziewiątego, miesiąca Aprila dziewiątego dnia, veteris stili.

Coram actis urzędu Jey Imperatorskiey Mości magistrata Witebskiego, comparendo personaliter, jmc pan podporuczyk woysk Rosiyskich Wasili Roszczepin takowy kontrakt jasnie wielmożnemu jmci panu Pawłowi Arciomowiczowj Lewaszowemu, konsiliarzowi stackiemu, od kupca Ryzkiego, Andrzeja Krogera (sic) dany, in rem et partem służący, ad acta xiąg magistrata Witebskiego podał, który, od słowa do słowa wpisany, tak się w sobie ma, sequenti thenore: Nizey na podpisaniu ręki mey wyrażoney czynie wiadomo tym mojm kontraktowym opisem, z jmc panem Bazylim Jolszynem uczynionym, to, iż co rzeczony jmc pan Jolszyn, mając sobie od jasnie wielmożnego jmci pana Pawła Arciomowicza Lewaszewa, konsyliarza szackiego, pana swego, plenipotencją do uczynienia kontraktu tu w Rydze na towary lesne, takową zemną uczynił pewne y nieodmien-

в) *Орта*, orta, Польская и Литовская монета, которую начали чеканить въ 1658 г., стоимости—сперва въ 16, а потомъ въ 18 современныхъ грошей. Въ Литвѣ чеканили орты до 1664 г. Орта въ 18 грошей=47 теперешнимъ Русск. коп.

ne postanowienie, to iest, na kłód maksztowych sztuk dwadzieście trzy № 23, już Dnieprem w górę jdące wanczosa sztuk sześćsett № 600, mniej lub więcej, następującej zimy w puszczach pańskich wyrznowszy, pierwszym spławem wiosiennym, da Bóg, w roku tysiąc siedmsetnym siedmdziesiąt dziewiątym, do Rygi na brak Ryzki mnie Andrzejowj Kregerowj, kupcowj Ryzkiemu, spławić y zdać obowiązał się, a ja, Andrzej Kreger, za każdą kłodę od palmow dziewiątnastu korony po talarow bitych dwadzieście sześć № 26, od palmow dwudziestu korony po talarow bitych trzydzieście sześć № 36, od palmo dwudziestu iedney korony po talarow bitych piędziesiąt № 50, od palmow dwudziestu dwóch korony po talarow bitych siedmdziesiąt № 70, od palmow dwudziestu trzech korony po talarow bitych dziewiędziesiąt № 90, a każdy, co wyż aukcij, ma być płacony po talarow bitych dwadzieście № 20; od sztuki zaś wanczosa korony po talarow bitych trzy y orta № 3 fa, od kopy wasilki korony po talarow bitych piędziesiąt № 50, a za brak połowę ceny rachować y płacić obowiązuję się; miara wanczosa dłużyni zwyczajna, a wszertz dumow czternaście, w gurę najmniej dwanaście być powiuna; dla oddania wanczosa w puszczy, brakarza wcześniej, dwudziestego ósmego Septembris, będzie moim obowiązkiem (posłać?); soli na wyciągnięcie dębu poszle przez brakarza assygnacją na dwieście beczek № 200. Przy tym kontrakcie do rąk jmei pana Bazylego Jolszyna odliczyłem czerwonych złotych sto № 100, a drugie sto czerwonych złotych do Peterburha, dla jasnie wielmożnego jmei pana Lewaszowa, konsiliarza szackiego, pana jego, odesłać mam, a resztę summy po odebraniu y zdaniu towarow w Rydze mam y powiniem będę ja, Andrzej Kreger, uczyniwszy rachunek, dopłacić. Co ieden z drugim, pod zaręką, ważność rze-

czy wynoszącej, detrzymać mamy y powinni będziemy, a dla lepszej wiary takowy nasz kontrakt nawzajem ieden drugiemu rękoma naszym podpisujemy się. Datum w Rydze, miesiąca Junij dwudziestego ósmego dnia, tysiąc siedmsetnego siedmdziesiąt ósmego roku. U tego kontraktu podpis ręki akktora temi słowy: Andrzej Kreger. De którego to takowego kontraktu addytament przynależy, własną ręką jmei pana Andrzeja Kregera, kupca Ryzkiego, ztwierdzony, na osobnym papierze następującym, dyalekie polskim pisany w te słowa: Ja, niżej na podpisaniu ręki mey wyrażony, czynię wiadomo to moją kartą, jmei panu Bazylemu Jolszynowi, daną, na to, iż on obiecuie na każdą sztukę wanczosa zapłacić po berlinie iedney, które w kontrakcie nie namieniono, mjara wanczosa, która w kontrakcie dumow czternaście do dwunastu namieniono, a nie mniej, gdyby była jedynaście № 11, a trzynaście (sic). Do czego podpisuję się. Datum w Rydze, miesiąca Junij, tysiąc siedmsetnego siedmdziesiąt ósmego roku. U którego to addytamentu, alias karty, podpis ręki tego aktora, uti w kontrakcie, wyrażony temi słowy: Andreas Kreger. Który to takowy kontrakt, z przyłączoną assekuracją, za podaniem osobliwie przez jmei pana podporuczczyka woysk Rsiy. Wasila Roszczepina, iest ad acta do xiąg magistrata Witebskiego przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 697 и 698.

Присяга, принесенная Михаиломъ Сильникомъ на усердное, аккуратное и добросовѣстное исполненіе принятыхъ имъ на себя обязанностей защитника. Обязывается: въ подлежа-

щихъ дѣлать повиноваться суду; дѣлать не проволочивать; умышленно спорить не плодить; всемирно защищая принятую сторону, другой сторонѣ ни подъ какимъ видомъ и предложомъ ни изъ любви и дружбы, ни изъ подарковъ, ни изъ корыстныхъ видовъ, ни изъ другихъ какихъ либо побуждений, во вредъ своихъ кліентовъ не помогать, цѣлей ихъ не открывать и документовъ не сообщать. 1787 г. Декабря 10.

Aktykacya, wykonaney przez j. pana Michała Silnika na patronizacyą przysięgi, wydanej roty.

Roku tysiąc siedmsett osmdziesiąt siódmego, mscia Decembra dziesiątego dnia.

Na urzędzie Jey Imperatorskiej Mości Witebskiego mieyskiego magistrata, przed nami, Theodorem Boltuto, Ewstafim Leszko, radnemi urzędnikami, na sądach magistratowych zasiadającami, comparendo personaliter, miasta Witebska strabczy, jm pan Michał Silnik takową uczynionę na patronizacyą przysięgi rotę ku aktykowanju do xiąg magistrata Wittgo podał, w te słowa pisaną: Rota. Ja, Michał Silnik, przysięgam Panu Bogu Wszechmocnemu w Trócy Świętej Jedynemu, iż sądowi chcę być posłusznym w tych rzeczach, w którychem wedle prawa powinien, a iż urząd mój prokuratorski szczerze, wiernie, pilnie y zupełnie, bez odwłoki, nie umysłem rozmnożenia rozterkow, sprawować chcę, rzecz, tak od powodney strony, jako odporney przyjętę, wedle dowcipu moiego, wedle sumnienia y wedle naylepszey rady bronić będę, a poznavszy radę iedney strony, drugiej tego nie objawić, ani się ku niey skłonić, ale przy pierwszej do okonczenia prawa stać chcę. Listownych dowodow pryncypała mego, mnie podanych, y porady, y rozmow w sprawie, mnie zwierzoney, żadnemu nie objawić, a zwłaszcza stronie przeciwney, ani prokuratorowi jey, ani pomocnikom, słowem, pismem, ukazaniem,

ani przez się, ani przez innego, a ku szkodzie pryncypała moiego nie dopuszczę się dobrowolnie przezwyciężyć, y jnsze wszystkie rzeczy chować chcę, które na dobrego, wiernego prokuratora y obronę przynależą, a tego nie chcę opuścić dla miłości, przyiaźni, darow, zysku, albo jakiey inney rzeczy. Tak mi Panie Boże pomagay. Na oryginalu takowey roty podpis ręki aktora temi słowy: Michał Silnik mpp. Roku tysiąc siedmsett osmdziesiąt wtórego, miesiąca Maja dwudziestego trzeciego dnia, v. s. Wedle wyżey wyrażoney roty, jm pan Michał Silnik, jn facie sądu magistrata Witebskiego, corporale explevit juramentum. U takowego zaświadczenia podpis ręki urzędnikow his verbis: Paweł Filipowicz, burmistrz Witebski, Mikołay . . .

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 748.

84.

Заклученный тремя старшинами Витебскаго еврейскаго общества, съ согласія 100 почетнѣйшихъ членовъ самаго общества, съ 8 Вит. купцами, евреями же, контрактъ на отдачу первыми послѣднимъ въ арендное содержаніе коробочнаго сбора, срокомъ съ 1 Апрѣля 1792 г. впредь на четыре года (а дотога сборъ этотъ находился въ 2 лѣти. содержаніи у ратмана Евстафія Лешки),—въ вознагражденіе этихъ новыхъ арендаторовъ за уплату ими еврейско-общественнаго долга б. предсѣдателю Вит. уѣзднаго суда, коллежскому ассесору Осипу Богомольцу (суммы долга въ док. не обозначено). Условія контракта слѣдующія: 1) Согласно особому еврейско-общественному приговору объ установленіи коробочнаго сбора а) всѣ, принадлежащія къ Вит. обществу, евреи съ воловъ, козовъ, телятъ, козловъ и козъ обязаны отдавать въ коробоч-

а) Записи такого приговора въ актовыхъ книгахъ Витебскаго магистрата нѣтъ.
XIX 39

ный сборъ шкуру съ доплатою по 1 копейкѣ съ рубля отъ уплаченной при покупкѣ всякой штуки цѣны, а также вносить установленный платежъ отъ зарѣзанныхъ птицъ. 2) На свадьбу, за исключеніемъ слѣдующей въ коробку за самый зарѣзъ скота, уступается шкура—еврею зажиточному 3, посредственному 2 и бѣдному 1. 3) Уступается также на обрѣзаніе зажиточному 1, посредственному $\frac{1}{2}$ и бѣдному $\frac{1}{3}$ шкуры; причемъ, зажиточнымъ считается тотъ, кто, по общественнымъ раскладкамъ, платитъ подати за 5 душъ, посредственнымъ—за 3 души и бѣднымъ—менѣ чѣмъ за 3 души. 4) Старостѣ молитвенной школы а), на каждый большой праздникъ, уступается, для нищихъ, 5 шкуръ съ означенною выше въ 1 п. доплатою. 5) Молитвенно-школьный запѣвала (канторъ), равно какъ и общественные писаря, со скота, обращаемаго на ихъ собственные потребности, отъ вышеказанныхъ дачъ освобождаются. Кромѣ того, и духовнымъ судьямъ ежегодно дѣлается уступка, но не болѣе двухъ шкуръ. А такъ какъ арендаторы эти суть евреи, то, контрактъ предоставляетъ имъ и даже обязываетъ ихъ не вышеказанное въ ономъ дополнять, сообразуясь съ буквою вышеозначеннаго общественного приговора. 1789 г. Октября 26.

Przyznanie kontraktu, od Witebskich starszyn kahalnych—Dona Abramowicza, Mowszy Szmoyłowicza y Całki Faybyszowicza Witebskim kupcom Litmanowi Berkowiczowi, Nochimowi Gerszenowiczowi, Hirszy Chaymowiczowi, Josielowi Mowszewiczowi, Zelikowi Leybowiczowi, Leyzerowi Leybowiczowi, Szlomie Aronowiczowi y Mowszy Całkowiczowi, danego y służącego.

а) Изъ помѣщенной на 815 листѣ этой же актовой книги, подъ 11 Марта 1791 г., уступочной записи, данной Витебскимъ купцомъ Константиномъ Дыманомъ въ пользу купца Константина Бибки, видно что первый уступилъ послѣднему въ собственность земельный участокъ, лежащій въ г. Витебскѣ, по улицѣ Подвинской, въ направленіи отъ рынка къ р. Двинѣ, съ лѣвой стороны, между домомъ купца Фердинанда Смыка и кагальною школою, фронтомъ къ улицѣ, а задомъ до самой рѣки Витьбы. Слѣд., кагальная еврейская школа находилась въ то время по улицѣ Подвинской, тогда какъ нынѣ ея тамъ нѣтъ; находятся же двѣ главныя еврейскія школы—одна по ул. Офицерской, а другая по ул. Заручевской.

Roku tysiąc siedmset ośmdziesiąt dziewiątego, miesiąca Oktobra dwudziestego szóstego dnia.

Na urzędzie Jey Imperatorskiej Mości Witebskiego mieyskiego magistrata, przed nami, Mikołaiem Kołkowskim, burmistrzem, Theodorem Bołtutą, Dowydem Szłomowiczem, radcami y urzędnikami magistrata Witebskiego, comparendo personaliter, Witebskiego kahału starsi, Don Abramowicz, Mowsza Szmoyłowicz y Całko Faybyszowicz, takowy kátrakt, wyrażonym w nim we srzedzinie osobom dany, personali recognitione przyznali, sequenti tenore pisany est que talis: My, Don Abramowicz, Całko Faybyszowicz y Mowsza Szmoyłowicz, starsi kahału Witebskiego, za zgłoszeniem się z obszczęstwa całego kahału znacznieyszych sta ludzi, czyniemy wiadomo tym naszym dobrowolnym y przez żaden sposób y pretext wzrzyć się nie mogącym kátraktem, Witebskim kupcom Litmanowi Berkowiczowi, Nochimowi Gerszenowiczowi, Hirszy Chaymowiczowi, Josielowi Mowszowiczowi, Zelikowi Leybowiczowi, Leyzerowi Leybowiczowi, Szlomie Aronowiczowi y Mowszy Całkowiczowi (danym?), na tym, iż, będąc kahał Witebski dłużnym wjm panu kolleżskiemu assessorowi y bywшему Witebskiego powiatowego sądu prezydentowi Jozefowi Bohomolcowi, a po śmierci jego, żonie, wjp Barbarze Bohomolcowey, niemalą sumę dłużnym, która na kahalne potrzeby użyta, y, po nieoddaleniu (nieoddaniu?) dobrowolnym, po káwiky, procederem, w Witebskim mieyskim magistratem (cie?) prowadzonym, przysądzona z procentami w została a po zaspokojeniu oney przez wyżej pomienionych kupcow, kahał, nie mając inszey sposobności do równegoż ich zaspokojenia, oddaje im w nagrodę, arędownym sposobem, kahalną krobkę z należącym do jey dochodem, po dwuletnim utrzymaniu oney

pierwszego kátrakta szlgo jmp Efstafiego Leszki, radcy magistrata Wittgo idque od pierwszego Apryla, da Bóg, tysiąc siedmsett dziewiędziesiąt wtórego ru na lat cztery, consequenter y nieprzerwanie po sobie idących, na następujących kádycyach: 1-mo. Całe jewreyskie miasta Witebska pospolstwo, a do kahału Witebskiego należące, czyli majętni, czyliteż srzednie i ubodzy, ulegając dopełnieniu ustawa krobki, wedle udzielonego wyrazu protokołu kahalnego, powinni od wołow, krow, cieląt, kozłów y koz skurę z dopłatką, idque, po kopieyce od rubla, wiele za sztukę przy kupieniu dano będzie, do krobki oddać bezsprzecznie, tudzież y od zarznięcia ptastw oddawać ustanowiony płacierz, są obowiązani. 2-do. Na weselle, oprócz co za zarznięcie należy y to do krobki niechibnie dochodzić powinno, dozwała się y ustępuie się majętnemu skur trzy, srzedniemu dwie skury, ubogiemu skurę jedną. 3-tio. Także na obrzezanie ustępuie się majętnemu skurę jedną, srzedniemu pół-skury, a ubogiemu trzecią część skury, z tą explikacyią, iż majętni rozumieją się ci, którzy do zozkładek kahalnych wnoszą za pięć dusz podatkow, srzedni zaś są ci, którzy wnoszą za trzy duszy, a mniej zaś od trzech dusz nazywają się ubodzy. 4-to. Staroście szkolnemy, każdego iuroczystego święta, dla ubogich ustępuie się pięć skur, z wyrażoną w 1-m punkcie dopłatką. 5-to. Kantor, oraz pisarze kahalni, dla ich własney potrzeby, są swobodni od wyrażonych danin; tudzież sędziom duchownym, każdego roku, ma się ustępować nie więcej, jak dwie skury. Dalsze zaś wszystkie kádycyi, ponieważ biorące kahalną krobkę są jewrei, więc dopełniać się mogą y powinny (z?) wyrazow protokołu kahalnego, o ustawie tey krobki sporządzonego, nic z obu stron nie przydając, aniteż uymując, pod zaręką na obie strony,

ważność rzeczy wynoszącej. J na to dawszy ten nasz dobrowolny kátrakt, przy uproszonych ustnie y oczewisto jmpch pieczętarzach, rękoma naszymi ztwierdzamy. Datt w Witebsku, tysiąc siedmsetnego ośmdziesiąt dziewiątego roku, msca Oktobra (пробѣль) dnia. U takowego kontraktu podpis rąk aktorow, po hebreysku: Don Abramowicz, Mowsza Szmojłowicz, Całka Faybiszowicz; y ichmew ppw pieczętarzow temi słowy: Ustnie y oczewisto proszony za pieczętarza od starozakonnych, Dona Abramowicza, Całki Fabiszowicz y Mowszy Szmojłowicza, starszych kahału Wittgo, do tego kátraktu na krobkę starozakonnym (здѣсь поименованы всѣ вышеназванные купцы, контрагенты) danego na lat cztery, podług prawa podpisuję się Tdsz Szawernowski, ass. z p Witt. Ustnie proszony pieczętarz od wyż wyrażonych osob, starszych kahału Wittgo, do tego cztereletniego kátraktu, na krobkę Witebską danego, podług prawa podpisuję się Jan Jesipowicz, ass. niż ziem. pttu Wittgo. Który to takowy kátrakt, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażonych osob przyznaniem, iest do xiąg magistrata mieyskiego Witebskiego przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 775 и 776.

85.

Выданное Витебскимъ мѣщаниномъ Яковомъ Сипкою поселенному на землѣ его и записанному за нимъ, по ревизіи, въ крестьянство а) Тимоѳею Сергѣеву Ботвинкѣ свидѣтельство въ томъ, что онъ, Сипка, увольняетъ Ботвинку съ се-

а) Изъ этого док. видно, что и мѣщане нѣкогда владѣли крѣпостными людьми.

мействомъ навсегда изъ крѣпостнаго состоянія для приписки въ мѣщанство или даже въ купечество, — съ тѣмъ, однакожъ, чтобы увольняемый уплатилъ въ Витебское Уѣздное Казначейство всѣ повинности — поголовныя, налоговыя, почтовыя, питейныя и др., какія окажутся на немъ до предстоящей, новой ревизіи, въ случаѣ, еслибы до наступленія ея не успѣлъ приписаться къ мѣщанскому или купеческому сословію. 1789 г. Декабря 3.

Przyznanie uwolniającego listu Witebskiego mieszczanina Jakuba Sipki, słobozaninowi swojemu Cimofiejowi Bacwince danego y służącego.

Roku tysiąc siedmsett osmdziesiąt dziewiątego, miesiąca Decembra trzeciego dnia.

Na urzędzie Jey Imperatorskiej Mości Witebskiego mieyskiego magistrata, przed nami, Mikołajem Kołkowskim, Danielem Dymannem, burmistrzami, Teodorem Boltutą y Litmanem Berkowiczem, radcami y urzędnikami magistrata Wittgo, comparendo personaliter, Witebski mieszczanin Jakub Sipko takowy uwalniający list, słobozaninowi swojemu Cimofiejowi Bacwince dany, personali recognitione przyznał, sequenti tenore pisany estque talis: Ja, Jakub, Sergiusza syn Sippko, obywatel miasta Wittebska, niżej piszący, czynię wiadomo tym moim dobrowolnym, nigdy ni w czym nienaruszonym przezemnie y suksessorow moich uwalniającym pismem, komuby o tym wiedzieć należało, iż ja, mając na jmie Cimachwieja syna Jwanywaha Bacwinke z żoną jego Jewdokią y dziećmi ich, to iest, córkę Maryą, syna Lawona, w rewizyi za matką moją zapisanych, w Bogu zeszlą Feodorą Sippkową, a mnie z podziału spadłych, wiecznie z oney uwalniam y zapisać się w mieszczanstwo Witebskie, bez żadney odemnie y suksessorow moich przeszkody y prepedycyi dozwalam, a jeśli by, quo

casu, z mojej rewizyi do okładu podusznego, pogłownego mieszczanstwa w czasie terazniejszego, za ninieyszym uwalniającym pismem, które wiecznymi a nieodzownymi ma trwać czasy, wypisać się nie mogli y wpisani nie zostali, tedy należące za siebie wszelkie Monarsze podatki, pogłowne, nakładne, pocztowe, propinacynie y dalsze, które dotychczas opłacali, tak oneż aż do następującej rewizyi, przepisania się dla oddania w Witebskie Ujezdne Kaznaczeystwo opłacać y wnaszać bezodmiennie mają y powinni będą. Sami zaś, to iest, Cimochwiey syn Iwanow Bacwinka z żoną swą Jewdokią, z dziećmi wyż wzmiankowanymi y dalszymi, jeśli Bóg Wszechmogący da jm, w mocy ninieyszego, dobrowolnego uwalniającego pisma, również za czasu nastąpić mającej rewizyi, bez żadney przeszkody (które y ja sam czynić nie mam y suksessorowie moy nie powinni będą) w mieszczanstwo lub y kupiectwo Witebskie wpisać się wolni y mocni zostaną. Na dowód, przy uproszonych pieczętarzach, takowe uwalniające pismo własną ztwierdzam ręką. Datt w Wittebsku, tysiąc siedmsett osmdziesiąt dziewiątego roku, miesiąca Nowembra dwudziestego trzeciego dnia. U takowego uwalniającego pisma podpis rąk aktora y jehmew pp pieczętarzow temi słowy: Jakub Sippko. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od jmei pana Jakuba Sergiusza syna Sippki, do tego jego dobrowolnego, uwalniającego pisma, na rzecz, w nim we srzedzinie wyrażoną, do którego prawnie, jako proszony pieczętarz, podpisuję się Jan Zapolski. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od jp Jakuba Sipki, do tego jego uwalniającego pisma, danego Cimofiejowi Batwince, na rzecz, we srzedzinie opisana, prawnie podpisuję się Benedykt Tołłocki mp. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od jmp Jakuba Sipki, do tego uwalniającego pisma, danego

Cimofieju Botwince, na rzecz, we srzedzenie wyrazone, prawnie podpisuję się Antoni Żukowski mp. Które to takowe uwalniające pismo, za ustnym y oczewistym przez wyż wyrażoną osobę przyznaniem, iest do xiąg magistrata Witebskiego mieyskiego przyięte y wpisane.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 767 и 768.

86.

Явленное въ Витебскомъ городскомъ магистратѣ, 9 Января 1790 г., *поручикомъ Русскихъ войскъ* Михаиломъ Галузою, въ видѣ выписи изъ земскихъ книгъ Витебской провинціи, *служащее въ пользу его*, данное же Вит. воеводою и войтомъ Осипомъ Сологубомъ вахмистру Ахтырскаго полка, б. предсѣдателю провинціального магистрата Александру Жилихъ удостовѣреніе (креденсъ), отъ 10 Октября 1753 г., о назначеніи его въ должность ротмистра г. Витебска а) такого содержания Въ 1597 г. Марта 17, Сигизмундъ III пожаловалъ г. Витебску, за оказанныя Рѣчи Посполитой заслуги, привилегію на всякія права и вольности и, вмѣстѣ съ тѣмъ, для особеннаго отличія, усвоилъ городу этому гербъ, на которомъ изображенъ былъ ликъ Спасителя и подъ нимъ кровавый мечъ, — съ правомъ употреблять этотъ гербъ на городской печати и изобразить на особомъ городскомъ знамени, съ которымъ, въ случаѣ войны, должны были граждане являться куда слѣдовало при военномъ отрядѣ Витебскаго воеводства. Въ силу такой-то кор. привилегіи, мѣщане гор. Витебска, по принятому въ немъ обычаю, торжественно праздновали день св. Вероники и Спасителя б); иричемъ, съ помянутымъ выше знаменемъ, въ надлежащемъ вооруженіи дѣлали разводъ. Желая возстановить все это въ прежнемъ видѣ и для того замѣстить вакансію ротмистра г. Витебска, воевода и войтъ Сологубъ и назначилъ на нее, извѣстнаго ему своими способностями и

а) См. выше, док. №№ 45, 46 и 47.

б) Праздникъ этотъ былъ именно 16 Августа, подъ особымъ еще названіемъ: *Печать города.*

заслугами, Александра Жилку, — съ тѣмъ, чтобы ротмистръ этотъ, по усвоенному его должности праву, равно какъ по старинному обычаю и установившему въ городѣ Витебскѣ порядку, сдѣлавъ сношеніе съ магистратомъ, властвовалъ въ городѣ, управлялъ и распоряжался, а магистратъ и городское общество, съ своей стороны, безпрекословно подчинялись его власти и распоряженіямъ. 1790 г. Января 9.

Roku tysiąc siedemset dziewiędziesiątego, miesiąca Januarij dziewiątego dnia.

Na urzędzie Jey Imperatorskiey Mości Witebskiego mieyskiego magistrata, przed nami, Symonem Nasieko, burmistrzem, Jankielem Beyniszowiczem, Abramem Chaymowiczem, Prokopim Bibko y Kondratim Lewickim, radcami, comparendo personaliter, wj pan Michał Hałuzza, porucznik woysk Rossyskich, takowy wypis ad acta magistrata Witebskiego podał, w ten sposób pisany: Wypis z xiąg ziemskich prowincyi Witebskiey, roku tysiąc siedemset osiemdziesiąt piątego, miesiąca Oktobra dwudziestego siódmego dnia. Na sądach ziemskich namiestnictwa Połockiego powiatowych Witebskich kadencyi Oktobrowey, w roku supra na dacie specyfikowanym, in loco solito, przed nami, Antonim Kossowym, sędzio, kolleżskim assesorem, Xawerym Zarankiem, assesorem, urzędnikami sądowymi ziemskimi powiatu Wittgo, tego roku na sprawach sądowych zasiadającymi, stawiając osobiscie u sądu, szlly j pan Alexander Żyłko, prezydent prowincjalnego Wittgo mieyskiego magistrata, kredens, sobie służący, ad acta podał, którego tenor sequitur talis: Józef z Dewoynow Sołłohub, woiewoda y woyt Witebski, Sannicki, Eyszyski ett starosta, pułkownik woysk jk mei Rzeczy Pospolitey, w. x. Litto, kawaler orderu Orła Białego, oznaymuje tym moim listem kredensem, każdemu, komuby o tym wiedzieć należało, a mianowicie szllnym j panom burmistrzom, radcom, ław-

nikom y całemu pospolstwa miasta jkmści Witebska, iż co najjaśniejszy król jmśc Zygmund Trzeci, przywileiem swoim de data roku tysiąc pięćset czterdzieści siedmego, Marca siedemnastego dnia, w Warszawie, na seymie walnym datowanym, mieszczanom jkmści miasta Witebska, za wierne y życzliwe Rzeczy Pospolitey usługi, nadając pozwu ze wszelkich wolności (prawa wszelkich wolności?) ku ozdobie tegoż miasta Witebska, herb, którymby się też miasto pieczętowało, obraz Christusa Pana y podspodu miecz krwawy, łaskawie nadał y z tymże herbem chorągiew mieyską mieć y, czasu wojenney potrzeby, przy chorągwi ziemskiej wdztwa Wittgo, z oną pieczętować się (z oną prezentować się, onym pieczętować?) sy zaszczycać (się) pozwolił. Virtute którego takowego przywileiu, iż mieszczanie jkmści miasta Witebska, podług dawnych zwyczajów tegoż miasta Wittka, dzień święta Weroniki, Cristusa Pana, z tąż chorągwią y należytym rysztunkiem solleniter obchodzili, prezentowali się y popisywali; które chwalebne y temuż miastu Witebskiemu ozdobne czyny usiłując ad pristinum przyprowadzić statum, wakujące rotmistrzostwo tego miasta Witebska szllu j panu Alexandrowi Żyłkowi, dzielnością y wielkimi zasługami, przez się y antecessorów swoich w tym mieście zaszczyconemu, tym moim listem kredensem daię y konferuję; którym to rotmistrzostwem tenże szlly j pan Alexander Żyłko, ex vi officii sui, znosząc się z magistratem, podług dawnych zwyczajów y porządku tego miasta Wittka, władać, rządzić, dysponować y onym się zaszczycać ad vita sua (vitae suae?) tempora wolen y mocen będzie; którego władzy, dyspozycyi y zwierzchności aby szlly magistrat y pospolstwo ni w czym przeciwnymi nie byli, pilno zalecam et, pro maiori robore, ten list urzędowy ręko moją, przy pieczęci stwierdzam. Datt w Łu-

kiskach, roku tysiąc siedemset pięćdziesiąt trzeciego, miesiąca Oktobra dziesiątego dnia. U którego kredensu podpis ręki woiewody, przy wyciśnionej na lacu czerwonym pieczęci, w te słowa: Józef Sołohub, woiewoda Witebski jkmści (L. S.). Na zatyłku konnotata w te słowa: Tysiąc siedemset osiemdziesiąt trzeciego roku, miesiąca Maia dziesiątego dnia, na urządzie Jey Imperatorskiej Mości Wittgo mieyskiego magistrata, comparens personaliter, Alexandr Żyłko, syn wachmistrza pułku Achtirskiego, kredens, oycowi jego, szlachetnemu jm. panu Alexandrowi Żyłkowi, bywшему prowincyalnego magistrata prezydentowi (Этимъ и кончится).

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 805 и 806.

87.

Сдѣла церковнаго братства Витебской Заручевской Воскресенской церкви съ мѣщанкою, вдовою Евдокіей Свирцевской, объ уступкѣ первымъ послѣдней спорнаго между братствомъ и евреемъ Шаемъ Еселевичемъ участка земли, лежащаго по Заручевской улицѣ, идучи съ моста (нынѣ дамба) по этой улицѣ въ гору, на правой сторонѣ улицы, рядомъ съ домомъ ум. купца Михаила Левицкаго, за сумму 90 руб.,—съ тѣмъ, чтобы Свирцевская окончила на свой счетъ тяжёлое дѣло, начатое братствомъ о захватѣ тѣмъ евреемъ части этого участка. 1791 г. Іюня 25.

Przyznanie dokumetu Witebską obywatelką, wdową, Ewdokią Swirszczewską, służącego starostom Witebskiej Woskresieńskiej Zaruczewskiej cerkwi.

Roku tysiąc siedmset czterdzieści pierwszego miesiąca Junij dwudziestego piątego dnia.

Na urzędzie Jey Imperatorskiej Mości Witebskiego mieyskiego magistrata, przed nami, Symeonem Nasieką y Jozefem Leszką, burmistrzami, Prokopim Bibką, radcą, y Teodorem Krassowskim, sekretarzem magistrata Witgo, comparens personaliter, Witebska obywatelka Ewdokija Swirszczewska takowy dokumet, służący Witebskiej Zaruczewskiej cerkwi starostom, przyznała, sequenti tenore [pisany est] que talis: Ja, Ewdokija Swirszczewska, wdowa y obywatelka miasta Witebska, wszystkim niżej wyrażonym, obowiązkom ulegać przyrzekając, czynię wiadomo tym moim assekuracyny, dobrowolnym, oraz rozmyślnym dokumetem, Witebskiej Zaruczewskiej Woskresenskiej cerkwi starostom y całemu bractwu danym na to, iż cerkiew Woskresieńska mając sobie legacyinie nadany plac, leżący w mieście Witebsku, w ulicy Zaruczewskiej, idąc z mostu wgórę ulicą, z prawey strony, obok z domem zmarłego Witebskiego kupca Michała Lewickiego, którego częścią nieprawnie Witebski mieszczanin, jewrey Szaja Josielowicz zawładnowszy, nie słusznie przywłaszczył sobie (a drugie części pomieniony Lewicki, a po śmierci jego terazniejszy radca Kądraty Lewicki utrzymuje z poziomu, o co z Szajem w Witebskim mieyskim magistracie rozpoczęty proceder y iuż, po appellacyi, znajduje się Połockiego gubernskiego mag. we wtórym departamencie); o który my, wyż wyrażeni, umowiliśmy się między sobą na ustąpienie całego takowego placu mnie, Jewdokij Swirszczewskiej, w następujących kądycach, mianowicie, iż ja, Swirszczewska, przyiowski na siebie cały takowy proceder, jak zaszła w magistracie od rzeczzonego Szajy appellacya y po różnych wszelkich subseliach, swoim kosztem do konkluzyi starać się mam y powinna będę doprowadzić, a mnie już, wedle stałej umowy, cały plac dostać się ma, za summę rublow dziewiędziesiąt, wiecznymi

czasami; na który y prawo sporządziwszy in forma juris, mają dać w czasie zupełnego odemnie opłacenia takowej summy, z której teraz opłaciłem do cerkwi Woskresenskiej, do rąk jchmcw panow starostow, w gotowiźnie rublow piędziesiąt, a reszta rublow czterdzieście mam y powinna będę opłacić od terazniejszey daty w rok po zakończonym procederze, warując to, iż bractwo, będąc ja w procederze z Szajem, do żadnego kosztu nie mam pociągać, y jeśliby na terminie, w rok, pieniędzy rublow czterdzieście nie opłaciła, lub jakąś pretesyją do cerkwi weszła, tedy mam y powinna będę od terazniejszey, daney przy tym dokumencie, summy piędziesiąt rubli odpadać y takowy plac ma się przy cerkwi zostać, obowiązuję się y opisuję się, y w takich wyrazach moich takowy dokumet u każdego sądu i prawa za ważny poczytany ma być, bez żadnego naruszenia. I na to dawszy, przy uproszonych dla świadectwa jchmcw pp. pieczętarzow odemnie, ręką własną podpisują się. Datt w Witebsku, ru tysiąc siedmset dziewiędziesiąt pierwszego, miesiąca Junij trzeciego dnia. Do tey assekuracyi, za prozbą Witebskiej obywatelki, wdowy Ewdokij Swirszczewskiej, jako nieumiejętney pisma, Maximilian Zaffatay podpisał się. U takowego dokumetu podpis rąk pieczętarzow temi słowy: Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od jmciej pani Ewdoki Swirszczewskiej, wdowy, obywatelki Witebskiej, do tego jey assekuracynego skryptu na rzecz, w nim we srzedzinie wyrażoną, podług prawa podpisuję się Jan Zapolski. Oczewisto proszony od jp Ewdokij Swirszczewskiej, do tego dokumetu na rzecz, w nim wyrażoną, podług prawa, jako pieczętarz, podpisuję się Bazyli Sipko. Który to dokumet, za ustnym y oczewistym przez

wyż wyrażoną osobę przyznaniem, iest do xiąg mag. Witt. przyięty u wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 807 и 808.

88.

Инструкция, данная, на основаніи Высочайшаго повелѣнія, правителемъ Полоцкаго намѣстничества, генералъ—поручикомъ Ребиндеромъ, Витебскому купцу Якову Симоновичу, выбранному купечествомъ, къ взиманію, съ плывущихъ по р. Двинѣ въ Ригу, разныхъ судовъ и плотовъ установленнаго денежнаго сбора на предметъ очистки этой рѣки, для безпрепятственнаго и безопаснаго судоходства. 1791 г. Октября 13.

Roku tysiąc siedemset dziewiędziesiąt pierwszego, miesiąca Oktobra trzynastego dnia.

Na urzędzie Jey Imperatorskiej Mości Witebskiego mieyskiego magistrata, przed nami, Symeonem Nasieko u Jozefom Leszko, burmistrzami, Prokopim Bibko, radcą, u całą radą magistrata Wittgo, comparedo personalliter, jmc pan Jakub Symonowicz takową jnstrukcją ad acta podał, w te słowa pisaną: Генерала порутчика, правителя Полоцкаго намѣстничества и кавалера, Ребиндера. Витебскому купцу Якубу Симоновичу наставленіе. Прошлаго 1777 года, Генваря 14-го дня, въ полученномъ отъ г-на генералъ-аншефа Лифляндіи, генерала губернатора и разныхъ орденовъ кавалера, графа Юрья Юрьевича фонъ Броуна, отъ 9-го тогожь Генваря № 13, сообщеніи написано: На всѣподъданнѣйшіеъ его сиятельства представленіе прошлаго 776-го года Октибра 25-го дня, присланнымъ къ его сіятельству Имяннымъ Ея Императорскаго Величества указомъ,

за подписаніемъ собственными Ея Величества руки, Всемилостивѣйше повелено: Вѣдомства Лифляндской губерніи, въ рекѣ Двинѣ имѣющіяся пороги и каменистыя места, въ коихъ слѣдующія съ Бѣльской и Порецкой пристанѣй, также изъ здешней Бѣлорусской губерніи, с товарами струга и дроваыя плоты всегда разбиваетъ и претерпиваютъ струговщики и прочія купцы великія убытки и разореніе, на коште купецкомъ вычистить, зачиная отъ Риги далѣе въверхъ по Двинѣ. 1-е. Оное чищеніе зачать съ 777-го года и производить выбранному отъ торгующихъ купцовъ Вяземскому депутату и купцу, которій ннѣ коллежскій ассесоръ, Венедикту Фатову, коему надъ симъ производствомъ быть и имѣноваться директоромъ. 2-е. Чтоже принадлежитъ до называемыхъ в Болванцахъ Глаткихъ пороговъ и состоящихъ на магистратскомъ грунтѣ прорывовъ, то оныя засыпать, а достальныя в томъ мѣстѣ пороги вычистить надлежитъ имже, торгующимъ къ Ригскому порту, купцамъ. 3-е. А какъ на сіе потребно на наемъ довольнаго числа работниковъ и на другія разходы немалая сумма, то нне на первыя годы полагаемый сборъ со струговъ и и другихъ судовъ и плотовъ быть долженъ слѣдующій, а имянно: съ большаго струга, который мерою въ длину отъ 15-ти до 17-ти сажень по десяти рублей, а съ меншихъ судовъ по пятнадцати копѣекъ съ сажени; с плотовъ со шпировыми деревьями съ маштами и брусами, какова бѣ звания и каковой бы меры ни были, с каждаго плота по шести рублей, а на которыхъ плотыхъ положенъ будетъ хлебъ или другой товаръ, хотя много или мало, съ таковыхъ по десяти рублей; съ прочихъ же плотовъ, кои будутъ съ сухальемъ, дровами и жердями, по два рубли. 4-е. Къ приходу и разходу сихъ сборныхъ денегъ, который начать съ 1777 года, определить выбранныхъ отъ куп-

цовъ, по согласію ихъ, достойныхъ людей, съ надлежащею имъ заплатаю, и состоять имъ с тѣми сборными денгами въ вѣдомствѣ помянутого директора Фатова и сему сбору быть впредь до усмотрения къ тому принадлежащихъ обстоятельствъ. 5-е. Все же сіе Всевысочайше повелеваетъ Ея Императорское Величество имѣть его сіятельству въ своемъ единственномъ смотреніи, не зависящемъ ни откого въ Ригѣ судебного места, и что по сему будетъ происходить, о томъ, по окончаніи судового хода, присылать къ Ея Императорскому Величеству каждаго года рапорты. Того ради, требовалъ его сіятельство объ ономъ торгующему къ Ригскому порту Бѣлорускому Полоцкой губерніи шляхетству и купечеству объявить, чтобъ онѣ по упомянутому Всевысочайшему Ея Императорскаго Величества имянному указу чинили неперменное исполненіе и къ приходубъ и разходу со струговъ и плотовъ сборныхъ денегъ между собою выбрали надежнаго человѣка, приказавъ ему явиться, при наступленіи весны, в Ригѣ у реченнаго гна Фатова. Вслѣдствие чего, по требованію его сіятельства, о вышеписанномъ, къ надлежащему сведенію и исполненію, торгующему (къ Ригскому?) порту Белорускому Полоцкой губерніи шляхетству и купечеству, чрезъ здешнюю бывшую губернскую канцелярію, опубликовано, а къ приходу и разходу вышеобъявленнаго, установленнаго сбора отъ Витебскаго магистрата выбраны и отправлены в Ригу вы. Того для, даю вамъ слѣдующее наставленіе: прибывъ в Ригу явится у вышепомянутого директора и, вступя в должность, имѣетъ, во всю время оной продолженія, записывать въ особо данную присемъ книгу какъ приходящіе изъ Белорускихъ слѣдней губерніи одиначати уѣздовъ, съ товаромъ (здѣсь пробѣлъ), имянно такъ и сборъ съ оныхъ; а по возвращеніи вашемъ изъ Риги

оную записную книгу представить мнѣ. U takowey instrukcyi podpis ręki gubernatora u niżej podpisu data temi słowy: Иванъ Ребиндеръ. Апреля 20-го дня, 1781 года. Полоцкѣ. Aktykacya uiezdneho sądu zapisana tak: 1790 roku miesiąca Juniy 12 d., stawaiąc u sądu, jmc pan Jakub Symonowicz takową instrukcją ad acta podał. Wincenty Ryłło, az. Witty. Zасѣдатель Фадей Шаверновски. Concordat cum actis Jozef Szawernowski, zw. sktrz. Która to takowa instrukcia iest do xiąg Witebskiego mieyskiego magistrata przyięta u wpisana.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 813.

89.

Постановленіе купцовъ, мѣщанъ разныхъ городовъ, какъ-то: Витебска Смоленска, Опочки, Могилева, Друи, и проч., въ числѣ 48, а) торговавшихъ съ Ригю, о назначеніи, изъ суммы сборовъ со струговъ и плотовъ, добавочнаго содержанія, по 100 руб. въ годъ, выбранному къ очисткѣ р. Двины купцу Якову Сымоновичу. 1791 г. Октября 13.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt pierwszego miesiąca Oktobra trzynastego dnia.

Na urzędzie Jey Imperatorskiej Mości Witebskiego mieyskiego magistrata, przed nami, Symonem Nasieką y Jozeffem Leszką burmistrzami, Prokopim Bibką radcą magistrata Witebskiego, comparendo personaliter, Witebski obywatel Jakub Symonowicz dokument takowy ad acta podał, sequenti tenore pisany estque talis: Ни-

а) Подписавшіе постановленіе — все христіане и только два еврея Вит. мѣщ. XIX. 41.

же подписавшеися, разныхъ городовъ купцы и мещана, торгующия къ Ригскому порту, Полоцкого наместничества, выбраннаго Витебскаго купца Якова Симоновича, узнавая его способнымъ въ чищению Двины реки, то уважая отдаленность ктому, что онъ оставляетъ промыслъ купеческой, хозяйство вдомѣ и деревни; вразсужденіи чего, сверхъ положеннаго выбраннымъ жалованья, Симоновичу, за бывшія имъ уже три года и пока онъ будетъ при той должности находиться, чрезъ сие определяемъ прибавить на всякой годъ по сто рублей № 100 р. изъ суммы, собираемой съ струговъ и плотовъ. Вчемъ и подписуемся. Витебскъ, тысяча семсотъ восемьдесятъ четвертого года, мѣсяца Марта седмаго надѣсять дня. U takowego dokumentu podpis rąk aktorow temi słowy: Roman Łappa. Jozeff Leszko, k. Witt. Onufry Michał Dobrowolski, p. s. Jozeff Piotrowicz, r. w m. Николай Трущенкоу, купецъ Смоленской. Jan Byk. Kazimierz Kasakowski. Alexy Bowfał. Nicety Baufał. Tadeusz Łukomski. Kozma Dymman, k. Witebski. Данила Трущенкоу, купецъ Смоленской. Dyspozytor handlu jo xcia Sapiehi, kanclerza ww. xtta Litto, Jan Siedmigrodzki. Andrzej Zegzdra. Осипъ Порозъ, купецъ Опочецкой. Michał Drobyszewski, pp. Wtt. Kazimierz Terez, bur. Witt. Michał Kudzin, kupiec Witebski. Daniel Dymman, kupiec m. Wi. Осипъ Онишневецкой, президентъ Друйской. Tymasz Kobieko. Alexander Tollpyha. Mikołay Stt. Jwaszkiewicz ww. RR. porucznik. Michał Kamkiewicz, kupiec Polłcki. Antoni Stan. Skaradkiewicz, skar. pr. M. Tomasz Żyłko, kupiec miasta Witt., plenipotet jmcі p. Karpiłowicza, deputta Małaszkо. Fieder Doszczynski. Onufry Sippko, k. m. Witt. Andrzej Szczerbo, haydlujący gubernij Mohilewskiey. Grzegorz (sic) kupiec Witebski. Teodor Bujewicz, kupiec msta Bieszenkowicz. Bazili Saczywka, kupiec miasta Witebska. Amillan Kotko, kupiec Witebski,

Teodor Muszako, kupiec miasta Witebska. Potapi Bibko, kupiec Witt. Tomasz Kosciuszko, Witebski mieszczanin. Łukjan Struy. Jerzy Kamiński. Jan Bibko, kupiec Witebski. Joachim Dymman, kupiec Witt. Adam Rakusa, handlujący z gub. Mohyl. Elias Silizni-ew, kupiec Witebski. Jozeff Maczala, mieszczanin Witebski. Mikita Pała mieszcz Witebski. Amos Wałkiewicz, mieszczanin Witebski. Leyba Jan-kilewicz, mieszczanin Witebski. Ieka Abelowicz. Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiątego, miesiąca Junij dwunastego dnia, stawając u sądu jmc pan Jakub Symonowicz, takowy dokument ad acta podał. Wincenty Ryło azw Witto. Assesor Tadeusz Szawernowski. Concordat cum actis: Jozeff Szawernowski, zie. W. skrz. Który to takowy dokument, za podaniem od wyż wyrażoney osoby, iest do xiąg magistrata mieyskiego Witebskiego przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 809 и 814.

90.

Аттестатъ, данный Рижскаго порта директоромъ и депутатомъ надъ Двинскими порогами, надворнымъ совѣтникомъ Венедиктомъ Фатовымъ, бывшему выборному отъ купеческаго общества, Витебскому купцу Якову Симоновичу, въ томъ, что онъ возложенную на него тѣмъ обществомъ обязанность по очисткѣ р. Двины исполнялъ добросовѣстно и прилежно, къ общественной пользѣ, получая жалованья въ годъ всего 200 руб. 1791 г. Октября 13.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt pierwszego, miesiąca Oktobra trzynastego dnia.

Na urzędzie Jey Imperatorskiej Mości Witebskiego mieyskiego magistrata, przed nami, Symonem Nasieką

у Jozeffem Leszka, burmistrzami, Prokopim Bibka radcą, comparendo personaliter, Witebski obywatel Jakub Symonowicz takowy atestat ad acta podał, sequenti tenore pisany estque talis: Аттестатъ отъ надворнаго советника, Ригскаго порта надъ порогами директора и депутата, Венедикта Фатова, Полоцкаго наместничества бывшему выборному отъ общества купеческаго, Витебскому купцу Якову Сымоновичу, въ томъ что онъ, находясь въ должности своей при чищеніи Двинскихъ пороговъ съ 1781-го по 1790-й годъ безъ прерывно, во все время должность свою исправлялъ добропорядочно и прилежно, къ общественной ползѣ, получая жалованья вгодъ токмо по двести рублей. Вчемъ и свидѣтельствую за подписаніемъ моимъ и съ приложениемъ печати. Данъ в Ригѣ, Генваря 3-го дня 1791-го года. U takowego atesta podpis ręki aktora, przy wyciśnieniu swej pieczęci na laku czerwonym, temi słowy: Надворны советникъ Венедиктъ Фатовъ (М. П.). 1791-о roku, Іюня 13-го дня, сей аттестатъ въ Витебскомъ уѣздномъ судѣ явленъ и въ книгу подлинникъ записанъ подъ № 86. Antoni Kossow, s. z. w. Wittgo. Assessor Tdsz Szawernowski. Sekretarz Jozeff Szawernowski. Który to takowy dokument jest do akt magistrata mieyskiego Wittebskiego przyięty u wpisany.

По оп. кн. № об. 849, № ч. 9, л. 811.

Изъ отдѣльныхъ документовъ,
хранящихся въ Центральномъ
Архивѣ.

д. а); 3) независимо отъ разнообразной дѣятельности въ самомъ Витебскѣ, дѣлали въ разныхъ отъ него направленіяхъ миссіонерскія экскурсіи какъ въ ближайшія, такъ и отдаленныя до 20 миль (140 верстъ) и болѣе мѣста, даже въ предѣлы Русскіе, и вездѣ по костеламъ, гдѣ таковыя уже появились, по уніатскимъ, даже православнымъ б) церквамъ, помѣщичьимъ дворамъ, городамъ, мѣстечкамъ и селеніямъ, даже на пастбищахъ, говорили безчисленные свои проповѣди, наставленія, увѣщанія, катихизическія поученія, слушали исповѣдь и проч.; повидимому, раздѣляя или допуская разные суевѣрія простаго народа и даже шляхты, дѣлали безчисленные заклинанія и окропленія водою св. Игнатія (Лойолы, основателя іез. ордена) в), изгоняя нечистую силу изъ людей, скота, домовъ, сараевъ, скотныхъ дворовъ, гуменъ, колодезь, садовъ, цѣлыхъ мѣстностей, въ особенности же изъ т. наз., *заломовъ* во ржи и проч., и увѣряя, притомъ, что нечистую силу видѣли подчасъ воочію какъ сами изгонители ея, такъ и посторонніе люди, а вступившимъ въ непосредственную связь съ діаволомъ—какъ мужчинамъ, такъ и женщинамъ—давали какіе-то свои охранительные амулеты г); 4) посѣщая

а) Сообразивъ эти цифры съ предыдущими, такое значительное возрастаніе числа исповѣдавшихся у Іезуитовъ едва-ли можно приписать пріобрѣтенію новыхъ членовъ латинской церкви путемъ обращенія къ ней иновѣрцевъ, которое, какъ видимъ, представляется здѣсь въ самой ничтожной, относительно, цифрѣ. Нельзя, поэтому, не придти къ заключенію, что контингентомъ для исповѣди у Іезуитовъ, кромѣ тогдашнихъ католиковъ и окатоличившихся уніатовъ, могли служить, гл. обр., развѣ только самые уніаты, которые представляли, въ то время, въ здѣшнемъ краѣ значительную народную массу.

б) Такъ, въ 1752—1754 гг. дѣйствовалъ особый, постоянный іез. миссіонеръ въ г. Велижѣ и уѣздѣ, гдѣ читалъ свой катихизисъ, проповѣди, увѣщанія, м. пр., и въ православныхъ церквахъ (*in ecclesiis Ruthenorum*).

в) Кромѣ того, Іезуиты превозносили чудодѣйственную силу также своихъ свв. Франциска Ксаверія и Андрея Бобола (подъ 17^{36/37} г.).—Замѣч., что въ Дворицкомъ староствѣ, Полоцк. у., въ дер. Румъ, подъ 1753 г., значится, м. пр., крестьянинъ Василь Бабола. См. Истор.-Юрид. матер., вып. XVIII, док. 123.

г) Означенный іез. журналъ указываетъ, въ этомъ отношеніи, на слѣдующіе, м. пр., случаи:

Въ 1715 г., дитя 1½ г. отъ роду исцѣлено отъ постоянной слезливости заклинаніями.

1717 г., какая-то женщина, отдавшись демону, желала своей смерти и даже къ исповѣди приступала съ мыслію, чтобы потомъ, богохульствуя, лишитъ себя жизни; но, устрешенная Іезуитомъ, покалалась.

больницы и тюрьмы, исповѣдовали и причащали больныхъ безъ различія вѣроисповѣданій, сопровождали преступниковъ на мѣсто казни и тамъ говорили свои поученія а); не забывали и бродившихъ по улицамъ нищихъ, изъ коихъ больныхъ также исповѣдовали и причащали; причемъ случалось, что изъ такихъ нищихъ больныхъ православные желали пріоб-

Подъ 17^{17/18} г., дѣланы заклинанія на скотъ три раза, изъ коихъ въ одинъ разъ изгнано колдовство почти наглядно.

Подъ 17^{20/21} г., совѣтовалось употребленіе воды св. Игнатія вообще больнымъ и родильницамъ въ особенности.

Въ 1721 г., нѣкто, отступившій отъ вѣры и крещенія, попиралъ ногами образъ Христовъ, отвергалъ Бога и небо и обрекъ себя діаволу,—впрочемъ не давая въ томъ росписки,—чтобы тотъ помогъ ему въ торговыхъ дѣлахъ и обогатилъ его. Но Іезуиты примирили его съ Богомъ, оказавъ ему матеріальную помощь.

Подъ 17^{23/24} г. посредствомъ іез. амулетовъ расторгнута преступная связь женщины съ діаволомъ.

Подъ 17^{29/30} г., Оршанскаго уѣзда въ имѣніи Поженки Орш. хорунжія Казимира Стеткевича садъ, пять сряду лѣтъ не приносившій другихъ плодовъ, кромѣ массы однихъ только червей, исправился надиво, будучи окропленъ водою св. Игнатія, освященною Орш. Францисканцами. Причемъ, самые черви частію попадали съ деревьевъ на землю неживыми, частію расплодись въ разные стороны.

1730 г. во дворѣ Орш. кастеляна Петра Ходачинскаго іез. заклинаніями прогнана нечистая сила изъ цѣлаго стада скота, который съ ночи оказался въ крайне возбужденномъ состояніи и весь въ поту.

Подъ 17^{31/32} г., жейщинѣ, послѣ семилѣтнихъ неудачныхъ родовъ, помогла вода св. Игнатія.

Въ то же время, къ больному, преслѣдуемому привидѣніемъ, которое *видѣли и другіе люди*, примѣнена съ успѣхомъ та же вода.

Въ 1735 г., нѣкто, терпя въ жизни своей только неудачи и отчаясь, вышелъ въ поле и вызвалъ злаго духа, съ намѣреніемъ предаться ему, для пріобрѣтенія земныхъ благъ. Является бѣсъ въ видѣ страшной тѣни и общается вызвавшему насыпать богатства приторшнями, если только ему запишется. Ужаснулся несчастный и выпросилъ себѣ отсрочку на три дня. Но, пользуясь этимъ временемъ, раскаялся, исповѣдался и избавленъ отъ нечистаго разными іез. амулетами.

Въ 1736 г., противъ чародѣйствъ и всякихъ бѣсовскихъ навожденій употреблены были также заклинанія.

а) Подъ 1732 г., рассказывается замѣчательный случай. Приведены были на казнь двое преступниковъ—мужчина и женщина. Первый тотчасъ же былъ обезглавленъ. А когда очередь дошла до женщины, то палачъ еще усилилъ свой ударъ; но, къ общему изумленію, сдѣлавъ ей только маленькій разрѣзъ на шеѣ и пролилъ лишь нѣсколько капель крови. Тогда несчастной дарована была жизнь, а затѣмъ и полная свобода.

Плоды духовные (fructus spirituales) а), подлинный журналъ, непрерывно веденный Иезуитами Витебской коллегіи и по временамъ ревизованный высшею иез. властію, съ 1714 по 1813 г., по образцу (paradigma), данному въ Римѣ 11 Апрѣля 1648 г. Примѣняя образецъ этотъ къ практикѣ, Иезуиты Витебской коллегіи: 1) отъ 15 Апрѣля 1714 г. по Августъ 1715 г. приняли къ себѣ на исповѣдь, на сколько показываютъ цифры, до 5223 душъ, а къ 18^{11/12} г. число это, постепенно возрастая, достигло уже 19,696 д., и только въ послѣднемъ, 18^{12/13} г. упало оно опять до 8154 д., вѣроятно, вслѣдствіе современныхъ, военныхъ событій; причемъ, весьма много было исповѣдано изъ всей жизни; 2) обратили же въ латинство, въ теченіе почти столѣтняго, означеннаго выше, періода своей дѣятельности, всего только: изъ православныхъ 87 б), лютеранъ и отчасти кальвинистовъ 31 в), евреевъ 67 г), да возвратили къ себѣ 2, изъ коихъ одинъ перешелъ было изъ латинства въ расколъ-ническую ересь филипповщинскаго толка,—итого 187 об. п.

а) См. Истор.-Юрид. матер., вып. XVШ, док. 51, вын. а).

б) Большинство обращенныхъ въ латинство падаетъ на православныхъ: слѣд., миссіонерская дѣятельность Иезуитовъ направлена была, гл. обр., противъ православія, которое они называютъ здѣсь фотіанскою схизмою и ересью, или же просто схизмою.

в) Съ обрашаемыми въ католичество Иезуиты нерѣдко вынуждены были вести религіозные диспуты, иногда и безуспѣшные; но и сомнѣвающихся въ латинской вѣрѣ считали также, въ крайнемъ случаѣ, своими. Такъ, напр., въ 1738 г., поступили они съ лютераниномъ, который и умирая подавалъ еще поводъ сомнѣваться въ его обращеніи, но не могъ болѣе дѣлать своихъ возраженій только потому, что приближавшаяся смерть лишила его языка; тѣмъ не менѣе, однакожъ, Иезуитъ далъ ему разрѣшеніе отъ грѣховъ, какъ католику, хотя и условное.

г) М. пр., въ 1744 г. крещенъ еврей, 22 л. отъ роду, изъ м. Дубровны (Мог. губ.), который убѣдился въ ложности іудейской вѣры тѣмъ именно, что уже 4 года тогда прошло съ момента, въ который современные евреи, обманутые раввинами, ожидали явленія своего мессіи—и мессія этотъ не явился.

щенія Св. Таинъ не иначе, какъ только по установленію Православной Церкви; поводомъ особенной іез. миссіонерской дѣятельности послужилъ свирѣпствовавшій въ 1717 г. голодъ; 5) поучая и исповѣдывая, особенно простой народъ, Іезуиты постоянно встрѣчались съ крайнимъ невѣжествомъ его въ дѣлѣ вѣры и глубокимъ нравственнымъ паденіемъ: весьма многіе не знали даже положить на себя крестное знаменіе, весьма многіе преданы были грубымъ, ужаснымъ порокамъ—святотатству, дѣтубійству и истребленію плода, скотоложству а), нецѣломудрію, ононіи и проч. и проч. б); 6) очевидно, для смиренія плоти, они, Іез., давали весьма многимъ в), особенно ученикамъ своимъ, шляхтѣ и даже женщинамъ, такъ наз., экзерциціи св. Игнатія (д. б, орудія тѣлеснаго истязанія), которыя и примѣнялись къ дѣлу болѣе или менѣе продолжительное время по домамъ или же въ костелѣ, а подъ 17^{81/82} г., по случаю юбилея, давались экзерциціи эти и всему народу въ костелѣ, въ теченіе 16 дней; 7) приобрѣтали членовъ своего ордена и проч. и проч. г) Съ 1714 по 1813 г.

Fructus spirituales.

Puncta, ex paradiamate,, anno 1648 11 Aprilis Roma dato, excerpta, pro annotandis fructibus spiritualibus servientia:

1. Confessiones ordinariae auditae. 2. Confessiones generales, ex tota vita exceptae. 3. Confessiones, a longo

а) Изъ многихъ краткихъ указаній на этотъ невозможный порокъ, подъ 1732 г. говорится: a bestialitate, ex qua horrendus sus edidit monstrum semi-hominem semi-feramque, absterritus 1.

б) Если принять въ соображеніе, что еще со времени Городельскаго сейма (въ 1413 г.), православная вѣра и Русская народность обречены были въ Зап. Краѣ на искорененіе, которое съ большою и большею силою и производилось почти непрерывно и, т. обр., край этотъ, до заведенія настоящаго іез. журнала, до трехъ уже вѣковъ находился подъ латино-польскою опекою, то ясно, что вся отвѣтственность за такое грубое невѣжество и глубокое религіозно-нравственное паденіе народа падаетъ прямо и всецѣло на эту опеку.

в) Въ томъ числѣ и вышепомянутому Казимиру Стеткевичу, у котораго чудеснымъ образомъ поправился садъ.

г) На сколько фамиліи іез. патеровъ Витебской коллегіи прописаны въ журналѣ буквально, были они, въ данный періодъ времени, по порядку, слѣдующіе: Ио-

tempore intermissae, institutae. 4. Confessiones sacrilegae correctae (этотъ пунктъ вычеркнуть и противъ него отмѣчено: prohibitum). 5. Ad confessionem, 1ma vice faciendam, instructi. 6. Sacram eucharistiam in nostra ecclesia sumpserunt tot. 7. Ab haeresi Lutherana, Calviniana, Phociana reducti ad fidem orthodoxam, in quibus distincta hominum enumeratio exigitur, ut declaravit admodum r. p. noster in suis, ad r. p. provincialem 14 Aprilis 1714 datis, sed sufficit personarum valde illustrium earumque de nomine meminisse, quarum conversio singulariter extitit memorabilis. 8. A Judaismo et Machometismo ad fidem catholicam conversi. 9. A pellicatu abstracti (этотъ пунктъ вычеркнуть и противъ него отмѣтка: prohibitum). 10. Ab inveterata peccandi

зефовичъ, Романовичъ, Дематовичъ, Кадышевичъ, Хлузовичъ, Пржевлонскій, Новацкій, Эвертъ, Богдзей, Кононовичъ, Юрецкій, Качановскій, Іонаковскій, Левковичъ, Даукша, Новодворскій, Мозолевскій, Мирженскій, Косцевичъ, Дубинскій, Пашицъ, Каковскій, Жаркевичъ, Куклинскій, Головчицъ, Винча, Пржестржельскій, Келпшъ, Годлевскій, Ломинскій, Вердиховскій, Писковскій, Ровинскій, Ловичъ, Бернацкій, Бычковскій, Княжевичъ, Жилинскій, Олендзскій, Реутъ, Гейкингъ, Баунилевичъ, Новагъ, Юрьевичъ, Клужинскій, Абрамспергъ, Яккель, Аракеловичъ, Лустигъ, Бржозовскій, Хоминскій, Гродзскій, Руснати, Магнусъ, Анджіолини, Малихъ, Ольшевскій, Морицъ, Перковскій, Заранекъ, Любсевичъ, Ландесъ, Ластовскій, Скоковскій, Мусницкій, Свентоховскій, Корсакъ, Вышвила, Рогалинскій, Гатовскій, Члжъ, Зыванкевичъ, Майеръ, Зубовичъ, Постоль, Лавриновичъ, Марцинкевичъ, Захаревичъ, Ржевускій, Подобинскій, Сорока, Склотовскій, Генри, Микуловскій, Дунинъ, Лѣсневскій, Ольшевскій, Горскій, Каша, Зраницкій, Легоновичъ, Жаба, Шлесъ, Осинскій, Ришардо, Бобровскій, Молинали, Хлудзинскій, Петровичъ, Маліонъ, Войдакъ, Лисецкій, Спиритуалисъ, Тыванке, Каменскій, Рыпинскій, Черскій, Снарскій, Бродовскій, Антоновичъ, Бобатынскій, Подберезскій, Стибель, Янъ, Полонскій, Чарнышевичъ, Лыко, Будзько, Мигановичъ. Так. обр., судя по фамиліямъ, Іезуиты эти, за малыми исключеніями, были почти все изъ мѣстной польской или ополячившейся шляхты. Замѣчательно, что они-то, какъ показываютъ цифры, гл. обр., и проводили вліяніе ордена въ массу мѣстнаго населенія, тогда какъ Іезуиты съ иноземными фамиліями, очевидно, мало знакомые съ языкомъ и жизнью народа и потому не могшіе завлечь его, мало проявили дѣятельности своей въ этомъ отношеніи, а нѣкоторые изъ нихъ, какъ напр., Яккель, Анджіолини, повидимому, даже ничего не сдѣлали. Безъ сомнѣнія, эти послѣдніе еще иными путями стремились къ общей цѣли ордена.

consuetudine retracti. 11. Ab occasione proxima relabendi reducti. 12. Odia extincta, reconciliaciones factae. 13. A duello indicto advocati. 14. Apostatae à fide vel religione ad gremium ecclesiae v. ordinis reducti. 15. Vacillantes in fide oborati. 16. A perpetrando homicidio qualicunque modo, sive praeveniando, sive aliter abstracti. 17. A suffocando v. impediendo fructu faemellae absteritae. 18. A turpi quaestu abductae (этотъ пунктъ вычеркнутъ съ отмѣтой: prohibitum). 19. Ab impio nocendi proposito per invasionem, incendij excitationem, vulnerationem, mutationem, aut aliquo alio modo deterriti. 20. A maleficijs et superstitionibus abducti (этотъ п. такъ же зач. съ отм.: prohibitum). 21. A turpi cum daemone consortio absteriti et sacris amuletis muniti. 22. A pacto, cum Dei et animarum hoste inito v. ineundo, abducti. 23. Sacro babtismatis fonte de licentia ordinariorum v. parochorum, aut in necessitate et periculo mortis abluti. 24. Matrimonio iuncti. 25. Agonizantes extrema unctione muniti. 26. Pueri et rudes instructi. 27. Constituti in agone ad mortem pie obeundam dispositi. 28. Rei ad supplicia patienter sustinenda animati. 29. Infirmi, in nosocomijs v. proprijs domicilijs manentes, incarcerationi in ergastulis, visitati et spiritualibus ac corporalibus remedijs adiuti. 30. Pueri et infantes ex fimetis ad hospitalia deportati. 31. Ad restitutionem famae et inique ablatorum inducti. 32. Desperabundi de animae suae salute in spem meliorem erecti. 33. Ad statum spiritualem v. saecularem seu religiosum directi. 34. Ad pia opera et ad succurrendum per aeleemosynas pauperibus, ad extruenda templa, sacella, altaria et ad erigenda nosocomia etc. inducti. 35. Congregationes, seu sodalitates et confraternitates introductae. 36. Missiones in his et illis locis obitae. 37. Istructiones, catecheses, exhortationes in aulis, oppidis

v. villis habitae. 38. Aqua s. Ignatij, reliquijs sacris v. herbis benedictis sanati et à tentationibus liberati. 39. Cultus sanctorum et Deiparae per absolutionem certarum devotionum, uti per decemdia, septennas, novennas etc. promoti. 40. Per spiritualia s. patris Ignatij exercitia ad statum spiritualem, ad suscipiendos sacros ordines et ad sacrificium 1ma vice celebrandum dispositi. Plura his similia dicta: Sit zelus.

Adm D G BVM SLOCH et SNPIV.

Anno Dni 1714.

Mense Augusto, Septembri, Octobri, Novembri.

Quidam dispositus ad mortem inter actus frequentes amoris et doloris pie obijt; ad confessionem, 1ma vice faciendam, duo instructi; quorundam generales confessiones exceptae; quaedam extreme uncta persona et valetudini reddita; confessiones multorum auditaе. Casi. Jozefowicz.

Confessiones auditaе circiter 90; missiones absolutae aliquoties cum cathechismo; veneficia sublata 1. M R. S J.

Confessiones ordinariae auditaе 1606, 1ma vice 15, generales 20; sacrilegae correctae 3; in lubrica materia correcti defierunt spurcitas 6; odia intestina deposuerunt 4; a desperatione ad spem erectus 1; famulus militis nne Joannes, annorum 25, Lutheranum errorem ejuravit et rite absolutus est; illo sposcivit dnus ejus; idem juvenis Basilius ejuravit schisma Photianum et ecclesiam est aggregatus; item confessi sunt 200, ex quibus generales 10; habituati habitae turpitudini abjuraverunt 3; praestigia, vulgo zalomy, combusta 4.

Hi sunt fructus patrium, qui praeterito anno ex collegia Vitebscensi abjerunt.

Confessiones ordinariae auditae 680, generales 10; ex Photiano schismate ad gremium s. Romanae ecclesiae excepti 3; infans baptisatus in periculo mortis 1; dispositi ad mortem ex judiciaria sententia decreti 2; dispositi item ad mortem ex infirmitate renati 3; odia et discordiae inter conjuges sedatae 1; missiones plures in varijs locis obitae 40; exercitijs spiritualibus s. p. Ignatij exculti aulici 3. M. K. S. J.

Anno 1714 et 17... Confessiones exceptae 627; ad confessionem 1ma vice, rite instituendam, instructi et confessi 6; generales auditae 4; ab anno uno non confessi, rite absoluti 12; ab annis 2 non confessus 1; ab annis tribus unus; confessio sacrilega correctae una; veneficia facto exorcismo sublata in locis 11.

Confessiones longo tempore intermissae... sacram evcharistiam in nostra ecclesia.

Confessiones ordinariae auditae 500... institutae 6; sumpserunt 3000; a Judaismo ad fidem catholicam conversus 1; sacro baptismatis fonte de licentia ordinarij abluti duo; matrimonio juncti duo; confessiones exceptae 50. M. Ka.

Confessiones exceptae 400; confessiones sacrilegae correctae 2; ab occasione proxima peccandi reducti 10; ab haeresi schismatica reducti et ad fidem sanctam catholicam adducti 2. Ix. Po.

Confessiones auditae 1000 hominum; a schismate Graeco reductus ad graemium ecclesiae Romanae unus; habituati in peccato v. à pravo habitu revocati 12; rudes in fidei articulis instructi 20. P. M. M.

A die 27 m. Augusti 1715 ad diem 30 m. Xbris. Exceptae confessiones 400; generaliter confessi tres; prima vice duo; ab anno uno non confessi duo, sacrilegam confessionem emendarunt tres. Ella x. Romanowicz, Soc. Jesu.

A 29 7bris ad 29 Xbris exceptae confessiones 323; unus, ad mortem dispositus, pie obiit; sacro baptismatis fonte ex licentia ordinarij ablutus unus; 1ma vice confessi 7. PUD, S. Jesu.

Visae sunt annotationes fructuum spiritualium.

Hucusque missi sunt ad r. p. provincialem, 29 10bris anno 1715.

Confessiones exceptae 300; confess. sacrilega correctae una; ab occasione proximè peccandi 5 seducti; a schismate conversi sunt 4; infans, a semi-duobus annis, tenua lachryma p. exorcismum sanatus est. P. S. J.

Confessiones ordinariae auditae 486; confessiones generales ex tota vita exceptae 3; confessiones, a longo tempore intermissae, institutae 5; ad confessionem, prima vice faciendam, instituti 4; sacram evcharistiam in nostra ecclesia sumpserunt ultra mille; a schismate ad unionem eccles. reducti 2; sacro baptismatis fonte de licentia parochi abluti 2. M. . . .

A 29 Xbris ad 11 Augusti 1716. Excepti confessiones 53... unus, à 27 annis, confessus, inductus ad sacram poenitentiam; ad mortem dispositus unus obiit, munitus sacramentis; a veneficijs abstracti 3; ex Judaeo unus conversus, baptisatus ad mortemque, per judicium destinatus, dispositus. Anto. Dematowicz, Soc. Jesu.

A die 1ma Januarij 1716. Auditae confessiones 700; 1ma vice 5; generaliter 10; a schismate ad gremium ecclesiae reducta nomine Anastasia 1; sacrilegae confessiones correctae 3; ab anno uno non confessi ad sacram poenitentiam inducti 5; veneficium sublatus, vulgo zalom, 1. M. Romanowicz, Soc. Jesu.

Ab errore schismatis ad lumen verae catholicae ecclesiae ducti 2; a pravo habitu peccandi 6 expiati; da... homologeti in universum circiter 700; incantationes et veneficia sublata, vulgo zalomy, 5. P. M. M. S. J.

Confessiones ordinariae exceptae 150; generales totius vitae 5; 1ma vice ad confessionem instructi 8; missiones in varijs locis, idque remotis, obitae 5; exhortationes, in aulis habitae, etc. 5; deterriti juvenes a peccatis carnis gravibus 6; incantationes et veneficia, vulgo załomy, eruta et combusta 4; domus novae et horrea benedicta 4; exercitia s. Jgnatij commendata et aqua benedicta 10 . . .

Confessiones auditae ab Augusto ad Decembrem exclusive 156; ex poenitentibus aliqui, ab anno vel duobus non confessi, absoluti sunt; conciones dictae 3.

1716. Confessiones exceptae ab 6 Augusto ad Decembrem inchoativè 180; discordiae inter conjuges septimae; odia inter alios extincta; excursionos ad infirmos factae duae, transurbane; rudes instructi aliquot. T. P. S. J.

A 1 Augusti ad 15 Decembris. Confessiones auditae 195; sacrilega, silentio contexta confessio a pluribus annis, correctae 1; a consuetudine peccandi carnaliter abstracti 14; ad primam confessionem faciendam instructi 2; nobilis puella, annorum 16, a schismate ad Romanam ecclesiam reducta 1. Sodalitas sub titulo Imm. Concept. B. M. ab combustionem templi in communi civitatis incendio, per Moschos causato, renovata magno nobilitatis solutione et devotione. S. D. S. J.

Visum est hucusque annotatio fructuum spiritualium. Confessiones ab Januario ad Augustum exclusive auditae sunt 683, ex quibus tres factae ex tota vita; instructi primacies ad confessionem et confessi 11; incantationes, vulgo załomy, praeviis exorcismis destructae in locis 4; missiones institutae ad loca post 5—6 miliaria ubique catecheses adhibitae. P. A. G. S. J.

A Januario 1717 ad Novemb. Confessiones auditae 408; confessiones sacrilegae a pluribus annis correctae 7;

generalis ex tota vita 1; a succubinato adulterino, in quo annis 10 et amplius mansit, revocata 1; ab incestu adulterino in 2do pede revocatus 1; a consuetudine peccati carnalis absteriti 22; a propinatione veneni deterrita 1; a bestialitate absteriti 2; prima vice confessi et instructi 5. P. S. D. S. J.

Sacri baptismatis fonte cum licentia parochi abluta 1; sacramento eucharistiae refecti in templo nostro 2600 et amplius; decemdia ad sanctum Xaverium studiosi connles et externi utriusque sexus plures peregerunt.

Confessiones ordinariae auditae sunt 340; ab annis 4, 5, 7, 10 non confessi expiati 10. Daemonibus se dedicans et mortem optans, imo isto fine accedens ad confessionem, ut post hanc inferret sibi mortem blasphemansque in Deum, deterrita; ab his vitijs rectificatis, cum dolere et firmo animo proposito absoluta. Asvetus ad incantationes exquirendas ab aliquot annis, detestatus est suam malitiam cum firmo proposito. Voluptatibus carnis, id est, pollucionibus, procurandis a fetu, habitatis ab 10 v. 6, 5 annis, absteriti et ad emendationem seriam reducti quinque. Quatuor pueri a petulantijs voluptuosae carnis serio absteriti. Infirmi dispositi 10; ad mortem 1; curati (?); infirmi ab alijs partibus terrae, Graci ritus, disponi (siti?) ad mortem, per confessiones et communicationes, 30; matrimonium occultè invalidum dispensatum, ratificatum novo consensu; incantationes, vulgo załomy, sacra exorcisma depulsae, erutae atque combustae 8; ab incantationibus absolutus 1; instructi ad 1mam confessionem 3. Excursus erat pro missionibus ad infirmos disponendos: ad miliare 1num 10, ad miliaria 16 semel, ad miliaria 70 semel. Multitudinem pauperum ad 200, tempore famis, collegium nostrum sustentavit ab Aprili ad Augustum inclusive, partim eleemosynis collegij, partim aliorum do-

minorum, per nostras tum provisiones procuratis. Catechisata talis multitudo 5, ita, ut ac perplurimi per confessionem et communionem disposuerunt se ad mortem ex utroque sexu. M. K. S. J.

Confessiones a Septembri ad Decembrem ordinariae auditae 160; confessiones sacrilegae tres correctae; ab inveterata peccandi consuetudine reducti 2; infirmi visitati 2. P. C. C. S. J.

Cum saeve grassaretur hisce in oris fames, populus, quā concionibus, quā privatis nostrorum persvasionibus ad sublevandam inopiam pauperum, nostra in ijs alendis usus est opera, quos nostri numero trecentes, interdum 500 et ultra, ab Aprili usque ad ultimos ferme Julij dies indefatigabiliter etiam proprijs ex parte victualibus aluere in corpore vim, non totidem in anima verbo Dei, sacramentis poenitentiae et eucharistiae, ut perhibent testimonia data et receptae de peractis sacramentis schedae. Confessiones exceptae 1000, prima vice accedentes ad sacramentum et rudes instructi sunt aliquot; ad mortem tam cives, quam advenae dispositi 310; excursus est ad missiones decies ibique exhortationes habitae odiaque inter conjuges extincta; e schismate ad unionem adductus unus; zalomy erutae bis. T. P. S. J.

Visi sunt hucusque fructus spirituales.

A Novembri m. anni 1718 (1717?) ad Julium inclusive anni 1718. Confessiones ordinariae auditae 612; confessiones generales totius vitae 3; ad confessionem prima vice faciendam instructi et expiati 6; confessiones sacrilegae correctae a pluribus annis 2; ab incestu revocati 3; a carnali consuetudine absterriti 10. S. D. S. J.

A Decembri anni 1718 (1717?) ad Julium inclusive anni 1718. Confessiones exceptae 1000; generales 10; confessiones correctae 2; infirmi visitati et casu confessiones auditae 5; ad mortem dispositi 2; dissensiones

inter conjuges extinctae 1; catecheses in missionibus dictae 3; xenodochia visitata et catecheses dictae 3; rudes et pueri ad confessionem instructi 6. Thad. Piszczewski, s. J.

Confessiones exceptae 140; matrimonium discors, post utrisque conjugis veram confessionem et sacram refactionem eucharistiae, reconciliatum 1; domus novae benedictae 5; exorcismi facti sunt supra pecora 3, uno autem depulsae sunt fere evidenter incantationes; sacris exorcismis depulsae sunt incantationes et veneficia, vulgò in nonnullis partibus vocari solitae zalomy, 17, Dei gratia providente absque ullius patris familias nocumento; exercitia spiritualia duobus tradita, iisdem exercitati grlter ex tota vita sunt confessi. Ad mortem confessione et sacra exomologesi dispositi, ex tota vita confessi infirmi 2. Excursus est pro missionibus ad depellenda veneficia post miliaria 1, 2, 3 et quinque ad vicies 17; ibidem simplices et rudes per catechesim eruditi ac instructi, ne deos alienos quaerant, reductique sint a veneficijs procurandis et exercendis toties. A carnali consuetudine absterriti 8. R. K. S. J.

Anno 1718 ab Augusto ad 20 IXbris. Confessiones exceptae 371; ex his 1 ex tota vita, generales 2; excursus ad infirmos ultra 5 miliaria semel, ubi confessi, communicati et dispositi 3; conciones domi dictae 2, in excursionem ad milliare 1. I. S. S. J.

Anno Dni 1718, a Febuario ad Decembrem. Confessiones 490 exceptae; ex tota vita duae, generales 3; discordes ad concordiam inducti 3; conciones in missione Mirensi dictae 18; conciones, praeter domesticas a festis et a Dominicis, in extraneis templis, tam Latini, quam Graeci ritus, dictae 7; catechismi 3; ad affectum et amorem specialiore singularioremque inducti sunt plures erga Christum Dnum passum, quem ex suo af-

fectu argento alijsque rebus, dono oblatis, condecorarunt et sunt condecoraturi. C. X. S. J.

A primis Julii ad Decembrem exclusivè. Infirmi ad mortem dispositi 5, ex quibus unus extremae unctionis sacramento munitus; confessionibus expiatae varij status hominum 250; sex ex tota vita confessi; sacrilegae confessiones correctae 10; conciones in domestico templo dictae 6, in extraneo 2. C. B. S. J.

Ab Augusto ad 9brem. Confessiones ordinariae exceptae 71; ad confessionem prima vice instructae et exceptae 2; ab incestu in 2do gradu absterri 1. S. O. S. J.

Redditi sunt fructus spirituales hucusque.

Visi sunt hucusque fructus spirles.

A Decembri ad Augustum. Exceptae confessiones 210; reconciliati duo; a scrupulis nugacibus liberatus 1. C. C. S. J.

Confessiones ordinariae auditaе sunt 354; ab annis aliquot non confessus peccata carnis ritè confessus et absolutus unus; primo instructi ad confessionem confessi 10; sacrilegus ab annis 10 unus; mulier, dubia de morte mariti, secundas muptias inivit, absterrita a concubitu malae fidej; infantes baptisati 21; ad missiones excursus est post milliare unum cum Venerabili 4; incantationes, vulgò zalomy, expulsae sunt 4; confessiones ex tota vita 6. M. K.

Anno 1718, a 30 IX bris ad Xbrem inclusivè. Confessiones ordinariae exceptae 295; visitatus, absolutus et communicatus 1. P. S. S. J.

Anno 1719, a Januario ad 8 Novembris eiusdem anni. Confessiones ordinariae tum domi, tum in missionibus exceptae, 1262; paschales in missionibus et domi 332; ex his prima vice confessentes instructi 5; infirmi visitati, absoluti et communicati tum in civitate, tum extra, 9; extremè uncti 5; exhortationes, in missioni-

bus dictae 8; maleficia, vulgò zalomy, in pagis, facta in segetibus, praemisso exorcismo ecclesiastico, exusti 10. I. S. S. J.

A Novembri inclusivè anni elapsi ecclesiastici ad 9brem currentis. Exceptae confessiones 500 tum in templo nostro, tum in missionibus; astiti legitimum ineuntibus matrimonium duo: Gluszynski, subdapifero Wolkoviensi ejusque consorti; infirmi varij visitati in civitate, duo sacramentis in viam aeternitatis muniti. Apud illustrissimum castellanum missones 6 obivi cum concionibus, duas seri ob absentiam dominorum. Ad eandem aulam aliquoties excurri pro dispositione 2 extremè decumbentium, ex quibus duo extremam unctionem acceperunt. Tempore Paschatis missio cum concionibus peracta. In temlis extraneis dictae conciones 4; in proprio templo, anno praeterito, scholastico saepius, ob infirmam valetudinem ordinarij (sic). Miculinium cum concione, pro indoctione confraternitatis S. Annae excurri. C. B. S. J. mp.

A Decembri anni 1718 ad Novembrem anni 1719. Exceptae confessiones ordinariae 116; generalis 1; baptisati 1; ad mortem cum extrema unctione munitus 1; baptisata una filiola illmi castellani Viteb.; confessiones correctae 3; ad primam confessionem instructi et expiati 4. S. D. S. J.

A Septembri anni 1719 ad Novembrem inclusive anni ejusdem. Exceptae sunt confessiones 156; prima vice ad confessionem instructus est 1; usurarius ad resarcitionem inductus est 1; inductus est ad deponendum odium 1, ad restitutionem famae 1. S. C. S. J.

Visi sunt hucusque fructus spirituales.

Annus 1720.

A 9 IXbris ad 1719, ad 4 Februarij 1720 inclusive.

Confessiones 424; rudimentis fidei instructi 1ma vice confessi 6; in excursionem ad missiones exhortationes dictae 3; ad infirmos, tum in civitate, tum extra, excursus est 6; exercitia spiritualia tradita sunt studiosis tribus; confessiones generales exceptae 3; exorcismus factus 1. I. S. S. J.

A Decembri inclusive anni elapsi ad Augustum currentis. Confessiones exceptae 948, ex quibus ex tota vita generales auditae sunt 15; a longo tempore intermissae confessiones 3; sacrilegae correctae a longo tempore 3, ab annis 20, 1; ad confessionem, prima vice faciendam, instructi 2; in fide vacillans roboratus 1; a superstitionibus abducti 2; ad restitutionem famae inducti 4; ad restitutionem inique ablatarum iuncti 4; desperabundus de animae suae salute in spem meliorem erectus 1; exercitia spiritualia tradita sunt 1; infirmi visitati et sacra synaxi refecti 5. S. C. S. J.

A Novembri ad Augustum anni moderni. Exceptae confessiones 100; ad infirmos excursi ter; missionem semel obivi; baptisavi infantem nomine Teressam, perillustris m. dni Michaelis Gluszynski et Christinae ejus consortis filiam. C. B. S. J.

A 1ma Decembris 1719 ad ultimam 8bris 1720. Auditae sunt confessiones ordinariae 620; generales ex tota vita 32; instructi ad confessionem et 1ma vice confessi 3; tradita sunt exercitia spiritualia octodiurna studiosis 14; ad missiones excursus est semel ad 8 milliaria, pro depellendis exorcismo sacro incantationibus, et 6 depulsa sunt, vulgo *załomy*; item post unum milliare incantationes, vulgo *załomy*, 8; excursus est pro missione ad infirmum cum sacro; pro confessione excipienda et communicando post milliare unum semel; post milliaria 5 semel; item ad alios

infirmos cum sacra communione post milliare unum semel; item post 5 milliaria semel. M. K.

A 15ta Augusti anni 1720 ad ultimam 8bris anni ejusdem inclusive. Confessiones auditae 349, ex quibus una fuit generalis ex tota vita; infirmi visitati tres; a pravo habitu per frequenter iteratas confessiones absterritus unus. F. S. S. J.

A mense Augusto die 15 inclusive. Ordinariae confessiones auditae sunt 87, ex tota vita 1; pro confessione, 1ma vice faciendam, instructus 1. Quaedam persona genere nobilis, odium grave habens in quemdam proximum inferiore genere, post adhortationem, a quodam, e nostris factam, est reconciliata. Ad infirmam bis excursus cum sacra est. P. K. S. J. mpr.

A Decembri ad Octobrem. Confessiones auditae ordinariae 162; prima vice confitentes instructi 5; habituari a carnali consuetudine absterriti 2; ad mortem disposita et extreme uncta 1; generales confessiones auditae duae. S. D. S. J.

Visi sunt hucusque fructus spirituales.

A primis Novembris anni 1720 ad 24 Aprilis 1721. Confessiones auditae 1010, ex quibus generales ex tota vita 13; harum sacrilegae correctae 6, duo ab annis 4, unus plusquam ab anno non confessi, auditum et de obligatione annuae confessionis instructum; prima vice accedens instructus est; infirmi visitati et sacramentis muniti 8; ab habitu peccandi abductus 1; duo incarcerati saepius visitati, quorum unus sacramentis munitus et a mortis sententiâ (quam subiturae) erat liberatus; unus adultus baptisatus, praevia requisita instructione. F. S. S. J.

A die 26 Julij anni 1720 ad diem exclusive 31 Julij anni 1721. Auditae confessiones particulares 593, universales circiter 10; dispositi ad mortem 5; extreme un-

cti 3; missiones absolutae 5; catechismo instructi 14; matrimonio junctum par unum; ad 1mam confessionem praeparati 5; sacro viatico muniti sex; pacificati inter se duo. C. M. S. J.

A Januario anni Dni 1721 ad Septembrem inclusive. Poenitentium—confessione simplici confessi sunt 955, ex tota vita 26; exercitia spiritualia octiduana tradita sunt saecularibus duobus; in viam aeternitatis dispositi sunt duo, iidem sacris oleis uncti. Reus quidam plebeius, per decretum mandeburgense Vitebscense damnatus ad mortem, est dispositus in ultimum carnificis ictum, per decollationem capitis; post quam in publico fero dicta est exhortatio, quā adhortabatur populus, grandia scelera ne penetrentur, maxime infanticidium, propter quod recens mortuus capite plexus est. In missionibus ad varios locos dictae sunt exhortationes 14. Conjuges, malè secum viventes multos annos, tandem sunt fundamentaliter reconciliati. Personae duae, quarum una tali premebatur afflictione, ut non haberet modum, quo nam viveret; altera extraordinario in pede magno nimis laborans dolore, ex consilio confessarij, dum decendium ad s. Xaverium inchoaverunt illudque maximā cum fiducia finiverunt, suae consolationis recepere effectum: prior talem reperit heram, quae afflictae specialis facta est benefactrix et tectrix; posterior, post tot media naturalia adhibita à varijs antè et haec omnia in cassum, miraculosè planè facta est sana in pede, quae annum integrum et ultra non valuit incedere, hodiè Dei gratiā, ope thaumaturgi Xaverij, firmo graditur passu. Quaedam ex plebejjs, capitis dolore laborans, post evangelium S. Joannis supra caput suum lectum, tale sensit in se levamen, ut jam ei minimè abhinc caput doleret. Aquae s. p. n. Ignatij gratiam multi infirmi, maxime puer-perae in partu difficiliore sunt expertae. Rudimen-

tis fidej orthodoxae instructi et 1ma vice confessi 4. Ad infirmos et incarceratos intra et extra civitatem excursions factae sunt 10. P. K. S. J. mp.

A primis Januarij 1720 ad ultimam 9bris 1721. Confessiones ordinariae 300; generales 13; infirmi sola confessione expiati 4; infirmi (ad quos excursum est post milliare confessati et communicati 7; extremè uncti 3; veneficia et incantationes, vulgo zalomy, sacris exorcismis depulsa 4; excursum est etiam pro-audienda confessione et communicanda infirma, a 5 millia, vicibus 3bus; ad limites Moscoviae, ad millaria 9, pro audienda confessione et communicando occulto catholico semel.

Judaea quaedam, à sua perfidia recedens, instructa principia fidej et baptizata in nro templo; item eadem matrimonio sancto juxta ritum s. Romae ecclesiae juncta in nro templo. M. K.

Noster ptr Bogucki: conf. ordinariae 50; ex tota vita unus; sacrilegum correxit ab annis 20; item confessiones ordinariae 96; generalis 1; 1ma vice instructi 5; consuetudine carnali absterriti 8.

Visi sunt hucusque annotati fructus spirituales.

A mense Januario anni Dni 1722 ad Julium inclusive ejusdem anni. Confessi sunt ex tota vita 268, confessione communi 1223; duo, innocenter incarcerati, sunt a carcere liberati; extra civitatem excursions factae sunt 5; ad infirmos varios, quorum confessiones sunt exceptae dataeque communionem, ex his duobus data est extrema unctio. Ex decreto castrensi ad mortem sunt damnati 3, quorum ultimo vitae momento adstitit unus ex nostris; post executionem decreti, dicta exhortatio publica ad populum, ne haec et similia in posterum ab ullo patrentur scelera (?). In missionibus dictae sunt exhortationes 5. Duae matronae, post finitam decemdialem devotionem ad s. Franciscum Xaverium, expertae sunt specialem

gratiam à s. Francisco Xaverio; quarum una suo marito impetravit à Deo horrorem abusus cremati, altera, impatiens afflictionum, facta est patiens. Quidam ex nobilibus, nimis abutens cremato, post seriam admonitionem abhorruit sibi crematum constituitque cum sua uxore singulis diebus in nostro templo audire 1mam sacram. Duae foeminae, odium inter se grave habentes, post multas admonitiones sunt sibi reconciliatae.

A decima quarta Julij anni 1722 ad 11mam 9bris anni ejusdem. Confessiones exceptae 348; generales 2; confessiones correctae 2; ad confessionem 1ma vice instructi 2; infirmi visitati et eorum confess. auditae 3; a carnali consuetudine abstracti 10; a bestialitate abstractus 1; a superstitionibus 5; in missionibus dictae exhortationes 5. S. R. S. J.

A Novembri anni 1721 ad 13 Novembris anni 1722. Confessiones generales auditae 39; ordinariae 155; correcti a pluribus annis 2; a consuetudine carnali abstracta 1; ab apostasia a fide et qui conculcata imagine Xti Deum et coelum abnegaverat et baptismum renunciaverat ac se daemone devovit (non tamen chirographum dedit), ut eum in contrariis mercaturis juvaret et divitem faceret, ad meliorem mentem revocatus et Deo reconciliatus 1.

A primis Septembris 1722 ad 18 Novembris anni ejusdem. Confessiones auditae circiter 320; generaliter confessi 12; infirmi extra urbem visitati 2, quorum unus, post confessionem factam, ope aquae s. Ignatii et lectione evangelij supra se, convaleuit; in missione auditae conf. 3. B. I. S. J.

Ab Januario inclusive anni currentis ad Decembrem exclusive. Exceptae confessiones 200 generales, ex tota vita 10; propter rudes ruriculos catechismus dictus ter; conciones in aliis templis dictae 4; in missione duae; in-

firmus ad mortem dispositus unus, infans baptizatus unus; ad infirmum post miliaria 5 bis excursi. C. B. S. J. mp.

Ad ultimam 9bris 1722. Confessiones simplices exceptae sunt 684, generales ex tota vita 90; infirmi dispositi confessione et communione 4; extreme uncti 2; incantationes, vulgo zalomy, sacris exorcismis depulsae 26; missiones obitae ad infirmos 6. M. K.

Visi sunt hucusque fructus spirituales.

Exceptae confessiones ordinariae 45; sacrilegi ab aliquot annis correcti 3; 1ma vice instructi ad confessionem 3; confessi ex tota vita 7; infirmi dispositi confessione et communione 3; extreme unctus 1; a consuetudine peccandi revocatae psnae 5; domus novae benedictae 2; supra pecora et horrea exorcismi facti 2; incantationes, vulgo zalomy, sacris exorcismis depulsae 3; saeculares duo exculti exercitijs spiritualibus. M. K.

A 18 Novembris anni elapsi ad 28 Augusti anni currentis. Auditae confessiones circiter 600; dispositi ad supplicium, praemissis promittendis, 2; Alij duo supplicandi auditam confessionem ac instructi cum reliquis socijs ad supplicium et agonem pie subeundum; in missionibus, ad quas facta fuit excursio vicibus 6, auditae confessiones 20, catechisati sunt rudes, dictae exhortationes post sacram; infirmi auditam confess. 2, ex illis inunccicatus 1, qui brevi vita decessit; domi infirmi auditam confess. et inunccicati st 3; infirmorum, in plateis iacentium, auditae confess. 4; iidemque instructi ad sacram inunctionem suo ritu schismat. Graeco suscipiendam; dispositi ad agonem et sacramentis muniti in urbe duo, extra in pagis duo; exercitijs splibus sacris exculti 5; studiosi scholares 4, extraneus 1; in missione unus infans baptizatus; maleficia sacris exorcismis expulsa in locis 5. B. T. S. J. Conversus unus ex Judaeis et jam baptizatus

apud unitos Rhutenicos, in collegio edoctus articulos et misteria fidei, et prima vice confessione expiatus, ad sacram eucharistiam accessit. Idem, qui supra.

A Decembri anni 1722 ad ultimam Julij. Confessiones ordinariae 150; correctae a pluribus annis 6. P. C. Bogucki, S. J.

Ab 11ma 9bris anni 1722 ad 21 8bris an. 1723. In universum confes. audita 872, ex quibus prima vice 6; sacrilegae correctae: unius a 30 an., alterius a 20 an., 3tij a 12 an., 4ti ab 1, ex tota vita 8; a consuetudine carnali abducti 10; a superstitione abstracti 10; infirmi visitati 2; incantationes, vulgo zalomy, per sacros exorcismos depulsa 74. S. Go. S. J.

A Decembri anni 1722 ad Octobrem inclusivè. Confessiones audita 163; correcti 2; a carnali consuetudine abstractus 1. S. D. S. J.

Visi sunt hucusque fructus spirituales.

A 21 8bris 1723 ad 26 Julij 1724. Confessiones audita in universum 302, ex quibus prima vice 3; infirmi visitati et auditi confess. 5; infantes baptizati 4, veneficia per sacros exorcismos depulsa 3. S. E. S. J.

A 18 8bris 1723 ad 26 Julij anni 1724. Confessiones audita in universum 308; infirmi visitati 3. G. C. S. J.

A Septembri anni 1723 ad Decembr. anni 1724. Confessiones audita in universum 605, ex tota vita 4; habituati correcti 3; rudimenta fidei docti 3. A. I. W. S. J.

A 28 Augusti anni 1723 ad 19 Novembris 1724. Audita confessiones in universum circiter 950, ex his ex tota vita factae 12; sacrilegae correctae, ab annis 4, 3, 2 neglectae, innovatae 15; ad faciendam confessionem 1ma vice et ad sacram eucharistiam instructi 6; exercitijs spiritualibus s. patris instructi 13, ex quibus fecit 1 il. p. parochus Biesienkoviensis; ad supplicium justitiale dispositi 2; veneficia varia per sacros exorcismos

et aquam benedictam s. Ignatij depulsa 7; suffocando fructu absterrita una; a turpi consortione cum daemone abducta, sacris amuletis munita, confessionem audita et ad sacram eucharistiam disposita 1; a superstitionibus absterriti 7; in missione matrimonio juncti, praemissa confessione, paria 5; iidem spirituali doctrina et catechesi instructi; in missionibus varijs audita confessiones et communicati sunt 40, ex quibus insignui 5, specialiter in missione Smolenscensi 16 et infans 1 Luteranae sectae parentum baptizatus est; praeterea in omnibus missionibus habiti catechismi; ad societatem ductus 1. B. I. S. J.

A Januario anni 1724 ad Novembrem. Audita confessiones 159; correctae a pluribus annis 5. S. D. S. J.

A 7bri anni 1724 ad 23 9bris. Audita confessiones 736; ex his generales 19; sacrilegae correctae 6, ab annis 2, 3; prima vice pro confessione facienda instructi 5; a pravis habitibus abducti 8. Bas. Kadyszewicz.

A Septembri 1724 ad 9brem inclusivè. Audita confessiones 178, generales 31; habituati reducti 2; infirmi sacramentis muniti 2; moribundus dispositus ad agonem 1. I. G. S. J.

A Decembri anni 1724 ad Augustum inclusivè anni 1725. Confessiones audita 356; ad restitutionem famae adducti 5; ab annis 5 et 6 non confessi ad confessionem inducti tres; missio in Moschovia habita semel, ubi confessiones exceptae et communiones datae paschates catholicis militibus 21. A. W. S. J.

A 23 9bris anni 1724 ad diem 13tiam Augusti anni 1725ti. Audita confessiones 1708, ex his generales 32, sacrilegae 9, ab annis 20, 3, 1; prima vice pro confessione instructi 15; a desperatione per confessionem abducti 2; habituati correcti 9. Basilius Kadyszewicz. S. J.

A 19a Novembris anni 1724 ad 20 am 7bris 1725.

Confessiones ordinariae auditaе 500, ex his generalei ex tota vita exceptae 15; ad confessionem 1ma vice faciendam instructi 7; ad supremum agonem rite dispositi et sacramentis muniti 3; in missione, ex facultate r. p. rectoris, baptisavi infantes duos; ad religionem nrae societatis instruxi unum 1; in missionibus varijs, quarum numerum, post elapsam scriptionis spiritualium fructuum spacium, possum secure numerare vices 10; catecheses et exhortationes spirituales nunquam sunt intermissae; conjuges rixantes ad amicitiam sunt reducti 2. B. S. S. J. Exorcismos supra veneficia feci in locis 7, apud varios hominum status; exercitijs spiritualibus per 5 dies 71,—3 aulici, reliqui scholares, per triduum 2,—unus aulicus, alter studiosus.

A d. 3. Decembris anni 1714 (sic) ad 20 mens. 7bris 1725. Confessiones ordinariae, tum domi, tum in missionibus, auditaе 627; ex his generales ex tota vita exceptae 13; sacrilegae correctae 5; ad confessionem, 1ma vice faciendam, instructi 9; a pravo habitu peccandi retracti 3; a veneficijs et superstitionibus abducti duo; infantes de licentia r. dni commendarij baptizati in missione 3; infirmus visitatus et semo semto reffectus 1; ad restitutionem famae et malè ablatorum inducti 3; pueri rudes in missionibus edocti preces et rudimenta fidei 7; exorcismi supra veneficia facti in locis 5. T. T. S. J.

A die 20 7bris ad 2 Decembris. Confessiones auditaе circiter 300; infirmi communicati et confessionem auditi 5; ex quibus unus senior ad supremum agonem oleo sacro unctus est et pia doctrina ad mortem subeundam imbutus; corpus ad sepulturam deductum et in domo defuncti allocutio pia ad cognatos aliosque praesentes et assistes funeri habita semel.

Ab Augusto exclusive. Confessi. auditaе circiter 100. P. A. M. S. J.

Ab Augusto. Confessiones exceptae 254. P. H. P. S. J.

A d. 20 7bris ad diem 6tam Decembris. Confessiones ordinariae auditaе 273; ex his generales ex tota vita 5; sacrilegae correctae duae; a pravo habitu peccandi abducti et ad frequentiore confessionem inducti duo; ad confessionem, 1ma vice faciendam, instructi 5; infirmi visitati post aliquot millaria et ssmo eucharistiae semto reffecti 2. T. T. S. J. mp.

Visi sunt hucusque annotati fructus spirituales.

A Decembri ad Augustum. Confessiones auditaе st 459; schismaticus unus revocatus; sacrilegae correctae 20; prima vice instructi 6. A. P. S. J.

A die 2da 10bris anni 1725 ad Augustum exclusive anni 1726. Auditaе confessiones 800; prima vice ad confessionem et susceptionem ss. eucharistiae instructi 10; schismatici ad gremium fidei reducti 2: unus de nomine et cognomine Michael Romaszkievich, recenter redux. ex Moschovia, natus ibidem ex parentibus nobilibus catholicis, abductis in captivitatem; altera inferioris sortis foemina, fere profuga, a parentibus schismaticis, a quibus cogebatur ad perseverandum in schismate. Ad agonem supremum dispositus, omnibus sacramentis munitus 1; eiusdemque corpus domo eductum, praemissa allocutione ad cognatos aliosque praesentes. Ex Iudaismo conversi, edocti fidei rudimenta et ad sacramentum baptismi dispositi 2, iisdemque procurati patrini simul et tutores, sive provisores in temporalibus. Exercitijs spiritualibus exculti ex juventute scholari 9,—per dies 8 septem, per 3 duo. Promoti ad religionem nrae societatis 2. Confessiones, ab aliquot annis intermissae, auditaе 10. Maleficijs, sive veneficijs, affecti exorcismis sacris et aqua benedicta s. Ignatij adjuti 3; supra eadem veneficia factus exorcismus ad minimum in 30 locis. Uxor cum marito, qui diu cum

2-da inepte vixit, reconciliata. Moribundis in agone, ritus Graeci, astitum duobus. B. T. S. J.

Ab 8 10bris 1725 usque ad 1ma 9bris 1726. Confessiones auditaе 466; sacrilegae ab annis 15 correctae 8, ab annis 40 3, ab annis 20 10, ab annis 17 1; infirmus visitatus ultra 5 milliaria et sacra synaxi refectus 1; in civitate visitati duo et sacra cummunione refectioni. P. A. S. J.

A die 6ta Xbris ad Augustum exclusive in anno 1726. Auditaе confessiones in universum 647; ex his generales ex tota vita 7, ab annis 3 bus, 2 bus intermissae institutae 2; sacrilegae ab anno uno, duobus, quinque correctae 3; ad confessionem, 1ma vice faciendam, instructi 9; a pravo habitu peccandi retracti 5; a duello advocati 2; ab impediendo fetu absterrita 1; incantationes per sacros exorcismos depulsae in locis 3bus; sacro baptismatis fonte abluti 2; ad restitutionem famae et iniquae ablutorum inducti 3; pueri et rudes instructi et edocti preces; in missionibus instructiones et catecheses habitae. T. T. S. J.

Ab 11 Julij anni 1726 ad 1 10bris exclusive ejusdem anni. Confessiones in universum auditaе 720, ex quibus generales ex tota vita factae 190; sacrilegae ab annis 10, 15, 18 correctae 28; ab habitu ac consuetudine peccandi revocati ad meliorem vitae statum 117; infirmi visitati, tum intra, tum etiam extra urbem, sacramentisque muniti 7; prima vice ad confessionem ac sacram communionem instructi 3; veneficijs affecti exorcismis ac aqua s. Ignatij adjuti 7; incantationes, per veneficium illatae, per exorcismos depulsae 2; rudes varij in locis rudimentis fidei imbuti. P. F. X. K. S. J.

Ab Augusto anni Dni 1726 inclusive ad Decembrem exclusive. Auditaе confessiones 950, ex quibus generales fuerunt 90; sacrilegae correctae 5, ab annis aliquot in-

termisssae, factae 3; ad confessionem, 1ma vice faciendam, et ad sacram inunctionem instructi 10; infirmi frenetici sacris exorcismis et aqua lustrali s. Ignatij, praemissa exhomologesi, adjuti 4; exercitijs s. patris per 8 dies exculti sunt 2, externi, ex quibus unus uxoratus; infirmi periculose auditi confessionem, communicati et uncti 2, sed Dei gratia convalescerunt; visitati intra et extra urbem infirmi 10, duo ex illis confessi, inunctioni sunt. B. T. S. J.

Confessiones auditaе 53; ex Judaismo conversi, baptizati, adulti 2; item filius, annorum 3 circiter, cum suo patre svaso baptizatus 1; ex catholicis parentibus infans una baptizata, cum facultate parochi. S. D. S. J.

A d. 1ma Augusti ad 1mam Xbris exclusive, in anno 1726. Auditaе confessiones in universum 645, ex his generales ex tota vita 25; sacrilegae correctae 9; ab annis 4, 5, 10 non confessi absoluti 3; ad confessionem, 1ma vice faciendam, instructi 7; infirmus visitatus et sacra synaxi refectus 1; sacro baptismatis fonte ablutus 1; a pravo habitu peccandi retracti 3; veneficia per sacros exorcismos depulsa in locis 5; per eosdem exorcismos et per praelectionem evangelij S. Joannis super capita infirmorum, pristinae sanitati restituti tres; dolore vero capitis laborantes duo; rixae et odia composita et sopita inter duos; a superstitionibus reducti 3. T. T. S. J.

Visi sunt hucusque fructus spirituales.

A Decembri inclusive ad Augustum anni Dni 1727 exclusive. Exercitijs spiritualibus s. p. Ignatij exculti septem; confessiones auditaе circiter 1000, generales supra 20; pro confessione, 1ma vice faciendam, instructi et (ad) percipiendam eucharistiam 10; ex Luteranismo in gremium ecclesiae reducti et fidei catholicae confessionem edocti 2; infantes in missionibus baptisati 2; ab habitualibus peccatis absterriti et abducti 11; pro supremo

agone dispositi 5; depulsae incantationes et veneficia per sacros exorcismos 6. B. T. S. J.

A Decembri ad Augustum. Confessiones auditaе 485; prima vice confessi 15; infirmus in civitate visitatus 1, qui et pie obiit; sacramentis munitus, extra civitatem 1 et sacra synaxi refectus. A. M. S. J. Confessiones auditaе 80. M. Ka.

A 1 10bris ad Augustum exclusive anni 1727.

Confessiones in universum auditaе 767, ex quibus generales factae 3; sacrilegae ab aliquot annis correctae 2; a pravo habitu atque mala consuetudine peccandi ad meliorem vitae statum revocati 30; infirmi visitati, tum intra, tum extra urbem post aliquot milliaria, ex quibus 15 sacramentis poenitentiae et eucharistiae muniti, 2 sacramentum extremae unctionis suscipere; ab heresi Lutherana ad orthodoxam conversus fides, publice revocando, 1; incarcerati visitati sacramentisque tum poenitentiae, tum eucharistiae muniti 2; infans baptisatus 1; 1ma vice ad confessionem peragendam sacramque suscipiendam eucharistiam instructi 8; missiones per varia loca, praesertim ante Pascha, non sine animarum fructu absolutae, 5; catechismi ad rudes dicti 5; infasciationes e varijs locis per exorcismos aquamque lustralem s. Iguatij depulsae 3; rudes rudimentis fidei instructi. I. F. S. J. mp.

A die 1ma Xbris ad Augustum exclusive anni 1727. Confessiones ordinariae auditaе 479; ex his generales ex tota vita exceptae 8; e longo tempore intermissae, scilicet ab annis 3bus, 2bus, institutae 4; sacrilegae correctae 9; ad confessionem 1ma vice faciendam et ad sacram eucharistiam rite suscipiendam, instructi 13; ab inveterata consuetudine peccandi retracti 3; a veneficijs et superstitionibus abducti 2; infantes baptisati 8; infirmi visitati et sacra synaxi refecti 2; ad restitutio-

nem famae et inique ablatorum inductus 1; missiones in duobus locis obitae ac in iisdem pueri et rudes rudimentis fidei instructi. T. T. S. J. mpp.

Anno D. 1727, a d. 1 Augusti ad ultimam 9bris ejusdem anni. Auditaе confessiones 425, praeterea generales 7; sacrilegae confessiones ab an. 10 u 12 correctae 2; infirmi sacramentis et extrema unctione munitus 1; exercitijs spiritualibus exculsi saeculares 2; ad confitendum instructus 1; doctrina spirituali informati 7. I. G. S. Jezu.

A 4ta Augusti anni 1727 ad 28 9bris anni ejusdem. Confessiones auditaе 453; praeter has, generales ex tota vita 2; infirmi (visitati?) cum ss. eucharistia 3; prima vice ad confitendum instructus 1. Scythia, prius factus schismaticus, postea ad catholicam fidem perductus 1. H. M. S. J.

A 1ma Augusti anni 1727 ad Decembrem exclusive ejusdem anni. Confessiones scriptales exceptae 200, ex quibus a malo habitu ac vita licentiosa ad meliorem statum revocati 6, generales totius vitae factae 2; infirmi visitati sacramentisque poenitentiae, tum eucharistiae muniti 4; veneficia per exorcismos ac aquam s. Ignatij depulsae 3; doctrinas spirituales rudibus traditae 2; pueri ad confessionem, tum s. communionem instructi 5. F. X. K. S. J. mp.

Ab Augusto ad Decembrem exclusive anni 1727. Confessiones ordinariae auditaе 232; sacrilegae correctae 3; ad confessionem 1ma vice faciendam et ad sacram eucharistiam rite sumendam instructi 7; infantes baptisati in via et in missione 5; infirmi visitati tres; ad mortem dispositus 1; pueri et puellae rudes ad preces addiscendas et frequentandam confessionem ac communionem sacram instructi ex hoc motivo, ut nisi addiscant perfectè preces et frequentaverint confessionem non

licebit illis nubere, nec ullo modo permittentur. Praeterea multi rudes preces edocti et rudimentis fidei varijs in locis instructi. Veneficia et incantationes per exorcismos et aquam lustralem s. Ignatij depulsae in locis 3 bus. T. T. S. J. mpp.

Visi sunt annotati fructus spirituales.

A 1ma Decembris anni 1727 ad Agustum exclusive anni 1728. Confessiones sacramentales auditae in universum 344, ex quibus a vita licentiosa ad meliorem revocati 30, generales factae 7; infirmi, tum in civitate, tum extra ad aliquot milliaria visitati sacramentisque muniti 8; conversus unus haeresim Lutheranam publice in templo expiavit; benedictiones supra infirmos ac infantes factae 5; doctrina Xtiana rudibus puerisque tradita 7; aqua p. s. Ignatij varijs in locis, casibus infirmitatibusque expetentibus experta. F. X. K. S. J. mp.

Ab anno 1727 d. 1ma Decembris ad ultimam Octobris ao 1728. Confessiones susceptae 973; praeterea generaliter confessi 13; corraetae confessiones 2; ab annis semiduobus non confessus ad saepius confitendum inductus 1; ad primo confitendum instructi 5; infirmi sacramentis muniti 2; extremé unctus 1; infirmus visitatus instructus sexies. Abrahamus Zeneco, Gallus natione, Calvinianae sectae, cubicularius illmae Teresiae de Thyssenhausis Oginsciensciae, castellanae Vitebscensis, in aula Martianoventiensi, publice revocavit haeresim et gremio s. eccl. adjunctus, d. 22 Decembr. 1727. Alter, d. 13 Januar. 1728, Michäel Mill, Lutheranus, chirurgus ad aulam perll. m. Frei Bulhak, supdapiferi Vitebscensis, revocavit in templo collegii publice. Tertius, d. Joannes Rodat, Lutheranus, factor perll. d. capitanei Homelensis, revocavit in templo, die 11 8bris an. 1728. Exercitijs spiritualibus per octoduum exculi in collegio

saeculares externi duo—m. d. Bohomolec, dadifer Vitebscensis; m. d. Antonius Turno, residens illmi referendarii regni Poloniae, Dunin, ad aulam perll. capitanei Zahoranensis; tertius studiosus rhetor, d. Zaranek. Missiones duae peractae Tuloviam (или Tolociam) cum administratione sacramentalia, exhortationibus et doctrina catechetica. Incantationes, seu maleficia, exorcismis et aqua s. p. Ignatij depulsa in locis duobus, versu Sokolnikos. Rudes prpia fidei et mysteria instructi, in excursionem Bieliniensi, semel. S. I. S. J.

Anno Dni 1728 a primis Februarij ad Novembrem inclusive an. ejusd. Confessi variarum conscientiarum poenitentes 1384; dispositi ad aeternitatem 3; visitati infirmi 19; schismaticus unus accessit ad s. Rnam ecclesiam. Raph. Chłuzowicz, S. J.

A 28 9bris anni 1727 ad 7 mam 9bris anni 1728. Auditae sunt confessiones 936; praeter has ad cofitendum et sumendam ss. eucharistiam instructi 8; infirmi cum ss. eucharistia visitati et dispositi 7; sacrilegi, unus ab annis circiter 30, alij vero 3 a plurimis annis ad sinceram inducti confessionem; ex tota vita confessi 3; a schismate retracti 2; exorcismus supra incantationes, seu veneficia, factus bis; missio peracta semel 6 diebus, altera vice tribus, tertia vice diebus duobus. H. M. S. J.

A 7bri anni 1728 ad 9brem ejusdem inclusive. Auditae sunt confessiones 47; unus a vindicta proximè de adversario sumenda absteritus, alter ad pacem cum socia tiori sanctius colendam inductus. T. T. P. S. J. mpria.

A. d. 1ma Decembris anni 1727 ad 9brem inclusive anni 1728. Confessiones auditae 735, ex his generales ex tota vita 13; sacrilegae correctae 5; a longe tempore intermissae, institutae 4; ad confessionem 1ma vice faciendam et ad sacram eucharistiam rite sumendam in-

structi 7; ab inveterata consuetudine peccandi retracti 3; odia inter conjuges extracta et reconciliationes factae; incantationes depulsae per sacros exorcismos in aliquot locis; sacro baptismatis fonte infantes abluti 17; infirmi visitati et sacramento eucharistiae refecti 3; pueri et rudes doctrina christiana instructi et preces edocti. T. T. S. J. mpp.

Visi sunt hucusque annotati fructus spirituales.

Anno dni 1729, a 9bri exclusive anni 1728. Confessiones acceptae variorum poenitentium 1889; in mission. bapt. infant. 2; dispositus ad aeternitatem 1; Judaeus catechumen instructus 1; alter, jam baptisatus, instructus 1; item alius dispositus infirmus ad mortem subeundam, etiam in mission. sepultus; visitati infirmi varij intra et extra civitatem. Raph. Chłusowicz, S. J.

A 7ma 9bris ad 5tam Augusti anni 1729. Auditae sunt confessiones 913; praeter has, ex tota vita 7; infirmi (visitati?) cum ss. eucharistia intra civitatem 6, extra civitatem 4; missio peracta semel, 7 diebus, altera vice 5. M. H. S. J. Item confessiones auditae 26; praeter has, unius infirmi extra civitatem cum ss. eucha; infirma disposita ad mortem, confessa et communicavit; exorcismus unus factus supra incantationes. Idem q. supra.

A 9bri anni 1728 ad 8brem 1729. Confessiones exceptae variorum poenitentium № 282; visitatus infirmus et ad mortem pie obeundam per sacram exhomologesim dispositus 1; missio obita semel, diebus 8, in hac dictae exhortationes catecheticae ad populum rudiorum 2; praeter ordinarias in templo nostro, dictae sunt ad extra in alijs ecclesijs conciones 7; super incantationes frugum factus exorcismus 1; domus novae benedictae 2; Judeus per sacrum baptismata ecclesiae sanctae aggregatus 1. S. T. P. S. J. mppria.

Ab anno Dni 1728, d. ultima Octobris ad annum 1729, inclusive ad Octobrem. Exceptae confessiones 853; praeterea, generales 14; sacrilega ab annis 10 correctae 1, altera ab annis 4 una; infirmi visitati 5; catechisati et instructi ad confessionem 6; missiones cum exhortationibus et doctrina catechetica peractae 4; exercitiis spiritualibus exculi externi: m. d. Żaba, aulicus illmi castellani; d. Przyluski, factor perllmi subdapiferi Bułhak; m. d. Birula venatorides Vitebscensis; ex studiosis: m. d. Ignatius Kaczanowski rhetor, m. d. Jozephus Bułhak, syntactius; m. d. Jozephus Kaczanowski et Paulus Wichor, pöetae. Ao 1729 d. 28 Augusti Ustina Bernatowa, Lutherana, revocavit publice in templo, celebrato r. p. rectore. Eodem anno d. 8 7bris Joan. Ferdynandus Hopp, apothecarius collegii nostri, Lutheranus, revocavit sub tempus sacri cantati, in magna frequentia populi. I. I. S. Jesu.

A d. 1ma Decembris anni 1728 ad Xbrem exclusive anni 1729. Confessiones ordinariae auditae 697, ex his generales ex tota vita 16, a longo tempore intermissae, institutae 3; ad confessionem 1ma vice faciendam instructi 14; ab inveterata consuetudine peccandi retracti 5; odia extincta et reconciliationes factae inter 4; a veneficijs et superstitionibus abducti 3; incantationes depulsae per sacros exorcismos in locis 9; sacro baptismatis fonte, de licentia parochi et in necessitate, abluti 6; constituti in agone ad mortem pie obeundam dispositi et extrema unctione muniti 2; infirmi visitati et sacra eucharistia refecti 4; pueri et rudes preces et mysteria fidei edocti; ad restitutionem famae et inique ablatorum inducti 5. T. T. S. J. mpp.

A 6ta 7bris anni 1729 ad 29 9bris ejusdem anni. Auditae confessiones in universum 503; sacrilegae correctae 4; ad primam confessionem instructi 5; in rudi-

mentis fidei edocti; 1na persvasa, profuga a marito suo, a vita scelerata, quae relicto suo amasio redijt ad suum maritum, 2 ab habitu a longo tempore carnaliter peccandi aeternis rationibus et pijs adhortationibus persvasa; incarcerati fuere visitati, dispositi ad mortem patibularem, tandem multis instantijs liberati a morte emendatam auditur ducere vitam; incantationes segetivae, seu maleficia, benedicta domu rusticulorum depulsae. C. S. S. J.

A Julio anni 1729 ad Octobrem inclusivè. Confessiones auditae 210, ex his geueal. confessus 1; ab habitu incaestuoso reductus 1; confess. sacrileg. correctae 1; ab habitu peccandi reductus 1; exorcismi super incantationes facti 4; dispositus ad mortem et sacramento extremae unctionis munitus 1. S. W. S. J.

Visi sunt hucusque annotati fructus spirituales.

Anno 1629, a d. 1ma Novembris ad diem 20mam Augusti anni 1730. Auditae confessiones 639; praeterea generales 3; ab annis semitribus intermissa instituta una; a 3bis annis una; ab habitu malo abductus 1; ad 1mo confitendum et communicandum instructi 2; infirmi sacramentis muniti duo; missiones extra urbem peractae 5. Sophia Petrusiewiczowna, virgo, Lutherana, d. 16 Martij revocavit in oratorio aulae ihlmi castellani Vitebscensis. Exercitia spiritualia absolverunt in collegio: r. d. Martianus Stancewicz, parochus Biesienkoviensis, d. 23 9bris; mm. dd. Simon Milkiewicz et Xaverius Bohomolec, rhetores, d. 6 Decembris; dd. Szulborski, Bartholomaeus Milkiewicz, d. Szpakowski et Łozowski, rhetores, d. 7 Martij 1730; m. d. Josephus Bulhak et m. d. Pysznicki, nobiles externi, die 16 Martij; dnus Żuk, pōeta, et d. Szczuka, rhetor, d. 18 Aprilis; d. Bestenhauz, rhetor, et d. Kotliński, pōeta. Catechisationes et doctrinae spirituales traditae septies. P. I. Soc. Jesu.

A 9bri anni 1729 ad Augustum exclusivè 1730. Confessiones auditae 508; ab habitu vitioso peccandi reducti 4; remoti ab occasione peccandi 2; confessiones sacrilegae correctae 1; non confessi ab annis 2bus 22, ab annis 4 1; veneficia depulsa semel; infirmi visitati ac dispositi 4. S. W. S. J.

A 29 Novembris anni 1729 ad 1mam Augusti anni 1730. Confessiones auditae 520; generalis 1na; ad 1mam confessionem instructi 3 ac rudimentis fidei edocti; a pravo habitu carnaliter peccandi perterriti salutaribus monitis 2; infirmi visitati 3; conciones dictae 3, catechesesque ad rudiores populum totidem; una plebeae sortis persona persvasa aeternis rationibus, ne contrahat matrimonium cum altero, vivente marito suo proprio. C. S. S. J.

A 8bri anni 1729 ad Julium ann. 1730. Auditae confessiones in universum 240; ex his generales totius vitae 10; correctae 6, a peccato sodomitico abstracti 2, tertius etiam in eodem genere peccati correctus; infirmi visitati 4 et sacramento poenitentiae expiati; unus illorum ad supremam horam extremè unctus, quam desperaverat, corporis sanitatem post sanctam unctionem recepit; missiones extra urbem obitae 2, cum non exiguo fructu animarum, in quibus rudimenta fidei edocti 17; ad primam confessionem instituti 10; conciones ibidem dictae 4; in alijs etiam ecclesijs extra proprium templum dictae conciones pro varijs ordinum religiosorum festis 6. Unus a Iudaismo (Stanislaus Maiewski in baptisma dictus) ad Christum et ecclesiam transijt. Domus nova benedicta 1, aliae 4 a veneficijs aqua lustrali sancti patris Ignatij expurgatae. Praestigiae et veneficia per magicam segetum contorsionem, notiva communiter in his partibus patribus familias, per receptos in sancta ecclesia exorcismos et lustralem sancti patris Ignatij aquam

extincta 84. Idem eadem aqua lustrali sancti patris Ignatij, cujus ope multi homines experiuntur gratias, ad futuram memoriam posterorum sequentem annoto historiam. In confinijs hujus palatinatûs, cum districtu Orsensi, in villa perillustri magf. dni Casimiri Stetkiewicz, vexilliferi Orsen-sis, dicta Pozenki, hortus ejus domini, contiguus aulae, multis fructiferis arboribus consitus, nescio, quibus maleficijs affectus, per annos integros quinque nullum protulit fructum, praeter vermes. Post flores enim in arboribus, tempore verno editos, non pomum, non pyra (pirum?), non alius aliquis in sua specie fructus, sed soli vermes diversarum formarum et specierum nascebantur, qui omnem omnino fructificationem impediabant. Adhibiti sunt a praefectis hortorum varij modi ad aver-tendum ab arboribus verminosum malum, sed nullus eis succedit, donec tandem, elapso vere, praefatae aulae do-minus, postquam inaudijt a multis, quantas gracias De-us optimus, maximus, per aquam lustralem sancti pa-tris contra praestigias, incantationes et maleficia vene-ficorum operitur, curavit eam benedici Siennae per unum a patribus Franriscanis Minorum Conventualium. Qua ubi totum hortum et arbores aliasque plantas con-spersit mox, eodem paenè instanti vermes venefici, ceu fulmine tacti, alij ab arboribus in terram cadere et emori, alij in varias partes dilati et fugere, omnes om-nino horto exisse, arbores verò, hucusque malo venefi-cio vitiatae, in pristinum vigorem redire coeperunt, copiososque fructus, per annos quinque denegatos, hac aestate, per Dei gratiam, ope aquae lustralis sancti pa-tris Ignatij, protulerunt, eo mirabiliore eventu, quò parciior Pomona in edendis proferendisque hoc anno fructibus fuit, imò paene in partibus Russiae nulla. Haec omnia quà fide excepi ab ipso praefatae aulae et horti dno, perillustri scilicet Casimiro Stetkiewicz, ve-

xillifero Orsensi, cum apud eum diebus continuis 10 hoc anno missionarium agerem, eadem ad futuram rei memoriam posteritati communico et in hanc paginam transcribo. Joann. Thadaeus Przewłocki, soc. Jesu, mmpria.

A Decembri 1729 ad Julium inclusive anni 1730. Confessiones ordinariae auditaе 592; ex his generales ex tota vita exceptae 13, a longo tempore intermissae institutae 5; sacrilegae correctae 3; ad confessionem 1ma vice faciendam instructi 7; incantationes depulsae per sacros exorcismos in locis 5; sacro baptismatis fonte abluti in necessitate infantes 5; matrimonio juncti duo ex commendatione et ad instantiam proprij parochi; pueri et rudes rudimenta fidej et preces edocti; ad re-stitutionem famae et inique ablatorum inducti 3. T. T. S. J. mpp.

Ab Augusto anni 1730 ad Decembrem inclusive. Auditaе confessiones 260; sacrilegae corretae 3; habitu-ati correcti aliquot; ad 1mam confessionem instructi 2; confessiones general. 2; exercitia spiritualia data duo-bus. G. P. S. J. mp.

A Julio anni 1730 ad 10brem inclusive. Auditaе confessiones 270; ex illis fuerunt generales 2; primo confitentium 5; moribundorum 3; exorcismi supra in-cantatas fruges peracti 18; missiones cum exhortationi-bus 7 obitae 2; vi exorcismi veneficium pecorum, quo totus grex, de nocte exagitatus, sudore madebat, depul-sum in aula m. dni Petri Chodaczynski, praefecti castris Orsensis; infirmi visitati 2 perque sacram poenitentiam in viam aeternitatis dispositi. T. K. S. J.

Ab Augusto inclusive anni 1730 ad Januarium anni 1731 exclusive. Confessiones ordinariae auditaе 279; ex his generales ex tota vita exceptae 7; sacrilegae cor-rectae 2; sacro baptismatis fonte abluti 4; incantationes

depulsae per sucros exorcismos in locis 4; duo, per aquam lustralem s. p. Ignatij sanitati, sunt restituti. T. T. S. J. mp.

A. d. 1ma Augusti anni 1730 ad Decembrem inclusivè anni ejusdem. Confessiones in universum audita 256; ex his generales ex tota vita duae; ad instruendas confessiones, rudes ad fidei (?) inducendas confessi 5; ab annis 13 circiter mulierculis insolentibus ac instatae vitae, postea adulteris, post aliquot annis ad inculcandam confessionem et vitae institutionem, personae 2 saevae, ad confessionem ac sinceram poenitentiam suam persvasi; odia composita mutua, interna, aversissima, non reconciliata; non confessis duobus redierunt ad confessionem; in excursionem Ryndzynensi p. m. d. Rysiński missio obita ab aliquot hebdomadis; unus miles, sue nobilis plebeius, ab annis duodecim non confessus et in sua schismate in partibus degens, ad meliorem frugem persvasus, confessus, revocavit in sua haeresi; confessiones in suis parochijs 4 audita, confessiones ad 40 subitae, catechismique, traditiones plurimi obitae. P. O. S. S. J.

A Julio anni 1730 ad Decembrem inclusivè. Audita confessiones 30; ex his unus confessus generaliter ex tota vita 1; missiones obitae extra urbem 2: una per 7, altera per dies continuos 10; in hac perillustri m. g. f. dnus Casimirus Stetkiewicz, vexillifer Orsensis, exercitijs spiritualibus summo animi sui solatio per 7 dies excultus; domus nova benedicta 1; concio extra ecclesiam nostram dicta 1. Joann. Thadaeus Przewłocki, soc. Jes. mpria.

Visa est hucusque annotatio fructuum spiritualium.

A Januario anni 1731 inclusivè ad Decembrem ejusdem anni exclusivè. Confessiones ordinariae audita 327; ex his generales 3; sacrilegae correctae 5; odia composita inter personas duas; a superstitionibus absterri 3;

a pravo habitu peccandi abducti 2; sacro baptismatis fonte abluti infantes 3; ad confessionem 1ma vice faciendam instructi 5; infirmus visitatus unus, ssmo eucharistiae sacramento refectus ac in viam aeternitatis dispositus, praevia extrema unctione; unus, per sacros exorcismos et aquam lustralem s. p. Ignatij, pristinae sanitati restitutus; ad restitutionem famae inducti duo. T. T. S. J. mpp.

A Januario anni 1731 inclusivè ad 12 Decembris inclusivè. Audita confessiones ordinariae 2051; ex his generales ex tota vita 105; ex catholico factus schismaticus et hoereticus Philipowscensis revocatus ad orthodoxam fidem 1; confessiones, a longo tempore intermissae, instructae 4; ad confessionem prima vice instructi 5; habituati ab inveterata consuetudine retracti 25; a suffocando faetu femellae absterri 2; a superstitionibus et maleficijs abducti 24; constitutus in agone ad mortem pie dispositus 1; ad restitutionem famae inducti 50; a bestialitate absterri 3; ad restitutionem inique ablatorum inducti 5; ad statum religiosum directi 2; a recursum ad praestigatores absterri 3. P. P. S. J. mp.

A Januario anni 1731 ad Decembrem ejusdem anni inclusivè. Ordinariae confessiones exceptae 120; ex his generaliter ex tota vita confessus unus. Duo conjuges ad sanctiæ colendum thorum maritalem inducti. Itidem ejusdem statûs ad pacem et mutuo sopienda odia, quae divisio inter se animis ab annis plurimis cum gravi viciniae scandalo alter ad alterum exercebant, persvasi, in mutua abhinc foedere maritales junxerunt dexteras; eò laetiore inter vicinos populos nuncio, quò sanctius inter illos coalita pax ad haec usque tempora vigore non restitit, nec, Deo Optimo Maximo opitulante, desistet. Duo infirmi, post aliquot hinc millia, praevia

sacramentali absolute, extremis inuncti sacramentis; e quibus unus mortem sanctam obiit, alter verò convaleuit; uterque temporalibus etiam toties quoties sub tempore infirmitatis suae adjuti eleemosynis. Visitati infirmi aliquot ac ad conformitatem suae voluntatis cum divina svaviter inducti. Extra templum nostrum dictae confessiones in alijs ecclesijs septem. Missio obita 1, in qua dictus catechismus ad rudem populum 1. Domus nova benedicta 1. Judaea, de nomine Teressa Elisabetha in baptismo, a Judaismo ad Christum transijt 1; patrinus ejus fuit ipse illustrissimus hujus loci palatinus, scilicet illmus mgfus dnus Michael Martianus de Kozielsk Ogiński, et perillris mgfa dna Elisabetha de Adamovicijs Bulhakowa, subdapifera ejusdem palatinatus Vitebsensis; transijt haec statim Judaea (alias post sanctum baptisma ex—Judaea) ad nuptias cum aulico illmi dni palatini, viro catholico et in alijs virtutibus insigni; praeivit hanc ad sacrum fontem alter Judaeus, in baptisma Joannes Batyński dictus. Incantationes segetum per exorcismum sublatae in locis pluribus. A pluribus annis non confessi sacramentaliter absoluti duo. I. T. P. societatis Jesu, mp.

A Januario anni 1731 inclusive ad 12 10bris anni ejusdem inclusive. Auditae st confessiones 600 circiter; ex his generales 5; orthodoxae fidei aggregata per ejurationem schismatis nobilis virgo, dicta Chociatowska, ex Orsanen. districtu; infirmi intra et extra civitatem visitati sacroque epulo post exceptam confessionem refectioni; unus ex his, dispositus ad mortem, post paucos dies visitationis obiit sanctè, caeteri evaluère; prima vice ad confessiones instructi 7; exhortationes catecheticae in excursionibus pro missione dictae 19; incantationes per exorcismum in varijs pagis et duabus aulis depulsae 5. F. K. S. J.

A 12 Augusti ad 12 10bris in universum auditae sunt confessiones 307; incantationes, vulgò zalomy, praeivijs exorcismis, in varijs locis ereptae et combustae 7; infans sacro fonte ablatus 1. V. P. S. J.

Visi sunt hucusque fructus spirituales. C.

A 12-ma Octobris ad 15tam Augusti. Confessiones ordinariae auditae 754; ex his generales 6; a gravibus sceleribus absteriti 4; infirmi visitati et ssmo sacramento refectioni 9; exhortationes in varijs locis dictae 11. V. P. S. J. mp.

Annus 1732. A 12 Decembris anni elapsi 1731 ad 15 7bris anni moderni 1732. Confessiones ordinariae auditae 1645, nempe mille sexcentae quadraginta tres; confessiones generales ex tota vita 22; discordiae et aversiones inter duos compositae; habituati ad meliorem frugem retracti 5; a superstitionibus et recursum ad praestigiatores absteriti 8; ad primam confessionem instructi 6; a tribus annis confessiones omissae et correctae 2; a proxima occasione peccandi abducti 2; infirmi dispositi et communicati 3; unus extremè unctus et dispositus ultimò; unus, qui a spectro visibiliter infestabatur, etiam alijs videntibus, post absolutam confessionem et communicationem, aqua lustrali s. Ignatij liber factus, vitam correxit; ad restitutionem famae et iniquè ablatorum inducti plures, circiter 20; exercitia spiritualia absolverunt saeculares 9. G. P. S. J. mp.

A Dna 1ma 4 dragesimae 1732. Devotissae ad vulnera Xti feria qualibet sexta confitentes, inductae 15; confessiones ordinariae auditae 512; confessiones generales 8; sacrilegae correctae 12; conciones in missione et alibi dictae 15; a superstitionibus et incantationibus abducti 6; cathechisationes, abeundo domos et in ecclesia Graeco-unita, dictae 15; infirmi dispositi 2, unus ad

mortem; in primis fidei rudimentis, tum ad confessionem prima vice rudes instructi 40; a bestialitate, ex qua horrendus sus edidit monstrum semi-hominem semi-feramque, absteritus 1. Ad gladium damnati, dispositi et in ultimam arenam deducti 2; primus dextere decollatus. Postquam ad foeminam plectendam ventus, luct fortem, imò fortiozem, ut primo intentavit, ictum; mirabili tamen Divina Providentia obsistente, vix aliquid cutis sceserit et aliquot guttas sanguinis profuderit: quare, a repetendo ictu carnifex prohibitus, viva et incolumis ex arena deducta, tandem per instantiam liberata. Exhortationes de passione Domini in aula ad aulicos dictae 14. L. I. H. Soc. Jesu, mp.

Item, a 15 Septembris ad 8vam Decembris inclusivè. Auditae confessiones ordinariae 310; generales ex tota vita 3; instructi ad 1mam confessionem 1.

A 12 10bris anni 1731 ad 5tam ejusdem mensis anni 1732. Confessiones ordinariae exceptae 900 circiter; fuerunt generales 15; 1ma vice confitentium 7; infirmi ad mortem dispositi intra urbem 9, extra urbem 9; ex his duo, extremè uncti, mortui st. Adhortationes in missionibus aulicis 7, rudibus vò catecheses dictae st 21; exorcismi supra fruges et domum incantatam adhibiti 3; domus noviter erecta apud p. m. d. Josephum Wierzbicki, venatorem Vitebscensem, consecrata, item altera apud p. m. d. Casimirum Hurko, notarium Viteb. terrestrem; unus inductus ad restitutionem famae et malè possessorum honorum. F. K. S. J.

Ab 8bri anni 1731 ad 9brem inclusivè anni 1732. Confessiones ordinariae auditae circiter 400; ex his generales fuerunt 4; 1ma vice confitentium 6. Dissensiones gravissimae, inter primarios hujus palatinatûs officiales exortae, feliciter compositae cum contentatione omnium, domum nostrum domum pacis appellantium.

Virginibus duabus, praecipue notis, extralimitaneis, quae opulentis relictis possessionibus causâ fidei in hanc auferant palatinatum, sub tempus comitiolorum, subsidium charitativum à palatinatu impetratum. In pago p. m. d. notarij terrestris quaedam septem faetas non vivos enixa, tandem persvasa et aquam lustralem s. p. Ignatij adhibuit; ubi huc uti cepit, vivum feliciter peperit. I. A. I. S. J.

A Martio auditae confessiones usque ad 10brem exclusivè anni 1732, 600; dispositi ad mortem 4; visitati infirmi 6. S. S. S. J.

Ab 8bri ad 10brem anni 1732. Auditae confessiones 360; baptisatus 1; infirmi dispositi ad mortem 2; prima vice confessi et instructi 4, generaliter duo. M. R. S. J.

Visi sunt hucusque fructus spirituales.

Confessiones ordinariae 750; confessiones generales totius vitae 15; a pluribus annis correctae sacrilegae 20; odia inter 4 personas ad pacem et mutuam amicitiam composita; personae seculares 5 spiritualibus exercitijs exultae; item confessiones 30.

A Decembri anni 1732 usque ad 13 d. 9bris 1733. Auditae sunt confessiones 2360; infirmi dispositi 6; extremè uncti 2; prima vice confessi et instructi 13, generaliter 1, ab anno uno non confessi 3, missiones obitae longo tempore bis. M. R. S. J.

Ab Augusto anni currentis usque Novembrem. Auditae sunt confessiones 236; ex quibus prima vice confessi circiter 4; in missionibus varijs dictae sunt exhortationes ad populum 5; infirmi sacramentaliter visitati 5, extra et intra civitatem; sacrilega confessio correctae 2; praestigiae veneficiorum praescriptis exorcismis depulsae, una vice dissolutis sceleratis pactis. I. B. S. J.

A Julio anni currentis usque ad Novembrem. Auditae confess. 100. A. K. S. J.

A 12 10bris anni 1732 ad 17 9bris anni 1733. Confessiones 800 ordinariae auditae sunt; ex his generales 7; 1ma vice confitentium 5; ad mortem dispositi 5; exorcismi supra fruges adhibiti 7. F. K. S. J.

A 9bri anni 1732 ad 9brem anni 1733 inclusivé. Auditae sunt confessiones circiter 500; ex his prima vice confitentium 5, generales 2; ad concubinam expellendam inductus unus; exercitiis spiritualibus excultus unus I. A. I. S. J.

Confessiones exceptae a 1mis Januarij 200 (Combina-
nata sunt hucusque et missa ad r. p. provincialem 19
10bris 1733); infirmi visitati post aliquot milliaria, con-
fessi et communicati 4. M. K. S. J.

A Novembri anni Dni 1733 usque ad 17 Augusti
anni Dni 1734. Auditae sunt confessiones 1360; extreme
uncti 3; infirmi dispositi ad mortem 10; prima vice con-
fessi 14, generaliter 4; exorcismi supra fruges abhibiti
7; missiones obitae extra urbem tres, longo tempore.
M. R. S. J.

A Novembri anni 1733 ad Augustum 1734. Confes-
siones auditae circiter 500; dispositi infirmi 3; in mis-
sionibus dictae exhortationes 3. A. K. S. J.

A 17 9bris anni 1733 ad Augustum anni 1734. Con-
fessiones exceptae circiter 700; ex his generales 14;
prima vice confitentium 7; infirmi ad mortem dispositi
9; exorcismi adhibiti supra fruges et loca 20. F. K. S. J.

A Novembri anni 1733 ad Septembrem anni 1734.
Auditae sunt confessiones 420; ex quibus 1ma vice in-
structi et absoluti 3; sacrilegae correctae 2; a pellicatu
(sic) absterritus unus; infirmi sacramentaliter visitati
14, ex quibus extrema unctio data est uni; maleficia
et praestigiae per solitos ecclesiae exorcismos pulsae in
aliquot locis; missiones variae usque ad Moschoviticos

limites institutae, in quibus dictae sunt exhortationes
quadraginta circiter; incarcerationis apud Orientales dicti
sunt aliquot catechismi. I. B. S. J.

A 9bri 1733 ad 7brem anni 1734. Auditae sunt con-
fessiones circiter 150; ex his generales 2; principijs fi-
dei rudes instructi 6. Primarij hujus palatinatus offici-
ales, Vatiniano (sic) odio sese adinvicem prosequentes,
ad concordiam et pristinam amicitiam adducti, cum ea
contentatione amborum, ut unus ex eis, in vim grati-
tudinis, mille florenos in subsidium fabricae templi ob-
tulerit. Quidam item, immemor debitae erga suum pat-
rum observantiae, quamvis in vicinia manens, ut uni-
us domus ab alterius vix stadio distaret, ex aliquo odio
pluribus annis vitabat domus patrum sui visitationem;
varijs tandem motivis inductus ad visitandam domum
et ad inveteratum odium sincere deponendum. I. A. I. S. J.

Hucusque missi ad. r. p. secretarium, in 7bri.

A 7bri ad Xbrem 1734. Auditae confessiones 343;
infirmi sacramentis muniti 5; paschalem confessionem
negligentes moniti de praecepto ecclesiae 2; ad restitu-
tionem furti ablatorum inducta persona una secutaque
executio; a superstitione absterriti 3; missiones obitae
cum exhortationibus 2; matrimonio junctus subditus ill.
d. Wasilewski, tribuni, cum consensu praesbiteri Graeco-
uniti. F. I. L. S. J.

A 17 9bris anni 1733 ad 3 Januarij anni 1735. Con-
fessiones auditae 170 circiter; dispositi ad mortem 3;
missiones obitae 3. H. K. s. J.

Ab Augusto ad 3 Januarij anni 1735. Confessiones
auditae 300; infirmi dispositi duo; maleficia, in quodam
loco, exorcismis ecclesiae depulsa; missiones obitae 3; in
quibus habitae sunt exhortationes, item dispositi in-
firmi 2. A. K. s. J.

A Septembri anni 1834 ad 4 Januarij. Auditae sunt confessiones circiter 200; infirmi sacramentaliter visitati 3; spectra et clarae daemonum apparitiones per solitos ecclesiae exorcismos depulsa sunt; incarceratis sub Orientalium custodia dicti sunt catechismi aliquot. I. B. s. J.

Hucusque missi ad r. p. secretarium, in Martio.

A 3 Januarij an. 1734 ad ultimos dies Julij an. 1735. Auditae st confessiones 306 circiter; ex his prima vice confitentium fuerunt 4, ex tota vita 15, sacrilegae 20; ad mortem dispositi 8; exorcismi adhibiti supra fruges et alias res 16. H. K. S. J.

A 7bri anni 1734 ad Augustum 1735. Auditae sunt confessiones circiter 300; ex his ab annis pluribus sacrilegae correctae 3, generales 2. I. A. I. s. J.

A Januario ad Augustum inclusivè. Confessiones auditae 960, generales 12, ad 1mam confessionem faciendam instructi 2, ab annis tribus non confessi 2, a 2bus 1, paschalem confessionem negligentes moniti de praecepto ecclesiae 8; a superstitionibus et recursum ad veneficos pro incantationibus faciendis absterri 19; correctae 1. Quidam habituatus, vivente uxore propria, convivit turpiter cum aliena, inscia sua uxore, quae per somnum vidit personam quandam gravem, monentem de mariti incotinentia et nisi ab habitu turpi destiterit, eum annum sequentem non supervicturum; quo audito ab uxore, serio poenituit. Infirmi sacramentis muniti 14, exorcismi supra fruges adhibiti 2. I. I. L. S. J.

A Januario anni 1735 ad Augustum inclusive. Auditae confessiones circiter 600, generales 8; exercitijs s. patris exculi 4; veneficia et incantationes per exorcismos ecclesiasticos depulsa in locis 17; infirmi visitati duo et dispositi; in festo paschatis et pentecostae obitae missiones, in quibus dictae exhortationes septem;

ab inveterato habitu peccaminoso deterri 3; sacrilegae confessiones correctae aliquot. A. K. s. J.

A Januario anni 1735 ad Augustum inclusivè. Auditae sunt confessiones 559; ex quibus generales sex circiter, ad 1mam confessionem instructi duo; ab aliquot annis non confessus, monitus, instructus et absolutus; maleficia et incantationes per solitos ecclesiae exorcismos depulsa in locis circiter 4; missiones institutae circa festum paschatis et alias, in quibus singulis festis diebus dictae sunt exhortationes; sacrilega confessio correcta una; infirmi visitati circiter 10, ex quibus unus usque ad ultimam habitationem christianè deductus. I. B. S. J.

Hucusque missi ad r. p. secretarium, 2 7bris.

Visi sunt hucusque fructus spirituales.

A Septembri 1735 ad Xbrem inclusivè. Confessiones exceptae 509, generales 13; ad faciendam 1ma vice confessionem instructi 3; a superstitione et recursum ad magos absterri 9; a 3bus annis extralimitaneus confessus 1; exorcismus solitus super fruges factus et domus benedicta 1; infirmi post aliquot miliaria sacramentis muniti 4. Quidam in vita redactus, desperabundus, invocavit in campo malum genium, volendo ei se tradere propter lucrum terrenum acquirendum; qui eidem in umbra horrida comparens cum appromissione omnium faustorum, si se subscriberet illi. Exhorruit miser totus petijtque inducias ad triduum; intra quod, poenitens facti sui, accurit ad confessionem, dolendo et execrando factum; ei varia amuleta sacra data contra hostem malignum; idem, volens judainere, revocatus et abstractus est, subventumque ei in temporalibus. F. I. S. J.

A Septembri anni 1735 ad Decembrem inclusivè. Auditae sunt confessiones circiter 130; ex quibus generales fuerunt 5; sacrilegae confessiones correctae in uno;

infirmus visitatus unus; missio aulica pro festo Nativitatis Xti Dni instituta in locis 4, in quibus dictae sunt exhortationes. I. B. S. J.

A 16 Septembris ad Decembrem inclusivè. Auditae sunt confessiones 567; ex quibus generaliter confessi sunt 10; prima vice confessionem absolveram 3; a malo habitu retracti sunt et persvasi 12. C. K. S. J., mpp.

Ab octava 7bris ad Decembrem inclusivè. Confessiones auditae 208; ad confessionem 1ma vice instructi 5; infirmi visitati 2, quorum unus ad quinque milliaria visitatus et ssma eucharistia reffectus; missio aulica pro festo Nativitatis objta, in qua dictae exhortationes duae. C. S. S. J. mpp.

A Septembri ad Decembrem inclusivè. 200 auditae confessiones; missio obita in festo Nativitatis Dni, cum exhortationibus. A. K. S. J.

Hucusque missi ad r. p. secretarium, in Februario.

A Januario 1736 ad Julium inclusivè. Auditae confessiones 1361, generales 16; ad faciendam 1ma vice confessionem instructi 4; a superstitione et recursum ad magos absterri 26; correctae 14; confessionem paschalem negligentes ab annis 3bus, 1, a 2bus, 7, ab anno et ultra, 10 moniti de praecepto ecclesiae; infirma sacramentis munita 1; exorcismus super fruges factus in locis varijs 14. F. I. L. S. J.

A Januario anni 1736 ad Julium inclusivè. Auditae confessiones 506; generales 2; infirmi visitati sacramentisque muniti 4; missio obita in festo Paschatis, cum exhortationibus. C. S. J. mp.

A Januario anni 1736 ad Julium inclusivè. Auditae circiter 200 (?); generales 3, infirmi dispositi 3, ex quibus unus extremè unctus; veneficia in duobus locis depulsa; missio obita in festo Pentecostes. A. K. S. J. mpr.

A Januario anni 1736 ad Julium inclusivè. Auditae sunt confessiones circiter 168, ex quibus aliquot fuerunt generales; duorum poenitentium totius vitae sacrilegae confessiones correctae; infirmi sacramentaliter visitati 3, penes quartum verò aliquot septimanis vigilandum erat, qui, post repetitas confessiones et communionem sumptaque extrema unctione, viatico munitus piè et catholicè obiit; missiones plurimae institutae cum exhortationibus; contra maleficia daemonumque praestigias soliti ecclesiae adhibiti sunt exorcismi semel; ad instituendam 1ma vice confessionem instructus est unus. S. B. S. J.

A Januario anni 1736 ad Augustum inclusivè. Auditae sunt confessiones circiter 300; missiones cum exhortationibus institutae circiter 20; baptizatus est unus Judaeus, dictus Thaddaeus Nowicki. I. P. S. J. mp.

Hucusque missae sunt ad r. p. secretarium.

Ab Augusto anni 1736 ad Januarium 1737. Auditae sunt confessiones 635, ex quibus 1ma vice 1; infirmi visitati ac sanctissimo sacramento reffecti 3; extreme unctus 1; baptisatus 1. D. M. S. J. mp.

Ab Augusto anni 1736 ad Januarium anni 1737. Auditae sunt confessiones circiter 300, ex quibus prima vice confessi et rudimenta fidei edocti 13; infirmi extra urbem visitati sacramentaliter 5, intra civitatem 2; baptisatus 1. I. N. S. J.

Ab Augusto inclusivè ad Xbrem inclusivè. Confessi sunt confessione communi 443, ex tota vita 2; ad confessionem faciendam 1ma vice instructi puer et puella. Extra civitatem excursio fuit ultra duo milliaria ad nobilem quandam, senio confectam; praemissa confessione sacra synaxi refecta est; post hebdomadas circiter 6 fatis cessit. Ex plebejs quaedam infirma, ritus Graeco-uniti, post susceptam confessionem, ubi coeperit uti aquâ s. p. n. Ignatij, coepit convalescere. Paulus Ro-

siecki, nobilis ex palatinatu Vitebscensi, factâ prius ex tota vita confessione, abjurato schismate, professus est fidem orthodoxam publicè in templo nostro. Quidam nobilis ex palatinatu Polocensi, postquam defloraverit virginem, sub conditione in consortem suam accipiendam, rejecit eam; interim jure et gravibus adhortationibus monitisque serijs pressus, praemissa utriusque confessione cum sacra communione, coram r. d. ordinario Vitebs. stiterunt se libere, assentientes sibi mutuam amicitiam in statu matrimoniali. Exhortationes in duobus missionibus sunt dictae 12. P. A. K. S. mpr.

A 1ma Julij anni 1736 ad 15 tam Januarij anni 1737. Auditae confessiones 791, ex quibus 1mò confessi 5, generaliter 4; infirmi visitati et communicati praemissa confessione 7; ex his, post semiduo milliaria, proximus jam morti, data sibi imagine v. p. Andreae Bobola (quae attigerat corpus ejusdem) synciter se huic commendavit et post aliquot hebdomadas plenè convaleuit. Alter facto certo proposito in honorem dicti ven. acceptâque ejusdem venerabilis martyris icone et frustulo ex alba, in qua jacuit divi corpus, modò Dei gratiâ convalescit. In missionibus exhortationes dictae 5; maleficia depulsa in 4 locis. F. B. S. J. mpr.

Ab Augusto inclusivè ad Decembrem inclusivè. Auditae sunt confessiones circiter 536, ex quibus generalis fuit una; infirmi sacramentaliter visitati 8, ex quibus quatuor fuerunt post aliquot milliaria; missiones cum exhortationibus et catechismis institutae circiter 10. I. B. S. J.

Ab Augusto anni 1636 ad Decembrem inclusivè. Auditae sunt confessiones circiter 200; baptisatus infans externus; missiones institutae sunt circiter 10; exhortationes in illis dictae circiter 15; ab habitu vitioso abstracti circiter 20. S. P. S. J. mpr.

Anno 1736. Ab Augusto ad Decembrem anni 1736 inclusivè. Auditae sunt confessiones 2805, ex quibus 1ma vice cenfitentes instructi 21; generales fuerè 7; infirmi visitati tam inter, quam extra urbem, etiam ultra aliquot milliaria, 25; extreme unctus est unus; baptisati tres; ab habitu vitioso abstracti 20; exhortationes in missionibus dictae 30.

Annus Domini 1737. A Januario anni 1737 ad Julium inclusivè. Auditae sunt confessiones 753, ex quibus generales fuerè 4; sacrilegae ab aliquot annis correctae 2; infirmi intra civitatem visitati 4; extra civitatem post aliquot milliaria 5; missiones cum exhortationibus et catechismis institutae in varijs locis 8. A. B. S. J.

A Januario anni 1737 ad Augustum inclusivè. Auditae sunt confessiones 350 circiter; infirmi in civitate visitati 2; extra civitatem 2 sacraque synaxi refecti et extreme uncti 3. I. N. S. J.

A 15ta Januarij anni 1737 ad 15tam Julij ejusdem anni. Auditae confessiones 1279, ex his generales ex tota vita fuerè 24, 1mò confessi 9; infirmi sacramentaliter visitati 14; ex his post semiduo milliaria 2, post semitria etiam 2, post tria unus; missiones bis obitae; conciones et exhortationes dictae 7; post unum milliare in uno loco maleficia depulsa. F. B. S. J.

A Januario anni 1737 ad Julium inclusivè. Auditae sunt confessiones 140, ex quibus generales ex tota vita factae circiter 10, sacrilegae correctae circiter 16, 1mò confessi 4; a mala vivendi ratione abstracti circiter 30; exhortationes in varijs locis dictae circiter 20. I. P. S. J.

A Januario inclusivè ad Augustum inclusivè anni 1737. Communi confessione confessi sunt 453, ex tota vita 5; confessiones sacrilegae correctae sunt 5; excursiones extra civitatem ad infirmos factae sunt duae.

quibus praemissâ confessione data est communio; intra civitatem etiam duae factae sunt: prima ad militem, vulgò do rajtara, qui, praemissâ confessione sacramentali et sacra synaxi, nullum signum habens mortis, duabus circiter elapsis horis mortuus est. 2da excursio ad alterum infirmum, loquelâ carentem, qui, praemissâ confessione sacramentali sub conditione, postquam data ei fuerit aqua s. p. n. Ignatij ad potandum, mox coepit loqui et sensim convalescere. Pro confessione sacramentali 1ma vice facienda pueri et puellae instructi 5; rudes, signum sanctae crucis ignorantes facere, sunt docti plus minus. P. A. K. S. J. mp. Ac infans unus baptizatus.

A Januario anni 1737 ad Septembrem ejusdem anni. Auditae sunt confessiones 1002, ex quibus generaliter totius vitae 16, ab anno 1, sacrilegae correctae ab anno et ultra 1, a brevi tempore 3; non confessus 1, ab anno 1, prima vice 2; infirmi visitati ac ssmo sacramento reffecti 3; extremè unctus 1; schismaticus rudis et simplex conversus unus; copulatum par 1. D. M. S. J. mp.

Hucusque missi sunt fructus.

Ab Augusto anni 1737 usque ad Decembrem inclusive. Auditae sunt confessiones circiter 600, ex quibus generales totius vitae duae, ab aliquot annis sacrilegae correctae 3; prima vice sacramentum poenitentiae aduntes instructi et absoluti duo; infirmi visitati quatuor; missiones institutae 9, in quibus dictae sunt exhortationes circiter 20; ex scrupulis et quari inchoata desperatione vindicati duo; ad actualem famae restitutionem inductus est unus; ad restitutionem male acquisitorum persvasi sunt tres. T. B. S. J.

Ab Augusto anni 1737 usque ad Xbrem inclusive. Exceptae sunt confessiones circiter 500; infirmi visitati et ssmo sacramento muniti 8; ab errore Lutherano ad

sanctam fidem catholicam revocati st 2; ex his unus 3a die feliciter obiit in Dno; conciones in missionibus dictae circiter 25. Unus ex conversis nne Sigismundus Szmitt, alter Josephus Kierszleyn. V. P. S. J.

Ab Augusto anni 1737 usque ad Xbrem inclusive. Auditae sunt confessiones circiter 430; infirmi visitati 4, ex quibus unus unctione extrema atque viatico ssmo munitus in viam aeternitatis expeditus; missiones institutae st duabus vicibus, in quibus dictae sunt exhortationes quinque; prima vice confessi et, ut par erat, dispositi ac instructi quinque. I. N. S. J. mp.

A Septembri inclusive anni 1737 ad Xbrem inclusive ejusdem anni. Communi confessi sunt 279, ex tota vita 3; sacrilegae confessiones correctae sunt 3. Quidam, relictâ propria uxore, in longioribus partibus cum altera conjugata vixit annos tres; hos integros annos non est confessus sua peccata propter metum non dandae absolutionis a confessario; tandem, inspirante Sancto Spiritu, suam animam purgavit sacramento poenitentiae; expeditâ suâ concubinâ ad suum maritum et parentes suos, longe distantes, ivit ad suam propriam uxorem, similiter a se procul dissitam. In missione dictae exhortationes sunt 8; infirmi pauperes visitati tres. P. A. K. S. J. mp.

A Septembri anni 1737 ad Decembrem ejusdem anni inclusive. Auditae sunt confessiones 398, ex quibus sacrilegae correctae a brevi tempore 2; infirmus visitatus ac ssmo sacramento reffectus unus. D. M. S. J.

A 15 Julij ad 31 Xbris anni 1737. Auditae sunt confessiones 919, ex his duae infirmæ in civitate, duae generales et duae 1mò; missio post 6 milliaria obita et alibi semel, cum exhortationibus; maleficia semel depulsa. T. B. S. J. mpp.

A Septembri anni 1737 ad Decembrem ejusdem anni.

Auditae sunt confessiones circiter 100; missiones cum exhortationibus 12. I. P. S. J. mp.

Hucusque missi sunt fructus ad. r. p. secretarium.

Annus domini 1738. A Januario anni 1738 ad Julium inclusivè. Auditae st confessiones 1743, ex his infirmorum tum intra, tum extra civitatem, 6, generales ex tota vita et ab anno 10, 1mò confessi 6; missiones obitae ter, semel post semiduo milliaria, altera vice post 5, 3tio post 6 milliaria, cum exhortationibus et concionibus 10; maleficia semel de cisterna expulsa. F. B. S. J.

A Januario anni 1738 ad Julium inclusivè. Auditae sunt confessiones 278; ex his prima vice confessi sunt duo, generaliter confessi ex tota vita tres. Missiones post aliquot milliaria institutae sunt quinque, in quibus dictae sunt exhortationes circiter decem; maleficia et incantationes depulsa sunt duabus vicibus; ad actualem famae restitutionem inductus est unus; odia et dissensiones compositae sunt in locis duobus.

A Januario inclusivè anni 1738 ad Augustum inclusivè ejusdem anni. Confessiones confessione communi 617, ex tota vita 6; sacrilegae confessiones sunt correctae 1. Nobilis, nomine Iwaszkiewicz, ex decreto judiciorum castrensi, ad fundum in arce damnatus, a quodam ex nostris ter visitatus est; cui, praemissâ confessione sacramentali, data est sacra communio. Missiones civicae peractae sunt 5; xenodochia visitata 6; in missionibus extra civitatem exhortationes sunt dictae 20. Foeminae duae, una maritata, altera in statu virginali, abjurato Judaismo, sacro sunt ablutae fonte; priori datum est nomen Anna, Theresia alteri. Ex rudibus circiter centum sunt instructi signum crucis facere in fronte et preces integras: Pater noster, Ave Maria, Credo cum Decem Praeceptis Dei et actibus theo-

logicis: fide, spe, charitate et contritione, devotè, exactè dicere. P. A. K. S. J. mpp.

A Januario anni 1737 ad Augustum inclusivè. Auditae sunt confessiones circiter 209, ex quibus generaliter 9; prima vice confitentes et instructi 6; infirmi visitati 4, ex quibus 1 extremè unctus; missiones ad aliquot milliaria institutae 3 vicibus, in quibus exhortationes dictae 5; I. N. S. Jesu.

A Januario anni 1738 ad Septembrem exclusivè ejusdem anni. Auditae sunt confessiones 1098, ex quibus generales totius vitae 9, ab annis aliquot generales 3; sacrilegae correctae a brevi tempore 3; infirmi visitati 4, ex quibus duo sanctissimo sacramento refecti; baptisati duo. D. M. S. J. mp.

A Januario anni 1738 ad Septembrem inclusivè ejusdem anni. Auditae sunt confessiones circiter 500, ex quibus generales totius vitae 4; infirmi visitati et ssmo sacramento refecti 9; infantes baptizati 2; ab errore Lutherano ad s. fidem catholicam revocatus 1, Christophorus Cizang, medicus. V. P. S. J.

Visi sunt hucusque fructus spirituales.

A Septembri anni 1738 ad Januarium anni 1739 exclusivè. Auditae sunt confessiones circiter 432, ex quibus generales totius vitae 6; sacrilegae correctae circiter 10; infirmi extremè uncti et sacro viatico refecti intra et extra civitatem 2; infirmi sacra sinaxi refecti intra et extra civitatem 6; in missionibus 3 exhortationes dictae 9. I. N. Soc. Jesu, mp.

Ab Octobri ejusdem anni 1738 ad Januarium anni 1739. Auditae sunt confessiones circiter 200; prima vice ad confessionem instructi 3; ad religionem directus 1. V. P. S. J.

A Septembri anni 1738 ad Januarium anni 1739 exclusivè. Auditae sunt confessiones 450; infirmus visi-

tatus ac sanctissimo sacramento reffectus unus. D. M. S. J. mp.

A Septembri inclusivè anni 1738 ad Xbrem inclusivè eiusdem anni 1738. Confessione communi confessi sunt 358, ex tota vita 3; extra collegium, in civitate foemina nobilis, pauper nobilis, praemissâ confessione, sacra synaxi reffecta est. P. A. K. S. J. mp.

A Novembri anni 1738 ad Januarium 1739. Auditae sunt confessiones centum. A. M. S. J.

A 7bri anni 1738 ad Januarium anni 1739. Auditae sunt confessiones 231; infirmi visitati 5; prima vice ad confessionem instructi 5. A. K. S. J.

Hucusque missi sunt fructus spirituales ad r. p. secretarium.

A Januario anni 1739 ad 7brem anni ejusdem. Auditae sunt confessiones circiter 543, ex quibus generales totius vitae fuerunt 20, prima vice confessi 18; maleficia varijs in locis depulsa 8; baptizatus cum facultate parochi 1, in extrema necessitate vò duo; rudes principijs fidej instructi 8; infirmi visitati et sacra synaxi reffecti 4; ad habitum spirituales directus 1; matrimonio junctum par unum, ex facultate adm. r. p. de latus archidiaconi Albae Russiae; dictae catechizationes in aulis 5, exhortationes 4. Jo. Now. Soc. Jesu, mp.

A Januario anni 1739 ad Septembrem ejusdem anni exclusivè. Auditae sunt confessiones 796, ex quibus generales totius vitae 3; generales ab anno 3; baptisatus 1; matrimonio juncta paria duo; infirmus visitatus ac sanctissimo sacramento reffectus unus; ad statum spirituales directus unus. D. M. S. J. mp.

A Januario anni 1739 ad Augustum inclusivè. Confessi sunt confessione generali 826, ex tota vita 10. Judaeus, circiter annorum 18, Thadaeus nomine, praemissâ

instructione de fide orthodoxa, sacro ablatus est fonte in templo nro, a parcho Vitebscensi, suscipientibus m. dno Benedicto Zaranek et illma Oginska, castellana Mscislaviensi. Excursionibus ad infirmos fuerunt 2: 1ma intra civitatem ad pauperam foeminum, cui, praemissâ confessione generali ex tota vita, data est communio; altera extra civitatem, ad d. Nicolaum Kotlinski, hic, factâ confessione generali ex tota vita et sacra synaxi acceptâ, unctus est olio sacro. In Quadragesima sunt visitata xenodochia 3, in quibus data est pauperibus eleemosyna. Puer, circiter annorum 10, Judaeus, Stephanus nomine, in bonis perllris m. d. praefectissae castri Vitebsc., baptisatus est a presbytero Graeco-unto; pro instructione ad discendos articulos de fide, datus est nostris; postquam didicerit necessaria ad fidem, confessionem faciendam, communionem sanctam suscipiendam, admissus est ad confessionem et sacra reffectus est synaxi. Tres adolescentes Xiani acceperunt instructionem pro faciendâ confessione et suscipienda sacra communione. P. A. K. S. J. mp.

A Januario anni 1739 ad Augustum inclusivè. Auditae sunt confessiones 120. A. mp.

A Januario ad Augustum inclusivè. Auditae sunt confessiones circiter 464, ex quibus generales erant ex tota vita 3; infirmi sacramentaliter visitati vicibus 35; infantes baptisati sunt 3; Judaeus conversus, nomine Josephus, ablatusque fonte baptismatis unus; ex indulto illmi loci ordinarij, matrimoniali vinculo juncti sunt Ignatius et Anna; missio triduana instituta est semel cum quotidianis concionibus, catechismis et exhortationibus; aliae quoque missiones institutae sunt multoties, in quibus exhortationes dictae sunt circiter 20. I. B. S. J.

Visi sunt hucusque fructus spirituales.

A Septembri anni 1739 ad Januarium anni 1740

exclusivé. Auditae sunt confessiones circiter 483, ex quibus prima vice confessi 8, generales 22; infirmi visitati sacramentaliter 10, ex quibus 2 in viam aeternitatis dispositi; matrimonio iunctum, cum facultate, ad quem de iure, par unum; maleficia varijs in locis depulsa 6; exhortationes in missionibus dictae novem. P. Jo. Now. Soc. Jesu, mp.

A Septembri inclusivé anni 1739 ad Xbrem eiusdem anni etiam inclusivé. Communi confessione confessi sunt 280, ex tota vita 1; pro facienda confessione 1ma instructi sunt 3; in missione exhortationes ad simplices dictae 4. Duo Judaej, parens cum filio suo annorum 13, praemissâ instructione de fide orthodoxâ, in nostro collegio aliquot hebdomadarum tradita, baptizati sunt à p. dominico Morykoni, in basilica nostra, levantibus m. d. Samuele Rahoza, aekonomo aekonomiae Vitebscensis, et m. dna Theressa ex Olszewicijs Łuskinina, praefectissâ castrî Vitebscensis, m. dno Żoładz cum m. d. Constantia de Karnicijs Łuskinina, capitanea N.; baptizato parenti datum est nomen Michael, cognomen Samulski, filio Josaphat. Sunt constantes in fide sacra catholica. P. A. K., S. J., mp.

A Septembri inclusivé anni 1739 ad Xbrem etiam inclusivé eiusdem anni. Auditae sunt confessiones 243; visitati infirmi ac ssmo sacramento muniti 7; missiones peractae 4 cum verbo Dei ad populum; baptizati infantes 1; matrimonio iunctum par 1. G. G., s. Jesu, mp.

A 6ta Julij 1739 ad 10 Januarij 1740. Auditae sunt confessiones 456; infirmi visitati 3 et sacram. muniti 7; missiones absolutae 2; 1 vice instructi 2. P. M. O., S. J. mp.

A 19 Julij anni 1739 ad Xbrem eiusdem anni inclusivé. Auditae sunt confessiones 174; matrimonio iunctum par unum.

A Septembri anni 1739 ad Decembrem eiusdem anni inclusivé. Auditae sunt confessiones 333; infirmi visitati 3, ex quibus ssmo sacramento refectus 1; baptisati 3, ex quibus ex Judaejs duo. D. M. S. J. mp.

Ab Augusto anni 1739 ad Decembrem inclusivé. Auditae sunt confessiones 10 circiter; unus dispositus ad mortem, praevijs sacramentis s. ecclesiae solitis; baptizatus unus. A. M. S. J.

Anni 1739, a Septembri ad Decembrem inclusivé. Auditae sunt confessiones circiter 400, ex quibus generales tres, prima vice institutae 2; infirmi sacramentaliter visitati 5; matrimonio iuncta paria duo; exortationes et catechismi in varijs locis dictae sunt circiter 40. I. B. S. J.

A 7bri ad Decembrem inclusivé. Auditae sunt confessiones circiter 483, ex quibus prima vice confessi 3, ex tota vita 10; exhortationes habitae 50; infirmi visitati sacramentaliter 4; ad spiritualem statum directus unus. V. S. S. J.

Hucusque missi sunt fructus spirituales ad r. p. secretarium, in Februario anni 1740.

A Januario anni 1740 exclusivé. Auditae sunt confessiones circiter 538; prima vice instructi 6; missiones peractae varijs in locis 10, in quibus dictae sunt exhortationes 10; maleficia varijs in locis per exorcismos et aqua lustrali s. p. n. Ignatij depulsa sunt 8; infirmi sacramentaliter in et extra urbem visitati 12; infirmi in viam aeternitatis dispositi 2. Jos. Nowacki, S. Jesu.

A Januario anni 1740 ad 7brem exclusivé. Auditae sunt confessiones 810; prima vice instructi circiter 15; missiones peractae varijs in locis 10; baptisati infantes 2; matrimonio iunctum par 1; maleficia depulsa varijs in locis 9. GG. S. J. mp.

A Januario anni 1740 ad Augustum inclusivé. Ex-
XIX 49.

ceptae confessiones 103; prima vice accedentes ad confessionem instructi 2; infirmi post aliquot milliaria visitati et sacra exhomologesi expiati 7; maleficia in 2 locis depulsa. S. O. S. J.

A Januario 1740 ad Septembrem exclusivè. Auditae sunt confessiones 840, ex quibus prima vice 2, generales totius vitae 6, generales ab anno 2, non confessi ab annis duobus 5; infirmi visitati ac ssmo sacramento refecti 3; extremè unctus 1; baptisatus 1; copulata matrimonio paria duo. D. M. S. J. mp.

A 1 Januarij 1740 ad Augustum inclusivè. Confessi sunt confessione communi 647, ex tota vita 3; 1ma vice ad confessionem accedentes instructi 6; infirmæ nobili intra civitatem, dictae Godlewska, praemissa confessione ex tota vita, data est sacra communio. Pauper, ad plateam in fimo jacens, rutheno-unitus, curâ ejusdam ex nostris, a presbytero graeco-unito pridie praemissis sacramentis poenitentiae, eucharistiae, sacro est unctus oleo; demum dispositus est ad mortem a quodam ex nostris; post commendationem animae agonizantis, duarum horarum ab initio sacri inchoati ad intentionem ejusdem agonizantis post introitum expiravit. Astitit contrahentibus matrimonium, cum facultate parochiali, semel. P. A. K. S. J. mp.

A Januario anni 1740 inclusivè ad Augustum ejusdem anni pariter inclusivè. Auditae sunt confessiones circiter 50; missiones duae expeditae, in quibus catecheses dictae aliquot, scilicet quatuor; baptizati infantes 2. A. M. S. J.

A 10 Januarij 1740 ad 20 7bris ejusdem anni. Auditae sunt confessiones circiter 715; infirmi visitati 2 et sacramentis muniti; ex schismate orthodoxae fidej

restituti 3, scilicet, Michael Ryzkonowicz, Paulus Ryciewicz et tertij nomen ignoratur a). M. O. S. J. mp.

A Januario anni 1740 usque ad 7brem ejusdem anni. Auditae st conf. circiter 400. Dnus Petrus Kapusta ex Lutherana haeresi orthodoxae fidej restitutus. Infantes baptizati 2; ad mortem disposita et ss. sacramentis munita 1.

Visi sunt hucusque fructus spirituales.

Hucusque missi sunt fructus spirituales, in 7bri. P. r. Piori.

A 7bri anni 1740 ad Januarium anni 1741 exclusivè. Poenitentes in universum accepti sunt 351 circiter, ex quibus prima vice confessi et bene instructi 12; ex tota vita confessi 5; in viam aeternitatis dispositi 2; infirmi visitati quatuor, etiam post aliquot milliaria; maleficia per exorcismos solitos depulsa varijs in locis 8; exhortationes in missionibus habitae 10. J. N. S. Jesu, mp.

A Septembri anni 1740 ad Decembrem ejusdem anni inclusivè. Auditae sunt confessiones 201; infirmi visitati 5, ex quibus ssmo sacramento refecti ac extreme uncti 2; maleficia per solitos exorcismos depulsa varijs in locis 5; exhortationes in missionibus dictae 10; baptisatus 1. D. M. S. J. mp.

A 7bri anni 1740 ad Januarium anni 1741 inclusivè. Auditae sunt confessiones circiter 370; instructi 1ma vice 3. M. O. S. J. mp.

A 7bri anni 1740 ad 10brem ejusdem anni. Auditae sunt confessiones circiter 349, generaliter 1. P. Petrus Krzczetowski, S. J. mp.

a) Не знаютъ, кого обратили изъ православія въ латинство.

A 7bri anni 1740 ad annum 1741, d. 28 ejusdem mensis Februarij. Auditae sunt confessiones circiter 327, generaliter 2; infirmus viatico refectus 1; baptisatus 1; Germanus generaliter confessus 1; infirmus confessus et communicatus 1. I. E. S. J. mp.

A 7bri anni 1740 ad Januarium 1741. Auditae sunt confessiones circiter 200; unus nne Lucas Gotlib, annor. 16, Pruthenus, a Lutherana haeresi revocatus... F. W. S. J. mp.

In Februario. Hucusque sunt missi fructus ad r. p. secretarium, 1741.

A Februario anni 1741 ad Augustum anni ejusdem. Auditae sunt confessiones circiter 130, generaliter 2.

A Februario 1741 ad 7brem inclusivé. Auditae sunt confessiones circiter 795 gen.; infirmi visitati 5 et sacramentis nunti; Judaei baptisati 4: 1 Ignatius Nowicki, Basilius Majewski, Joannes Majewski, filius Basilij, Antonius Oswiecinski; e schismate restitutus ecclesiae Basilii Kulikowski. M. O. S. J. mp.

Ab Augusto 10 1741. Auditae sunt confessiones ad 20 7bris anni ejusdem 85 circiter. M. B. S. J. mp.

A Februario anni 1741 ad 10 7bris anni ejusdem. Auditae sunt confessiones circiter 100, ex quibus generales 20. I. E. S. J. mp.

A Januario anni 1771 ad Septembrem ejusdem anni exclusivé. Auditae sunt confessiones 491, ex quibus prima vice confessi 6, generales totius vitae 4; baptisatus 1; missiones in varijs locis obitae, in quibus dictae exhortationes 15; infirmi visitati octo, ex quibus ssmo sacramento refecti 5, extrémé unctus unus. D. M. S. J. mp.

Hucusque missi sunt fructus ad r. p. secretarium, in 7bri anno 1741.

Visi sunt hucusque fructus spirituales.

A Januario anni 1740 usque ad Novembrem inclusive anni 1741. Auditae sunt confessiones circiter 1000, ex quibus generales fuerunt circiter 10, sacrilegae correctae ab aliquot annis tres; infirmi sacramentaliter visitati duo; infantes baptisati sunt 5; matrimonio juncti tres (sic), sepulchrali processione ad tumulum deducti duo; conciones et exhortationes dictae sunt circiter centum; Judaeus unus baptisatus nomine Josephus; a schismate ad unionem cum ecclesia Romana revocata una foemina; ad confessionem, prima vice instituendam, inducti et instructi circiter decem; item schismaticus nomine Theodorus Baranowski revocatus est. I. B. S. J.

A Januario anni 1741 usque ad Januarium anni 1742. Auditae sunt confessiones circiter 600, ex quibus generales fuerunt circiter 4; infirmi visitati 4; exhortationes dictae circiter 4; Jadaeus baptizatus Franc. nomine 1; ad confessionem, prima vice instituendam, instructi 3; ad mortem dispositus et sacramentis munitus 1. V. P. S. J.

Ab Augusto anni 1741 ad Januarium 1742. Auditae sunt confessiones 730; visitati sunt infirmi 3. S. B. S. J. mp.

A Septembri ad Januarium. Auditae sunt confessiones 325; infirma sacro oleo inuncta una; incantationes loci civi Vitebscensi . . . domus sacro exorcismo depulsae. M. B. S. J.

A Januario anni 1741 usque ad annum 1742. Auditae sunt confessiones 156; infans unus baptizatus, supra alterum facta sunt tantum sacramentalia; Germanus unus confessus generaliter; domus cujusdam benedicta; unus dispositus et omnibus sacramentis munitus; incantationes et veneficia, tum in campis, tum in aedibus, s. exorcismo depulsae 9; horrea, stabula, laterificia

semel benedicta; quaedam foemina, confessa, sacra communione refecta et s. chrismate uncta, migravit ad Dnum. Ig. Ewert, S. J. mp.

A 9bri 1741 ad 24tam Januarij 1741. Auditae confessiones 169. G. B. S. J.

A 7bri 1741 ad Januarij 24 anni 1742. Auditae sunt confes. circiter 246; 1ma vice instructi 10; infirmi visitati et sacram. muniti duo. m. O. S. J.

A Septembri 1741 ad Januarium 1742 exclusive. Auditae sunt conf. 471, ex quibus 1ma vice 1; infirmi visitati ac ssmo sacramento refecti 3. D. m. S. J. mp.

A Januario anni 1741 ad Januarium anni millesimi 1742. Auditae sunt confessiones circiter 896, ex quibus prima vice confessi 15; infirmi visitati sacramentaliter 8; ex schismatico conversus Nicetha nomine; missiones varijs in locis peractae 6, in quibus dictae exhortationes circiter 12; unus Judaeus 12 annorum, nomine Thomas, baptizatus, levantibus p. m. d. Xaverio Bohomolec et p. m. d. Regina Nowacka; veneficia expulsa 3. I. N. S. Jesu.

Hucusque missi fructus spirituales ad r. p. secretarium.

A Januario anni 1742 ad Junium exclusive anni ejusdem. Confessiones auditae 600; conf. 1ma vice 1; in viam aeternitatis sacramentaliter expediti 4; visitati infirmi 10; incarcerati consolati 6; Judaeus instructus, baptizatus 1; matrimonio junctum par 1; infantes 3 baptizati; domus benedicta; schismatici conversi 6; pueri instructi in varijs oppidis principia fidej 1800 a; missiones institutae varijs in locis 30, in quibus dictae exhortationes. Sta. Boch. S. Jesu.

A Januario anni 1742 usque ad Junium anni ejus-

dem. Confessiones auditae 362; unus infirmus dispositus; item faemella una extremè uncta. I. E. S. J. mp.

A Januario anni 1742 ad Augustum anni ejusdem exclusive. Auditae sunt confessiones 1472, ex quibus generales totius vitae 16; generales ab anno 10; baptizatus 1; infirmi visitati ac ssmo sacramento refecti 7, ex quibus extremè unctus 1. D. M. S. J. mp.

A Decembri inclusivè usque ad Julium inclusivè ex anno 1741 ad annum 1742. Auditae sunt confessiones ad duo millia, ex quibus generales erant circiter 10; infirmi sacramentaliter visitati 3; infantes baptisati 2; conciones et exhortationes dictae circiter 60; ad confessionem 1ma vice instructi circiter 20. I. B. S. J.

A Januario inclusivè usque ad Augustum anni 1742. Auditae sunt confessiones 732; infans baptizatus unus; infirmi visitati sacramentaliter 3; ad mortem dispositi 3; domus benedictae 5. M. B. S. J.

A 24 Jenuarij 1742 ad 6tam Augusti ejusdem anni. Auditae confessiones 638; nova aedificia, tam pro hominibus, quam pro jumentis et pecoribus, quinque benedicta. G. B. S. J.

A Januario anni 1742 ad Augustum exclusive ejusdem anni. Auditae sunt confessiones poenitentium circiter 753, ex quibus generaliter confessi 26, prima vice 10, qui rudimentis fidej, ad confessionem debitis, edocti sunt; infirmi intra et extra urbem visitati 12, ex quibus in viam aeternitatis dispositi, praevia extrema unctione, duo; domui novae benedictiones factae 3; veneficia depulsa varijs in locis 9; baptizati, cum facultate parochi, tres; unus Judaeus baptizatus nomine Josephus Marcinskj, levantibus illmo palatino Oginskj cum sua csorte Tecla; exhortationes 10 dictae. N. S. S. J. mp.

A Januario anni 1742 ad Augustum exclusive ejusdem anni. Poenitentium confessiones suscaeptae sunt

a) Иезуиты замѣтно дѣйствовали на дѣтей. — Наставлено въ одно время 1800.

circiter 632, ex quibus rite dispositi ad obeundam confessionem prima vice quatuor; infirmi visitati sunt 3. M. O. S. J.

A Junio anni 1742 ad Novembrem ejusdem anni inclusive. Auditae sunt conf. 349; dispositi in viam aeternitatis 3; incarcerati visitati 5; dispositus supplicandus 1; infirmi visitati 7; extremé uncti et sacro viatico refecti 3; exhortationes ad populum dictae 20; instructi pueri in rudimentis fidei et precibus 300; nova aedificia benedicta 3. S. B. S. J. mp.

Visi sunt hucusque fructus spirituales.

Ab Augusto anni 1741 ad Januarium anni 1743 exclusive. Auditae sunt confessiones circiter 489, ex quibus prima vice confessi 22; in viam aeternitatis dispositi et ssmo oleo muniti 4; varij infirmi sacramentaliter visitati 9; maleficia et veneficia per solitos exorcismos ecclesiae expulsa 12; baptisati, cum facultate parochi, 2; exhortationes in missionibus habitae circiter 20. I. N. Soc. Jesu mp.

A Septembri 1742 ad Januarium 1743. Auditae sunt confessiones 705. ex quibus generales totius vitae 2; baptisatus unus. D. M. S. J. mp.

Ab Augusto anni 1742 ad Januarium 1743. Auditae sunt confessiones circiter 500; 1ma vice instructi 3; infirmi visitati et sacramentis muniti 14. M. O. S. Jesu mp.

Ab Augusto anni 1742 ad Januarium 1743. Auditae confessiones 458; prima vice instructi duo; infirmi visitati et sacramentis muniti 7. I. M. S. J.

Ab 8va Octobris anni 1742 ad 5tam Martij an. 1743. Confessiones auditae 588; prima vice instructi 3; infirmi intra et extra urbem visitati, sacramentis poenitentiae, eucharistiae et extremae unctionis muniti 19; ex his in viam aeternitatis expediti 3; in missionibus exhortationes dictae 12. S. A. S. J.

A 15 Augusti anni 1742 usque ad 5tam Aprilis anni 1743. Auditae sunt confessiones plus minus 548, ex quibus prima vice informati ad sacram exomologisim et communionem 10; a pravis habitudinibus abducti 7; odia inter . . . plures sopita; aliquot infirmi sunt visitati. M. K. S. J.

A die 26 9bris ad Januarium exclusive. Conf. 1008; instructi pueri 1007 a); visit. infirmi 229; extreme uncti 8; baptizati 5; inductae post partum 9; sepulti 9; sancto viatico refecti 55; domus novae benedictae 10; matrimonio juncta paria 2; incarcerati visit. 3; schismaticus ex sch. conversus 1; in viam aeternitatis dispositi 25; exortationes dictae 31. S. B. S. J.

Hucusque missi sunt fructus spirituales.

A Januario usque ad Augustum anni 1743 exclusive. Conf. 910; instructi pueri 960 b); visit. infirmi 110; extremé uncti 7; baptizati 5; sepulti 9; viatico refecti 70; domus novae benedictae 9; matrimonio par 1 junctum; incarcerati visitati 2; in viam aeternitatis dispositi 24; exhortationes dictae 31. Sta. Bohdziey, S. J.

A Januario usque ad Augustum exclusive anni 1743. Auditae confessiones 400, ex his generales 6, prima vice instructi 15; infirmi visitati et sacram. muniti 10; exhort. dictae 30 F. G. S. J.

A Januario anni 1743 ad Augustum. Auditae sunt confessiones circiter 200, generales 20; infirmi visitati 3; cathecheses dictae varijs in locis 27. M. O. S. J. mp.

A Januario anni 1743 usque ad Septembrem exclusive anni ejusdem. Auditae sunt confessiones 1290, ex quibus prima vice 1, generales totius vitae 26; infirmi visitati 11, ex quibus ssmo sacramento refecti 5, extremé uncti duo. D. m. S. J. mp.

a) Опять 1007 дѣтей наставлено.

b) Тоже 960.

A Januario anni 1743 ad 7brem exclusivè ejusdem anni. Auditae st. confessiones circiter 654, ex quibus prima vice confessi 7, totius vitae generaliter 14; infirmi intra et extra urbem visitati sacramentaliter 6; in varijs locis institutae missiones, in quibus dictae st exhortationes 10; veneficia per solitos exorcismos ecclesiae depulsa st. 9. I. N. S. Jesu mp.

A 5ta Aprilis anni 1743 usque ad 1mam 7bris ejusdem. Confessiones auditae circiter 526, ex his circa sacramentum poenitentiae et eucharistiae prima vice instructi prope 15; ab annis duobus neglectam confessionem peregerunt tres; mutantes in fide confirmati 4; ex tota vita confessi 5, generaliter ab annis pluribus 8; reconciliati dissidentes amici 3; exercitijs spiritualibus s. p. nostri exculi externi duo. M. K. S. J. mp.

A Januario anni 1743 ad Septembrem ejusdem anni. Auditae confessiones circiter 300; visitati 3; instructi 13. I. M. S. J.

A Martio anni 1743 ad Septembrem ejusdem anni. Confessiones auditae 652; infirmi visitati et sacramentis provisi 49. P. A. S. J.

A Januario anni 1743 ad 7brem exclusivè ejusdem anni. Confessiones auditae 287; in viam aeternitatis expeditus sacramentisque munitus 1; infirmi sacramentaliter visitati 13; a schysmate ecclesiae Romanae incorporatus 1; rudes ad confessionem, rite peragendam prima vice, instructi 11. I. O. S. J.

Hucusque missi sunt fructus spirituales, in 7bri, ad r. p. secr.

Visi sunt hucusque fructus spirituales.

A Septembri anni 1743 ad Januarium anni 1744. Auditae sunt confessiones circa 665, ex quibus prima vice confessi 9, praemisa debita instructione; infirmi intra et extra urbem visitati 13 sacramentisque muniti;

veneficia solitis exorcismis varijs in locis sublata 7; missiones virijs in locis institutae 7, in quibus dictae exhortationes circa 20, rudes ad confessionem rite peragendam instructi circa 40. S. N. S. J. mp.

A Septembri anni 1743 ad Decembrem anni ejusdem inclusivè. Auditae sunt confessiones 402, ex quibus prima vice confessi 4; infirmi visitati 15, ex quibus ssmo sacramento eucharistiae refecti 8, extremè unctus et in viam aeternitatis expeditus unus; exhortationes in missionibus dictae 3. D. M. S. J.

A 1ma Septembris anni 1743 usque ad Decembrem inclusivè. Confessiones auditae circiter 348, generales fuerunt 20, ab annis duobus 3, ex tota vita confessi circiter 8; odia, inter quosdam diu gliscentia, sopita aliquot; infirmi visitati 4; eleemosina pro pauperibus impetrata aliquoties. M. K. S. J. mp.

A Septembri anni 1743 ad Januarium anni 1744. Auditae sunt confessiones 308, ex quibus 1ma vice confessi 4; infirmi intra et extra civitatem visitati 5; generaliter confessi 8; exhortationes in missionibus dictae 3. L. S. S. J. mp.

A Septembri anni 1743 ad Januarium anni 1744. Auditae confessiones 210; infirmi visitati sacramentisque muniti 2. H. S. S. J. mp.

A Septembri anni 1743 ad Januarium exclusive anni 1744. Auditae sunt confessiones 290; infirmi visitati 2; missio absoluta una. P. L. S. J.

NB. Hucusque inscripti.

A Januario anni 1744 ad Septembrem ejusdem anni exclusivè. Auditae sunt confessiones 663; ex quibus generales totius vitae 17, ab anno 1, prima vice 1; infirmi visitati ac sanctissimo eucharistiae sacramento refecti

10; extrémé unctus ac in viam aeternitatis expeditus 1. D. M. S. J. mp.

A Januario anni 1744 ad 7brem ejusdem anni exclusivé. Auditae sunt confessiones 721, ex quibus generales totius vitae 4, prima vice 1; infirmi visitati ac sanctissimo eucharistiae sacramento refecti 4. P. L. S. J. mp.

A Januario anni 1744 ad 6tam Septembris anni ejusdem. Confessiones auditae plus minus 586, ex his generales ex tota vita 9, ab aliquot annis 13; pravam consuetudinem jurandi plures dedocti; ad confessionem, prima vice faciendam, et sacrum epulum suscipiendum instructi circiter 17; incarcerati visitati saepius et elemosina tam spirituali, quam temporali provisi; infirmi cum ssma eucharistia visitati 6. M. K. S. J. mp.

A Januario anni 1744 ad Septembrem. Confessiones auditae circiter 108, ex quibus generales 2. S. O. S. J. mp.

A Januario anni 1744 ad 8 7bris anni ejusdem. Auditae sunt confessiones 992, ex quibus generales 17, 1ma vice confessi 4; infirmi visitati cum administratione sacramentorum 15; missio cum exhortatione una. L. P. S. J. mp.

A Septembri anni 1743 ad Septembrem anni 1744. Confessiones auditae 864, generales 20, prima vice 5; infirmi visitati et sacramentis provisi 23, ex quibus in viam aeternitatis expediti 3; in missionibus exhortationes dictae 4. S. A. S. J.

A Septembri anni 1743 ad Septembrem anni 1744. Auditae sunt confessiones circiter 850, generales 4, prima vice confessi 3; infirmi visitati et ssms sacramentis muniti 5, ex his ad mortem dispositi 2; conciones dictae 2. V. P. S. J.

Hucusque missi sunt fructus spirituales ad r. p. secretarium, in 7bri.

A Septembri anni 1744 ad Decembrem ejusdem

anni. Confessiones auditae sunt circiter 400; infirmus visitatus et sacramentis munitus 1. S. A. S. J.

A 7bri anni 1744 ad Xbrem ejusdem anni. Confess. auditae circiter 30. S. O. S. J. mp.

A 7bri anni 1744 ad Xbrem ejusdem anni. Auditae confess 173, prima vice 1, generales totius vitae 2. D. M. S. J.

A 7bri anni 1744 ad Xbrem ejusdem anni. Confess. auditae sunt 125, prima vice instructus 1. P. L. S. J.

A 7bri anni 1744 ad Xbrem ejusdem anni. Confessiones auditae circiter 323, 1ma vice confessi 4, generales totius vitae 2. L. S. S. J. mp.

A Septembri 1744 ad d. 25. Confess. circiter 30; infans baptizatus 1. F. W. R. C. S. J.

A sexta 7bris 1744 usque ad 4tam 10bris anni ejusdem inclusivé. Auditi pro sacro tribunali circiter 215; ganeraliter confessi prope 30; infirmi visitati 2. Ex Judaica perfidia reductus et babtisatus unus, oriundus Dribino, ut ille dixit, annorum circiter 20; motus ad deferendam suam perfidiam hac persvasione, quia jam anni quatuor sunt elapsi ab illo termino, quo moderni Judaei, errore suorum rabinorum decepti, credebant venturum messiam. M. L. S. J. mppr.

A Septembri 1744 ad Xbrem. Auditae sunt confessiones circiter 50. V. P. S. J.

A die 15 Augusti anni 1744 ad diem 3tiam Xbris anni ejusdem. Excepi confessiones in universum 190; prima vice instructi ad eandem duo. C. Kononowicz, S. J. mp.

Hucusque missi sunt fructus spituales ad r. p. secretarium, in Xbri, et inscripti in annuis.

Visi sunt hucusque fructus spirituales.

A die 3tia Xbris anni 1744 ad 2dam Augusti in-

elusive anni 1745. Excepi in universum confessiones 535, ex his generales totius vitae sex; missio obita Psiarcijs una. Casimirus Kononowicz, S. J. mp.

A Januario anni 1745 ad Septembrem ejusdem anni exclusive. Auditae sunt confessiones 746; baptizati tres; missiones obitae 5; exhortationes dictae 4. D. M. S. J. mp.

A Decembri anni 1744 ad 7bris 12mam anni 1745. Auditae sunt confessiones 594, ex his generales totius vitae 14; missiones Krotowszam et alibi obitae 6; extremé dispositi et sacramentis muniti 2. Hoeresim Lutheranam ejurarunt 2: 1mus sartor Joannes Kristian, ex aula illsmi Sollohub, capitanej Jezierzyscensis; alter Joannes Tresendorpff, venator aulicus ejusdem illsmi capitanej. Unus ex philosophia ad religionem directus. L. S. S. J. mp.

A 7bri anni 1744 ad 12mam anni 1745. Auditae sunt confessiones 532, generales totius vitae 9; maleficia in campis, agris, pratis per exorcismum destructa et combusta 4; missiones Kobylnikos, Wydreiam obitae 4. S. A. S. J.

A 4ta 10bris anni 1744 ad 14tam diem 7bris anni 1745. Confessiones ordinariae auditae circiter 794; generales ex tota vita auditae plus minus 20; ab annis intermissa 5 institutae; ad confessionem, 1ma vice faciendam, instructi 15; ab inveterata consuetudine peccandi retracti circiter 7; ab occasione proxima relabendi reducti 4; odia extincta et reconciliationes factae trium; a perpetrando homicidio abstracti duo; a pacto, cum Dei et animarum hoste ineundo, abducti 4; pueri et rudes instructi 10; ad restitutionem famae et inique ablationis inducti 9; desperabundi de animae suae salute in spem meliorem erecti complures; missio hebdomadaria obita una. N. B. Exercitijs s. p. nostri exculti ecclesiasticus unus, saeculares domi varij eorumque aulici 10. M. K. S. J.

A Xbri anni 1744 ad Septembrem exclusive 1745. Auditae sunt confessiones in universum circiter 160. V. P. S. J. mp.

Hucusque missi sunt fructus spirituales ad r. p. secretarium.

A 14 7bris anni 1745 ad ultimam 10bris anni ejusdem. Confessiones auditae plus minus 358, ex quibus generales fuerunt circiter 17; ab annis duobus neglectae, nunc compensatae 3; prima vice ad confessionem et sacram synaxim instructi 6; a proxima peccandi retracti duo; vacillantes in fide roborati aliquot; infirmus, graviter decumbens, ad mortem dispositus unus; pauperes, in xenodochio degentes, visitati ac ope spirituali temporalique adjuti aliquoties; exercitijs spiritualibus sancti patris exculti duo: unus ecclesiasticus per dies octo continuos, alter saecularis dominus per dies quinque; missio extra civitatem obita per quatrimum una. M. K. S. J. mp.

A Septembri anni 1745 ad 10brem anni ejusdem inclusive. Auditae sunt confessiones 393. D. M. S. J. mp.

A 7bri anni 1745 ad Xbrem ejusdem anni inclusive. Auditae confessiones circiter 120. S. O. S. J. mp.

A 7bri anni 1745 ad 1mam diem Jan. anni 1746. Conf. aud. 800, ex his generales 8; infirmi sacramentis poenitentiae et eucharistiae provisi 3; omnibus sacramentis munitus, in viam aeternitatis expeditus 1; missio extra urbem per duas septimanas absoluta 1, altera unius diei; discordiae sopitae 5. S. A. S. J.

A 12ma Septembris anni 1745 ad 3tiam Januarij 1746. Confessiones auditae sunt circiter 265, ex quibus generales fuerunt 3, 1ma vice ad confessionem instructi 2; domus, maleficijs infectae, per exorcismum benedictae 2; infirmi visitati 2; missiones cum exortatione et catechismo obitae 2. L. S. S. J. mp.

A Septembri anni 1745 ad 3tiam Januarij 1746. Auditae sunt in universum confessiones circiter 115. V. P. S. J.

Ab Augusto anni 1745ti ad 4tam diem Januarij 1746ti. Exceptae confessiones 332, ex quibus 2 generales; missio una peracta cum duabus exhortationibus. I. L. S. J. mp.

Missi sunt hucusque fructus spirituales ad rndum patrem secretarium et inscripti in annuis.

Visi sunt hucusque fructus spirituales.

(Продолженіе въ слѣдующемъ XX выпускѣ).

А К Т Ы,

извлеченные изъ городскихъ книгъ Витебскаго
воеводства.

(Продолженіе).

92.

Жалоба Витебскаго воеводы Казимира Поцѣя на Брестскаго скарбника Лудвига Зубовскаго, за наѣздъ Зубовскаго, съ наемными людьми, оружіемъ, барабанами, знаменами, изъ имѣнія своего Верховья Орш. у. на принадлежащее къ имѣнію Поцѣя Островну-Малому мѣстечко Дхорокапово (Дорогоупово?) и захватъ изъ онаго трехъ крестьянъ съ ихъ семействами, а также лошадей, рогатаго скота и прочей движимости. 1712 г. Января 27.

Iasnie wielmożny jmé pan Kazimierz Alexader Po-
ciej, woiewoda Wttbski, Żyżmorski, Olkinicki, Suraski
etc starosta, pułkownik jkmei, za wzieniem wiadomości
od zawiadowcy maiętności Ostrowna-Malego, u wdstwie
Wttbskim leżacey, od jmei pana Michała Dominika Pi-
leckiego, od woytow y mužow teyże maiętności Ostrow-
na, na jmści pana Ludwika Zubowskiego, skarbnika
Brzeskiego, solenno zaniosł protestacją o to i w ten spo-
sob, iż obżałowany jmśc, pod czas tych zamieszkań w
oyczyźnie, czynione na wieczną ruine fortun załuiącego
protestanta, w roku przeszłym 1709, przepomniawszy
prawa statutowego, constitucj seymowych, secundum jus
coaequationis iurium o takowych ludziach strycte opi-
sano, z cudzego powiatu najechawszy na miasteczko, na-
zwane Dchorukapowo, do maiętności Ostrowna należon-
cego, z ludźmi różnemi, zaciongnionemi, z bembnami,
chorągwiemi, ze strzelbo, ponieprzyiacielsku, z pomie-
nionego miasteczka gwałtownym sposobem chłopow trzech
na imie jednego . . . drugiego Wierebia, trzeciego Cho-
dakie . . . wieczystych, z żonami, dziećmi, z . . . omo-

wym, końmi, bydłem rogatym i nierogatym, zbożem różnym, wyprowadziwszy do swojej majątności wieczystey Wierzchowie, w powiecie Orszańskim leżoncey, y tam onych poosadzali. Po które poddane, za wzieniem doskonałej wiadomości, u roku niniejszym 1712-m, msca January 21 dnia, uprosiwszy jehmcw pp. przyjaciół swoich, przy liście swoim, o wydanie proszone poyśła . . . lecz obżalowany, miasto wydania tych poddanych, dalsze odpowiedzi y pochwały na zdrowie protestanta udzielał. Przez co szkody ponosi, przez zabranie ruchomości, koni, bydła, zboża, przez niepłacenia czynszy y inszey daniny, na zło cztery tysionce y daley ponosi. Chcąc o to wszystko prawem czynić, do wskazania pen, co czasu prawa przez patrona bendzie pokazaną y dowiedzioną, o szkody, nakłady prawne, dał te swą protestacją, z wolną melioracją, do xia grodzkich Witt. zapisać,—co jest zapisaną. Roku 1712, msca January d. 27, ta załoba na urzędzie jkmei grodzkim . . . bskim jest opowiadana. Jerzy Pio . . . namiesnik.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 4.

93.

Листъ в. гетмана в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, коимъ, въ вознагражденіе за имѣніе Боброво—Пустовское обознаго Витебскаго воеводства, Сильвестра Гослинскаго и за прочее частное имущество, отошедшее отъ Пятигорской хоругви князя воеводы Краковскаго, назначилъ им. Копачево посельскихъ мѣщанъ и Витебскую слободку Маркова православнаго монастыря. 1712 г. Февраля 3.

Aktykacya odmiany za Bobr.

Roku tysiąc siedmset dwunastego, msca Februarij trzeciego dnia.

Na urzędzie jkmei grodzkim Witebskim etc. stanowszy oczewisto, sługa jmei pana Sylwestra Goslinskiego, oboznego wdztwa Wttbo, pan Franciszek Wizgierd, te odmianę za Bobr, z rzeczą, w nim wyrażoną, do akt xia grodu Witto podał, w te słowa pisany: Ludwik Konstanty na Władawie y Rożanie Pociey, hetman wielki wo xa Litto, Borcianski, Ratyński, Punski, Szere-szewski starosta, in reconpensam za Bobrow Pustowski jmei pana Goslinskiego, oboznego wdztwa Wttbo, y za innę odeszłą partykularną od chorągwi Petyhorskiej xcia jmei wojewody Krakowskiego naznaczaia się dobra Kopaczow mieszczan poselskich y słobodka Witebska oo. Markowskich Bazylianow ritus antiquo—Graeci, do których dobr sprowadziwszy, ichm. p. deputacj poczty nad dach (sic) y nikt nie więcej pretendować nie będą. Datt Wilnie, d. 23 Januarij 1712. U tej odmiany podpis ręki, przy pieczęci, temi słowy: Ludwik Pociey, h. w. w. x. L. Która ta odmiana, za podaniem oczewistym, jest do akt grodu Wttbo przyięta y wpisana.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 7.

94.

Приказъ в. гетмана в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, даный поручику Пятигорскаго полка кн. воеводы Краковскаго Вишневному, о томъ, чтобы впредь до воспослѣдованія ожидаемаго изъ трибунала окончательнаго рѣшенія по спорному дѣлу о владѣніи имѣніемъ Доманово (или Дыманово) обознаго Витеб. воеводства, Сильвестра Гослинскаго, выступилъ изъ онаго въ имѣніе Ситно Полоцкой войскою Луциковой, состоящее въ Невельскомъ округѣ Полоцкаго воеводства. 1712 г. Февраля 3.

Aktykacia odmiany za Dymanow.

Roku 1712, msca Februar. 3 d.

Na urzędzie jkmci grodzkim Wttbskim ett. compars personaliter, sługa jmcі pa Sylwestra Goslinskiego, oboznego Wttbo, pan Franciszek Wizgierd, te odmiane z rzeczо, w niey wyrażono, do akt grodu Wttbo podał, w te słowa pisane: Ludwik Konstanty na Włodawiu, Rożance Pocię, hetman w. w. x. L., Borciański, Ratynski, Pński, Szereszowski starosta, wielm. jmcі panu Wiszniewskiemu, chorążemu Żydaczewskiemu, porucznikowi chorągwie Petyhorskiej jo xcia jmcі woiewody Krakowskiego, a w niebytności jmcі panu choronżemu lub namiesnikowi, po zaleceniu chęci mych. Dla zachodzących o dobra Domanow disquisycij possessiey jmcі pa Goslinskiego, oboznego Wttbo, nim z trybunała teraznieyszego zupełna będzie discernentia, od teraznieyszej locali, wmm pa chorągwi naznaczoney, excypowałem. Daie zatym ten moy ordynans, obyście z pomienionych dobr Domanowa ustompiwszy, nie się interessuione do nich, przeniósł się do dobr Sitno jeymci paniey Łuszczykowej, woyskiey Połockiey, w trakcie Newelskim, w wdstwie Połockim leżonych, które teraznieyszym ordynansem moim w odmiane naznaczaion się, nie zaś z nich nad sam dach y nikt nie usorpował. Datt w Wilnie, d. 25 Januar. 1712. U tey odmiany. podpis ręki, przy pieczęci, temi słowy: Ludwik Pocię, h. w. w. x. L. Która ta odmiana, za podaniem oczewistym, jest do xiąg przyięta y wpisana.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 8.

95.

Приказъ, данный в. гетманомъ в. кн. Лит. Лудвигомъ Поцѣмъ всѣмъ начальствующимъ войскамъ какъ рѣни Поспо-

литой, такъ и иноземныхъ, особенно же расположенныхъ въ Витебскомъ воеводствѣ, объ освобожденіи, на 1712 годъ, имѣній обознаго Витебскаго воеводства, Сильвестра Гослинскаго: Куковьячна, Добрына, Дomanова и Шелеговки съ земельными его участками въ г. Витебскѣ отъ всякихъ воинскихъ повинностей и тягостей, подѣ страхомъ наказанія виновныхъ въ нарушеніи этого приказа, по военному суду его, гетмана. 1712 г. Февраля 3.

Aktykacia excepti od jwo jmcі pana Pocię, hetmana w. x. L., na dobra Kukowiaczyn, Dobryn, Domanow, Szelghowka z placami w Witebsku, w dzierzeniu jmcі pana Sylwestra Goslinskiego, oboznego Wittbo, będące.

Roku tysiąc siedmsetnego dwunastego, msca February trzeciego dnia.

Na urzędzie jkmci gradzkim Wttbskim etc. compars personaliter, sługa jmcі pana Sylwestra Goslinskiego, oboznego wdstwa Wttbo, pan Franciszek Wizgierd, te exceptio z rzeczо, w niey wyrażono, do akt grodu Wttbo podał, kturo w słowa do słowa wpisui-one tak się w sobie ma: Ludwik Konstanty na Włodawie y Rożance Pocię, hetman wielki w. x. L., Borciański, Pński, Szereszowski starosta, wszystkim in genere ichmem panom officialistom woyskowym y całemu rycerstwu woysk Rrptey w. x. L. utrisque avthoramenti Polskiego y cudzoziemskiego zaciągu, osobliwie w wdstwo Witbskie na subssistencie ordynowanym, po zaleceniu chęci moich, oznaymuie, iż dobra Kukowiaczyn, Dobryn, Domanow, Szelehowka z placami w Witebsku jmcі pana Sylwestra Ferdynanda Goslinskiego, oboznego wdstwa Wttbskiego, jak immunitate jurium terrestrium zdawna warowane y obwarowane, chcąc zachować jn omni indemnitate na rok ninieyszy 1712 ab omni onere military, consistentiey, ustaw, przystawstw, wiktowania

ludzi, furazow, karmienia koni, pretendowania sian, ob-
rokow, podwod, zabiegow, popasow, ugod, noclegow y
od wszelkiego agrawatiey przykrości pretetextu uwol-
niłem, actualiter y formaliter excipowałem, jntimuione
serio, aby do wyrażonych dobr żadnym sposobem nie
wazyli się interessować, pod scisłym sondem y kara-
niem według preskrypty artykułow woyskowych, do
których y pozwy z kancelary mey wydać rozkazałem.
A iesliby kto, nie respektuione na te moio wyrazne
ochrone, czynić smiał w wyrażonych dobrach wiolenti-
ey, iakowekolwiek słać pretenssia do agrawatj lub na-
ymnieyszey, tedy takowych ludzi brać, łapać, do sondu
moiego hetmanskigo plenarium daie prowadzić potesta-
tem, declaruione oraz quam strictissime sondzić y ka-
rać według wystempkow irremissibiliter. Datt w Wil-
nie, roku tysione siedmsetnego dwunastego, msca Janu-
ary dwudziestego siódmego dnia. U tey excepti, alias
ochrony, podpis ręki, przy pieczęci, temi słowy: Lud-
wik Pociey, hetman w. w. x. L. Która ta exceptia,
za podaniem oczewistym, iest do akt xiąg grodu Wttb-
skiego przyięta y wpisana.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 9.

Приказъ в. гетмана в. к. Лит., Лудвига Поцѣя, данный
поручику Пятигорскаго полка Краковскаго воеводы, кн. Виш-
невцакаго, Вишневецкому, о томъ, чтобы тотчасъ выступилъ
изъ им. Бобра Витеб. обознаго Сильвестра Гослинскаго въ
другое, назначенное ему, поручику, особымъ приказомъ его,
гетмана, лучшее для поста мѣсто, — съ освобожденіемъ им.
Бобра отъ воинскихъ повинностей и тягостей, за изъятіемъ
лишь одной, обычной гиберны. 1712 г. Февраля 3.

Aktykacia odmiany, alias excepti, na dobra Bobr,

w dzierzeniu jmcі pana Sylwestra Goslinskiego, obozne-
go Wttbo będące.

Roku tysione siedmsetnego dwunastego, msca Febru-
ary trzeciego dnia.

Na urzędzie jkmci grodzkim Wttbskim ett. compa-
rens personaliter, sługa jm pana Sylwestra Goslinskiego,
oboznego wdstwa Wttbo, pan Franciszek Wizgierd, te
exceptio, alias ochrone, z rzeczo, w niey wyrażoną,
do akt grodu Wttbo podał, kturo w słowa do słowa
wpisuione tak sie w sobie ma: Ludwik Konstanty na
Włodawie y Rozance Pociey, hetman wielki wo x. L.,
Borcianski, Punski, Szereszowski starosta, jmsci panu
Wiszniewskiemu, porucznikowi chorągwi Petyhorskiej
j. o. xcia jmcі Wisznioweckiego, wojewody Krakowski-
ego, w niebytności jmcі pu namiesnikowi, commende ma-
ioncemu, daie ten ordynans, abyście eo in. do pustoszy,
nazwaney Bobr, dożywotniey jmści pana Sylwestra Fer-
dynanda Goslinskiego, oboznego wdstwa Wttbo, podaney
sobie w pierszym ordynansie, naymniey nie interesso-
wali, konsistentij, ustawy, przystawstwa, wiktowania
ludzi, furazu, karmienja koni, pretendowania sian, ob-
rokow, podwod, ugod nie usorpowali, noclegiem, popasa-
mi nie aggrawowali, ale wienc, iako cale Pustowski
grunt, ab omni onere militarje excepto placoncey hiberny
zwykley, formaliter uwolniłem y excypowałem, a od-
miane za ten Pustowskj grunt osobliwym ordynansem
lepszo dla subsistentiey wmm podałem; ktorym ordynan-
som moim poslednim aby naymnieyszą contrawentią nie
zachodziła, pod scisłym sondem y karaniem mojm, wed-
ług prescripti artykułow woyskowych, omnino mieć
chce. Datt w Wilnie, 1712, msca January d. 25. U tey
exceptij, alias ochrony, podpis ręki temi słowy: Lud-
52.

wik Pocię, hetman w. w. x. L. Która ta exceptia ali-
as ochrona, za podaniem oczewistym, jest do akt xiąg
grodu Wttbo przyjęta y wpisana.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 10.

97.

Приказъ в. гетмана в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, поручику Пятигорскаго полка кн. воеводы Краковскаго, Вишне-
скому, чтобы тотчасъ выступилъ изъ имѣній Витеб. град.
писаря Михаила Бирули: Всховы, Заезерья и Службы-Стар-
цовской въ отведенную ему, поруч., приказами его, гетм.,
квартиру, съ возвратомъ владѣльцу и всѣхъ сборовъ, если ка-
кіе были взяты съ этихъ имѣній, — подъ опасеніемъ, въ про-
тивномъ случаѣ, строгаго военнаго суда его, гетм., — имѣя въ
виду, что названныя имѣнія, законнымъ порядкомъ, признаны
составляющими издавна вотчинную собственность, а потому
изъятими отъ всякихъ повинностей. 1712 г. Февраля 6.

Aktykatia excepti na dobra jmei pana Michała An-
to . . . Biruli, pisarza grodzkiego Witebskiego.

Roku tysiąc siedmsetnego dwu . . . February szó-
stego dnia.

Na urzędzie jego kr. m. grodzkim Witebskim, com-
parens personaiiter, jme pan Jozef Książewicz, sługa
jmei pana Michała Biruli, łowczego y pisarza grodzkie-
go wdstwa Witebskiego, te exceptio z rzeczą, w niey
wyrażoną, ad akta xiąg grodu Witebskiego podał, his
verbis wpisuiac: Ludwik Konstanty na Włodawie y Ro-
zance Pocię, hetman wielki wo xtwą Litto, Borciański,
Rotynski, Punski, Szereszewski starosta, wmmm panu
Wiszniewskiemu, chorążemu Żydaczewskiemu, chorągwi
Petyhorskiej jasnie oświeconego xięcia jmei woiewody

Krakowskiego, a w niebytności jmei panu chorążemu
lub namiesnikowi. Po zaleceniu chęci mych, oznaymuie,
iz dowiedziona to iest autentycznym dokumentem, że
dobra Wschowy, Zaiezierze, Służba-Starowska abantiquo
są dziedziczne y nigdy repartitiom nie podlegały, per
erorem tyko w taryfe włożoną, a teraz, in virtute daw-
nych dekretow y teraznieyszym z trybunału skarbowe-
go elinowaną. Daie tedy ten mój ordynans wmm pnu,
serio pod surowym sądem intymuiac, abys z pomienio-
nych dobrin instanto ustompil y naymnieyszym praetex-
tem do nich interesować nie ważył się, a mieścił się
w kwaterze, ordinansami memi naznaczoney wmm pnu,
y, powtóre, intymuię, abys z pomienionych dobr Wscho-
wy, Zaiezierzę y Służby-Starowskiej wmm pna Biruli,
pisarza grodzkiego Witebskiego, bez zadney disceptati-
ey, ustompil. In casum contra veniente y uczynienia
iakovęy szkody, sam bys wmm pan deproprio odpowia-
dać musiał; to oraz, co do tych czas co wybrano, abys
wmm pan, pokulkulowawszy się, wrócił y uspokoił,
pilno zalecam. U tey exceptey data temi słowy pisana:
Dat w Wilnie, dnia 23 January 1712. U tey exceptey,
przy pieczęci, podpis ręki temi słowy pisany: Ludwik
Pocię, hetman wielki wielkiego xtwą Litto. Która ta
to exceptia, za podaniem wyż wyrażoney osoby, iest ad
acta xiąg grodu Witebskiego przyjęta y wpisana.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 12.

98.

Выданное Виленскимъ подстаростою Яковомъ Зеленацкимъ
Лукомльскому жителю, еврею Неуху Неуховичу, удостовѣреніе
въ томъ, что, въ 1708 году, во время шведскаго нашествія, было,
завѣдомо, его, подст., Виленскими бургомистрами и купцами сдѣ-

лано со Шведами отъ имени цѣлаго города соглашеніе, по коему Шведы, взявъ только условленный выкупъ, выступили изъ Вильны ночью, не забирая никакихъ товаровъ. 1712 г. Февраля 10.

Aktykatia atestatij, daney żydowi Neuchowi Neuchowiczowi, obywatelowi miasta Łukomla.

Roku 1712, msca February d. 10.

Na urzędzie jego kr. m. grodzkim Witbskim, stanowszy oczewisto, na imie Neuh Neuchowicz, żyd, obywatel miasta Łukomla, te atestatio na rzecz, w niey wyrażoną, ad acta xiaг grodu Witebskiego podał, his verbis wpisuiąc: Poniżey na podpisaniu ręki mey mianowany czynie wiadomo to moią atestatio, dano żydowi Neuchowiczowi, obywatelowi miasta Łukomla, iż co, w roku 1708, podczas inkursiey Szwedzkiey, za wiadomością moią, yako podstarościego za miasta Wilenskiego, z ichmm pany burmistrzami y kupcami, różne towary mającemi, we wszelkich szpichlerzach y na Łukiszkach będącemi, stanęła ugoda Szwedowi za całe miasto, gdzie żadnych towarow Szwed nie zabierał, jeno wziowszy ugode, wyszedł z Wilna nocą. Daię te moią atestatio temu Neuchowi, żydowi Łukomskiemu, podpisuię się. Data u tey atestatiey temi słowy pisana: Dat w Wilnie, d. 22 January 1712 roku. U tey atestatiey podpis ręki temi słowy pisany: Jakub Zielonacki, podstarości Wilenski. Która ta to atestatia, za podaniem wyż wyrażoney osoby, iest ad acta xiaг grodu Witebskiego przyięta y wpisana.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 15.

Приказъ в. гетмана в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, поручику Пятигорскаго полка кн. воеводы Краковскаго, Вишневскому, расположенному съ войскомъ въ Подусвятѣ, — чтобы, подъ строгимъ наказаніемъ по военному суду, не смѣлъ требовать воинскихъ повинностей съ деревень Витебскаго подкоморія Адама Киселя: Жабентьевъ, Яшкевичъ, Пуризовъ, Спѣшныхъ, Озерья, Урабовъ и Катеринина, также и съ пустопорожныхъ земель, такъ какъ имѣніе это, на основаніи конституціи 1690 г., пользуется всѣми правами вотчинныхъ имѣній, и чтобы все взятое съ онаго до воспослѣдованія этого приказа, было возвращено по принадлежности. 1712 г. Февраля 10.

Akticatia exceptij na dobra wo. jp. Adama Kisiela, podkomorzego Wittbgo.

Roku tysiąc siedmset dwunastego, msca February dnia dziesiątego.

Na urzędzie jego kr. m. grodzkim Wtbskim, compars personaliter, jmc pan Samuel Łogowski, zawiadowca dobr wielmożnego jmei pna Adama z Brusilowa Kisiela, podkomorzego wdstwa Witebskiego, tę exceptio na rzecz, w niey wyrażoną, ad acta xiaг grodu Wittbo podał, his verbis wpisuiąc: Ludwik Konstanty na Rozance y Władawie Pociey, hetman wielki wo x. Litto, Borciński, Ratynski y Szereszewski starosta, jmm panu Wiszniowskiemu, porucznikowi chorągwie Petihorskiey jas. oswieconego xięcia jmsci, woiewody Krakowskiego, a w niebytności commende mającemu. Po zaleceniu checi mych, daię ten surowy ordynans, abys wmmć, mając subsistentio w Poduswiaciu, nie ważył się interesować, lubo per errorem (są wyrażone w asygnatiey), do wiosek y pustych gruntow wlmżnego jmei pna Adama Kisiela, podkomorzego Wittbo, nazywających się Żbieniaie, Jazskiewiczę, Purysy, Spiezne, Ozierze, Uraby y

Kacierzynino, które, jako nie są w taryfie, tak konstitutio anno 1690, równo z dziedzicznymi dobrami, omni gaudent jure. Stosując się tedy do praw oyczystych, serio intymuję, abys wmmé żadnym praetextem nie wazyl się interesować do pomienionych wiosek y pustych gruntow. Jesliby przed zayściem tego mego ordinansu cokolwiek z pomienionych dobr było wziętą, do naymnieyszey rzeczy aby było wrocono, gdyż contra venientem surowię sądzić y nieodwłocznie karać deklaruję, jakoż y pozwy z kancelary mey wydać roskazałem. Data u tey exceptiey temi słowy pisana: Datt Wilnie, d. 21 Janu-ary anno 1712. U tey exceptiey podpis ręki, przy pieczęci, temi słowy pisany: Ludwik Pociey, hetman włki wo x. Litto. Która ta to exceptia, za podaniem wyż wyrażoney osoby, iest ad acta xiąg grodu Witebskiego ptzyięta y wpisana.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 16.

100.

Приказъ в. гетмана в. к. Лит., Лудвига Поцѣя, всѣмъ начальствующимъ войскъ Польскихъ и иноземныхъ, подѣ страхомъ строгаго военнаго суда, о данной имѣніямъ Витебской экономіи Лужесну съ принадлежностями и Стайкамъ шестилѣтней льготы отъ воинскихъ повинностей, такъ какъ, по случаю расположенія этихъ имѣній близъ г. Витебска, разорены они войною, слишкомъ большимъ количествомъ присяжныхъ для взиманія податей дворовъ и большою смертною населенія. 1712 г. Февраля 19.

Aktykacia exceprij na dobra ekonomij Witepskiey.

Roku tysiąc siedmset dwunastego, miesiąca February dnia dziewiętnastego.

Na urzędzie jkm. grodzkim Witepskim, comparens parsonaliter, jmc pan Kazimierz Żuk, skarbnik Połocky, te exceptio z rzeczo, w niey wyrażono, ad acta grodu Witepskiego podał, w te słowa wpisano: Ludwik Konstanty na Włodawie y Rożance Pociey, hetman w. w. x. Lo, Ratynski, Wołpianski, Borcianski, Szereszewski, Punski etc. starosta, ichmościom panom generalom, pułkownikom y wszystkim officialistom tak polskiego, jako cudzoziemskiego zaciągu. Po zaleceniu chęci moych, oznaymuję, iż dobra, nazwane Luzosno cum atinētis y Stayki, ponieważ, dla bliskości miasta Witebska, extorsiami Moskiewskimi, wielkością dymow y wymarcia ludzi, funditus iest zawinowane (zruinowane?), zaczęym, stosując się tak do prawa, iako do samey słuszności, pomienionym dobrom dając do osiadłości wolność od hyberny y subsistęcy na lat sześć slobody, władzą moią hetmanską to pozwalam; do których dobr abyście wmmé panowie, pod żadnym praetextem żołnierskim, choćby y za assygnatiami, per errorem z cancelaryey mey wypadłemi, lub z commissaritu za delatami comisarskimi, o żadno rzecz nie pretędowali, serio upominam. Contra-venientes tey moiey woli stricte mają być sądzeni; dla-czego, zaraz y pozwy z cancelaryy mey wydać rozka-załem. Datt w Rożance, anno 1712, Maia dnia piętna-stego. U te (tey?) exceptiy, przy pieczęci, podpis ręki temi słowy: Ludwik Pociey, h. w. w. x. Lo. Która ta exceptia, za podaniem oczewistym, iest do act grodu Witebskiego przyięta y wpisana.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 22.

Универсалъ в. гетмана в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, дан-
ный всѣмъ начальствующимъ войскамъ в. княж. Литовскаго
и проч., коимъ подтверждаетъ дарованныя польскими королями
Витебскимъ пушкарямъ льготы объ освобожденіи ихъ отъ испол-
ненія какихъ бы то ни было воинскихъ повинностей, кромѣ
своей личной службы. 1712 г. Февраля 20.

Aktycacia dokumentu, służąca jmści pauu Jozepho-
wi Zaranowskiemu Łuskinie, horodniczemu Witebskiemu

Jerzy Piotr Kfaczynski, namiesnik
grod. wdztwa Wittebo.

Roku tysiąc siedmsetnego dwunastego, msca Febru-
ary dwudziestego dnia.

Na urzędzie jo kr. mści grodzkim Witebskim, prze-
demną, Samuelem Kazimierzem z Brusilowa Dorohinie-
kim Kisiem, chorązym y podwoiewodzim Witebskim,
od jasnie wielmożnego jego mści pana Kazimierza Ale-
xandra Pocieia, wojewody Witebskiego, Rohaczewskiego,
Żymorskiego, Olkinickiego, Surazskiego etc. starosty,
ustanowionym, comparens personaliter, sławetny pan
Nicephor Szabunia, cechwart puszkarski zamku je-
go kr. mści Witebskiego, ten uniwersał na rzecz, w
nim wyrażoną, ad acta xiąg grodu Witebskiego podał;
który, wpisując w xiegi, eo tenore sonat: Ludwik Kon-
stanty na Włodawie y Rożance Pociei, hetman w. wo xstwa
Litewskiego, Borciański, Punski, Szereszowski, Ratinski
etc. starosta, ich mściom panom pułkownikom, oberszte-
rom, oberszteleytnantom, officialistom, jako y wszytkiemu
rycerstwu wojska jego kr. mści wo xstwa Litewskiego,
a mianowicie ich mściom panom deputatom, lubo ponczas
(podeczas?) consistencij którei chorągwi, lubo dla wybrania

hyberny od chorągwi którei, lubo z comissariatu, za ordi-
nansem y assignacją, do wdztwa Witebskiego y miasta
Witebska jego kr. mści zesłanymi, donosze. W pomieni-
onym mieście Witebsku puszkarze zamkowi, iako y
extra civitatem mieszkający, przez wyrazne przywileia
królów ich mściow, zaczawszy od Zygmunta Augusta,
Zygmunta Trzeciego, consequenter następujących, ab
omnibus militaribus oneribus są excipowani. Którym y
ia, conformując się do prezentowanych documentow
praw, im nadanych od najasnieyszych królów ich mści-
ow, od wszelkich exaccij żołnierskich, z władze mei
hetmanskiei, tą moją excepcią generalną mianowanych
puszkarzow Witebskich, tak w mieście, iako y extra
civitatem mieszkających a zamkową powinność pełnią-
cych, tak od konsistencij, hyberny et omnibus oneribus
uwolniwszy, chce mieć, ażebyście żaden onerować onych
quocunque titulo exaccij żołnierskich nie ważył się. A
chociały ad mala narata asignatija otrzymana wypaść
miała z kancelarij mei, nie ma żadnego mieć ab hinc
waloru; owszem, ten uniwersał moi pro firmo et rato
chcąc mieć nazawsze, rękę moję podpisuję. Datt w Wil-
nie, trzydziestego Januarij, tysiiąc siedmset dwunastego
roku. U takowego uniwersału exepcij, przy pieczęci
jasnie wielmożnego jmści pana hetmana wielkiego wo
xstwa Litewskiego, podpis ręki samego jw mści pana
hetmana his verbis: Ludwik Pociei, hetman wielki wo
xstwa Litewskiego. Który takowy uniwersał excepcij,
za podaniem przez wysz specyfikowaną osobę, iest ad
acta grodu wdztwa Witebskiego wpisany.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 23.

Универсалъ в. гетм. в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, поручику Пятигорскаго полка кн. воеводы Краковскаго, Вишневе-скому, о немедленномъ выступленіи его изъ имѣнія Витебской епископіи, Папина и проч., подѣ страхомъ, за неисполненіе сего, строгаго, подлежащаго военнаго суда. 1712 г. Февраля 10.

Actykacia ordynansu w ustapieniu dobr z metropolij (z dobr metropolij?).

Roku tysione siedmsetnego dwunastego, msca Februrij dwudziestego wtorego dnia.

Na urzędzie jkmści grodzkim Witebskim ettc. comparens personaiiter, pan Jan Miloszewicz ten ordynans na rzecz, w nim wyrażoną, ad acta xiąg grodu Witebskiego podał, w te słowa pisany: Ludwik Konstanty na Włodawie y Rożance Pociey, hetman w. w. x. L., Borci-anski, Ratynski, Wolpinski, Szereszewski, Punski starosta, jmści panu Wiszniewskiemu, porucznikowi chorągwi Petyhorskiej jwx imści, wojewody Krakowskiego, a w niebytności jmci panu chorążemu, lub namiestnikowi, comęde mającemu. Poniewasz wmc panieszcze dotąd, za ordynansem mym do ustapienia z metropoli, alias episkopiey Witebskiej, mając w tąż, przez ordynans moy, melioratio dispartitij z odmianą za episkopią Witebską, w meliorowaney disparticij wyrażoną, dobra Papin, w tymże wdztwie Witebskim, nie ustąpili, y jesliby z jnnych jakowych dobr, ordynansami moiemi excypowanych z odmianą, dotąd nie ustąpili, seria tedy terazniejszym ordynansem injungo wm pu, abyście, za doysciem onego, exnunc z dobr episkopiey Wittbskiej y jnnych, melioracją disparticij wyiętych, ustąpili y iesliby co zabrali, damnifikatią jakową, lub naymnieyszą uczynili, abyście hic et nunc restitucią acquietowali iako nayskutecz-

niey, nie sobie nie praetenduiąc z exycypowanych wy-razną ordynansow mych wypadłych wolą dobr episko- piey Wtty y jnnych . . . na . . . quitacyą inaczey nie postępując, pod surowym sądem według artykułow wo-yskowych; na co y pozwy z cancellarij mey wydałem; a dla wiary y osobliwszego . . . przy podpisie ręki mey pieczęć przycisnąć rozkazałem. Datt w Wilnie, tysiąc siedmset dwunastego, msca Februrij dnia siedmnastego. U tego ordynansu podpis ręki, przy pieczęci, temi sło- wy: Ludwik Pociey, h. w. w. x. L. Który ten ordynans. za podaniem oczewistym, do act grodu Wittbo przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 24.

Приказъ в. гетм. в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, поручику Пятигорскаго полка кн. воеводы Краковскаго, Вишневе-скому, и депутатамъ квартирнымъ (dachowym), въ коемъ, согласно новой своей дислокаціи, въ замѣнъ имѣній Витебской митро-полиі назначетъ для квартиръ того полка разныя селенія Подусвятскаго староства, состоящія въ Витебскомъ и Полоц-комъ воеводствахъ, съ тѣмъ чтобы онъ, поручикъ, въ на-значенныхъ вновь для постоя войскъ, вышеназванныхъ имѣ-ніяхъ ничѣмъ излишнимъ не обременялъ и не стѣснялъ вла-дѣльца. 1712 г. Февраля 22.

Aktikacia odmiany za metropolio Witepsko.

Roku 1712, msca February 22 dnia.

Na urzędzie jkm grockim Witepskim etc. stanowszy oczewisto, jmć pan Symon Stabrowsky te odmiany y ordynans z rzeczo, w niey wyrażono, ad acta grodu Wi-

tepskiego podał, w te słowa wpisano: Ludwik Kostanty na Władawie, Rozance Pocię, hetman wielki w. x. L., Borciansky, Ratynsky, Punsy, Szereszewsky starosta, wielmożnemu jmści panu Wiszniowskiemu, porucznikowi chorągwie Petyhorskiej jasnie oświeconego xięcia jmci, wojewody Krakowskiego, a w niebytności jmci panu chorążemu, lub namiesnikowi, y ichmściom panom peputatom dachowym. Po zaleceniu chęci mych. Gdy z wielu różnych przyczyn, chorągwie wmsci panow poklkaćkrotnie odmieniać się musiała dyspozycya tak, że iedne dobra od supsistęciy odeszły, drugie przydały się, przeto, ażeby w repartyey chorągiewney nie znajdowały się menkamęta (sic), zaszły (m?) zaś ordynansom moim aby się we wszytkim dosyć stało z melioracyi teraznieyszej dispartimentii, na chorągiew wmm panow takowa wydziela się kwatery: starostwo Poduswiackie cum attinentys, to iest, Bruskorowicze, Osmołowicze, Pliczyn, Wyszotek, Zaykow wojewodztwie Połockim, Kiescieryn, Tereszki, Markowicze, Urub y Mironowszczyzna, Sobory y Grabszczyzna, Szuchwost, Sawin, excepto Bodziakina, Ozierzec, Uryby, Rudziow, Zarno . . . w Orleie Skorowanowo, Trubacze, Stayki, Ostrowno, Wielkie-Sioło, w. Zahorany, Torsy, Jasin, Borodzino, Biemiowska-Służba, Zarnosiele, Dziechow, Manhow, Kochlik, Zuraki, Berota, pancerni boiarowie wojewodztwa Witebskiego, excepto Lacha posesyy jasnie wielmożnego jmści pana wojewody Witebskiego w wojewodztwie Połockim, a w tracie Newelskim, jmści paniey Łuszczykowej, daie ten moy wści panu ordynans, abyś, nie nie referuiąc się na pierwsze moje ordynansye, według teraznieyszej melioracyi uczyniwszy repartyey, do żadnych ynnych quocunque tytulo, lub przydanych, lub w odmianie naznaczonych dobr, w teraznieyszym zaś nie wyrażonych ordynansye, interesować nie ważył się; w tych zaś, in vim

subsyteciy zimowey, ulukowawszy się, nad sam szczegulnie dach y wikt, iakim gospodarz sam żyie, nie pretendował, obchodząc się in omni modestia, y na dalsze moje zapatrywał się ordynansye. Datt w Wilnie, dnia 2 February 1712. U tey odmiany podpis ręki temi słowy: Ludwik Pocię, hetman wielki w. x. L. Która ta odmiana, za podaniem oczewistym, iest do a. grodu Witebskiego przyjęte y wpisane.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 25.

104.

Квитанція полковника Ивана Пекарскаго, данная Витебскому ландвойту Заранку въ получении отъ сборщиковъ гберновой подати, Данила Заранка и Ивана Станкевича, съ Усвятскаго староства, 8000 злот., на полтъ канцлера в. княж. Лит. 1712 г. Февраля 23.

Aktykacia quitu, danego od jmci pana Piekarskiego jmci panu Andrzeiowi Zarankowi, lantwoytowi Witebskiemu.

Roku tysiąc siedmset dwunastego, msca Februarij dnia dwudziestego trzeciego.

Na urzędzie jego kr. m. grodzkim Witebskim, comparens personaliter, służa jmm pana Daniela Zaranka, lantwoyta Witebskiego, jmm pan Michał Bewkowski, ten kwit na rzecz, w nim wyrażoną, ad acta xiąg grodu Witto podał, his verbis wpisuiąc: Roku 1711, msca Marca 22 dnia, za asignatio jasnie wielmożnego jmści pana hetmana wo wo x. Litto, na regiment pieszy jasnie oświeconego xiążęcia jmci pna kanclerza wo wo xstwa

Litto, odebralem od ichmew pnow poborców woiewodstwa Witebskiego: od jmei pna Daniela Zaranka, od jmei pna Jana Stankiewicza, iako poborców hibernowych, ze starostwa Uswiackiego, według asygnathey, ośm tysięcy zł.; z czego ichmew kwituie. Dla lepszey wiary dałem kwit s podpisem ręki mey. Dat w Uswiatach, ut supra. U tego kwitu podpis ręki temi słowy pisany: Jan Piekarski, kawaler ss. Łazarza, pułkownik jego kr. m. Który to ten kwit, za podaniem wysz wyrażoney osoby, iestt w akta xiąg grodu Witebskiego przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 26.

105.

Приказъ в. гетм. вел. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, данный войскамъ в. княж. Лит., объ освобожденіи имѣній Витебскаго подкоморія Адама Кисселя: Жабентяевъ, Пуризовъ и Яшкевичъ отъ всякихъ воинскихъ повинностей, въ виду того, что имѣнія эти состояли тогда во владѣніи Витебскихъ Базиліанъ какъ фундушъ, и притомъ разными узаконеніями и особымъ декретомъ Виленскаго трибунала, въ 1712 г., освобождены отъ таковыхъ повинностей. 1712 г. Февраля 25.

Actycatia ordinansu na dobra wielmożnego jmści pna Adama z Brusilowa Kisiela, podkomorzego Witebskiego.

Roku tysiąc siedmsetnego dwunastego, msca Februar. dnia dwudziestego piątego.

Na urzędzie jego kr. m. grodzkim Witebskim ett ette., comparens personaliter, jegomość pan Władysław Dawbor ten ordynans na rzecz, w nim wyrażoną, ad acta xiąg grodu Witebskiego podał, his verbis wpisując: Ludwik Konstanty

na Włodawie y Rozance Pociey, hetman wielki w. x. Ltto, Punski, Borcianski, Ratynski, Szereszewski ette starosta, wszystkim ichmem officialistom woyskowym, całemu oraz in genere utriusque awtoramenti rycerstwu woysk Rzp-
tey wo xtwą Litto, po zaleceniu chęci moich, oznaymuie. Ponieważ per erorem, w taryfie będąc (ym?), totąd wsi Zabienciaie, Paryzy y Jazskiewiczę, w wdstwie Witebskim leżące, do fundacy wielebnych oyców Bazilianow, yn unione zostaiących, przez wielmożnego jegomci Adama Kisiela, podkomorzego Witebo aplikowane, konstitutio anni 1690 y konsensem omnium ordium, oraz lenności approbowane y koroborowane, ab omni militari onere uwolnione, teraz za dowodem teyże konstitucyi na trybunale skarbowym, Wilnie anno 1712 sądzącym się, przez comisarski dekret pomienione wyżej dobra z taryfy są elimenowane y od żołnierskich uwolnione ciężarów; zaczym, y ia też dobra od wszelkich żołnierskich exakcij, a mianowicie od zimowych subsistentij, prowiantow, konstitutij (consistentij?), soluthey hiberny y od wymyslnych quocunque titulo et pretextu extorsij, uwalniam y excypuie, a ieżeliby errore z kancelari-
ey mey jakowy (wa?) na dach, lub prowian, albo na hyberne wypadła asignatia, teraznieyszą mą wolą y tym ordynansem wszystkie takowę do pomienionych dobr praetexta kasuie y anihiluie. Co, dla lepszey wagi, podpisem ręki mey, przy pieczęci, ztwierdzam. Dat w Wilnie, d. 1ma Februar. anno 1712. U tego ordnansu, przy pieczęci, podpis ręki temi słowy pisany: Ludwik Konstanty Pociey, hetman wielki wo xtwą Litto. Który to takowy ordynans, za podaniem wyż mianowaney osoby, jest ad acta xiąg grodu Witbo przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 27.

Приказъ в. гетм. в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, поручику
Пятигорскаго полка кн. вел. гетмана короннаго, Тышкевичу,
въ коемъ въ уваженіе замѣченной недостаточности квартиры,
назначенной для этого полка, назначаетъ, въ добавокъ, еще
имѣніе Кичинъ князя Сангушки, состоявшее въ Витеб. вое-
водствѣ, во владѣніи Ковенскаго скарбника Степана Волчка.
1712 г. Февраля 26.

Akticatia asygnaty do dobr Kiczyn josp Sapiehi.

Roku tysiąc siedmsetnego dwunastego, msca Febru-
ary dnia dwudziestego szóstego.

Na urzędzie jkm grodzkim Witepskim, comparens
personaliter, pan Paweł Kmitkowsky, sługa jmei pana
Stefana Wołczka, skarbnika Cowińskiego, te assyigna-
tją na rzecz, w niey wyrażoną, ad acta xiąg grodu Wi-
tebskiego podał, w te słowa wpisana: Ludwig Konstan-
ty na Władawie y Rozance Pociey, hetman w. w. x. L.,
Borciansky, Ratynsky, Punsky, Szereszewsky starosta,
wielmożnemu jmei panu Tyszkiewiczowi, ciwunowi Wi-
lenskiemu, porucznikowi chorągwie Petyhorskiej jaśnie
wielmożnego jmei pana kasztelana Krakowskiego, het-
mana w. w. koronnego, a w niebytności jmei panu cho-
rążemu, lub namiesnikowi, y ichmsciom panom deputa-
tom dachowym. Gdy z melioraty terazniejszey dyspar-
tymety pokazała się szczupłość wydanej na chorągiew
wszmścia pana kwatery, naznaczają się w przydatek dob-
ra Kiczyn, w wojewodstwie Witebskim, jaśnie oświeco-
nego xięcia jmei Sanguszka, w posesyy będące jmei pa-
na Stephana Wołczka, skarbnika Kowińskiego, w któ-
rych abyście wme panowie, ad proportionem quateru,
przypadłe z dyspartymentu chorągiewnego konie ulo-
kowawszy, nad sam szczegulnie dach y wikt nie prete-
dowali, ya przykazuie; wypadłe zaś odmiany asygnatii

w ordynansie do pomienionych dobr Kiczyna którey-
kolwiek chorągwie pierwszo y poslednieyszo datą teraz-
nieyszym moym ordynansem kasuie y annihiluie. Datt
w Wilnie, die octawo February, anno tysiąc siedmsetnego
dwunastego. U tego ordynansu podpis ręki, przy pieczęci,
temi słowy: Ludwig Pociey, hetman w. w. x. Litto. Ktò-
ry ten ordynans, za podaniem oczewistym, do act gro-
du Witebskiego przyięty y wpisany,

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 28.

Подтвердительный приказъ в. гетм. в. кн. Лит., Лудвига
Поцѣя, поручику Пятигорскаго полка кн. воеводы Краковска-
го, Вишнеvesкому, о непривлеченіи имѣній Витебской архи-
мандрии, или митрополии, къ исполненію воинскихъ повин-
ностей, съ тѣмъ, чтобы, вмѣсто этихъ имѣній, Вишнеvesкій
привлекъ къ такимъ повинностямъ другія какія либо мѣстныя
имѣнія. 1712 г. Февраля 29.

Aktikacia ordynansu dla dobr metropoliey Witeb-
skiej.

Roku tysiąc siedmset dwunastego, msca February
dnia dwudziestego dziewiątego.

Na urzędzie jkm grodzkim Wtbskim, comparens
personaliter, jme pan Jakub Wizgierd, vice-ekonom epi-
skopiey Witebskiej, ten ordynans z rzeczą, w nim wy-
rażoną, ad acta xiąg grodu Witebskiego podał, w te
słowa wpisano: Ludwik Kostanty na Władawie y Ro-
zance Pociey, hetman w. w. x. Litto, Borcianski, Ra-
tynski, Punski, Szereszewski starosta, jmm panu Wisz-
niowskiemu, porucznikowi chorągwie Petihorskiej jo

xcia jmei, wojewody Krakowskiego, a w niebytności jmei panu chorążemu, lub namiesnikowi. Po zaleceniu chęci mych, daię ten moy ordynans, za którego doysciem abyś wm pan, konformuiąc się do ordynansu mego, z meliorowaniem repartycey danego, do żadnych inszych, które tam nie są wyrażone, dobr interesować się nie ważył y do dobr archimendrij, aliás metropoliey Witebskiey, nie należał, poniewasz z pomienionego dyspartymentu pomienione dobra wyięte; w rekompense zaś ich, insze naydujące tamże. Co wm panu powtóre serio intymię. Dat w Wilnie dnia trzydziestego Januarij, roku tysiąc siedmsetnego dwunastego. U tego ordynansu podpis ręki, przy pieczęci, temi słowy: Ludwik Pociey, hetman w. wo xtwą Litto. Który to ten ordynans, za podaniem oczewistym, iest do act grodu Witebskiego przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 30.

108.

Охранный листъ, данный в. гетманомъ в. кн. Лит., Лудвигомъ Поцѣмъ, на имя всѣхъ начальствующихъ надъ войсками Польскими и иноземными, объ освобожденія имѣнія Шмельтинской старости Александры Дуниной, Загораны, сост. въ Витебск. воев., отъ всякихъ воинскихъ повинностей подъ страхомъ, за нарушеніе сего, строгаго суда. 1712 г. Марта 3.

Aktykatia ochrony na dobra, nazwane Zahorany, w wojewodztwie Witebskim leżące, jeymci paniey Alexandry z Boratynskich Duniney.

Roku tysiąc siedmsetnego dwunastego, mscą Marca trzeciego dnia.

Na urzędzie jego kr. m. grodzkim Witebskim ett. ett., comparens personaliter zawiadowca Zahoranski wielmożney jeymci pani Duninowey, starościney Szmeltynskiey, p. Samuel Arciemowicz, te ochroną na rzecz, w niey wyrażono, ad acta xiąg grodu Witebskiego podał, his verbis wpisiuąc: Ludwik Konstanty na Władawie y Rozance Pociey, hetman wielki wo x. Litto, Borcian-ski, Ratynski, Punski, Szereszewski starosta, ichmem pp. pułkownikom, rotmistrzom, porucznikom, oberszterley-tenantom, tak polskiego, jako y cudzoziemskiego zaciągu ludziom. Po zaleceniu chęci moych, donaszam do wiadomości y mieć chce. Pod surowym sądem, ichmciow panow przestrzegam, iż dobra, nazwane Zahorany, w wdztwie Witebskim, wielmożney jeymci pani Alexandry z Boratynskich Duninowey, starościney Szmeltynskiey, leżące, jako moię własne chce mieć, od wszelkich ugod stanowisk, kwater zimowych, consistenti, płacenia wszelkiego, quoque titulo nazwanych, extorsij uwalniam od daty tey moiey generalney ochrony. A chociażby s kancelary mey przed tym, abo potym jakowę powypadały ordinance czyli assignatie do tych dobr, tedy teraznieyszym ordinancem kasuie. I na to się ręko własno podpisuie. Datt w Wilnie, 8 Februar. 1712. U tey ochrony, przy pieczęci, podpis ręki temi słowy: Ludwik Pociey, hetman wielki wo x. Lto. Która to takowa ochrona, za podaniem oczewistym osoby, wyż wyrażoney, jest ad acta xiąg grodu Witebskiego inserowana y wpisana.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 31.

Завѣщательная записъ владѣльца им. Зачерничья, Владислава Звѣревскаго, въ коемъ завѣщаль, м. пр., на Витебскую Марковскую церковь, на Оршанскій Кутейнскій монастырь и на богадѣльни Оршанскія и Витебскія по 100 злот. польск., а также на оо. Любавицкихъ и Рословльскихъ по 30 злот. пол. а) 1712 г., Марта 5.

Akticatio punktow do testamentu jmcі ... wa Zwierzowskiego.

Roku tysione siedmset dwunastego, msca Marca piątego dnia.

Na roczkach marcowych, porządkiem prawa pospolitego przypadłych y sądownie w zamku jkr mści Witebskim odprawuiących sie, przed nami, Samuelem Kazimierzem z Brusilowa Dorohinickim Kisiem, chorążym y podwoiewodzym, Mikołaiem Heronimem Żabą, sędzią, a na mieyscu jm pana Michała Antoniego Białynickiego Biruli, łowczego y pisarza grodzkiego Witebskiego, iako we własney sprawie jmcі, przedemną, Bohdanem Heronimem Starosielskim, podsędktem wdztwa Witebskiego, zasadzonym, urzędnikami grodzkimi wdztwa Witebskiego, od jaśnie wielmożnego jmcі pana Kazimierza Alexandra Pocięja, woiewody Witebskiego, Rohaczewskiego, Żyżmorskiego, Surazskiego, Olkinickiego starosty, pułkownika jkr. mści, będącemi, compares personaliter, jmcі pan Jerzy Piotr Jaroszewicz te punkta do testamentu jmcі pana Władysława Zwierzowskiego, z rzeczą, w nich wyrażoną, ad acta grodu Witebskiego podał, tali tenore pisane: Punkta do testamentu mnie,

а) Замячательно, что завѣщатель Звѣревскій хотя и носилъ латинское имя, но въ послѣдніе дни жизни своей заботился о православныхъ монастыряхъ и церквахъ. Очевидно и умиралъ онъ съ убѣжденіями православнаго.

Władysława Zwierzowskiego, tak się wyrażaia: Naprzod, ciało moje grzeszne ma być pochowane w cerkwi s. Zaczernickiey tytułu y założenia Spasa Świętego, za staraniem y spezą jmcі pana Michała Biruli, łowczego y pisarza grodzkiego Witebskiego y jeymści pani małżaki jmcі, a duszę moją Panu Bogu w Troycy Świętey Jedynemu oddaie, ażeby przyięta była w łaskę Boską. Takowe legacye wyrażam: Na pogrzeb . . . złotych polskich sto naznaczam; osobliwie na cerkiew Markowską Witebską złotych polskich sto leguię y zapisuię; na czercow Orszanskich Kuteynniskich złotych sto polskich leguię y zapisuię; na szpitale Orszanskie y Witebskie złotych polskich sto. Ruchomość wszelka, zboże zasiane w polu jmcі panu Biruli y samey jeymści, jako zapis darowny opiewa; bydło w tą . . . rogate, nierogate, koni robocze, jezne, tak w folwarku Wieszniaku, jako y w samym dworze Zaczernickim, samym że ichmem, podług zapisu darownego, wieczystego, excepto sukien, rynsztunku, komu da Bóg, pożyczszy, za życia oddam; zboże, w swirnach, w gumnie znajdujące, takąż zapisem darownym jmcі panu Biruli y samey jeymści zapisane, do disposycyey łaskawey samychże ichmew za duszę moję opisuie; cyne, miedź wtaż ichmem jmcі panu Biruli y samey jmcі, przy dworze Zaczernickim, zapisuię; sprzęt domowy wszelki tymże ichmem, przy dworze Zaczernickim y folwarku Wieszniackim, zachwuię y zapeuię; oycom wielebnym Lubawickim, Rosłowskim po złotych polskich trzydzieście, to iest, złotych polskich sześćdziesiąt, zapisuię y leguię; zapis darowny z listem na przyznanie, dany dobrowolnie jmcі panu Biruli, łowczemu y pisarzowi grodzkiemu Witebskiemu y samey jeymści dane, na wieczne ztwierdzam czasy, a jego pamięci y jeymści pani małżaki jmcі, duszę moją aby wspierali przed Bo-

giem łaskawą ręką, na ofiary y jałmużnami. Wszelkich krewnych moich proszę wybaczenia, że tylo upatruję, aby duszy mey dobrze było; przepraszam y żegnam y ktoby uraze miał, ja wzajemnie wyrzucając wszelkie urazy do każdego o też uczynienie ... inney nad te punkta dyspo-
sycyey czynić nie mam ... takową dyspozycyą za mocną y nienaruszną mieć ... do których punktów doskona-
łych, ieśliby ... przyszło do testamentu pisania, iako testament ... podpisuję. Datt w Zaczerniczu tysiąc si-
edmset dwunastego roku, msca Februarji dnia dwudzi-
estego siodmego. U tych punktów podpis ręki temi sło-
wy: Władysław Zwierzowskj. Które punkta, do testa-
mentu jmei pana Zwierzowskiego należące, za oczewi-
stym podaniem do akt przez pomienioną wyż osobę, są
do xiąg grodzkich Witebskich przyięte y wpisane.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 37 и 38.

110.

Универсалъ в. гетм. в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, дан-
ный всѣмъ военнымъ властямъ и чинамъ, о свободности
имѣній товарища Пятигорскаго полка, Казимира Папроцкаго:
Щучина, сост. въ 28 верст. отъ Витебска, за Барвинымъ пе-
ревозомъ, и Кокшина, отъ всякихъ воинскихъ повинностей,
такъ какъ имѣнія эти, будучи земскими, въ виду грамотъ мно-
гихъ польскихъ королей, такимъ повинностямъ не подлежали.
1712 г. Марта 5.

Aktykatio uniwersału ikmei immunitatis terrestris
na dobra Szczuczynskie, służącego jmei pnu Kmrzu Pap-
rockiemu.

Roku 1712, msca Marca d. 5.

Na urządzie jkmei grodzkim Witebskim etc. etc. etc.
comparens apalam, jmeć pan Kmrz Paprocki ten dokument

immunitatis terrestris tym dobrom, autentycznie proba-
tae in perpetuitatem, ad acta grodu wdztwa Witto po-
dał, w te słowa pisany: Ludwik Konstanty na Włoda-
wie, Rozance Pociey, hetman wielki wo xa Litto, Bor-
cianski, Punski, Szereszewski starosta, ichmm panom
regimentarzom, pułkownikom, obersztleytenantom, po-
rucznikom, commisarzom, deputatom dachowym y
wszytkim in genere, tak polskiego, iako cudzoziemskie-
go zaciągu, rycerstwu wo xa Litto, donoszę do wiado-
mości, iż grunta ziemskie Szczuczynskie, takowymże
prawem ziemskim nabyte od jm pana Kmrza Paproc-
kiego, towarzysza chorągwie Petyhorskiey od jw jmp
Marcyana z Kozielska Oginskiego, kasztelana Witto, za
Barwinem przewozem, mil 4 od Witebska leżące, y Kok-
szynskie, ziemskiemu grodzkiemu prawu podległe od sta-
rodawnych wiekow, począwszy od panowania nayiaśnie-
yszych królow ichmew Polskich y wielkich xiążąt Li-
tewskich, Zygmunta Wielkiego, Władysława, Kazimi-
erza Trzeciego Iagielowych Jana Albrychta, Alexandra
Zygmunta, Pierwszego, Zygmunta Augusta, Stephana,
Henryka y ich antecessorow, tym moim jeneralnym uni-
wersałem y excepcyą od dachowego et omni onere mi-
litari, jako nigdy w taryffie nie były y być niepowinne,
in perpetuum wolne, waruję, do których abyscie się wmm
panowie, dla tego praetextu, iż te przed tym prawem
także ziemskim niektórzy mieszczenie trzymali, wstę-
pować nie wazili się. Dla lepszey tego pewności, ręką
się własną, przy pieczęci moiey, podpisuję się. Dan w
Wilnie, dnia trzydziestego (sic) February, tysiąc siedm-
sett dwunastego roku. U tego dokumentu, przy pieczę-
ci, podpis ręki hetmanskiey temi słowy: Ludwik Pociey,
hetman w. wo xa Litto. Poniżey pieczęci connotatio
cancellary woyskowej wo xa Litto takowa: S. K. S. I.
pisarz woyskowy wo xa Litto. Który ten dokument, za

podaniem do act przez osobę, wyrażoną, iest do xiąg Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 43.

111.

Письмо подскарбія вел. кн. Лит., Михаила Котла, къ Казимиру Козлинскому, въ коемъ, давая знать, что заключенный съ Козлинскимъ контрактъ на содержание Витебской таможенной заставы, въ виду какихъ-то важныхъ общественныхъ нуждъ и законныхъ оснований, имъ, подск., уничтоженъ съ передачею этой заставы въ содержание Витебскому кастеляну Мартіану Огинскому, предлагаетъ Козлинскому неотложно явиться къ нему, подск., со счетами и собранными деньгами, а самую заставу передать Огинскому, вмѣстѣ со сборами, какіе поступили бы съ 1 Марта до передачи оной. 1712 г. Марта 7.

Aktikatia listu od jas. wielm. jm pa Kotła, podskarbiego w. w. x. Litto, do jm pa Kazimierza Kozlinskiego pisanego.

Roku tysiąc siedmset dwunastego, msca Marca siódmego dnia.

Na urządzie jkmci grodz. Witebskim przedemną, Samuelem Kazimierzem z Brusilowa Dorohinickim Kisielem, chorążym y podwoiewodzym Witebskim, od jaś wielm. jm. pa Kazimierza Alexandra Pocieia, woiewody Witebskiego, Rohaczewskiego, Żyzmorskiego, Olkinickiego, Suraskiego starosty, pułkownika jkmci, ustanowionym, comparens personaliter, Dawid Nożynski, sługa jm pa Kazimierza Kozlinskiego, ten list z rzeczą, w nim wyrażoną, ad acta xiąg grodu Witebskiego podał, w te słowa pisany. Mści panie Kozlinski. Lubo dałem wmm

panu kontrakt na komorę Witebską, gdy iednak, ob summas publicas necessitates et legalitates, musi się immutari y tę komorę pusiłem jaśnie wielmożnemu jm panu Marcyanowi z Kozielska Oginskiemu, kasztelanowi Witebskiemu, skassowawszy wmm pana kontrakt, zaczym abyś się wmm pan otdąd do tey komory nie interessował y sam do mnie z rejestrami importantey y z pieniędzmi co prędzey przyieżdżał, pilno obliguję. Jeśli by zaś do wmm pana a die 1ma Martij weszło co kwitowego importantey skarbowey do obiecia jaśnie wielmożnego jmm pana kasztelana Witebskiego, tedy chcey wmm pan nieodwłoczną jmsci panu kasztelanowi uczynić restitutią. Co wmm panu pilno insinuando, jestem, z Wilna, die 1ma Martij, anno millesimo septingentesimo duodecimo, wmm pana życzliwym bratem y służą powolnym. U tego listu podpis własney ręki temi słowy: Michał Kazimierz Kociel, podskarbi wielki wielkiego xtwą Litto. Na tymże liście napis tymi słowy: Jm panu Kazimierzowi Kozlinskiemu, memu wielce meci panu y bratu. Który to ten list, za podaniem przez osobę, wyż mienowaną, iest do act xiąg grodzkich Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 64.

112.

Рѣшеніе Виленской римско-католической консисторіи, сост. 29 Сентября 1708 г., о троеженцѣ, Витебскомъ намѣстникѣ Петрѣ Ярошевичѣ, который, получивъ невѣрное извѣстіе о смерти первой своей жены, бывшей въ Турецкомъ плѣну, куда уведена была она, во время военныхъ дѣйствій, изъ Каменецъ-Подольска, женился на другой, когда же она возвратилась изъ плѣна, то продолжалъ жить съ нею въ супружествѣ, а послѣ смерти ея женился на третьей. Консисторія, 55.

признавъ второй бракъ Ярошевича, какъ совершенный еще при жизни первой его жены, не законнымъ, предоставила ему право жить съ третьею женою, а въ видѣ епитиміи обязала уплатить на богадѣльню мѣстнаго прихода 15 злот. и лежать крыжемъ въ костелѣ во время семи миссъ, имѣющихъ отправляться въ праздничные дни. 1712 г. Марта 9.

Acticatio dekretu consistorskiego, służącego jmci panu Piotrowi Jaroszewiczowi, namiestnikowi Witebskiemu.

Roku 1712, meca Marca 9 d.

Na roczkach marcowych grodzkich Witebskich, porządkiem prawa pospolitego przypadłych y sądownie w zamku jkmcі Witebskim odprawuiących się, przed nami, Samuelem Kazimierzem z Brusilowa Dorohinickim Kisielalem, chorążym y podwoiewodzym, Heronimem Mikolaiem Żabą, sędzią, a Michałem Antonim Białynickim Birulą, łowczym y pisarzem, urzędnikami grodzkimi wdztwa Witto, od jasnie wielmożnego jm pana Kazimierza Alexandra Pocieia, wojewody Witto, Rohaczewskiego, Żyzmorskiego, Olkinickiego, Suraskiego starosty, pułkownika jkmcі, będącemi y zasiadaiącemi, comparens personaliter, jm pan Jerzy Piotr Jaroszewicz, namiesnik grodzki Witebski, dekret consistorski Wilenski, sobie służący, z rzeczą, w nim wyrażoną, do act xiaг grodu Witto podał, w te słowa pisany: Actum Vilnae, in consistorio, anno Dni millesimo septemgentesimo octavo, die decimo nona mensis Septembris. Coram perillustro ac reverendissimo domino Georgio Ancuta, I. V. D. canonico et auditore causarum consistorij episcopatus Vilnensis, in ejusque publica audientia agitata fuit causa grsi dni instigatoris officij, ex delatione adm rndi dni Jakobi Stanilewicz, comendarij Vitebscensis, contra grsum dnum Petrum Jaroszewic, ex vi citationis et tri-

bus terminis, ex cancellaria exportatis debite ac legitime, prout ex relatione executoris et ergo inscripte patuit executis ratione eius. Quia inculpatus grsus dnu Jaroszewic, habendo primam uxorem, legitime sibi, juxta praescriptum ss. consilij Tridentini, coniunctam, in vivis, cum altera muliere in adulterio et scandalo publico ac offensa magna maiestatis Divinae vivit, adeoque ad videndum ipsum adulterum declarari et excommunicari pro ulterioribusque poenis criminalibus iniungendis et exequendis ad forum fori remitti cum inhibitione, ne, sub poena mille imperialium, piis locis applicandorum et in subsidium excommunicationis, cum hac posteriore muliere cohabitaret, simul ad refusionem damnorum litisque expensarum, prout id incitatione continetur. In qua causa in termino hodierno comparens personaliter, grsus dnu Jaroszewicz citatus petijt beneficium additionis patroni, concedi quid ipsi, per sententiam iudicij, est indultum, et grsus dnu, Jaszkievicz, notarius apostolicus publicus in patronum additus. Die vero 24 eiusdem mensis Septembris, post communicationem copiarum ex citatione, idem grsus dnu Jaroszewic, per suum patronum, litem contestando de rebus, superius in citatione expressis, asseruit hoc esse verum, quia habuit primam uxorem, grsam virginem Eufrosinam Kownacka, sed quia fuit in captivitatem ad Turcos Camenecum Podoliae, sub tempus hostilitatis, abducta ferebataque in hac captivitate esse mortua, de qua morte habuit testimonium a magnifico dno Kossakowski; ideo bona fide et adhibitis omnibus diligentis, ne adulterium committeret in facio ecclesiae, matrimonium alterum, cum generosa domina Kopakowska contraxit; sed dum prima uxor ex captivitate rediit, tunc, evitando crimen adulterij, ad primam uxorem recessit ac cum ipsa usque ad mortem in vero matrimonio habitavit;

post mortem autem eius, non contrahendo iterum cum secunda intermedia muliere matrimonium, cum tertia, vidua Judytha Rakela Rymaczewska, matrimonium, in forma ritualis Romani, juxta praescriptum ss. consilij Tridentini, inivit; quare, quia solutus prima uxore, ab altera vero per decretum officij praesentis, tanquam non consorte legitima, absolutus potuit, nullo obstante impedimento dirimente, cum tertia muliere matrimonium contrahere et propterea in nullum crimen adulterij incidit; ideo se liberum a poenis, per citationem comminatis, declarari debite cum instantia petijt. Perillustris ac rndissimus dnus auditor causarum et iudex superferenda sententia ad futuram juris, scilicet, ad diem vigesimam sextam mensis Septembris anni currentis, deliberavit. In quo termino expediendo deliberationem, idem perillustris rndissimus dnus auditor, sedendo pro tribunali et solum Deum ac sanctam Eius justitiam prae oculis habendo, habita matura deliberatione et consilio, cum theologis ac jurisperitis inita, decrevit: matrimonium intermedium, stante vita primae uxoris contractum, fuisse de facto ac jure nullum; cum tertia vero, post obitum primae uxoris, esse validum. Ratione vero huius rei, quia grus dnus Jaroszewic supponitur contraxisse, stante vita primae uxoris, matrimonium, non adhibita debita inquisitione de morte primae uxoris, cum secunda, ideo quatenus pro poena eleemosinam pro hospitali suae parochiae florenos quindecim, pro pauperibus, exolveret et per septem missas procumbendo in ecclesia illius loci, diebus festis poenitentiam ageret, iniunxit hac sua mediante sententia. Actum Vilnae, ut supra. U tego dekretu, przy pieczęci consistorskiey, connotatio y podpis tymi słowy: Ex actis extraditur. Mathias Casimirus Gudelewicz, aplicus et . . . con . . . Vilnen. mis. pub. Który to dekret, za

podaniem do act przez osobę, wyż wyrażoną, iest do xiaąg grodzkich Witebskich przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 71 и 72.

113.

Приказъ в. гетмана в. к. Лит., Лудвига Поцѣя, администраторамъ губерновой подати, чтобы изъ оставшейся таковой въ недоимкѣ за 1708 и 1709 гг. на Козьянскомъ и Рындинскомъ староствахъ и на им. Загоранахъ бозотлагательно отпустили, за счетъ казны, 4468 злот., на Пятигорскій полкъ короннаго гетмана. 1712 г. Марта 10.

Acticatio assygnatij jw jm p. hetmana wo wo x. Litto do zalegley hiberny za rok 1708 y 1709.

Roku tysiąc siedmsett dwunastego, msca Marca dnia dziesiątego.

Na urządzie jkm grodzkim Witebskim, personaliter comperens, jm pa Leon Reut, towarzysz y deputat chorągwie Petyhorskiey jw jm pana Krakowskago (sic), hetmana w. koronnego, takową assignacją z rzeczą, w niej wyrażoną, ad akta grodu Wittbo podał, tali tenore pisaną: Ludwik Konstanty na Włodawie y Rożance Pociey, hetman w. w. x. Lo, Borcianski, Ratynski, Punski, Szereszowski starosta, ichmm pp. administratorom hibernowym wo x. Litto, na rok 1708 y na rok 1709 obranym, imem mm panom y braci, po zaleceniu powolności moich braterskich. Mam z relacij, że za administracij wmm pp. przez pomienionę lata wszytka importancia hibernowa w starostwach y dzierzawach wa Litto zostaię; do którey zalegley summy wydaiąc

tę moia do wm pp. assynacją, wielce upraszam, ażebyście wppwie z pomienionej summy, w remanencij ze (do?) skarbu wo xa Litto podaney, naznaczam z starostwa Kozianskiego . . . za latt dwie dwa tysiące osim sett złotych, z Zahoran złł. sto dziewiędziesiąt sześć, z Ryndziana złł. sto dziewiędziesiąt sześć, ta summa cztery tysiące czterysta sześćdziesiąt osm (sic) złł na chorągiew Petyhorską jw jm pana Krakowskiego (sic) hetmana wo koronnego, wypłacić raczyli, nie przyimując żadnych assignacij pierszą, tak poslednieyszą datą, y któreby sie zachodzili, kassuie y annihiluie; jeno za tą moia wydaną assignacją najpierszą y pretszą executią uczynili, bez żadney dylacij, excuzowania się (y?) innych prywatnych lub jakich assignacij; która summa, za kwitem satisfactionis wypłacona od wm pp., calculo pro soluto przyięta będzie w skarbie wo xa Litt. Dan w Wilnie, dnia szesnastego Februarij ao tysiąc siedmsett dwunastego. U tey assygnacij, przy pieczęci, podpis ręki temi słowami: Ludwik Pociey, hetman w. wo xa Litto. Która to assignacia, za podaniem do akt przez osobę, wyszpisana, iestt do xia grodu Wittbo wpisana.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 74.

114.

Приказъ в. гетмана в. к. Лит., Лудвига Поцѣя, Пятигорскаго полка гетмана короннаго, кн. Вишневецкаго, поручику Вишневскому, и полковымъ депутатамъ, чтобы, по предварительномъ сношеніи съ комиссарами губерновой подати и питейныхъ сборовъ въ Витеб. воеводства и соображаясь съ новою, по случаю опустошенія староствъ сокращенною skarbowymъ трибуналамъ росписью, выбрали съ королевскихъ имѣній въ этомъ воеводствѣ: Сорочья, Савичей, Коровайна, Тру-

бачей, Бобра, Кестирина, Терешекъ, Рындина, Гуски, Неговля, Стаекъ, Островна, Шухвоста, Жерносѣкъ, Орлеи и Озерецъ губерновой подати 1456 злот., а питейныхъ сборовъ съ Вит. воеводства 1584 зл.; въ Пинскомъ же повѣтѣ, съ войтовствъ Гнѣвчицъ, Кретесина и съ державы Радогоша 1440 зл., а всего 4480 зл., на лошадей Пятигорскаго полка. 1712 г. Марта 14.

Acticatia assignati, wydaney do dobr królewskich wdstwa Wittbo.

Roku tysiąc siedmsetnego dwunastego, msca Marca dnia czternastego.

Na urzędzie jego kr. m. grodzkim Witebskim etc. etc. comparens personaliter jmc pan Władysław Towiański, towarzysz y deputat chorągwi Petyhorskiej jaśnie oświeconego xiecia jmei Wiszniowieckiego, wojewody Krakowskiego, tę assignatio z rzeczą, w niey wyrażoną, ad acta xia grodu Wittbo podał, his verbis wpisując: Ludwik Konstanty na Włodawie y Rożance Pociey, hetman wielki wo x. Litto, Borciański, Ratynski, Punski, Szereszewski starosta, jm panu Wiszniowskiemu, porucznikowi chorągwi Petyhorskiej jo xcia jm pna wdy Krakowskiego, jmei panu chorążemu lub namieśnikowi, osobliwie ichmm panom deputatom, po zaleceniu chęci moich. Ponieważ ex moderamine trybunału skarbowego wielkiego x. Litto, z pomiarkowaniem zapłaty umnieyszonej, iest komput w koniach chorągwiowych, ob respectum sdesolowanych starostw, królewszczyn umnieyszyła się do zapłaty summa, przeto na koni osmdziesiąt, pod chorągwią gospodarstwa wmm pna zaordynowane, nim z seymu zupełne obmysli się ukontentowanie, wynosi zapłata, to iest, na koń ieden rachuiąc po złł. piędziesiąt sześć, summa wynosi na tę chorągiew złotych cztery tysiące czterysta osmdziesiąt

osim; kturych wybierać ichmśc pp. deputaci będą, prae-
via conferentia z ichmśc pany comisarzami hibernewe-
mi y czopowego, szeleżnego wdstwa Witebskiego, hiber-
ny, według terazniejszey meliorowaney taryfy posta-
nowioney: z dobr Sorocz y Sawicz złotych, excepto Bod-
ziakina, 280; z dobr Korowayna y Trubacze zł. 140;
Bobr, Kiesciryny, Ciereszki zł. 28, Ryndzin, Huskie y
Nehowl zł. 476; Stayki y Ostrowno zł. 112; Suchwast
zł. 56; Żarnosieki zł. 56; Worleie zł. 56; Ozdzierce
zł. 252; a czopowego, szeleżnego wdstwa Witebskiego
zł. 1584; w powiecie Piskim hiberny pomiarkowaney:
z woytowstwa Gniewczyce y Kretesin 1200; z dzierżawy
Radohoszcz zł. 240; in summa cztery tysięce cztery-
sta osmdziesiąt złotych; y wybraney kwitować maia, i
o dalszey summy odebraoia (niu?) obmysleniu uchwa-
lę seymową dam znać w czasie y mieyscu; interim przy-
dachu, subsistentij, rozmiarkowawszy tey summy quan-
tatem, reparować wmm pan będziesz, ile bydz może
munderunek chorągiewny ad decus szarzy Petyhorskiej,
aby na kampanio w komplecie koni osmdziesiąt wynieść
mogła y aequivalet dalszemu nas, hetmanow, o niey
staraniu. Dan w Wilnie, die 4 Martij, anno 1712. U
tey asignati, przy pieczęci, podpis ręki temi słowy pi-
sany: Ludwik Pocięy, hetman wielki wo xtwia Litto.
U tey asignati, pod pieczęcią, correcta his verbis et li-
teris: S. K. S. T. P. w. w. x. L. Która ta to asignatia,
za podaniem wyż wyrażoney osoby, iest ad acta xia-
grodu Wittbo przyięta y wpisana.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 82.

Состоявшееся 22 Февраля 1712 г. рѣшеніе лимитаціон-
наго (отсроченнаго) скарбоваго трибунала (высшаго казеннаго
суда) великаго княжества Литовскаго, который, въ составѣ
своемъ изъ коммисаровъ—какъ назначенныхъ конституціею
изъ сената, такъ и выбранныхъ на частныхъ реляціонныхъ
сеймахъ въ воеводствахъ и повѣтахъ, т. е., уѣздахъ (на этихъ
ч. сеймахъ избирались депутаты въ главный сеймъ, для до-
клада и защиты мѣстныхъ общественныхъ и нѣкоторыхъ част-
ныхъ интересовъ), открылъ свое засѣданіе въ Вильнѣ съ 12
Января того года, для разрѣшенія жалобъ какъ отъ войскъ
вел. княж. Лит. на неудовлетвореніе ихъ жалованьемъ, такъ
и со стороны воеводствъ и повѣтовъ на причиненныя имъ
войсками обиды, и для разрѣшенія разныхъ другихъ дѣлъ,
относившихся къ вѣдомству скарб. трибунала и указанныхъ
въ конституціяхъ Люблинскаго сейма и общаго совѣта Вар-
шавскаго. За недостаткомъ времени для окончательнаго раз-
бора взаимныхъ претензій войскъ, воеводствъ и повѣтовъ;
за непредставленіемъ сторонами достаточныхъ доказательствъ
и за невозможностію, въ то время, по причинѣ опустошенія
многихъ присяжныхъ для взиманія податей дворовъ моровою
язвою, повѣрить отчеты сборщиковъ питейныхъ сборовъ,
16-злотной и другихъ податей, изъ коихъ производилось
содержаніе войскъ, рѣшеніе по этому предмету отложено до
возобновленія скарб. трибунала,—съ тѣмъ, чтобы къ тому
времени были представлены сторонами въ трибуналъ всѣ,
имѣющіяся у нихъ, доказательства. Въ виду, р. обр., недос-
татка времени и за большимъ накопленіемъ жалобъ, трибу-
налъ не могъ окончательно разрѣшить и дѣла о значительныхъ
суммахъ, взятыхъ съ Сапѣжинскихъ и Нейбургскихъ имѣній
на войска Рѣчи Посполитой, но неизвѣстно куда обращенныхъ;
а потому и этотъ предметъ отлагается до будущаго съѣзда
трибунала, или же до суда гетманскаго, по желанію сторонъ,
—съ тѣмъ, чтобы на будущій трибуналъ всѣ сборщики и
администраторы разныхъ податей, не оправдавшіе еще своихъ
дѣйствій, представили оправдательныя отчетности, подъ опа-
сеніемъ штрафа за сопротивленіе 100 копъ грош. Лит.; подать
же мельничную обязываются аккуратно и безотлагательно
вносить скарбному в. княж. Лит., Шретеру, подъ опасеніемъ
взысканій по усмотрѣнію власти, а недоимки взыскать при
содѣйствіи уѣздныхъ ротмистровъ, посредствомъ строгихъ
экзекуцій, за извѣтій лишь вымершихъ дворовъ; кромѣ того,
личнаго себѣ вознагражденія, выше установленнаго одного

гроша отъ злотаго, съ плательщиковъ не взимать, а тѣмъ болѣе не вымогать силою, подѣ штрафомъ 200 копѣ грош. съ каждаго. Что касается крайняго опустошенія в. княж. Лит. и княж. Жмудскаго, посѣщенныхъ многоразличными карами Божиими, такъ что города, мѣстечки, обширныя волости, селенія и дворы шляхетскіе совершенно тамъ опустѣли, то вѣняется воеводствамъ и уѣздамъ въ обязанность произвести, чрезъ присяжныхъ люстраторовъ, вѣрную люстрацію и составить надлежащіе росписи, по которымъ и взимать подати впредь до изысканія Рѣчью Посполитою, на предстоящемъ сеймѣ, другихъ источниковъ на удовлетвореніе войскъ. Согласно даннымъ, выработаннымъ комиссарами изъ среды самыхъ членовъ трибунала, утверждается новая, исправленная роспись податей, изъ которой исключено все то, что служило къ ущербу имѣній земскихъ, экономическихъ, духовныхъ, ленныхъ, шляхетскихъ и изгнанниковъ а) Смоленскаго воеводства, Стародубскаго повѣта и отчасти Полоцкаго воев.,—съ тѣмъ, чтобы, на основаніи конституцій и королевскихъ привилегій, имѣнія земскія, шляхетскія, королевскія, экономическія, духовныя, а также помянутыхъ изгнанниковъ были свободны отъ всякихъ военныхъ повинностей; въ прочихъ же им., съ согласія Рѣчи Посполитой и по усмотрѣнію самаго трибунала, дѣлается нѣкоторая льгота въ отношеніи только вымершихъ дворовъ, но примѣненіе этой льготы, впредь до дальнѣйшихъ указаній Р. П., предоставляется ближайшему усмотрѣнію гетмана в. княж. Лит., съ тѣмъ, чтобы приказы изъ военной канцеляріи его на отпуски суммъ изъ гиберновой подати на войска выдавались уже не по старой, а по новой росписи, и чтобы подать эта, по принятому издавна правилу, взималась ходячею шележною, а не тынфовой монетою. Въ виду неправильныхъ постоевъ и вымогательствъ войскъ, которыя, по гетманскимъ приказамъ, размѣщаются въ имѣніяхъ королевскихъ, земскихъ, шляхетскихъ, духовныхъ, привилегированныхъ, опустошенныхъ и вымершихъ, строго воспрещаются войскамъ подобныя злоупотребленія, подѣ страхомъ уголовныхъ наказаній, опредѣленныхъ для нападчиковъ и насиль-

а) Подѣ *изгнанниками*, exules, exulanti, wygnasy, разумѣлись помѣщики, которые были прежде въ Смоленской и въ Кіевской губ., а отчасти (какъ видно изъ настоящаго док.) и въ Полоцкомъ воев., но, за отходомъ тамошнихъ имѣній ихъ къ Россіи получили имѣнія въ Литвѣ и Бѣлой Руси. Имъ-то, съ теченіемъ времени, и предоставлены были нѣкоторыя особня права относительно имѣній. Vol. Leg., IV, f. 538, 675, 706.

никовъ. Всѣ сборщики, скарбовые дворяне, военные депутаты, администраторы, контрагенты и вообще всѣ тѣ, кому какимъ либо образомъ поручены сборы податей Р. П. и повѣтовъ, и ихъ намѣстники, равно какъ и тѣ, у кого имѣлись бы собранныя, но не внесенныя еще куда слѣдуетъ подати, обязываются явиться, съ деньгами и отчетами, въ послѣдующій скарб. трибуналъ, подѣ страхомъ лишенія чести и конфискаціи имѣній ихъ; недоимщики же, неплатившіе податей съ 1667 г. включительно, обязываются внести недоимки экзекуторамъ или же въ казну Р. П., подѣ опасеніемъ опредѣленныхъ уже и имѣющихъ опредѣлиться высканій, а казнѣ в. княж. Лит. предлагается представить въ тотъ же трибуналъ всѣ, имѣющіяся у нея, данныя для произведенія надлежащаго учета. Такъ какъ Люблинскою конституціей и общимъ совѣтомъ Варшавскимъ устанавливать и одобрять подати воспрещено, то комиссары и сборщики повѣтовые предупреждаются, чтобы не смѣли устанавливать и одобрять таковыя, за исключеніемъ лишь сбора на пословъ, но и то соображаясь съ тѣми же конституціями. Подать подѣ названіемъ *кварти простой* а), взиманіе которой предоставлено было конституціею генералу артиллеріи в. княж. Лит., но которая, вслѣдствіе не всегдашняго обревизованія имъ держателей кор. имѣній, пришла въ разстройство, предписывается тѣмъ держателямъ вносить, согласно исправленной росписи податей, притомъ ходячею монетою, скарбному вел. княж. Лит., Шретеру, а послѣдній, въ свою очередь, обязывается передавать самую подать тому же генералу, коему поручается взысканіе недоимокъ оной, чрезъ своихъ депутатовъ, безъ обремененія, однакожъ, кор. имѣній, съ представленіемъ и отчета своего въ будущій трибуналъ; старостамъ же и держателямъ имѣній вѣняется въ обязанность, подѣ страхомъ взысканій-опредѣленныхъ въ конституціяхъ, и лишенія самыхъ содержимыхъ имѣній, уплачивать означенную подать экзекуторамъ, или же скарбному в. княж. Лит., монетою шележною; причемъ, предупреждается, что тѣ изъ нихъ, которые аккуратно внесутъ подать эту въ казну Р. П. въ 6-недѣльный срокъ и впредь будутъ вносить ежегодно въ Ивановъ день, должны

а) *Кварти простая*, quarta, quarta simpla, kwarta, kwarta sympla, четвертая часть дохода королевскихъ, столовыхъ имѣній, со старостовъ и держателей оныхъ на защиту Рѣчи Посполитой. Изъ всѣхъ доходовъ тѣхъ им. отдѣляема была часть на содержаніе старосты и держателя, остальные же доходы дѣлились на четыре части, изъ коихъ $\frac{1}{4}$ предназначалась на защиту Р. П. Vol. Leg. a. 1562, v. II, f. 616.

будутъ платить на содержаніе сборщиковъ только по одному грошу, а неисправные—по три гроша отъ злотаго. Двойной платежъ на содержаніе почтъ в. княж. Лит. королевскіе города и мѣстечки обязываются вносить скарбному в. княж. Лит., Ивану Претеру, какъ главному почтмейстеру этого княжества, или же командированнымъ имъ скарбовымъ дворянамъ, подѣ штрафомъ тройнаго платежа. Полки, особенно же бывшіе на постоѣ, воспользовавшись двойною порціею изъ гиберновой подати, подлежаще устанавливали еще разныя новыя правила, подѣ предлогомъ права свободнаго распоряженія своими квартирами, принуждали бѣдныхъ крестьянъ къ стражѣ, вывозкѣ дровъ даже за десятокъ и болѣе миль, къ прокорму челяди и лошадей, охотѣ, исполненію разныхъ немѣстныхъ требованій, поставкѣ подводъ для безнужныхъ и далекихъ разъѣздовъ,—а все это сопряжено было съ большимъ ущербомъ старостъ и содержателей кор. имѣній, лишенныхъ чрезъ то всякой послуги отъ своихъ крестьянъ; воспрещая злоупотребленія эти со стороны войскъ, трибуналъ постановляетъ: подлежаще взятыхъ полками въ счетъ гиберны деньги исключить изъ слѣдуемой на содержаніе тѣхъ полковъ суммы; военныхъ же депутатовъ, назначенныхъ для принятія гиберны, предупредить, чтобы, безъ участія администраторовъ, ея не вѣдали и никакихъ прижимокъ не дѣлали, подѣ уплатою убытковъ, даже изъ своей собственности. Въ предупрежденіе, чтобы, по случаю значительнаго опустошенія, причиненнаго морскою язвою и проч. въ воеводствахъ и повѣтахъ, войска не терпѣли недостатка даже и въ пропитаніи, и во избѣжаніе ужасныхъ послѣдствій отъ ярости голоднаго солдата, предлагается воеводствамъ и повѣтамъ, по соглашенію съ гетманомъ в. княж. Лит., изыскать способы къ устраненію такого недостатка, впредь до дальнѣйшаго распоряженія Р. П., на предстоящемъ сеймѣ,—съ предоставленіемъ права расходы, по этому случаю возникшіе, исключить изъ будущихъ платежей. Было отправлено къ Русскому Царю торжественное посольство во главѣ маршалка в. княж. Лит., Мартіана Воловича, который, не воспользовавшись никакою поддержкою со стороны казны в. княж. Лит., единственно же изъ усердія своего къ общему благу, на расходы по этому случаю обременилъ имѣнія свои значительными долгами; а потому и принимая въ уваженіе, что посольство это исполнило съ честью свое порученіе, которое на Ярославскомъ совѣтѣ было одобрено, а также согласно декрету своему, послѣдовавшему на Пинскомъ его сѣздѣ, трибуналъ обязываетъ подскарбія в. княж. Лит., въ возмѣщеніе затратъ Воловича, позаботиться

выдачею послѣднему, ассигнованныхъ изъ казны Р. П. на означенное посольство, денегъ въ колич. двухъ сотъ съ чѣмъ-то тысячъ тынфвъ. Съ благодарностью утверждаются оказавшіеся во всемъ правильными отчеты его, Воловича, и гетмана в. княж. Лит., Лудвига Поцѣя, по управленію вновь возвышенными таможенными пошлинами и субсидіями Р. П., въ теченіе двухъ лѣтъ съ 1703 г., а такъ какъ, изъ примѣрнаго усердія своего въ Р. П., издержали они на нужды ея, сверхъ принятыхъ платежей, еще изъ собственности своей 255,570 злот., изъ коихъ, въ виду крайней скудости казны Р. П. и по любви своей къ отечеству, требовали возврата имъ только 105,550 злот., то посему и за неимѣніемъ, въ то время, денегъ въ казнѣ, удовлетвореніе Воловича и Поцѣя этою слѣдующею относится къ слѣдующему сейму, съ обѣщаніемъ поддержать этотъ интересъ ихъ. Такимъ же порядкомъ утверждается отчетъ и подскарбія в. княж. Лит., Михаила Котла, по управленію его таможенными сборами Р. П. въ 1703 г., съ отнесеніемъ пополненія сдѣланной имъ передержки изъ собственности своей, въ колич. 40,000 злот., также на распоряженіе Р. П. Усматривая весьма большой для казны Р. П. ущербъ отъ неплатежа таможенныхъ пошлинъ съ товаровъ, провозимыхъ за границу разными негоціантами подѣ видомъ товаровъ магнатскихъ и шляхетскихъ, трибуналъ предупреждаетъ, что всякій, провозящій такимъ образомъ товары безъ уплаты пошлинъ, будетъ подлежать лишенію чести, возмѣщенію убытковъ Р. П. и особому тройному платежу, независимо отъ конфискаціи самыхъ товаровъ въ казну Р. П. в. княж. Лит., а всѣхъ провозящихъ панскіе и шляхетскіе товары обязываетъ показывать это подѣ присягою въ таможенныхъ; подскарбію же в. княж. Лит. предлагаетъ, чтобы паспортовъ, вносящихся къ ущербу Р. П., никому не выдавалъ, а выданные подобные паспорта, если выданы, признаетъ недействительными. Въ устраненіе ущерба, происходящаго для Р. П., вслѣдствіе расхищенія имущества, остающагося послѣ смерти содержателей корол. имѣній, поручается скарбовымъ дворянамъ в. княж. Лит., наряжаемымъ подскарбіемъ для принятія, въ такихъ случаяхъ, имѣній, чтобы не только передавали въ казну инвентари староствъ и содержимыхъ имѣній, но извѣщали бы, притомъ, и о самой движимости, остающейся послѣ умершихъ людей и содержателей имѣній. Воеводство Новогородское, а именно: гг. Новогородокъ съ войтовскою юрисдикіей, Несвижъ, Мира, Клецкъ, им. Городище маршалка в. княж. Лит., Мартіана Воловича, и желѣзный заводъ его же, въ виду конституцій, льготъ, учетовъ, изъ недоимки питейныхъ сборовъ, въ количествѣ 80,000

злот., обязывается уплатить только 49,725 злот., или же сколько покажут администраторы по росписи и учету казны Р. П. Венденский подкоморий и экономъ княж. Биржинскаго, Лудвигъ Ганскофъ, взявшій, за приказами гетмана в. княж. Лит., на войска этого княж., съ имѣній княгини Нейбургской, сост. въ Вилкомирскомъ у. Биржинскаго княж., 1600 тал. бит. и обратившій ихъ въ свою пользу, обязывается въ самоскорѣйшемъ времени уплатить эту сумму первымъ полкамъ маршалка и гетмана в. княж. Лит., подъ лишеніемъ чести и взысканіемъ суммы путемъ строгой инквизиціи, Города Новогородокъ и Минскъ, бывшіе обычнымъ мѣстомъ главныхъ трибуналовъ в. княж. Лит. и, въ силу многихъ правъ и конституцій, освобожденные уже отъ всякихъ воинскихъ повинностей, вслѣдствіе постоянныхъ наводненій, проходовъ вспомогательныхъ войскъ и большихъ платежей оказались до того опустошенными, что не только не соотвѣтствуютъ пребыванію въ нихъ трибуналовъ, но едва и проѣзжаго могутъ приютить; а потому и на основаніи тѣхъ же правъ и конституцій, города эти, для возможной поправки своей, на шесть лѣтъ освобождаются отъ всякихъ воинскихъ постоевъ, проходовъ и гиберновой подати. Городъ *Витебскъ*, вслѣдствіе разныхъ тяжкихъ невзгодъ, болѣе же всего, какъ пограничный, отъ грабежей, вымогательствъ и притѣсненій со стороны переходящихъ войскъ, а также чрезъ истребленіе домовъ и всякаго имущества пожарами, наконецъ, за *разбродомъ изъ него купцовъ и мѣщанъ въ разныя другія мѣста*, разоренъ до крайности, такъ что не только не въ состояніи долѣе платить подати Р. П., но, вмѣсто поправки своей, приходитъ еще въ большее разстройство; тѣмъ не менѣе, однакожъ, основываясь на привилегіяхъ, данныхъ этому городу до и послѣ уніи и утвержденныхъ конституціями, трибуналъ постановляетъ, чтобы, въ виду *фундушей и производимой торговли* (?), со всѣхъ, не пользующихся въ силу конституцій льготами, домовъ и земельныхъ участковъ города съ предмѣстьями, фольварками, мѣщанами посельскими и евреями мѣстнаго общества платились гиберновыя и другія подати Р. П., наравнѣ съ вѣдомствомъ магдебургскимъ а), за изъятіемъ лишь вѣдомства Виленскаго лат. капитула и земскихъ, вотчинныхъ владѣній, пользующихся особою льготой. Къ тѣмъ же повинностямъ обязывается и г. *Полоцкъ* и съ тѣмъ же изъятіемъ; только, въ виду сильного протеста комиссаровъ Полоцкаго воеводства противъ несоразмѣрнаго обремененія его налогами по росписи, поручается комиссарамъ

а) Ясно, что въ Витебску трибуналъ почему-то не благоволилъ.

этимъ произвести въ воеводствахъ строгое и точное дознаніе относительно какъ размѣра платимыхъ питейныхъ пошлинъ, такъ и, допускаемыхъ при взиманіи ихъ, злоупотребленій. Удовлетвореніе, признанной правильною, жалобы воеводы и генерала Русскихъ земель, Яблоновскаго, на разореніе, причиненное въ его вотчинныхъ имѣніяхъ *Маріамполь* и *Езополь*, лежащихъ за Днѣстромъ, войсками в. княж. Лит. при походѣ ихъ, б. въ 1711 г., за скудостію казны этого княжества относится къ предстоявшему сейму. Стародубскій староста *Казиміръ Тышкевичъ*, по примѣру прочихъ изгнанниковъ Смоленскаго воев. и Стародубскаго у., въ вознагражденіе за отошедшія въ Россію имѣнія, получилъ отъ польскихъ королей, особенно же отъ Яна III, въ 1690 г., въ вотчинное владѣніе имѣніе въ Вилкомирскомъ у.,—что подтверждено было и Августомъ II; но такъ какъ комиссары Вилкомирскаго у., не находя указаній объ этомъ въ конституціи, направили дѣло въ сеймъ, то, въ предупрежденіе могущаго причиниться тому имѣнію ущерба до рѣшенія сейма, постановляется, чтобы самое имѣніе было свободно отъ гиберны и всякихъ воинскихъ повинностей. Герановское пробство (мѣстопребываніе прих. ксендзовъ) Опшмянскаго у., которое, согласно податной росписи, повинности за дер. Залужье, сост. въ Новгородскомъ воев., платило тоже по Опшмянскому у., освобождается отъ платежа оныхъ по Новгородскому воев. Равнымъ образомъ, и им. *Малаты* Виленскаго лат. епископа, по своему положенію и платежу повинностей принадлежащее къ Виленскому воев., освобождается отъ взноса платежей по Вилкомирскому у., за исключеніемъ питейнаго сбора. Владѣльцы нѣкоторыхъ имѣній въ разныхъ воеводствахъ и уѣздахъ, ссылаясь на документы, хотя и заявили, что тѣ имѣнія, какъ вотчинныя, а отчасти ленныя, внесены были въ гиберновую военную роспись ошибочно; но, за неимѣніемъ времени и непредъявленіемъ владѣльцами самыхъ документовъ, предоставляется гетману в. княж. Лит. рассмотреть это дѣло и, въ случаѣ правильности претензій, означенныя имѣнія изъ росписи исключить. Имѣнія же Витеб. кастеляна Огинскаго Брускоровичи Витеб. и Серуты Полоцк. воеводства, будучи, на основаніи привилегій 1568, 1651, 1653 и 1679 гг., ленными и вотчинными, освобождаются отъ всякихъ воинскихъ повинностей и гиберны. Утверждается рѣшеніе скарб. трибунала, послѣд. въ 1705 г., объ исключеніи изъ гиберновой росписи имѣній Луцкой іезуитской коллегіи, подъ назв. Болотное и Стриево въ воев. Брестскомъ, какъ признанныхъ земскими. До рѣшенія спорнаго дѣла о сост. въ Вильнѣ Лауданскомъ каменномъ домѣ Ковенской іез.

коллегии, освобождается онъ отъ всякихъ городскихъ и проч. повинностей. Утверждается рѣшеніе фискальнаго суда объ исключеніи им. Данюшевскіе съ фольваркомъ Казимонтомъ Виленскихъ Іезуитовъ изъ податной росписи, впредь до рѣшенія дѣла этого самимъ трибуналомъ. Въ началѣ своихъ засѣданій, поручилъ трибуналъ референдарію вел. княж. Лит., ксендзу Анкутѣ, произвести дознаніе о расхищеніи товаровъ и другихъ вещей, оставшихся послѣ вымершихъ купцовъ и мѣщанъ въ Вильнѣ, Ковнѣ, Гроднѣ; Анкута затѣмъ донесъ трибуналу, что расхищенное имущество было большой цѣнности и что, притомъ, торговые склады, лавки, сараи и прочія помѣщенія были обезпечены капиталами канцлера к. Радивила, гетмана Лудвига Поцѣя и подскарбія Михаила Котла; въ виду чего, трибуналъ учреждаетъ изъ членовъ своихъ комисію въ означенные города, какъ для розысканія и возврата расхищенного имущества, такъ и для провѣрки платежа питейныхъ сборовъ, съ донесеніемъ о послѣдующемъ трибуналу на будущемъ его сѣздѣ. Назначается такая же комисію и въ княж. Жмудское, для произведенія люстраціи всѣмъ опустѣвшимъ и вымершимъ дворамъ въ им. королевскихъ, земскихъ, шляхетскихъ и духовныхъ, а также для провѣрки всякихъ податей, въ особенности же питейныхъ сборовъ, съ объявленіемъ во всѣхъ воеводствахъ и повѣтахъ, чтобы податные, особенно же питейныхъ сборовъ администраторы, которые не представятъ надлежащихъ отчетовъ, не дерзали избираться въ комиссары и засѣдать въ трибуналѣ, а если и будутъ выбраны, то лишатся права участвовать въ его дѣйствіяхъ. Потверждаются прежніе декреты трибунала о признаніи имѣній Лидскаго маршалка Александровича Вызговщина, или Пекарковщина, и Каминскаго Минаты и Укольникы, или Мостовляны, земскими, съ исключеніемъ ихъ изъ росписи, въ которую вносятся по ошибкѣ. Городъ Лида, согласно трибунальному декрету, послѣд. въ Пинскѣ, основанному на Люблинской конституціи, оставляется при дарованныхъ ему правахъ и конституціяхъ. Обезпечивается какой-то интересъ Шавельской экономіи до рѣшенія будущаго трибунала, которое не могло послѣдовать нынѣ за накопленіемъ разныхъ дѣлъ. Коронному инсигатору Ивану Кукатку-Выровемскому дается обѣщаніе, что назначенная ему на Люблинскомъ сеймѣ и на общемъ совѣтѣ Варшавскомъ, сумма 20,000 злот. будетъ уплачена сполна изъ податей, какія бы установились на предстоящемъ въ 1712 г. сеймѣ. Четыре корчмы Виленскихъ кс. Кармелитовъ, преб. при костелѣ св.-Георгія, на основаніи привилегій и фондушевой записи канцлера в. княж. Лит., Николая

Радивила, а также конфирмацій королей Александра I и Сигизмунда I, освобождаются отъ платежа питейныхъ сборовъ а). Наконецъ, всѣ прочія дѣла отлагаются до будущаго сѣзда трибунала, съ предоставленіемъ директору его назначить для этого время и мѣсто, а городскимъ судамъ—внести настоящее рѣшеніе въ свои книги и опубликовать повсемѣстно. 1712 г. Марта 16.

Akticacio dekretu trybunału skarbowego wo xa Litto, w Wilnie sądzącego, roku 1712, limitacyjnego.

Roku tysiąc siedmsett dwunastego, msca Marca szesnastego dnia.

Na urzędzie jo kr. mści grodzkim Witebskim, przedemną, Samuelem Kazimierzem z Brusilowa Dorohinickim Kisielem, chorążym y podwoiewodzym Witebskim, od jaśnie wielmożnego jmcі pa Kazimierza Alexandra Pocieia, woiewody Witebskiego, Rohaczewskiego, Żymorskiego, Suraskiego, Olkinickiego starosty, pułkownika jkm, będącym, personaliter comparens, sługa wo jm pa Leona Bohomolea, skarbnika wa Wittbo, pan Piotr Sawczynkowski, ten dekrett trybunału skarbowego wo. x. Litto, limitacyjnego, z rzeczą, w nim wyrażoną, ad acta grodu Witto podał, w tte słowa pisany: Roku tysiącznego siedmsetnego dwunastego, msca February dwudziestego wtórego dnia. My, comisarze, tak z senatu per constitutionem naznaczeni, jakoteż z woiewodztw y powiatow na seymikach relacynych obrane, vigore dekretu limitationis, za uniwersalami jaśnie oświeconego xcіa jmści Karola Stanisława Radziwiła,

а) Так. обр., скарбовый трибуналъ в. княж. Лит. озабоченъ былъ и интересами духовенства, но только латинскаго; о православномъ же и даже униатскомъ духовенствѣ нѣтъ и рѣчи, тогда какъ земскія, вотчинныя имѣнія православныхъ монастырей отвѣчали даже за шляхетскія (см. док. № 93). Между тѣмъ, и въ настоящемъ рѣшеніи триб. не разъ говорится объ уравненіи правъ.

canclerza w. w. x. Lo, ad continuationem sądow trybunału skarbowego w. x. Lo zgromadzeni na dzień dwunasty msca January do . . . nia przybywszy y jurydykią nasz . . . assumowawszy, wszystkie nasze ustawy . . . nych prac y fratygi nie załuiąc, do tego skłoniliśmy staranie, jakoby my po przy . . . naszej sądow skarbowych limitaciey, dla wielu poważnych przyczyn, w tymże dekrete wyrażonych, uczynionej, correspondując stanow Rzptey w. x. Lo desyderijs a we wszystkim ad mentem legis stosując się, dość czyniąc włożonej na nas funkcyey, ichm panow wojskowych tak dawniejszego, jako y terazniejszego zaciągu, w krwawych zasługach ukontentować, causas uniuriorum rozsądzić y, cokolwiek nam lege publica injunctum, skutecznie uspokoiwszy, Rempubicam ab omni onere levare mogli. Lecz gdy, częścią dla grasującego powietrza w wojewodztwach y powiatach y xtwie Żmuydzkim, częścią dla ciężkiej innundatyej woysk auxiliarnych y tak wielkich exaukeji per varia extorsionum genera, do umiarkowania taryfy y porachowania się z woyskiem vix aderat modus, przecie iednak przez kilka niedziel zasiadając, eo intuitu, wszelkie adhibimus media, aby conatui et studio nostro corresponderet eventus. Gdy tedy dość uczyniąc menti Reipublicae at muneri nostro, ad executionem sancitorum descendimus y do przywołania ichmm panow poborców szesnastu-złotowego podymnego, constitucją walney rady Warszawskiej uchwalonego, czopowego, szelężnego y innych podatkow, na zapłate woysku w. x. Lo należących, przystąpiliśmy, ten przedsienvziowszy sposob, aby woysko, w służbie Rzptey będące, ukontentować, iniuriatos z woyskiem rozsądzić y tak o zasługi, iak o poczynione krzywdy z woyskiem porachować się, oraz wszystkie inne negotia, do trybunału skarbowego należące, w constitutyej Lubelskiej y

w postanowieniu generalney rady Warszawskiej wyrażone, cum meliore boni publici commodo finaliter expediować. Gdy tedy, dość czyniąc menti Reipublicae et muneri nostro, ad executionem sancitorum descendimus y do przywołania ichmew panow poborców tak szesnastu-złotowego podymnego, na radzie walney Warszawskiej uchwalonego, przytym czopowego, szelężnego y innych podatkow, na zapłate woysku Rzptey, obstantes uznaliśmy difficultates, kiedy, dla wymarłych powietrzem y spustoszałych dymow, znaczne w podatkach Rzptey pokazały się decessus; iednakże, zebrawszy wszystkie in compendium tak ex causis iniuriorum, które się ienokolwiek na ten czas rozsądzić mogły, iako też za asygnatiami jasnie wielmożnego jmci pana hetmana w. x. Lo, iedne in toto, drugie in parte placone, summy, bacząc, że się kalkulacya z woyskiem in tam stricto tempore . . . dyować nie może, która długiego . . . potrzebowała, zważywszy wszelk . . . cumstantie y wszelkie zachodzą . . . dności, ex consensu partium tak . . . wdztw y powiatow, iako y woyska . . . latią z woyskiem do przyszley sąd . . . trybunału skarbowego wo xtwia Litto . . . asumptyej odkładamy. Na którym terminie iako wojewodztwa y powiaty, tak woysko w. x. Lo, ze wszelkimi regestrami, dokumentami perceptorum, oraz delatorum, y ze wszelko gotowością stawać ab utrinque powinno. A że, suspensa hac calculatione, pokazać się nie może należycie z tey lub z owej strony liquidum debitum, więc wdztwa y powiaty upewniali woysko w. x. Lo, że, cokolwiekby się pokazało ex justo calculo być winnego, dość uczynić deklarując; vicissim, woysko, cokolwiek by insuper przebranego pokazało się ex calculatione, przyjąć powinno będzie w zasługach swoich. Dekrety wszystkie tak sądow naszych skarbowych trybunałów wo xtwia Litto,

iako fiskalnych y hetmanskich, excepto kryminalow y wiolencyi, do tegoż czasu y uczynienia calculaty iak na stan szlachecky, tak na ichmew panow woyskowych, o przeszle krzywdy wypadle, te tylko, ktore zciagaia się do calculacy z woyskiem, ab omni executione pro tunc ex utraque suspenduntur. Woiewodztwa zaś y powiaty, ad invicem, extraordinario praetextu sustentamentow demonstrabant przez woysko wyexequowane nie-male summy. Przeto, częścią dla blisko następującego seymu y dla innych przyczyn, sądy nasze trybunału skarbowego w. x. Lo limitowawszy y calculatią z woyskiem do przyszley trybunału skarbowego reassumptiey odłożywszy, woysko w. x. Lo upewniamy, iż Rzpta na blisko następującym seymie do utrzymania dalszego, in obsequio Reipublicae, woyska y na zapłacie zupełną za-służonemu rycerstwu aequivalentiae obmyśli media. A że się na teraznieyszej sądow naszych trybunału skarwego incidentiey, dla zagęszczonych spraw iniuriatorum w registrach sądowych y dla szczupłości czasu, zupełnie nie mogły się sądzić interesa także z wybranych summ z dobr Sapieżynskich y Neyburskich et adherentium Sueticorum, na woysko Rzptey errogowanych y gdzie sie tak wielkie summy podziały, na woysko Rzptey ordynowane, czyli in commodum Reipublicae, czyliteż in privatum commodum obrócone, nie mogły się pomieścić calculatie, tedy to wszystko ad futurum juris, do przyszłego trybunału skarbowego, lub do sądu hetmanskich, pro libitu partium od . . . szy, sal-vum ius cuilibet parti in . . . do dochodzenia krzywd swoich z . . . iemy, y że to, cokolwiek tam ex decisis . . . dow skarbowych, lub hetmanskich . . . nego być sie pokaże tak dawnieysz . . . y teraznieyszej erekcy woyska in . . . potracono będzie, deklaruiemy; na . . . szley zaś reassumptiey trybunału skarbowego, czyliteż

za postanowieniem . . . Rpeae na blisko następującym seymie . . . trybunału skarbowego, lub commissiyn . . . zapłacie woysku y uspokojenie wszelkich . . . publicznych et iniuriatorum interessow . . . terminowanego, wszyscy ichmm panowie administratorowie czopowego szeleżnego y hibern commissarze, z woiewodztw y powiatow obrani, od zaczęcia exakey swych, zwłaszcza kturzy kwitow nie maia, także ichmm panowie poborcowie podymnego szesnasto-złotowego, radą jeneralno Warszawską y Grodziensko, iakoteż y per lauda woiewodztw y powiatow uchwalonego, kturzy sufficientem ieszcze calculum . . . nie mogli y ad calculum nie przybyli . . . ptorie, sub poenis arbitrarijs et infamiae, irremissibiliter extendendis, z ragestrami perceptorum et delatorum, z dokumetami exolutionis stawac y we wszystkim dostatecznie usprawiedliwić się y wyrachować powinni będo; a zaś kturzy, na teraznieyszej trybunału w. x. Lo . . . dentiey, dostateczny uczynili rachunek w skarbie Rzptey y registra perceptorum et exolutionis, iakotoż delaty porządne y prawdziwe do skarbu Rzptey oddali y kwity de praestito calculo et satisfactione otrzymali, liberi pronuntiantur mocą ninieyszego dekretu naszego, względem kturzych delatores, a die limitationis praesentis w niedziel sześć, iesliby ichm panow poborcow y administratorow zaległych podatkow nie oddali, poenis infamiae et triplicis pensionis subesse maia; które retenta, za delatą z powiatow, ichmm panowie poborcowie y administratorowie, s przydano sobie od ichmm panow rotmistrzow powiatowych assistantio, per fortem executionem, excepto, wymarłych dymow, exequi maia. W kturzych zaś woiewodztwach y xtwie Żmuydzkim, gdzie pestifera contagione ludzie wymarli. observando, aby żywi za umarłych nie byli pociągani, według dekretu limitationis cadenty Piskiey

sprawić się maia, a z wybranych summ y poen na przyszley reassumptiey trybunału skarbowego dać rationes y usprawiedliwić się tenebuntur. A jeżeliby ichmm panowie administratorowie czopowego, szeleżnego y poborcowie, depactando ichmm panow obywatelow so... bie podwyższać nad grosz ieden... podług constitucy, bądź dwóch... cey w kturym wojewodztwie lub po... obranych iest, ponieważ solari... ad personas singulas poborcow... panow administratorow ale... kow według consistutiey po g... złotego regulantur. Jeżeliby... osobliwe honoraria a cujuscunque... onis wymagali, przez co curs... kow tamować się zwykł, co y o... administratorach hibernowy... zumieć się ma, iakoż in casu ciész... nad grosz wymagania od złotego... na ratio ani lauda powiatowe, ani dekreta fiskalne, sub poenis depactationis ichmm panow poborcow y administratorow, a osobliwie hybernowych, zwłaszcza kturzy grabieże violenter za solarium zabierać zwykli, a poenis depactationis non evitant; o co ad cuiusvis iniurati instantiam, poenam depactationis, videlicet dwieście kop groszy Litewskich, podług constitucy, et refusionis damnorum, exinde provenientium, in instantiam... subiacebunt. Praecavemus tychże ichmm panow poborców, osobliwie do podatkow podymnego szesnastu—złotowego, consistutio rady walney Warszawskiey uchwalonego, y podatku młynowego, y ichmm panow czopowego, szeleżnego administratorow, po wojewodztwach y powiatach obranych, ażeby na przyszley reassumptij trybunału skarbowego wszyscy in numero, iako są obrani, ieden drugiego non evincendo, kturzy deplano kwitow nie maia, sub poena sta kop in singulos contumacis, którym żadna evictio przez kolege non curret, stawali y należycie de perceptis ex exolutis usprawiedliwili się; podatku zaś młynowego wszystkie

summy, iuxta obloquentiam dekretow naszych limitationum, aby ichmw p. do jmci pana Szretera, skarbnego w. x. Lo, indilate, sub poenis arbitrarijs, wnosili, nakazuujemy, intimando ichmm p., aby ten podatek młynowego accuratissime lustrent według constitucij et sine auctione, solary convenientis, juxta obloquentiam legis exigunt y do ichmm pana skarbnego w. x. Lo comportant, calculacją zaś s tego podatku wniesionych y nie wniesionych pndzy, lubo afferebat jmc pan skarbnny w. x. Lo, że się, dla szczupłości czasu, pomieścić nie mogła, tedy ad futuram juris sądow skarbowych incidentiam odkładamy. Quantum zaś attinet tak wielkiey desolacij... wdztw y powiatow w. x. Lo, różnemi plagami Boskiemi dotknionych, y xtwą Żmuydskiego, kturych tak cięszko manus Domini tetigit, że miasta, miasteczka, obszerne włości, wsi... y dwory szlacheckie, in desertam... obrocone, w pustce zostaią, te wojewodztwa y powiaty y z xięstwem Żmuydskim, kturze, juxta obloquentiam dekretu... szego generalnego limitationis... Pinskiey ferowanego, należyta sobie... lustratorów przysięgłych super iusta... quirendo uczyniwszy fidelem lustrationem, eo intuitu, porządek uczynili... ryfy zporządzili wszelkie według... podatki z dymow, wiele, według lustracy, w kturym wdztwie y powiecie... riuntur, aby płacili, poki na blisko następującym seymie Rzpta yinn y... na zapłatę woysku w. x. Lo wynaydzie sposob, deklaruiemy. Stosuiąc się zaś ad mentem constitutij seymu Lubelskiego y rady walney Warszawskiey, tudziesz dekretow naszych limitationum, cadency Wilenskiey, Minskiey y Pinskiey, a nie mniej dogadzaiąc votis populorum, aby melioratia taryfy hibernowey mogła być finaliter postanowiona, omnia adhibuimus media, iakoż multo labore et studio przez wysadzonych na to z koła naszego generalnego

jaśnie wielmożnych, wielmożnych ichmm panow commissarzow, kolegow naszych, fidelissime sporządziwszy, wszystko to, co indebite wchodziło, cum praeiuditio dobr ziemskich, ekonomicznych y duchownych, lennych, szlacheckich et exulum wdztwa Smoleńskiego, powiatu Starodubowskiego y części wdztwa Połockiego, rozsądziwszy y one s taryfy hibernowey eliminowawszy, namienioną taryfe hibernowo in omnibus punctis et clausulis robuiemy y ratificuiemy, salvis defalcationibus, względem wymarłych powietrzem dymow proveniendis ex arbitrio Rzptey et moderamine iudicii nostri, względem kturey defalkaty, poki dalsza Rzptey nastąpi disposycja, modum defalcationis dla ukontentowania partium moderamini jaśnie wielmożnego jmei pana hetmana wo xa Lo committimus, pracavendo, aby z cancelary woyskowej jaśnie wielmożnego jmei pana hetmana wo xa Lo nie według dawney taryfy, ale według teraznieyszey melioracy oney, wszelkie assygnacie wydawane były na hiberne, woysku należąca, która, antiquo more, currenti moneta, to jest, szeleżno moneto, a nie tynfowo, placona y wybierana być ma; dobra zaś ziemskie szlacheckie, jkmei ekonomiczne y duchowne, także exulum wdztwa Smoleńskiego y powiatu Starodubowskiego, constitucyami y przywilejami najaśnieyszych królów ichmm potwierdzone y aprobowane, aby ab omni onere militari wolne być mają, decernimus. A że, contra omnem aequitatem, ichmm panowie woyskowi zieżdżając, za assignatiami jaśnie wielmożnego jmei pana hetmana wo wo xa Lo, do dobr jkmei na . . . puste królewsczeyzny cum summo gra . . . et praeiuditio, immunitatem dobr ziemskich, szlacheckich y duchownych sz . . . row cuiuscunque juris ac privilegi . . . spustoszałych y wymarłych dy . . . królewskich hibernie y locuty woy . . . dległych dobra ziemskie y dwory . . . kie

per varias aggravationes et extors . . . genera ad ferenda onera nienależycie . . . ciągaia, tedy hos abusus, iako z samey . . . ności y prawu pospolitemu contrarios . . . siemy, a na takowych exorbitantow poenas criminales, tanquam supra invasores et violatores legum et publicae securitatis, ad instantiam cuiusvis iniuriati decernimus. Na teyże reassumptij trybunału skarbowego wszysey ichmm panowie poborcowie dworzanie skarbowi, deputaci woyskowi, administratorowie, contrahenci y wszysey iakieykolwiek condytij ludzie, którzy ienokolwiek podatki Rzptey y powiatowe, iakimkolwiek sposobem powierzone sobie, mieli do wybierania . . . y ichmm substitucy y wszysey in genere, przy których by iakieykolwiek wzięte y zatrzymane podatkow Rzptey y wszelkich uchwał, quocunque nomine et titulo nazwanych, zaległe summy, z wybranemi y przy sobie zatrzymanemi pieniędzmi, cum documentis exolutionis et sufficienti calculo, sub poenis infamiae et confiscationis bonorum, stawić się mają. Oraz ichmm panow retentorow praecavemus, aby do ichmm panow executorow lub do skarbu Rzptey podatki, zatrzymane inclusive ab anno tysiąc sześćset sześćdziesiąt siódmego, wnosili, sub poenis, idque in antecessum irrogatis et ex moderno iuditio trybunału w. x. Lo irrogandis, a skarb w. x. Lo delaty, registra, abiuraty, xięgi skarbowe, od ostatniey liczby, na seymie czynione, któreby do tych spraw na trybunale skarbowym potrzebne były, ad manus mieć y wszystkie retenta tak ynszych podatkow, iako y simpli quarty, nikogo nie ochraniaiać, podać ma. Więc, że constitutia Lubelska y walney rady Warszawskiej wojewodztw y powiatow per lauda podatki stanowić y uchwalać zabroniła, praecavemus ichmm panow commissarzow y poborcow powiatowych, aby non praesumant podatkow uchwalać,

przez co by podatki Rzptej, seymem uchwalone, difficultari mogły, oprócz podatku poselszczyzny, y na to (sic) ichmm panom commisarzom, ktore, podług tychże constitutij, exactioni ichmm podlegać powinny. Quarta simpla lubo per constitutionem jmci panu generałowi artylery w. x. Lo. ad exigendum iest powierzona, że iednak, przez nieustawicznie jmci pana generała woysk w. x. Lo. revidentio, ichmm pp. tenutorydobr jkmei do kogo wnosić maia, nie są pewni ani secu . . . od nieznaiomych y nieosiadłych . . . mych substitutow jmci subsequen . . . antiquum przed sie wziowszy w . . . nych morem, ichmm panow dzierz . . . jkmei praecavemus, aby tak zatrz . . . rąk podatek simpli quarty, iako będący podatek ten abhinc wed . . . meliorowaney taryfy do jmci pan . . . Szretera, skarbnego w. x. Lo, currenti . . . wnosili a jmc pan skarbný w. x. Lo . . . niędzy nikomu, za żadnemi assygnatiami wydawać y wypłacać nie ma, jeno do rąk jenerała artylery w. x. Lo. wnosić teneb . . . Retęta zaś tego podatku, za podaną skarb . . . delatą przy dworzaninu skarbowym, jmc pan jenerał artylery w. x. L, adhibito brachio deputatow swych, exequować ma, sine aggravatione iednak dobr jkmei; quity zaś exolutionis tego podatku, gdziebysiekolwiek wynaydowały, tedy pro persoloto przyjęte być maia; gdzieby zaś kwitow nie dano, a ten podatek extorsus wybrano, tedy jmc pan skarbný według dektetu, na cadency Piskiey ferowanego, sprawić sie ma. Tegoż jmc pana jenerała artylery w. x. Lo. liquidacia, constytutio seymu Lubelskiego przed nami naznaczona, że sie na ten czas pomieścić nie mogła, tedy na przyszley reassumptij trybunłu skarbowego jmc ona uczynić powinien będzie, cavemus. Przytym upominamy ichmm panow starostow y dzierzawcow ultimarie, aby ten podatek, sub rigore poenarum, w constitutiach seymowych descripta-

rum, et sub amissione dzierzaw swych, do ichmm panow executorow lub do jmci pana skarbnego w. x. Lo, szelezną moneto wnosili; solarium zaś do kwarty takowe postanowiamy: kto z ichmm panow dzierzawcow, a data limitationis tego trybunłu skarbowego in spacio niedziel sześciu, ten podatek do skarbu Rzptej odda y potym corocznie oddawać będzie punctualnie na swięty Jan, tedy niewięcey nad grosz ieden od złotego płacono być ma; którzy zaś punctualitatem coroczney oddawania kwarty na sty Jan non observabunt, ci po trzy grosze od złotego płacić powinni będą. Podwoine pndzie na prowizio poczty w. x. Lo, według constitucy seymowych, iako to w sobie dekret limitationis cadęcy Piskiey fusius obloquitur, aby miasta jkmei y miasteczka do jmci pana Jana Szretera, skarbnego w. x. Lo, jako generalnego pocztmagistra w. x. Lo, lub do zesłanych od jmci dworzan skarbowym, sub poenis triplicis pensionis decernendis, wypłacili, iniungimus. A lub dość late et sufficienter tak wielą constitutiami y świeższemi immunitatem dobr ziemskich szlacheckich, duchownych . . . jkmei ekonomicznych, dworow . . . kich obwarowała y obostrzyła, jednak niektórzy panowie woyskowi, a n . . . cudzoziemskiego zaciągu spreta . . . disciplina militaris observanti . . . aggrawować przechodami et usurp . . . wed w samych dworach szlacheckich . . . per abusum noclegi różne czyn . . . sie exorbitantie y wiolentie, tedy . . . utivam licentiam prawem szlach . . . y swobodom contrariam et not . . . szy, na takowych violatorow imm . . . et securitatis publicae poenas cri . . . irremissibiliter w sądach trybu . . . nych lub w hetmanskich exequentiam decernimus. Do zapłaty woysku w. x. Lo, nietylko ieno uchwalone, ale y ze wszystkich dobr, jako to: jkmei ekonomicznych, stołowych pozwolone, similiter z dobr duchownych y

ziemskich, także z dobr Neyburskich y Sapieżynskich, za iakiemikolwiek assygnatiami wybrane summy należą; zaczym, aby te wszystkie zasługi swoje computando, każda chorągiew, mianocie dawniejszego zaciągu, specificationem, skąd co wzięła, realiter et fideliter na przyszley reassumptij trybunału skarbowego reproducatur, nakazujemy. A że ichmm panowie administratorowie, od jasnie oświeconego xcia jmci Wiszniewieckiego, hetmana na tenczas wo w. x. Lo, do dobr Sapieżynskich ordynowani, niekturzy in privatum commodum suum usus et fructus, cum praeiuditio ichmm panow zastawnikow tych dobr, summe niemalą na sie obrócili, tedy, ad cuiusvis instantiam zastawnika lub kontrahenta, sprawić się y rozsądzić się na przyszley trybunału skarbowego incidentiey tenebuntur. A że względem tak wielkich w xięstwie Zmuydzkim wybranych z dobr Sapieżynskich summ ichmm panowie lustratorowie, ex collegio nostro naznaczeni, w dekrete cadency Wilenskiey sądow naszych wyrażeni, plenam teraz nie mogli dać informationem, tedy, aby na przyszley sądow trybunału skarbowego reassumptiey doskonale ucznili relatią y informatio, iniungimus. Ponieważ, przeciwko wyrazney dispozytiey Rzptej, chorągwie, osobliwie na consistenciach będące, wziowszy sowite hiberny, z kturych, nie nie usurpując, sustentować się powinien żołnierz, nie należyte formuią ustawy, pod praetextem wolnego dachu, ubogie poddanstwo do straży, wożenia drow za mil kilka y kilkanaście, do karmienia czeladzi y obrokow, myśliwstwa, chowania ustaw próżnych, wymaganiem od podwod nieprzyzwoitych y dalekich . . . niewalaia, cum summo praeiuditio . . . panow starostow y dzierzawc . . . żadney posługi od poddanstw . . . pter tantam licentiam militarem . . . tedy iak hos abusos praw popolit . . . coaequatyi iurium contrarios znosiem . . .

wybrano według ustaw niesłusznie . . . nych exactie w hibernach według . . . targowey tameczney ubi bona const . . . wyrachowane y potrącone były w zasługach . . . chorągwi, kturaby się ważyła praesum . . . abusus, iniungimus. A postrzegaiąc we . . . rescriptyi, w prawie coaequationis iurium . . . rządku ostrzegamy ichmm panow deputatow wojskowych, do odbierania hiberny destinowanych, aby, mimo ichmm panow administratorow woiewodztw y powiatow, nieważyli się sami przez się tak przed czasem importancyi, iakoteż po czasie, per executionem, sine adminiculo et assistentia ichmm panow administratorow, wybierać hiberny, innych wszelkich czynić aggrawatij, sub poena irrimissibiliter cum resus . . . ne damnorum parti iniuriatae, de bonis etiam proprijs persolvenda, jakoż areztow, na zasługi zaniesionych, etiam sądy fiscalne podnosić y relaxować nie będą mogli, nisi praevia satisfactione parti iniuriatae, lub solutione de suo. A ponieważ w woiewodztwach y powiatach, względem znacz . . . ob pestilentiam et universa . . . tatem ciężkiego zniszczenia dobr . . . hibernie podległych, ex aequo et justo stać się musiała defalka, że y do alimentacyey należytey woyska, w expectatiwie zapłaty zasług swych będącego, prawie nullus aderat modus, obviando tedy subsequenti, strzeż Boże, licentiae głodnego żołnierza, a chcąc y nie chcącego mieć in disciplina military, woiewodztwa y powiaty, securae do huic extremae necessitati do dalszey Rzptej, na blisko następującym seymie, dyspozytiey y uchwały, pewny pro posse, z jasnie wielmożnym jmci panem hetmanem wielkim wo w. x. Lo, na alimentatią woyska umówili y zezwolili suplemt, który aby przez ichmw panow commissarzow powiatowych, za ordynatio jasnie wielmożnego jmci pana hetmana wo w. x. Lo, był wydany, postanowiamy y że to w podatkach przy-

szłych, z uchwały seymowej, potracono będzie, declaramus. Odprawiona ze wszelkim publicznym autorametem pełnomocna legatia do Naiasnieyszego Cara jmści Moskiewskiego: jasnie wielmożnego jmci pana Marcyana Wołowicza, marszałka w. w. x. Lo, daie dowod rzetelnych ku dobru pospolitemu zyczliwości expressij, kiedy, ob egestatem publici aerarii, żadną od skarbu w. x. Lo . . . rati habitionis nie wsparty sobie należącą portią, na tak potrzebny depens dziedziczne swe onerował majątności, niemałe na się zaciągnowszy kredita; więc gdy ta gayta legatia exacti operis przyn . . . gloriam, będąc na radzie Jarosławs . . . aprobowana; zaczym in virtute dekretu naszego, na cadency Piskiej . . . nego, obli gujemy jasnie wielm . . . jmci pana podskarbiego w. w. x. . . . pensią od Rzptey na jmci pana . . . nego, posła naznaczono, dwakro . . . tysięcy tyńfow omni modo wyl . . . starał się na vindykatią uwiez . . . fortun jasnie wielmożnego jmci . . . marszałka w. w. x. Lo. Ponieważ się . . . pokazało tak z autentycznych assygnatij, od jasnie oswieconego xięcia jmci Wiszniewieckiego, na ten czas hetmana w. w. x. Lo, wydanych, jakoteż z wypłaconych dokumentalnie kwitow, przed nami pokładanych, że jasnie wielmożny jmc pan Marcian Wołowicz, marszelek w. w. xa Lo, y jasnie wielmożny jmc pan Ludwik Pociej, hetman wielki w. x. Lo, z administracy swey cla Rzptey nowo-podwyższonego y auctionis subsidiorum, w roku tysiąc siedmsetnym trzecim obietey, przez lat dwie currentią swoją mającey, exactissime się wykalkulowali, zaczym iako recte ad . . . officij merentur gratitudine, takoteż de . . . no aby kwitowani byli apprimę necessarium być widzimy; jakoż mocą ninieyszego dekretu kwituujemy. A że exemplari sua Rzptey fide na percepte swoje dwakroć sto tysięcy y piędziesiąt

pięć tysięcy pięć set siedmdziesiąt złotych na potrzeby Rzptey pokazało się przez ichmew de proprio erogowanych, kturzy, widząc summam egestatem skarbu Rzptey, ex amore patriae, s tych summ, nad percepte de proprio wydanych, sto y pięć set piędziesiąt złotych Rzptey darowali, a tylko refusionem sobie sta pięciudziesiąt tysięcy złotych polskich praetendowali, zaczym nie mając na ten czas, ob summam publici aerarii egestatem, do wypłacenia sposobu, ad Rempublicam ichmm na seym przyszły, da Bóg, odsyłamy, ten interes ichmm manutenerę declarujemy. Similiter, jasnie wielmożny jmc pan Michał Kazimierz Kociel, podskarbi wielki wo xtwa Lo, stosując się do constitucy seymu Lubelskiego y postanowienia rady walney Warszawskiej, administracy swey cel Rzptey w. x. Lo, in anno millesimo septingentesimo tertio, realia percept y expens przed nami, commissarzami trybunału skarbowego, produxit dokumenta y realissime kwitami satisfactionis dowiodł y jeszcze nad percepte swoich własnych na potrzeby y expensa Rzptey summy wydał czterdzieście tysięcy y sufficientissime wyrachował się, tedy pomienionego jmci pana podskarbiego s tey administracy celł anni millesimi septingentesimi tertij depłano kwituujemy; względem zaś erogowanych de proprio nad perceptę in rem Reipcae, summy czterdziestu tysięcy pro adinveniēdo modo satisfactionis ad Rem Publicam odsyłamy. Wielka stąd pokazuje się prowento . . . damnificatia, kiedy dla zageszczony . . . tekey różne kupieckich y handlem . . . cych się ludzie bez zapłaty cel pod ty . . . y imieniem magnatum y stanu szła . . . kiego zagranicę przechodzą towary . . . summa w skarbie Rzptey być musi eg . . . ta do wypłacenia pensyi na buławę . . . y polną w. x. Lo, iakoteż y innych a . . . nacy y expens Rzptey deest modu . . . waż ta

wielom praw y constitucy . . . rogowane protekcy y pod tytułem . . . natum y szlachty towarow kupieck . . . y handlem bawiących się, bez płacen . . . cel Rzptey, przeprowadzenia, zaczym . . . każdy takowy, ktury pod tytułem swoim przeprowadzać ważyć się będzie, poenis infamiae et refusionis damnorum Rzptey, cum triplici pensione podlegać będzie; tak y towary takowe przez skarb Rzptey w. x. Lo confiscowane być mają declarujemy, forum ubiquinarium z każdym defraudatorem skarbu Rzptey do dochodzenia Rpcae iniuriae skarbowi Rzptey naznaczywszy, a dla tym doskonalszey wszelkich towarow kupieckich czyliteż panskich y szlacheckich investigaty, aby każdy facto rstanu szlacheckiego et non plebei conditionis na towarach pana swego, iż to są własne pana iego, a nie kupieckie, na komorach celnych przysięgę wykonał ad normam constytucy koronnych, in virtute coaequationis iurium w. x. Lo z Koroną Polską, nakazujemy, z tą wyraźną praecautią, aby jasnie wielmożny jmc pan podskarbi w. x. Lo żadnych paszportow in damnum Rpcae dawać nikomu nie ważył się, które luboby komu y wydane były, pro irritis et inanis censeri powinne będą. Providendo zaś idemnitati skarbowi Rzptey, który, postrzegając, aby post fata tenutariorum dobra jkmei in direptionem nie szły, dworzan swoich skarbowych zsylać tenetur; zaczym ichm panowie dworzenie skarbowi w. x. Lo wszyscy, ad apprehensionem dobr post fata tenutariorum, zwłaszcza powietrzem wymarłych, od jasnie wielmożnego jmei pana podskarbiego w. w. x. Lo ordynowani, aby tak starostw y dzierzaw nietylko inventarze do skarbu Rzptey, ut moris et juris est, oddali, ale też y de mobilibus derelictis w dobrach jkmei po wymarłych ludziach y tenutaryuszach, zwłaszcza gdzie nullus reperiebatur superstes, skarb Rzptey informowali, niniejszym

dekretom naszym iniungimus. Ponieważ w wojewodztwie Nowogrodzkim na pewnych miastach y miasteczkach s podatku czopowego y szeleżnego, vigore privilegionum, constitutionum et decredorum, niema . . . calculo ichmm panow administratorow pokazał sie decessus z kap . . . my osiemdziesiąt tysięcy z całego . . . przychodzący, a mianowicie m...grodek, z którego, według dispar... należało na każdy rok czopowego . . . szeleżnego złotych dwa tysiące d . . . , uwolnione; także na mieście Niesw . . . re decretorum decedet coroczney . . . tyry tysiące; na mieście Mirze... decretorum trzy tysiące osiemset . . . na mieście Klecku także trzy tysiące . . . siedmdziesiąt y ieden; na majątności Horodyszczu jasnie wielmożnego jmei pana Marciana Wołowicza, marszałka w. w. x. Lo, z którego praetendebatur czopowego y szeleżnego złotych polskich dwanaście set, teraz zaś, ex comprobatione, ex productis quietationibus niepowinien płacić nad złotych czterysta; żeleznica tegoż jmei płacywała złotych dwieście, a teraz, ex moderamine iudicij nostri, niepowinna płacić, tylko osiemdziesiąt pięć czopowego, szeleżnego; przytym z miasta Nowogrodka, valore dekretu y defalkaty, miastu temu z juryzdyko woytowską na terazniejszey cadentij sądow naszych uczynioney, decedit hiberny złotych polskich trzy tysiące pięć set in super do kupitału . . . dostawało zawsze względem przeła . . . wania z nakładem czopowego y szeleżnego złotych dwanaście tysięcy . . . ysta osiemdziesiąt dziewięć . . . czyni summa decessu złotych polskich trzydzieście tysięcy dwieście siedmdziesiąt y pięć; tedy aby residui tatem summy czopowego y szeleżnego wdztwo Nowogrodzkie, includuiąc defelkowa . . . hiberne miastu jkmei Nowogrodzkowi z juryzdyką woytowską, wypłacało złotych czterdzieście dziewięć tysięcy siedmset dwadziścia pięć albo co się s taryfy y kalkulacy, uczynioney w

skarbie Rzptey, przez panow administratorow pokaże, iniungimus. Ponieważ liquidissime patuit, że jmc pan Ludwik Ganskow, podkomorzy Wendenski, oekonom xtwą Birzanskiego, z pewnych dobr xieżney jmcí Neyburskiej, w powiecie Wilkomirskim leżących, do tegoż xtwą Birzanskiego należących, wybrawszy tysiąc sześć set talarow bitych, na woysko w. x. Lo destinowane, przy sobie aż dotąd zatrzymał, in proprium et privatum suum chcąc obrocić commodum; zaczym, aby mianowaną sumę, in specie tysiąc sześć set talarow bitych jmc pan Ganskof, za assygnatiami jasnie wielmożnego jmcí pana hetmana wielkiego w. x. Lo, in antecess . . . wydany-mi, jako nayprędzey wypłacił . . . wyliczył regimen-tom pierszym jasnie wielmożnego jmcí pana marszałka w. w. x. Lo . . . wielmożnego jmcí pana hetmana w. . . . mocą ninieyszego dekretu naszego, na . . . iemy, idque sub poena infamiae, ktura, in casu contraventionis, exnunc decernitur . . . cutioni forti na dobrach własnych intendenda. Miasta jkmcí uprzywileiowane Nowogrodek y Minsk, gdzie się trybunały główne w. x. Lo sądzić zwykły, za wielą praw y constitucy od wszelkich ciężarow żołnierskich uwolnione, tak daleko, częścią przez ustawiczne innundacye y przechody woysk auxiliarnych y srogich porey wypłacenia, są spustosza-łe, że nietylko do sądzenia trybunałów głównych nie są suffitientia, ale y przeiezdżającemu gościowi do noc-legu ledwie się znaleźć może gospoda; tedy, aby się te miasta restawrować nieco mogły, stosując się do praw, przywileiow y constytucy, miastom tym służących, mia-nowane miasto Nowogrodak z juryzdyką woytowsko y miasto Minsk od wszelakich żołnierskich consistency, hiberny, przechodow do lat sześciu uwalniamy. Miasto Witebsk ponieważ przez cieszkie . . . dki swoje, a nay-bardziej, jako pograniczne, przez drapiestwa y nies . . . e

extorsye y oppressie od woysk . . . arnych, przez def-lagratie wy . . . ałych y spalonych domow . . . ru y fortun swych, naostatek . . . przez morowe powietrze y . . . scie się mieszczan y kupcow w różne protekcye y juryzdyki extreme zruinowane, non aequivalet ani sufficere może dalszym podatkom Rzptey y, miasto re-paracy, w dalszą idzie ruino; conformując się tedy do przywileiow, ante et post unionem miastu temu nada-nych, constitutiami aprobowanych, aby w całym tym mieście z przedmieściami, folwarkami y mieszczanami posielskimi, oraz z żydami kahału Witebskiego, z do-mow y placow wszytkich opócz juryzdyki kapituły Wilenskiej y juryzdyk ziemskich wieczystych, liberto-wanych,—które ienokolwiek constitutiami nie są liber-towane, respectu fundy y handlow w mieście hiberna y inne Rzptey podatki, zaieduo z juryzdyką Maydabur-sko, płacone były, nakazuiemy mocą ninieyszego dekretu naszego, idque sub poenis et militri exe-cutione. Pariter zaś, huic oneri y miasto Połock podlegać ma, excepto juryzdyk wieczystych; a ponieważ czopowe y szeleżne wdztwa Połockiego taryfą iest prze-ladowane y ichmm panowie commissarze tegoż wdztwa de gravamine, swemu wojewodztwu illato, solenissime obstawali, przeto obstriximus nie ynnych, ieno tego wdztwa commissarzom, aby seriam ac fidelem w tym wdztwie uczynili verificationem, jako się płaciło czopowe y sze-leżne y jeżeli iakowey niemasz depactacy, aucty abo di-minucy. Słuszne widząc pretensye jasnie wielmożnego jmcí pana Jabłonowskiego, wojewody y generała ziem Ruskich, ratione odprawionej, przeszłego roku tysiąc siedmsetnego iedynastego, kampanyi, w dobrach jmści dziedzicznych, nad Dniestrem leżących, nazwanych Ma-ryanpol y Jezopol, woyska naszego w. x. Lo, z znaczną ich ruino y desolacyą, a nie mogąc natenczas, ob eges-

tatem skarbu w. x. Lo, na terazniejszey cadency trybunału skarbowego obmyślić satisfy y recompensy, jako sam jasnie wielmożny jmc pan hetman w. w. x. Lo recognovit; zaczym, hoc negotium unacum documentis, ktore, przez plenipotentia jmsci produkowane być mia . . . cum toto causae affectu adque debita . . . ompensione do przyszłego seymu . . . imus. Dobra Obole, ante unionem . . . alia et ab antiquo lenne, w powiecie Wilkomirskim leżące, jure exulum wojewodztwa Smolenskigo y powiatu Starodubowskiego, za odeszłe dobra in partes Moschoviticas, jako magnorum mentorum civi, wielmożnemu jmc panu Kazimierzowi Tyszkiewiczowi, staroście Starodubowskiemu od najaśniejszych królów ichmm, a osobliwie od s. p. najaśniejszego króla jmc Jana Trzeciego, in vim redemptoriam aequaliter, iako y innym ichmm panom exulibus wojewodztw exulantium, na wieczność oddane diplomate anno millesimo sexcentesimo nonagesimo y constitutią tegoż roku utwierdzone y od najaśniejszego króla jmc Augusta Wtorego, szczęśliwie nam panującego, generalnym przywileiem na szczęśliwey koronacy ratificowane y constitutią seymu pacificationis utwierdzone, luboby in dubium vocari niepowinno, że ta sprawa ad decisionem Rzptej ad instantiam ichmm panow commissarzow powiatu Wilkomirskiego, propter perplexitatem, że nie są w constitucyi wyraźnie specyfikowane, na seym . . . odesłana, tedy mianowane dobra n . . . patiantur aliquod detrimentum akt . . . iudicium in immunitati sua do . . . iudicium Rpeae non distingvet, od wszelkich hiberny ciężarow żołnierskich, quocunque titulo aut nomine nazwanych, wolne zostawały y aby żadne z cano . . . ry wojskowej do mianowanych dobr nie wychodziły assignatie, cavemus et decernimus. Ponieważ probostwo . . . ranowskie, w powiecie Oszmianskim będące, wszy-

tkie podatki y ze wsi Zaluże, w wdztwie Nowogrodzkim leżącey, a do tegoż probostwa Geranowskiego należącey, oddaie do powiatu Oszmianskiego, według abituraty, przeto cavemus, ut non trahatur pomieniona wieś Zaluże do wojewodztwa Nowogrodzkiego ad solutionem podatkow, iakiekolwiek in futurum będą. A że y Małaty, majątność jasnie wielmożnego jmc xiędza biskupa Wilenskigo wszelkie wypłaca podatki, iako w tymże wojewodztwie Wilenskim będąca, tedy aby powiat Wilkomirsky non pretendat wyciągać podatkow z mianowanych dobr do powiatu swego, cavemus, oprocz czopowego. Dobra niektórych ichmściow w różnych wdztwach y powiatach leżące, iedne prawu wieczystemu, drugie lennemu podległe, które . . . errore w taryfe hibernoway wojskowej były inserowane, że przy melioracy terazniejszey taryfy sufficientia dokumenta na dowod doskonały, nie mając ich natenczas ad manus, pokazać nie mogli, tedy, dla skróconego czasu sądow naszych, nie mogąc . . . pokazania dalszego użyzyć terminu, za dowodem słusznym y pokazaniem realitatis documentorum przed jasnie wielmożnym jmc panem hetmanem wielkim w. x. Lo, na co się ewidencja pokażą dokumenta, temuż jasnie wielmożnemu jmc panu hetmanowi w. wo xa Lo z taryfy eliminować hibernowey pozwalamy. Dobra zaś Bruskorowicze cum attinentijs jasnie wielmożnego jmc pana Oginskiego, kasztelana Witebskiego, wojewodztwie Witebskim, Sieruta zaś wojewodztwie Połockim leżące, ponieważ ex authenticis et realibus documentis patuit, że de natura sua są z dawnych czasow lenne, wieczyste, a mianowicie z przywileiow anni tysiąc pięć set sześćdziesiąt ósmego, tysiąc sześć set pięćdziesiąt pierwszego, tysiąc sześć set pięćdziesiąt trzeciego, tysiąc sześć set siedmdziesiąt dziewiątego, tedy, aby żadnym ciężarom żołnierskim y hibernom nie pod-

legali, decernimus. Dobra Blotno, alias . . . y Stryiow, wdztwie Brzeskim leżące, a w possessij collegium Łuckiego Societatis Jesu zostające, per decretum trybunału teraznieyszego, w Wilnie, anno millesimo septingentesimo quinto, pro eliminatis z taryfy hibernowey declarowane; teraz zaś przez wysadzonych s posrzedku nas commisarzow actu eliminow . . . penes jus bonorum terrestrium, przy kturych zdawna były, jako ex productis documentis patuit, zachowuiemy y utwierdzamy. Kamienica, Laudanska nazwana, w Wilnie będąca, a do collegium Kowińskiego w Bogu przewielebnym ichmcm xieży oycom Jezoytom należąca, o którą litis pendentia intervenit, aby od impetycij y exactij, także y od executy miasta Wilńskiego (wolna?) zostawała, praesenti dekreto waruiemy, nim do oczewistey przydzie controwersy. Ichmści xza Jezoyci Domus Tertiae Probationis Vilmensis, że po wszytkich dylacjach do dekretu et ad finalem decsionem przysć nie mogli dla zalimitowania trybunału skarbowego, ratione dobr Danuszewskich y folwarku Koziemont, dekretem sądow fiskalnych z taryfy eliminowanego; zaczym, tantisper ab executione ichmm panow poborcow y administratorow powiatu Oszmianskiego . . . dimus. Ad primam juris w zleconej jasnie wielmożnemu jmei xiedzu Ancucie . . . darzowi w. x. Lo investigationis . . . orum po wymarłych dolendo fa . . . ietrzem w miastaah jkmei w Wilnie . . . Kownie y jnnych mieszczanach . . . ach gdy patuit tak wielkiey di . . . magni pretij depositow przez . . . leżyte osoby damnificatio lubo . . . tkie składy, kramy, szpiehlerze . . . chowania należące budynki pię . . . zmi jasnie oświeconego xcia jmei . . . Radziwiła, cancelerza wo w. x. Lo, . . . ektora koła trybunału skarbowego, także jasnie wielmożnego jmei pana Ludwika Pocieia, hetmana wielkiego w. x. Lo, jasnie wielmożnego jmei

pana Michała Kotła, podskarbiego w. w. x. Lo, obwarowane były, jako to z relacy w sądach naszych trybunału skarbowego, tegoż wielmożnego jmsci xiedza referendarza y jmei pana Kaminskiego, woyskiego Oszmianskiego, constat; przeto, consulendo indemnitati skarbu Rpeae a chcąc juryzdyce investigare, gdzie się tak wielkie magni pretij podziały deposita y inne mobilia y ruchomości, zdało sie sądowi trybunału skarbowego ad strictiorem investigationem de medio nostro deputować ichmm panow commissarzow, kolegow naszych; jakoż dość czyniąc menti trybunału skarbowego . . . jasnie oświcony xże jme Karol Stanisław Radziwił, cancelerz wielki w. x. Lo, dyrektor koła naszego, ad exequendum id munus ichmm panow commisarzow naznaczy . . . to iest wielmożnego jmei pana Krzysztopha Szczyta, czesnika w. x. Lo, wielmożnego jmei pana Michała Dusackiego Rudomine, pisarza ziemskiego Brasławskiego, jmei pana Bulhaka, stolnika Słonimskiego, jmei pana Chłusewicza, pisarza ziemskiego Wołkowyskiego, jmei pana Purysewicza, horodniczego Pńskiego, naznaczył, którym ichm, post fundatam jurisdictionem, wszelko moc zupełną daiemy investigandi y do odbierania zabranych przez należytych ludzi depositow, cum plena potestatią w zachodzących trudnościach, interventiach disjudicandi, czego wszytkiego et operis sui na przyszłym trybunale skarbowym mianowani ichmśc panowie commisarze powinni będą uczynić relacią. Tymże ichmm panom commisarzom zlecamy fidelem inquisitionem podatku czopowego y szeleżnego miasta Wilna y juryzdyk wszelkich, w nim będących, które nie są od podatku czopowego y szeleżnego liberowane, cum plena potestate z rewidowania . . . kich liquorow y rzeczy, do tego . . . ku należących. Similiter, do miasta . . . Kowna, wielmożnego jmei pa-

na . . . Bielikowicza, sędziego Ziemskiego Żmuydzkiego, y jmcí pana Karola . . . staroste Kiernowskiego, a do . . . a Grodna in simili forma inve . . . onis de relictorum ad idem exe . . . munus officij inquirendi et . . . icandi naznaczamy jmcí pana Ku . . . kiego, woyskiego y pisarza grodzkiego Piskiego, jmcí pana Wołodkowicza, horodniczego Miskiego, a do xięstwa Żmuydzkiego, stosuiąc się do osobliwego dekretu naszego, ex actoratn jasnie wielmożnego jmcí pana Zienowicza, woiewody Miskiego, ferowanego, wielmożnego jmcí pana Zabiele, łowczego nadwornego w. x. Lo, wielmożnego jmcí pana Eydziatowicza, podkomorzego Smolenskiego, jmcí pana Kulesza, staroste Oszmianskiego naznaczamy, którym ichm omnem lustrationem tak spustoszałych, jako y wymarłych powietrzem dymow królewskich, ziemskich szlacheckich y duchownych, oraz wszelkich podatkow, a mianowicie czopowego y szeleżnego, zlecaiąc, kturzy fundata sua juryzdykeyone, obwieściwszy strony, non obstante unius aut duorum absentia, zniozszy się z ichm pany administratorami y commissarzami, do podatku czopowego y szeleżnego obranemi, inqui . . . y wszelkie zachodzące trudności et circumstantias restringent et plena potestate judicabunt; czego wszystkiego na przyszłym, da Bóg, trybunale skarbowym wszysecy zwysz mianowani ichm panowie commissarze uczynić powinni będo relationem, precavemus. Przytym, wszystkich woiewodztw y powiatow ichm panow administratorow, kturzy na administratiach podatkow, mianowicie czopowego y szeleżnego, byli y są, a kwitow satisfactionis nie będą mieli, aby się obierać commissarzami y zasiadać na sądach z nami nie wazyli, a choćby się też y dali obrać, tedy activitati carere mają; czopowe zaś y szeleżne w. x. Lo zniozszy plus offerentiae, ktora tylko pro hac sola nie uchwalona była

według dawnych taryf, (sic) zostawuie się moderamini jasnie wielmożnego jmcí pana hetmana wo wo x. Lo, ob rationem pestilentiae et aliarum calamitatum publicarum. Dobra ziemskie, mianowicie Wyzgowszczyzna, alias Piekarkowszczyzna, wielmożnego jmcí pana Alexandrowicza, marszałka Lidzkiego, Mikatka jmcí pana Kaminskiego, dobra lenne, y Ukolniki, alias Mostowlany, w powiecie Lidzkim leżące, kturze do taryfy woyskowej hibernowej per errorem irrepserunt, iako osobliwemi . . . szemi uwolniliśmy dekretami, tak . . . aznieyszym dekretem, za ziemskie . . . ne być uznawamy. Miasto jkmcí Lide przy . . . tucy y prawach, onemu służyących, zachowuiemy, referuiąc się do dekretu naszego . . . ucy Piskiey, in virtute konstistucy Lu . . . kiego ferowanego. Gdy za osobliwemi w . . . na terazniejszey cadency sądow trybunału skarbowego dla zagenszczonych registrow sądowych interes ekono . . . Szawielskiey ad definitivam nie przyszedł sententiam, obwarowawszy wspo . . . ney ekonomiey securitatem ad factum juris trybunału skarbowego w. x. Lo, cum tota causa affectu, odkładamy. A że summa dwadzieścia tysięcy złotych polskich wielmożnemu jmcí panu Janowi Kunatkowi Wyrozemskiemu, jnstigatorowi koronnemu, staroście Mielnickiemu, na seymie Lubelskim y radzie walney Warszawskiey od stanow Rzptej w. x. Lo deklarowana, ob defectum aerarii skarbu w. x. Lo nie iest wypłacona, tedy, ratificando assygnatią, eo intuitu jmcí daną, spondemus jmcí, iż na blisko przypadaiącym, w tysiąc siedmsetnym dwunastym roku, seymie z uchwalonych na tymże seymie podatkow totaliter realis dóydzie satisfactio. Wielebni oycowie Karmelicy konwentu Wilenskiego, pod tytułem świętego Jerzego przy kościele zostaiący, należyte y słuszne najasnieyszych królow prokazali przywileia y dokumenta przy fundacy jasnie oś-

wieconego xiążenia s. p. Mikołaja Radziwiła, kanclerza wielkiego w. x. Lo y woiewody Wilenskiego, z nadaniem czterech karczem, wolnych od wszelkich podatkow czopowego y szeleżnego, w szynkowaniu wszelkich liquorow y trunkow, z confirmatiami najasnieyszych królow ichm Alexandra Pierszego y Zygmunta także Pierszego y najasnieyszego króla Zygmunta Trzeciego presentowali; które in omni et . . . sacrosancte observando, vigore funduszy ichm karczem cztery od podatkow czopowego y szeleżnego uwalniamy mocą niniejszego dekretu naszego. Referuiąc sie tedy we wszystkim ad contenta dekretow trybunału skarbowego w. x. Lo generalnych, in antecessum w Wilnie, w Minsku y na cadency Piskiej ferowanych, sądy nasze praesentis actus trybunału skarbowego, in casum, strzeż Boże, niedóyscia seymu, limituiemy; względem reasumptiey onego daiemy in potestatem jasnie oświeconemu xiążęciu jmcі Karolowi Stanisławowi Radziwiłowi, canclerzowi wielkiemu w. x. Lo, dyrektorowi koła naszego, do naznaczenia terminu y mieysca, pro opportunitate temporis, przez osobliwe universalę xiącia jmcі, wszystkie woiewodztwa y powiaty de termino et loco obwieszczać. A zatym . . . sprawy od stron do rejestru sądowego . . . za pozwami, remisyami, dekretami . . . cto-ratu quam ex reactu za temiz wpisa . . . na owezas wpisane będą ad futuram . . . cidentiam odkładamy. Co żeby wszem y kożdemu zosobna do wiadomości doysć . . . rzędom grodzkimy zlecam, aby ten . . . do act swych jnsrowawszy y w . . . po parafiach był publikowany mocą tego dekretu naszego. Pisan w Wilnie . . . a. U tego dekretu limitationis trybunału skarbowego w. x. Lo, ekstrakcie wydanego, przy . . . jasnie oświeconego xiącia jmcі marszałka trybunału skarbowego w. x. Lo, podpis ręki wielmożnego jmcі pana pisarza tegoż

trybunału w te słowa: Michał Kulikowskj, pisarz trybunału skarbowego w. x. Lo. A ponizey correcta w te słowa: Correxist Szumowicz. Który to ten dekret limitacyjny trybunału skarbowego w. x. Lo, za podaniem do akt przez osobę wysz pisaną, jestt do xiąg grodu Witebskiego przyięty y wpisany.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 83—102.

116.

Конфирмаціонная грамота короля Августа II, коею, согласно правамъ и привилегіямъ, даннымъ предшественниками его Витебскимъ посельскимъ коннымъ мѣщанамъ, утверждаетъ отчужденіе этими мѣщанами своихъ земель, подъ названіемъ Кокшинскихъ, въ Вит. воев. лежащихъ, помѣщику этого воеводства Казимиру Папроцкому, — въ виду того, что земли такихъ мѣщанъ, какъ имѣнія земскія, могли быть во всякое время отчуждаемы шляхтѣ безпрепятственно. 1712 г. Марта 16.

Acticatio prawa jkmcі confirmacinego na grunta Kokoszynskie, służącego jm pu Kmrzu Paprockiemu.

Roku 1712, mca Marca d. 16.

Na urządzie jkmcі grodzkim Witebskim etc. etc. palam comparens (coram?) actis, jm pan Kmrz Paprocki, takowe prawo, od jkmcі confirmowane, na rzecz, w nim wyrażoną, ad acta tegoż grodu wdztwa Witto podał, w te słowa pisane: August Wtóry, z Bożej łaski król Polski, wielki xiąże Litewski, Ruski, Mazowiecki, Żmudzki, Kiowski, Wołyński, Podlaski, Inflanski, Smolenski, Siewierski y Czernihowski, a dziedziczny xiąże Saskie y elektor. Oznamuiemy tym listem naszym, komuby o

tym wiedzieć przynależało, iż pokładane były przed nami prawa poselskich mieszczan Witebskich, nie w mieście, ale w wdztwie Wittm, po różnych mieyscach o kilka mil ieden ad drugiego mieszkających, (na?) grunta swoje wieczyste, tak kupli ziemskiej, iako y od antecessorow naszych, nayiaśniejszych królow ichmw Polskich y wielkich xiażąt Litewskich, od starodawnych wiekow im wieczyscie, za wieczną (wierną?) wysługę, danę: od Zygmunta Wielkiego, Władysława, Kazimierza Trzeciego Jagielowych, Jana, Albrychta, Zygmunta Pierszego, Zygmunta Augusta, Stefana, Henryka y ich antecessorow, konfirmacjami y dekretami naszymi królewskimi utwierdzone, prawu grodzkiemu, podług praw ich, ziemskiemu wdztwa Witto podległe, służbę woienną ziemską, pospołu z wdztwem Wittm, od wiekow przeciwko każdego nieprzyiaciela służących, mając wolność ziemską, podług praw ich starodawnych, wiekopomnych, iako chcieć (chcąc?) wieczyscie gruntami swemi disponować y szlachcie wdztwa Witto, z któremi służbę woienną ziemską służą, podług praw antecessorow naszych, iako to: Zygmunta Trzeciego, w roku tysiąc sześćset dwudziestym siódmym, mca Junia jedynastego dnia, y innych, im na to danych, w potrzebach swych zbywać. Przeto, pokładali nam prawo swoje przedazne gruntow Kokszyńskich, dane urodzonemu Kazimierzowi (z?) Ieliktow Kozioreckiemu Paprockiemu, obywatelowi wdztwa Witto, z przodkow swoich Ielitkow, starodawnych, woiennym rycerskim dziełem maiestatowi naszemu zasłużonemu, kture my we wszystkich punktach wiecznie y nigdy nienarusznie, stosując się do prawa pospolitego y konstitucij o nadaniach starodawnych pomienionych antecessorow naszych, oraz y do dekretu antecessora naszego Władysława Czwartego o Sołowieiowo y Suszczewo-grunta także poselskich konnych

mieszczan, przedane, tysiąc sześćset trzydziestego szóstego roku, mca Julia czwartego dnia ferowanego, za radą panow, przy boku naszym będących, approbuujemy. Którymi gruntami, od daty tego listu naszego, wolno będzie urodzonemu Kazimierzowi Paprockiemu, obywatelowi wdztwa Witto, y sukeessorom iego wiecznie, jako dobrami ziemskimi, wieczystymi dysponować, żadnym ciężarom, okrom ziemskim wdztwa Witto, nie podlegającymi, ani exakciom żołnierskim, od których wolne grunta pomienione mieć chcemy y warujemy, iako ziemskie, woienney usłudze, pospołu z woiewodztwem, obligowane. Co podpisem ręki naszej stwierdzając, pieczęć wo x. Litto przycisnąć nakazaliśmy. Dat w obozie pod Stralzundem, dnia osmnastego mca Grugnia, roku Panskiego tysiąc siedmset iedynastego, panowania naszego piętnastego roku. U tego prawa jkmei confirmacyjnego, przy pieczęci wielkiej wo xa Litto, podpis ręki królewskiej temi słowy: Augustus Rex. Ponizey pieczęci przypisek takowy: Confirmacya praw y starodawnych przywileiow antecessorow naszych na grunta, za woienną wysługę nadane konnym mieszczanom Wittm, prawu grodzkiemu y ziemskiemu wieczystemu podległe, w wdztwie Witebskim leżące, urodzonemu Kazimierzowi Paprockiemu służąca. Podaley inscriptio takowa iest in actis: Które te prawo jkmei confirmacyjne, za podaniem do act przez osobę, wyż wyrażoną, iest do xiaż grodzkich Witebskich przyjęte y wpisane.

По оп. кн. № 66. 2, № ч. 2, л. 103 и 104.

Приказъ в. гетмана в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, поручику Пятигорскаго полка Витебскаго кастеляна, Гуркѣ, и депутатамъ, чтобы, въ виду послѣдовавшаго опредѣленія трибунала объ уменьшеніи числа военныхъ лошадей и потому уменьшенія на нихъ и расхода, а также по причинѣ опустошенія староствъ и королевщинъ, собрано было изъ питейныхъ сборовъ для того полка на 80 только лошадей и не болѣе 4480 злот. 1712 г. Марта 19.

Acticatia ordynansu wielmoznego jm pna hetmana wo wo xa Litto, pisanego do chorągwie Petyhorskiej jegomości pna kasztelana Wittbo.

Roku tysiąc siedmsetnego dwunastego, mca Marca dnia dziewiętnastego.

Na urzędzie jego kr. mci grodzkim Witebskim ettc. comparens palam, jegomć pan Michał Kisiel, towarzysz chorągwie Petyhorskiej jaśnie wielmoznego jegmci pana Marciana Michała z Kozielska Oginskiego, kasztelana Witebskiego, ten ordynans na rzecz, w nim wyrażono, ad acta xiağ grodu Witebskiego podał, his verbis wpisując: Ludwik Konstanty na Władawie y Rożance Pociey, hetman wielki wo x. Litto, Borcianski, Ratynski, Punski, Szereszewski starasta, jegom. panu Hurce, porucznikowi chorągwi Petyhorskiej jaśnie wielmoznego jogmci pana kasztelana Witebskiego, a w niebytności jm. pan chorążemu, lub namiesnikowi, y ichmm panom deputatom, po zaleceniu chęci moich. Ponieważ, ex moderamine trybunału skarbowego wo x. Litto, z pomiarkowaniem zapłaty umnieyszony jest komput w koniach chorągiewnych, ob respectum oraz zdesolowanych starostw y królewszczyn umnieyszyła się do zapłaty snmma, przeto na koni ośmdziesiąt, pod chorągiew gospodarstwa wmm pana zordynowane, nim z seymu zupełne

obmyśli się ukontentowanie, wynosi zapłata, to iestt, na koń ieden rachuiąc po złotych 56, czyni na chorągiew zł 4480, in vim ktorych wybierać ichmm panowie deputaci będą, praevia conferentia z ichmm pany administratorami czopowego, szeleżnego wdstwa Witebskiego, cztery tysiące czterysta ośmdziesiąt złotych, a z wybranych kwitować będą; podalszey zaś summy odebranie, za obmyśleniem, albo uchwało seymową, dam znać o czasie y mieyscu; interim z dachu subsistentij rozmiarkowawszy tey summy quantitate, reparować wmm pan będziesz, ile być może, munderunek chorągiewny ad decus szarży swey Petyhorskiej, aby na kampanio w komplecie koni 80 wynieść mogła y aequivalet dalszemu nas, hetmanow, o niey staraniu. Dan w Wilnie, dnia 4 Martij anno 1712. U tego ordynansu podpis ręki his verbis: Ludwik Pociey, hetman wielki wo x. Litto. Correcta u tegoż ordynansu niżej pieczęci his literis: S. K. Z. P. w. w. x., L. Który to takowy ordynans, za podaniem oczewistym wyż wyrażoney osoby, iest ad acta xiağ grodu Witebskiego inserowany y wpisany.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 105.

Данное в. гетманомъ в. княж. Лит., Лудвигомъ Поцѣемъ, на имя бб. въ 1703—1709 гг. администраторовъ питейнаго сбора, удостовѣреніе въ томъ, что сборъ этотъ съ староства Езерищенскаго, за эти годы, предназначенъ былъ, въ видѣ жалованья, на гетманскую булаву генеральнаго старосты Жмудскаго, полеваго гетмана, Григорія Огинскаго, наслѣдники котораго простирали на оное, въ данномъ случаѣ, претензію въ значительной суммѣ и проч. и что, поэтому, онъ, Поцѣй, воспретилъ войскамъ требовать отпусковъ изъ недоимки означеннаго сбора,—

съ предупрежденіемъ войсковыхъ депутатовъ, что за нарушение сего отвѣчаютъ они своею головою и имуществомъ, съ предоставленіемъ же имъ права обращаться свои требованія на свободныя недоимки по Витебскому воеводству. 1712 г. Марта 26.

Aktykacya testimonium, alias kwitacy, daney od jw. jmci pana hetmana w. wo x. Lo na starostwo Jezierzyskie.

Roku tysiąc siedmset dwunastego, msca Marca d. dwudziestego szóstego.

Jerzy Piotr Jaroszewicz, n. g. w. Witto.

Na urzędzie jkmcі grodzkim Witebskim etc. comparsens palam, jm p. Piotr Hrehorowicz, nmsnik starostwa Jezierzyskiego, te testimonium, alias kwitacya, na rzecz, w niey wyrażoną, ad acta xiąg grodu Witebskiego podał, his verbis wpisuiąc: Ludwik Konstanty na Włodawie, Rożance Pociey, hetman w. wo x. Lo, Borecianski, Ratynski, Szeroszewski, Punski starosta, ichmm pp. administratorom podatku czopowego, szeleżnego wdztwa Witebskiego, sub annis 1703, 1704, 1705, 1706, 1707, 1708, 1709 kurrencyą dystrybuiącym, wwm pp. y braci. Po zaleceniu wolności moych braterskich, oznaymuie, iż, confrontuiąc dispositią wyrażonych lat, wdztwa Witebskiego, patet evidenter, że currencyя z starostwa Jezierzyskiego była naznaczona na buławę polną jw. jmci p. Hrehorego Ogińskiego, generalnego starosty xtwā Żmuydzkiego, in vim pensy osychaiącey (sic) y largicy publiczney; zaczym, luboby komu z chorągiwnych lub regimentowych ludzi wyszła assygnacya do remanenty podatku pomienionego wdztwa Witebskiego, nie powinna się regulować do tego starostwa, ani wmc pp. podawać delaty, praevio hoc testimonio meo, niepownniście, poniewasz ieszcze pozostali successorowie wymienionego

jwo jmci pana Hrehorego Ogińskiego, starosty generalnego xtwā Żmuydzkiego, hetmana polnego, maia uznaney od Rzpltey praetensy znaczną quantitatem, ale kwitabyście wmcі pp. pro persoluto od siebie wydać raczyli. Co y ja praesentibus quitiue, wszelkie delaty y assygnacye uchilaiąc y kassuiąc. Do inszych zaś remanency, w wdztwie Witebskim zalegaiących, wolna wmcі pp. permittitur disposicya, a za lata dwie, to iest, ex anno 1710 y anno 1711, na chorągwie y bataliony wo jmci p. Jana Oginskiego, kuchmistrza wo xa Lo, wypłaciło to starostwo, za assygnacyami mymi, legitime wydanymi, jako prezentować będą ichmci pp. zawiadowcy, nie powinni tedy podlegać dalszym delatom y executyom, wmc pp. praevenio w tym y pro munere meo obliguie. Ichmci deputaci woyskowi, za prezentowaniem huius testimonij, luboby mieli delate, ex nunc ustąpić powinni, pod gardłem, sub refusione de proprio, iezeliby co extorxerant w tym starostwie Jezierzyskim; po których pozwy wynieść z kancellary moiey pozwoлиłem. Datt w Wilnie, d. 11 Martij ao 1712. U tey testymony, alias kwitacy, podpis ręki, przy pieczęci, his verbis: Ludwik Pociey, hetman w. w. x. L. Correcta niżej pieczęci u tey kwitacij his literis: S. K. S. T. P. w. w. x. Lo. Która ta takowa kwitacya, alias testimonium, za podaniem przez osobę, wysz mianowaną, iest ad acta xiąg grodu Witebskiego inserowana y wpisana.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 111.

чтобы изъ этихъ сборовъ съ Езерища за 1712 г. отпустили 240 злот. на жалованье полковнику Огинскому. 1712 г. Марта 26.

Aktykacya assygnacy, daney na starostwo Jezierzyskie od jw jmci p. hetmana w. w. x. Lo.

Roku tysiąc siedmsett dwunastego, msca Marca dnia dwudziestego szóstego.

Jerzy Piotr Jaroszewicz, n. gr. w. Witto.

Na urzędzie jkrmei grodzkim Witebskim etc. etc. comparens palam, jmc p. Piotr Hrehorowicz, nmsnik starostwa Jezierzyskiego, te assygnacyą na rzecz, w niey wyrażoną, ad acta xiąg grodu Witebskiego podał, his verbis wpisuiąc: Ludwik Konstanty na Włodawie y Rozance Pocię, hetman w. w. x. Lo, Borcianski, Szereszewski, Punski starosta, ichmm pp. administratorom podatku czopowego, szeleżnego wdztwa Witebskiego, in annum praesentem 1712 obranym, moym wielce mp. y braci. Po zaleceniu powolności moych braterskich, wydaiąc te moią do wmm pp. assygnacyą, wielce upraszam, ażebyście wmm. pp. z kurrency podatku pomienionego na gąże pułkowniczą w. imci p. Oginskiemu, starości Tryskiemu, bez żadney differencey y komputu wypłacić raczyli za Jezierzyszcze zło 240; która summa, za kwitem satisfactionis wyplacona, czasu calculaty pro persoluta wmm. pp. przyięta będzie. Datt. w Wilnie, d. 9no Martij anni 1712. U tey assygnacy podpis ręki hetmanskicy, przy pieczęci, his verbis: Ludwik Pocię, hetman w. w. x. L. Korrekta, przy pieczęci, his literis: S. K. S. T. P. w. w. x. L. Która ta to assygnacya, za podaniem wysz mianowaney osoby, iest ad acta xiąg grodu Witebskiego inserowana y wpisana.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 113.

Жалоба игумена Витебскаго Маркова монастыря, Сильвестра Конарскаго, съ братіей, на жестокіе поступки какого-то пана Григорія Филиповича Осиповскаго. Питая издавна къ монахамъ этого монастыря безпричинную злобу, Осиповскій, многократно, въ разные времена, причинялъ имъ разные притѣсненія, насилія и, дѣлая наѣзды на монастырскую деревню Присушино, сост. въ Вит. воев., тиранилъ и увѣчилъ крестьянъ, говорилъ разные угрозы—даже сжечь самую деревню. Бѣдные, смиренные иноки все это переносили терпѣливо, не прибѣгая и къ судебной защитѣ. Наконецъ, 22 Апрѣля 1712 г., когда крестьянинъ означенной деревни, Ѳеодотъ Коровчинскій Дайлида, пришелъ, по своимъ надобностямъ, во дворъ сосѣдняго пом. Егора Зегзды, не зная, что въ то же время гостилъ тамъ Осиповскій, то послѣдній, завидѣвъ этого крестьянина на дворѣ въ окно, выскочилъ изъ горницы, съ обнаженной саблей, и, крикнувъ: „А, это ты, Присушинскій холопъ!“ сталъ бить его, сѣчь; схвативъ за волосы, таскалъ по землѣ, билъ колѣнками; затѣмъ, отрубивъ у правой руки его палецъ, заткнулъ ему за пазуху и сказалъ: „Снеси этотъ палецъ въ монастырь, отдай игумену отъ меня на память и скажи, что скоро расправлюсь я точно такъ же и съ самими попами.“ И только уже, поспѣшившей изъ горницы, женѣ Зегзды удалось удержать разъяреннаго п. Осиповскаго отъ несомнѣннаго убійства несчастнаго мужичка, который былъ уже чуть живъ. При освидѣтельствovanіи пострадавшаго генераломъ (суд. приставъ) Вит. воев., Иваномъ Бобашинскимъ, при понятыхъ, 25 того же Апрѣля, въ дер. Присушино, по оказавшимся на немъ признакамъ крайняго насилія, жалоба монастыря вполне подтвердилась и найдено, что освидѣствованный былъ уже тогда близокъ къ смерти. 1712 г. Апрѣля 28.

Soleniter w ciężkiej a nieznosney krzywdzie swey, niżej wyrażoney, żalowali y opowiadali w Bogu wielbny jmc ociec Sylwester Konarski, yhumen monastera Markowa, w woiewodztwie Witebskim leżacego, zakonu S. Bazylego Wielkiego, ze wszystko swą bracią zakonną tegoż monastera Markowa, na jegomości pana Hrehorego Filipowicza Osipowskiego, o to, iż obżalowany, rospostrzeniaiąc się w zuchwałości swey a cale niby nie ma-

iać podlegać pod żadną prawa y konstytucyi wszelkie prawne, tudzież y poeny, w nich opisane, więc, już to od niemałego czasu zawziwszy niewinny gniew y rancor na ubogich zakonników Markowskich, różną agrawacyę, gwałty, niaizdy, boie urządzając na wieś Prysuszną, w województwie Witebskim leżącą, różnych dni y miesięcy, poddanych bicia, kalecząc, odpowiedzi dając y wsi spaleniem (groząc?),—y jako ubogie zakonnicy, będąc spokojnymi, cierpliwie to znaszali, nie udając się do prawa, —ale że nadto przywodząc swój nieprzyjazny umysł do skutku, w roku terażniejszym tysiąc siedmsetnym dwunastym, Apryla dnia dwudziestego wtórego, gdy poddany Prysuszyński, na imię Fiedota Korowczyński, nie wiedząc o bytności obżalowanego, przyszedł do dworu jegomości pana Jerzego Zegzdry, w swoich interesach, jako w sąsiedztwie pobliżu mieszkającego, ktury jmsć obżalowany, tam będąc y w tej zawziętości persewerując, dzierżący się w swej woli a wcale przepomniawszy nietylko prawa statutowego, konstytucyi seymowej, coaequacyi jurium, ale y boiaźni Bożej, y prawa zaniedbawszy, postrzegszy przez okną na podworzu stojącego, wyszpomienionego poddanego Prysuszyńskiego, wypadłszy z yzby, obżalowany, z dobytą szablą, y mówiąc te słowa: „Tyśto Prysuszyński chołp!“ poczoł bić, siec, za łeb porwawszy, po ziemi włócząc, kolanami zaczął tłuc y, palec w prawej ręce uciowszy, za pazuchę temuż poddanemu Fiedocie Korowczyńskiemu Daylidzie założywszy, mówiąc te słowa: „Nieś ten palec do monastera a oddaj yhumenowi odemnie na upominek y powiedź, że y samym to popom niezadługą odemnie będzie,“ y gdyby sama jeymś pani Zegzdrowa, wypadłszy z yzby, nie ratowała, pewnieby o śmierć na tymże mieyscu przyprawił, y wielkaby łaska Boska była, jeżeli żyć będzie. O czym tym wszystkim relacya jeneralska świadczy. Tedy o to wszystko, jako

odpowiedz y pochwałkę na zdrowie ubogich zakonników, tak o zbiecie tyrańskie wyszpomienionego poddanego y ucięcie palca w prawej ręce . . . ny prawne szkody y nakłady, chcąc załuiące ubogie zakonnicy z obżalowanym jegomością in foro fori prawem czynić, dali tę załobę swoją, z wolną melioratią onej, do xiąg grodu Witebskiego zapisać,—co jest zapisaną. Przy którym opowiadaniu, stanowszy oczewisto, jenerał jego kr. mści województwa Witebskiego, Jan Władysław Bobaszyński, kwit swój relacyiny przyznał y do xiąg grodu Witebskiego podał, w te słowa pisany: Ja, jenerał jkr. mści województwa Witebskiego, niżej na podpisę ręki mej mianowany, zeznam tym moim relacyinym kwitem, —mając ja przy sobie stronę dwóch szlachty, pana Jana y Pawła Wroblewskich, z któremi, w roku terażniejszym tysiąc siedmsetnym dwunastym, miesiąca Apryla dwudziestego piątego dnia, byłem użytym od w Bogu wielebnego jmei oycy Sylwestra Konarskiego, yhumena monastera Markowa, y od wszytkiej braci zakonney tegoż monastera Markowa do majątności ich mściow, nazwaney Prysuszyn, w województwie Witebskim leżącej, gdzie, z wysz mianowaną szlachtą, gdym przy był, zostałem w domu na imię Fiedotę Korowczyńskiego Daylidę, niemal na śmiertelney pościeli leżącego, piersi spuchłą, krwią nacieklą, snać kolanami zgnieciony, oczy sinie, spuchłą, krwią nacieklą, twarz, gęba wszytka zbita, głowa spuchła, czupryna wszytka wytargana, palec na prawej ręce ucięty, mało znać co y mówi y pod wątpieniem, jeżeli żyw będzie. Kture te zbiecie y skaleczenie mienili ichmści oycowie zakonnicy Markowskie, w roku tysiąc siedmsetnym dwunastym, miesiąca Apryla dwudziestego wtórego dnia, od jegomości pana Hrehorego Filipowicza Osipowskiego, w domu jmei pana Jerzego Zegzdry, być stałe,—jako to wszytko dostateczniej w pro-

cesie jest opisana. Co ja, jenerał, z stroną szlachtą, w tak uciążliwym zbiciu y ucięciu palca w prawey ręce oglądawszy, com widział y słyszał, w ten mój kwit relacyiny spisawszy, s podpisem ręki mey y pieczęcią i za pieczęciami strony szlachty, przy mnie będącey, ku zapisaniu do xiąg grodu Witebskiego podałem.

Jan Władysław Bobaszyński, jenerał jego kr. mei w. Witto.

Roku 1712, meca Aprila 28 dnia, przy tey protestacyey jenerał, wyz pisany, kwit swój relacyiny oczewisto przyznał. Jerzy Piotr Jaroszewicz . . . namiesnik grodzki wa Witto mp.

По оп. кн. № об. 2, № ч. 2, л. 130.

(Продолженіе въ слѣдующемъ XX выпускѣ).

Алфавитный указатель личныхъ именъ и фамилій, упоминаемыхъ въ актахъ.

А.

Андзоровичъ Миронъ, мѣщ., стр. 3, 16, 19.
 Автуховичъ Купрей (Хамцовъ), мѣщ., 5, 11.
 Августовъ Савва, Савелій, ген., стр. 14, 28, 29, 30, 34, 43, 44, 45, 46.
 Александровичъ, стр. 15.
 Алесковичъ Петръ, стр. 29.
 Аверка, стр. 45.
 Арасимовъ, Гарасимовъ, Казиміръ, кр., стр. 155.
 Асѣдачъ Иванъ, кр., стр. 160.
 Абрамовичъ Донъ, евр. стр. 177, 316.
 Амеляники Михаилъ, мѣщ., стр. 187.
 Амеляники Степанъ и Иванъ, мѣщ., стр. 187.
 Амеляникъ Данило, мѣщ., стр. 187.
 Азарковичъ Иванъ, мѣщ., стр. 187.
 Аверка Степанъ, мѣщ., стр. 187, 229.
 Апимаховъ Петръ, мѣщ., стр. 202.
 Амосъ Иванъ, мѣщ. стр. 276.
 Азиковичъ Симонъ, евр., стр. 293.
 Ароновичъ Шлема, евр., стр. 316.
 Абеловичъ Ицка, евр., стр. 333.
 Абрамспергъ Ант., іез., стр. 341.
 Аракеловичъ Григ., іез. стр. 341.
 Анджіолини Каэт., іез. стр. 34.
 Антоневицъ, іез., стр. 341.
 Артемовичъ Самуилъ, упр., стр. 437.
 Александръ, кор., стр. 441, 459.
 Альбрихтъ, кор., стр. 441, 486.
 Анкута Георгій, кс., стр. 444, 458.
 Августъ II, кор., стр. 457, 485.
 Александровичъ, марш., стр., 458.

Б.

Бараночниковъ Филиппъ, мѣщ., стр. 1, 5, 11, 25.
 Букяшовъ Буклашовъ, капит., стр. 11, 14, 26, 27.
 Боратынский, Баратынский Рафаилъ, полк., стр. 12, 14, 32, 35, 39, 43.
 Буль Петръ, стр. 13.
 Буяльскій, стр. 15.
 Бочаровъ Павелъ, мѣщ., стр. 23.
 Бобковичъ Іоаннъ, свящ., стр. 23.
 Бызевичъ Гапонъ, мѣщ., стр. 25, 42.
 Бурачокъ, стр. 30, 31, 36.
 Бедышъ, стр. 41.
 Булгакъ, стр. 42.
 Богушевскій Владиславъ, стр. 62.
 Быховецъ Лудвигъ, берн., стр. 66.
 Бучинскій Фр. (изъ Олшинъ), рег., стр. 84, 89, 97.
 Бутвиловскій Антонъ, стр. 85.
 Бухгольцъ Фридрихъ, полк., стр. 91.
 Бернацкій Михаилъ, пл., стр. 154.
 Бондаръ Петръ, кр., стр. 154.
 Берестень Григорій, кр., стр. 155.
 Бобылевъ Яковъ, кр., стр. 156.
 Бируля Семенъ, стр. 157.
 Барановичъ Андрей, кр., стр. 159.
 Блохъ Довидъ, евр., стр. 177, 217.
 Бѣлздоръ Василій, мѣщ., стр. 184, 187.
 Быкъ Дмитрій, мѣщ., стр. 202.
 Быкъ Іеронимъ, мѣщ., стр. 211, 215.
 Бибка Потапій, мѣщ., стр. 216, 253, 333.
 Болтугы Карпъ, Григорій и Василій, панц. бояр., стр. 248.

437

Бѣлявины Гаврило, Авдотья, Михайло и Максимъ, мѣщ., стр. 258.
 Балаваховъ Парѣенъ, мѣщ., стр. 273.
 Быкъ Никифоръ, мѣщ., стр. 279.
 Боничъ Степанъ, писар., стр. 285.
 Боженъ Василий, куп., стр. 288.
 Быкъ Иванъ, мѣщ., стр. 288, 332.
 Борткевичъ Казиміръ, стр. 307.
 Бунаменовичъ Аронъ, евр., стр. 309.
 Берентъ Оедоръ, куп., стр. 309.
 Болтуто Оедоръ, мѣщ., стр. 314, 320.
 Богомолецъ Осипъ, чин., стр. 315.
 Берковичъ Литманъ, евр., стр. 316, 320.
 Бибка Константинъ, куп., стр. 316.
 Ботвинка Тимоѣей, мѣщ., стр. 319.
 Бейнишовичъ Янкель, евр., стр. 323.
 Бибка Прокопій, мѣщ., стр. 323, 326, 328, 331, 333.
 Броунъ Юрій, ген. губ., стр. 328.
 Бовфаль Алексѣй, стр. 332.
 Бауфаль Никита, стр. 332.
 Буевичъ Оедоръ, куп., стр. 332.
 Бибка Иванъ, куп., стр. 333.
 Бобола Андрей, іез., св., стр. 338.
 Бобола Василий, кр., стр. 338.
 Богдзей Ст., іез., стр. 341, 403.
 Бернацкій Іос., іез., стр. 341.
 Бычковскій Іос., іез., стр. 341.
 Буфилевичъ Андрей, іез., стр. 341.
 Бржозовскій, іез., стр. 341.
 Бобровскій, іез., стр. 341.
 Бродовскій, іез., стр. 341.
 Бобятинскій, іез., стр. 341.
 Будзько, іез., стр. 341.
 Богуцкій П., іез., стр. 358.
 Булгакъ Францъ, подч., стр. 366, 369.
 Богомолецъ, чаш., стр. 367.
 Буруля, ловч., стр. 369.
 Вулгакъ, учен., стр. 369.
 Бернатъ Устинья, обр. изъ лют., стр. 369.
 Богомолецъ Ксаверій, учен., стр. 370.
 Булгакъ Осипъ, дв., стр. 370.
 Бестенгаузъ, учен., стр. 370.
 Булгакъ Елизавета, подч., стр. 376.

Барановскій Оедоръ, обр. изъ прав., стр. 398.
 Богомолецъ Ксаверій, стр. 400.
 Вируля Михаилъ, пис., стр. 420, 438, 444.
 Бевковскій Михаилъ, сл., стр. 431.
 Булгакъ, стол., стр. 481.
 Бѣликовичъ, суд., стр. 482.

В.

Войны 166
 Величка, чешн., стр. 16, 42.
 Василевскій, стр. 31, 42.
 Вѣщицкій Алексѣй, подч., стр. 61.
 Войтенкоъ Оедоръ, стр. 63.
 Волосевичъ Францъ, стр. 112.
 Воропаенокъ, кр., стр. 146.
 Винникъ Федька, кр., стр. 170.
 Ванковичъ Матвѣй, подс., стр. 173.
 Варакса Матвѣй, мѣщ., стр. 187.
 Высоцкіе Иванъ и Семенъ, мѣщ., стр. 187.
 Вишневскій Григорій, мѣщ., стр. 187.
 Волотъ Яковъ, мѣщ., стр. 187.
 Володя Кондратъ, мѣщ., стр. 202.
 Валентиновичъ Теофанъ, баз., стр. 227.
 Высоцкій Симеонъ, свящ., стр. 229.
 Вроблевскій Ювентій, берн., стр. 278.
 Войцѣховскіе Осипъ и Анна, стр. 288.
 Войцѣховскіе Левъ и Аполонія, стр. 289.
 Вильдъ Вальтасаръ, куп., стр. 294.
 Вероника св., стр. 322.
 Валковичъ Амосъ, мѣщ., стр. 333.
 Винча Іоан., іез., стр. 341.
 Верциховскій Стеф., іез., стр. 341.
 Вышвила, Іоан., іез., стр. 341.
 Войданъ, іез., стр. 341.
 Вихоръ, учен., стр. 369.
 Вербицкій Осипъ, ловч., стр. 378.
 Вишневскій, пор., стр. 415, 418, 420, 423, 428, 429, 435.
 Волчекъ Степанъ, ск., стр. 434.
 Визгердъ Яковъ, в. эк., стр. 436.
 Владиславъ IV, кор., стр. 441, 486.
 Вишневецкій кн., гетм., стр. 448.
 Воловичъ Мартіанъ, марш., стр. 449, 454, 455.
 Володковичъ, гор., стр. 482.

Г.

Граштерфъ, ландв., стр. 15.
 Гешторъ, комис., стр. 20.
 Гизбертъ, стр. 20.
 Гуторовичъ Степанъ, мѣщ., стр. 20.
 Гуковичъ Левъ, стр. 28.
 Глуховичъ Филиппъ, стр. 31.
 Галецкій, стр. 36, 41.
 Гутаковскіе Венедиктъ и Евфросинія, стол., стр. 56.
 Гребницкій Флоріанъ, митр., стр. 58.
 Гертрасфъ Викторъ, берн., стр. 66.
 Грудинскій Андрей, берн., стр. 66.
 Гребницкіе, стр. 69.
 Гурко Осипъ или Иванъ, под., стр. 77, 146.
 Гурко, Ромейко-Гурко Иванъ, писар., стр. 80, 142.
 Грегоровичъ Петръ, мѣщ., стр. 92.
 Галуза Матвѣй, мѣщ., стр. 108, 188, 210, 215, 277.
 Гурко, Гурка Иванъ, суд., стр. 121, 123.
 Гуриновская Александра, баз., стр. 130.
 Гурко Матвѣй, гор., стр. 146.
 Головень Иванъ, мѣщ., стр. 147.
 Голова Филиппъ, кр., стр. 153.
 Голова, Василий, стр. 154.
 Гусенокъ Иванъ, кр., стр. 154.
 Грибачъ Иванъ, кр., стр. 157.
 Грибачъ Семенъ, кр., стр. 157.
 Голова Кузьма, кр., стр. 160.
 Гириновичъ Мендель, евр., стр. 177.
 Галуза Павелъ, мѣщ., стр. 187.
 Грегоровичъ Александръ, мѣщ., стр. 187, 211.
 Глинка Михайло, мѣщ., стр. 187.
 Гирченкоъ Антонъ, мѣщ., стр. 187.
 Галуза Григорій, мѣщ., стр. 188, 211, 260, 280.
 Горбокъ Павелъ, мѣщ., стр. 193.
 Глинка Иванъ, мѣщ., стр. 203.
 Глинскій Семенъ, мѣщ., стр. 275.
 Галицкіе Осипъ и Агафья, мѣщ., стр. 288.
 Гихельгавенъ (Гибельгавенъ) Штихельгавенъ Тилеманъ Бернадъ, куп., стр. 293.
 Гершеновичъ Нохимъ, евр., стр. 316.

Галуза Михаилъ, пор., стр. 322.
 Головчицъ Конст., іез., стр. 341.
 Годлевскій Оома, іез., стр. 341.
 Гейкингъ Мартинъ, іез., стр. 341.
 Гродзкій, іез., стр. 341.
 Гатовскій Оад., іез., стр. 341.
 Генри Эгид., іез., стр. 341.
 Горскій Викен., іез., стр. 341.
 Глушинскій Михаилъ, подч., стр. 351, 352.
 Глушинская Тереза, стр. 352.
 Гоппъ Фердинандъ, обр. изъ лют., стр. 369.
 Гурко Казиміръ, нот., стр. 378.
 Гослиевскій Сильвестръ, обоз., стр. 414, 415, 417, 418.
 Генрихъ, кор., стр. 441.
 Гуделевичъ Матвѣй, стр. 446.
 Ганскофъ Лудвигъ, подк., стр. 456.

Д.

Дегтеревичъ Оедоръ, мѣщ., стр. 3, 27, 34, 35.
 Девичъ, марш., стр. 17.
 Дупрей (Дюпре?), полк., стр. 18.
 Дзешковичъ, Дешковичъ Стефанъ, мѣщ., стр. 19, 20, 21, 27.
 Дегтеревичъ Филимонъ, стр. 43.
 Довгала Иванъ, мѣщ., стр. 67.
 Довгала Тимоѣей, мѣщ., стр. 68.
 Довгала Давыдъ, мѣщ., стр. 68.
 Доменская Іосафата, баз., стр. 118.
 Демьянчукъ Иванъ, кр., стр. 154.
 Демьянчукъ Кипріанъ, кр., стр. 157.
 Дыманъ Кузьма, мѣщ., стр. 187, 215, 332.
 Дыманъ Осипъ, мѣщ., стр. 187.
 Дыманъ Петръ и Казиміръ, мѣщ., стр. 202, 211.
 Дружина Иванъ, мѣщ., стр. 203.
 Дыманъ Константинъ, мѣщ., стр. 216, 288, 295, 216.
 Добромысленскій Янкель, евр., стр. 218.
 Де-Тинкуръ Карлъ и Елена, ген. л., стр. 260.
 Домбровскій, стр. 263.
 Де-Вольдъ Хрулевичъ Василий, мѣщ., стр. 273.

Дравертъ Іоганъ Эрнестъ, куп., стр. 307.
Дыманъ Данилъ, куп., стр. 320, 332.
Добровольскій Онуфрій, мѣщ., стр. 332.
Дробышевскій Михаилъ, мѣщ., стр. 332.
Дошинскій Оедоръ, стр. 332.
Дыманъ Якимъ, куп., стр. 333.
Дематовичъ Ант., іез., стр. 341, 345.
Даукша Іоан., іез., стр. 341.
Дубинскій Петръ, іез., стр. 341.
Дунинъ Лавр., іез., стр. 341.
Дунинъ, сл., стр. 367.
Давборъ Владиславъ, стр. 432.
Дунина Александра, стар., стр. 436.
Дусяцкій-Рудомина Михаилъ, пис., стр. 481.

Е.

Ермоловичъ, стр. 18.
Елага Алексѣй, мѣщ., стр. 164.
Еліашевичъ Венедиктъ, мѣщ., стр. 268.
Елшинъ Василій, пом., стр. 310.
Еселевичъ Шая, евр., стр. 325.

Ж.

Желиславскій, стр. 13, 43.
Жичевскій, стр. 16.
Жижемскіе Антонъ и Бригитта, ротм., стр. 94.
Жукъ Урсула, старост., стр. 116.
Жегоць, Зегоць Людгарда, баз., 118, 130.
Жерносѣкъ Степанъ, кр., стр. 156.
Жилкевичъ Мартинъ, кр., стр. 157.
Жерносѣкъ Семенъ, кр., стр. 159.
Жерносѣкъ Василій, кр., стр. 160.
Жерносѣкъ Петръ, кр., стр. 160.
Жерносѣкъ Тарасъ, мѣщ., стр. 203.
Журавка Оома, мѣщ., стр. 203.
Жилки Матвѣй и Александръ, мѣщ., стр. 210, 215, 260, 261, 280, 290, 322.
Жаба Макрена, баз., стр. 276.

Жуковский Антонъ, стр. 322.
Жилка Оома, куп., стр. 332.
Жилинскій Георг., іез., стр. 341.
Жаба, іез., стр. 341.
Жаба, сл., стр. 369.
Жукъ, учен., стр. 370.
Жолондъ, стр. 394.
Жукъ Казиміръ, ск., стр. 425.
Жаба Іеронимъ Николай, суд., стр. 438, 444.

З.

Зангелевичъ Самуилъ, мѣщ., стр. 3.
Зубовскій Матѣей, іез., стр. 73, 99.
Завулка Михайло, кр., стр. 155.
Залѣскій Артемъ, кр., стр. 157.
Зубенокъ Левъ, кр., стр. 170.
Зубенокъ Петръ, кр., стр. 170.
Зубенокъ Иванъ, кр., стр. 171.
Зубенокъ Степанъ, кр., стр. 171.
Зубенокъ Кондратій, стр. 171.
Зубенокъ Тимоѣей, кр., стр. 171.
Зенковичъ, Осипъ, стр. 173.
Запольскіе Иванъ, Василій, Оедоръ, мѣщ., стр. 187.
Зенковичъ Оома, мѣщ., стр. 187.
Запольскій Оеодосій, мѣщ., стр. 211, 215, 261.
Заливскій Яковъ, стр. 307.
Запольскій Иванъ, стр. 321, 327.
Заранокъ Ксаверій, зас., стр. 323.
Зафатай Максимиліанъ, стр. 327.
Зегадра Андрей, стр. 332.
Заранекъ Іоан., іез., стр. 341.
Зыванкевичъ Викен., іез., стр. 341.
Зубовичъ Раф., іез., стр. 341.
Захаревичъ, іез., стр. 341.
Зраницкій, іез., стр. 341.
Зенеко Авраамъ, обр. изъ колья., стр. 366.
Заранекъ, учен., стр. 367.
Заранекъ Бенедиктъ, стр. 393.
Зубовскій Лудвигъ, скарб., стр. 413.
Зеленацкій, Яковъ, подст., стр. 421.
Заранокъ Данилъ, ландв., стр. 431.
Звѣревскій Владиславъ, пом., стр. 438.
Забѣла, ловч., стр. 482.

И.

Игнатъевъ, капит., стр. 15.
Игольничъ, стр. 113.
Игольничъ Иванъ и Анна, Романъ, мѣщ., 119, 148, 188, 210, 215, 221.
Ицковичъ Вульфъ, евр. рав., стр. 130.
Ильюховъ Демьянъ, кр., стр. 157.
Ицковичъ Янкель, евр., стр. 177.
Ильвицкій Кондратъ, мѣщ., стр. 187.
Исаченокъ Андрей, мѣщ., стр. 203.
Игольничъ Левъ, мѣщ., стр. 211, 215.
Ицковичъ Шмуйла, евр., стр. 217.
Ивашкевичъ Иванъ, пор., стр. 332.
Илака Никита, мѣщ., стр. 333.
Ивашкевичъ, арест., стр. 390.

І.

Іозефовичъ Каз., іез., стр. 341.
Іонаковскій Фел., іез., стр. 341.

К.

Королькевичъ Гавріилъ, мѣщ., стр. 1, 3, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20.
Кузевка Оедоръ, мѣщ., стр. 3, 13, 19, 28.
Красовскій Мелешка, мѣщ., стр. 5.
Куцевичъ Яковъ, мѣщ., стр. 5, 11, 15.
Кишинскій, стр. 14, 17, 26.
Красовскій, стр. 14, 17, 29, 30.
Куць Семенъ, мѣщ., стр. 15.
Кузевка Семенъ, мѣщ., стр. 15, 16, 26, 29.
Коробанка Григорій, мѣщ., стр. 15, 16, 17, 18, 20, 21.
Казкевичъ, стр. 16.
Козловскій Осипъ, мѣщ., стр. 16, 18, 25, 26, 27.
Казановичъ, войтъ, стр. 17.
Каспаровичъ Иванъ, админ., стр. 19.
Короцинскій, стр. 19, 40.
Конобка, стр. 28.
Корицкій Карлъ, іез., стр. 52.
Косовы, пом., стр. 67.

Косовъ Сильвестръ, митр., стр. 67.
Косовъ Юрій, пом., стр. 68.
Косовъ Адамъ, пом., стр. 68.
Косовъ Степанъ Антонъ, пом., стр. 68.
Козлиискій, стр. 69.
Корсакъ Плакида, мон., стр. 71.
Корицкій Карлъ, іез., стр. 73.
Косовы Антонъ и Магдалина, стр. 103, 124, 127.
Косова Марьяна Матильда, баз., стр. 103, 125, 128.
Корсакъ Плакида, баз., стр. 103, 116, 125, 128.
Куриловичъ Моисей, мѣщ., стр. 113.
Курневичъ Осипъ, рег., стр. 114.
Качановскій, стр. 107.
Калуга Андрей, мѣщ., стр. 107, 211, 213, 215, 260, 280.
Козель Осипъ, стр. 108, 244.
Карчинскій Адамъ, берн., стр. 109.
Княжевичъ Любецкій Антоній, баз., стр. 119.
Кособуцкій Каетанъ, трин., стр. 120.
Капуръ Лычковскій Василій, кр., стр. 154.
Кузменокъ Якимъ, кр., стр. 156.
Козель Иванъ, кр., стр. 158.
Коваль Лаврентій, кр., стр. 159.
Кожемяка Иванъ, кр., стр. 159.
Кожемяка Емельянъ, кр., стр. 160.
Киркоръ Станиславъ, подч., стр. 163.
Косовъ Антонъ, меч., стр. 163.
Кацюкевичъ Франць, рот., стр. 164.
Кривцовъ Дмитрій, кр., стр. 170.
Крыштоновичъ Абрамъ, кр., стр. 170.
Кривцовъ Устинъ, кр., стр. 170.
Купованый Тимоѣей, кр., стр. 170.
Кузинъ Оедоръ, кр., стр. 171.
Кривецъ Аникѣй, кр., стр. 171.
Козейки, Иванъ и Бенедикта, крайч., стр. 176, 180.
Константиновичъ Петръ, куп., стр. 184.
Коутаръ Данило, мѣщ., стр. 187.
Козурка Михайло, мѣщ., стр. 187.

- Кондрыки Алексѣй и Борисъ, мѣщ., стр. 187.
 Котоловичъ Никифоръ, мѣщ., стр. 187, 216.
 Кухаренокъ Григорій, мѣщ., стр. 187.
 Князикъ Григорій, мѣщ., стр. 187.
 Козловскіе, мѣщ., стр. 187.
 Козель, Козелло Осипъ, мѣщ., стр. 108, 188, 235, 244, 260, 261, 280.
 Костеневичъ Якимъ, мѣщ., стр. 194.
 Красикъ Сидоръ, мѣщ., стр. 202.
 Кудины Логвинъ и Прасковья, мѣщ., стр. 210, 215, 260, 280.
 Колковскій Иванъ, мѣщ., стр. 211, 215.
 Карпинскій Никодимъ, баз., стр. 225.
 Королькевичъ Корнилій, мѣщ., стр. 230.
 Куренька Антонъ, мѣщ., стр. 230.
 Клубки Андрей, Иванъ, Артемъ и Яковъ, мѣщ., стр. 255, 258.
 Князикъ Никифоръ, мѣщ., стр. 273.
 Колковскій Николай, мѣщ., стр. 288, 295, 332.
 Козелло Осипъ, писар., стр. 288, 295.
 Киликъ Оедоръ, куп., стр. 293.
 Киликъ Трофимъ, куп., стр. 294.
 Коховскій, губ. Мог., стр. 294.
 Крегеръ Андрей, куп., стр. 310.
 Косовъ Антонъ, суд., стр. 323, 334.
 Красовскій Оедоръ, секр., стр. 326.
 Касаковскій Казиміръ, стр. 332.
 Кудинъ Михаилъ, куп., стр. 332.
 Кобеко Оома, стр. 332.
 Камковичъ Михайло, куп., стр. 332.
 Карпиловичъ, стр. 332.
 Котко Емельянъ, куп., стр. 332.
 Косцюшко Оома, мѣщ., стр. 333.
 Каменскій Егоръ, стр. 333.
 Кадышевичъ Вас., іез., стр. 341, 359.
 Кононовичъ Казиміръ, іез., стр. 341, 407, 408.
 Качановскій М., іез., стр. 341.
 Косцевичъ Дом., іез., стр. 341.
 Каковскій Іос., іез., стр. 341.
 Кувлинскій Мат., іез., стр. 341.
 Келпшъ Іак., іез., стр. 341.
 Княжевичъ Лавр., іез., стр. 341.
 Клужинскій Стан., іез., стр. 341.
 Корсакъ Ант., іез., стр. 341.
 Каша, іез., стр. 341.
 Каменскій, іез., стр. 341.
 Качановскій Игнатій, учен., стр. 369.
 Котлинскій, учен., стр. 370.
 Киршлейнъ Осипъ, обр. изъ лют., стр. 389.
 Капуста Петръ, обр. изъ лют., стр. 397.
 Кречетовскій Петръ, іез., стр. 397.
 Куликовскій Василій, обр. изъ прав., стр. 398.
 Кристіанъ Иванъ, обр. изъ лют., стр. 408.
 Кисель Адамъ, подв., стр. 423, 432.
 Кисель Самуилъ, подв., стр. 426, 438, 442, 444.
 Кмитовскій Павелъ, стр. 434.
 Казиміръ III, кор., стр. 441, 486.
 Котель Михаилъ, подск., стр. 442, 455, 458, 481.
 Козлинскій Казиміръ, стр. 442.
 Бовнацкая Евѳросинія, стр. 445.
 Коссаковскій, стр. 445.
 Копаковская, стр. 445.
 Каминскій, стр. 458, 481.
 Кукатко-Выроземскій, инст., стр. 458.
 Булешъ, стар., стр. 483.
 Куликовскій Михаилъ, пис., стр. 483.

Л.

- Леонковичъ Тимоѳей, мѣщ., стр. 5, 21, 22, 30, 43.
 Лапа Мовша, евр., стр. 14.
 Ленкевичъ, стр. 14.
 Лапицкій, войтъ, стр. 29, 31, 33, 42.
 Леонковичъ Егоръ, стр. 45.
 Лускина Стефанъ, іез., стр. 49, 52.

- Лускины Казиміръ и Елена изъ Бовтовъ, подст., стр. 49, 53, 74, 85, 98, 109, 111.
 Лускина Онуѳрій, ком., стр. 51.
 Лускины Антонъ и Констанція, суд., стр. 52, 102, 149, 394.
 Лускина Игнатій, іез., стр. 53, 72.
 Лоренсъ Оома, виц. ландв., стр. 63, 72, 106, 107, 112, 116, 210, 295.
 Левковичъ Іоаннъ, іез., стр. 74.
 Лукіановичъ, баз., стр. 77, 80, 86, 137, 146.
 Лукашевичъ Викентій, стр. 89.
 Ломинская Фелиціанна, баз., стр. 103, 117.
 Летецкій Лудвигъ, столь., стр. 112.
 Лапа Иванъ, подч., стр. 149.
 Линде, пис., стр. 149.
 Лысенокъ Романъ, кр., стр. 153.
 Лычковскій, см. Капуръ.
 Литвиновъ Григорій, кр., стр. 155.
 Лобачъ Левъ, кр., стр. 170.
 Лейбовичъ Литманъ, евр., стр. 164.
 Лобковскій Лейба, евр., стр. 177.
 Лопата, мѣщ., стр. 184.
 Лешки Антонъ и Петръ, мѣщ., стр. 186.
 Лопата Иванъ, мѣщ., стр. 187.
 Лещъ Никифоръ, мѣщ., стр. 187.
 Лешка Иванъ, мѣщ., стр. 187, 189, 213, 230, 260, 280.
 Лешка Андрей, мѣщ., стр. 187.
 Лопатата Казиміръ, мѣщ., стр. 187, 277.
 Лоренсъ Степанъ, мѣщ., стр. 187.
 Литвинка Иванъ, мѣщ., стр. 187, 230.
 Ляховскіе Иванъ и Петръ, мѣщ., стр. 187, 210, 213, 215.
 Ласица Григорій, мѣщ., стр. 201, 203.
 Лерка Емельянъ, мѣщ., стр. 202.
 Лешка Григорій, мѣщ., стр. 211, 215, 288, 295.
 Лоренсъ Оома, мѣщ., стр. 215.
 Логошная, мѣщ., стр. 253.
 Лопаты Анна, Иванъ, Григорій, Антонъ и Осипъ, мѣщ., стр. 260.
 Лешка Осипъ, куп., стр. 261, 267, 270, 326, 328, 331, 332, 334.
 Левицкіе Никита, Иванъ и Конрадъ, мѣщ., стр. 264, 265.
 Летяги Осипъ, Степанъ и Семенъ, мѣщ., стр. 272.
 Лерка Романъ, мѣщ., стр. 279.
 Лешка Петръ, мѣщ., стр. 295.
 Лукомскій Николай, стр. 308.
 Левашевъ Павелъ, чин., стр. 310.
 Лешка Евстафій, мѣщ., стр. 314.
 Лейбовичи Зеликъ и Лейзеръ, евр., стр. 316.
 Левицкій Кондратій, мѣщ., стр. 323.
 Левицкій Михаилъ, мѣщ., стр. 325.
 Лапа Романъ, мѣщ., стр. 332.
 Лукомскій Оаддей, стр. 332.
 Лойола Игнатій, іез. св., стр. 338, 339, 340, 343, 346, 354, 356, 362, 364, 366, 367, 371, 372, 374, 375, 377, 379, 395.
 Левковичъ, іез., стр. 341.
 Ломинскій Ксав., іез., стр. 341.
 Ловичъ Берн., іез., стр. 341.
 Любсевичъ Іоан., іез., стр. 341.
 Ландесъ Алоиз., іез., стр. 341.
 Ластовскій Іоан., іез., стр. 341.
 Лавриновичъ, іез., стр. 341.
 Лѣневскій Мих., іез., стр. 341.
 Лисецкій, іез., стр. 341.
 Лыко, іез., стр. 341.
 Лозовскій, учен., стр. 370.
 Лускина Тереза, каст., стр. 394.
 Лукасъ Готлибъ, обр. изъ мот., стр. 398.
 Луцикова, войск., стр. 415.
 Логовскій Самуилъ, упр., стр. 423.

М.

- Молчанковичъ Александръ, войтъ, стр. 3, 11, 13.
 Мелешкевичъ Иванъ, мѣщ., стр. 3.
 Мазурка Самуилъ, мѣщ., стр. 3.
 Мурскій (Мирскій?), ротм., стр. 12, 30.
 Мервинскій, казн., стр. 13, 43.
 Макарскій, стр. 14.
 Менчинскій, стр. 17.
 Миткевичъ Владиславъ, стр. 21.
 Мякишева, стр. 22.
 Молчанковичъ Иванъ, стр. 26.
 Молотковичъ, стр. 37, 29, 30.

Москаленкова, стр. 40.
 Морозовъ Иванъ, стр. 42.
 Милькевичи Семенъ и Констанція, ловч. и ландв., стр. 63, 73, 76, 98, 103, 119, 125, 128, 132, 136, 142, 148, 150, 165, 174, 177, 181, 190, 191.
 Машеня Оедоръ, стр. 66.
 Марковичъ Иванъ, стр. 66.
 Микоша Павелъ, суд., стр. 76.
 Микоша Михайлъ, ротм., стр. 91.
 Микоша Оаддей, скарб., стр. 93.
 Милькевичъ Геронимъ, ловч. и стар., стр. 141.
 Мальковичъ Маркъ, кр., стр. 154.
 Мычка Семенъ, кр., стр. 157.
 Марка Демьянъ, кр., стр. 158.
 Мычка Трофимъ, кр., стр. 158.
 Михновецъ Мартинъ, кр., стр. 158.
 Михновецъ Григорій, кр., стр. 158.
 Михновецъ Михайло, кр., стр. 157.
 Михновецъ Андрей, кр., стр. 159.
 Максимовъ Маркъ, кр., стр. 160.
 Мовшовичъ Марко, евр., стр. 177.
 Могучій Теофилъ, суд., стр. 180.
 Мышака Павелъ, мѣщ., стр. 187.
 Мармыжъ Парфенъ, мѣщ., стр. 187.
 Матусевичъ Алексѣй, мѣщ., стр. 187.
 Матусевичъ Герасимъ, мѣщ., стр. 187, 202, 218.
 Марачъ Константинъ, мѣщ., стр. 187, 202, 216.
 Мееровичъ Хаимъ, евр., стр. 192.
 Могучій, стр. 210.
 Моравскіе Осипъ и Прасковья, чин., стр. 216.
 Микоша Романъ, суд., стр. 230.
 Марковичъ Елена, мѣщ., стр. 244.
 Мейеръ Эрнестъ, куп., стр. 294.
 Мейеръ Христіанъ, куп., стр. 294.
 Мовшовичъ Есель, евр., стр. 316.
 Мушака Оедоръ, куп., стр. 333.
 Мачала Осипъ, мѣщ., стр. 333.
 Мозолевскій П., іез., стр. 341.
 Мирженскій Іос., іез., стр. 341.
 Магвари Авг., іез., стр. 341.
 Малихсъ Фр., іез., стр. 341.
 Морицъ Алоиз., іез., стр. 341.
 Мусницкій Никод., іез., стр. 341.
 Майеръ Іоан., іез., стр. 341.

Марцинскевичъ, іез., стр. 341.
 Микудовскій Іос., іез., стр. 341.
 Молинари, іез., стр. 341.
 Маленъ, іез., стр. 341.
 Мигановичъ, іез., стр. 341.
 Милль Михайлъ, обр. изъ лют., стр. 366.
 Милькевичи Семенъ и Вареоломей, учен., стр. 370.
 Маевскій Станиславъ, выкр., стр. 371.
 Морикони, іез., стр. 394.
 Маевскій Василій, выкр., стр. 398.
 Маевскіе Иванъ и Василій, выкр., стр. 398.
 Мартинскій Степанъ, выкр., стр. 401.
 Милошевичъ Иванъ, стр. 428.

Н.

Неяловскій, стр. 14.
 Немиловскій, стр. 19.
 Низюха Илья, мѣщ., стр. 202.
 Нарышкинъ, губ. Полоцк., стр. 294.
 Насѣка Семенъ, мѣщ., стр. 323, 326, 328, 331, 333.
 Новацкій Іос., іез., стр. 341, 392, 395.
 Новодворскій Фелиц., іез., стр. 341.
 Новагъ Фр., іез., стр. 341.
 Новицкій Оаддей, выкр., стр. 385.
 Новицкій Игнатій, выкр., стр. 398.
 Новацкая Регина, стр. 400.
 Неуховичъ Неухъ, евр., стр. 421.
 Ножинскій Давидъ, сл., стр. 442.
 Нейбургская кн., стр. 456.

О.

Окуловичъ Петръ, свящ., стр. 56.
 Огинскіе Александръ и Роза, пом., стр. 56.
 Оводовичъ Игнатій, берн., стр. 66.
 Огинскіе, пом., стр. 68.
 Огинскій Осипъ, стар., стр. 130.
 Орѣшкевичъ Яковъ, войтъ, стр. 193.
 Огинскій Казиміръ, вдчъ, стр. 193.

Огинскій Мартіанъ, каст., стр. 195, 441, 442.
 Огинскій Михайлъ, кн., стр. 200.
 Опимаховъ Проконъ, мѣщ., стр. 206.
 Одионецъ Филиппъ, мѣщ., стр. 258.
 Огинскій Мартіанъ, воев., стр. 264, 401.
 Огинскіе Александръ и Лудовика, стар., стр. 278.
 Оржешкевичъ Александръ, стр. 290.
 Ошишневецкій Осипъ, мѣщ., стр. 332.
 Олендзскій Мат., іез., стр. 341.
 Ольшевскій Игн., іез., стр. 341.
 Ольшевскій Оома, іез., стр. 341.
 Огинскій, іез., стр. 341.
 Огинская Тереза, каст., стр. 366.
 Огинскій Михайлъ, стр. 376.
 Освѣдинскій Антонъ, выкр., стр. 398.
 Огинская Оекла, воев., стр. 401.

П.

Прибыцкій Станиславъ, мѣщ., стр. 3.
 Пигаревичъ Кондратъ, мѣщ., стр. 5, 16, 21.
 Пигаревичъ Миронъ, мѣщ., стр. 5, 21.
 Петръ I, имп., стр. 11, 15.
 Пресмыцкій, стр. 13, 43, 44, 45.
 Пиманскій, стр. 14, 43.
 Подвинскій, стр. 15.
 Петрашкевичъ, стр. 17.
 Пицала, стр. 27.
 Пржевальскій, стр. 62.
 Потоповичъ, Иванъ, в. р., стр. 85, 90, 116.
 Піора Оаддей, ротм., стр. 106.
 Паскуновичъ Андрей, мѣщ., стр. 106.
 Подѣй, воев., стр. 107.
 Погоская Викторія Василисса, баз., стр. 117.
 Погоскій Александръ, стр. 119, 127, 130.
 Плючевскій Мартинъ, стр. 123.
 Пышницкій Осипъ, крайч., стр. 146.
 Пилецкій Антонъ, мѣщ., стр. 149, 185, 206, 207.

Пулорацкіе Яковъ и Степанъ, кр., стр. 153.
 Потоцкій Петръ, кр., стр. 156.
 Политика Семенъ, кр., стр. 156.
 Политика Петръ, кр., стр. 156.
 Политика Павелъ, кр., стр. 157.
 Пилецкій Левъ, мѣщ., стр. 184, 187, 203.
 Петухъ Романъ, мѣщ., стр. 187.
 Пироговскій, мѣщ., стр. 187.
 Потаповъ Исакъ, мѣщ., стр. 187.
 Перепечка Михайло, мѣщ., стр. 187.
 Пырскій Левъ, мѣщ., стр. 187.
 Пырскій Иванъ, мѣщ., стр. 187.
 Павловичъ Василій, мѣщ., стр. 187.
 Прасоль Иванъ, мѣщ., стр. 202.
 Пшениный Василій, мѣщ., стр. 203.
 Пановскій Августинъ, баз., стр. 227.
 Папсуйка Антонъ, мѣщ., стр. 258.
 Пешанъ, стр. 307.
 Петровичъ Осипъ, мѣщ., стр. 332.
 Порозь Осипъ, куп., стр. 332.
 Пржевлонцкій Іоан., іез., стр. 341, 373, 374.
 Пашицъ Кает., іез., стр. 341.
 Пржестржельскій Каз., іез., стр. 341.
 Писковскій Іоан., іез., стр. 341.
 Перковскій, Іос., іез., стр. 341.
 Постоль, іез., стр. 341.
 Подобинскій, іез., стр. 341.
 Плесь, іез., стр. 341.
 Петровичъ, іез., стр. 341.
 Подберезскій, іез., стр. 341.
 Полонскій, іез., стр. 341.
 Пищевскій Оад., іез., стр. 349.
 Пржилускій, сл., стр. 369.
 Петрусевичъ Софья, обр. изъ лют., стр. 369.
 Пышницкій, дв., стр. 370.
 Помона, бог., стр. 372.
 Піори, іез., стр. 392.
 Поцѣй, Казиміръ, воев., стр. 413.
 Поцѣй Лудвигъ, гетм., стр. 414, 415, 416, 418, 420, 423, 424, 426, 428, 429, 432, 434, 435, 436, 440, 447, 448, 455, 458, 480.
 Поцѣй Кизиміръ, воев., стр. 426, 438, 442, 444.

Пекарскій Иванъ, полк., стр. 431.
Папроцкій Казиміръ, тов., стр.
440, 485.
Пурисевичъ, гор., стр. 481.

Р.

Рогозинскій, дом., стр. 94.
Ромейко, см. Турко.
Ревмovenокъ Иванъ, кр., стр.
157.
Реутъ Николай, хор., стр. 175.
Романовичи Аверка, Ѳеодоръ и Ни-
кита, мѣщ., стр. 187.
Рынды Яковъ, Давыдъ и Терентій,
мѣщ., стр. 187, 203.
Рихтеръ Христіанъ, куп., стр.
207.
Рудковскій Михаилъ, стр. 289.
Расщепинъ Василій, пор., 311.
Ребивдеръ, ген. пор., стр. 328.
Рылло Викентій, зас., стр. 331,
333.
Равуса Адамъ, стр. 333.
Романовичъ Макс., іез., стр. 341,
345.
Ровинскій Левъ, іез., стр. 341.
Реутъ Іос., іез., стр. 341.
Руснати Алоизъ, іез., стр. 341.
Рогалинскій Іак. іез., стр. 341.
Ржевуской, іез., стр. 341.
Ришардо, іез., стр. 341.
Рыпинскій Іос., іез., стр. 341.
Ромашкевичъ Михаилъ, обр. изъ
прав., стр. 361.
Родатъ Иванъ, обр. изъ лют., стр.
366.
Рысинскій, пом., стр. 374.
Расецкій Павелъ, обр. изъ прав.,
стр. 385.
Рагоза Самуилъ, эк., стр. 394.
Рызковичъ Михаилъ, обр. изъ прав.
стр. 397.
Рыцевичъ Павелъ, обр. изъ прав.,
стр. 397.
Римачевская Іудифъ, стр. 446.
Реутъ Левъ, тов., стр. 447.
Радивилъ Николай, канц., стр. 458,
459, 480.
Радивилъ Карлъ, канц., стр. 481.

С.

Слижикъ, Алексѣй, мѣщ. стр. 1,
5, 11, 23, 25.
Стебуть Иванъ, мѣщ. стр. 3.
Семеновичъ Григорій, мѣщ., стр. 5.
Сахоновичъ Михаилъ, мѣщ., стр. 5.
Сурожъ Андрей, стр. 14.
Сапоцка Даниилъ, мѣщ., стр. 15, 21.
Соминичъ Карпъ, мѣщ., стр. 16,
17, 18, 20.
Струпинскій, поруч., стр. 19.
Саларъ Степанъ, мѣщ., стр. 23.
Стефановичъ, стр. 29.
Сулима Ларка, стр. 33.
Слежановскій Александръ, скарб.,
стр. 61.
Саплица, Соплица Викентій, берн.,
стр. 67, 107.
Селява Антоній, архіеп., стр. 67.
Сапуновъ А. П., писат., стр. 68.
Стабровскій Яковъ, мѣщ. стр. 70.
Сологубъ Осипъ, войтъ, стр. 73,
76, 90, 98, 103, 119, 125, 128,
142, 150, 165, 174, 177, 181,
191, 206, 207.
Саковичъ Бригитта, поч., стр. 76.
Саковичъ Казиміръ, подч., стр. 77.
Саковичъ Игнатій, стр. 79.
Стеликъ Модестъ, берн., стр. 109.
Соколовскій Іисусъ Навинъ, берн.,
стр. 109.
Сивицкій Левъ, свящ., стр. 121,
124.
Смогоржевскій Юноша Іасонъ, ар-
хіеп., стр. 123, 132.
Семеновичъ Андрей, кр., стр. 156.
Соколовскій Иванъ, кр., стр. 158.
Сибека Иванъ, кр., стр. 158.
Семеновичъ Михайло, кр., стр. 159.
Селезень Давило, кр., стр. 160.
Статкевичи Война Іосафатъ и
Варвара, ротм., стр. 164.
Сипка Ѳеодоръ, мѣщ., стр. 173.
Симоновичъ Миронъ, мѣщ., стр.
173, 211, 235, 243.
Струнка, мѣщ-ка, стр. 173.
Свирщевскій Максимъ, мѣщ., стр.
184, 187, 215.
Смыкъ Яковъ, мѣщ. и ротм., стр.
185, 188, 190, 215.

Сухаръ Антонъ, мѣщ., стр. 186,
211, 215.
Сипки Дмитрій, Григорій и Миха-
илъ, мѣщ., стр. 186.
Свирщевскій Павелъ, мѣщ., стр.
187.
Свирщевскіе Иванъ и Амелъянъ,
мѣщ., стр. 187.
Сипки Василій и Иванъ, мѣщ., стр.
187, 327.
Савицкій Павелъ, мѣщ., стр. 187,
253.
Свирщевскій Осипъ, мѣщ., стр. 187.
Струнка Яковъ, мѣщ., стр. 187.
Скробъ Василь, мѣщ., стр. 187.
Сухаръ Иванъ, мѣщ., стр. 187.
Суваръ Семенъ, мѣщ., стр. 187.
Садко Михайло, мѣщ., стр. 187.
Сипка Сергѣй, мѣщ., стр. 188.
Смыкъ Николай, мѣщ., стр. 188,
210, 215, 230, 277.
Смыкъ Фердинандъ, мѣщ., стр.
188, 236, 243.
Сипка Иванъ, мѣщ. стр. 188, 261,
288.
Стахорскій Антонъ, пер., стр. 193.
Сигизмундъ Августъ, кор., стр. 196,
427, 441, 486.
Сосна Иванъ, мѣщ., стр. 202.
Суваръ Семенъ, мѣщ., стр. 202.
Суваръ Иванъ, мѣщ., стр. 202.
Струевъ Данила, мѣщ., стр. 203.
Сильникъ Семенъ, мѣщ., стр. 211.
Старокожа Аеанасій, мѣщ., стр.
230.
Смоленскій Ангелъ, дом., стр. 251.
Смолевскій Ѳаддей, служ., стр. 270,
276.
Скобленокъ Иванъ, мѣщ., стр. 272.
Смыкъ Фердинандъ, мѣщ., стр.
288, 316.
Сильникъ Михаилъ, страп., стр.
313.
Сипка Яковъ, мѣщ., стр. 319.
Сологубъ Осипъ, в-тъ, стр. 322,
323.
Сигизмундъ III, кор., стр. 322.
Свирщевская Евдокія, мѣщ., стр.
325.
Симоновичъ (Сымоновичъ) Яковъ,
куп., стр. 328, 331, 333.

Семиградскій Иванъ, стр. 332.
Сапѣга кн., стр. 332.
Скарадзевичъ Антонъ, скар., стр.
332.
Сипка Онуфрій, куп., стр. 332.
Сачивка Василій, куп., стр. 332.
Струй Лукъянъ, стр. 333.
Селезневъ Илья, куп., стр. 333.
Стеткевичъ Казиміръ, хор., стр. 339,
340, 372, 374. /66
Скоковскій Мансв., іез., стр. 341.
Свентоховскій Стан., іез., стр. 341.
Сорока Алоизъ, іез. стр. 341.
Скжотовскій Ѳад., іез., стр. 341.
Спиритуалисъ, іез., стр. 341.
Снарскій, іез., стр. 341.
Станцевичъ Мартіанъ, ун. свящ.,
стр. 370.
Самульскіе Михаилъ и Іосафатъ,
выкр., стр. 394.
Сологубъ, стар., стр. 408.
Сигизмундъ III, кор., стр. 428,
441, 486.
Стабровскій Семенъ, стр. 429.
Станкевичъ Иванъ, стр. 431.
Сангушка, кн., стр. 434.
Сигизмундъ I, кор., стр. 441, 459,
486.
Стефанъ (Баторій), кор., стр. 441.
Станилевичъ Іаковъ, кр., стр. 444.

Т.

Труба Осипъ, мѣщ., стр. 5.
Тарасевичъ Левъ, стр. 20, 23.
Тачиха, стр. 23.
Тлушчевскій, Глушчевскій Мартинъ,
стр. 55.
Турина Павелъ, мѣщ., стр. 63.
Тышка Даниилъ Іоаннъ, кс., стр.
109, 111.
Трепцовскій Гаспаръ, трин., стр.
120.
Тильманъ Іоаннъ, кс., стр. 142.
Трубена Михайло, кр., стр. 159.
Трубена Петръ, кр., стр. 159.
Трубена Терентій, кр., стр. 159.
Трубена Иванъ, кр., стр. 159.
Турина Давыдъ, мѣщ., стр. 187.
Турина Павлинъ, мѣщ., стр. 187.

Теравъ (Терезъ) Казиміръ, мѣщ., стр. 187, 215, 277, 332.
Толоцкій Якимъ, мѣщ., стр. 187.
Турина Артемъ, мѣщ., стр. 187.
Толоцкій Лука, мѣщ., стр. 187.
Турины Андрей и Василий, мѣщ., стр. 187.
Таранчукъ Василій, мѣщ., стр. 227.
Толоцкій Іоаннъ, свящ., стр. 227.
Тарнавскій Василій, служ., стр. 270, 276.
Толоцкій Бенедиктъ, стр. 321.
Трущенкоу Николай, куп., стр. 332.
Трущенкоу Данило, куп., стр. 332.
Толпыга Александръ, стр. 332.
Тыванке, іез., стр. 341.
Турно Антонъ, рез., стр. 367.
Трезендорфъ Иванъ, обр. изъ лют., стр. 408.
Тышкевичъ, пор., стр. 434.
Товянский Владиславъ, тов., стр. 449.
Тышкевичъ, стар., стр. 457.

Ф.

Фронцкевичъ, суд., 12, 19, 29, 32, 34, 35, 36, 37, 38.
Федоровичъ, мѣщ., стр. 27, 32, 35.
Федоровичъ Руфинъ, берн., стр. 109.
Фейльгаберъ Рафаилъ, трин., стр. 120.
Файвишовичъ Цалка, евр., стр. 177.
Филиповичъ Павелъ, мѣщ., стр. 187, 211, 215, 260, 276, 280, 315.
Фрейтагъ Фердинандъ, поруч., стр. 200.
Фридлендеръ Хаимъ, евр., стр. 217.
Файбишовичъ Цалка, евр., стр. 219, 316.
Фелькерзамбъ Егоръ, поруч., стр. 238, 244.
Фатовъ Венедиктъ, кол. ас., стр. 329, 333.
Францискъ Ксаверій, іез. св., стр. 338, 347, 354, 355, 356.

Хорошавка Миронъ, мѣщ., стр. 5, 40.
Хомутовскій Иванъ, мѣщ., стр. 11, 14, 25, 39.
Хамцовъ, см. Автуховичъ.
Хлоповъ, полк., стр. 15.
Хомутовскій Даниилъ, мѣщ., стр. 16, 17, 18.
Хунцевичъ Андрей, стр. 19.
Хомутовскій Василій, мѣщ., стр. 22, 43.
Хаимовичъ Шая, евр., стр. 90.
Хелховская Федора, чешн., стр. 113.
Христель Прокопъ, кр., стр. 170.
Христель Никита, кр., стр. 170.
Христель Павелъ, кр., стр. 170.
Хаимовичъ Шлема, евр., стр. 192.
Хрулевичъ, см. Де-Вольдъ Хрулевичъ.
Хороши, стр. 277.
Хаимовичъ Гирша, евр., стр. 316.
Хаимовичъ Абрамъ, евр., стр. 323.
Ходачинскій Петръ, каст., стр. 339, 373.
Хлузовичъ Раф., іез., стр. 341, 367, 368.
Харкевичъ Карлъ, іез., стр. 341.
Хоминскій Ксав., іез., стр. 341.
Хлюдзинскій, іез., стр. 341.
Хотятковская, дв. обр. изъ прав., стр. 376.
Хлусевичъ, пис., стр. 481.

Ц.

Цуруликъ Гирша, евр., стр. 23.
Цуранъ Емельянъ, мѣщ., стр. 203.
Цалковичъ Мовша, евр., стр. 316.
Цизангъ Христофоръ, обр. изъ лют., стр. 391.

Ч.

Чертокъ Григорій, мѣщ., стр. 20.
Чернявскій, капит., стр. 25, 26, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37.

Чернобровка Евѳросинія, мѣщ., стр. 62.
Чернявскіе, стр. 122.
Чижъ Петръ, пом., стр. 134.
Чабанъ Левъ, кр., стр. 154.
Чернобровка Яковъ, мѣщ., стр. 187.
Чижъ Андр., іез., стр. 341.
Черскій, іез., стр. 341.
Чарнышевичъ, іез., стр. 341.

Ш.

Шункевичъ Григорій, мѣщ., стр. 3, 21, 22, 30, 32, 40.
Шпиль Василій, мѣщ., стр. 23.
Шечня Іоаннъ, свящ., стр. 33.
Шатеръ, стр. 28, 42.
Шепелида, Шенелида Александръ, стр. 38, 39.
Шаверновскій Устинъ, стр. 52, 55.
Шаевичъ Ицка, евр., стр. 90.
Ширма-Щирбинскій Антонъ, ком. и писарь, стр. 55, 72, 102, 123, 149, 180, 183, 185, 207, 248.
Шалыга Ермакъ, кр., стр. 154.
Шукъ Кондратъ, кр., стр. 156.
Шаверновскій Устинъ, скарб., стр. 163, 254.
Шипка Андрей, кр., стр. 169.
Шубко Ѳеодоръ, кр., стр. 169.
Шидловскій Павелъ, кр., стр. 170.
Шидловскій Петръ, кр., стр. 170.
Шеровскій Филипъ, кр., стр. 170.
Шевецъ Тимоѳей, кр., стр. 170.
Шидловскій Ѳеодоръ, кр. стр. 171.
Шендеровичъ Хаимъ, евр., стр. 147.
Школьникъ Элья, евр., стр. 177.
Шинкевичъ Антонъ, мѣщ., стр. 187.
Шикиня Степанъ, мѣщ., стр. 187.
Шикиня Лука, мѣщ., стр. 217.
Ширма-Щирбинская Франциска, ком., стр. 248.
Шаверновскій Ѳаддей, стр. 255, 331, 333, 334.
Шалуинка Иванъ, мѣщ., стр. 258.
Шимановскій Лука, мѣщ., стр. 267, 270.
Шестакевичъ Иларіонъ, мѣщ., стр. 273.
Шпегальскій Фабианъ, стр. 307.

Шмуйловичъ Мовша, евр., стр. 316.
Шаверновскій Осипъ, секр., стр. 331, 333, 334.
Штибель, іез., стр. 341.
Шульборскій, учен., стр. 370.
Шпаковскій, учен., стр. 370.
Шмитъ Сигизмундъ, обр. изъ лют., стр. 389.
Шабуня Никифоръ, пушк., стр. 426.
Шретеръ Иванъ, скарб., стр. 451, 453, 454.
Шумовичъ, стр. 483.

Щ.

Щирбинскій Ширма, Чирма, Антонъ, см. Ширма-Щирбинскій.
Щибра Евдокія, мѣщ., стр. 216.
Щирбинскій Мартинъ, ком., стр. 283.
Щербо Андрей, стр. 332.
Шука, учен., стр. 370.
Щитъ Христофоръ, чешн., стр. 481.

Э.

Эвертъ, Иг., іез., стр. 400.
Эйдзятровичъ, подк., стр. 482.

Ю.

Юргелевскій, стр. 38, 39, 40, 41, 44, 45.
Юрина Василій, мѣщ., стр. 216.
Юрина Логвинъ, мѣщ., стр. 216.
Юдовичъ Гирша, евр., стр. 309.
Юрецкій А., іез., стр. 341.
Юрьевичъ Фр., іез., стр. 341.

Я.

Якимовичъ Иванъ, мѣщ., стр. 5.
Ярошевичъ Ѳома, стр. 127, 130.
Якубовичъ Беніаминъ, евр., стр. 235, 244.
Ярошевичи Егоръ, Петръ, рег., стр. 252, 438, 443.
Янчевскій Казиміръ, вице-сур., стр. 252.
Янкевичъ Лейба, евр., стр. 333.
Янкель Христ., іез., стр. 341.
Янъ, іез., стр. 341.
Янъ, кор., стр. 441.
Яблоновскій, ген., стр. 457.
Янъ III, кор. стр. 457.

Алфавитный указатель мѣстныхъ названій, упоминаемыхъ въ актахъ.

А.

Азариновщина, стр. 39.
Авдѣевичи, им., стр. 146.

Б.

Быховъ, г., стр. 36.
Будовѣсть, им., стр. 68.
Броневщина, зем., стр. 68.
Бореуки, см. Куцково.
Базиліанская гора въ Вит., стр. 230, 367.
Болтугы, зем., стр. 248.
Будилово, прист. на р. Двинѣ, стр. 294.
Бѣшенковичи, м., стр. 294, 358, 370.
Брабантъ, г., стр. 293.
Болванцы-Гладкіе, пор. на р. Дв., стр. 329.
Братство непороч. зач. Пр. Д., стр. 346.
Братство Св. Анны, стр. 351.
Бѣлыничи, м., стр. 367.
Боброво-Пустовское, им., стр. 414.
Бобръ, им., стр. 418, 449.
Брускоревичи, им., стр. 430, 457.
Бодянино, им., стр. 430.
Бородино, дер., стр. 430.
Бемевская-Служба, дер., стр. 430.
Берота, дер., стр. 430.
Барвинъ перевозъ бл. Вит., стр. 440.
Бѣлая-Русь, зем., стр. 452.
Биржинское княж., стр. 456.
Болотное, им., стр. 457.

В.

Вильна, г., стр. 21, 415, 422, 424, 429, 431, 433, 435, 436, 437, 441, 443, 448, 450, 458, 484.

Варшавскій іез. музей, стр. 49, 52.
Варшава, г., стр. 50.
Витебскъ, г., стр. 51, 52, 55, 63, 67, 70, 72, 76, 77, 91, 97, 102, 106, 108, 111, 118, 119, 120, 127, 141, 145, 164, 186, 190, 202, 207, 213, 216, 235, 244, 255, 258, 260, 290, 316, 322, 328, 331, 338, 417, 424, 426, 440, 456.
Виленской миссіонерской конгре-
гаціи домъ, стр. 142.
Варшава, Новый-Городъ, Велеш-
ковичи, стр. 193, 196.
Витьба, р., стр. 230, 250, 288, 316.
Велижъ, г., стр. 272, 338.
Важальница, гора въ Вит., стр. 288.
Выдря, сел., стр. 408.
Верховье, им., стр. 413.
Всховы, им., стр. 420.
Вышетокъ, им., стр. 430.
Великое-Село, им., стр. 430.
Витебскія и Оршанскія богад., стр. 438.
Витеб. тамож. застава, стр. 441.
Виленская р. в. конс., стр. 443.
Виленскій трибуналъ, стр. 451.
Варшавскій совѣтъ (рада), стр. 451, 453, 458.
Вилкомирскій у., стр. 456.
Виленскій капитулъ, стр. 456.
Вызговщина, им., стр. 458.

Г.

Горки, г., стр. 40.
Горинецъ, Горовецъ, дер., стр. 164.
Голландія, стрн., стр. 292.
Гомель, м., стр. 366.
Грабщина, им., стр. 430.

Гуски, им., стр. 449.
Гнѣвчицъ, войт., стр. 449.
Городище, им., стр. 455.
Герановское пробство, стр. 457.
Гродно, г., стр. 458.

Д.

Довгалинскій зем. уч. въ Витеб.,
стр. 67.
Двина Зап., р., стр. 68, 91, 207, 230,
235, 244, 276, 294, 309, 310,
316, 328, 333.
Дудковскій зем. уч. въ Вит., стр.
107.
Друково, им., стр. 176.
Днѣпръ, р., стр. 310.
Друя, г., стр. 331.
Дрибинъ, м., стр. 337.
Дворицкое стар., стр. 338.
Дорогокупово, м., стр. 413.
Доманово, Дыманово, им., стр.
415, 417.
Добрыно, им., стр. 417.
Дичново, дер., стр. 430.
Днѣстръ, р., стр. 457.
Данюшевскіе, им., стр. 458.

Е.

Езополь, им., стр. 457.

Ж.

Жеребцова слоб., стр. 22.
Жеробычи, им., стр. 68.
Жебентяи, дер., стр. 146, 423, 432.
Жерносѣки, им., стр. 430, 449.
Жерноселье, дер., стр. 430.
Жураки, дер., стр. 430.
Жмудское княж., стр. 452, 458.

З.

Задубавье, пос. въ Витеб., стр. 73,
114, 186, 260.
Зараново, Зароново, им., стр. 85,
109.

Заручевье, пос. въ Вит., стр. 106,
107, 186, 255.
Земково или Митковичи, им.,
стр. 137.
Зубово, дер., стр. 149.
Залучесье, фольв., стр. 230.
Задвинье, Вит. пос., стр. 267.
Заручевская ул. въ Вит., стр. 316,
325.
Заезерье, им., стр. 420.
Зайково, им., стр. 430.
Загораны, дер., стр. 430.
Загораны, им., стр. 436, 447.
Зачерничье, им., стр. 438.
Залужье, дер., стр. 456.

К.

Круглое, м., стр. 15.
Козаково, дер., стр. 76.
Кротовша, им., стр. 80, 408.
Костелъ прих. (фара) въ Вит., стр.
135, 142.
Кеймино, им., стр. 149.
Канашево, Канушево, дер., стр. 149.
Куцково или Борсуки, дер., стр.
155.
Королевецъ (Кенигсбергъ), гор.
стр. 217.
Краславка, м., стр. 235, 244.
Круглая пол. въ Вит., стр. 250.
Климова, слоб., стр. 258.
Кашуринскій уч. въ Вит., стр. 260.
Колышки, г., стр. 265.
Красный-Ставъ, мѣстн., стр. 273.
Ковно, г., стр. 292, 458.
Кобыльники, сел., стр. 408.
Копачево, им., стр. 414.
Куковачино, им., стр. 417.
Катеринино, дер., стр. 423.
Кестерино, им., стр. 430, 449.
Кохликъ, дер., стр. 430.
Кичинъ, им., стр. 434, 485.
Кокшино, им., стр. 440.
Каменецъ-Подольскъ, г., стр. 434.
Козьянское стар., стр. 447.
Коровино, им., стр. 448.
Кретесино, им., стр. 449.
Клецкъ, г., стр. 455.
Козимонтъ, фольв., стр. 458.

Л.

Ледковскій обрубъ, стр. 21.
Луполово, сел., стр. 21.
Лезерковщина въ Мог., стр. 22, 23.
Лѣсная брама (ворота) въ Мог.,
стр. 22.
Лѣшно, им., стр. 56.
Лучеса, р., стр. 72.
Лезно, м., стр. 130.
Лезно, им., стр. 131.
Лынка, слоб., стр. 258.
Лобокъ, мѣстн., стр. 273.
Лукомле, м., стр. 421.
Лужесно, им., стр. 424.
Люблинскій сеймъ, стр. 451, 453.
Литва, в. княж., стр. 452.
Лауданскій кам. домъ іез. въ
Вильнѣ, стр. 457.
Лида, г., стр. 458.

М.

Могилевъ на Днѣпрѣ, г., стр. 1.
7, 9, 11, 25, 331.
Монастырь Буйницкій въ Мог.,
стр. 16, 28.
Могилевская город. мельн., стр. 22.
Мон. жен. Базилианскій Духовскій
въ Витеб., стр. 70, 103, 107,
116, 124, 127, 276.
Мон. іез. въ Витеб., стр. 72, 98,
135.
Мон. Піарскій, въ Вит., стр. 91,
260.
Мон. Доминиканскій въ Вит., стр.
94, 135, 250, 288.
Мон. Базилиан. муж. въ Витеб.,
стр. 76, 80, 85, 135, 136, 146,
253, 267, 270, 432.
Мон. Бернардынскій въ Вит., стр.
63, 106, 135, 278.
Мон. Тринитарскій въ Вит., стр.
114, 115, 135.
Мон. Стаецкій Кармелитскій, стр.
134.
Мон. Тадулинскій Базилианскій,
стр. 135, 225.
Митковичи или Земково, им., стр.
137.
Мацково, дер., стр. 149.

Михнево, Мигново, дер., стр. 149.
Мармыжевскій зем. уч. въ Витеб.,
стр. 174.
Микулино, г. или м., стр. 196, 351.
Москва, г., стр. 292.
Мон. Березвекскій, баз., стр. 225.
Мушниковскій уч. въ Вит., стр.
263.
Малашковичи, г., стр. 332.
Мон. іезуит. въ Вит., стр. 337.
Мон. Францисканскій въ г. Оршѣ,
стр. 339, 372.
Миры, Мира, (Міоры?), м. или г.,
стр. 349, 455.
Мартіаново, им., стр. 366.
Монастырь Марковъ Вит., стр. 414,
438.
Марковичи, им., стр. 430.
Мироновщина, им., стр. 430.
Мангово, дер., стр. 430.
Мон. Кутейнскій Орш. у., стр. 438.
Мон. Рословскій или Ростовскій,
стр. 438.
Минскъ, г., стр. 456.
Маріамполь, им., стр. 457.
Малаты, им., стр. 457.
Мон. іез. въ Ковнѣ, стр. 457.
Мон. іез. въ Луцкѣ, стр. 457.
Мон. іез. въ Вильнѣ, стр. 458.
Мостовляны, им., стр. 458.
Минаты, им., стр. 458.
Мон. Кармелитскій въ Вильнѣ, стр.
458.

Н.

Непороты, им., стр. 136.
Новый-Городъ, см. Варшава.
Неговле, им., стр. 449.
Нейбургскія им., стр. 451.
Новгородское воев., стр. 455.
Новгородокъ, г., стр. 455, 456.
Несвижъ, г., стр. 455.

О.

Орша, г., стр. 13, 16, 22, 43,
134, 294.
Острая-Спаская гора въ Витеб.,
стр. 63.
Острый-Конецъ, дер., стр. 94.

Осмеръ, им., стр. 98.
Оболонъ, мѣстн., стр. 122.
Офицерская ул. въ Вит., стр. 316.
Опочка, г., стр. 331.
Островно-Малое, им., стр. 413.
Озерье, дер., стр. 423.
Осмоловичи, им., стр. 430.
Озерцы, им., стр. 430, 449.
Орлея, им., стр. 430, 449.
Островно, им., стр. 430, 449.
Оршанскія и Витебскія богад.,
стр. 438.

П.

Пискунова слоб., стр. 79.
Полоцк. Дух. Консисторія, стр.
66, 85.
Пенковичи, им., стр. 79.
Поддубье, им., стр. 94.
Псово, им., стр. 104.
Песчанка, мѣстн., стр. 122.
Проварище, мѣстн., стр. 122.
Погостище, им., стр. 143.
Полоцкъ, г., стр. 147, 456.
Порѣцкая улица въ Новомъ-Го-
родѣ или Варшавѣ, Вит. воев.,
стр. 194.
Подвинье, пос., въ Вит., стр. 267,
270, 316.
Петербургъ, г., стр. 412.
Поженки, им., стр. 339, 372.
Псярки, сел., стр. 408.
Подусвятъе, им., стр. 423, 429.
Пуризы, дер., стр. 423, 432.
Папино, им., стр. 428.
Пличинъ, им., стр. 430.
Полоцкое воев., стр. 452, 456.
Пинскій трибуналъ, стр. 454, 458.
Пекарковщина, им., см. Вызгов-
щина.

Р.

Рига, г., стр. 11, 27, 164, 202,
235, 272, 293, 309, 310, 328,
331, 333.
Рудня, им., стр. 56.
Русскій посадъ въ Витеб., стр. 68.
Рудня, дер., стр. 76.
Рудня, м., стр. 130.

Рындево, дер., стр. 149.
Русиново, им., стр. 164.
Русская сотня въ Вит., стр. 187.
Рудня, г. или м., стр. 196.
Римъ, г., стр. 337.
Румъ, дер., стр. 338.
Россия, гос., стр. 355, 359, 372,
380.
Рындинъ, им., стр. 374, 449.
Рожанка, им., стр. 425.
Рудево, им., стр. 430.
Рындинское стар., стр. 447.
Радогоща, им., стр. 449.

С.

Смоляны, м., стр. 13, 14, 28, 30,
34, 40.
Смоленскъ, г., стр. 15, 16, 19,
20, 331, 359.
Севериновщина, город. домъ въ
Мог., стр. 22.
Слободской посадъ въ Вит., стр. 91.
Стаецкая богадѣльня, стр. 135.
Слободская сотня, Слобода въ Вит.,
стр. 186, 260.
Суражская улица въ Вит., стр. 216.
Сокольники, им., стр. 367.
Слободка, дер., стр. 414.
Ситно, им., стр. 415.
Служба-Старцовская, им., стр. 420.
Спѣшныя, дер., стр. 423.
Стайки, им., стр. 424, 430, 449.
Соборы, им., стр. 430.
Савино, им., стр. 430.
Скорованово, им., стр. 430.
Сорочье, им., стр. 448.
Савичи, им., стр. 448.
Сапѣжинскія им., стр. 451.
Смоленское воев., стр. 452, 457.
Стародубскій у., стр. 452, 457.
Серуты, им., стр. 457.
Стрыево, им., стр. 457.
Соловеево, зем., стр. 486.
Сущево, зем., стр. 486.

Т.

Тринковскій зем. уч. въ Витеб.,
стр. 63.
Тулово, им., стр. 367.

Толочинъ, м., стр. 367.
Терешки, им., стр. 430, 449.
Трубаши, им., стр. 430, 449.
Торцы, дер., стр. 430.
Триденскій соб., стр. 446.

У.

Узгорье, пос. въ Витеб., стр. 63,
173, 216.
Узгорская сотня въ Вит., стр. 187.
Урабы, дер., стр. 423.
Урубъ, им., стр. 430.
Урыбы, им., стр. 430.
Усвяты, им., стр. 432.
Укольники, см. Мостовляны.

Ф.

Фалковичи, им., стр. 121.

Х.

Хвосна, (Хвошно?), стр. 35.

Ц.

Церковь Лѣвшненская, стр. 56.
Церк. Витеб. Кааедр., стр. 62.
Церк. Спаская въ Витеб., стр. 63.
Церк. Жеробыцкая въ Витеб. у.
стр. 68.
Церк. Ильинская въ Вит., стр. 114.
Церк. Покровская въ Вит., стр.
114.
Церк. Николаевская въ Вит., стр.
Церк. Фалковичская Успенская,
стр. 121, 228.
Церк. Погощанская или Пого-
стицкая, стр. 134.
Церк. Воскресенская Заручевская
въ Вит., стр. 135, 325.

Церк. Благовѣщенская въ Вит.,
стр. 135.
Церк. Кейминская, стр. 149.
Церк. Введенская въ Вит., стр. 216.
Церк. Вышедская, стр. 227.
Церк. Иоанно-Богословская въ Вит.,
стр. 229.
Церк. Петро-Павловская въ Вит.,
стр. 254.
Церк. Богоявленская (Симеоновская)
въ Вит., стр. 260.
Церк. Воскресенская Рычкова въ
Вит., стр. 270.
Церк. Черницкая Михайловская,
стр. 439.

Ч.

Черея, гор., стр. 90.

Ш.

Шипулинскій домъ въ Лезерков-
щинѣ, стр. 22.
Шялово, м., стр., 28, 32, 35, 192.
Швабія, стран., стр. 292.
Шелеговка, им., стр. 417.
Шухвостъ, им., стр. 430, 449.
Шавельская эк., стр. 458.

Щ.

Щучино, им., стр. 440.

Ю.

Юрковщина, фольф., стр. 250.

Я.

Яшкевичи, дер., стр. 423, 432.
Ясино, дер., стр. 430.
Ярославль, г., стр. 454.

СО Д Е Р Ж А Н І Е
ДЕВЯТНАДЦАТАГО ВЫПУСКА
ИСТОРИКО-ЮРИДИЧЕСКИХЪ МАТЕРІАЛОВЪ.

	Стр.
I. Предисловіе	I
II. Приходо-расходныя книги города Могилева.	
(Продолженіе).	
Приходо-расходная книга города Могилева за 1711 г.	1
III. Акты, извлеченные изъ книгъ Витебскаго магистрата.	
(Окончаніе).	
2. 1760 г. Запись Іезуита Стефана Лускины о пожертвованіи на Варшавскій математическій музей.	49
3. 1760 г. Дарственная запись Іезуита Стефана Лускины на іез. семинарію и проч.	52
4. 1760 г. Фундушевая запись Инфлянтскаго стольника Венедикта и жены его Евфросиніи Гутаковскихъ на Лѣшневскую приходскую церковь	56
5. 1760 г. Выпись изъ духовнаго завѣщанія Евфросиніи Чернобровковой, коимъ она, между прочимъ, отказала извѣстныя суммы на церкви.	62
6. 1760 г. Купчая крѣпость, по коей Витебскій Бернардинскій монастырь продалъ мѣщанину Павлу Туринѣ участокъ земли подъ названіемъ Тринковскій.	63
7. 1761 г. Извлеченіе изъ духовнаго завѣщанія Витебскаго мѣщанина Ивана Довгалы	67
8. 1761 г. Денежное обязательство, данное мѣщаниномъ Яковомъ Стабровскимъ Витебскому Базиліанскому женскому монастырю	70
9. 1761 г. Дарственная запись, данная регенсомъ Витебской Іезуитской семинаріи, вс. Игнатіемъ Лускиною, здѣшней Іезуитской коллегіи, на собственный его участокъ земли съ постройками	72
10. 1761 г. Обязательство Оршанской подчашей Бригитты Сакновичъ Витебскимъ Базиліанамъ, въ уплатѣ должной имъ суммы 1000 тал.	76

11. 1761 г. Заемное обязательство, данное городским писаремъ Витебскаго воеводства, Иваномъ Гуркою, Витебскимъ Базилианамъ, на занятые имъ у нихъ 1500 тал. бит. 80
12. 1761 г. Заемное обязательство, данное подстолиемъ Витебскаго воеводства Казиміромъ Лускиною Витебскимъ Базилианамъ на занятые имъ у нихъ 400 червонныхъ золотыхъ 85
13. 1761 г. Запись Витебскаго кастеляна Осипа изъ Довойновъ Соллогуба, данная Черейскому еврейскому раввину Ицкѣ Шаевичу на право оставаться, по прежнему, раввиномъ въ г. Черей 90
14. 1761 г. Дарственная запись, данная ротмистромъ Витебскаго воеводства Михаиломъ Микошею Піарамъ на населенный участокъ земли съ двумя полянками, въ гор. Витебскѣ 91
15. 1761 г. Заемное обязательство, данное ротмистромъ Минскаго воеводства Антономъ и женою его Бригиттою Жижемскими Витебскимъ Доминиканамъ, на занятые у нихъ 600 тал. бит. 94
16. 1761 г. Заемное обязательство, данное подстолиемъ Витебскаго воеводства Казиміромъ Лускиною Витебскимъ іезуитамъ, на занятые у нихъ 2800 тал. бит., съ обезпеченіемъ оныхъ на имѣніи его Осмеръ, въ Витебскомъ воеводствѣ 98
17. 1761 г. Обязательство, данное старостою Чер. Антономъ и женою его Магдалиною Косовыми Витебскому Базилианскому женскому монастырю о приданомъ за дочерью Косовыхъ 103
18. 1763 г. Запись купчей крѣпости, по которой староста Витебскаго Бернардинскаго монастыря, Оома Лоренсъ, продалъ мѣщанину Андрею Пяскуновичу участокъ земли въ г. Витебскѣ 106
19. 1763 г. Заемное обязательство, выданное подстолиемъ Казиміромъ и женою его Еленою Лускинами Витебскому плебану Данилу Тышкѣ, на 1300 талеровъ. 109
20. 1763 г. Выпись изъ явки духовнаго завѣщанія стольника Лудвига Летенкаго 112
21. 1763 г. Выпись изъ явки духовнаго завѣщанія чешниковой Оедоры Хедховской 113

22. 1763 г. Выпись изъ явки духовнаго завѣщанія мѣщанина Моисея Куриловича 113
23. 1763 г. Дарственная запись городскаго регента Осипа Курневича, данная ксс. Тринитарамъ, на конную, деревянную мельницу 114
24. 1763 г. Росписка, данная Витебскими Базилианками Бѣцкой старостиѣ Урсулѣ Жукъ въ полученіи пожертвованныхъ послѣднею на монастырь первыхъ 200 тал. бит., на поминоvení 116
25. 1763 г. Обязательство, данное Витебскими Піарами бургомистру Ивану и женѣ его Аниѣ Игольникамъ . . . 119
26. 1763 г. Фундушевая запись судьи Ивана Гурки о возстановленіи древнихъ угодій Фалковичской приходской (Успенской) церкви 121
27. 1763 г. Рекомендательное письмо судьи Ивана Гурки къ Полоцкому униатскому архіепископу Іасону Юношѣ Смогоржевскому, о рукоположеніи Льва Сивицкаго во священника къ Фалковичской церкви 123
28. 1763 г. Обезпечительная запись, данная Черницкимъ старостою Антономъ Косовымъ Витебскимъ Базилианкамъ 124
29. 1763 г. Еще обезпечительная квитанціонная запись, данная Витебскими Базилианками Антону и Магдалинѣ Косовымъ 127
30. 1763 г. Явка свидѣтельства, даннаго старостою Осипомъ Огинскимъ еврею Вульфѣ Ицковичу на Руднянское и Ліозненское раввинство 130
31. 1763 г. Заемное обязательство, данное ловчимъ Витебскаго воеводства Семеномъ Милькевичемъ Полоцкому архіепископу Іасону Смогоржевскому на 3300 злот. Русск. 132
32. 1764 г. Выпись изъ духовнаго завѣщанія землевладѣльца Петра Чижа 134
33. 1764 г. Заемное обязательство, данное ловчимъ Вит. воеводства Семеномъ и женою его Констанціею ур. Лускина Милькевичами Витебскому Базилианскому монастырю на 1000 тал. бит. 136
34. 1764 г. Заемное обязательство Витебскаго городскаго писаря Ивана Гурко, данное настоятелю Витебскаго приходскаго костела (фары) 142

35. 1764 г. Письмо настоятеля Витебскаго Базилианскаго монастыря, Іоанна Лукіановича, къ прокуратору баз. имѣнія Авдѣевичъ 146
36. 1764 г. Удостовереніе, выданное Витебскимъ магд. магистратомъ проживавшему въ г. Полоцкѣ мѣщанину Ивану Головеню, о принадлежности его къ Витебскому ратушному вѣдомству 147
37. 1764 г. Инвентарь имѣнія Кеймино 149
38. 1792 г. Любобная сдѣлка Вит. мѣщ. Алексѣя Елаги и Литмана Лейбовича, о рѣшеніи тр. судомъ ихъ спора по доставкѣ изъ Витебска въ Ригу поташа, а изъ Риги въ Витебскъ коренныхъ товаровъ, табаку и кофе. 164
39. 1764 г. Инвентарь имѣнія Русиново съ деревнею Горинецъ, или Горовецъ 164
40. 1764 г. Произведенное Витебскаго магдебурскаго магистрата ратманами Ѳеодоромъ Сипкою и Мирономъ Симоновичемъ измѣреніе, оставшагося свободнымъ послѣ пожара, очевидно, городского участка земли . . . 173
41. 1864 г. Квитанція Вит. воев. хорунжія Николая Реута, выданная евреямъ Витебскаго общества въ уплатѣ ими коробочнаго сбора 175
42. 1764 г. Заемное обязательство, данное девятью старшинами Витебскаго еврейскаго общества, отъ имени своего и цѣлаго общества, Смоленскому крайчему, Тереспольскому эконому Ивану и женѣ его Бенедиктѣ Козейкамъ на 1100 тал. бит. 176
43. 1764 г. Обеспечительная записъ тѣхъ же евреевъ Витебскаго общества, данная тѣмъ же гг. Козейкамъ, по случаю отсрочки послѣдними платежа того же долга 1100 тал. бит. 180
44. 1764 г. Выданное Витебскими оцѣнщиками, по случаю неисправной поставки Смолянскими евреями купцу Петру Константиновичу пеньки, удостоверение . . 184
45. 1764 г. Составленный и утвержденный полнымъ присутствіемъ Витебскаго магд. магистрата списокъ Витебскимъ купцамъ и мѣщанамъ, которые строго обязывались явиться 25 Ноября 1764 г., съ ручнымъ огнестрѣльнымъ оружіемъ, на парадъ 185

46. 1764 г. Постановленіе Витебскаго магд. магистрата, по поводу предстоявшаго празднованія дня королевской коронаціи. 188
47. 1764 г. Выданный Витебскимъ магдеб. магистратомъ Якову Смыку листъ съ единогласномъ избраніи его въ потомственное званіе ротмистра г. Витебска 190
48. 1771 г. Выданный Шкловскимъ магдебург. магистратомъ тремъ тамошнимъ евреямъ паспортъ 192
49. 1771 г. Записъ, данная Витебскимъ воеводичемъ Казиміромъ Огинскимъ Витебскому мѣщанину Павлу Горбку, на поселеніе его въ новомъ городѣ, основанномъ въ им. Велешковичахъ 193
50. 1771 г. Привилегія, данная Витебскимъ кастеляномъ Мартіаномъ Огинскимъ всѣмъ мѣщанамъ и разнаго званія людямъ, желающимъ поселиться въ городѣ, подъ названіемъ Новый-Городъ, основанномъ имъ, Ог., въ имѣніи своемъ Варшавѣ, или, какъ выражается наслѣдникъ его, Игнатій Огинскій, въ Русской Варшавѣ (б. Велешковичи) 195
51. 1771 г. Приказъ гетмана в. княж. Литовскаго, кн. Михаила Огинскаго, поручику пѣховнаго полка большой булавъ, Фердинанду Фрейтагу 200
52. 1771 г. Приговоръ Витебскаго магдеб. магистрата, состоявшійся по обвиненію многихъ мясниковъ въ уклоненіи ихъ отъ платежа пошлины мясницкому цеху . 201
53. 1771 г. Сдѣланное Витебскимъ воеводою и войтомъ Осипомъ Сологубомъ членамъ здѣшняго магистрата замѣчаніе въ томъ, что они, вслѣдствіе какихъ-то между ними раздоровъ, рѣшаютъ дѣла крайне медленно, и, притомъ, не въ законномъ порядкѣ . . . 206
54. 1771 г. Письмо Витебскаго воеводы Осипа Сологуба, изъ Варшавы, къ Витебскому магдеб. писарю Антону Щирбинскому 208
55. 1772 г. Жалоба цѣлаго магд. магистрата, купечества и всего общества г. Витебска на ратмана Ивана Ляховскаго, за самовольный захватъ имъ городской, береговой земли 210
56. 1772 г. Приговоръ членовъ магд. магистрата, купцовъ и обывателей г. Витебска, христіанъ, въ числѣ 26, объ источникахъ и порядкѣ пополненія лежавшихъ на городѣ долговъ и проч. 213

57. 1772 г. Выписка изъ духовнаго завѣщанія Витебской мѣщанки Евдокіи Шибра. 216
58. 1772 г. Письмо Королевскаго (Кенигсбергскаго) купца, еврея Хаима Лейбовича Фридендера, къ старшинамъ и бургомистрамъ Витебскаго еврейскаго общества 217
59. 1773 г. Извлечение изъ духовнаго завѣщанія Витебскаго бургомистра Ивана Игольникова 221
60. 1773 г. Квитанція, выданная Базиліанскимъ провинціаломъ Литовской провинціи, настоятелемъ Березвечскаго Баз. монастыря, Никодимомъ Кирпинскимъ, Витебскому ратману Логвину и женѣ его Прасковѣ Кудинимъ, въ принятіи отъ нихъ пожертвованія 300 тал. бит. въ Тадулинскій монастырь. 225
61. 1774 г. Письмо умершаго мѣщанина Василія Таранчука къ священнику Вышедской (б. Сур. у.) приходской церкви, Іоанну Толоцкому, по торговлѣ виномъ . . . 227
62. 1774 г. Извлечение изъ составленнаго земскимъ судьей Витебской провинціи Романомъ Микосею, а также членами Витеб. магистрата—бургомистромъ Николаемъ Смыкомъ и ратманомъ Иваномъ Лешкою, формальнаго инвентаря движимому имуществу, оставшемуся послѣ смерти предводителя гор. Витебска (д. б. председателя Вит. маг.) и ратмана Ивана Ляховскаго въ фольваркѣ Залуческѣ и проч. . 230
63. 1774 г. Рѣшеніе третейскаго суда, состоявшаго изъ ратмановъ Смыка, Симоновича и секретаря Козелла, по дѣлу поручика Егора Фелькерзамба съ еврейскимъ раввиномъ Беніаминомъ Якубовичемъ, о поставкѣ соли и проч. 235
64. 1774 г. Поданное тѣмъ же раввиномъ Беніаминомъ Якубовичемъ въ Вит. Магистратъ заявленіе о претензіи его къ ратманшѣ Еленѣ Марковичъ, по доставкѣ той же соли пор. Фелькерзамба 244
65. 1774 г. Данное Смоленскимъ коморникомъ (землемѣромъ) Автономъ и женою его Францискою Ширма-Щирбинскими панцырнымъ боярямъ Карпу, Григорію, Василию и проч. Болтутамъ и ихъ наслѣдникамъ свидѣтельство 248
66. 1774 г. Полюбовное рѣшеніе спора, возникшаго между Витебскими кс. Доминиканцами и мѣщан. Иваномъ

- Литвинкою, о принадлежности полянки, подъ названіемъ Круглой 250
67. Извлечение изъ духовнаго завѣщанія Витебской мѣщанки по первому браку жены Михаила Логошнаго . 253
68. 1775 г. Извлечение изъ духовнаго завѣщанія Витебскаго лавника Павла Савицкаго 253
69. 1775 г. Миротлюбная и обезпечительная сдѣлка, послѣдовавшая, по распоряженію магистрата, между Кіевскимъ стражниковичемъ Устиномъ Шаверновскимъ и Витебскимъ кожевничьимъ цехомъ, о возвратѣ въ цехъ, записаннаго по ошибкѣ въ ревизію за Шаверновскимъ, семейства Клубковъ 254
70. 1776 г. Выданное Витебскимъ провинціальнымъ магистратомъ, принадлежавшему къ слободѣ Климовой, Гаврилѣ Герасимову Бѣлявину съ семействомъ его, свидѣтельство 258
71. 1776 г. Извлечение изъ купчей крѣпости, по коей Витебскіе мѣщане Анна, Иванъ, Григорій, Антонъ и Осипъ Лопаты продали генераль-лейтенанту Карлу и женѣ его Елеонорѣ де-Тинкуръ, за 430 руб., свой земельный участокъ съ строеніями 260
72. 1776 г. Листъ, данный Витебскимъ воеводою Мартіаномъ Огинскимъ Полоцкимъ (отъ 140 лѣтъ) мѣщанамъ, роднымъ братьямъ Никитѣ и Якову Левицкимъ, о дозволеніи имъ поселиться въ новооснованномъ имъ городѣ Колышкахъ, въ видахъ увеличенія его населенія 264
73. 1776 г. Составленный ратманомъ Осипомъ Лешкою инвентарь дому съ землею и садомъ мѣщанина Луки Шимаковскаго. 267
74. 1776 г. Вводный листъ о вводѣ Витебскихъ Базиліанъ во владѣніе земельнымъ участкомъ съ постройками на немъ мѣщанина Луки Шимаковскаго. 270
75. 1776 г. Заключенный Велижскимъ магистратомъ съ тамошними мѣщанами Осипомъ Летягою и Иваномъ Скобленкомъ, контрактъ на трехлѣтнее арендное содержаніе кабака въ г. Велижѣ и трехъ корчемъ, или стоекъ, въѣз онаго 272
76. 1776 г. Вводный листъ о вводѣ Вит. женскаго Базиліанскаго монастыря во владѣніе пустопорожнимъ участкомъ земли мѣщанина Ивана Амоса 276

77. 1776 г. Рѣшеніе Витебскаго магистрата по дѣлу Витеб. кс. Бернардинъ съ мѣстнымъ мясницкимъ цехомъ, о взысканіи долга 278
78. 1777 г. Продажная запись, данная Осипомъ и Анною Войцѣховскими старшинѣ портняжнаго цеха, мѣщанину Осипу и женѣ его Агафѣ Галицкимъ, на проданный послѣднимъ участокъ земли въ г. Витебскѣ 288
79. 1777 г. Рядная запись ротмистра г. Витебска, Жилки 290
80. 1777 г. Рѣшеніе Витебскаго провинціального магистрата по дѣлу купцовъ—Дубровинскаго Федора Килика и Рижскаго Бернарда Тилемана Гихельгавена (или Штихельгавена) съ Бѣшенковицкимъ еврейскимъ раввиномъ Симономъ Азиковичемъ, о соли 293
81. 1779 г. Данный евреемъ Арономъ Бунеменовичемъ Витебскому купцу, еврею же Гиршѣ Юдовичу списокъ товаровъ, принятыхъ послѣднимъ отъ перваго для сплава по р. Двинѣ 309
82. 1779 г. Заключенный Рижскимъ купцомъ Андреемъ Крегеромъ съ повѣреннымъ статскаго совѣтника Павла Левашева, Василиемъ Елшинымъ, контрактъ на поставку изъ пущи Левашева, сперва вверхъ по р. Днѣпру, потомъ внизъ по р. Двинѣ въ Ригу, лѣснаго дубоваго товара 310
83. 1787 г. Присяга, принесенная Михаиломъ Сильникомъ на усердное, аккуратное и добросовѣстное исполненіе принятыхъ имъ на себя обязанностей защитника 313
84. 1789 г. Заключенный тремя старшинами Витебскаго еврейскаго общества, съ согласія 100 почетнѣйшихъ членовъ самаго общества, съ 8 Вит. купцами, евреями же, контрактъ на отдачу первыми послѣднимъ въ арендное содержаніе коробочнаго сбора 315
85. 1789 г. Выданное Витебскимъ мѣщаниномъ Яковомъ Сипкою поселенному на землѣ его и записанному за нимъ, по ревизіи, въ крестьянство, Тимофею Сергѣеву Ботвинкѣ свидѣтельство на увольненіе изъ крѣпостнаго состоянія 319
86. 1790 г. Данное Вит. воеводою и войтомъ Осипомъ Сологубомъ вахмистру Ахтырскаго полка, б. предсѣдателю провинціального магистрата Александру Жилкѣ удостовѣреніе о назначеніи его въ должность ротмистра г. Витебска 322

87. 1791 г. Сдѣлка церковнаго братства Витебской Заручевской Воскресенской церкви съ мѣщанкою, вдовою Евдокіей Свирщевской, объ уступкѣ первымъ послѣдней спорнаго между братствомъ и евреемъ Шаемъ Еселевичемъ участка земли 325
88. 1791 г. Инструкція, данная, на основаніи Высочайшаго повелѣнія, правителемъ Полоцкаго намѣстничества, генералъ-поручикомъ Ребиндеромъ, Витебскому купцу Якову Симоновичу, выбранному купечествомъ къ взиманію, съ плывущихъ по р. Двинѣ въ Ригу, разныхъ судовъ и плотовъ установленнаго денежнаго сбора на предметъ очистки этой рѣки, для безпрепятственнаго и безопаснаго судоходства 328
89. 1791 г. Постановленіе купцовъ, мѣщанъ разныхъ городовъ и проч. по тому же предмету 331
90. 1791 г. Аттестатъ, данный Рижскаго порта директоромъ и депутатомъ надъ Двинскими порогами, надворнымъ совѣтникомъ Венедиктомъ Фатовымъ, бывшему выборному отъ купеческаго общества, Витебскому купцу Якову Симоновичу, по тому же предмету 333

IV. Изъ отдѣльныхъ документовъ хранящихся въ центральной архивѣ.

91. 1714—1813 г. *Плоды духовные* (fructus spirituales), подлинный журналъ, веденный Іезуитами Витебской коллегіи съ 1714 по 1813 г. 337

V. Акты, извлеченные изъ гродскихъ книгъ Витебскаго воеводства.

92. 1712 г. Жалоба Витебскаго воеводы Казимира Поцѣя на Брестскаго скарбника Лудвига Зубовскаго, за наѣздъ Зубовскаго на, принадлежащее къ имѣнію Поцѣя Островну-Малому, мѣстечко Дхорокапово (Дорогокупово?) 413
93. 1712 г. Листъ в. гетмана в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, о назначеніи подъ воинскій постой слободки Маркова монастыря 414
94. 1712 г. Приказъ в. гетмана в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя поручику Пятигорскаго полка кн. воеводы Краковскаго Вишневекому о перемѣнѣ мѣста постоя 415
95. 1712 г. Приказъ, данный в. гетманомъ в. кн. Лит. Лудвигомъ Поцѣемъ всѣмъ начальствующимъ войскамъ объ освобожденіи имѣній Гослинскаго отъ всякихъ воинскихъ повинностей и тягостей 416

96. 1712 г. Приказъ в. гетмана в. к. Лит., Поля, данный поручику Пятигорскаго полка Краковскаго воеводы, кн. Вишневецкаго, Вишневному, о томъ, чтобы тотчасъ выступилъ изъ им. Бобра Батеб. обознаго Сильвестра Гослинскаго въ другое мѣсто. 418
97. 1712 г. Приказъ в. гетмана в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, тому-же поручику, чтобы тотчасъ выступилъ изъ имѣній Витеб. грод. писаря Михаила Бирули . . 420
98. 1712 г. Выданное Виленскимъ подстаростѣ Яковомъ Зеленацкимъ Вишневному жителю еврею Неуху Неуховичу, удостоеніе о выѣздѣ Шведовъ изъ Вильны. 421
99. 1712 г. Приказъ в. гетмана в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, тому же поручику Вишневному, чтобы не смѣлъ требовать воинскихъ повинностей Черевень Витебскаго подкоморія Адама Киселя 423
100. 1712 г. Приказъ в. гетмана в. к. Лит., Лудвига Поцѣя, всѣмъ начальствующимъ войскамъ о данной имѣніямъ Витебской экономіи Лужесну съ приважденостями и Стайкамъ шестилѣтней льготы отъ воинскихъ повинностей. 424
101. 1712 г. Универсалъ в. гетмана в. к. Лит., Лудвига Поцѣя, данный всѣмъ начальствующимъ войскамъ в. княж. Литовскаго и проч., коимъ подтверждаетъ дарованныя польскими королями Витебскимъ пушкарямъ льготы объ освобожденіи ихъ отъ исполненія какихъ бы то ни было воинскихъ повинностей 426
102. 1712 г. Универсалъ в. гетм. в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, поручику Пятигорскаго полка кн. воеводы Краковскаго Вишневному, о немедленномъ выступленіи его изъ имѣнія Витебской епископіи, Папина и проч. 428
103. 1712 г. Приказъ в. гетмана в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, тому же поручику Вишневному и депутатамъ квартирнымъ (daschowym), въ коемъ, въ замѣнъ имѣній Витебской митрополіи, назначетъ для квартиръ того полка разныя селенія Подусвятскаго староства 429
104. 1712 г. Квитанція полковника Ивана Пекарскаго, данная Витебскому ландвойту Заранку въ полученіи отъ сборщиковъ гиберновой подати, Данила Заранка и

- Ивана Станкевича, съ Усвятскаго староства, 8000 злот., на полкъ канцлера в. княж. Лит. 431
10. 1712 г. Приказъ в. гетм. в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, данный войскамъ в. княж. Лит., объ освобожденіи имѣній Витебскаго подкоморія Адама Киселя . . 432
11. 1712 г. Приказъ в. гетм. в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, поручику Пятигорскаго полка в. гетмана короннаго, Тышкевичу, въ коемъ назначаетъ для поста этого полка имѣніе Кичи в. князя Сангушки. . . 434
12. 1712 г. Подтвердительный приказъ в. гетм. в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, поручику Пятигорскаго полка кн. воеводы Краковскаго, Вишневному, о непривлеченіи имѣній Витебской архимандріи, или митрополіи, къ исполненію воинскихъ повинностей. 435
13. 1712 г. Охранительный листъ, данный в. гетманомъ в. кн. Лит., Лудвигу Поцѣемъ, на имя всѣхъ начальствующихъ надъ войсками Польскими и иноземными, объ освобожденіи имѣнія Шмельтинской старости Александры Дувиной, Загораны, сост. въ Витебск. воев., отъ всякихъ воинскихъ повинностей. . . . 436
109. 1712 г. Завѣщательная записъ владѣльца им. Зачерничья, Владислава Звѣревскаго, въ коемъ завѣщалъ, м. пр., на Витебскую Марковскую церковь, на Оршанскій Кутейнскій монастырь и на богадѣльни Оршанскія и Витебскія по 100 злот. польск., а также на оо. Любавицкихъ и Рословльскихъ по 30 злот. пол. . 438
110. 1712 г. Универсалъ в. гетм. в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, данный всѣмъ военнымъ властямъ и чинамъ, о свободности имѣній товарища Пятигорскаго полка, Казимира Папроцкаго, отъ всякихъ воинскихъ повинностей 440
111. 1712 г. Письмо подскарбія вел. кн. Лит., Михаила Котла, къ Казимиру Козлинскому, о содержаніи Витебской таможенной заставы 442
112. 1712 г. Рѣшеніе Виленской римско-католической консисторіи, сост. 29 Сентября 1708 г., о троеженцѣ, Витебскомъ намѣстникѣ Петрѣ Ярошевичѣ 443
113. 1712 г. Приказъ в. гетмана в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, администраторамъ гиберновой подати, чтобы изъ оставшейся таковой въ недоимкѣ за 1708 и 1709 гг.

- на Козьянскомъ и Рындинскомъ старостахъ и на им. Загоранахъ безотлагательно отпустили, за счетъ казны, 4468 злот., на Пятигорскій полкъ короннаго гетмана: 447
114. 1712 г. Приказъ в. гетмана в. к. Лит., Лудвига Поцѣя, Пятигорскаго полка гетмана короннаго, кн. Вишневецкаго, поручику Вишневецкому, и полковымъ депутатамъ, чтобы выбрали съ королевскихъ имѣній въ этомъ воеводствѣ гиберновой подати 1456 злот., а питейныхъ сборовъ съ Вит. воеводства 1584 зл.; въ Пинскомъ же повѣтѣ, съ войтовствъ Гнѣвчицъ, Кретесина и съ державы Радогоща 1440 зл., а всего 4480 зл., на лошадей Пятигорскаго полка 448
115. 1712 г. Рѣшеніе лимитаціоннаго скарбоваго трибунала великаго княжества Литовскаго по разнымъ предметамъ 451
116. 1712 г. Конфирмаціонная грамота короля Августа II, о правахъ и привилегіяхъ, данныхъ Витебскимъ по-сельскимъ коннымъ мѣщанамъ 485
117. 1712 г. Приказъ в. гетмана в. кн. Лит., Лудвига Поцѣя, поручику Пятигорскаго полка Витебскаго кастеляна, Гуркѣ, и депутатамъ, чтобы, въ виду послѣдовавшаго опредѣленія трибунала объ уменьшеніи числа военныхъ лошадей 188
118. 1712 г. Данное в. гетманомъ в. княж. Лит., Лудвигомъ Поцѣемъ, на имя бб. въ 1703—1709 гг. администраторовъ питейнаго сбора, удостовѣреніе въ употребленіи сбора этого съ Езерищенскаго староста . . . 189
119. 1712 г. Предложеніе в. гетмана в. княж. Лит., Лудвига Поцѣя, администраторамъ питейныхъ сборовъ, выбраннымъ на 1712 г., чтобы изъ этихъ сборовъ съ Езерища за 1712 г. отпустили 240 злот. на жалованье полковнику Огинскому. 191
120. 1712 г. Жалоба игумена Витебскаго Маркова монастыря, Сильвестра Конарскаго, съ братіей, на жестокіе поступки какого-то пана Григорія Филиповича Оси-повскаго. 493

Погрѣшности, допущенныя въ печати.

Стран.	Строк.	Напечатано.	Читатъ.	Стран.	Строк.	Напечатано.	Читатъ.
11	3	насъ	насъ	360	3	caciendam	faciendam
56	7	перв,	перв.,	—	27	cónfessionem	confessionem
—	12	Лѣшнѣ,	Лѣшнѣ	364	12	statnm	statum
67	15	оч.	, оч.	—	31	susciendam,	susciendam
91	13	Пиорамъ	, Пиарамъ	365	23	doctrinas	doctrinae
98	9	ебезпеченіемъ	обезпеченіемъ	366	7	Agustum	Augustum
125	25	1764	1763	368	9	Confessienes	confessiones
—	3	манашествѣ	монашествѣ	—	17	has.	has,
130	25	Осипу	Игнатію	369	10	rhetor	, rhetor
149	15	Рындево,	Рындово, Кудково,	370	24	ittmi	illmi
—	16	Конашево	Канашево	372	4	, cum	cum
—	—	Михнево	Михново	—	12	nasce bantur	nascebantur
—	—	Зубино	Зубово	374	1	sucros	sacros
164	9	ротм.,	ротм.	375	23	Januario	Januario
176	14	ихъ	, ихъ	384	18	1936	1736
192	9	шерстью	шерстью,	389	14	confessiounes	confessiones
—	—	Шклоуѣ	Шклоуѣ,	390	33	faccere	facere
202	9	коафисковавъ	конфисковавъ,	401	19	coufessiones	confessiones
—	32	эпидеміа	эпизотія	—	20	jumentis	jumentis
225	20	маіора Кречетни-	маіоромъ Кречет-	402	6	dtepositus	dispositus
—	—	кова	никовымъ.	—	21	705.	705,
290	28	камендантской	комендантской	405	1	exhorcismis	exorcismis
—	31	Юрид.	Ист. Юрид.	406	18	cenfessiones	confessiones
311	3	штуки	штуки короны	409	22	confessiounes	confessiones
312	4	василки	василки короны	417	2	имѣ	имѣ-
316	11	4)	4).	420	8	-Всховы	Всховы
—	13	п.	к.	429	18	назначеть	назначаетъ
320	7	имѣ	или	432	18	какъ	, какъ
322	15	содержанія	содержанія:	436	20	освобожденіи	освобожденіи
323	3	установившему	установившемся	438	29	латинское	католическое
337	15	г),	г), д) раскольни-	439	5	Witebsklego	Witebskiego
—	—	ковъ 42,	ковъ 42,	441	12	Alexandra	Alexandra,
—	17	187	229	—	—	Jana	, Jana,
—	29	22 л.	ок. 20 л.	—	20	Zygmunta, Pier-	Zygmunta Pier-
—	—	Дубровны	Дрибина	—	—	wszego	wszego
—	30	Мог.	Вол.	445	28	habint	habuit
339	20	Орп.	Сѣнн.	451	29	Нейбургскихъ	, а также Швед-
340	20	Puncta	Puncta	—	—	скихъ сторонни-	ковъ.
—	30	большою	большою	452	41	Россіи	Россіи,
342	5	fider oborati	fide roborati	452	39	настоящаго	настоящаго
343	27	aggrcatus	aggregatus	453	23	по	по-
345	19	Ex cepti	excerptae	455	33	Въ	. Въ
346	13	sepitae	sopitae	456	5	княгини	княгини
347	16	dolere	dolore	—	10	инквизиціи,	инквизиціи.
—	24	Graci	Graeci	—	14	наводненій,	наводненій и
—	27	sacra exorcisma	sacro exorcismo	—	33	конституцій	конституцій
349	6	utrisque	utriusque	457	1	дознан	дознаніе
350	21	nuptias	nuptias	—	7	за	надъ
353	12	quodem,	quodam	457	42	Стриево	Стриево
354	25	benefactix	benefactrix	458	35	конституціяхъ	конституціяхъ
355	6	milliare	milliare)	Алфав. указ. и проч.			
356	11	in					
—	12	iufirmi	infirmi	IV ст. 2	37	кольв.	кальв.
—	17	anditae	auditae	VI —	32	мот.	лѣт.
357	28	instructi	instructi	XIII —	20	, Иг.	Иг.
358	19	iufirmi	infirmi	XXV —	21	лѣховнаго	лѣхотнаго
359	2	cnn	cum	XXVI —	1	Витебской	Витебской
—	5	juncii	juncta	—	11	Карпинскимъ	Карпинскимъ
—	27	paschates	paschales				
360	1	generalei	generales				